

Giới thiệu Tam Quốc Kỹ Năng Hệ Thống Convert

Trò chơi nam mang theo kỹ năng hệ thống xuyên việt, cho người không đồng dạng như vậy Tam quốc! Mặc người đa mưu túc trí võ tướng, dùng tối năng lượng chuyên di, tinh điện kết nối, giấy biển lớn đầu Bình! Quân người thật lợi hại mưu sĩ, cấp bên trên phong ấn, trầm mặc ma pháp, trở thành bí ẩn làm người ta phát bực! Lữ Bố rất lợi hại? Phương Duyệt, trao tặng lực lượng, linh động mau lẹ, khát máu cuồng bạo. . . Cấp ta gọt hần!

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỹ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Ta vậy mà xuyên việt

"Đập, cấp ta đánh cho đến chết "

"Van cầu các người không muốn đánh tiếp, chúng ta không còn lấy bánh!"

Tựa hồ nghe được có người đang khóc hô, lại nghe không rõ rõ ràng, cảm giác từng đợt mê muội, lại mê man đi qua.

...

Trời dần dần tối xuống, tan hoang thổ địa trong miếu, một cái gầy yếu thân ảnh vẫn còn ở khóc nức nở, bên cạnh nằm là một cái đầy người hỗn tạp vào bùn đất cùng vết máu thiếu niên.

"Ừng ục" "Ừng ục" ...

Thiếu niên, như phản ứng, như là nghĩ giờ tay mò xuống khô quắt bụng, rồi lại phát hiện đau đớn thành căn bản nâng không nổi cánh tay. "Tê tê" hút không khí thanh âm, lại đánh thức bên cạnh thân ảnh.

"Ca ca, người đã tỉnh!" Là một cái tiểu cô nương kinh hi tiếng kêu.

"Hòa hợp!" Thiếu niên nhin không được kêu ra tiếng, "Chuyện gì xảy ra?"

"Ca ca, ta không đói bụng, ta không ăn bánh!" Tiểu cô nương lại bắt đầu ní non, "Đều tại ta, đều tại ta, người đi trên chợ lấy bánh, bị bọn họ đánh thành như vậy. . ."

"Ta bị đánh thành như vậy?" Thiếu niên sững sốt, ta không phải tại ký túc xá chơi trò chơi sao? Chỉ là mệt ngủ một giấc, liền bị người đánh? . . ., ta đi phiên chợ lấy bánh? Thiếu niên đột nhiên nghĩ tới điều gì, theo bản năng nhìn thân thể của mình cùng bốn phía: Không phải 1m8 Đại Cá Tù mà là đơn bạc nhỏ gầy một mét sáu bên trái phải; không phải T-shirt áo sơ mi áo, quần jean mà là rách rưới thô vải bố y; không phải sạch sẽ sáng ngời ký túc xá mà là tàn phá thổ địa gia tượng đất cùng với trống rỗng bốn phía. . .

Sẽ không phải là. . .

"Đây là nơi nào? Ta gọi cái gì?" Thiếu niên hay là chưa từ bỏ ý định.

"Đây là miếu, người gọi 'Ca ca' a" tiểu cô nương không hiểu trả lời.

...

"Nhà của chúng ta ở nơi nào? Cha mẹ là ai?" Thiếu niên nóng nảy, tuôn ra khí lực, dùng sức bắt lấy tiểu cô nương cánh tay rỗng nơi này.

"Đau. . . Ca ca. . . Đau. . ." Tiểu cô nương lại bắt đầu khóc, "Chúng ta không có nhà, chúng ta không ai muốn! Ô ô..."

Nhỏ gầy thân thể. . . Không ai muốn. . . Vải thô y. . . Miếu đổ nát. . .

Thật sự là xuyên việt rồi, thật sự là xuyên việt. . . Thiếu niên không ngừng nói thầm vào.

Thiếu niên gọi Tần Phàm, nào đó đại học tính khoa hệ nghiên cứu sinh, một mai tiêu chuẩn lý tính xảo giun dế nam, bình thường mê trò chơi cùng nhìn Tam quốc tiểu thuyết, vậy mà tham dự trò chơi khai phá lợi nhuận điểm khoản thu nhập thêm. Đúng lúc là ngày mùng một tháng năm tiểu nghỉ dài hạn, liền chỗ ở tại ký túc xá chơi trò chơi, liên tục ba ngày tiếp tục đẩy mạnh cùng phản đẩy mạnh bên trong cảm giác từng đợt mê muội, liền mê man đi qua, tỉnh lại đau buồn thức phát hiện mình xuyên việt!

Người nói người khác xuyên việt đầu tiên nhất là thích sự con vợ kẻ, Thái Thú chi chất, dầu gì cũng có danh sĩ lão ba, ẩn sĩ sư phó, ta xuyên việt chính là cô nhi, vẫn là tại cái miếu đổ nát! Ta lấy cái gì tại đây chưa quen cuộc sống nơi đây nơi đây sinh tồn được? !

Tần Phàm từng đột chửi mẹ, mà mẹ mày, thế nào không giống XX đồng dạng xuyên việt mang cái triệu hoán hệ thống, không quan tâm đến đâu cái triệu đại cũng có thể dựa vào triệu hoán một đám tiểu đệ lẫn lộn thành phong sinh thủy khởi, hiện tại ta móa nó liền bữa ăn cơm no cũng thành vấn đề.

"Ừng ực" "Ừng ực" Tần Phàm bụng lại không tranh khí kêu.

"Ca ca, cấp. . ." Tiểu cô nương đưa qua nửa khối bánh.

Tần Phàm tự động đưa tay tiếp nhận bánh, lúc này mới tỉ mỉ đánh giá đến gọi mình "Ca ca" tiểu cô nương.

Đây là một cái nhìn qua đại khái mười một mười hai tuổi nữ hài, khuôn mặt bụi bặm, y phục cho thấy rách rưới, bất quá kia song tròng mắt lại là vô cùng sáng ngời, tựa như cùng nước son Hắc Thiên không bên trên sao tinh đồng dạng, mỹ lệ thanh tịnh. Lúc này chính cười hi hi đang nhìn mình, hồn nhiên không để ý chính mình trên mặt còn treo mớ nước mắt cùng nước mũi.

Tần Phàm ăn không vô nữa, đáng yêu như thế "Muội muội", mình tại sao cam lòng ăn hạ tội hậu cái này nửa khối bánh, để cho nàng đói bụng? Càng làm bánh lần lượt trở về, "Muội muội ăn, ca ca không đói bụng". Tiểu cô nương cho thấy đói bụng lắm, tiếp nhận bánh liền bắt đầu cắn, vẫn không quên cảm thán, "Thế giới này chỉ có 'Ca ca' đối với Tiểu Địch tốt nhất rồi! Khá tốt gặp được 'Ca ca', bằng không thì Tiểu Địch liền chết đói "

"Gặp được 'Ca ca' ? . . . Tại sao là gặp được 'Ca ca' rồi" Tần Phàm nhay bén phát giác hai người cảnh ngộ không tầm thường.

"'Ca ca' như thế nào đã quên, mấy năm trước quê nhà ta lớn hạn, mẫu thân dẫn ta bốn phía tìm chạy phụ thân. Kết quả phụ thân chưa từng tìm được, mẫu thân lại trọng bệnh chết, ta lang thang đầu đường, gặp 'Ca ca' . . ." Tiểu Địch bắt đầu giảng thuật gặp trải qua.

Nguyên lai, Tần Phàm xuyên việt nhập vào thân thiếu niên này là một đứa cô nhi, ngày thường nương đến phiên chợ đồng ruộng ăn cắp một ít đồ ăn sống qua. Ngày nào chứng kiến bên đường đói bụng đến phải đã hôn mê Tiểu Địch, cảm giác đồng bệnh tương liên liền mang theo trên người. Hôm nay lại đi "Cầm" bánh thì bị chủ quán phát hiện, đánh ra nhân mạng mới khiến cho Tần Phàm nhập vào thân thành công.

Nghe xong Tiểu Địch a rồi a rồi mà một năm nay sự tình, Tần Phàm cảm giác từng đợt áp lực sơn lớn. Hai cái vô thân vô cố, không có tiền không nghề nghiệp hải tặc, như thế nào cái này không yên ổn không biết niên đại trong sinh tồn được? Tiếp tục lại trộm? Cũng không thể trộm cả đời a. Lần sau không có may mắn như vậy, cũng không biết là ai xuyên việt nơi này ta Tần Phàm trên người, có nhỏ địch sẽ làm thế nào?

Thiếu người, thiếu tiền, thiếu sản nghiệp a!

Muốn là có thể giống ta tham dự nghiên cứu phát minh trò chơi đồng dạng, đánh chết tiểu binh kiếm tiền, điểm kim thủ kiếm tiền, lãnh lương tích lũy tiền. . . Lão tử ở chỗ này đương đương phú ông cũng tốt a.

"Đình đông... Kỹ năng hệ thống nghiệm chứng thông qua, đang tại khởi động, thỉnh tập trung ý niệm, hoàn thành khóa lại."

"Kỹ năng hệ thống? Chuyện gì xảy ra?" Tần Phàm trong đầu vang lên một thanh âm, đem hấn lại càng hoảng sợ, "Chẳng lẽ là ta nghiên cứu phát minh kỹ năng tự nghiệm thấy hệ thống vậy mà một chỗ xuyên qua được sao?"

"Đình đông.. Kỹ năng hệ thống khởi động hoàn thành, khóa lại Kí Chủ Tần Phàm thành công. Hiện tại chính thức mở ra!"

Tần Phàm một hồi đại hỉ, may mắn thường xuyên như, lần này nơi này nhà của ta. Là bởi vì si mê trò chơi, tham dự nghiên cứu phát minh cái này hệ thống, có thể giúp đỡ người chơi tự nghiệm thấy trò chơi kỹ năng hiệu quả, không nghĩ tới cuối cùng vẫn còn tiện nghi chính mình, bằng vào vũ kỹ loại này, triệu hoán loại này, phụ trợ loại này đợi kỹ năng, chính mình đồng dạng có thể ở thời đại này xông ra một phiến thiên địa.

"Trước tiên đem kỹ năng tuyển đầy!" Tần Phàm lòng tin bạo rạp, ảo tưởng chính mình thoát cái biến thân Siêu Xayda.

"Thật xin lỗi, hệ thống cấp bậc chưa đủ, trước mắt chỉ có thể cung cấp điều tra phục vụ!" Lạnh như băng hệ thống trả lời âm thanh.

"Ta ngày nguoi tỏ tông, lừa dối ta là a. . ." Tần Phàm nổi giận.

"Kí Chủ hệ nghiên cứu phát minh một thành viên, thuộc về nghĩa rộng hệ thống tỏ tông. Bỏn hệ thống không chào đón 'Người Nhật Bản' !"

"Là cam đoan người chơi tốt hơn trò chơi tự nghiệm thấy, bỏn hệ thống tương áp dụng tăng cấp phục vụ, do hệ thống đẳng cấp quyết định phục vụ hạng mục, phục vụ phẩm chất, đạt tới chỉ định hệ thống đẳng cấp mới có thể hưởng thụ tương ứng phục vụ."

...

Tần Phàm thoáng cái không còn cách nào khác, "Vậy đem nguoi trước mắt thể cung cấp tất cả phục vụ đều cấp đại gia lên!"

"Kỹ năng hệ thống trước mắt đẳng cấp nhất, cung cấp điều tra phục vụ, đưa tặng mới bắt đầu kỹ năng điểm số 1 cái, lần đầu cầu hiền cầu mới thành công tỉ lệ đề thăng 50%. Kỹ năng điểm số có thể dùng tại lựa chọn kỹ năng cùng thăng cấp kỹ năng. Hệ thống đẳng cấp có thể căn cứ Kí Chủ danh vọng cùng thành tựu tự động thăng cấp, ví dụ như công chiếm thành trì, đạt được chức quan, tước vị các loại. Kỹ năng điểm số căn cứ Kí Chủ đạt được nhân tài phẩm chất, số lượng cùng với đánh chết nhân tài phẩm chất, số lượng tiến hành ban thưởng. Còn lại tin tức tạm thời không biết. . ." Lần này hệ thống giới thiệu thành tương đối toàn diện.

"Vậy trước điều tra hạ ta cùng tiểu muội muội thuộc tính!" Tần Phàm không chút do dự truyền đạt chỉ lệnh.

"Tần Phàm, 15 tuổi, tinh lực 60, khí lực 15. Chỉ huy 31, vũ lực 28, trí lực 48, chính trị 52. Vật lý né tránh 16%, kỹ năng né tránh 24%. Kỹ năng không có. Còn thừa kỹ năng điểm số 1 cái, lớn nhất kỹ năng mấy hạn định là 1 cái."

"X Tiểu Địch, 13 tuổi, tinh lực 40, khí lực 10. Chỉ huy 9, vũ lực 11, trí lực 20, chính trị 15. Vật lý tỉ lệ né tránh 5%, kỹ năng né tránh 3%. Kỹ năng không có. Lớn nhất kỹ năng mấy hạn định là 0 cái."

Thuộc tính này cũng quá cận bã a! ! !

Tần Phàm nhất thời không vui, "Ta tốt xấu là thể kỷ mới nghiên cứu sinh, kẻ xuyên việt, như thế nào trí lực mới 48, chính trị mới 52? Chỉ huy, vũ lực, trí lực, chính trị cái này trò chơi thông thường thuộc tính còn dễ lý giải, nhưng này tinh lực, khí lực, vật lý né tránh, kỹ năng né tránh lại là vật gì?"

"Xét thấy Kí Chủ chưa dung nạp trước mắt thời đại mà lại kiếp trước lịch sử, chính trị, kinh tế đời khoa mục độ chênh lệch, hệ thống đã tổng hợp nhiều phương diện nhân tố đánh giá."

"Tinh lực tức thì sinh mệnh lực, sinh mệnh lực quyết định sinh tồn năng lực, trị số càng cao có nghĩa là trong chiến đấu, dịch bệnh bên trong sinh tồn cơ hội càng lớn, sinh mệnh lực chẳng khác nào nhỏ hơn 0 chết ngay lập tức vong."

"Khí lực tức thì khí lực tại, quyết định kỹ năng sử dụng số lần, sử dụng kỹ năng đem tiêu hao khí lực tại."

"Ngoài ra, thể lực chém giết, thường xuyên dùng não vậy mà đem tiếp tục tiêu hao tinh lực hòa khí lực. Đương nhiên, tinh lực, khí lực đem căn cứ nghỉ ngơi, ăn uống, trị liệu các loại tình huống phục hồi từ từ. Dưới tình huống bình thường, suy yếu, phổ thông, cường tráng thể chất mỗi ngày hồi phục tinh lực 6 1530, mỗi ngày căn cứ từ duy thuộc tính (chỉ huy/ vũ lực trí lực/ chính trị) giá trị cao nhất 10% 15% 25% hồi phục khí lực."

"Vật lý né tránh ảnh hưởng nhân tài tránh né vũ khí, ám khí đời trúng mục tiêu tỷ lệ."

"Kỹ năng né tránh ảnh hưởng nhân tài tránh né kỹ năng, mưu kế đời trúng mục tiêu tỷ lệ."

"Trong đó, trúng mục tiêu = 100% tỉ lệ né tránh."

"Vật lý tổn thương tính toán: Tổn thương tại = vũ lực chênh lệch * trúng mục tiêu * tỉ lệ bạo kích, bộ phận kỹ năng đem kèm theo tổn thương."

"Kỹ năng trúng mục tiêu tỷ lệ: Xác suất thành công = trí lực chênh lệch * trúng mục tiêu. Xác suất thành công lớn hơn chẳng khác nào 100% thì nhất định có hiệu lực, trái lại thì xác suất tính cách có hiệu lực. Bộ phận kỹ năng khả năng nhất định trúng mục tiêu."

Hệ thống vẫn không quên nhắc nhở, "Kí Chủ trước mắt còn thừa kỹ năng điểm số 1 cái, hệ thống có thể cung cấp bốn cái chuẩn bị tuyển kỹ năng, "Bốn góc tuyến nhất" nguyên tắc học kỹ năng, lựa chọn sử dụng sau khi thành công khấu trừ 1 cái kỹ năng điểm số. Kí Chủ, có hay không bắt đầu lựa chọn kỹ năng?"

"Nhất định!" Tần Phàm không có một chút do dự.

"Chuẩn bị tuyển kỹ năng A001, ý chí chiến đấu. Hạn Kí Chủ lựa chọn. Kí Chủ đối với trước mắt mục tiêu tiến hành vật lý công kích, mỗi công kích một lần đạt được 15% tốc độ công kích đề thăng. Trạng thái thời gian duy trì mỗi vượt qua một nén hương (30 phút đồng hồ tính toán), đem tiêu hao tinh lực 30. Cải biến mục tiêu, thì tổn thất toàn bộ tốc độ công kích đề thăng. LV1 tối đa gia tăng 30% tốc độ công kích hạn mức cao nhất, tiêu hao khí lực 15, kỹ năng thời gian cooldown một ngày.

Chuẩn bị tuyển kỹ năng B001, trầm mặc ma pháp. Phạm vi kỹ năng, có thể bị kỹ năng né tránh. Người làm phép đối với chỉ định khu vực thi triển, trong phạm vi tất cả địch quân mục tiêu đem không thể sử dụng bất kỳ kỹ năng cùng mưu kế, có thể chọn dùng vật lý công kích hình thức. LV1 phạm vi lấy người làm phép làm trung tâm phương viên 1 trong, trí lực 45 phía dưới nhất định trúng mục tiêu, thời gian duy trì nửa nén hương, tiêu hao khí lực 12, kỹ năng thời gian cooldown bảy ngày.

Chuẩn bị tuyển kỹ năng B002, trao tặng lực lượng. Có thể chọn chọn kỹ năng phóng thích mục tiêu. Cho mục tiêu vượt mức vũ lực tại cũng đề cao tỉ lệ bạo kích. LV1 thi pháp hạn định cự ly người làm phép mười trượng bên trong (ước 33 gao), đề thăng vượt mức vũ lực 6 điểm mà lại tỉ lệ bạo kích đề cao là 120%, thời gian duy trì nửa nén hương, tiêu hao khí lực 15, kỹ năng thời gian cooldown mười ngày.

Chuẩn bị tuyển kỹ năng A002, triệu hoán tôi tớ. Cần bí ẩn thi pháp hai Thập tức (ước 1 phút đồng hồ), hạn Kí Chủ lựa chọn, chịu được Kí Chủ từ duy thuộc tính ảnh hưởng. Triệu hoán một cái thân hình tôi tớ nghe lệnh bởi Kí Chủ, vượt qua triệu hoán thời gian đem tự động biến mất. LV1 dự tính có thể triệu hoán một cái tinh lực 120, vũ lực 56, trí lực 24, vật lý né tránh 8%, kỹ năng né tránh 12% tôi tớ. Thời gian duy trì một ngày, tiêu hao khí lực 15, kỹ năng thời gian cooldown mười lăm ngày."

"Đều là tốt hơn kỹ năng a! Đáng tiếc theo ta hiện tại loại này cận bã thuộc tính, tốc độ công kích đề thăng cũng được nhiều ra tay 23 lần, không nhiều lắm dùng, càng có khả năng còn không có xuất thủ đã bị nhất lưu vô tướng, thậm chí nhị lưu, tam lưu vô tướng niếu sát, trước mắt gân gà. Trầm mặc ma pháp ngược lại là đại quân đoàn đội lúc tác chiến đời thần kỳ, đối với người hiện tại không có một tướng nhất Bình, tùy tiện tới mấy người vậy mà chém chết ta, trước mắt vô dụng. Trao tặng lực lượng đồng dạng bởi vì không có vô tướng có thể dùng, bằng không thì có thể bằng vào kỹ năng này như tỷ lệ niếu sát nhị lưu vô tướng, thậm chí nhất lưu vô tướng, trước mắt đáng tiếc. Xem ra chỉ có thể lựa chọn triệu hoán tôi tớ, tốt xấu nhiều tạm thời Bảo Phiêu, không đến mức lại bị đánh mặt mũi bầm dập." Tần Phàm âm thầm cân nhắc, "Làm thế nào cùng trong trò chơi kỹ năng thiết kế không đồng nhất rồi"

"Bởi vì kỹ năng hệ thống cho thấy xuyên việt mà đến, tiến hành cân đối tính cách điều chỉnh, đem càng thêm phù hợp trước mắt thời đại quy tắc!" Hệ thống rất đắc ý trả lời, "Xin hỏi Kí Chủ có hay không xác định lựa chọn 'Triệu hoán tôi tớ' kỹ năng?"

"Xác định lựa chọn 'Triệu hoán tôi tớ' kỹ năng." Tần Phàm rất khẳng định, lại ti tiện ti tiện hỏi "Anh minh thần võ hệ thống có thể hay không lộ ra hạ 'Trước mắt thời đại' là cái gì triều đại nha?"

"Đương nhiên không thể!! Kí Chủ lựa chọn 'Triệu hoán tôi tớ' kỹ năng thành công, kỹ năng đem tại một nén hương bên trong hoàn thành linh ngộ. Đã thành công khấu trừ 1 cái kỹ năng điểm số, Kí Chủ trước mắt còn thừa kỹ năng điểm số là 0 cái!"

...

Đêm đã khuya, Tiểu Dịch đã nằm ở Tần Phàm trong lòng nặng nề thiếp đi, Tần Phàm nhìn nhìn đen kịt bốn phía, vậy mà hai mắt nhắm lại.

Quản lý hán cái nào triều đại đâu, ta tới, thời đại này nhất định bởi vì ta mà bất đồng!

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỹ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Loạn thế sinh tồn chi lộ

Hôm sau, Tần Phàm bị ngoài miếu tranh đấu âm thanh bưng tỉnh.

"Cấp ta, cấp ta, ta một ngày không có ăn cái gì."

"Cút ngay, nguoi là tên khốn kiếp, đây là lão tử trước cướp được."

"Cấp ta, cấp ta. Ta đói. . ."

Tần Phàm nhanh chóng đánh thức Tiểu Dịch, một chỗ trốn ở cửa miếu quan sát.

Tần Phàm suy đoán, đây là co quắp ngồi dưới đất ní non vị kia phu nhân, móc ra bánh mì chuẩn bị cấp hai cái hài tử ăn, bị đi ngang qua đại hán ngấp nghé, dẫn phát đoạt bánh đại chiến. Mà vừa mới cướp được bánh đại hán, cũng bị như lang như hổ đám người, rất nhanh đặt ở dưới chân, bánh tựa như bóng bầu dục đồng dạng, bị tránh tới cướp đi, thậm chí không ít người còn vì thế bị thương.

Một khối bánh dẫn phát tranh đấu, khiến Tần Phàm trợn mắt há hốc mồm. Những người này đều cùng chính mình đồng dạng, bụng ăn không no, ăn bữa hôm lo bữa mai. Người, sinh tồn đều không chiếm được bảo đảm thời điểm, Nguyên thủy dã tính cũng được triệt để kích phát, cái này không, vừa mới cướp được bánh một cái khác đại hán, lại bị người cầm lấy thạch khối, dùng sức hung hăng nơi đây nện hôn mê bất tỉnh. Mỗi người đều là như thế Nguyên thủy, dã mạn, chỉ có phu nhân, hài tử bất lực ní non.

Tiểu Dịch nhìn không được, đang chuẩn bị lao ra thời điểm, bị Tần Phàm kéo lại.

Đây là một chi tạm thời hội tụ đến cùng một chỗ chạy nạn đội ngũ, ước chừng chừng ba mươi người, bên trong như lão nhân, như phụ nữ và trẻ em, cũng có năm sáu người trẻ tuổi đại hán. Tần Phàm lo lắng Tiểu Dịch thua thiệt, tuy cũng chỉ là chút phổ thông anh nông dân, thế nhưng khởi xướng hung ác tới vậy mà không phải mình hai cái hài đồng có thể ứng phó.

Tần Phàm chần chờ một chút, là không phải "Triệu hoán tôi tớ" tới giúp đỡ phu nhân đoạt lại bánh mì. Đây là trước mắt hai người duy nhất bảo vệ tánh mạng thủ đoạn, hơn nữa còn có thời gian duy trì cùng thời gian cooldown hạn chế, nếu như lúc này sử dụng kỹ năng này, về sau do ai tới bảo vệ mình cùng Tiểu Dịch? Tần Phàm nội tâm cực độ giãy dụa, cứu người hay là bảo vệ mình?

Cuối cùng đánh không lại Tiểu Dịch lần lượt kỳ vọng ánh mắt!

Tần Phàm vì sử dụng kỹ năng, nghĩ đến phương pháp chi khai mở Tiểu Dịch: "Hai ta dù sao cũng phải cảm điểm vũ khí lại lên trên hỗ trợ a, lại trong miếu cấp ca ca tìm cây gậy gỗ. . ."

Thừa dịp Tiểu Địch quay về trong miếu tìm kiếm cây gỗ thời điểm, Tần Phàm lập tức đánh thức hệ thống: "Khai công, khai công, nhanh báo cho bốn Kí Chủ như thế nào sử dụng kỹ năng"

"Chỉ cần Kí Chủ trong nội tâm mặc niệm kỹ năng danh xưng trước mặt. Nhắc nhở Kí Chủ, 'Triệu hoán tôi tớ LV1' tiêu hao khí lực 15, cần bí mật thi pháp hai Thập tức (ước 1 phút đồng hồ), thời kỳ bị người phát hiện hoặc cắt đứt thi kỹ năng mất đi hiệu lực, lại còn tiêu hao khí lực vô pháp trả."

Tần Phàm lần nữa xác nhận trong miếu không ai chú ý mình, mặc niệm một chút "Triệu hoán tôi tớ". Chỉ thấy trước mặt chậm rãi dâng lên một đoàn bạch khí, hướng lên cuộn cuộn dần dần ngưng tụ thành một cái thân hình, cuối cùng hiện ra tại trước mặt chính là một cái bạch y bố giáp kiếm sĩ. Tần Phàm cảm giác được mục quang ngốc trẻ kiếm sĩ trên người tản ra một tia nhàn nhạt sát khí.

"Chúc mừng Kí Chủ, 'Triệu hoán tôi tớ' thành công. Tôi tớ số 1 (cấp một đồ trắng) tinh lực 110, vũ lực 52, trí lực 12, vật lý né tránh 6%, kỹ năng né tránh 4%, thời gian duy trì một ngày, thời gian cooldown còn thừa mười tám ngày. Kí Chủ còn thừa khí lực 0."

"Đợi một chút, hệ thống người lừa ta! Không phải là sinh mệnh lực 120, vũ lực 56 đi? Như thế nào thiếu nhiều như vậy thuộc tính, hai mắt ngốc trẻ cảm giác như một SB(đồ ngu). . ." Tần Phàm có dừng khí treo lên đánh hệ thống xúc động.

"Kí Chủ xin chú ý thái độ. Bốn hệ thống già trẻ không gạt, đã nói với Kí Chủ rõ ràng 'Hệ thống đẳng cấp quyết định phục vụ hạng mục, phục vụ phẩm chất'. Xét thấy trước mặt hệ thống đẳng cấp nhất, triệu hoán tôi tớ LV1 cùng với Kí Chủ đồ bỏ đi thuộc tính hạn chế, thể triệu hoán như vậy tôi tớ đã là đầu chiêu phúc lợi, Kí Chủ không hài lòng thỉnh đề thăng hệ thống đẳng cấp, đề thăng kỹ năng đẳng cấp, đề thăng bản thân thuộc tính. Tôi tớ trí lực 12, tương đương với mười tuổi hài đồng, đem giới hạn máy móc chấp hành Kí Chủ mệnh lệnh. Như Kí Chủ không hài lòng, có thể tại kỹ năng hệ thống lên đến cấp hai, sử dụng kỹ năng điểm số thăng cấp "Triệu hoán tôi tớ LV1" nơi này "Triệu hoán tôi tớ LV2", cũng có thể đề thăng bản thân thuộc tính gia tăng tôi tớ các hạng thuộc tính tại "Triệu hoán tôi tớ LV2" dự tính có thể triệu hoán một người tinh lực 150, vũ lực 66, trí lực 36, vật lý né tránh 12%, kỹ năng né tránh 15% cấp hai đồ lam tôi tớ cùng một người tinh lực 110, vũ lực 52, trí lực 12, vật lý né tránh 6%, kỹ năng né tránh 4% cấp một đồ trắng tôi tớ. Kỹ năng thời gian duy trì một ngày, tiêu hao khí lực 25, kỹ năng thời gian cooldown mười hai ngày. . ."

Tần Phàm chỉ phải không lời cam chịu số phận, không ngừng thờ dài, đề thăng hệ thống đẳng cấp, đề thăng kỹ năng đẳng cấp, đề thăng bản thân thuộc tính!!

Bên này, Tiểu Địch tìm đến hai cây côn gỗ, vui vẻ chạy tới, lại mãnh liệt bị tôi tớ số 1 hù đến, lập tức chạy đến Tần Phàm sau lưng không dám mở mắt. Tần Phàm đành phải an ủi năng, "Đây là Ca bằng hữu của Ca, chỉ là tướng mạo bất thiện, là tôi giúp đỡ trợ chúng ta một chỗ đánh người xấu." Tiểu Địch lúc này mới cả gan đi theo phía sau hai người đi ra thổ địa miếu.

Ngoài miếu, cướp đoạt đám người dần dần phân ra thắng bại, cường tráng nhất hung ác Dao Ba Kiểm đem những người còn lại đánh ngã, già yếu phụ nữ và trẻ em có thể chỉ có thể cực kỳ hăm dọa nhìn hân chuẩn bị ăn bánh, lúc trước phu nhân cùng hài đồng giận mà không dám nói gì.

Bên này, tôi tớ số 1 đạt được Tần Phàm mệnh lệnh, cất bước đột tiến, một kiếm liền đem Dao Ba Kiểm đánh thành hai đoạn, huyết tinh tung tóe mặt mũi tràn đầy, hiển lộ vô cùng dữ tợn khủng bố. Tần Phàm thừa cơ động thân, như còn dám cướp đoạt người giết tới!

Bọn đại hán tứ tán chạy trốn, những người còn lại vậy mà thờ dài già dốt trẻ rồi đi.

Tần Phàm vội vàng đi qua nhặt lên bánh mì, nhẹ nhàng lau đi bánh bên trên cát đất, đưa cho phụ có người nói: "Phu nhân, đường bắt bình, kính xin cẩn thận nhiều!"

Phu nhân tiếp nhận bánh mì, lại trực tiếp phân cho hai cái hài tử, ngược lại hướng Tần Phàm thiên ân vạn tạ.

Trong lúc nói chuyện với nhau, Tần Phàm mới hiểu rõ nơi này, lúc này dĩ nhiên là Quang Hòa sáu năm Thất Nguyệt, ôn dịch cùng lớn bắt đầu kinh qua khiến đại hán rất nhiều dân chúng cửa nát nhà tan, trời giat khắp nơi, khổ không thể tả. Phu nhân phụ gia họ Hoắc, cũng ở ôn dịch bên trong bị chết. Chính mình là bỗng nhiên Lý thị, chuẩn bị mang theo hai lớp đi về phía nam quận quê cũ sinh hoạt, không muốn ở chỗ này tao ngộ cướp đoạt, may mắn đạt được Tần Phàm tương trợ.

Tần Phàm cảm thấy vô cùng vui mừng cùng thật sâu bất đắc dĩ.

Vui mừng chính là mình quen thuộc Tam quốc, Bạch Mã Ngân Thương Triệu Tử Long, quạt lông khấn chít đầu Gia Cát Lượng, trung nghĩa dẫn đầu Quan Vân Trường. . . Cái nào không phải mỗi lần trò chơi tất xuất thân tượng; Quan Độ, Xích Bích, Di Lăng. . . Kìa một chỗ không phải tương tượng qua vô số lần anh hùng mộng. Chính mình với tư cách là kẻ xuyên việt, có biết trước tất cả lịch sử ưu thế, còn có kỹ năng hệ thống Kim Thủ Chi này, chính là hảo nam nhé mở ra kế hoạch, mưu lược vĩ đại, chung kết loạn thế tốt kỳ ngộ.

Bất đắc dĩ chính là, nhập vào thân thiếu niên này không phải thế gia đệ tử, chỉ là cô nhi, có thể nói bên ngoài không có gia tộc quyền thế tương trợ, bên trong không quen quyền giúp đỡ. Đối với danh tướng, mưu sĩ cũng chỉ biết mơ hồ sự tích, mặc dù tìm kiếm nơi này, vậy mà không có khả năng vai chính quang sáng mở ra, tới người ngã đầu liền bái, danh môn vọng tộc nhân tài đoán chừng đối với chính mình lại càng là chẳng thêm ngó tới. Hân môn thân thế thực là mình phát triển lớn nhất chướng ngại. Lúc này đã là Quang Hòa sáu năm (công nguyên 183 năm) Thất Nguyệt, cự ly Hoàng Cân quân Đường Chu bên trong bằng nguyên niên (184 năm) tháng giêng mặt báo, Trương Giác tam huynh đệ khởi nghĩa Khăn Vàng đã chưa đủ 6 tháng, chính mình vẫn không có đặt chân chi cơ, mưu đồ chi sĩ, công phạt chi tướng, có thể nói là sử thượng thấp nhất thảm nhất khởi điểm.

Như thế nào Đông Hán này trong loạn thế quật khởi? Mệnh lệnh tôi tớ số 1 đi theo hộ tống bỗng nhiên Lý thị mẫu từ ba người đi đến nam quận, Tần Phàm bắt đầu suy tư tới chính mình đường ra.

Đường ra nhất, dẫn thân vào Hoàng Cân. Theo chính mình kiếp trước hiểu rõ, khởi nghĩa Khăn Vàng giai đoạn trước hẳn là tình thế tốt hơn. Trong một

tháng, cả nước bảy châu hai mươi tám quận đều phát sinh chiến sự, Hoàng Cân quân thế như chẻ tre, châu quận thất thủ, lại sĩ chạy trốn, chấn động kinh đô. Minh có thể băng vào "Triệu hoán tôi tớ" cùng với xuyên việt ưu thế tại Hoàng Cân trong quân lấy được một chỗ nhỏ, góp nhặt tài phú, thu nạp sĩ tốt, mà đối đãi thời cơ xuất tiền mua quan xảy ra khác căn cơ.

Đường ra hai, báo danh hương dũng. Khởi nghĩa Khăn Vàng tốt tình thế vẹn vẹn tiếp tục hai tháng liền đụng phải lớn Hán vương hướng toàn lực trấn áp. Hoàng Phủ Tung, Chu Tuấn tất cả lĩnh năm trường học, ba hà kỵ sĩ và vừa mộ tới tình binh dũng sĩ tổng cộng hơn bốn vạn người, thảo phạt đỉnh sông khu vực Hoàng Cân quân. Tháng 5 tại trường xã đánh một trận ba mặt giáp công, chém giết Hoàng Cân quân mấy vạn người, quân Hán đại thắng. Chính mình có thể lợi dụng tới tới số 2, số 3, 4 hào. . . N hào, không sợ chết xông trận chém giết Hoàng Cân quân góp nhặt công huân, thu thập tài vật, lại lấy tiền tài hối lộ mười thường tùy tùng đạt được quan tước địa bàn.

Đường ra ba, mật báo hiến kế. Chính mình có thể đoạt tại Đường Chu lúc trước hướng tinh bên trong tổ giác Trương Giác tạo phản sự tình, đạt được tiền thưởng cùng xuất chinh cơ hội, tại trường xã hiến hóa công chi kế, lấy quân công rõ ràng kết gì tiền đội võ tướng, ám lấy tiền tài liên lạc hoạn quan, tìm kiếm cơ hội bên ngoài trấn một phương, sức tích thực lực chinh chiến thiên hạ.

Tần Phàm tiến thêm một bước phân tích, mật báo tất vì chính mình chiêu nạp nhân tài vết nhơ, càng sẽ trở thành Hoàng Cân thế lực tử địch, không chỉ vô pháp hợp nhất Hoàng Cân tướng lĩnh sĩ tốt, còn sẽ trở thành đầu tiên bị mục tiêu công kích. Dấn thân vào Hoàng Cân cũng sẽ lần nữa kéo thấp thân phận của mình, càng thêm bất lợi với lời kéo sĩ tộc hào phú, cầu gọi là sĩ mưu sĩ.

Càng nghĩ, chỉ có báo danh hương dũng, lợi dụng "Triệu hoán tôi tớ" chém giết Hoàng Cân tiểu tướng sĩ tốt góp nhặt quân công, trở thành quan quân lợi dụng xuyên việt ưu thế hiển kế giành được cao tăng chú ý, thu thập tài vật, phát hiện nhân tài, lôi kéo sĩ tốt, rõ ràng kết triều thần võ tướng, ám hối hoạn quan mua quan, tìm kiếm cơ hội bên ngoài trấn một phương, sức tích thực lực tranh bá thiên hạ.

Về phần nhân tài, giới hạn trong thân phận của mình địa vị, càng có khả năng chinh tích nơi này vậy mà tất nhiên là trước mắt thất bại, khát vọng kiến công lập nghiệp hân môn đệ tử. Võ tướng như Triệu Vân, Hoàng Trung, Cam Ninh, Thái Sứ Từ, Ngụy Duyệt. . ., mưu sĩ như Hi Chí Tài, Quách Gia, Lý Khôi, Liêu Lập một tỷ các loại, còn có rất nhiều bao phủ tại "Tam quốc chí", "Tam Quốc Diễn Nghĩa" bên ngoài thế thần mãnh tướng. Chính mình góp nhặt nhất định thực lực, cáo lấy tình hình chung, hiểu lấy đại nghĩa, động lấy chân tình, hứa lấy trọng dụng, giao phó lời nhiều, nhất định có thể thu hoạch một số đông người mới, trợ chính mình càn quét bốn phương.

Tần Phàm dần dần kiên định tín niệm, kẻ xuyên việt há có thể tầm thường vô vị, tình nguyện người. Kéo Tiểu Địch tay, bước nhanh hướng thanh ký. Con đường phía trước lại gian nguy, cũng đem bỏ gai chém cứ, dũng cảm tiến tới.

Chú thích: Tổng quan lịch sử, tôi hứng thú với bán quan bán tước hoàng đế không gì qua được Hán Linh Đế. Quang Hòa nguyên niên (178 năm), tại vị 10 năm Hán Linh Đế như cũ tuổi trẻ, đang đứng ở nhân sinh hoàng kim thời đoạn, như thế chăm lo việc nước, có lẽ có chỗ với tư cách là. Nhưng một năm nay, cái này người trẻ tuổi hoàng đế lại đem lực chú ý quảng hướng bán quan, tập trung tinh thần làm kiếm tiền. " tư điều trị thông giám hán kỷ bốn mươi chín " ghi lại: "Là tuổi, sơ khai tây đề bán quan, nhập tiền tất cả phân biệt: Hai nghìn thạch hai trăm ngàn; 400 thạch 400 vạn; trong đó lấy đức lần ứng tuyển người chút chỉ, hoặc một phần ba; tại tây vườn lập kho lấy trữ chỉ. Hoặc nghệ khuyết lên lớp giảng bài chiếm làm lớn, theo huyện xấu quá, phong ước chừng cổ. Phú người thi trước nhập tiền, bản người nơi này quan sau đó vạn phần thua. Lại tư làm bên trái phải bán công khanh, công ngàn vạn, khanh 500 vạn." Bởi vậy có thể thấy, Hán Linh Đế ngay từ đầu liền xuất thủ bắt phạm, sinh ra bán chức quan cấp bậc chí cao, liên quan đến phạm vi rộng, tuyệt đối là không tiền khoáng hậu. Hán Linh Đế công khai ghi giá, "Hai nghìn thạch" (quận trưởng cấp chức quan) giá bán hai trăm ngàn tiền, "400 thạch" (huyện cấp chức quan) giá bán 400 vạn tiền. Đây suy ra, "Tam công" giá bán ít nhất 100 triệu. Thế nhưng là, Hán Linh Đế yên vị đến nay, chính trị mục nát, xã hội hỗn loạn, kinh tế suy sụp, tài phú rút lại, cho dù là phú hào, trong đó sức mua vậy mà tương đối có hạn. Nếu như nghiêm khắc lần lượt yết giá bán quan, thế tất xuất hiện "Có tiền mà không mua được" cục diện. May mà linh Đế có chút lành lợi, chính mình chế định chính sách chính mình linh hoạt nắm giữ, lên cùng người bên cạnh nói rõ, chỉ cần có người trả giá 500 vạn hoặc 10 triệu, liền có thể đạt được công khanh chức vị.

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỹ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Bị cướp ra kỳ ngộ

Tần Phàm cùng Tiểu Địch theo sau qua đường thương đội một đường hướng bắc, mặc quần qua huyện, kinh lịch gần hơn một tháng bốn ba rốt cục đến thành phụ huyện.

Trên đường thấy đều là hoang vu tàn bại thôn xóm cùng không nhà để về lưu dân, cùng Kinh Châu an ổn giàu có và đông đúc chi địa tự không thể so với, Tiểu Địch thấy cảnh thương tình, cả ngày rầu rĩ không vui. Tần Phàm tại chi tâm không đành lòng, liền đưa ra rồi đi thương đội, đường vòng Lương

quốc, Sơn Dương quận, đã có thể cho Tiểu Địch cao hứng, lại có thể du lịch danh sĩ xuất hiện lớp lớp chi địa. Tiểu Địch cho thấy lòng tràn đầy vui mừng tán thành.

Hai người dọc theo quan đạo đi mấy ngày. Chính trực tháng tám, Tiểu Địch khó nhin hè nóng bức liệt nhat, vài lần suốt nữa bị cảm nắng hôn mê, Tàn Phàm chỉ tâm thương yêu không dứt, cũng bất chấp "Con đường nhỏ như kiếp" xuyên việt tri thức, chuyên lấy từng bóng cây con đường nhỏ hướng bãi vận mệnh đất nước đi. Trên đường đi, Tàn Phàm đem đôi sau một ít chuyện xưa cải biên, không ngừng chọc cười Tiểu Địch, cũng nhìn thì giờ quen thuộc chính mình kỹ năng hệ thống. Hai người cãi nhau âm ỉ lại được rồi mấy ngày.

Ngày hôm đó, hai người tiếp tục ghé qua rừng rậm Cổ Đạo. Đi đến Nhật Trung, Tiểu Địch liền gọi đã đói bụng, khát nước. Tàn Phàm đưa qua từ thương đội chỗ đó "Mượn" tới bánh mì, lấy thêm thủy thì lại phát hiện ống trúc trong nước trong đã hết. Tàn Phàm bắt đắc dĩ, đành phải dặn dò Tiểu Địch chỗ cũ ăn bánh, chính mình cầm lấy ống trúc ra ngoài tìm thủy.

Đi hơn một dặm địa rất cục phát hiện một chỗ sơn tuyền. Tàn Phàm vừa mới chuẩn bị dùng ống trúc lấy nước, chỉ nghe thấy trong rừng truyền đến Tiểu Địch tiếng kêu cứu, không kịp ống trúc, đứng dậy liền hướng quay về chạy.

Mười mấy cầm đao hán tử đem Tiểu Địch cùng một cái ăn mặc kiểu văn sĩ nam tử vây vào giữa, một cái đầu lĩnh bộ dáng độc nhãn hán tử chính tìm kiếm vào mấy cái bao bọc, trên mặt đất toàn bộ đều tán loạn y phục cùng thê tre. Văn sĩ trên vai thanh sam bị xé nứt một cái lỗ hồng, máu đỏ tươi theo làn da bên trên miệng vết thương không ngừng chảy xuống, đau đến văn sĩ sắc mặt trắng bệch, Tiểu Địch thì té trên mặt đất ni non. Chứng kiến cái này màn, Tàn Phàm một hồi hồi hận cùng lo lắng.

Không dám âm thanh báo trước trương, Tàn Phàm lặng lẽ bên cạnh nơi này phía sau cây, mặc niệm tới "Triệu hoán tôi tớ LV1". Chỉ nghe được hệ thống nhắc nhở, "Chúc mừng Kí Chủ, 'Triệu hoán tôi tớ LV1' thành công." Tàn Phàm trước mặt dâng lên một đoàn bạch khí, hướng lên cuộn cuộn ngưng tụ trở thành một bạch y bổ giáp kiếm sĩ. "Tôi tớ số 5 (cấp một đồ trắng) sinh mệnh lực 120, vũ lực 60, trí lực 30, vật lý né tránh 10%, kỹ năng né tránh 12%, thời gian duy trì một ngày, thời gian cooldown còn thừa mười lăm ngày. Kí Chủ còn thừa khí lực 0."

Tàn Phàm lập tức truyền đạt đồ sát mệnh lệnh, đối với cái này hòa nhẽ sơn tặc, Tàn Phàm hoàn toàn không có chút nào nhẽ thương cảm.

Tôi tớ số 5 rõ ràng nếu so với lúc trước số 1, số 2, số 3, 4 hào động tác mau lẹ, vài bước chạy đến một cái sơn tặc sau lưng chính là một đạo phách trảm, không đợi còn lại sơn tặc từ ngây người bên trong phản ánh qua, lại liên tiếp huy kiếm chém trở mình, đâm chết bên cạnh hai tên sơn tặc. Độc nhãn đầu lĩnh thấy thế giật dử, xách thương đâm về tôi tớ số 5, còn lại sơn tặc vậy mà một loạt đến chiến thành một đoàn.

Tàn Phàm nhanh chóng nhân cơ hội chạy đến Tiểu Địch bên người, khăn trương kiểm tra Tiểu Địch là có bị thương hay không. Tiểu Địch phát hiện là Tàn Phàm chạy về, kinh hi ôm vào ca ca người. Tàn Phàm thấy Tiểu Địch chỉ là gương mặt ửng đỏ, cho thấy nhẹ nhàng thở ra, không ngừng an ủi, không ngừng xin lỗi.

"Tiểu huynh đệ, có thể hay không cũng nhìn thì giờ chăm sóc hạ ta nằm thương người a. . ." Lúc này, văn sĩ nhin đau đưa ra bắt mẫn.

Tàn Phàm liền tiếng xin lỗi, đến xé nát vạt áo của mình, đem văn sĩ bờ vai gói, xem như tạm thời ngừng lại huyết, sau đó gọi Tiểu Địch một chỗ nâng văn sĩ, chuẩn bị khiến tôi tớ số 5 ngăn chặn sơn tặc, ba người tùy thời thoát đi.

Độc nhãn đầu lĩnh tựa hồ phát giác được Tàn Phàm ý đồ, lập tức phản phó thủ hạ: "Thu được giao lộ, đi về phía Triệu đầu lĩnh cầu viện, không thể để cho bọn họ còn sống rồi đi."

Nhìn một cái sơn tặc tiến đến báo tin, độc nhãn đầu lĩnh cùng còn thừa sơn tặc thủ được giao lộ, Tàn Phàm một hồi lo lắng, lại như vậy kéo dài hạ lại, chính mình ba người liền thật sự vĩnh viễn lưu ở chỗ này.

Tàn Phàm quyết định liều mạng đánh cược một lần, chấp tay đối với văn sĩ tạ lỗi: "Liên lụy huynh trưởng. Không thể buông tha dừng giả hơn hẳn, ta chuẩn bị liều chết một kích, huynh trưởng có thể mang Tiểu Địch tùy thời rồi đi, nhìn qua cực kỳ chiếu cố!"

Tiểu Địch khóc hô: "Ta không ly khai ca ca, ta không ly khai, ta cùng ca ca một chỗ sinh tử."

Văn sĩ ngược lại là có chút lạnh nhạt, cười hỏi lại Tàn Phàm: "Tiểu huynh đệ lại mà quay lại, sao gọi trung tới mà một đây?"

Tàn Phàm ngạc nhiên, cái thẳng này hiển nhiên là thấy được chính mình hạ lệnh khiến tôi tớ số 5 đánh lên chi cảnh. Bị thương thời điểm còn như thế quan sát rất nhỏ, tốt hơn nhân vật lợi hại.

Không đợi Tàn Phàm lại nói, văn sĩ lại cung chiều vượt Tiểu Địch đầu, cười nói: "Huống hồ trung ăn tiểu muối muối bánh mì, tự nhiên xuất lực không cho nằng thương tâm. Trong núi cái này hòa sơn tặc, dư người bắt quá cỡ tung bay đánh trông reo hò hạng người, vèn vèn đầu của nó chiếm hữu chút vũ lực, lại vừa lúc tàn tật, tiểu huynh đệ có thể khiến họ về bất giác trước bắt vua, chém gết cái này đầu lĩnh, dư người đều không lo vậy."

Tàn Phàm không kịp ngẫm nghĩ, lập tức mệnh lệnh tôi tớ số 5 y kế hành sự. Bạch năm (Tàn Phàm để cho tiện mệnh lệnh tôi tớ, trình tự cho mỗi cái tôi tớ vậy mà nổi lên cái danh tự) hoàn toàn không quan tâm còn lại sơn tặc, chuyên chọn độc nhãn đầu lĩnh trên chọc, chọn, bổ, đâm, liều đầu mười hợp, bắt được độc nhãn đầu lĩnh sơ hở, đem một kiếm đâm chết, còn lại sơn tặc quả nhiên trong chớp mắt giải tán lập tức.

Tàn Phàm rất là bội phục, đối với văn sĩ lại bái tạ nói: "Huynh trưởng tuệ nhãn, tiểu đệ bội phục!"

Văn sĩ khoát tay nói: "Bé nhỏ chi kỹ không đáng nhắc đến. Chỉ là thế đạo không yên, tăng thêm ít nhiều thương vong. . ."

Tần Phàm nghe xong cũng khó chịu, cảm thán: "Hung, dân chúng đau khổ, vong, dân chúng đau khổ. Các triều đại đổi thay chịu khổ khó tới đa hay là hàn môn dân chúng!"

Văn sĩ nghe vậy chấn động, chính bản thân nói: "Công tử đối với dân chúng sinh sống rõ ràng thấu triệt, lời này khiến người tỉnh ngộ, Đinh Xuyên Hí Trung bội phục."

Đùa giỡn?

Tần Phàm trong nội tâm khẽ động, vậy mà học văn sĩ bộ dáng, chính bản thân nói: "Tại hạ giang hạ Tần Phàm, chữ là dân. Xin hỏi huynh trưởng thế nhưng là Đinh Xuyên chí mới huynh?"

Văn sĩ sững sờ, hào phóng thừa nhận nói: "Đúng vậy!"

Thật sự là Đinh Xuyên Hí Trung Hí Chí Tài? Khát vọng nhân tài hồi lâu Tần Phàm trong đầu lập Mã Phù hiện ra có quan hệ Hí Chí Tài tư liệu: "Tam quốc chí. Quách Gia truyền " bên trong ghi lại "Đầu tiên là, Đinh Xuyên Hí Chí Tài, trù họa sĩ, thái tổ thậm khí chí. Sớm tốt. Thái tổ cùng Tuần Úc sách viết: "Tự chí mới vong, không ai có thể cùng tính chuyện riêng người." Đây chính là Tào Tháo lúc đầu khí trọng nhất mưu sĩ, vậy mà là nội tâm của mình kỳ vọng hàn môn mưu sĩ nhất. Tần Phàm rất là tâm động, mấy phen ý đồ thử mở miệng có lời mời, lại sợ bị tạ, đành phải khó chịu không lên tiếng nơi đây cùng Tiểu Địch một chỗ lục tìm thể tre, chỉnh lý bao phục. Hí Chí Tài nhìn hai người cười mà không nói.

Ba người thu thập xong đi Lý Chính chuẩn bị rời đi, không muốn trong rừng rậm lao ra nhất người lực lưỡng ngựa, đem ba người bao bọc vây quanh, thật xa truyền đến một tiếng rống giận vang lên: "Bọn ngươi giết ta trong trại huynh đệ còn muốn rời đi?"

Tần Phàm cùng Hí Chí Tài nhìn nhau cười khổ, cái này có thể muốn chết.

Tần Phàm nhanh chóng mệnh lệnh bạch năm đến cảnh giới, chuẩn bị toàn lực chém giết, lại quay người đối với Hí Chí Tài nói: "Phàm vốn muốn mời chí mới huynh một đạo càn quét bất bình, đỡ tế dân chúng, khiến cho thiên hạ hàn môn cũng thể cư người như trong đó phòng, canh người như trong đó điền, nghiệp người như trong đó sản, học giả như trong đó giáo. Đáng tiếc không gặp thì như bất khả thế. . . Lúc này chí có thể ra sức đánh cược một lần tranh được một chút khe hở, nhìn qua chí mới huynh nhanh chóng mang Tiểu Địch rời đi, thỏa đáng chiếu cố, đệ không quá cảm kích!"

Tiểu Địch nghe vậy gắt gao nín lại Tần Phàm ồng tay áo: "Ca ca ở nơi nào, Tiểu Địch liền ở nơi nào!"

Hí Chí Tài thấy thế cho thấy cười khổ: "Trung vốn là nhà nông đệ tử, học ở trường Đinh Xuyên thư viện hơn mười năm. Lần này xuống núi rèn luyện, đang muốn mở ra Sở Trường bảo vệ cảnh an dân. Con đường nơi đây, lương khô ăn quá, nhất chịu được Tiểu Địch tặng bánh chí ân, hai thành giải vây cứu nguy chí nghĩa, ba linh dân chúng hưng vong chịu khổ, bốn cảm thấy là dân tế thế ý chí. Ta Đạo Bất Cô, lớn thiện! Lớn thiện!" Dừng một chút, kéo lấy Tiểu Địch, một chữ một câu đối với Tần Phàm nói: "Là dân có thể toàn lực đánh cược một lần, chí mới làm sinh tử đối với theo!"

Tần Phàm mà lại u mà lại đau buồn.

Cũng bất chấp nhiều hơn nữa cảm khái, mệnh lệnh bạch năm thẳng đến người đầu lĩnh, chính mình chuẩn bị sau đó phối hợp tác chiến, chỉ mong quanh năm chạy trốn, bị đánh kinh lịch thể kéo dài thêm một hồi a.

Bên này, bạch năm đã cùng đầu lĩnh đại hán giao chiến năm hợp, trường kiếm trong tay đối mặt Lang Nha Bồng chỉ có khó khăn chống đỡ chi lực, tan tác chỉ là vấn đề thời gian, Tần Phàm dự cảm chính mình ba người sắp mất mạng nơi đây.

Tần Phàm đã chuẩn bị xong lên phía trước liều chết một kích, lại nghe nơi này Tiểu Địch mãnh liệt kêu một chút: "Phụ thân? . . ."

Tất cả mọi người sững sờ ngay tại chỗ.

Tần Phàm thậm chí lấy là Tiểu Địch là bởi vì quá sợ hãi mà xuất hiện ảo giác.

Cùng bạch năm giao chiến đại hán kia lại cũng thừa cơ nhảy ra vòng chiến, hướng Tần Phàm cái phương hướng này trông lại. Tì mĩ đưa mắt nhìn hồi lâu, mới không xác định mà hỏi: "Tiểu Địch? . . ."

"Thật sự là phụ thân! !" Tiểu Địch tránh thoát Hí Chí Tài, trực tiếp hướng đại hán chạy chỗ đó. Tần Phàm lo lắng, theo bản năng nghĩ kéo lấy, lại rơi vào khoảng không, vội vàng mệnh lệnh bạch năm chỗ cũ chờ lệnh, để tránh tạo thành hiểu lầm, ngộ thương Tiểu Địch.

Đại hán thấy Tiểu Địch liều lĩnh chạy qua, vậy mà trực tiếp đem Lang Nha Bồng ném cho bên cạnh thủ hạ, hai tay chặt chẽ ôm lên Tiểu Địch, nức nở nói: "Muốn chết phụ thân!"

Hí Chí Tài thấy vậy cảnh, trần ngập thâm ý đi tới đối với Tần Phàm trêu ghẹo nói: "Là dân chịu được trời cao phù hộ ư?"

Tần Phàm nghe nói cho thấy một hồi không lời cùng vui mừng.

Quen biết nhau hoàn tất, Tiểu Địch vui sướng kéo đại hán tay qua, yêu cầu đại Hán Mạt cho phép lại vì khó ca ca. Đại hán nghe xong, rất là sáng khoái mệnh lệnh thủ hạ thu binh khí, xem như buông tha hai người, còn thành mời hai người nơi này son trại một nhóm.

Tần Phàm lo lắng Tiểu Địch tình cảnh, cùng Hí Chí Tài nhìn nhau, vậy mà theo sau trở về núi trại đội ngũ.

Đi bộ ước một canh giờ, gầy một chỗ khe núi, mọi nơi dài đằng đẵng đều là loạn thảo, chỉ có chân núi như nhất đường hẹp quanh co uốn lượn lên núi eo, son trại liền dựa vào núi mà xây dựng tại sườn núi thông thả vị trí. Thông qua ba cái cửa ải tiến nhập cửa trại, đập vào mi mắt chính là hơn mười trên phòng lớn, vài toà tiêm đứng thẳng kho lúa, còn có hai cái tinh luyện kim loại tác phùng, như thợ rèn đang tại đoán tạo trường mâu, đao kiếm nhóm vũ khí. Hàng rào mặt phía bắc tạo như một chỗ liệu vọng lâu, thỉnh thoảng như cầm đao hán tử dò xét mà qua. Đây là Tiểu Địch phụ thân một tay sáng chế hàng rào? Hi Chí Tài từng đột kinh hãi, Tần Phàm ngược lại là trong nội tâm khẽ động.

Tiểu Địch phụ thân trực tiếp đem Tần Phàm cùng Hi Chí Tài đưa vào nội đường, khiến còn lại thủ hạ tất cả về cương vị công tác.

Không đợi Tần Phàm mở miệng, Tiểu Địch phụ thân liền trực tiếp mở miệng hỏi: "Hai vị công tử thân phụ đại tài, có thể nguyện là dân chúng ra một phần lực?"

"Sợ là chúng ta không đáp ứng liền đi không ra căn phòng này a. . ." Hi Chí Tài mặt không biểu tình hỏi lại.

Tần Phàm cũng không phải để ý, thăm dò nói ". Xin hỏi đại thúc thế nhưng là Thái Bình đạo giáo chúng?"

Tiểu Địch phụ thân mặt mũi tràn đầy chán kinh, chợt lại bình phục lại, chậm rãi giảng thuật tới kinh nghiệm của mình.

"Ta là Triệu Khuê, từng là Kinh Châu quận Bình đồn tướng, bởi vì ác Thái Thú đi xa Dự châu, gặp được đại hiền lương sư, từ đó đi theo hơn mười năm. Thời kỳ cưới vợ thành gia như Tiểu Địch, cũng coi như qua một đoạn an ổn thời gian. Có thể về sau thiên tai nhân họa, tham quan ô lại hoành hành, dân chúng sinh hoạt khổ không thể tả, bất đắc dĩ quyết định khởi sự. Năm năm trước, đại hiền lương sư mệnh ta rời nhà không sai xây dựng trại đồn lương thực, liền lại chưa về nhà ta, khổ Tiểu Địch mẹ con!"

"Lúc trước các người sát kia cái độc nhãn đại hán gọi Đặng Phưong, là Cừ soái lớp mới cậu em vợ, lại đây hướng ta muốn vũ khí lương thảo. Hắn nói hay lắm nghe, là vì khởi sự chi dụng, ta lại biết rõ cùng lúc trước đồng dạng, một mình đầu cơ trục lợi không còn, tiền bạc toàn bộ tiến vào hán túi tiền riêng."

"Lần này ta chưa cho hắn. Bất quá lo lắng lớp mới hiểu lầm, ảnh hưởng lớn chuyện riêng, đặc biệt phải hai cái huynh đệ cùng hắn một chỗ quay về đi giải thích. Không muốn Đặng Phưong lòng tham cướp đường đưa tánh mạng, còn làm liên lụy tới ta hai cái này huynh đệ. E rằng lớp mới còn tưởng rằng là ta không chịu ra lương thực mà giết người, hai tướng khó có thể cùng tồn tại."

"Thật sự là thành sự không có bại sự có dư hạng người, hãm ta tại tiền thối lưỡng nan chi địa. . ."

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỹ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Cầu người không bằng cầu mình

Nghe xong Triệu Khuê giảng thuật, Tần Phàm thật sâu kính nể, đây là một cái yêu mến dân chúng, lấy đại cục làm trọng hán tử, vì giấc mộng trong lòng chưa bao giờ đình chỉ qua cố gắng của mình. Tần Phàm thực không đành lòng nói cho hắn biết khỏi nghĩa Khăn Vàng ven vện trải qua chín cái tháng, chủ lực liền lọt vào triệt để thất bại, hơn... người cũng đã trở thành quần hùng tranh bá thế đánh bạc.

Chỉ là nếu như không phân biệt bác, thật sự phải đáp ứng gia nhập Hoàng Cân sao? Cái này rõ ràng cho thấy hạ hạ kẻ sách. Là nói hay là không, lại như vậy là sao?

Tần Phàm trong lúc nhất thời do dự bất định, Hi Chí Tài cho thấy trầm tư không nói. Bốn người hãm vào thời gian dài trầm mặc.

Hay là Tiểu Địch đầu tiên nhìn không được, làm nũng vào phá vỡ xấu hổ bầu không khí: "Phụ thân, chúng ta không còn muốn tách ra. . . Cái gì lương sư, Cừ soái, chúng ta tại sao phải nghe bọn họ, cùng với ca ca một chỗ ở chỗ này tự do tự tại sinh hoạt không tốt sao?"

Triệu Khuê nghe xong, cười khổ kết hợp Tiểu Địch, để cho nàng ngồi vào chân của mình bên trên: "Tiểu Địch còn nhỏ, không hiểu. Không nói chuyện riêng đã đảo ngu ngốc mục nát triều đình, dân chúng là không như ngày tốt lành qua. Còn nữa, trong trại đám này huynh đệ đi theo phụ thân nhiều năm, hiện tại dừng tay như thế nào cùng bọn họ giao cho. . ."

"Dù sao ta chính là không muốn phụ thân lại đi nghe cái gì kia lớp mới, hãm phái tới độc nhãn cấp ta một chương, còn đâm chí mới ca ca nhất thương,

thiếu một ít giết được chúng ta." Tiểu cô nương tư tưởng chính là kỳ quái như thế, có thể hiệu quả lại dựng sào thấy bóng, Tần Phàm chứng kiến Triệu Khuê nghe được nữ nhi bị đánh cùng suýt nữa bị sát, lập tức song quyền nắm chặt, trên cánh tay nổi gân xanh, ánh mắt nổi lên hung hăng hung quang, hiển nhiên là va chạm vào hấn nghịch lân.

Tần Phàm quyết định tiếp theo đổ thêm dầu vào lửa, một bộ cẩn thận từng li từng tí bộ dáng hướng Triệu Khuê nói "Khuê thúc, Đặng Phưong tùy tùng trốn về nơi này lớp mới chỗ đó, tất chữ là chúng ta ba người giết đi Đặng Phưong, đến lúc đó lớp mới Cừ soái hỏi, sống phải thấy người chết phải thấy thi thể, Khuê thúc có thể hay không đem chúng ta giao cho lớp mới Cừ soái xử trí rồi "

"Ta không giao hấn lại có thể sao?" Triệu Khuê thoáng cái phát hỏa.

Tần Phàm còn là một bộ lo lắng bộ dáng: "Có thể lớp tài tử ngựa đồng đảo, lại là Cừ soái, hoặc truyền lấy quân lệnh, hoặc khiến quân công phạt, chúng ta sớm muộn gì phải làm làm hại. Không bằng Khuê thúc buộc ta đưa đến Cừ soái chỗ đó tạ tội a, nhưng cầu được hấn buông tha Tiểu Địch cùng chí mới huy nh. . ."

"Phụ thân nếu sợ lớp mới, liền vậy mà đưa Tiểu Địch đi thôi, ta không nên cùng ca ca tách ra." Tiểu Địch bắt đầu rơi nước mắt, "Mẹ đã không có ở đây, ta chịu được đã đủ rồi lo lắng hải hùng thời gian. . ."

"Tiểu Địch nghe lời, phụ thân sẽ không lại khiến ngươi chịu nhất điểm thương tổn!" Triệu Khuê chặt chẽ ôm Tiểu Địch, vội vàng giải thích: "Phụ thân không phải sợ lớp mới, vậy mà tuyệt đối sẽ không đem trong các ngươi bất kỳ người nào giao cho hấn. Phụ thân chỉ là không hy vọng ảnh hưởng đến khỏi sự đại cục. Trong trại 160 dư tên huynh đệ đi theo phụ thân, đều là nghĩ đã đảo ngu ngốc mục nát triều đình, khiến dân chúng vượt qua ngày tốt lành, mình cũng thể xong ra một phen sự nghiệp, một phần gia nghiệp. Phụ thân phải cấp bọn họ một câu trả lời thỏa đáng."

"Vậy làm gì vậy quân cái gì đại hiền lương sư, Cừ soái, việc này chuyện này đều muốn nhìn sắc mặt của bọn hấn, về sau bọn họ có lợi cũng không nhất định sẽ nghĩ tới chúng ta. . ." Tiểu Địch hay là không hài lòng, "Tựa như Tiểu Địch đói bụng rồi, đi cầu bánh quán cấp ta một cái bánh, đi cầu phố bán cháo cấp ta một chén cháo, bọn họ cũng không cho ta. . . Chỉ có ca ca như nửa khối bánh đều không nỡ bỏ ăn cũng sẽ cấp ta. . . Phụ thân, tin tưởng người khác cầu người khác không có tác dụng, lại muốn tin tưởng mình người, theo dựa vào chính mình."

"Tin tưởng mình người, theo dựa vào chính mình?" Triệu Khuê lâm vào trầm tư, nhiều lần lẩm bẫm

Tần Phàm cảm giác Tiểu Địch thực là phúc của mình tinh, như Tiểu Địch lời cùng phụ nữ cảm tình chần chệ, mình nói phục Triệu Khuê thành công tính cách liền lớn hơn.

Tần Phàm đứng dậy, đối với Triệu Khuê cúi người chào thật sâu nói: "Phàm chính là cô nhi, ném quá dân chúng chịu khổ, từ đó lập chí càn quét bất bình, khiến cho thiên hạ trăm họ An trong đó cư mà vui cười trong đó nghiệp, cam trong đó ăn mà hảo trong đó phục, gặp được Khuê thúc cùng chí mới huynh mới biết ta Đạo Bất Cô. Khuê thúc chỗ hẹn đại hiền lương sư, lớp mới người, so với Trần Thắng, Ngô Quảng như thế nào? So với Vương Khuông, Vương Phưong, Phiền Sùng, Từ Tuyên thì như thế nào?"

Tần Phàm dừng một chút, nhìn nhìn Tiểu Địch, nói tiếp: "Mặc dù thật có thể được việc, lấy Khuê thúc chi hiểu rõ, lớp mới hạng người có thể dung nạp được ngươi ta? Có thể cùng chúng huynh đệ tổng cộng phú quý? Cấp được dân chúng thịnh thế? Khuê thúc, cầu người không bằng cầu mình. . ."

Hi Chí Tài vậy mà chấm dứt suy nghĩ sâu xa, đứng dậy đối với Tần Phàm nói: "Cầu người không bằng cầu mình, trung thụ giáo." Lại quay người đối với Triệu Khuê đáp: "Tế thể an dân chính là trung chí nguyện vọng lâu nay, tự nhiên tận tâm tận lực. Như vậy lúc này lấy là dân làm chủ, không thể lại nắm người khác."

Tần Phàm nghe vậy cùng Hi Chí Tài nhìn nhau cười cười.

Tiểu Địch vậy mà đứng tới đây, học Hi Chí Tài khẩu khí: "Lúc này lấy ca ca là chủ, những người khác ta không nhận."

Triệu Khuê cung chiều nhìn Tiểu Địch, nếu có điều chi hỏi: "Thật đúng chỉ nhận ngươi Tần Phàm ca ca?"

"Đương nhiên, khẳng định!"

"Tốt hơn. . ."

Triệu Khuê nói xong, quỳ gối tại Tần Phàm trước mặt, trịnh trọng biểu thị mệnh lệnh nói: "Bái kiến chúa công. An dân trại một trăm sáu mươi tám người mặc cho chúa công phân công."

Hi Chí Tài vậy mà theo sát phía sau, bái nói: "Trung, bái kiến chúa công."

Tần Phàm nhanh chóng nâng dậy hai có người nói: "Làm cùng Khuê thúc, chí mới huynh đồng lòng hợp sức, tế thể an dân!"

"Còn có ta, còn có ta. . ." Tiểu Địch vội vàng nhắc nhở còn có bản thân.

Ba người cười ha ha.

"Đình đồng... Chúc mừng Kí Chủ đặt được an dân trại, ban thưởng thành tựu 15. Trước mắt thành tựu kinh nghiệm 1510, hệ thống tự động thăng cấp làm đẳng cấp hai."

"Đình đông... Hệ thống thăng cấp thành công, trước mắt thành tựu kinh nghiệm 5300. Kí Chủ lớn nhất kỹ năng mấy thăng cấp đến 2 cái, kỹ năng có thể chọn chọn thăng cấp đến 2 cấp."

"Đình đông... Chúc mừng Kí Chủ đạt được nhân tài một người: Hi Chí Tài, phẩm chất đánh giá: S, ban thưởng kỹ năng điểm số 5 cái, Kí Chủ trước mắt kỹ năng điểm số 5 cái. Kí Chủ đạt được đầu danh nhân mới, ban thưởng phục vụ 'Giao phó kỹ năng'. Giao phó kỹ năng: Kí Chủ có thể chỉ định nhân tài lĩnh ngộ đặc biệt kỹ năng, đem khẩu trừ tương ứng kỹ năng điểm số, cũng căn cứ nhân tài bản thân thiên phú cùng cảnh ngộ tự động thăng cấp."

"S001, Hi Chí Tài, 26 tuổi, tinh lực 80, khí lực 30. Chỉ huy 70, vũ lực 18, trí lực 92, chính trị 80. Vật lý né tránh 9%, kỹ năng né tránh 30%. Kỹ năng không có. Lớn nhất có thể học kỹ năng mấy hạn định là 3 cái."

"Đình đông... Chúc mừng Kí Chủ đạt được nhân tài một người: Triệu Khuê, phẩm chất đánh giá: B, ban thưởng kỹ năng điểm số 3 cái, Kí Chủ trước mắt kỹ năng điểm số 8 cái."

"B001, Triệu Khuê, 41 tuổi, tinh lực 120, khí lực 20. Chỉ huy 62, vũ lực 71, trí lực 61, chính trị 60. Vật lý né tránh 27%, kỹ năng né tránh 7%. Kỹ năng không có. Lớn nhất có thể học kỹ năng mấy hạn định là 2 cái."

Liên tiếp hệ thống thanh âm nhắc nhở khiến Tần Phàm nội tâm trong bụng nở hoa, chính mình cuối cùng là như miếng đất bàn (tuy phương viên chưa đủ mùi dấm), như mưu sĩ (tuy vẫn còn ở rèn luyện hẹn), như võ tướng (tuy vũ lực chỉ có 71), như sĩ tốt (tuy chỉ có 160 hơn người), nhưng tốt xấu như rõ ràng tiến bộ, có thể từng bước thực hiện chính mình kế hoạch lớn nghiệp lớn. Chỉ là tiếp theo thành tựu lại là lúc nào? Hệ thống lại có ban thưởng rồi

"Thật xin lỗi, hệ thống trước mắt vô pháp trả lời Kí Chủ vấn đề. Với tư cách là áy náy, đem chủ động giải đáp Kí Chủ trong nội tâm cái khác nghi vấn, cũng miễn phí điều tra phương viên mười dặm nhân tài một lần. Thành Kí Chủ ghi nhớ. . ."

Hệ thống thăng cấp đến đẳng cấp hai, cái này phục vụ hạng mục, phục vụ phẩm chất xác thực không thể chê. Tần Phàm vậy mà trở nên khách khí: "Xin chỉ giáo!"

"Tần Phàm, 15 tuổi, tinh lực 70, khí lực 20. Chỉ huy 40, vũ lực 39, trí lực 52, chính trị 58. Vật lý né tránh 18%, kỹ năng né tránh 28%. Kỹ năng nhất 'Triệu hoán tôi tớ LV1'. Còn thừa kỹ năng điểm số 8 cái, lớn nhất kỹ năng mấy hạn định là 2 cái."

"Tiểu Dịch, 13 tuổi, tinh lực 45, khí lực 14. Chỉ huy 12, vũ lực 15, trí lực 29, chính trị 22. Vật lý né tránh 6%, kỹ năng né tránh 5%. Kỹ năng không có. Lớn nhất kỹ năng mấy hạn định là 1 cái."

"Hệ thống thăng cấp đến đẳng cấp ba cần Kí Chủ thành tựu kinh nghiệm 300, cũng chính là Kí Chủ cần lại đạt được 20 cái sơn trại, hoặc là 6 cái huyện nhỏ, hoặc là 4 cái huyện lớn, hoặc là 1 cái quận."

"Kí Chủ trước mắt tối đa có thể học hai cái kỹ năng, một cái kỹ năng tối cao lên đến 2 cấp, mỗi cấp tiêu hao 1 cái kỹ năng điểm số. Kí Chủ đã có thể chọn chọn 'Thu về kỹ năng', hệ thống không lùi còn bất kỳ kỹ năng điểm số. Hệ thống đã duy trì 'Bốn tuyến nhất' cùng 'Bốn tuyến hai' hai loại kỹ năng lựa chọn hình thức."

"Hệ thống căn cứ nhân tài chỉ huy, vũ lực, trí lực, chính trị tứ duy tổng hợp đánh giá nhân tài. Tứ duy tổng cộng vượt qua 200 điểm mà lại thỏa mãn thi đơn điều kiện cho đẳng cấp nhận định. Trong đó hai hạng vượt qua 90 hoặc hạng nhất vượt qua 100, nhận định là X, ban thưởng kỹ năng điểm số 6 cái; trong đó vền vền hạng nhất vượt qua 90 hoặc ba hạng vượt qua 80, nhận định là S, ban thưởng kỹ năng điểm số 5 cái; trong đó vền vền hai hạng vượt qua 80 hoặc ba hạng vượt qua 70, nhận định là A, ban thưởng kỹ năng điểm số 4 cái; trong đó vền vền hạng nhất vượt qua 80 hoặc vền vền hai hạng vượt qua 70 hoặc bốn hạng vượt qua 60, nhận định là B, ban thưởng kỹ năng điểm số 3 cái; trong đó vền vền hạng nhất vượt qua 70 hoặc vền vền ba hạng vượt qua 60, nhận định là C, ban thưởng kỹ năng điểm số 2 cái; trong đó vền vền hai hạng vượt qua 60 hoặc bốn hạng vượt qua 50, nhận định là D, ban thưởng kỹ năng điểm số 1 cái. Còn lại tứ duy tình huống không ban thưởng kỹ năng điểm số."

"Đình đông... Hệ thống đã miễn phí điều tra phương viên mười dặm nhân tài một lần. Phát hiện tiềm lực nhân tài hai người, Kí Chủ có thể thông qua bồi dưỡng để thăng các hạng thuộc tính, do đó đạt được nhân tài nhận định, đạt được kỹ năng điểm số ban thưởng."

"Q001, Triệu Đại, 24 tuổi, tinh lực 100, khí lực 18. Chỉ huy 57, vũ lực 61, trí lực 51, chính trị 37. Vật lý né tránh 21%, kỹ năng né tránh 10%. Kỹ năng không có. Lớn nhất có thể học kỹ năng mấy hạn định là 1 cái."

"Q002, Triệu Nhị, 21 tuổi, tinh lực 110, khí lực 17. Chỉ huy 55, vũ lực 67, trí lực 47, chính trị 31. Vật lý né tránh 19%, kỹ năng né tránh 7%. Kỹ năng không có. Lớn nhất có thể học kỹ năng mấy hạn định là 1 cái."

Tần Phàm đem hệ thống giải đáp hạng mục công việc nhất nhất lưu vào trí nhớ tại chi tâm. Bình tĩnh thần, mở miệng khiến Triệu Khuê lại đem an dân trong trại nông cốt tinh anh tìm đến, một chỗ thương lượng bên dưới phương lược.

Chương 5: Xuất phát phía trước chuẩn bị

Không bao lâu, Triệu Khuê liền lĩnh tiễn hai người, hướng Tần Phàm giới thiệu nói: "Tại đây huynh đệ hai người cũng cô nhi, ta thu làm nghĩa tử trao tặng võ nghệ. Ca ca danh Triệu Đại, 24 tuổi, đệ đệ danh Triệu Nhị, hai mươi một tuổi. Huynh đệ hai người đều thiện chiến khiến cho đại đao, hiện là trong trại đội tỉ lệ, tất cả thống trại Bình năm mươi người."

Triệu Khuê tiến thêm một bước hướng Tần Phàm báo cáo: "An dân trong trại đều là thanh tráng chí đinh, ta phòng chế trong quân chi chế biên luyện trại Bình, tự mình đồn tướng, lĩnh thân binh hai mươi người, hạt Triệu Đại, Triệu Nhị hai đội, trong đó hạ tất cả năm thập, thập hạt hai ngũ, ngũ hạt năm người. Khác như thợ rèn, thợ đá, nghề mộc, y sĩ đội hai mươi một người, còn lại tạp dịch đội hơn hai mươi người. Trong trại hiện hữu ba ngàn hơn hai trăm kim, tồn lương thực một ngàn hơn hai trăm thạch (lấy hán chế mỗi thạch 120 cân tính toán), một trăm thanh trường kiếm, một trăm đem trường đao, hai trăm cán trường mâu, 200 phổ giáp da, năm mươi trương cung đo đất, cùng với 1300 dư mui tên lao. Mặt khác, theo ta được biết, đại hiền lương sư là cự lộc người Trương Giác, cùng huynh đệ trương quý báu, Trương Lương ba người lấy Thái Bình đạo lôi kéo nhân tâm, cũng đem thanh, từ, U, ký, gai, dương, duyên, dự tám châu tín đồ chia làm ba mươi sáu phương, hào phóng hơn vạn người, tiểu Phụng sáu bảy ngàn người, mỗi phương thiết lập nhất Cừ soái, do Trương Giác thống nhất chỉ huy. Trước mắt, khắp nơi đều đã là đại quy mô khởi nghĩa chuẩn bị kỹ càng, hện nhau tại giáp năm đầu tháng ba năm hưng binh phản hán."

Nghe xong Triệu Khuê giới thiệu, Tần Phàm trầm nghĩ, Triệu Khuê tất là thật tâm hiệu trung với chính mình, vật tư thuế ruộng, khởi nghĩa tin tức đều không hề có giữ lại tự nói với mình. Hai người tiềm lực nhân tài vậy mà quả nhiên là trong trại nòng cốt, càng đáng mừng chính là hai người đều là Triệu Khuê nghĩa tử đồ đệ, như vậy trung thành tính cách liền có rất lớn cam đoan. Trong trại các hạng vật tư vậy mà tương đối phong phú, không hổ là trú bị nhiều năm khởi sự cứ địa nhất. Như những cái này vật tư chính mình liền có thể tại khởi nghĩa Khăn Vàng lúc trước ít nhất kéo một chi 500 tới người đội ngũ, bắt đầu chính mình chinh chiến hành trình. Trước mắt cần thương thảo chính là thời kỳ đối phương sách lược, hành động.

Tần Phàm vậy mà không che lấp, gọn gàng dứt khoát mở miệng hỏi: "Lúc này cự ly giáp năm đầu tháng ba năm còn có hơn năm tháng thời gian, muốn thỉnh giáo chư vị, nên áp dụng loại nào sách lược?"

Một hồi trăm mặc, lại là Triệu Nhị trước tiên mở miệng trả lời: "Chúa công, huynh đệ của ta hai người hết sức được nghĩa phụ dưỡng dục, thụ Nghệ viện chi ân, tất làm đối với chúa công trung tâm như một, cam quên mình phục vụ lực. Chỉ là bày mưu tính kế thực không ai trong ta hai người Sở Trường, nguyện là đầy tớ, làm chủ công chém giết." Triệu Đại vậy mà cùng kêu lên phụ họa nói: "Nguyên là đầy tớ, làm chủ công chém giết."

Tần Phàm ngạc nhiên, tốt hơn thành thật hai cái hán tử. Xem ra còn phải mình và Hi Chí Tài, Triệu Khuê thương nghị.

Triệu Khuê tiếp theo đứng lên nói: "Chúa công chó trách, Triệu Đại, Triệu Nhị hai huynh đệ khéo núi rừng, không mưu tâm cơ, tâm tư thẳng thắn thành khẩn, lại quen trở mình Sơn Việt lĩnh, leo núi đi sao bích, ngày khác chắc chắn làm chủ công kì binh xây dựng công."

Tần Phàm vội vàng đứng dậy bái tạ hai người: "Làm phiên hai vị huynh trưởng, tất hết sức trung thành mà đối đãi, quyết không đối với phụ." Triệu Đại, Triệu Nhị hai huynh đệ liền nói không dám.

Triệu Khuê nói tiếp đi: "Chúa công, ta lấy là việc cấp bách là quảng súc lương thảo, chiêu binh mãi mã, chặt chẽ sĩ tốt, đội lớp mới khởi sự cùng quân Hán tác chiến lưỡng bại câu thương thời điểm, quân ta đợi quân địch mệt mỏi rồi tấn công đánh chiếm quận huyện, đi thu ngư ông đắc lợi."

Tần Phàm gật đầu, Triệu Khuê xem như người tài có thể sử dụng, tại đây sách có đầy đủ khả thi, chỉ là tựa hồ bất lợi với lâu dài phát triển. Không nói không rằng đáp lại, quay người hỏi Hi Chí Tài: "Chí mới nghĩ như thế nào?"

"Trung lấy vì thế sách có thể thực hiện. Như vậy cần phụ lấy 'Xa', 'Gần' hai sách mới có thể vạn toàn."

Tần Phàm đại hỉ, như mưu sĩ chính là bất đồng, vội vàng nói: "Nguyên nghe trong đó tường."

"Cận sách chính là khởi nghĩa sách. Triệu Khuê tướng quân có thể phái người ít nhiều mang theo vàng bạc, lương thực tặng cho lớp mới, thay vì hòa hoãn quan hệ. Vào lúc này đoạn, lớp mới tất thu tại đây thuế ruộng mà đề xuống không phát, nhưng không được Triệu Khuê tướng quân đích thân đến, cũng không có thể đưa binh khí áo giáp cùng hán. Khác giao hảo lân cận khắp nơi thủ lĩnh, thứ nhất có thể bảo an dân trại ngắn hạn không ngại, thứ hai có thể tại quân khởi nghĩa bên trong tranh được càng nhiều quyền nói chuyện, vì ta quân cung cấp càng nhiều tin tức. Quân khởi nghĩa hơn hán thì ta phân ra thứ nhất lợi, quân khởi nghĩa bại thì ta chạy trước chạy trốn, đều có thể dựng ở thế bất bại."

Viễn sách chính là triều đình sách. Nhà Hán bốn trăm năm chính thống chi niệm thâm căn cố đế, thế gia đại tộc như cũ nhân tâm hướng hán. Trung tuy lâu cảm thấy triều chính mục nát, khai mở tây đề bán quan, hai nghìn thạch hai trăm ngàn, 400 thạch 400 vạn. Như vậy danh không chánh tất ngôn không thuận, ngôn bất thuận thì chuyện riêng không thành, chúa công thích hợp thân hướng Lạc Dương kết giao triều thần, cầu lấy chức quan ra trấn một phương. Như thế, tiến có thể phụng đại nghĩa bình định lập công tiến trước, lui có thể lập căn cơ tu canh thực súc quân tư. Như thiên hạ có biến, thì tái

xuất Binh lấy tranh thiên hạ."

Hi Chí Tài chừng hai sách cùng mình lúc ban đầu phương lược quả thật không mưu mà hợp, Tàn Phàm sâu chấp nhận. Vì vậy, quyết đoán hạ lệnh:

"Triệu Đại. . ."

"Triệu Đại tại "

"Người càng thận trọng trăm ổn, mệnh người mang theo 500 kim, 600 thạch lương thực tặng cho lớp mới, khắc lấy hai trăm kim gửi trong đó bên trái phải thân tín, đáng nói ta an dân trại tôn lớp mới Cừ soái cầm đầu, cùng nhau khởi sự."

"Tuân mệnh "

"Triệu Nhị. . ."

"Triệu Nhị tại "

"Mệnh người lĩnh hai mươi trại Binh theo ta cùng với chí mới tiên sinh, lấy nhị thiên kim đi đến Lạc Dương cầu quan."

"Tuân mệnh "

"Khuê thúc. . ."

"Triệu Khuê tại "

"Khuê thúc tọa trấn an dân trại, có thể còn thừa thuế ruộng kết tốt hơn lân cận khắp nơi thù lĩnh, thay ta thu thập tin tức, tiếp tục luyện binh độn lương thực."

Hi Chí Tài cũng tới dặn dò: "Triệu Khuê tướng quân cần chú ý cẩn thận, tại quân khởi nghĩa bên trong không được tranh công xuất đầu, làm tích góp thực lực làm đầu."

"Triệu Khuê tất không phụ chúa công sự phó thác, không phụ tiên sinh tín nhiệm. Ta ở trong Thái Bình đạo hơn mười năm, cùng Dự châu khắp nơi thù lĩnh cũng có chút giao tình, tất bảo vệ trong trại không việc gì."

Tàn Phàm nhớ tới kiếp trước biết được Đường Chu mật báo sự kiện. Tại Trương Giác khởi sự lúc trước, từng cánh đệ tử Đường Chu đi đến Lạc Dương báo cáo trong triều nội ứng hoạn quan phong tư, Từ Phụng, không ngờ Đường Chu lại kính phó tình bên trong tổ giác Trương Giác tạo phản sự tình, nội ứng Hoàng Cân đảng ngựa nguyên nghĩa đám người bởi vậy bị sát, khởi nghĩa vội vàng trước thời gian đến bên trong bằng nguyên niên (công nguyên 184 năm) tháng hai.

Tàn Phàm lo lắng, chầm chước nhiều lần, hay là mở miệng nhắc nhở: "Khuê thúc, cổ huấn viết 'Không thể không đề phòng người', Thái Bình đạo bên trong chưa hẳn không có nhị tâm hạng người, nhìn qua Khuê thúc tư chi, thận chi."

Triệu Khuê lần nữa đứng dậy, nghiêm mặt đáp: "Khuê làm phái thêm trinh sát, phân rõ ám giới, điều thấp giấu dốt, cẩn thận thận trọng. Thịnh chúa công yên tâm "

Tàn Phàm thích thú không cần phải nhiều lời nữa, ngược lại đối với Tiểu Địch dụ dỗ nói: "Lần đi Lạc Dương con đường phía trước khó dò, đường xá gian nguy, Tiểu Địch người liên lưu ở an dân trại, ca ca tới đa. . ."

Không đợi Tàn Phàm nói xong, Tiểu Địch liền bắt đầu khóc rống: "Ta muốn cùng ca ca, muốn cùng ca ca. . . Người không quan tâm ta đi theo, ta liền vùng trộm chính mình chạy Lạc Dương. . ." Sau đó liền ôm Tàn Phàm không buông tay.

Tàn Phàm bắt đắc dĩ, đành phải từng cái sâu sắc cầu trợ Triệu Khuê. Kia liệu Triệu Khuê trực tiếp bẩm: "Chúa công, để cho Tiểu Địch cùng người cùng nhau đi a, trên đường cũng có thể có chỗ chiếu cố!", ngược lại đối với Tiểu Địch phân phó, "Tiểu Địch, muốn phục thị chiếu cố tốt chúa công!"

Tiểu Địch vội vàng không ngớt lời đáp ứng.

Tàn Phàm đành phải một bên ứng thừa, một bên âm thầm suy tư còn hay không như bỏ sót hướng tới.

"Kí Chủ còn có 8 cái kỹ năng điểm số, có thể chọn chọn kỹ năng, trao tặng kỹ năng, thăng cấp kỹ năng." Đăng cấp hai hệ thống chính là nhân tính hóa a!

Tàn Phàm cũng hiểu được là thời điểm lựa chọn, trao tặng, thăng cấp kỹ năng, để tránh chính mình đi đến Lạc Dương thời kỳ xuất hiện tình huống không có ứng đối phương pháp. Lập tức phân phó: "Thịnh cung cấp chuẩn bị tuyển kỹ năng. . ."

"Thịnh Kí Chủ chuẩn bị sẵn sàng. Hệ thống đã duy trì 'Bốn tuyển nhất' 'Bốn tuyển hai' lựa chọn hoặc trao tặng hình thức, đơn lần lựa chọn hoặc trao tặng đây hai cái kỹ năng đem có thể miễn phí đổi mới chuẩn bị tuyển kỹ năng, bằng không đem nội trí mười lăm ngày người lại hẹn, người lại hẹn bên trong cần tiêu hao 2 cái kỹ năng điểm số lại vừa lập tức đổi mới chuẩn bị tuyển kỹ năng. Tất cả quá thời hạn chuẩn bị tuyển kỹ năng có thể tiêu hao 2 cái kỹ năng điểm số trực tiếp lựa chọn hoặc trao tặng."

Chuẩn bị tuyển kỹ năng B003, tự nhiên yếm hộ. Có thể chỉ định học mục tiêu, cần tiếp tục thi pháp. Khiến cho dùng kỹ năng thời kỳ, người làm phép đem đầu tại rừng cây, vách đá đội trong tự nhiên, càng khó bị địch quân mục tiêu phát hiện, hiệu quả tiếp tục nơi này người làm phép phát động công kích hoặc rời đi rừng cây, vách đá xung quanh hoặc tính lực hàng đến 0 hoặc khí lực tiêu hao đến 0 thôi. LV1 bị phát hiện tỷ lệ giảm xuống 60%, mở ra kỹ năng tiêu hao khí lực 5, tiếp tục thi pháp mỗi nén hương tiêu hao tính lực 10 hòa khí lực 5, không có thời gian cooldown.

Chuẩn bị tuyển kỹ năng A003, xem tài như mạng. Hạn Kí Chủ học, cần tiếp tục thi pháp. Khiến cho dùng kỹ năng thời kỳ, Kí Chủ lấy tiếp tục tồn thất tính lực hao tổn đạt được hệ thống hoàng kim ban thưởng. Kí Chủ có thể tùy thời thân thỉnh chất lọc, hệ thống đem tại một nén hương bên trong lấy hợp lý phương thức đem hoàng kim giao cho hẳn làm Kí Chủ. LV1 mỗi tiêu hao 1 điểm tính lực sẽ đạt được 2 kim ban thưởng, mỗi ngày tiêu hao tính lực như bất khả vượt qua lớn nhất tính lực 20%. Không có thời gian cooldown.

Chuẩn bị tuyển kỹ năng A004, cầu hiền nhược khát. Hạn Kí Chủ học. Lợi dụng kỹ năng hệ thống tuyên bố thời không cầu hiền lệnh, như tỷ lệ thúc đẩy nhân tài chủ động sẵn sàng góp sức Kí Chủ. LV1 khiến cho cấp độ D nhân tài chủ động sẵn sàng góp sức tỷ lệ đề cao 30%, cấp độ C nhân tài chủ động sẵn sàng góp sức tỷ lệ đề cao 20%, cấp độ B nhân tài chủ động sẵn sàng góp sức tỷ lệ đề cao 10%, cấp độ A nhân tài chủ động sẵn sàng góp sức tỷ lệ đề cao 0%. Mỗi lần tiêu hao khí lực 20, thời gian duy trì mười ngày, kỹ năng thời gian cooldown sáu tháng.

Chuẩn bị tuyển kỹ năng B004, triệu hoán Chim Ưng đưa thư. Có thể chỉ định học mục tiêu, cần nhiều người học. Triệu hoán một cái Chim Ưng đưa thư trong nhiều danh kỹ năng học người trong đó truyền đi thư. LV1 Chim Ưng đưa thư tính lực 150, tốc độ phi hành là ngày đi 300 trong, vật lý né tránh 25%, kỹ năng né tránh 30%, tiêu hao khí lực 10, thời gian duy trì hai ngày, kỹ năng thời gian cooldown ba mươi ngày."

Tần Phàm âm thầm suy tư, trước mắt chính mình dưới trường chỉ ven ven có tam tướng, cái này bốn cái kỹ năng hiển lộ đều trọng yếu phi thường, tự nhiên yếm hộ có thể gia tăng tập kích bất ngờ tỷ lệ cùng võ tướng sinh tồn tỷ lệ; xem tài như mạng có thể mỗi ngày vì chính mình kiếm được 28 gia công kim loại tư; triệu hoán Chim Ưng đưa thư có thể cam đoan tin tức kịp thời cùng tin tức thông suốt; cầu hiền nhược khát như tỷ lệ chiêu dụ nơi này chính mình muốn nhất mưu sĩ võ tướng.

Tần Phàm đối với kia một cái kỹ năng đều dứt bỏ không được, lấy lòng nói: "Khéo hiểu lòng người hệ thống, có thể hay không 'Bốn tuyển bốn', kém cỏi nhất đến 'Bốn tuyển ba' rồi "

"Không thể. Bất quá Kí Chủ có thể tiêu hao 2 cái điểm kỹ năng lựa chọn sử dụng quá thời hạn chuẩn bị tuyển kỹ năng."

Tần Phàm đành phải lại châm chước, hẳn là ưu tiên cam đoan tin tức thông suốt, gây dựng sự nghiệp tài chính, nhân tài dự trữ. Trước mắt chính mình lớn nhất kỹ năng mấy hạn định là 2 cái, chỉ ven ven có quý giá 1 cái kỹ năng không vì, quyết định đem 'Triệu hoán Chim Ưng đưa thư' kỹ năng trao tặng cấp Tiểu Địch cùng Triệu Khuê, phụ nữ đồng tâm có thể hay không hiệu quả tốt hơn rồi Tần Phàm một hồi phán đoán.

"Lựa chọn 'Triệu hoán Chim Ưng đưa thư', trao tặng Tiểu Địch cùng Triệu Khuê hai người."

"Hệ thống đã ghi chép, đem tại ba ngày bên trong lấy thỏa đáng phương thức trao tặng Tiểu Địch, Triệu Khuê hai người, cũng khiến cho hai người tiếp nhận quen thuộc kỹ năng. Đã khấu trừ Kí Chủ 2 cái kỹ năng điểm số, bởi vì hệ thống nguyên nhân trao tặng kỹ năng thất bại đem phản hồi 2 cái kỹ năng điểm số, Kí Chủ trước mắt còn thừa kỹ năng điểm số 6 cái."

"Bấm thu Kí Chủ kỹ năng 'Triệu hoán tôi tớ LV1'. Tự do 'Xem tài như mạng', cũng đem kỹ năng thăng cấp đến 2 cấp."

"Kí Chủ thu về kỹ năng 'Triệu hoán tôi tớ LV1' thành công, không quay lại còn kỹ năng điểm số. Lựa chọn 'Xem tài như mạng LV1' kỹ năng thành công. Tiêu hao 1 cái kỹ năng điểm số, Kí Chủ trước mắt còn thừa kỹ năng điểm số 5 cái."

"Kí Chủ thăng cấp 'Xem tài như mạng LV2' kỹ năng thành công, tiêu hao 1 cái kỹ năng điểm số, Kí Chủ trước mắt còn thừa kỹ năng điểm số 4 cái."

"Xem tài như mạng LV2: Mỗi tiêu hao 1 điểm tính lực sẽ đạt được 4 kim ban thưởng, mỗi ngày tiêu hao tính lực như bất khả vượt qua lớn nhất tính lực 30%. Không có thời gian cooldown."

"Kí Chủ đã hoàn thành 'Bốn tuyển hai', có thể miễn phí đổi mới chuẩn bị tuyển kỹ năng. Kí Chủ có hay không cần miễn phí đổi mới?"

Tần Phàm khó được hùng hồn một lần, sáng khoái phân phó, "Tiêu phí 2 cái kỹ năng điểm số, tiếp theo tự do 'Cầu hiền nhược khát', cũng thăng cấp đến 2 cấp."

"Kí Chủ lựa chọn 'Cầu hiền nhược khát LV1' kỹ năng thành công. Tiêu hao 2 cái kỹ năng điểm số, Kí Chủ trước mắt còn thừa kỹ năng điểm số 2 cái."

"Kí Chủ thăng cấp 'Cầu hiền nhược khát LV2' kỹ năng thành công, tiêu hao 1 cái kỹ năng điểm số, Kí Chủ trước mắt còn thừa kỹ năng điểm số 1 cái."

"Cầu hiền nhược khát LV2: Khiến cho cấp độ D nhân tài chủ động sẵn sàng góp sức tỷ lệ đề cao 40%, cấp độ C nhân tài chủ động sẵn sàng góp sức tỷ lệ đề cao 30%, cấp độ B nhân tài chủ động sẵn sàng góp sức tỷ lệ đề cao 20%, cấp độ A nhân tài chủ động sẵn sàng góp sức tỷ lệ đề cao 10%. Mỗi lần tiêu hao khí lực 30, thời gian duy trì mười lăm ngày, kỹ năng thời gian cooldown năm tháng."

"Kí Chủ lần đầu vượt mức tiêu phí, hệ thống đem cho nhất định ban thưởng... Xin !"

"Đình đông... Lần này ban thưởng là vượt mức kỹ năng không vì 1 cái, nhưng hạn chế lựa chọn bị động kỹ năng! Xin hỏi Kí Chủ có hay không miễn phí đổi mới chuẩn bị tuyển kỹ năng, lập tức lựa chọn sử dụng 1 cái bị động kỹ năng?"

Tần Phàm vừa hoan hô lên chỉ tâm lại bị hệ thống nửa câu sau lời ngã tiến vào đáy cốc, vậy mà không có tâm tình tiếp tục lựa chọn kỹ năng, "Lần sau

đi..."

Rời khỏi hệ thống, phục hồi tinh thần lại, lại phát hiện Tiểu Địch, Hi Chí Tài, Triệu Khuê cả đám ân cần hỏi ý kiến hỏi mình có hay không thân thể thiếu nợ bệnh nhẹ, Tần Phàm mới đột nhiên nhớ tới chính mình đắm chìm tại kỹ năng hệ thống bên trong không để ý đến mọi người, vội vàng xấu hổ khoát tay nói: "Hôm nay liền nghỉ đến nơi đây, mọi việc đã định, từng người bận rộn đi thôi. . ."

"Chúa công, thỉnh chậm. . ." Hi Chí Tài nhanh chóng đứng dậy gọi lại Tần Phàm, "Còn có một chuyện chúa công quên. . ."

"Còn có một chuyện?"

"Chúa công liền không động viên, khao thưởng chúng ta đi?"

A...

"Truyền lệnh xuống, khao thưởng toàn bộ trại ba ngày. Ta cùng với chư quân không say Bất Quy. . ."

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỹ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Hưởng Lạc Dương (nhất)

Hơn mười ngày sau, đã là Quang Hòa sáu năm chín tháng hai mươi tám ngày. Tần Phàm trải qua khao tiệc rượu, tra xét thăm tra theo đã đem an dân trại xung quanh địa hình cùng với 160 dư trại Bình tình huống hiểu rõ thành tương đối rõ ràng. Hi Chí Tài, Tiểu Địch, Triệu Khuê vậy mà thuần thực nắm giữ từng người kỹ năng, tính toán hành trình, vậy mà đến nên xuất phát đi đến Lạc Dương thời gian.

Lại dẫn dò, động viên Triệu Khuê, Triệu Đại cùng chúng trại Bình vài câu, Tần Phàm lấy bên trên nhị thiên kim, cùng Tiểu Địch, Hi Chí Tài, Triệu Nhị cùng với chọn kỹ lựa khéo ra hai mươi danh trại Bình cùng một chỗ khởi hành. Một đoàn người chuẩn bị mặc bá quốc, qua Lương quốc, mượn đường Trần Lưu, cuối cùng do Hà Nam Doãn khu trực thuộc đến Lạc Dương.

Đi mấy ngày, Tần Phàm quyết định nhân cơ hội bắt đầu chính mình kiểm tiền hành động, mở ra "Xem tài như mạng LV2" kỹ năng.

"Hệ thống kiểm tra đo lường nơi này Kí Chủ mở ra 'Xem tài như mạng LV2' kỹ năng, hiện tại bắt đầu tiếp tục tiêu hao tinh lực, hệ thống hậu trường đem là Kí Chủ tích lũy hoàng kim, Kí Chủ có thể tùy thời thân thành chất lọc."

"Thình Kí Chủ chú ý, tiếp tục tiêu hao tinh lực đem không có thể nghịch chuyển xuất hiện tinh thần không phấn chấn, chẳng vãng đầu không còn chút sức lực nào, ngắt con số binh đáng hiện tượng, lại còn tại tinh lực chưa đủ thời kỳ, Kí Chủ sinh cơ yếu kém, chịu công kích, dịch bệnh đợi đem thừa nhận càng nhiều tổn thương, thình Kí Chủ nghĩ lại cho kỹ!"

"Biết. . ."

Tần Phàm chẳng hề để ý đáp lại hệ thống, nghĩ thầm: Ta đã sớm tính toán tốt, áp dụng xoát hai ngày thời tám ngày cách làm lớn nhất hạn độ góp nhặt tài phú, chỉ cần tùy thời cam đoan tánh mạng của mình lực không thua kém 40, như cái gì quá không được.

Ngày đầu tiên, Tần Phàm chẳng qua là cảm thấy đầu rất nặng, tứ chi vô lực, tốt hơn muốn ngủ. . . Lại cản rằng kiên trì hạ.

Ngày thứ hai, Tần Phàm rốt cục ý thức được vấn đề nghiêm trọng. Sáng sớm, cả người chẳng vãng đầu hoa mắt, đồ mờ hồ lâm li, toàn thân như tưới chỉ đông dạng, trầm trọng đặc ý đều không có pháp động dậy, chớ nói chi là đứng dậy. Tần Phàm nội tâm không khỏi âm thầm kêu khổ, vội vàng kêu gọi hệ thống: "Chuyện gì xảy ra? Chuyện gì xảy ra?"

"Bỏn hệ thống đã nhắc nhở qua Kí Chủ, 'Tiếp tục tiêu hao tinh lực đem không có thể nghịch chuyển xuất hiện tinh thần không phấn chấn, chẳng vãng đầu không còn chút sức lực nào, ngắt con số binh đáng hiện tượng', Kí Chủ trước mắt sinh mệnh lực 3470. . ."

"Bỏn Kí Chủ hai ngày tới tích lũy ít nhiều kim?"

"Hai ngày tiêu hao tinh lực 42, tích lũy 168 kim. Hệ thống mãnh liệt đề nghị tạm thời đóng kỹ năng, tiếp tục tiêu hao tinh lực đem ngắt cơn sóc, thậm chí một giác bất tỉnh."

Mới 168 kim!

Vừa đến Lạc Dương đòi hỏi tiền a!

Không thể đóng kỹ năng!

Vừa vận thể dĩ nhiên không chịu được, lại cố chấp như vậy hạ lại, e rằng sẽ xuất hiện "Xuất sư không nhanh thân chết trước" đau buồn thúc cảnh tượng!

Thì sao? Thì sao? Thì sao?

"Đỉnh đông... Kí Chủ còn thừa lại 1 cái bị động kỹ năng không vị, 1 cái kỹ năng điểm số, có thể lựa chọn 1 cái bị động kỹ năng, có hay không lập tức lựa chọn sử dụng?"

Đúng vậy, khả năng còn có bổ cứu kỹ năng, Tần Phàm nhanh chóng hạ lệnh, "Nhanh chóng đấy!"

"Chuẩn bị tuyển kỹ năng B005, nhắm trúng xạ kích. Có thể chỉ định học mục tiêu, bị động kỹ năng. Gia tăng cung tiễn, ám khí đợi viễn trình vật lý công kích phương thức tâm bắn, cũng giảm xuống kỹ năng mục tiêu vật lý tránh né. LV1 gia tăng 25 bước tâm bắn, cũng giảm xuống mục tiêu vật lý né tránh 10%. Không có thời gian cooldown.

Chuẩn bị tuyển kỹ năng B006, cường thân kiện thể. Có thể chỉ định học mục tiêu, bị động kỹ năng. Gia tăng tinh lực hạn mức cao nhất cũng đề cao tinh lực hồi phục tốc độ. LV1 gia tăng 30 điểm tinh lực hạn mức cao nhất, mỗi ngày tinh lực hồi phục tốc độ đề cao 10 điểm. Không có thời gian cooldown.

Chuẩn bị tuyển kỹ năng B007, thần cơ diệu toán. Có thể chỉ định học mục tiêu, bị động kỹ năng, hạn trí lực 80 trở lên mưu sĩ sử dụng. Như tỷ lệ nhất định dò xét địch quân binh lực bố trí, tiến quân lộ tuyến vân vân báo đáp, mục tiêu chủ tướng, quân sư trí lực thấp hơn người làm phép nhất định thành công. LV1 chủ động gây ra tỷ lệ đề cao 30%. Thời gian cooldown ba mươi ngày.

Chuẩn bị tuyển kỹ năng B008, vũ lực áp chế. Có thể chỉ định học mục tiêu. Bị động kỹ năng. Bắn vào tinh xảo vũ kỹ, võ tướng đối với vũ lực thấp hơn chính mình địch quân mục tiêu mỗi một lần vật lý công kích đều tạo thành vượt mức tổn thương, gia tăng vũ lực chênh lệch nhất định tỉ lệ kèm theo tổn thương. LV1 gia tăng vũ lực chênh lệch 20% kèm theo tổn thương. Không có thời gian cooldown."

Tần Phàm không cần nghĩ ngợi, lập tức phản phó: "Kí Chủ tự do 'Cường thân kiện thể' !"

"Đỉnh đông... Kí Chủ lựa chọn 'Cường thân kiện thể LV1' kỹ năng thành công, đã khấu trừ 1 cái kỹ năng điểm số, Kí Chủ còn thừa 0 cái kỹ năng điểm số."

"Đỉnh đông... Giám sát nơi này Kí Chủ ít nhiều hạng thuộc tính tại biến hóa."

"Tần Phàm, 15 tuổi, tinh lực 100, khí lực 28. Chỉ huy 55, vũ lực 42, trí lực 58, chính trị 62. Vật lý né tránh 20%, kỹ năng né tránh 30%. Kỹ năng nhất 'Xem tài như mạng LV2', kỹ năng hai 'Cầu hiền nhược khát LV2', kỹ năng ba 'Cường thân kiện thể LV1' ..."

Thành công học cường thân kiện thể LV1, Tần Phàm cảm giác được thân thể một chút thư thả hạ xuống, một chút như khí lực, không đợi hệ thống báo đáp xong chính mình thuộc tính, liền hỗn loạn chạy đến mộng đẹp...

...

Trời đã sáng choang, Tiểu Địch cùng Hi Chí Tài thấy luôn luôn sáng sớm Tần Phàm vẫn nằm nằm không nổi, cảm giác không đúng cứ tới đây xem tình huống.

Tần Phàm đành phải từ chối nói: "Đêm qua cảm giác nhiễm phong hàn, đầu nặng gốc nhẹ (*cơ sở không vững), cho nên nhưng không đứng dậy. . ."

Tiểu Địch nghe xong, vội vàng chạy đi tìm thuốc, chuẩn bị cấp Tần Phàm thuốc tiên chữa bệnh. . .

Hi Chí Tài lại như có điều suy nghĩ đưa lỗ tai nức nở nói "Chúa công thể nhưng là lo lắng Lạc Dương hành trình?"

Tần Phàm nghĩ đến, phản chính bản thân bây giờ suy yếu không còn chút sức lực nào, không bằng liền cùng Hi Chí Tài tìm cách thương lượng một phen, vì vậy mở miệng phản phó: "Làm phiền chỉ mới trước chuyển Triệu Nhị, 'Tạm thời nghỉ ngơi và hồi phục hai ngày, từ nay trở đi xuất phát chạy đi' . . ."

"Tuân mệnh!"

Không bao lâu, Hi Chí Tài liền phản hồi phục mệnh: "Chúa công, đã làm Triệu Nhị nghỉ ngơi và hồi phục, cũng phái trinh sát, trạm gác ngầm cảnh giới."

Tần Phàm giãy dụa đứng dậy: "Vất vả chỉ mới. . ."

Hi Chí Tài vội vàng đỡ lấy Tần Phàm nói: "Có phần bên trong sự tình, lẽ ra nên như vậy!"

Tần Phàm vậy mà không khách khí nữa, từ từ nói ra nghi vấn trong lòng: "Lần này mang theo kim cầu quan, không biết chí mới lấy là lúc này lấy gì pháp, cầu lấy gì chức?"

Hi Chí Tài suy nghĩ sâu xa một lát, hồi đáp: "Không biết chúa công trong nội tâm lý tưởng chi chức, trung trước thử chữ cầu lấy phương pháp. Thứ nhất, trung nghe qua linh Đế tây để bán quan, hai nghìn thạch hai trăm ngàn, 400 thạch 400 vạn, chúa công có thể trừ kim mua chi; thứ hai, linh Đế đối với Trương Nhượng, Triệu trung đợi trung bình tùy từng Phong Hầu quý sủng, càng chữ 'Trương thường tùy từng là ta công, Triệu thường tùy từng là ta mẫu', chúa công có thể hối lộ hai người có được; thứ ba, gì Hoàng Hậu được sủng ái tại Đế, Kỳ huynh Hà Tiến tất không chỉ tại Hà Nam Doãn, chúa công có thể kết giao mưu đồ chi."

Tần Phàm tiểu đáp: "Ta chỗ hẹn lý tưởng chi chức tất nhiên là vị biểu hiện quyền trọng."

Hi Chí Tài nghe vậy, lập tức tiến phía trước khuyên can nói: "Trung lấy là Tam công Cửu khanh chi vị đồ vậy khốn trong lòng chi điều, kim ta thích sứ đợi chức văn văn hào nhoáng bên ngoài, vô ích tại nghiệp lớn, nhìn qua chúa công không cần thiết tham mộ hư danh. . ."

Tần Phàm nhanh chóng giải thích: "Chí mới hiểu lầm. Ta cái gọi là 'Vị biểu hiện quyền trọng' chính là độc tôn một phương, tập quyền bản thân, không bị can tay. Làm đầu là một phương Thái Thú, không là hộ Khương giáo úy, Hộ Ô Hoàn giáo úy."

Hi Chí Tài chấp tay bái nói: "Trung quá lo lắng. Như vậy chúng ta đều không Dị tộc thống trị kinh nghiệm, sợ khó có thể thi triển. Làm cầu lấy một phương Thái Thú là thích hợp."

Tần Phàm tiếp theo dò hỏi: "Đại hán mười ba châu, U, cũng, mát, trào bốn châu chính là biên cương Khô Hãn Chi Địa, tổ chức lệ chính là kinh đô và vùng lân cận hy vọng của con người chi địa, thực khó có thể làm căn cơ. Còn lại Cửu Châu, ý ta cầu lấy Ký Châu, Côn châu, Từ Châu chi Thái Thú, nội tu chính kinh, sẵn sàng ra trận, lấy bắc mà chinh nam, có thể?"

"Thế gia cầm giữ, hào phú khắp nơi, căn cơ bất ổn. . ."

"Cầu lấy Dự châu, Thanh Châu chi Thái Thú, tích lương thực đồn trú, tiêu diệt phủ đều xem trọng, trước định đông sau lại mặt trời lặn, có thể?"

"Bốn chiến chi địa, dân sinh khó khăn, khó có thể tăng cường. . ."

"Cầu lấy Ích Châu, Kinh Châu, Dương Châu chi Thái Thú, sản vật phi nhiêu, dân tâm dễ dàng phụ, chiếm Giang Nam công Bắc Phương, có thể?"

"Dị tộc ít nhiều loạn, nam thuyền bắc ngựa, vượt sông không còn chút sức lực nào. . ."

Tần Phàm nghi ngờ, Cửu Châu Thái Thú cũng bị Hi Chí Tài hủy bỏ, đây là muốn chính mình lấy chỗ nào làm căn cơ? Vội vàng đứng dậy xuống giường, khom người bái thật sâu, khẩn thiết hướng Hi Chí Tài thỉnh giáo: "Phàm đàn độn, nhìn qua chí mới dạy ta. . ."

Hi Chí Tài tiểu đáp: "Chúa công có thể đã quên tàn diệt sáu quốc, Sở Hán tranh chấp sự tình?"

Tần Phàm giống như có điều ngộ ra: "Lấy Tần Xuyên chi địa, tiến theo lợi ích, mất hai châu, toàn bộ theo tây bắc hậu tịch cuốn phương đông. . ."

"Như thế, lấy Ích Châu chi lương thảo đồ quân nhu, Lương Châu cuộc chiến ngựa Khương Bình, đoạt Kinh Tương bắc lấy tổ chức dự, đông lấy dương từ, thì nghiệp lớn đều có thể. . ."

...

Cái này không phải kiếp trước biết "Long bên trong đối với" sao? Gia Cát Lượng đề nghị Lưu Bị trước lấy "Bắc theo hán miên, lợi quá Nam Hải, đông liên Ngô là, tây thông Ba Thục" Kinh Châu, chiếm giữ "Dùng võ quốc gia" địa lợi; lại lấy "Ôc Dã ngàn dặm, Thiên Phủ chi thổ" Ích Châu với tư cách là hậu thuẫn, hỗ ứng bốn chiến chi địa Kinh Châu, nội tu chính lý, bên ngoài kết Tồn Quyền, chờ thời lên, lấy uyển Lạc làm chủ công phương hướng, lấy Tần Xuyên là cánh hô ứng, tiến thủ thiên hạ. Tần Phàm cẩn thận suy tư hai cái thời đại tiến thủ sách lược tương đồng cùng khác nhau.

Tương đồng chính là đều muốn vượt qua như gai, lợi ích hai châu, bất đồng chính là cướp đoạt phạm vi trình tự cùng với xuất kích sách lược phương thức. "Long bên trong đối với" đề nghị trước lấy Kinh Châu Đồ Ba Thục, Hi Chí Tài đề nghị chính mình chính là trước lấy Ích Châu lại theo ung mát; "Long bên trong đối với" đề nghị "Mệnh vừa lên vừa Kinh Châu chi Bình lấy hướng uyển, Lạc, tướng quân thân ti lệ Ích Châu chi chúng lấy ra Tần Xuyên", Hi Chí Tài đề nghị chính mình chính là lại đoạt Kinh Tương, phòng chế tàn diệt sáu văn hoá vốn có chuyện riêng trực diệt phương đông tất cả thế lực lớn.

Trước mắt chính mình cần hiểu rõ ràng chính là "Thứ tự trước sau", về phần về sau hành động phương lược làm tùy cơ ứng biến, việc cấp bách chỉ là muốn xác định cầu lấy kia một quận với tư cách là đứng thẳng căn cơ.

Tần Phàm tối hợp ý Hán Trung quận. Vô luận là tần chi quật khởi, hán tóc bút tích, thậm chí đời sau Lưu Bị thêm con số Hán Trung vương, đều nguyên ở Quan Trung gặp may mắn hoàn cảnh. Quan Trung bình nguyên thổ địa toi phi nhiêu, lại có kinh, vị đợi hà lưu cung cấp nguồn nước, mười phần thích hợp canh tác. Quan Trung Nam mặt như Tần Lĩnh liên miên, ngăn cách nam bắc; mặt phía bắc như Bắc Sơn, đã cách trở Tây An cùng Bắc Phương giao thông; phía đông như hào sơn nhảy lên liệt, làm Tây An che chắn; phía tây như khiên sơn, Lũng sơn đụng vào nhau, ngăn cản Tây Phương dân tộc thiểu số quấy nhiễu. Như thành Hán Trung, đánh chiếm Ích Châu, Lương Châu, Kinh Châu tất có thể làm ít công to.

Tần Phàm lại bái tạ nói: "Nhìn qua chí mới giúp ta, ý ta cầu lấy Hán Trung quận."

Hi Chí Tài liền bề ngoài trung thành: "Phụ tá chúa công cần quét bắt bình, lại chế thịnh thế chính là trung chi tâm nguyện, dám không tận tâm tận lực. Trung thành cảm thấy, hiện giữ Thái Thủ chính là Đan Dương, đơn võ tuyên, lấy cô đặc biệt kham khổ tự lập. Từng nhâm thái lịch sử lệnh, tùy tùng, Quang Hòa hai năm đi nhậm chức Hán Trung. Chúa công muốn lấy tại đây quận làm từ Trương Nhượng, Triệu trung trên người của hai người bắt tay vào làm, đưa thêm tiền tài khiến cho góp lời linh Đế. Là chúng ta chỉ vẹn vẹn có nhị thiên kim, sợ không hề chân. . ."

Tần Phàm nghe xong, nhanh chóng yên lặng tính toán: Chính mình như xem tài như mạng LV2, tuy không thể tính đầy đủ mỗi ngày nên 120 kim, thế nhưng xoát một ngày thôi một ngày, một tháng làm như 1800 kim, hai tháng tức thì như 3600 kim, cộng thêm trong trại mang đến 2000 kim, đủ để hối lộ Trương Nhượng, Triệu trung hai người.

"Chỉ mới không cần lo âu tiền tài sự tình, đầu tháng mười hai thời điểm tất có 5000 kim."

Hi Chí Tài nghe vậy đại hi: "Nếu như thế, trung phải làm chúa công cầu vào tay Hán Trung Thái Thủ!"

Ha ha. . . Hai người nhìn nhau cười to.

"Các ngươi cười gì vậy, vui vẻ như vậy?" Lại là Tiểu Địch bụng thuốc trở về, "Ca ca, mau đưa thuốc quất a. . ."

"Được rồi, được rồi. . . Ta uống. . ." Tần Phàm vốn muốn nói ta không có bệnh, nhưng khi nhìn vào Tiểu Địch kỳ vọng ánh mắt, cuối cùng vẫn còn nhận lấy một hơi uống cạn. . .

Tần Phàm uống xong thuốc, đem chén đưa cho Tiểu Địch, đề nghị: "Ta đã quyết định nghỉ ngơi và hồi phục hai ngày, mượn tại đây cơ hội tốt, ba người chúng ta đi trước phía trước thị trấn đi dạo a. . ."

"Tốt. . . Tốt. . ." Tiểu Địch lập tức hoan hô biểu thị đồng ý.

Hi Chí Tài lại có chút lo lắng khuyên can nói: "Chúa công, sợ gặp nguy hiểm. . ."

Tần Phàm chơi chí tâm nổi lên, trêu ghẹo Hi Chí Tài: "Chỉ mới không phải nói ta 'Quả như trời cao phù hộ' sao? Nói không chừng trên đường lại gặp gỡ cướp đường, còn có thể thuyết phục nhập bọn, tăng cường chúng ta thực lực nha. . ."

"Chúa công!"

"Được rồi. . . Được rồi. . . Mang lên Triệu Nhị. . . Có thể không? Quân sư. . ."

"Được rồi. . . Được rồi. . . Ta như thế nào trên quán người như vậy chúa công. . . Làm mệnh hai mươi người sau đó chạy đến!"

"Đi thôi. . . Đi thôi!" Tiểu Địch kéo hai người bắt đầu thúc giục. Tần Phàm về mặt tiểu ý, Hi Chí Tài mặt mũi tràn đầy bất đắc dĩ, Triệu Nhị cẩn thận từng li từng tí, bốn người chộp lấy con đường nhỏ hướng thị trấn phương hướng tiến đến.

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Hướng Lạc Dương (hai)

Nhanh đuổi chậm đuổi cuối cùng tại Nhật Trung thời gian đi đến thị trấn, bốn người sớm đã đói bụng đến phải trước ngực dán phía sau lưng, vì vậy lựa chọn tại phố xá sầm uất bên cạnh một nhà trong tửu quán ăn uống. Tần Phàm có xem tài như mạng LV2 kỹ năng, một bộ tài đại khí thô bộ dáng, trực tiếp một chút nhất bàn lớn thức ăn ngon, mặt khác còn gọi lên mấy bình rượu ngon.

Tần Phàm tự mình cấp Hi Chí Tài, Triệu Nhị châm bên trên rượu ngon, chút làm bồi tội chút là nói đùa nói: "Quân sư, tướng quân, liền không nên tức giận, thả lỏng chút. . ."

Hi Chí Tài, Triệu Nhị hai người ngoài miệng đường thẳng "Sao dám, sao dám", trên tay lại bắt đầu bói ra nổi lên đùi gà, bùng lên chén rượu, một bức quý

chết đói đầu thai bộ dáng. Tần Phàm một hồi phiền muộn, chính mình một chúa công càng ngày càng không có uy nghiêm, đành phải kêu gọi Tiểu Địch:
"Ăn từ từ, không ai với ngươi đoạt. . ."

"Rống. . . A. . . Phanh. . . A. . . ."

Ngay tại Tần Phàm vô cùng buồn chán hưởng dụng đồ ăn chi kíp, điểm bên ngoài bỗng nhiên truyền đến từng trận có tiếng kêu thảm thiết, liền thấy trong tửu điểm các thực khách hay là chạy đến cửa sổ, hay là chạy tới điểm, đều là vẻ mặt hưng phấn nhìn bên ngoài.

"Phát sinh chuyện gì? " Thấy thế, Tần Phàm nhanh chóng gọi một cái Điểm Tiểu Nhị qua hỏi.

"Nghe người ta nói là tuy dương quang một phương bá chủ lý vĩnh viễn bị người giết, hiện tại hung thủ đang bị người vây công. . . Chúng ta vậy mà chuẩn bị lại xem náo nhiệt nha."

Xem náo nhiệt? Cái này cổ nhân cũng tốt cái này miệng sao? Xem ra Người Trung Quốc thích tham gia náo nhiệt tập tục ít nhất Hán triều liền có. Điểm Tiểu Nhị nói xong, vậy mà vội vàng úp sấp bên cửa sổ hưng phấn thoạt nhìn.

Tiểu Địch thấy thế cho thấy vẻ mặt hưng phấn mà bắt đầu cổ động: "Ca ca, có người đánh nhau, chúng ta vậy mà đi xem một chút a?"

...

Vừa thấy Tiểu Địch kia thần sắc hưng phấn, Tần Phàm trực tiếp không lời, tiểu cô nương này như thế nào đánh nhau khung cảm thấy hứng thú như vậy? Một cái lực liền hướng bên trên tháo chạy? Bỗng nhiên Lý thị nẫu từ như thế, lần này cũng là như thế? Tương lai có thể như thế nào được. . . Nhìn đến thật tốt tốt hơn sửa lại Tiểu Địch tập tính. Nghĩ đến chỗ này, Tần Phàm trừng Tiểu Địch liếc một cái, giả bộ cả giận nói: "Có cái gì tốt nhìn, ăn cơm. . ."

"A. . ." Thấy Tần Phàm tức giận, Tiểu Địch chỉ tâm chột dạ, nhất thời yên lặng. Đây chính là ca ca lần đầu tiên phát giận không có theo chính mình, ca ca là không phải không thích chính mình rồi. . .

Thấy Tiểu Địch vẫn là vẻ mặt rầu rĩ không vui biểu tình, Tần Phàm lại không đành lòng, kẹp lên món đặt ở Tiểu Địch trong chén nói: "Tối, dùng bữa, một ngày cài sạch nghĩ đến đánh nhau tham gia náo nhiệt, nữ hài tử muốn dịu dàng rụt rè chút."

"A. . ." Tiểu Địch lại là không có phản ứng, trong đầu buồn bực lên tiếng, vui đầu ăn cơm.

Thấy Tiểu Địch đùa nghịch nổi lên tiểu hài tử tính tình, Tần Phàm cười một tiếng, vậy mà không để ý tới nữa, chuyên tâm ăn cơm, trong lòng lại là có chút buồn bực, lý vĩnh viễn? Danh tự dường như ở đâu nghe qua, thế nhưng là nhất thời lại không nghĩ ra, Tần Phàm trong nội tâm âm thầm trầm tư.

Có thể làm cho mình cảm thấy quen thuộc cũng chỉ có thể là đời sau tại trong lịch sử đã từng gặp. Lịch sử Thượng Lư quốc Địa giới nổi danh người có ai, chính mình một khoa học tự nhiên môn sinh vậy mà không nhớ quá rõ ràng, vền vền biết Điền Vi là Trần Lưu. Bất quá còn đây là Lư quốc Địa giới, còn chưa tới Trần Lưu quận. Mới đầu, Tần Phàm đánh nhịp quyết định mặc bá quốc, qua Lư quốc, mượn đường Trần Lưu, cuối cùng do Hà Nam Doãn khu trực thuộc đến lạc Dương Giả mãnh lượn quanh xa tuyến đường, đích xác còn có làm quen Điền Vi cùng với kết giao Hà Tiến ý nghĩ, bất quá Điền Vi ở phía sau tới dường như là bằng hữu báo thù giết người thoát đi, trong lịch sử không có ghi lại cụ thể thời gian, cũng không biết thoát đi ở đâu sao? Tần Phàm từng đột cân nhắc. . .

. Bỗng nhiên, Tần Phàm trong đầu một hồi linh quang hiện lên, giết người? Điền Vi giết người dường như chính là cái họ Lý? Chẳng lẽ nói. . . ?

Nghĩ đi ra bên ngoài có thể là Điền Vi là bạn giết người, Tần Phàm kia cái kích động. Không kịp giải thích, trực tiếp ném nhất kim trên bàn, đối với ba người một giọng nói "Nhanh chóng. . ." Liền giống như bay ra bên ngoài xông ra ngoài. . .

Tần Phàm thù hận chân của mình chậm, trong nội tâm kia cái cấp bách a, muốn người kia thật sự là lời của Điền Vi, chính mình không nhanh chút rất có thể muốn bỏ lỡ, về sau khẳng định rất khó lại gặp mặt. Huống hồ, Điền Vi giết người, đang bị người vây công, thời điểm này chính là lưu lại Điền Vi thời cơ tốt nhất, nếu lần này bỏ lỡ, Điền Vi nhất định sẽ trốn đến trong núi sâu lại, đến lúc sau đi nơi nào tìm? Có lẽ về sau liền vừa vặn bị Tào Tháo cấp dụng kia nhưng là không còn phần của hắn. Nghĩ vậy, Tần Phàm nhanh chân chạy như điên.

Lưu lại Tiểu Địch vẻ mặt ngạc nhiên, Hi Chí Tài cùng Triệu Nhị hai mặt nhìn nhau. Mới vừa rồi còn theo đạo giáo huấn không muốn sáng nghĩ đến đánh nhau, không muốn luôn nghĩ tham gia náo nhiệt mà, như thế nào này sẽ liền bản thân hắn chạy trốn nhanh? Bất quá nghĩ thì nghĩ, ba người đồng thời chạy đi cửa tiệm, đuổi đi lên.

Ra tửu điểm, phố xá sầm uất bên trong gom góp đầy vô số xem náo nhiệt dân chúng, chừng hai mươi cái hộ vệ bộ dáng người chính nằm trên mặt đất không ngừng kêu khổ, có tàn phế cánh tay gãy chân, có cũng đã không một tiếng động.

Tần Phàm không có có tâm tư cảm khái, kéo qua một người đi đường hỏi: "Làm phiền, xin hỏi sát này người người là ai? Kẻ bị giết lại là nhà ai? Chạy trốn hướng phương nào hướng?"

Người qua đường vẻ mặt hưng phấn miêu tả: "Người xứ khác a? Người không biết, bị sát là chúng ta tuy dương quang một phương bá chủ, từng là phú xuân dài lý vĩnh viễn, lần lương lũng đoạn thị trường, làm hại một phương. Sáng nay có cái hào hiệp thừa dịp hắn xuất phủ thời điểm, lấy chùy thủ đoạn giết đi bọn họ hai vợ chồng, sau đó nghênh ngang nói kích bộ hành rồi đi. Đằng sau Lý phủ hộ vệ gần trăm người chặn giết hắn, lại không có thể gây tổn thương cho hắn mấy may. Kia tranh đấu. . . Chắc chắn. . ."

Quả nhiên là Điền Vi là bạn sát lý vĩnh viễn. Tần Phàm không tâm tư nghe người qua đường nói chuyện tào lao, lại lấy ra nhất kim ném cho hắn: "Chỉ nói

cho ta chạy trốn phương hướng!"

"Theo đường cái một đường hướng bắc, mới rồi đi nửa nén hương. . ." Người qua đường mừng rỡ, ngắn gọn mình bạch trả lời.

Tần Phàm nghe xong, lập tức hạ lệnh: "Triệu Nhị theo ta nhanh chóng đi, chỉ mới cùng Tiểu Dịch chậm đến!", lại đuổi theo.

Hai người một đường chạy như điên, lại chỉ là dọc theo đường nhìn thấy một chút đã chết lộ vẻ, nửa điểm không có tranh đấu cảnh tượng, càng không có nhìn thấy trong suy nghĩ mãnh tướng.

Tần Phàm trong nội tâm hồi hận, chính mình vừa rồi nên nghe Tiểu Dịch, nhìn xem nào nhiệt hân là tốt hơn, đã có thể điều chỉnh tâm tình, còn có cơ hội gặp được mãnh tướng. Kết quả đâu, cứ như vậy khiến mãnh tướng trốn thoát, bây giờ Tần Phàm hồi hận cuồng quít.

Tần Phàm như trước chưa từ bỏ ý định, kêu gọi Triệu Nhị tiếp tục đi phía trước đuổi hai ba dặm, như trước may mắn không có người ở. Nghĩ đến Diên Vi sớm đã biến hóa phương hướng, hôm nay xem như toi công bận rộn, Tần Phàm trong nội tâm thở dài không thôi.

"Bấm đi thôi, đoán chừng chúng ta chạy lối rẽ. . ." Tần Phàm thàn than một chút, đối với bên cạnh theo sát lấy Triệu Nhị nói một tiếng, chuẩn bị phản hồi cùng Hi Chí Tài cùng Tiểu Dịch tụ họp.

Vừa đi tầm mười bước, Tần Phàm liền phát giác không đúng, tổng có một loại bị từ thần đề mất tới cảm giác. Đột nhiên quay đầu lại, một cái khô ngo đại hán, tay cầm nhỏ máu song kích chính tràn ngập sát khí nhìn mình chăm chăm. . .

Tần Phàm nghiêm nghị, vội vàng lên tiếng: "Thế nhưng là điển tráng sĩ?"

Trả lời chính là một tiếng rống giận vang lên: "Chính là Diên Vi, tặc tử có dám lại tới giết ta?"

Tần Phàm liền nói: "Hiểu lầm, hiểu lầm. Chúng ta sâu mộ tráng sĩ hiệp nghĩa, duy nguyện kết giao!"

"Hai người không phải cùng gia ác bá cùng một chỗ?" Diên Vi lại là không tin, tiếp tục truy vấn nói.

"Hừ, người đó cùng gia ác bá một chỗ? Chủ công nhà ta chỉ là để cho có người nộ sát ác bá, liền chuẩn bị đến đây kết giao một phen. Người cái này ác Hán Mạt nhìn được người tốt chi tâm. . ." Triệu Nhị nghe vậy cả giận nói.

"Được rồi, được rồi. . ." Tần Phàm bắt đầu hoà giải, một bên ý bảo Triệu Nhị lãnh tĩnh, vừa hướng Diên Vi ôm quyền nói: "Diên tráng sĩ là bạn nộ sát ác bá, tốt hơn võ nghệ, thực hiệp nghĩa. Tần Phàm rất là ngưỡng mộ, cho nên đi theo đến đây, chỉ là kết giao hảo kiệt, không có ý khác. . ."

"Ách, thì ra là thế này? Nào đó còn lấy là các người cùng gia ác bá là một phe, thiếu chút nữa giết lầm người tốt. . ." Nghe vậy, Diên Vi một hồi xấu hổ, cái bụ thêm ngượng ngùng nói.

"Không sao, không sao. Điển tráng sĩ chính là tính tình ngay thẳng người, chúng ta tất nhiên là lý giải." Tần Phàm bắt đầu động tâm tư: "Diên tráng sĩ hiện giờ phần nộ mà giết người, sợ Lương quốc đem phái binh đuổi bắt người, còn có ý định?"

"Nào đó chuẩn bị đi suốt đêm quay về Trần Lưu, mang thê tử nơi này thâm sơn trốn trốn, tránh đầu gió." Diên Vi không chút nào che lấp trực tiếp trả lời.

"Rừng sâu núi thẳm rất có không tiện, điển tráng sĩ nhẫn tâm thê tử cả ngày ả núp sống qua ngày, sinh hoạt đau khổ?" Tần Phàm bắt đầu từng bước một dụ dỗ Diên Vi.

"Thế đạo khó khăn, không như thế khó có phương pháp. . ." Diên Vi vậy mà không có lúc trước giết người thì hào hùng.

Tần Phàm chứa nhường tốt hơn ngôn từ, tiến thêm một bước khuyên nhủ: "Ngày hôm nay hạ hoạn quan giữa đường, triều chính mục nát, khiến cho dân chúng lầm than, tiếng oán than dậy đất. Thêm với địa chấn, lớn hạn đợi thiên tai liên tục, không ngoài một năm nửa năm, thiên hạ tất làm đại loạn, đến lúc đó lại có bao nhiêu dân chúng trôi giạt khắp nơi. Ta muốn là trời hạ trước, tích lương thực đồn trú, sẵn sàng ra trận, càn quét bất bình, còn dân chúng một cái thái bình thịnh thế, không biết điển tráng sĩ có bằng lòng hay không giúp ta?"

"A. . . Các người vậy mà nghĩ. . ." Diên Vi khiếp sợ đến nói không ra lời.

Tần Phàm thêm..nửa một thanh nói, càng thêm chân thành khuyên bảo: "Diên tráng sĩ thế sát một cái ác bá, còn thế lại sát mười cái, trăm cái? Cứu được nhất hữu, có thể cứu được thiên hạ dân chúng? Huống hồ trong nhà thê nhi vô tội, điển tráng sĩ gì nhẫn bọn họ đồ đòn tội phạm giết người gia thuộc người nhà tên tuổi trốn đông núp tây, đau khổ sống qua?"

Tần Phàm vãi chào nơi này địa lớn bái nói: "Phàm lần này đi đến Lạc Dương, chính là cầu lấy Thái Thú chi chức, chọn một quận lập căn cơ. Trước mắt đã có trí quan thiên hạ chi mưu sĩ, lại đau khổ không có điển tráng sĩ đồng dạng mãnh tướng. Mong rằng điển tráng sĩ lấy dân chúng là niệm, lấy thê nhi là niệm, cùng Phàm đồng mưu nghiệp lớn. . ."

Diên Vi có chút tâm động, nhưng thủy chung không nói được lời nào, hai tướng giằng co vào.

Triệu Nhị có chút không kiên nhẫn, lăm lăm một câu: "Đại trượng phu sống ở loạn thế, làm mạng Tam Xích Kiếm lập bất thế công, to con sao như thế phụ nhân làm về ta đây. . ."

Tần Phàm cuồng quát từng Triệu Nhị liếc một cái, sợ chọc giận Diên Vi, chính mình lần trước nỗ lực phó mặc.

Nào biết Diên Vi được nghe Triệu Nhị nói như vậy, cười ha ha: "Đại trưởng phu chết thì chết vậy, há có thể sống quãng đời còn lại núi rừng! Làm bằng song kích xông ra bất thế công!" Nói xong, quỳ gối tại Tần Phàm trước mặt: "Diên Vi bái kiến chúa công!"

"Đình đông... Chúc mừng Kí Chủ đạt được nhân tài một người: Diên Vi, phẩm chất đánh giá: S, ban thưởng kỹ năng điểm số 5 cái, Kí Chủ trước mắt kỹ năng điểm số 5 cái."

"S002, Diên Vi, 23 tuổi, tinh lực 205, khí lực 35. Chỉ huy 72, vũ lực 97, trí lực 35, chính trị 29. Vật lý né tránh 31%, kỹ năng né tránh 12%. Kỹ năng nhất 'Lực lớn vô cùng' LV2, kỹ năng hai 'Phi kích đột kích' LV3. Lớn nhất có thể học kỹ năng mấy hạn định là 2 cái."

"Lực lớn vô cùng LV2: Trong thời gian ngắn phụ trọng năng lực trên phạm vi lớn đề thăng, cũng đề cao một chút vũ lực. LV2 phụ trọng năng lực đề thăng 200 cân, cũng đề cao 5 điểm vũ lực. Tiêu hao khí lực 12, thời gian duy trì một nén hương, thời gian cooldown một ngày."

"Phi kích đột kích LV3: Liên tục ném vài thanh tay kích, đối với khoảng cách tương đối gần nhiều địch quân mục tiêu tạo thành đại lượng tổn thương. LV3 có thể liên tục ném 15 bất tay kích, giảm xuống địch quân mục tiêu vật lý né tránh 15%, kèm theo tổn thương 120 điểm. Tiêu hao khí lực 15, thời gian cooldown ba ngày."

Tần Phàm đại hỉ, quả nhiên là "Cổ chi Ác Lai", vội vàng nâng dậy Diên Vi nói: "Tất đoạt quân như tay chân."

Ba người thu thập một phen chuẩn bị hướng thị trấn chạy về tụ họp, đứng gặp Hi Chí Tài, Tiểu Địch cùng với hai mươi trại Bình tìm kiếm mà đến.

Hi Chí Tài gặp mặt chính là một trận oán trách: "Chúa công có thể nào như thế xúc động, hại ta đợi đau khổ tìm hồi lâu, lo lắng vô cùng."

Tần Phàm thu được Diên Vi, tâm tình thật tốt: "Hào hảo hảo... Lần sau không thể chiếu theo lệ này nữa... Về sau đều nghe đùa giỡn quân sư đây!"

Một đoàn người thương lượng quyết định, lập tức lên đường đi đến Trần Lưu quận, tiếp Diên Vi thê nhi thẳng đến Lạc Dương cầu quan.

Trên đường đi, Tần Phàm vậy mà đem Hi Chí Tài, Tiểu Địch đợi giới thiệu cho Diên Vi, càng đem tất cả của mình bộ kế hoạch thông báo cho hắn, bao gồm an dân trại sự tình vậy mà không có chút nào giữ lại, Diên Vi một mực ồ ồ cười ngây ngô đáp ứng: "Nghe chúa công." Khiến cho mọi người cười ha ha, trong đó chất phác ngay thẳng tính cách vậy mà thẳng được mọi người hảo cảm.

Trải qua ba ngày bốn tâu, mọi người rốt cục đến cồn châu cùng tổ chức lễ biên giới bên trên một chỗ vắng vẻ nhà nông, Diên Vi thê tử Hồ thị cùng nhi tử diên đầy thì ở lại đây. Lúc này diên đầy còn là một bốn tuổi bên trái phải tiểu nam hài, đang tại bên trong sân viện cầm lấy Tiểu Mộc kiếm huy vũ chơi đùa. Tần Phàm nhớ tới đời sau đồ tiểu hài kinh nghiệm, quyết định đi một chút người nhà lộ tuyến, phân phó Triệu Nhị đem mua ăn thịt, bánh mì đợi cái ăn lấy ra, chuẩn bị tới nay sẽ ngụ ở Diên Vi nhà ta, hảo hảo ăn uống một hồi, cũng cố hạ Diên Vi cả nhà đi theo quyết tâm của mình.

Chạng vạng tối, làm Hồ thị, diên đầy trông thấy đầy bàn ăn thịt, bánh mì, hai người đều sùng sốt, ánh mắt trực câu câu nhìn cái ăn, không ngừng nuốt nước miếng.

Tần Phàm nghĩ đến, xem ra trời qua thật sự là nghèo khổ, vội vàng gọi hai người: "Tùy tiện ăn, tùy tiện ăn, ăn hết mình no bụng!"

Hai người lập tức bắt đầu hướng trong miệng nhét ăn, một cái lực nói thắm vào: "Thơm quá, ăn ngon..."

Diên Vi thoáng cái mắt đục đỏ ngầu, là áy náy vạn phần lại là cảm kích vô cùng, đứng dậy đối với Tần Phàm bái nói: "Đa tạ chúa công!"

Tần thuận Phàm tay vịn tới Diên Vi: "Làm đồng mưu đại sự, bái tướng Phong Hầu, kiếm được gia nghiệp, phúc ảm tử tôn!"

Hồ thị nghe vậy, một cái lực trong nháy mắt ý bảo phu quân đáp ứng, lại không nghĩ cái này cũng Diên Vi trong nội tâm mong muốn.

"Nguyên thể chết theo chúa công, chinh chiến bốn phương, kiến công lập nghiệp..."

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỹ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Hương Lạc Dương (ba)

Ngày thứ hai, ngày mới sáng, Hồ thị liền sớm thu thập xong gia sản, cùng sử dụng trong nhà còn sót lại một chút nhé ngô cùng với duy nhất đê trứng gà mái, lẫn lộn bên trên sáng sớm tân hái một chút rau dại nấu chín nhất bát tô thịt món cháo. Đợi đến thiên sáng hơn một ít, lại từng cái đánh thức Tần Phàm, Tiểu Dịch, Hi Chí Tài, Triệu Nhị đợi mọi người.

Tần Phàm nhìn từ trước đến nay quen thuộc Hồ thị nhiệt tình gọi mọi người ăn cháo, trong nội tâm cảm thán, mỗi người đều mộng tưởng, đều khát vọng tốt hơn sinh hoạt, đều muốn tìm đến một mảnh thành công con đường. Hồ thị hiển nhiên đã đã cho rằng cứ nhà ta đi theo chính mình con đường này, cũng bắt đầu dùng phương thức của mình chứng minh.

Tần Phàm ném thử Hồ thị thịt món cháo, hương vị còn coi như không tệ, liền tiếp ăn tam đại chén, đợi đến Tần Phàm chuẩn bị thịnh chén thứ tư thời điểm, nôi đã thấy đầy, mọi người cũng đều hay là về mặt vẫn chưa thỏa mãn bộ dáng. Hồ thị vui cười a thu xếp thu thập bát đĩa, hàm chứa đắc ý nói: "Về sau ta lại cho mọi người làm nhiều một ít. . ." Tiểu Dịch, Hi Chí Tài không ngớt lời ứng tốt hơn.

Tần Phàm nghiêng người nhìn xem ngày, cũng nên xuất phát. Mệnh lệnh Triệu Nhị mang nhất ngũ sĩ tốt phía trước đi trước, chính mình lĩnh Điền Vi, Hi Chí Tài, Tiểu Dịch, Hồ thị, điển đầy cùng với còn thừa mười lăm tên sĩ tốt sau đó xuất phát. Đợi Hồ thị đơn giản thu thập hành lý, một đoàn người chạy Lạc Dương xuất phát.

Lại một tháng có thừa, đã là tháng 11 23 ngày chạng vạng tối, mọi người rồi mới đến lạc Dương Thành bên ngoài.

Tần Phàm lo lắng cửa thành thủ vệ nghiêm ngặt, như Điền Vi Thiết Kích, Triệu Nhị đại đao rất có thể sẽ bị nghiêm khắc kiểm tra, dẫn phát phiền toái không cần thiết, liền hạ lệnh ở cửa thành phía trước một dặm bên trái phải nơi đây dừng lại. Kinh qua thương lượng với Hi Chí Tài, toàn bộ nhân viên phân thành hai nhóm vào thành, nhóm đầu tiên do Tần Phàm, Hi Chí Tài, Điền Vi cùng với hai cái Thập Trưởng năm người người đi trước vào thành tìm hiểu tình huống, nhóm thứ hai do Triệu Nhị suất lĩnh còn thừa nhân viên mang vũ khí đồ quân nhu theo đuôi phía sau bách bộ, thấy ám hiệu hoặc đứng khắc tị hợp, đi theo vào thành, hoặc giữa lấy ngoài thành, chờ lệnh mà đi.

An bài thỏa đáng, Tần Phàm dẫn năm người hướng phía cửa thành đi tới.

Đợi đi đến rồi, bỏ thành cửa ước chừng bách bộ thời điểm, Tần Phàm mới phát hiện mình quá lo lắng. Xa Vọng Thành công môn vền vền có một cái môn hầu dẫn bốn cái cửa tốt lười nhác tại công môn gác lư nói chuyện phiếm, không có một tia kỷ luật đáng nói. Tần Phàm cùng Hi Chí Tài thở phào một hơi, một đoàn người tiếp tục đi lên phía trước.

"Đứng lại, đang làm gì. . ." Môn hầu đột nhiên tinh lực bạo phát, lớn tiếng quát.

...

Không phải chứ, phán đoán sai lầm? Lạc Dương thủ vệ như vậy nghiêm, năm mươi bước bên ngoài muốn đi lên soát người kiểm tra? Tần Phàm nhanh chóng ý bảo Triệu Nhị cảnh giới, mình và Hi Chí Tài vậy mà chuẩn bị ứng phó kiểm tra. Lại không nghĩ môn hầu tiếp theo quẹo trái vào thành, đưa lưng về phía Tần Phàm trong triều rút đao, bốn cái cửa tốt cho thấy giờ súng hướng vào phía trong dừng lại.

Tần Phàm cảm thấy tình hình không tầm thường, bước nhanh nghênh đón tới.

Môn hầu đối với nội thành đứng lại một cái văn sĩ gầm lên: "Người kia dừng bước, tiếp nhận bàn kiểm!"

Văn sĩ lấy ra Lộ Dẫn, miệt thị cười cười: "Ta chính là Trịnh Thái (rót 2), Lộ Dẫn lúc này, còn không cho đi. . ."

Môn hầu âm hiểm cười nói: "Lúc này không giống ngày xưa! Trương công hữu lệnh, kinh đô trọng địa, làm nghiêm điều tra trị an, như bất khả ngoại lệ."

Trịnh Thái ngao ngễ mà đáp: "Người phương nào chỉ lệnh, không từng nghe nói!"

Môn hầu về mặt nịnh nọt chấp tay nói: "Tự nhiên là trung bình tùy từng, 'Khởi phụ' trương công!" Nói qua, gọi cửa tốt đem Trịnh Thái vây quanh: "Đảm nhiệm bọn người làm quan là dân, tiến ra khỏi cửa thành, tất chịu được bàn kiểm. . . Đương nhiên, nếu là mình bạch 'Lí lẽ', thành tâm 'Kính ngưỡng', tự nhiên có thể miễn." Cuối cùng nghiêm âm thanh tàn khốc uy hiếp nói: "Bằng không, đối với điều dân, chớ trách chúng ta đao thương không có mắt. . ."

Trịnh Thái chính là kẻ sĩ, tay trái gà không chặt, tự nhiên không phải cái này hung thần ác sát môn hầu đối thủ, cũng không dám cưỡng ép vượt qua ải, lại không muốn vứt xuống mặt mũi giao tiền ra khỏi thành, bắt đắc dĩ trả lời: "Ta không ra thành. . . Ta trở về thành thăm bạn bè. . ."

Trường thương như trước không có thu hồi ý tứ. Môn hầu rất lạnh lùng đáp câu: "Xuất nhập đều điều tra. Nhị cầu tử, soát người. . ."

Một cái cửa tốt làm bộ muốn điều tra Trịnh Thái chi thân. Trịnh Thái lạnh lùng hét lớn: "Thằng nhãi ranh an bài dám! Đại hán còn có vương pháp?!"

Môn hầu cười lạnh nói: "Trương công tức thì vương pháp!" Quay người đối với nhị cầu tử phân phó: "Còn chờ cái gì, Suru tí mĩ rồi, đáng giá đều đừng giảm bớt!"

Trịnh Thái bị phần không thôi: "Hôn quân Vô Đạo, hoạn quan chuyên quyền, triều chính mục nát, Đại Hán Triều a. . ."

Tần Phàm nhìn đến nơi này, biết nên chính mình anh dũng ra sân, hô to một tiếng: "Dừng tay!" Lại tận lực thay đổi một bộ gian thương biểu tình, kín đáo

đưa cho môn hầu nhất kim, cười nhỉnh nói: "Tướng quân rộng lượng, hà tất cùng hấn một phen kiến thức. Tiểu nhân thay hấn ra cái này 'Bình an tiền', còn lại thỉnh tướng quân uống rượu. . ."

"Ồ a. . . Cuối cùng như người biết chuyện. . . Ra đi!" Môn hầu thu tiền, sắc mặt vậy mà dễ nhìn rất nhiều, "Cho hấn. . ." Cửa tốt nghe lệnh thu hồi trường thương.

Trịnh Thái đã là bị thương tại chi tâm chết, hờ hững chấp tay: "Mở ra Trịnh Thái tạ ơn công tử. Như vậy từ biệt. . .", dứt lời, lão đảo hướng ngoài thành đi đến.

Hi Chí Tài hình như có xúc động, vội vàng lên tiếng hỏi: "Các hạ thế nhưng là Trịnh Thái, Trịnh Công Nghiệp?"

"Như vậy, thì như thế nào. . ." Trịnh Thái bay tới mấy lời, cũng không quay đầu lại ra khỏi thành rồi đi.

Hi Chí Tài nhanh chóng gần phía trước, phụ lời nói Tần Phàm "Chúa công, chuyện gấp, ta mà lại truy đuổi chi. . .". Liền đuổi theo ra thành.

Tần Phàm tin tưởng Hi Chí Tài tất có nguyên do, nhưng lo lắng an toàn, vội vàng mệnh lệnh Điển Vi đi đến bảo hộ.

Bên này, Tần Phàm lại lấy ra ngũ kim, đến chuẩn bị lại kín đáo đưa cho môn hầu.

Lần này, môn hầu từ chối không bị: "Ai nha. . . Vô công bất thụ lộc. . . Sao tốt hơn lại nhận được như thế hậu lễ. . ."

Tần Phàm một bên một cái lực hướng môn hầu trong tay nhét, một bên lại thay đổi gian thương sắc mặt, nhỉnh nọt ton hót nói: "Chúng ta mới tới kinh đô kinh thương, ngày sau không tránh khỏi còn nhiều làm phiền tướng quân, còn muốn dựa vào tướng quân cam đoan tiểu nhân đời an toàn nha. . . Tướng quân nhận lấy 'Bình an tiền' a. . ."

Môn hầu một cái 600 thạch tiểu quan, chênh lệch vào tướng quân người khỏe ít nhiều giai đầu, nghe Tần Phàm mở miệng một tiếng tướng quân, lại thấy thành đưa nhiều tiền, trong nội tâm quả thực cao hứng, làm bộ đẩy nửa thoát vài cái, vậy mà liền nhận, cũng vỗ bộ ngực hướng Tần Phàm cam đoan: "Huynh đệ thật sự là người biết chuyện, có việc chẳng quản tìm đến ca ca!"

Tần Phàm đợi chính là những lời này, lập tức đánh rần cơn theo sau, về mặt sùng bái khẩn cầu môn hầu: "Tiểu đệ vào Nam ra Bắc nhìn điểm mua bán, đường xá ít nhiều đạo phi, vậy mà chiều mộ một chút hộ vệ, mang theo phòng thân khí giới, muốn vào thành mua sắm hàng hóa, làm phiền tướng quân dân xếp dân xếp. Đệ ra ngoài thời điểm, tất có thâm tạ!"

Môn hầu một bộ trong lòng biết rõ ràng biểu tình, nhiệt tình đáp: "Ta làm bao nhiêu chuyện riêng, tại ta cái này bằng cửa thành cam đoan huynh đệ xuất nhập thuận tiện, trời qua tự do." Dứt lời, lại tới gần Tần Phàm thì thầm "Huynh đệ có thể thiếu qua chỗ bằng chứng? Thành bên trong quan dịch Nha Soa có thể kiểm tra cực kỳ. . . Ta chỗ này đứng như thủ đoạn có thể lấy tới, đáng tin khám hợp không việc gì. Chỉ là. Huynh đệ là người biết chuyện. . ."

Tần Phàm mừng rỡ trong lòng, thật sự là ngủ gật đưa lên gối đầu, cái này hầu tuy nói tham lam gian xảo, nhưng xác thực có thể vì tự mình cung cấp tiện lợi. Tần Phàm tiếp tục nhỉnh nọt hấn: "Tướng quân quả nhiên hảo thủ đoạn! Tiểu đệ lúa bình thường, khẳng định minh bạch 'Lí lẽ', đối với tướng quân cũng là thành tâm 'Kính ngưỡng', qua chỗ bằng chứng sự tình liền nhờ cậy tướng quân."

"Cùng người biết chuyện nói chuyện chính là thống khoái!" Môn hầu vậy mà hào phóng nói thẳng: "Ca ca ta là Hầu nhị, là cái này bằng cửa thành môn hầu, lên cũng vì vãng lai người cung cấp một chút tiện lợi. Huynh đệ cầm lấy cái này trúc đoạn, nơi này thành bên trong tìm đông thành Yết xá lý quản sự, hấn tự sẽ an bài." Nói qua đưa cho Tần Phàm một cái Tiểu Trúc bản.

Tần Phàm tiếp nhận vừa nhìn, một cái rất bình thường cỡ lòng bàn tay trúc khối, phía trên khắc một chút đồ văn, Tần Phàm vậy mà không nhìn được thành, chỉ phải nhanh chóng ước lượng vào trong ngực, đối với Hầu nhị thiện ân vạn tạ.

Hầu nhị lạnh nhạt khoát tay nói: "Việc nhỏ, việc nhỏ. Huynh đệ minh bạch 'Lí lẽ' là tốt rồi. . ."

Tần Phàm bừng tỉnh đại ngộ, quả nhiên là tham lam thành tánh hạng người, nhanh chóng lại móc ra mười kim dâng.

Hầu nhị hào phóng nhận lấy, thái độ lại trở nên thân thiết trên: "Hắc hắc. . . Lúa huynh đệ vào thành như còn cần nơi này Hà Nam Doãn quan nha làm việc, ca ca cũng có phương pháp, tặc Tào hầu đại tiện là nhà của ta Thân huynh lâu dài"

Người, cái này đều hình thành đòi tiền làm việc một đầu long phục vụ. Cũng khó trách, như linh Đế quan bán quan cháo trước làm tấm gương, đầy tớ lại có thể tốt hơn chỗ nào, Đông Hán thống trị có thể dài cửu mới là quái sự!

Tần Phàm lần này hào phóng móc ra hai mươi kim tặng cho Hầu nhị, quyết tâm cần phải cùng loại này địa đầu xà làm tốt quan hệ, tương lai khẳng định còn có thể như trọng dụng.

"Tiểu đệ mất vụng về, thật sự là thất kính! Ca ca dĩ nhiên là quan lại thế gia! Tiểu đệ kính ngưỡng vô cùng, tiền này quyền làm gấp mặt chi lễ, còn muốn làm phiền ca ca là tiểu đệ dẫn tiến dẫn tiến tặc Tào Đại Nhân. . ."

Ngắn ngủn thời gian chừng nửa nén hương, Hầu nhị liền ba lần thu được Tần Phàm chi kim, càng cảm thấy đó là một hiểu chuyện người, cũng được không gấp lại bên ngoài cầm ky, nhận lấy vàng lại đưa cho Tần Phàm một khối Tiểu Mộc bản, cấp Tần Phàm chỉ đường nói: "Lúa huynh đệ cầm lấy cái này tấm ván gỗ, thẳng đi đến phố Nam trung đoạn Hà Nam Doãn quận để, tiến sau đại môn đệ ngũ trên nhà kê tức là. Chỉ là ca ca chỗ chức trách, còn

muốn nghiêm điều tra trị an, liền bắt phân đưa. . ."

Tần Phàm minh bạch Hầu nhị là không nở bỏ cửa thành bàn kiểm ăn cảm tạp đòi tiền tài cơ hội, cũng không nói thẳng ra, nhanh chóng gọi Triệu Nhị đám người đến.

Không bao lâu, Triệu Nhị, Tiểu Địch, Hồ thị, điển đầy đám người liền mang theo hành lý đồ quân nhu đến cửa thành.

Hầu nhị còn gọi là nói: "Kinh đô trọng địa, nghiêm điều tra trị an, tiếp nhận bàn kiểm. . ."

Tần Phàm nghe xong sùng sốt, thu ta tiền tài còn cần bàn kiểm? Cái này cũng quá đen tối a. . . Có thể kể tiếp, lại để mình mở rộng tầm mắt.

Bốn cái cửa tốt lười biếng giật giật thân, giả vờ giả vịt tiến phía trước nhìn nhìn mọi người, thậm chí ngay cả thân cũng không Suru, hành lý đồ quân nhu hoàn toàn không động, trở về bẩm Hầu nhị: "Bẩm môn hầu, không có vi phạm lệnh cấm Vật phẩm!"

"Cho đi!" Hầu nhị cũng giải quyết việc chung quát.

"Tạ ơn Quân Gia!" Tần Phàm cũng được không cần phải nhiều lời nữa lời nói, mang theo mọi người tiến vào lạc Dương Thành.

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Hướng Lạc Dương (bốn)

Tần Phàm dẫn mọi người tiến vào lạc Dương Thành, liền lưu lại nhất thập đội ngũ, tại bằng cửa thành phụ cận chờ đợi Hi Chí Tài cùng Điền Vi. Những người còn lại trực tiếp bước nhanh chạy về phía thành đông, ước định tại đông thành Yết xá tụ họp.

Trên đường cái, Tiểu Địch cùng điển đầy nhìn cái gì đều kỳ lạ, nơi này nhìn một cái, chỗ đó nhìn xem, một đường liu riu nói không ngừng, rơi xuống đội ngũ thật xa. Tần Phàm thấy sắc trời dần dần muộn, sợ tuần tra cấm đi lại ban đêm đưa tới phiền toái, liền thúc giục gia tốc đi tới. Hồ thị thấy thế vội vàng trở về kết hợp điển đầy, bước nhanh theo sau đội ngũ, chỉ có Tiểu Địch ý vào Tần Phàm sùng ái, như trước chậm chạp đồng đạo chơi tây nhìn một cái.

Tần Phàm có chút tức giận, vậy mà đi trở về, chuẩn bị kéo lên Tiểu Địch theo sau đội ngũ.

Tiểu Địch trông thấy Tần Phàm mãnh liệt nghiêm mặt đi tới, trong nội tâm không khỏi sợ hãi ủy khuất, quay người liền hướng trong đám người chạy tới. Tần Phàm khẩn trương, vội vàng đuổi theo. Triệu Nhị thấy chúa công rồi đi đội ngũ, cuống quýt mệnh lệnh: "Lương bốn mươi một ngũ, chờ cũ chờ lệnh! Lí Tam nhất ngũ cùng bảo vệ ta chúa công. . ." Vậy mà đi theo.

Tiểu Địch loạn chạy vào một mảnh không biết tên cái hẻm nhỏ, nháy mắt không thấy bóng dáng. Tần Phàm sợ thành lập tức phân phó sĩ tốt cộ tới chỗ ngã ba từng cái tìm kiếm, mình và Triệu Nhị dọc theo hẻm nhỏ tìm đến.

Tiến vào ngõ nhỏ, Tiểu Địch vẫn chạy loạn hồi lâu, đến lúc chạy vào ngõ hẻm bên trong góc chết, phát hiện không đường có thể đi, mới nhớ tới chính mình lạc đường, quay đầu lại nhìn không thấy ca ca triệt để hoảng hồn. Sắc trời bắt đầu tối, một cái tiểu cô nương chưa quen cuộc sống nơi đây, cô đơn đáng yên tĩnh âm u góc hẻm lạnh, Tiểu Địch kinh hoàng thành khóc lớn lên. Khóc tốt hơn một hồi mới dừng lại, biên mức nở biên đi ra ngoài. . .

... ..

"Chết lão cầu. . . Không cho phép ta đi trong triều mật báo. . . Còn không phải nghĩ. . . Muốn nuốt một mình công lao. . ." Một cái hán tử say từ ngõ hẻm đầu kia lão đảo đã đi tới, cầm trong tay bầu rượu vừa uống vừa mắng: "Để ta ở tại nơi này sao. . . Cũ nát trong ngõ nhỏ. . . Cái gì an toàn, đều con mẹ nó lừa đảo. . . Ta mật báo. . . Đồ cái gì. . . Ta muốn vàng bạc tài bảo. . . Ta muốn. . . Mỹ nhân. . . Lớn chỗ ở. . ."

Hán tử say một mực hùng hống hồ hồ hướng phía ngõ nhỏ thâm xứ đi, mà Tiểu Dịch đi tới đi tới, nghe đi ra bên ngoài truyền đến lạ lẫm nam nhân tiếng, càng thêm sợ hãi, nhanh chân hướng phía bên ngoài chạy, không khéo vừa vấp đánh lên chuyển biến đi tới hán tử say. Tiểu Dịch thoáng cái bị đụng ngã xuống đất, chân đau thành rớt cuộc dậy không nổi.

Hán tử say cho thấy bị bị đâm cho nường loạng choạng lui lại mấy bước, bầu rượu vậy mà thất thủ ném tới trên mặt đất nát. Hán tử say giận dữ, vung mạnh quyền muốn đánh Tiểu Dịch.

Tiểu Dịch sợ hãi, vội vàng khóc hô: "Không muốn. . . Ta bồi thường người tửu. . . Ta ít nhiều bồi thường người tiền thưởng. . ."

Hán tử say nghe xong, chậm rãi buông xuống nắm tay, lại mượn âm đàm ánh sáng, nhìn coi Tiểu Dịch, hơi hơi thanh tỉnh một ít, vẻ mặt cười dâm đãng đùa giỡn nói: "Vận khí a. . . Ha ha. . . Tiểu mỹ nhân. . . Ta không muốn người bồi thường tiền thưởng. . . Ta muốn người bồi thường ta là được rồi. . ."

"Người cút ngay. . . Không được qua đây. . . Ca ca ta sẽ giết người. . ." Tiểu Dịch liều mạng muốn chạy trốn, lại căn bản không nhúc nhích được, chỉ phải kêu to.

Hán tử say lại không cho là đúng cười nói: "Cái này địa phương quý quái kêu người nào sẽ đến?" Lại đi phía trước lại gần vài bước, bắt đầu thoát chính mình y phục: "Đến đây đi, tiểu mỹ nhân. . . Ta Đường ca ca là hảo hảo thương người. . . Đường ca ca lập tức muốn làm đại quan. . . Người theo Đường ca ca, cam đoan người vinh hoa phú quý hưởng dụng vô cùng. . ."

"Người cút ngay. . . Không được qua đây. . . Cứu mạng. . . Ca ca. . . Cứu ta. . . Ta không còn nghịch ngợm. . . Cứu mạng. . ." Tiểu Dịch sốt ruột thành khóc lớn hô to.

Hán tử say đã đưa tay qua, muốn bới ra Tiểu Dịch y phục, vẫn không quên mở miệng dả kích Tiểu Dịch ý chí chống cự: "Cài hô, không sẽ có người tới. . . Ha ha. . ."

"A. . . Người đó nện ta? !"

"Ta ngày người tổ tông! Mả mẹ nó. . ."

Tần Phàm vui mừng chính mình sớm một ít đã nghe được Tiểu Dịch tiếng la khóc, chỉ là cách xa nhau một mảnh ngõ nhỏ cự ly, liền nhanh chóng theo tiếng chạy tới, vừa hay nhìn thấy hán tử say đưa tay, bên người lại không có còn bông dợt đồ vật, linh cơ khẽ động từ trong lòng ngực lấy ra mười kim đánh hướng hán tử say, thành công hấp dẫn lực chú ý, không để cho tay bản thủ của hán tử va chạm vào Tiểu Dịch. Sau đó bước xa đến, hùng hăng phải móc câu quyền vung đến hán tử say trên mặt, còn chưa hết giận, dùng sức phất khởi mấy chân đá nơi này hán tử say hạ thể, đem hán tử say đau đến hôn mê bất tỉnh.

Tiểu Dịch thấy là ca ca đến nơi, oa oa khóc lớn: "Ca ca, ta không còn nghịch ngợm, không còn chạy loạn. . ."

Tần Phàm cũng liền bận rộn ôm Tiểu Dịch, nức nở an ủi: "Không sao, không sao. Ca ca không hề hung người rồi. . . Người chân là không phải uốn éo đến, ca ca lưng người đi đi. . ."

"Ừ. . ."

Triệu Nhị qua đờ Tiểu Dịch nơi này Tần Phàm trên lưng, lại hỏi: "Chúa công, người này trực tiếp giết đi sao?"

"Sát!" Tần Phàm lãnh khốc vô tình trả lời một chữ.

Triệu Nhị sau khi nghe được lập tức đi về hướng hán tử say.

"Đợi một chút, ca ca, ta lúc trước nghe được hán tử nói cái gì mật báo. . . Đại quan. . . Công lao. . . Có thể hay không còn hữu dụng vị trí?" Tiểu Dịch đột nhiên nghĩ đến một ít chi tiết, bắt đầu lòng tràn đầy là Tần Phàm cân nhắc.

"Chúa công, thuộc hạ cũng hiểu được khả nghi. Người này ta tựa hồ gặp qua, chỉ là trong lúc nhất thời nghĩ không ra là ở nơi nào?" Triệu Nhị vốn tay cũng đã sờ lên hán tử say cái cổ, đang chuẩn bị bẻ gãy thời điểm, cảm thấy hán tử say quen mặt, cũng nghe nơi này Tiểu Dịch kêu ngừng, nhanh chóng thu tay lại, hướng Tần Phàm báo cáo trong nội tâm nghi ngờ.

"Nhị ca, người cũng không có rời đi an dân trại phạm vi, còn có thể đã gặp nhau ở nơi nào hán tử?" Tiểu Dịch mở miệng nhắc nhở.

"A. . . Ta suy nghĩ. . ." Triệu Nhị giống như có thu hoạch, bắt đầu dùng sức hồi tưởng ký ức.

Đột nhiên nghĩ đến cái gì, Triệu Nhị rất khẳng định nói: "Chúa công, thuộc hạ nghĩ tới. Người này là đại hiền lương sư Trương Giác đệ tử, từng đại biểu Trương Giác nơi này ta an dân trại truyền lệnh! Đúng, chính là truyền lệnh khiến cho, tuyệt đối không sai!"

"Trương Giác đệ tử, còn tưởng là qua Hoàng Cân truyền lệnh khiến cho?" Tần Phàm bắt đầu cân nhắc: Hay là không giết hán tử, nhốt lại, đằng sau uy hiếp Trương Giác? Chỉ là sợ là người này không có sức nặng! Còn nữa Trương Giác như thế nào bị người uy hiếp hạng người! Hay là nghiêm hình tra tấn, ép hỏi một ít Thái Bình đạo hoặc Hoàng Cân quân trọng yếu tin tức? Chỉ là đồng dạng tin tức đối với chính mình một kẻ xuyên việt tác dụng không lớn, tuyệt hơn mặt mầu chốt tình huống hán tử cũng chưa chắc có tư cách biết được. Nghĩ tới nghĩ lui, hán tử say tác dụng cũng không lớn, mang theo còn thật phiền toái, còn từng đối với Tiểu Dịch tới qua ác ý, đáng chết!

"Sát. . ." Tần Phàm lần nữa mệnh lệnh.

"Tuân mệnh!" Triệu Nhị là tuyệt đối trung thực chấp hành chúa công mệnh lệnh, vừa muốn bẻ gãy hán tử say cái cổ.

"Nhị ca," Tiểu Dịch hay là không nguyện ý buông tha bất kỳ một cái nào đối với Tần Phàm hữu dụng cơ hội, chẳng quản kinh cụ đặc lại bắt đầu lạnh run, nhưng vẫn là dựa vào hai tay chặt chẽ vây quanh ở Tần Phàm cái cổ, dùng sức hồi tưởng vừa rồi để cho nàng sợ hãi kinh lịch từng cái một chi tiết.

Tần Phàm thấy đau lòng, lưng mang Tiểu Dịch trực tiếp bắt đầu đi ra ngoài, cũng không quay đầu lại phản phó: "Bất kể là ai, Sát!"

"Đợi một chút, Phàm ca ca!" Tiểu Dịch lần nữa gọi lại Tần Phàm: "Hắn họ Đường, mưu toan mật báo bị quyền thế người ngăn cản, tự chữ mật báo thành công biết làm đại quan!"

Tần Phàm không còn nhẫn nại lòng Tiểu Dịch một phen khổ tâm, chỉ phải phản phó Triệu Nhị trước đem hán tử say trời buộc ở, chính mình bắt đầu tinh tế chải vuốt: Họ Đường, Trương Giác đệ tử, còn tưởng là qua Trương Giác truyền lệnh khiến cho, nơi này lạc Dương Thành là tới mật báo, cũng ý đồ thông qua mật báo đạt được quan to lộc hậu. Tự mình biết hiểu Tam quốc lịch sử nhân vật bên trong như người như vậy sao?

Tần Phàm dùng sức tại trong đại não kiểm tra, Trương Giác, Trương Lương, trương quý báu, lớp mới, Bành thoát, Trương Mạn Thành, ngựa nguyên nghĩa, quy tắc viễn chí, quân hội, Chu Thuong, Bùi Nguyên Thiệu, Liêu Hóa. . . Tần Phàm suy nghĩ chừng hai mươi cái đời sau biết rõ Hoàng Cân tướng lĩnh danh tự, vậy mà không có nhớ lại có một cái họ Đường, Tần Phàm không chịu được phản hồi mình, chẳng lẽ là ta suy nghĩ phương thức không đúng? Trọng điểm hẳn là Trương Giác đệ tử, tới lạc Dương Thành mật báo?

Đường Chu? !

Tần Phàm thù hận chính mình phản ứng chậm chạp, vì cái gì không nghĩ tới hắn? Sớm nhất chú ý không phải là Đường Chu mật báo khiến khởi nghĩa sớm, chính mình tìm cách chuẩn bị thời gian Thái Thuong kề cạnh sao?

Đường Chu, Hoàng Cân quân thành viên, Trương Giác đệ tử, phải đi Kinh Thành người mang tin tức, nhưng mà hắn nơi này Kinh Thành làm phản, hướng Hán vương hướng tổ giác Trương Giác muốn phát động khởi nghĩa K hấn Vàng, khiến cho Trương Giác mất đi tại triều đình nội ứng, khiến cho Hán vương hướng như chuẩn bị thời gian, khiến cho Trương Giác không thể không vội vàng khởi sự. Trực tiếp dẫn đến khởi nghĩa K hấn Vàng thất bại.

Toàn bộ tin tức đều phù hợp không sai! Duy nhất còn không rõ ràng lắm, hoặc là nói cần lại tra hỏi chính là Đường Chu đã hướng người đó tổ giác qua, người kia ẩn nhẫn không phát mục đích là cái gì? Đối với đối phương, lại có thể tại cái này kỳ ngộ bên trong thế nào đạt được lớn nhất lợi ích!

Tần Phàm xác thực đã không định lập tức giết chết hán tử say (Đường Chu), phản phó Triệu Nhị cực kỳ cho hắn dọn dẹp dọn dẹp, trước đưa đến đông thành Yết xá nhốt lại, đợi Hí Chí Tài chạy về lại dự kiến tính toán.

Tần Phàm cũng lên Tiểu Dịch, Triệu Nhị nâng lên Đường Chu, hướng ngõ nhỏ bên ngoài đi đến.

Khá tốt hai cái Ngũ trưởng đều rất khôn khéo tài giỏi, ven đường có lưu ám ký, một đoàn người rất nhanh lúc trước địa điểm hội họp, nhanh chóng tăng nhanh bộ pháp hướng đông thành Yết xá tiến đến.

Cuối cùng đuổi tại cấm đi lại ban đêm lúc trước đi đến đông thành Yết xá, một cái trong đó Ngũ trưởng Lí Tam vượt lên trước đến gọi: "Cư trú viện. . ."

"Đây ngập khách, nơi khác lại!" Trong quầy nam tử đầu cũng không có giờ lên liền mất thăng bằng trả câu.

Lí Tam làm bộ muốn đi lên đánh, Tần Phàm nhanh chóng thấp giọng rống ở: "Lui ra!" . Đám người này đúng là núi rừng ở đây lâu, trung thành dũng mãnh, thế nhưng khuyết thiếu cơ biến, loại này việc tinh tế còn phải dựa vào chính mình một chúa công tự thân xuất mã, thủ hạ thiếu mới thiếu tướng làm hại a!

Trước thả nhất kim tại trên quầy, Tần Phàm mới khách khí thỉnh giáo: "Làm phiền tìm hạ lý quân sự, chúng ta thị tòng bằng cửa thành tiến vào. . ."

Nam tử giả bộ như chính lý khoản, không để lại dấu vết đem nhất kim tính vào trong tay áo, rồi mới thấp giọng trả lời: "Đường lớn bên trái đi, đệ nhị miệng quẹo phải căn thứ ba, gõ năm xuống. . ."

"Đa tạ. . ." Tần Phàm quay đầu lại phản phó Triệu Nhị đi theo chính mình tiến vào nội đường, những người còn lại tạm thời đường lớn chờ lệnh.

Hai người án lấy hướng về bên trái đi quẹo phải nơi này một gian khách trước cửa phòng, một đường thấy Triệu Nhị liền nói ngạc nhiên: "Hay là chúa công lợi hại, điều này cũng Thái Huyền Hồ, toàn bộ là giống nhau gian phòng, cũng không có phòng bài, lại toàn bộ đều 'Mười' chữ phân bố, một mình đi vào tìm khẳng định tìm không được. . ."

Tần Phàm cười nói: "'Mèo như mèo đường, chuột như chuột nói', nếu như không cái này vi phạm lệnh cấm sự tình, tất làm cẩn thận mới có thể khiến thành vạn năm thuyền! Lại gõ cửa a, nhớ kỹ, năm hạ!"

"Đông. . . Đông. . . Đông. . . Đông. . . Đông. . ."

"Tiến. . ." Trong phòng truyền ra gọn gàng một chút.

Tần Phàm cùng Triệu Nhị lên tiếng vào nhà. Đây là một gian đặc biệt gian phòng đơn sơ, trong phòng chỉ vện vện có một cái bàn, một chậu lửa than, một người trung niên nam tử ở trên mặt đất ngồi chồm hổm tại cái bàn ngay phía trên. Tần Phàm vừa mới chuẩn bị hỏi có hay không là lý quán sự, chợt nghe nơi này nam tử đặt câu hỏi:

"Bi họ Lý, khách tại sao?"

"Bằng cửa thành."

"Kiểm giữ vật gì?"

"Trúc đoạn lúc này". Dứt lời từ trong lòng móc ra Tiểu Trúc bản đưa cho nam tử.

"Hầu nhị chỗ tiến. Sở cầu chuyện gì?" Nam tử nhìn thoáng qua liền đem trúc đoạn ném tại trong chậu than.

"Qua chỗ bằng chứng"

"Trôi qua nguyên nhân, già trẻ tất cả mấy."

"Dự châu nơi này Lạc Dương kinh thương, phụ nữ và trẻ em ba người nam tử hai mươi lăm người."

"Một người hai kim, trước giao 56 kim, nửa canh giờ đường lớn quấy hàng lấy vật."

Tần Phàm trực tiếp đưa lên 60 kim, "Làm phiền!"

Nam tử ngẩng đầu nhìn Tần Phàm liếc một cái, lẩm bầm một câu: "Bên ngoài mát, thân thể đơn bạc phải ít đi ra ngoài."

"Tiễn khách!"

Tần Phàm cùng Triệu Nhị chỉ phải lại đứng dậy, đóng kỹ cửa phòng, hướng đường lớn đi đến.

Qua chỗ rẽ, Triệu Nhị tức giận bất bình: "Chúa công, người này chỉ tâm thực hắc. . . Mấy câu công phu muốn chúng ta 60 kim, còn không có cái gì cấp ta. . .!"

Tần Phàm khuyên giải nói: "Kẻ làm tướng, không thể câu nệ nhất thời trên đất, làm toàn bộ thận trọng suy tính!"

Triệu Nhị cảm thấy chỉ im lặng không nói, đi theo Tần Phàm trở lại đường lớn.

Trong hành lang, Tiểu Dịch đang giúp vào Hồ thị chiếu cố điển đầy, phân phó hai cái Ngũ trường kiểm kê, chăm sóc đồ quân nhu. Tần Phàm một hồi cảm khái, tiểu cô nương rót cục lớn lên hiểu chuyện. Đi qua, ý bảo mọi người lại an tâm chờ đợi nửa canh giờ, trước đem liền ăn chút lương khô đỡ đói.

Lại đợi thật dài một hồi, một cái Tiểu đầy tớ mới qua gọi Tần Phàm: "Công tử, thỉnh đến quấy hàng!"

Tần Phàm nhanh chóng đi theo Tiểu đầy tớ lại đã quấy hàng. Hay là nam tử kia, ngẩng đầu ngắm nhìn Tần Phàm, mở miệng nhân tiện nói: "Tiền phòng tam giai, nhất kim người, nha dịch không điều tra; ngàn tiền người, sớm muộn gì một lần; trăm tiền người, nghiêm điều tra bàn kiểm. . ."

"Nhất kim. . ."

"Còn thừa năm trên!"

"Toàn bộ muốn. . ."

"Trước giao hai mươi kim, ba ngày sau lại tính sổ."

Tần Phàm hào phóng cho nam tử hai mươi kim.

"Đường lớn phải đi phần cuối, chữ nhân giáp, át, C, đinh, mậu năm gian phòng." Lại đưa lên một cuốn thẻ tre, liền cúi đầu không hề ngôn ngữ.

Tần Phàm tiếp nhận thẻ tre, phát hiện phía trên tràn ngập hơn nhiều có vẻ như thẻ chữ lệ chữ nhỏ, suy đoán cái này chính là cái gọi là qua chỗ bằng chứng, đáng tiếc chính mình rất nhiều 'Hán' chữ cũng không nhận biết, chỉ có thể đợi Hi Chí Tài phản hồi năng lực hỏi kỹ.

Tần Phàm bước nhanh trở lại đường lớn, đúng lúc hai cái Thập Trường vậy mà mang theo Hi Chí Tài, Điền Vi cùng một cái lạ lẫm văn sĩ tìm tiền Yết xá. Tần Phàm nhanh chóng dẫn dắt mọi người tới trước gian phòng dàn xếp, lại dự kiến tính toán.

Trước an bài Hồ thị, điển đầy vào ở C số phòng, hai thập sĩ tốt phân ra ở đinh số phòng cùng mậu số phòng. Đường Chu nhốt vào chữ T phòng, Lí Tam nhất thập nghiêm thêm trông giữ, lương bốn mươi một thập sĩ tốt thay phiên bên ngoài tại thủ. Tần Phàm, Hi Chí Tài, Điền Vi, Triệu Nhị, Tiểu Dịch cùng văn sĩ tại giáp số phòng trao đổi.

Phân ra đi bỏ đi, Hi Chí Tài trước làm giới thiệu: "Chúa công, còn đây là Trịnh Công Nghiệp chỉ đệ, Trịnh Hồn, Trịnh văn công, chính là hiếm có nội chính

đại tài."

Trịnh Hồn khầu đầu thờ dài bái nói: "Trịnh Hồn bái kiến chúa công."

"Đình đông... Chúc mừng Kí Chủ đạt được nhân tài một người: Trịnh Hồn, phẩm chất đánh giá: A, ban thưởng kỹ năng điểm số 4 cái, Kí Chủ trước mắt kỹ năng điểm số 9 cái."

"A001, Trịnh Hồn, 29 tuổi, tinh lực 110, khí lực 40. Chỉ huy 58, vũ lực 19, trí lực 84, chính trị 88. Vật lý né tránh 11%, kỹ năng né tránh 27%. Kỹ năng nhất 'Tuổi nhập cái thiện' LV2, kỹ năng hai 'Ngũ cốc được mùa' LV2. Lớn nhất có thể học kỹ năng mấy hạn định là 3 cái."

"Tuổi nhập cái thiện LV2: Hạn chính trị 80 lấy Thượng Quan lại sử dụng, cần tiếp tục thi pháp. Khiến cho dùng kỹ năng thời kỳ, tương ứng thành trì thuế má thu vào tỉ lệ trên phạm vi lớn đề thăng. LV2 thuế má thu vào đề thăng 30%, sử dụng kỹ năng thời kỳ, người làm phép khí lực mỗi tháng tiêu hao 25 điểm. Không có thời gian cooldown."

"Ngũ cốc được mùa LV2: Hạn chính trị 80 lấy Thượng Quan lại sử dụng, cần tiếp tục thi pháp. Khiến cho dùng kỹ năng thời kỳ, tương ứng thành trì lương thực sản lượng tỉ lệ trên phạm vi lớn đề thăng. LV2 lương thực sản lượng đề cao 30%, sử dụng kỹ năng thời kỳ, người làm phép khí lực mỗi tháng tiêu hao 20 điểm. Không có thời gian cooldown."

A? Tình huống như thế nào. . . Lại có nhân tài chủ động nương nhờ ta? Tần Phàm thoáng cái không có phản ứng kịp, sững sờ ở chỗ đó, Tiểu Dịch vùng trộm đá Tần Phàm một cước, Tần Phàm phương mới tỉnh ngộ, liền vội vàng tiến lên nâng dậy Trịnh Hồn: "Ta phải văn công, như cá gặp nước, u khó tự kiểm chế, cho nên thất thần. Thứ tội, thứ tội. . ." Thầm nghĩ: Lưu tai to, xin lỗi, trong lúc nhất thời không nghĩ được cái khác ngôn từ, trước mụn.

Vốn Tần Phàm thất thần vắng vẻ thời điểm, Trịnh Hồn liền cảm thấy xấu hổ, cũng như một chút bất mãn, hậu văn nghe "Như cá gặp nước" nói như vậy, lại trong nhảy mắt môn sinh trí ngộ cảm giác, đối với Tần Phàm không khỏi tăng thêm trung thành, khiêm tốn nói: "Chúa công khen nhầm, khỏe không dám nhận. Hồn lần này chịu được gia huynh chi khiến, đặc biệt hướng chúa công báo cáo, cũng lúc này chờ đợi chúa công phân công. . ."

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỹ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10: Yết xá tổng cộng trừ tính (nhất)

Nguyên lai đi đường thời kỳ, Tần Phàm nhưng thấy khí lực đầy đủ liền khiến cho dùng "Cầu hiền nhược khát LV2" kỹ năng, thời gian ngắn dù chưa như rõ ràng hiệu quả, lại trùng hợp Hi Chí Tài từ lúc Đình Xuyên thư viện học ở trường thời điểm liền nghe qua Trịnh Thái danh tiếng, bằng cửa thành thấy Trịnh Thái đối với Hán triều thất vọng đến cực điểm mà chán chường rồi đi, càng cảm thấy xem xét còn đây là chiêu dụ thời cơ tốt nhất, liền không đợi đối với Tần Phàm giải thích liền đuổi theo.

Hi Chí Tài đuổi theo ra gần tới nửa dặm địa mới nhìn về nơi xa thấy Trịnh Thái, vội vàng hô to: "Công Nghiệp huynh, dừng bước, xin dừng bước. . ."

Trịnh Thái nghe được có người hô gọi mình, mờ mịt theo tiếng nhìn lại, lại là bằng cửa thành giúp mình giải vây người kia tùy tùng, hơi suy nghĩ một chút, quay người cất bước hướng Hi Chí Tài đi tới.

Hi Chí Tài chạy trốn thờ không ra hơi, không kịp thở thì lễ nói: "Công Nghiệp huynh. . . Đình Xuyên. . . Hí Trung. . . Hi Chí Tài hữu lễ. . ."

Trịnh Thái cũng phụ cận hoàn lễ nói: "Thế nhưng là Đình Xuyên đùa thần đồng?"

Hi Chí Tài liền nói: "Chư hữu khen nhầm, thực không dám nhận. . ."

Trịnh Thái cười nói: "Ta cùng thư viện chư quân cũng như vắng lai, chí mới không cần quá khiêm tốn! Không biết chí mới tìm ta có gì chỉ giáo?"

Hi Chí Tài quyết định thẳng thắn, xúc động nói: "Trung trắng ngần ngưỡng trước Trịnh công thanh liêm chính trực, trong đó tăng tôn tại sao cừu Hiếu Liêm, Tam phủ tích, công xa chinh, đều không liền, chẳng lẽ không phải thẹn với tổ tiên ư? Nhìn qua Công Nghiệp huynh dạy ta. . ."

Trịnh Thái nghe vậy chấn động, cũng rất nhanh khôi phục như thường, tìm có nói: "Tự cao tổ chém bạch xà khỏi nghĩa mà nhất thống thiên hạ, lại sáng võ trung hưng tục rõ ràng chương trình chi điều trị, kẻ thích hoạn chi tranh cùng cấm chi họa người, đã gần đến bốn trăm năm. . ."

Nhìn như hỏi một đấng, trả lời một nẻo, Hi Chí Tài lại nghe ra trong đó ý tại ngôn ngoại, nói thẳng vạch trần nói: "Quân đã không ai trong 'Rõ ràng chương trình', thần tại sao 'Tổ chức nông' . . ."

Trịnh Thái Hoạch nghe Hi Chí Tài lời ấy, đã biết tâm tư của mình đều bị đoán được, cũng được không hề tại nói ngoa kiểu làm, thần nhiên có lời mời Hi Chí Tài: "Tại đây không ai trong tự thoái chi địa, hai vị mà lại chỉ hân bỏ thiên chức, không biết chí mới ý như thế nào. . ."

"Vững chắc mong muốn, thỉnh. . ."

Ba người đồng hành đến Trịnh Thái tại lạc Dương Thành bên ngoài cái trang.

Phân chủ khách sau khi ngồi xuống, Trịnh Thái liền thẳng thắn nói: "Thiên hạ hôm nay, hôn quân Vô Đạo, hoạn quan chuyên quyền, triều chính mục nát, thiên tai liên tục, sớm muộn gì tất sinh biến cố, là lấy không muốn ra làm quan, sợ đồ chịu được liên quan đến."

Hi Chí Tài cũng phụ họa nói: "Công Nghiệp huynh nói không kém, hán độc chiếm thiên hạ không lâu sau vậy! Không biết Công Nghiệp huynh làm gì ý định?"

Trịnh Thái cười khò: "Chí mới tại sao lần nữa đối với thử? Nhưng thỉnh nói thẳng. . ."

Hi Chí Tài hay là không buông miệng: "Công Nghiệp huynh xem bằng cửa thành người kia như thế nào?"

"Sâu đo chi khuất, lấy cầu tín vậy mà; long xà chi ngủ đông, lấy nấu thân vậy mà (rót 3)." Trịnh Thái suy tư một lát cho ra đánh giá, trầm ngâm về sau lại bổ sung một câu: "Thế xem xét thời thế, lại chỉ tâm mặt đen dày!"

"Ách. . . Giải thích thế nào?" Hi Chí Tài có chút đồng ý phía trước đánh giá, lại chưa từng nghĩ Trịnh Thái cư nhiên đánh giá Tàn Phàm "Chi tâm hắc".

"Như tại đây trí giả Mãnh Sĩ, nhưng có thể hướng môn hầu a đua nịnh hót; bất quá đi xa chi khách, lại vẫn vương kinh đô chi dân. Dùng cái này xem chi, làm không phải vật trong ao." Trịnh Thái dừng một chút, lại có chút xấu hổ tiếp tục giải thích: "Về phần 'Chi tâm hắc' người, kỳ quái chi có ý định không cứu, làm ta đồ hãm quần cảnh. . . Nay lại khiến chí mới tìm hiểu ta, không phải là 'Mặt dày' hồ. . ."

Hi Chí Tài vội vàng đứng dậy, ý đồ giải thích. Trịnh Thái liền tục khoát tay, cười nói: "Chí mới chớ hoảng sợ, người này 'Xem xét thời thế, co được dẫn được, mặt dày chi tâm hắc', có thể so với một người. Như vậy ta có vừa hỏi, thỉnh chí mới giải thích khó hiểu!"

Hi Chí Tài liền nói không dám: "Thỉnh Công Nghiệp huynh chỉ giáo!"

"Chí mới lấy vì thế người như thế nào?"

Hi Chí Tài nghe vậy sững sờ, trầm tư một lát, chấp tay trả lời: "Công Nghiệp huynh từng nói hán chi thiên hạ 'Tất sinh biến cố', trung nhận định người này chính là tại đây 'Dần' . . ."

"Tại đây dụ thật là thỏa đáng!" Trịnh Thái cười to: "Chí mới có thể biết ta đem người này so với người phương nào?"

"So với người phương nào?"

"Chém bạch xà khỏi nghĩa chí cao tổ Lưu Bang!"

Hi Chí Tài đại hi, vội hỏi: "Xin hỏi Công Nghiệp huynh có thể nguyện làm Tiêu Hà?"

"Mấy năm lúc trước, ta liền biết thiên hạ này chắc chắn đại loạn, cho nên hán đình chi chính, đều từ chẳng phải. Lúc này thiết lập cái trang, âm thầm kết giao hào kiệt, chính là giữ lực mà chờ minh chủ. Lần này khốn cảnh mà hiện dần triệu chi giống như, chẳng lẽ không phải Thiên Ý? Thái nguyên từ chi là lương lại. . ." Trịnh Thái nghiêm nghị đứng lên nói.

"Chù ta hi vọng, thiên hạ hi vọng, dân chúng hi vọng. . ." Hi Chí Tài lập tức thờ dài bái tạ, cũng kỹ càng hướng Trịnh Thái giới thiệu tới quen biết Tàn Phàm kinh nghiệm, an dân trại tình cảnh huống cùng với việc này mọi người nơi này Lạc Dương chi mục đích.

Trịnh Thái nghe được liền tục gật đầu: "Chí mới chi mưu ta chờ không được, thích hợp nhanh chóng hành chi. Ta có nhất đệ, danh hồn, chữ văn công, khéo nội chính, tinh thông thao lược, kỳ tài hơn hẳn ta gấp mười, ta có thể làm hán trước vào thành tương trợ, đối đãi ta an bài thỏa đáng, tất lập tức thi hành bái kiến chúa công."

Hi Chí Tài vội vàng bái tạ.

Trịnh Thái gọi tới Trịnh Hồn, quá chữ chính mình đã quyết chí tâm hiệu lực Tàn Phàm, cũng đem toàn lực tương trợ. Trịnh Hồn xưa nay khâm phục huynh trưởng, nhất là hết lòng tin theo Trịnh Thái chi kiến thức ánh mắt, tự nhiên may mắn không dị nghị, liền cùng Hi Chí Tài, Diển Vi cùng nhau vào thành. Tam nhân hành đến bằng cửa thành, đứng gặp dừng lại nhất thập đội ngũ, liền tùy ý tìm tiền vào đông thành Yết xá, cùng Tàn Phàm đợi mọi người tụ họp, bắt đầu trừ tính Lạc Dương sự tình.

...

Chữ nhân giáp số phòng bên trong. Tần Phàm đầu tiên đem ngoài ý muốn bắt được Đường Chu trải qua thông báo Hi Chí Tài, Trịnh Hồn hai người, cũng đem chính mình kiếp trước biết Đường Chu chính là Trương Giác đệ tử, nơi này Kinh Thành làm phản, hướng Hán vương hướng tổ giác Trương Giác muốn phát động khởi nghĩa Khăn Vàng đợi tin tức vậy mà làm gián muốn tự thuật, chờ mong hai vị trí giả mưu đồ ra thể đem việc này lợi ích tối đa kể sách.

Sau đó, trong phòng là đáng kể, thời gian dài trầm mặc, chỉ có Tiểu Dịch thêm trà rót nước tiếng.

Tần Phàm quyết định lợi dụng chính mình kẻ xuyên việt ưu thế đánh vỡ nặng nề, dần dần đưa ra cái nhìn của mình: "Đường Chu đã hướng lạc Dương Thành nào đó quyền thế người mặt báo, tại đây tranh công người khác trong đó chưa hẳn cam lòng buông tha cho, như vậy Đường Chu tại chúng ta chỉ thủ, có thể thay vì đàm phán, tranh thủ chúng ta chỉ lợi ích?"

Hi Chí Tài suy tư một lát trả lời: "Chúa công phương pháp cho là có thể thực hiện, như vậy chúng ta không biết còn đây là người phương nào, trong đó tâm tính quyền mưu như thế nào, sợ bảo hồ lô da."

Trịnh Hồn vậy mà nói: "Hồn cũng như tại đây lo lắng! Dấn dần thăm vấn Đường Chu, xác định trong đó mặt báo người phía sau có thể quyết định."

Thấy hai đại người nhiều mưu trí đều cẩn thận như vậy, Tần Phàm chỉ phải khiến Triệu Nhị lại đem Đường Chu mang đến.

Sau một lát, Triệu Nhị liền gieo vào Đường Chu tiến nhập giáp số phòng. Vậy mà không lấy hạ nhét miệng vải bố, lại càng không tung rõ ràng trời chết, Triệu Nhị không nói hai lời, trực tiếp vung đao gọt thứ nhất chỉ, đau đến Đường Chu trên mặt đất bên trái phải lăn qua lăn lại, muốn khóc hô lại như thế nào vậy mà hô không đi ra.

Tiểu Dịch tựa đầu chôn đến Tần Phàm trên lưng, Điền Vi mặt không biểu tình, Tần Phàm, Hi Chí Tài, Trịnh Hồn đám người thấy trọn mắt há hốc mồm.

Đợi Đường Chu an tĩnh lại, Triệu Nhị đi lên gỡ xuống Đường Chu trong miệng vải bố, uy hiếp nói: "Thanh âm lớn một phần liền lại gọt ngươi chỉ, nếu dám la hét, một đao kết quả ngươi!" Đường Chu bị làm cho vội vàng liên tục gật đầu.

Tần Phàm lần nữa cảm thán, quả nhiên là núi rừng lớn lên phủ Bình, tàn bạo hung hãn, tàn nhẫn trực tiếp. Điền Vi cái này thô hán rõ ràng còn hướng Triệu Nhị nhếch lên ngón tay cái. Từ khi trên đường nhìn thấy mình dùng qua, biết ý tứ, cái thằng này liền thích cái này thủ thế, không có việc gì sẽ tới trước mặt khua, khiến cho Tần Phàm không thắng trong đó phiền. Bất quá lần này Tần Phàm không biết là, bởi vì chiều này xác thực rất hữu dụng, hơn nữa dùng ở trên người Đường Chu, mình cũng thật cao hứng. Triệu Nhị, vậy mới tốt chứ!

Không cần lo lắng hán là la hét mà bại lộ mọi người, Hi Chí Tài, Trịnh Hồn vậy mà không hề băn khoăn, trực tiếp bắt đầu thăm vấn Đường Chu.

Hi Chí Tài đầu tiên đặt câu hỏi: "Trên mặt đất người phương nào?"

Đường Chu nhân ung ục vừa chuyển, cười nhỉnh nói: "Bẩm đại gia, tiểu nhân gọi . . Đường năm . . Tôi Lạc Dương . . Tìm thân . . Tiểu nhân thực không phải cố ý mạo phạm tiểu nương tử, kỳ quái tiểu nhân mê rượu uống nhiều quá. . . Ta đáng chết. . . Ta ăn năn. . ." Nói xong còn ba ba rút chính mình nãy cái miệng rộng.

Điền Vi cũng tới trộn đều, nói với Hi Chí Tài một câu: "Tiên sinh, hẳn không thành thật. Ta vậy mà muốn thử xem gọt ngón tay cảm giác, ta nghĩ gọt hai cây. . ." Sau đó liền cười xấu xa vào ngắm Đường Chu.

Triệu Nhị lập tức phối hợp, đứng dậy rống Điền Vi nói: "Đại Cá Tử, dựa vào cái gì ta gọt hẳn một ngón tay, ngươi muốn gọt hai cây. . . Ta muốn Tước Tam cái. . ."

Điền Vi mãnh liệt đứng dậy, bên trái tay đè chặt Đường Chu một cái cổ tay, tay phải rút đao làm bộ muốn chém, Triệu Nhị vội vàng cử đao ngăn trở, hướng Tần Phàm cáo trạng: "Chúa công, ngươi bình luận phân xử. Người này là ta bắt trở lại, dựa vào cái gì ta chỉ thể gọt hẳn một ngón tay, Đại Cá Tử muốn gọt hai cây, còn muốn đánh lên vượt lên trước. . ."

"Nếu không, hai người các ngươi từng người trước gọt hai cây?" Tần Phàm lập tức biến thành hành động cánh: "Đường Ngũ huynh đệ, đành phải ủy khuất ngươi rồi, dù sao ngươi như mười ngón tay nha, thiếu cái bốn cái, năm cái vậy mà không có gì. . ."

Bị làm cho Đường Chu cuống quýt đập đầu thò dài: "Tiểu nhân nhớ lộn, tiểu nhân nhớ lộn! Tiểu nhân gọi Đường Chu, từ cự lực mà đến, nơi này lạc Dương Thành truyền tin."

Hi Chí Tài vậy mà học Điền Vi, vung trộm cắp Tần Phàm, Điền Vi, Triệu Nhị ba người giơ ngón tay cái lên, sau đó tiếp theo thăm vấn Đường Chu: "Thay người đó truyền tin, cho ai truyền tin, truyền cái tin gì?"

Đường Chu không dám lần nữa lừa gạt, bắt đầu một năm một mười giao cho: "Phụng đại hiền lương sư Trương Giác chi mệnh, một mặt liên lạc Kinh Châu Cừ soái ngra nguyên nghĩa, một mặt liên lạc trung bình tùy tùng phong tư, Từ Phụng đợi nội ứng, ước định năm sau (giáp năm) đầu tháng ba năm (giáp ngày) trong ngoài đồng thời khởi sự."

Trịnh Hồn vậy mà hỏi ra chính mình vấn đề quan tâm nhất: "Ngươi nơi này Lạc Dương, còn có hướng người đó lộ ra qua việc này?"

Đường Chu liên tục khoát tay trả lời: "Chưa từng, chưa từng. Như thế mất đầu tội lớn không dám lộ ra người khác!"

Tần Phàm tiếp theo biểu diễn: "Đường Chu huynh đệ, ngươi còn như vậy, ta chỉ có nghe bằng kia hai cái đã nhân gọt người rồi" quay người đối với Điền Vi, Triệu Nhị phân phó: "Hai người thương lượng tốt hơn, mỗi người gọt mấy cây. Bất quá, thành lưu lại mấy cây cấp chúng ta vậy mà thù một chút."

"Ta ba căn!"

"Ta bốn cái!"

"Ta năm cái!"

"Ta lục căn!"

"Ngừng! Đường Chu huynh đệ chỉ có cửu ngón tay, các ngươi như thế nào tính toán ? !" Tần Phàm không hài lòng, bèn rộn đối với Đường Chu áy náy nói: "Đường Chu huynh đệ, thực xin lỗi, hai người bọn họ không nhìn được mấy, chúng ta tối đa cũng chỉ có thể lại gọt người cửu ngón tay, sẽ không ít nhiều gọt. . ."

Điền Vi nói thầm âm thanh: "Không phải còn có ngón chân sao. . ."

Triệu Nhị không cam lòng yếu thế, đi theo nói thầm: "Hai tay, hai chân, hai lỗ tai, hai mắt cũng có thể tính toán. . ."

"Đã đủ rồi, liền hai người thông minh! Đường Chu huynh đệ sẽ không tính sao? Được rồi, các ngươi đều đi thôi, một người nhất cái đôi lấy gọt, Đường Chu huynh đệ là giúp đỡ các ngươi hơn." Tần Phàm không kiên nhẫn rống hai người.

"Tuân mệnh!" Hai người cùng kêu lên trả lời.

Điền Vi vượt lên trước hành động, bên trái tay đè chặt Đường Chu một cái cổ tay, tay phải vừa giơ đao lên, liền bị làm cho Đường Chu hôn mê bất tỉnh. Tần Phàm trực tiếp một bình nước lạnh giội cho đi lên, chắc chắn, đầu mùa đông Lạc Dương, cái này thùy vậy mà thực mát, đem Đường Chu lập tức đông lạnh tỉnh.

Tần Phàm bắt đầu oán trách: "Đường Chu huynh đệ, ngươi xem ngươi, còn không có gọt đệ nhất cây đầu, sao có thể ngắt đi, ngươi còn muốn hơn nha. . ."

"Ta nói. . . Ta cái gì cũng nói. . . Cái gì đều nói thực ra. . . Các ngươi không muốn lại dọa ta!" Đường Chu đã tiếp cận chạy bại biên giới.

Tần Phàm cười hắc hắc nói: "Chúng ta thật sự là không phải dọa ngươi, lại nói lung tung thực đem ngươi chèn thành 'Người trệ' . A, chính là Lữ đi sau rõ ràng cái loại kia!" Tiếp theo phân phó: "Hai vị tiên sinh có thể đặt câu hỏi, hai vị đã nhân cũng có thể tùy thời chuẩn bị. . ."

Hi Chí Tài lúc này càng cảm thấy Trịnh Thái "Xem xét thời thế, co được dân được, mặt dày chi tâm hắc" đánh giá sao mà độc đáo chuẩn xác, bất quá nếu muốn hung tại loạn thế, vậy mà tất làm như thế.

"Hướng người đó lộ ra qua việc này?"

"Hà Nam Doãn. . . Hà Tiến. . ."

"Trả lời như thế nào?"

"Để ta tạm cư Lạc Dương, chờ đợi triệu hoán."

"Ngươi có thể có nắm chắc lừa gạt ngựa nguyên nghĩa đợi đến Lạc Dương?"

"Ta chính là đại hiền lương sư truyền lệnh khiến cho, hần không biết ta mật báo sự tình, mà lại cũng thường đến Lạc Dương liên lạc nội ứng. Nếu ta đi đến, nhất định có thể lừa gạt trong đó đến đây."

"Có thể muốn mạng sống? Còn muốn phú quý không?"

"Nghĩ! Các vị đại gia, cầu các ngươi buông tha tiểu nhân a. . . Các ngươi muốn ta làm cái gì ta thì làm cái đó. . ."

"Rất tốt. . ."

Hi Chí Tài, Trịnh Hồn hai người thẩm vấn hoàn tất, ý bảo Triệu Nhị đem Đường Chu mang về đình sở phòng nghiêm thêm trông giữ.

Sau đó, còn thừa người đóng cửa phòng tiếp tục tìm cách.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Yết xá tổng cộng trừ tính (hai)

Thẩm vấn xong Đường Chu, Hi Chí Tài cùng Trịnh Hồn không còn băn khoăn, chuẩn bị đưa ra từng người sách lược.

Trịnh Hồn quen thuộc Lạc Dương tình huống, càng muốn tại tân chủ công trước mặt triển lộ năng lực, trước tiên mở miệng: "Chúa công, hồn tòng cùng Hà Tiến có vài lần gặp mặt, biết rõ tiến 'Sắc lệ gan mòng, tốt hơn mưu không có đoạn; làm đại sự mà tiếc thân, thấy lợi nhỏ mà quên mệnh' . Lần này thành Đường Chu mật báo, vậy mà cũng không trông giữ một thân, ứng động tại thành bên trong để ta đợi thu hoạch, lại không đánh đòn phủ đầu, bắt được ngựa nguyên nghĩa quả thành đại công, là được biết thứ nhất hai. Như vậy Hà Tiến cùng hoạn quan thường hay bất hòa, cửu tư quyền hành lấy áp chế Trương Nhượng, Triệu trung các loại, như thành một người xa hơn nói chỉ, Hà Tiến tất nhiên động tâm. Chỉ là không biết chúa công muốn lấy gì giá bán tại Hà Tiến?"

Tần Phàm trả lời: "Tùng muốn năm ngàn kim hồi lộ Trương Nhượng đợi bên trong hoạn, lấy cầu lấy Hán Trung quận Thái Thú. Về phần Đường Chu sự tình, chính là ngoài ý muốn thu hoạch, còn không kịp suy nghĩ."

Trịnh Hồn gật đầu mà đáp: "Hán Trung quận đúng là cao Tổ Long hưng chi địa, trong đó sản vật dồi dào, dễ thủ khó công, bắc gần ung mạt sản ngựa chi địa, đông liên tổ chức gai chiến lược chi bụng, nam dòm Ba Thục Thiên Phủ Chi Quốc, xác thực chính là thượng giai căn cơ chi địa, mà hiện giữ Hán Trung Thái Thú Đan Dương, từng trong triều nhậm thái lịch sử lệnh, tùy tùng, rất có thanh danh, tất số tiền lớn hồi Trương Nhượng lại vừa nói động linh Đế lấy thay mới. Hồn tính ra ít nhất cần nhị thiên kim đưa Trương Nhượng, sẽ cùng tây đề hai nghìn Kim Phụng nên Hán Trung Thái Thú."

Tần Phàm nhanh chóng kiểm kê cái này hai tháng "Xem tài như mạng LV2" thành quả chiến đấu, đánh thức hệ thống: "Thình điều tra bốn Kí Chủ đã tích lũy ít nhiều kim!"

"Thình Kí Chủ chờ một chốc. . . Kí Chủ hai tháng trong thời gian tiêu hao tinh lực 871, đã ở hệ thống hậu trường tích lũy 3484 kim. Xin hỏi Kí Chủ có hay không chất lọc?"

"Lập tức chất lọc 3400 kim!"

"Hệ thống bắt đầu chấp hành. . . Vào khoảng nửa nén hương bên trong đem 3400 kim đặt tại Kí Chủ trong bao quần áo, thình Kí Chủ kịp thời kiểm tra và nhận."

Tần Phàm lại tính toán, từ trong son trại mang ra nhị thiên kim, trên đường đi dùng lại hơn năm trăm kim, còn thừa 1400 dư kim, tính ngay lập tức có thể nắm bắt tới tay 3400 kim, bản thân bây giờ chỉ ít có 4800 kim, xứng đáng ứng phó Lạc Dương mọi việc.

Tần Phàm hướng Hi Chí Tài quăng lại áy náy ánh mắt, giải thích: "Phàm đại thủ dùng tiền, chỉ vụn vụn có 4800 kim..."

Trịnh Hồn suy nghĩ một lát, khẳng định nói: "Là đủ. . . Cầu lấy Hán Trung Thái Thú lúc này lấy kim nhanh chóng đi, mà Hà Tiến, có thể khác mưu lợi ích."

Tần Phàm cười khổ nói: "Tốt hơn gọi văn công làm khó, ta hiện tại một nghèo hai trắng, cái gì đều thiếu, cái gì đều muốn giành."

Trịnh Hồn tiểu đáp: "Chúa công không cần tự coi nhẹ mình, ngày xưa Lưu Bang cũng bắt quá đình lớn, chỉ vụn vụn có Tiêu Hà, phiên khoái mấy người, ai có thể nghĩ trong đó cuối cùng thành đế nghiệp? Lấy ta chỉ thấy, chúa công lập tức càng mạnh trong đó lúc đó, duy thiếu quyền thế địa vị người."

Tần Phàm nhanh chóng đứng dậy hỏi: "Thình Văn công chỉ giáo. . ."

Trịnh Hồn vội vàng đứng dậy, đường thẳng không dám: "Còn đây là hồn thuộc bốn phận sự tình, chúa công không cần như thế. Như vậy thứ cho hồn nói thẳng, lấy chúa công bản hàn chi thân, sợ khó có thể Chấn Nhếp Hán Trung thế gia sĩ tộc, cũng khó quăng ôm tứ hải nhân tài. Làm mượn Đường Chu sự tình, hiếp Hà Tiến lấy chính chủ công thanh âm danh."

Tần Phàm sâu chấp nhận, không hổ là trí lực, chính trị song song 80 nhiều người mới, một câu bên trong: Hàn môn chi thân không đúng là mình một mực canh cánh trong lòng, coi là lớn nhất cân tay hướng tới sao, thích thú tiếp tục nói "Tại sao hành sự?"

Trịnh Hồn đáp: "Làm mượn Hà Tiến xu thế, báii tướng Phong Hầu."

Hi Chí Tài nhin không được lên tiếng: "Trung thật là đồng ý văn công kế sách, chỉ là không biết Hà Tiến còn có tại đây thế lực, lại nguyên ý chịu được tại đây bức hiếp?"

Trịnh Hồn tràn đầy tự tin giới thiệu: "Chư quân không biết, tự Vương Mỹ người chết, gì một chịu được Đế sủng, Kỳ huynh Hà Tiến vậy mà vì vậy mà báii tùy tùng, đem làm vợ cả tượng, Hà Nam Doãn, trong đó quyền thế khá lớn. Có thể gì chỉ từ biện cũng không lấy phụ hoàng niềm vui, lĩnh Đế thiên vị con út hiệp, cùng Trương Nhượng, Triệu trung đợi mưu đồ khác lập Thái Tử sự tình cứu vậy, cố Hà Tiến cứu tư công lao, lấy nắm quyền hành mà áp chế Trương Nhượng, Triệu trung các loại. Chỉ tiếc Hà Tiến tốt hơn mưu không có đoạn, cũng không biết quá dùng Đường Chu sự tình. Ta nguyện thay chúa công đi đến nói chỉ, hoặc đã bình ôn định phản loạn công dụ chỉ, hoặc hiến kế mưu hại Trương Nhượng, Triệu trung, Hà Tiến 'Thấy lợi nhỏ mà quên mệnh', là lấy Đường Chu, tất chịu được bức hiếp."

"Vì cái gì không mượn cơ hướng Hà Tiến lại muốn một quận rồi?" Tiểu Địch cư nhiên tham dự nghị sự, còn đưa ra ý nghĩ của mình: "Phàm ca ca chỉ có một Hán Trung quận, địa bàn vậy mà quá nhỏ. . ."

Tần Phàm vô ý thức nghĩ kéo lấy Tiểu Địch, không cho nàng nói xen vào, để tránh Trịnh Hồn tưởng rằng tại nghị văn hấn mưu lược, nhưng nghĩ đến hôm nay tao ngộ, cường chế nhẫn nại, thay hướng Trịnh Hồn cười làm lành nói: "Văn công thứ tội, Tiểu Địch đồng ngôn vô ky. . ."

Trịnh Hồn cười ha hả, một chút cũng không có so đo ý tứ: "Chúa công lấy là hồn chính là khí lượng hẹp người ư? Chúa công dưới trướng tất cả đều đồng tâm tiến thủ, còn đây là thịnh vượng hiện ra. Huống hồ, Tiểu Địch nói vậy mà có đạo lý." Lại đứng dậy hướng Tiểu Địch cúi đầu, giải thích: "Thứ nhất chuyện riêng như nặng nhẹ, cơ hội này có thể ngộ nhưng không thể cầu, làm giành khẩn yếu nhất chỉ lợi. Về phần quận huyện, ngày khác phải làm chúa công còn nhiều giành. Thứ hai triều đình chế độ có hạn, không có tí chức hai quận chỉ tiền lệ, Hà Tiến vị trí cũng khó có thể hành sự."

Trịnh Hồn lại nói tiếp: "Lần này, hồn theo như lời Hà Tiến người, tước vị thấp thì đình hầu, cao thì hương hầu; quan võ thấp thì thiên tướng quân, cao thì dương Vũ Tướng quân, Dương Liệt tướng quân. Mà càng cao quan tước, lấy trước mắt xu thế thực khó giành, kính xin chúa công thứ lỗi."

Nghĩ đến không lâu sau, chính mình liền có thể từ một kẻ trắng tay vượt qua nơi này thiên tướng quân, đình hầu, lĩnh Hán Trung Thái Thú, còn có thể là càng cao quan tước, Tần Phàm đã là tương đối thỏa mãn, vội vàng trấn an Trịnh Hồn: "Văn công đại tài, Phàm thật là cảm kích. Không biết văn công chỉ phí bao nhiêu?"

Trịnh Hồn chấp tay nói: "Không nên chúa công nhất kim, chỉ cầu Triệu Nhị tướng quân áp giải Đường Chu đồng hành trước mặt."

Tần Phàm nhớ tới bằng cửa thành sự tình, khiến Diên Vi phân ra 500 kim, cầm lấy cấp Triệu Nhị đảm bảo; lại lấy ra Hầu nhị đưa cho một khối, đưa cho Trịnh Hồn nói: "Tại đây tín vật chính là Hà Nam Doãn môn hạ tặc Tào hầu lớn chỉ để đưa cho, có thể có ích, chỉ là Kỳ huynh đệ tham lam, không ai trong tài vật khó động trong đó chỉ tâm. Ta mệnh Triệu Nhị mang 500 kim, cũng ti lệ Lí Tam nhất ngũ áp giải Đường Chu cùng văn công đồng hành."

Trịnh Hồn chấp tay nói: "Tạ chúa công. Thịnh chúa công chậm đợi hồn chi tin lành."

Hi Chí Tài thấy Trịnh Hồn đã đem Hà Tiến sự tình ôm đồm, cũng không cam chịu rút lại phía sau, đứng dậy chờ lệnh nói: "Trung nguyện thực tiến lời hứa, lấy nhị thiên kim đi đến tây đề, làm chủ công cầu lấy Hán Trung Thái Thú."

Tần Phàm cũng cho phép: "Ta mệnh Diên Vi mang hai nghìn 500 kim, cũng lương bốn mươi một ngũ cùng chí mới cùng đi."

Hi Chí Tài tựa hồ cùng Trịnh Hồn tính toán vào lực, lần nữa chờ lệnh: "Trung chỉ cần nhị thiên kim trước mặt."

Tần Phàm không khỏi mở miệng nhắc nhở: "Hán Trung quận chính là quận lớn, sợ nhị thiên kim chưa đủ. . ."

Hi Chí Tài, Trịnh Hồn cùng kêu lên trả lời: "Đội chúa công hối lộ Trương Nhượng, là đủ!"

Nguyên lai hai người các người ở chỗ này đào hầm đợi ta, cư nhiên khiến chúa công ra mặt hối lộ hoạn quan, chờ đó cho ta! Tần Phàm nội tâm ghen khúat, nhưng cũng biết đây là không có cách nào biện pháp, còn lại mọi người, trừ mình ra thật sự là không có ai có thể kiên hảo việc này. Bất quá, ta cũng có mưu kế.

"Vậy như thế quyết định. Ngày mai chia nhau hành động, lưu lại Thập Trường Trương Lâm ti lệ nhất ngũ hộ vệ Tiểu Địch, Hồ thị, điển đây, ta lĩnh Thập Trường Hàn Sơn và nhất ngũ hối lộ Trương Nhượng, chí mới, Diên Vi đi tây đề, văn công, Triệu Nhị thấy Hà Tiến. Như vậy tản, sớm đi an giấc a. . ."

"Tuân mệnh!" Mọi người cùng kêu lên trả lời. Sau đó, Diên Vi quay về C số phòng, Hi Chí Tài, Trịnh Hồn lại ất số phòng, Tần Phàm vậy mà đi theo đình số phòng.

"Chúa công, như thế nào còn không nghỉ ngơi?" Triệu Nhị nghi hoặc Tần Phàm còn tới đình số phòng tới làm cái gì.

Tần Phàm nhìn nhìn co lại trong góc Đường Chu, trả lời: "Hỏi Đường Chu huynh đệ muốn ít đồ. . ."

Bị làm cho Đường Chu cấp bách vội xin tha: "A. . . Không nên. . . Không nên. . . Ta còn hữu dụng, ta cái gì tất cả nghe theo người. . . Không nên. . ." Chỉ là Triệu Nhị liền ở bên cạnh, Đường Chu không dám cao giọng, kéo Tần Phàm ống quần, tội nghiệp nhìn qua Tần Phàm.

Tần Phàm về mặt ôn hoà nâng dậy Đường Chu, cười nói: "Chúng ta không chỉ sẽ không giết người, còn có thể đem người thả lại nơi này Hà Tiến chỗ đó,

khiến người lập công chịu được tước, hưởng thụ vinh hoa phú quý."

Đường Chu bán tín bán nghi: "Thật sự?"

Tần Phàm khẳng định trả lời: "Tuyệt vô hư ngôn. Bất quá cần người phối hợp. . ."

Đường Chu vội vàng dập đầu: "Tiểu nhân nhất định phối hợp, mặc cho đại gia an bài."

Tần Phàm ném cho Đường Chu hai khối vải trắng, phân phó: "Một tấm vải bên trên viết, khởi sự nội ứng chính là trung bình tùy tùng Trương Nhượng, Triệu trung; khác một tấm vải bên trên viết, khởi sự nội ứng chính là trung bình tùy tùng phong tư, Từ Phụng. Không cần ta dạy người viết như thế nào a. . ."

"Tiểu nhân minh bạch, tiểu nhân minh bạch. . ." Đường Chu liên tục đáp ứng, lại chậm chạp bất động.

Tần Phàm không khỏi giận: "Còn chưa động thủ. . . Không nguyện ý?"

Triệu Nhị tiến phía trước muốn làm Đường Chu, bị làm cho Đường Chu vội vàng lấy tay che đầu nói: "Tiểu nhân nguyện viết, nguyện viết. Chỉ là không có văn chương, vô pháp viết. . ."

Triệu Nhị nghe xong, quay người rút đao lột bỏ Đường Chu ngón trở đầu ngón tay, quát: "Lấy huyết thư chi!"

Đường Chu vội vàng chịu đựng đau nhức kịch liệt, bắt đầu viết tay huyết thư.

Ước chừng thời gian nửa nén hương, Đường Chu viết xong, vẽ mặt nịnh nọt đưa cho Tần Phàm: "Đại gia, viết xong."

Tần Phàm nhận lấy hai phần huyết thư, làm tốt dấu hiệu, lại an ủi Đường Chu: "Rất tốt, sáng mai nghe theo Trịnh Tiên Sinh cùng vị này dã nhân, chúng ta sẽ tha cho người. Bằng không thì. . . Người hiểu. . ."

Đường Chu vội vàng đáp ứng nói: "Tiểu nhân minh bạch, tiểu nhân nhất định nghe theo. . ."

Tần Phàm hài lòng rồi đi đình số phòng.

Trở lại giáp số phòng, Tiểu Dịch vẫn còn ở thu thập gian phòng. Tần Phàm cười nói: "Có thể, đã rất sạch sẽ, sớm đi nghỉ ngơi đi. . ."

Tiểu Dịch "Ừ" một chút, hay là dừng lại bất động.

Tần Phàm nghi hoặc, bận rộn đi qua, như thường ngày, cũng chiều sờ sờ Tiểu Dịch đầu, ân cần hỏi: "Làm sao vậy?"

Tiểu Dịch phun một chút khóc lên: "Phàm ca ca, ta sợ hãi. . ."

Tần Phàm sợ đến nỗi ngay cả bận rộn ôm Tiểu Dịch, vỗ nhẹ phù phía sau lưng của nàng: "Không sợ, không sợ, như ca ca, không có chuyện gì đâu, không có chuyện gì đâu. . . Nghe lời, đi ngủ đi. . ."

Tiểu Dịch sát lau nước mắt, hay là không muốn rời đi Tần Phàm người: "Ta sợ hãi, ngủ không được. . ."

Tần Phàm bất đắc dĩ, đành phải tiếp theo ôm Tiểu Dịch, từ từ trấn an nàng, nghĩ thầm: Đợi nàng ngủ rồi, lại cho nàng trên giường ngủ đi.

Lại qua một hồi, Tiểu Dịch dần dần ngủ say đi qua, Tần Phàm cẩn thận từng li từng tí chuẩn bị mang nàng ôm vào giường, không muốn lại đột nhiên tỉnh, bừa môi nháo: "Phàm ca ca, ta sợ. . ."

Tần Phàm thật sự không có biện pháp, đành phải nhẹ lời nói nhỏ nhẹ khuyên nhủ: "Tiểu Dịch, nghe lời. Ca ca ngày mai còn muốn làm chính sự, cần nghỉ ngơi dưỡng sức, liền sớm đi nghỉ ngơi đi. . ."

Tiểu Dịch lần này rất thông tình đạt lý trả lời: "Ừ, sớm đi nghỉ ngơi." Tần Phàm nghe vậy, nhanh chóng đem Tiểu Dịch ôm đến bên kia giường, đợi nàng ngủ say, lại phản hồi phía bên mình nằm xuống, lập tức tiến nhập mộng đẹp.

Nửa đêm, Tần Phàm bị ép tới thở không nổi, trợn mắt mượn hơi yếu ánh trăng, trông thấy Tiểu Dịch như bạch tuộc đồng dạng quấn ở trên người mình, vội vàng đứng dậy mang nàng ôm đến bên kia, trở lại đón vào chìm vào giấc ngủ.

Lại qua một hồi, Tần Phàm lần nữa cảm giác thở không nổi, đứng dậy vừa nhìn, hay là Tiểu Dịch quấn ở trên người mình, lắc đầu cười khổ, chính mình liền ôm nàng, như vậy đều ngủ cái an ổn cảm giác a.

Tần Phàm đem tay trái gối nơi này Tiểu Dịch dưới cổ vây quanh, tay phải ôm lấy Tiểu Dịch eo, nặng nề thiếp đi, lại không nhìn thấy dưới ánh trăng皎皎 hoạt khuôn mặt tươi cười.

Lần này, một giấc ngủ thẳng tới hừng đông. . .

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 12: Tiệm khởi đầu mới (nhất)

Hôm sau, Tần Phàm từ trong lúc ngủ mơ bừng tỉnh, nhớ tới hôm qua kẻ sách, chính mình đã hối lộ Trương Nhượng, lại ám thông Hà Tiến, đến lĩnh Đế, như hai người gặp nhau thì tất nhiên lộ hãm, huống chi chính mình còn chuẩn bị uy hiếp hai người, e rằng đến lúc đó không phải bá tước Phong Hầu, mà là đao búa gia thân. Tần Phàm càng nghĩ càng cảm thấy không đúng, vội vàng đứng dậy, tìm Hi Chí Tài cùng Trịnh Hồn thương lượng đôi sách.

Tần Phàm nơi này ắt số phòng, Hi Chí Tài cùng Trịnh Hồn hai người sớm đã đứng dậy, chính nhân nhà tính tế phẩm trà. Tựa hồ là sớm đoán được Tần Phàm sẽ đến, trên bàn lại dự lưu lại một chén nước trà. Tần Phàm không khỏi ngạc nhiên, sẽ không phải là lại muốn đào hầm đợi ta?

Tần Phàm im lặng ngồi xuống, uống trà không nói.

Hi Chí Tài cười nói: "Chúa công cũng không sao muốn nói?"

Tần Phàm tròn mắt nhìn hấn: "Không còn lời để nói!"

Trịnh Hồn cũng cười nói: "Vậy ta hai người lập tức xuất phát. . ."

Tần Phàm vội vàng gọi lại: "Tiên sinh khoan đã." Biết mình tâm tư lại không thể gạt được hai người, liền thân nhiên nói thẳng: "Văn công hôm qua dạy ta, Hà Tiến cùng Trương Nhượng thế như nước lửa, sao thấy ta đã hối Trương Nhượng lại thông Hà Tiến, mà không ngăn cản rồi?"

Trịnh Hồn hỏi ngược lại: "Cũng không không ổn, hèn vì sao khuyên can chúa công." Thấy Tần Phàm nhưng không rõ bạch, Trịnh Hồn tiến thêm một bước dẫn dắt nói: "Giả như chúa công vì sao tiến, là Trương Nhượng, làm như thế nào?"

Tần Phàm bắt đầu đổi vị suy nghĩ: Hà Tiến là muốn nuốt một mình tại đây đại công, tất tại ở trên báo đáp lĩnh Đế lúc trước, lấy tước vị trước đổi lấy mẫu chốt người Đường Chu, cũng đem chính mình chi tác sử dụng hết toàn bộ mất đi, như thế năng lực hiển lộ rõ ràng trong đó một mình phá án và bắt giam Hoàng Cân mưu đồ bí mật, hiển kế bắt được ngựa nguyên nghĩa đợi công tích. Mà lớn nhất có thể là giả danh số tiền lớn cầu được lĩnh Đế chịu được tước, nhóm người mình sẽ không tại việc này kiện bên trong hiển lộ đổi câu vài lời.

Cùng lý, chính mình hối lộ Trương Nhượng, vèn vèn là muốn Trương Nhượng nói động lĩnh Đế thay mới Đan Dương mà thôi, cho dù Hà Tiến biết được lại có làm sao, huống chi hấn trong khoảng thời gian này làm sẽ không gây thêm rắc rối, đợi khỏi nghĩa Khăn Vàng bạo phát, lại càng không có tính lực quân chính mình rồi. Về phần chỗ chuẩn bị huyết thư, chính mình hoàn toàn có thể trào "Khởi sự nội ứng chính là trung bình tùy tùng phong tư, Từ Phụng" cái này cấp Trương Nhượng, thay hấn rửa sạch Hà Tiến có khả năng mượn cơ hội mưu hại nội ứng hiềm nghi, nói không chừng còn có thể làm Trương Nhượng có qua có lại mới toại lòng nhau, tại quan tước bên trên giúp cho tiện lợi.

Nghĩ vậy, Tần Phàm thở một hơi dài nhẹ nhõm, bái tạ nói: "Tạ Văn công chỉ điểm."

Trịnh Hồn bận rộn áy náy hoàn lễ: "Chúa công, giành Hán Trung Thái Thú chi thành bại đều tại Trương Nhượng. Cũng không ta hai người đẩy ủy, chúa công chính là hối lộ Trương Nhượng chi thí sinh tốt nhất. Chưa từng nhắc nhở, là vì có thể khiến chúa công chính mình minh bạch trong đó chỗ hiểm, càng có thể thuyết phục chi. Nhìn qua chúa công, thứ tội!"

Hi Chí Tài vậy mà đứng dậy phụ họa: "Nhìn qua chúa công, thứ tội!"

Tần Phàm nhanh chóng nâng dậy hai người, trấn an nói: "Tại đây đều hai vị công, lại càng là có hảo ý, có tội gì. Xin nhận Phàm cúi đầu." Nói xong, cúi người lớn bái.

Hi Chí Tài, Trịnh Hồn liền nói không dám: "Tạ chúa công khoan dung độ lượng thông cảm. Ta hai người lập tức xuất phát."

"Vất vả nhị vị." Tần Phàm động viên một phen, vậy mà ra ngoài tìm Thập Trường Hàn Sơn xuất phát.

...

Tần Phàm, Hàn Sơn bốn người đến bằng cửa thành gần tới nửa canh giờ, Hầu Nhị mới nhàn nhã tản bộ mà đến, xa xa nhìn Tần Phàm liền cao hứng đi thường chào hỏi: "Lúa huynh đệ, sớm như vậy muốn ra khỏi thành à?"

Tần Phàm lại trước kín đáo đưa cho mười kim, mới chậm rãi nói: "Tiểu đệ có việc làm phiền ca ca."

Gặp mặt sẽ đưa lễ, người này ta thích. Hầu Nhị tâm tình thật tốt, liên tục không ngừng trả lời: "Lúa huynh đệ cứ nói đừng ngại."

Tần Phàm phụ cận thấp giọng hỏi: "Không biết ca ca có thể có phương pháp khiến tiểu đệ cùng trương công vừa thấy?"

"Tê. . . Huynh đệ thật lớn khí phách, vậy mà cầu kiến trương công!" Cả kinh Hầu Nhị ghen hòng nhìn trần trời.

Tần Phàm vậy mà không có thời gian cùng hấn giày vò khôn khổ, trực tiếp khai ra chính mình bằng giá: "Ca ca nếu có thể khiến ta hôm nay nhìn thấy trương công, tiểu đệ nguyện thù Tạ ca ca 300 kim, ngày mai nhìn thấy trương công, tạ ơn hai trăm kim; từ nay trở đi nhìn thấy trương công, tạ ơn một trăm kim. . ."

"Quả thật 300 kim?" Hầu không có chút tâm động, thế nhưng lo lắng lần nữa hỏi: "Hôm nay khiến lúa huynh đệ nhìn thấy khiến phụ trương công, liền tạ ơn ta 300 kim?"

Tần Phàm cười nói: "Thật đúng!" . Nói xong làm trong đó nhất sĩ tốt xốc lên chỗ chọn giỏ làm bằng trúc bên trên che đầy chỉ vài bó, lại tràn đầy đều là hoàng kim (rót 1)

Hầu Nhị tràn đầy vẻ tham lam, mục quang nhìn chăm chăm vào hoàng kim không muốn rời đi.

Tần Phàm tiến thêm một bước dụ dỗ nói: "Nhưng cầu gặp mặt trương công. Chỉ cần một mặt, những cái này hoàng kim chính là ca ca rồi!"

Hầu Nhị khó khăn nuốt vào nuốt bọt, lần nữa hỏi: "Vì chuyện gì?"

Tần Phàm lạnh nhạt mà đáp: "Tặng lễ."

Hầu Nhị cuối cùng khó chống đỡ hoàng kim hấp dẫn, ném câu tiếp theo: "Chờ." Liền chạy vội rời đi, lưu lại Tần Phàm cùng mọi người ở cửa thành biên chờ đợi.

Hồi lâu không gặp Hầu Nhị trở về, Tần Phàm cũng có chút lo lắng, nôn nóng đi qua đi lại.

Kia cái bị Hầu Nhị gọi là "Nhị cầu tử" cửa tốt nhất gan đi tới, đối với Tần Phàm nói: "Hòa đại gia. . . Chúng ta mỗi ngày. . . Chỗ thu chi kim. . . Nửa số muốn đưa nơi này. . . Trương Nhượng. . . Phủ đệ. . . Bình thường trở về cần. . . Một canh giờ. . ."

Tần Phàm đại hỉ, ném cho Nhị cầu tử nhất kim: "Đa tạ bẩm báo!"

Trông thấy Nhị cầu tử đạt được tiền thưởng, còn lại ba cái cửa tốt cũng không cam chịu rút lại phía sau gom góp qua nói đến tự mình biết mật chuyện riêng.

"Ta biết, bao gồm chúng ta bằng cửa thành, còn lại mấy cửa chỗ thu "Bình an tiền" đều là mang đến Trương Nhượng phủ đệ, do Trương Nhượng tâm phúc, Lý Lão quân sự tiếp thu. . ."

"Ta còn biết, lý quân sự thế hệ con cháu còn ra bán Lộ Dẫn, qua chỗ bằng chứng đợi công văn. . ."

"Ta biết chắc nói, lý quân sự danh dự rất tốt, cũng nói chỉ cần lấy tiền, chuyện riêng tất hoàn thành!"

Tần Phàm mỗi người ném cho nhất kim, bốn người vui vẻ ra mặt lại lại cửa thành thủ vệ.

Tần Phàm bắt đầu cân nhắc: Xem ra Hầu Nhị là Trương Nhượng này tuyển thượng người, đồng thành Yết xá kia cái lý quân sự, chính là Trương Nhượng tâm phúc Lý Lão quân sự thế hệ con cháu. Lần này Hầu Nhị chạy tới, vậy mà nhất định là đi tìm Lý Lão quân sự, làm có cơ hội nhìn thấy trương công.

Tần Phàm nhanh chóng suy tư thuyết phục chi từ, liền Hầu Nhị chạy về chào hỏi cũng không có chú ý.

"Ài, lúa huynh đệ. . . Lúa huynh đệ. . ." Thấy Tần Phàm không có phản ứng, hầu Nhị sử lực đẩy một thanh.

"Người đó. . ." Tần Phàm vừa định tức giận mắng, vừa thấy là Hầu Nhị chạy về, chỉ phải đem phần sau đoạn lời nuốt trở lại trong bụng, thay đổi một bộ thân thiết biểu tình, nói "Ca ca, như thế nào?"

Hầu Nhị nhanh chóng lớn nói vát và không dễ, ánh mắt thẳng liếc trộm bên cạnh giỏ làm bằng trúc, nửa điểm không nói chuyện kết quả.

Tần Phàm hiểu ý, cười nói: "Vát và ca ca, 300 kim lúc này, thù Tạ ca ca. . ."

Hầu nhị liên bận rộn nhào tới, nhìn trái nhìn, phải hơn, tựa như Tần Phàm là thiếu hấn mấy kim tựa như. Qua tốt hơn nửa ngày, mới quay người trả lời Tần Phàm: "Ca ca ta bất cứ giá nào cái này tẩm mặt mo này, rốt cục cầu được Lý Lão quân sự đồng ý, hôm nay buổi chiều, trương công đem hồi phủ gần nửa ngày, lúa huỳnh đệ tại giờ Mùi như một nén hương thời gian."

Tần Phàm đại hi: "Cảm ơn ca ca!"

Hầu nhị chẳng hề để ý khoát tay nói: "Được rồi, được rồi, nhanh đi chuẩn bị đi. Đúng rồi, nhớ rõ đưa Lý Lão quân sự 300 kim. . ." Nói xong, nhanh chóng gọi nhị câu tử: "Đi, thay ta chọn về nhà."

...

Tần Phàm chỉ phải mệnh lệnh Hàn Sơn đám người dọn dẹp một chút, hướng Trương Nhượng phủ đệ tiến đến.

Chờ đến Trương Nhượng trước phủ, thanh toán "Thông truyền phí", "Vào cửa phí", "Vận chuyển phí" đợi một loạt danh mục hoàng kim, đã gần đến buổi trưa, rồi mới nhìn thấy Lý Lão quân sự.

Khách sáo vài câu, Lý Lão quân sự liền trầm mặc không nói, chỉ nhìn chăm chăm đi theo Tần Phàm tiến vào mấy chọn giò làm bằng trúc. Tần Phàm hiểu ý, xóc lên trong đó nhảy lên phía trên vài bố, lại cúi người bái nói: "Tiểu nhân cầu kiến trương công, nhìn qua Lý Lão an bài."

"Ừ. Có thể." Lý Lão quân sự gọi hạ nhân đem giò làm bằng trúc toàn bộ chọn lấy, lại an bài Tần Phàm: "Ta nghe Kỳ Nhi, Hầu nhị từng nói qua ngươi, không sai. Hoàng kim ta thay trương công nhận, trước hướng nhà kê tạm nghỉ, đến lúc đó tự sẽ có người dẫn ngươi. . ."

Tần Phàm nhanh chóng bái tạ nói: "Tạ lão tiên sinh!"

Sau đó, qua nhất thị nữ đem Tần Phàm dẫn đến nhà kê nghỉ ngơi, Tần Phàm nhắm mắt dưỡng thần chờ đợi.

Lại qua hơn một canh giờ, hay là kia cái thị nữ, qua thỉnh Tần Phàm nơi này thiên sảnh, Tần Phàm biết, chân chính khảo nghiệm tới.

Tiến vào thiên sảnh, Tần Phàm thấy ở giữa ngòai ngay ngắn vào một cái mặt trắng không râu trung niên nhân, nhất đoán liền biết đây là trương đề cho, trực tiếp quỳ trên mặt đất cung kính nói: "Tiểu nhân Tần Phàm, bái kiến trương công."

Trả lời Tần Phàm chính là đây, lười nhác tiếng: "Ngươi chính là Lý Đức bà con xa cháu trai?"

A? Tần Phàm sửng sốt.

Lại nghe cái thanh âm kia tiếp tục nói: "Đứng lên đi! Chúng ta bề bộn nhiều việc, nhìn tại Lý Đức trên mặt mới rút sạch gập ngươi một mặt, có chuyện nói mau!"

Tần Phàm phỏng đoán Lý Đức hẳn phải là Lý Lão quân sự a, thích thú không do dự nữa, lại bái nói: "Phàm xưa nay ngưỡng mộ trương công, duy nguyện vừa thấy lấy an ủi bình sinh!"

Trương Nhượng vui vẻ, cười mắng: "Ngươi tiểu tử này, tại chúng ta trước mặt vượt mông ngựa, không biết là múa rìu qua mắt thợ sao? Ngươi đã là Lý Đức bà con xa cháu trai, lại hiểu kính chúng ta nhị thiên kim, vậy mà liền không phải người ngoài. Nói đi, sở cầu chuyện gì."

Tần Phàm chỉ phải thành thật trả lời: "Phàm muốn cầu lấy Hán Trung Thái Thú. . ."

Trương Nhượng nghe xong, đánh giá Tần Phàm liếc một cái, suy tư sau một lát mới hỏi đáp: "Hán Trung đã có Thái Thú Đan Dương, trong đó đảm nhiệm qua quá lịch sử lệnh, tùy từng, có phần thành bệ hạ thưởng thức, ngươi khác tuyển trên đất!"

Tần Phàm kiên trì lại nói: "Phàm chỉ cầu Hán Trung Thái Thú!"

Trương Nhượng găm lên: "Hò đồ, không dám mặc cả!"

Tần Phàm lại là không sợ, phát một lời: "Đan Dương thế nhưng là trương công người?"

Trương Nhượng nghe vậy sửng sốt.

Tần Phàm nói tiếp: "Thiên hạ quận huyện, như mấy người là trương công người? Lại có mấy người ra sao tiến người?"

Trương Nhượng nheo lại nhãn, thật sâu dò xét Tần Phàm, chậm rãi mà nói: "Tần Phàm, như chút ý tứ!"

Tần Phàm phụ cận lại bả: "Phàm sở cầu, vãn vãn trương công góp lời bệ hạ, đem Đan Dương triệu hồi trong triều hoặc đảm nhiệm Thượng Thư, hoặc đảm nhiệm lang trung. Như thế, Phàm khác cùng tây đề nhị thiên kim, thì trương công vừa được Đan Dương cảm ơn chí tâm, hai thu Hán Trung vạn hộ chi địa, có sao mà không làm?"

Trương Nhượng hình như có động tâm, lại hỏi: "Nào biết ngươi trung tâm với chúng ta?"

Tần Phàm lấy ra "Khởi sự nội ứng chính là trung bình tùy từng phong tư, Từ Phụng" chỉ huyết sách, đệ trình cấp Trương Nhượng, nói ngoa nói: "Còn đây

là Phàm tiến Lạc Dương thời điểm, từ Thái Bình đạo giáo đồ trong tay đạt được. Sợ ngày khác mọi người quả thật tạo phản, Hà Tiến mưu hại Trương công cũng nội ứng, cố hiển sách trợ Trương công tự chứng nhận trong sạch."

Trương Nhượng nghe vậy hơi lộ ra vẻ sợ hãi, chợt lại mặt lộ vẻ nụ cười, cẩn thận đem huyết thư cất kỹ, đứng dậy trả lời Tần Phàm: "Chúng ta nhớ kỹ, trở về a."

Tần Phàm thấy nỗ lực đã hết, không cần phải nhiều lời nữa, cáo từ sau đó xoay người rời đi.

"Sau khi chuyện thành công, làm không phụ hôm nay nói như vậy!" Tần Phàm đi đến cổng môn, xa xa truyền lệnh Trương Nhượng dặn dò âm thanh.

Tần Phàm nở nụ cười. . .

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Tiệm khởi đầu mới (hai)

Ra Trương Nhượng cửa phủ, thấy Hàn Sơn bọn người về mặt ân cần đang nhìn mình, Tần Phàm mỉm cười gật gật đầu, mọi người thấy lập tức vui vẻ ra mặt.

Tần Phàm biết, mọi người cao hứng như thế, đã như trung thành với chính mình nguyên nhân, cũng có thể kiến công lập nghiệp chờ đợi, tiếp tục động viên chúng nhân nói: "Ta đem đi nhậm chức Hán Trung, chức vị như cùng phó chỉ, tuyệt không dừng ở đội tỉ lệ, Thập Trường, tương lai sa trường lập công, nhất định bái tướng Phong Hầu, vợ con hưởng đặc quyền."

"Chúng ta thề chết theo chúa công!" Nghe được mọi người chân thành nóng bỏng trả lời, Tần Phàm hài lòng dẫn mọi người chạy về đông thành Yết xá.

Một đoàn người mới đi nơi này đông thành Yết xá cái kia phố giao lộ, đã nhìn thấy đóng giữ một cái sĩ tốt chạy như bay đến, trên mặt tràn đầy hoảng hốt vẻ, Tần Phàm trong nội tâm lộ bộ một chút, chẳng lẽ Tiểu Địch bọn họ đã xảy ra chuyện?

"Chúa công. . . Yết xá. . . Yết xá. . . Có người. . . Có người. . ." Sĩ tốt lại sốt ruột lại thở, lời cũng nói không nổi liền.

Tần Phàm đã không tâm tư nghe hần hồi báo cho, cất bước liền hướng Yết xá chạy tới, Hàn Sơn đám người đuổi bám chặt theo.

Vừa rảo bước tiến lên Yết xá đại môn, Tần Phàm cũng cảm giác không đúng, đường lớn không có chút nào tranh đấu dấu vết. . . Kia có phải hay không là tại phòng chữ Nhân? Tần Phàm lại vô cùng cấp bách hướng giáp sở phòng chạy.

Cửa như thế nào còn đánh nữa thôi khai mở?

Tần Phàm quỳnh lên, trực tiếp dùng thân thể đụng phải đi lên. Phịch một tiếng, bị đụng kia phiến cửa phòng lên tiếng phá vỡ.

Trong phòng, Tiểu Địch nghiêng người dánh cái bàn bên phải, đang tại cấp phía dưới một cái văn sĩ tục trà. Văn sĩ đưa lưng về phía Tần Phàm ngồi trên mặt đất, chính chậm rì rì nâng chén thưởng thức trà. Mà văn sĩ đứng phía sau hai cái tráng hán, một người lưng đeo trường thương, một người hông eo trường kiếm. Mọi người nghe được phanh tiếng, đều kinh ngạc một chút, quay đầu như Tần Phàm bên này nhìn qua.

Ách. Kia cái. . . Tần Phàm đầu óc trong chớp mắt trống trải, sửng sờ ngay tại chỗ.

"Phàm ca ca, nghe được Trịnh Tiên Sinh tới chơi, như vậy chờ không được chạy về gặp nhau tí chà. . ." Tiểu Địch vô cùng ngượng ngùng, lại lấy một loại vui đùa giọng điệu thay Tần Phàm giải vây.

Tiểu Địch, người thật là quá đáng yêu! Tần Phàm nội tâm điên cuồng gào thét, trên mặt lại nhanh chóng thay đổi kinh hi kích động biểu tình, cúi người cúi đầu nói: "Được nghe Công Nghiệp đến vậy, Phàm mừng rỡ như điên. Ta thành Công Nghiệp, đại sự có thể thành!"

Lưỡng Hán trắng hán toát ra bừng tỉnh đại ngộ biểu tình, liếc mắt nhìn nhau, lại đồng thời nhẹ gật đầu.

Trịnh Thái lại chậm rãi đứng dậy, sửa sang lại một chút ý quan, mới xoay người thật sâu khom người nói: "Trịnh Thái, bái kiến chúa công."

"Đình đông... Chúc mừng Kí Chủ đạt được nhân tài một người: Trịnh Thái, phẩm chất đánh giá: A, ban thưởng kỹ năng điểm số 4 cái, Kí Chủ trước mắt kỹ năng điểm số 13 cái."

"A002, Trịnh Thái, 32 tuổi, tinh lực 108, khí lực 38. Chỉ huy 49, vũ lực 21, trí lực 87, chính trị 86. Vật lý né tránh 10%, kỹ năng né tránh 36%. Kỹ năng nhất 'Muru sĩ chấp niệm LV1', kỹ năng hai 'Thần cơ diệu toán LV2'. Lớn nhất có thể học kỹ năng mấy 3 cái."

"Muru sĩ chấp niệm LV1: Hạn trí lực 80 trở lên muru sĩ sử dụng, bị động kỹ năng. Mỗi lần đánh bại đặc biệt địch quân muru sĩ đem tăng cường đối sách hơi linh ngộ, vĩnh cửu đề thăng bản thân trí lực. LV1 mỗi lần đánh bại trí lực 85 điểm trở lên muru sĩ sẽ vĩnh viễn cửu gia tăng bản thân trí lực 1 điểm. Không có thời gian cooldown."

"Thần cơ diệu toán LV2: Hạn trí lực 80 trở lên muru sĩ sử dụng, bị động kỹ năng. Như tỷ lệ nhất định dò xét địch quân binh lực bố trí, tiến quân lộ tuyến vân vân báo đáp, mục tiêu chủ tướng, quân sư trí lực thấp hơn người làm phép nhất định thành công. LV1 chủ động gây ra tỷ lệ đề cao 30%. Thời gian cooldown ba mươi ngày."

Tần Phàm nhanh chóng nâng dậy Trịnh Thái: "Công Nghiệp, xin đứng lên. . .". Trong nội tâm mừng thầm, khá tốt Tiểu Địch đủ lanh lợi, chính mình phản ánh nhanh, bằng không thì liền ồn ào truyện cười lớn.

Nào biết Trịnh Thái liền giống như cười mà không phải cười trên chọc trên: "Chúa công thật sự là sốt ruột gặp nhau ta, hay là lo lắng sợ hãi một người khác hoàn toàn rồi!" Nói qua hữu ý vô ý nhìn nhìn Tiểu Địch, Tiểu Địch ngưng ngưng bắt đầu vui đầu loay hoay đồ uống trà.

Cái này liền bắt đầu trên chọc chúa công sao? Với tư cách là thế kỷ hai mươi mốt kẻ xuyên việt, da mặt của ta cũng không mỏng, ta liền hào phóng thừa nhận, người lại cảm ta dù thế nào. Tần Phàm lấy một bộ vô lại khẩu khí đáp: "Phàm thiết nghĩ chuyện riêng tiết bị bộ, cho nên cấp thiết xô cửa chứng thực, hết thấy không có quan hệ gì với người ngoài, vãn vãn Phàm quan tâm tất loạn người." Sau đó thoải mái bắt đầu quan sát mọi người phản ứng.

Tiểu Địch hay là vui đầu loay hoay đồ uống trà, Trịnh Thái lại là dương dương đắc ý hỏi thăm về về mặt kinh ngạc hai cái trắng hán: "Như thế nào, hai vị?"

Lưỡng Hán trắng hán lại liếc mắt nhìn nhau, cùng kêu lên trả lời: "Tiên sinh đại tài, ta hai người ăn xong." Nói xong hai người một trước một sau đi đến Tần Phàm trước mặt, nghiêm nghị quỳ lạy nói: "Phương Duyệt, bái kiến chúa công!" "Hàn Hạo, bái kiến chúa công!"

"Đình đông... Chúc mừng Kí Chủ đạt được nhân tài một người: Phương Duyệt, phẩm chất đánh giá: B, ban thưởng kỹ năng điểm số 3 cái, Kí Chủ trước mắt kỹ năng điểm số 16 cái."

"B002, Phương Duyệt, 30 tuổi, tinh lực 170, khí lực 25. Chỉ huy 78, vũ lực 80, trí lực 44, chính trị 46. Vật lý né tránh 8%, kỹ năng né tránh 10%. Kỹ năng nhất 'Khát máu cuồng bạo LV1'. Lớn nhất có thể học kỹ năng mấy 2 cái."

"Khát máu cuồng bạo LV1: Hạn vũ lực 70 trở lên võ tướng sử dụng. Võ tướng tiến nhập cuồng bạo trạng thái, đạt được vũ lực, tốc độ công kích đề thăng, thể nhưng chịu càng nhiều tổn thương. LV1 đề thăng vũ lực 5, đề thăng 10% tốc độ công kích, vượt mức chịu 50% tổn thương. Tiêu hao khí lực 10, thời gian duy trì một nén hương, thời gian cooldown ba ngày."

"Đình đông... Chúc mừng Kí Chủ đạt được nhân tài một người: Hàn Hạo, phẩm chất đánh giá: A, ban thưởng kỹ năng điểm số 4 cái, Kí Chủ trước mắt kỹ năng điểm số 20 cái."

"A003, Hàn Hạo, 19 tuổi, tinh lực 180, khí lực 26. Chỉ huy 70, vũ lực 72, trí lực 68, chính trị 81. Vật lý né tránh 23%, kỹ năng né tránh 18%. Kỹ năng nhất 'Ngũ cốc được mùa' LV1, kỹ năng hai 'Kiên nghị cẩn thận' LV1. Lớn nhất có thể học kỹ năng mấy 3 cái."

"Ngũ cốc được mùa LV1: Cần tiếp tục thi pháp. Tương ứng thành trì lương thực sản lượng tỉ lệ trên phạm vi lớn đề thăng. LV1 lương thực sản lượng đề cao 20%, sử dụng kỹ năng thời kỳ, người làm phép khí lực tại mỗi tháng tiêu hao 25 điểm. Không có thời gian cooldown."

"Kiên nghị cẩn thận LV1: Võ tướng không chỉ bản thân không bị nơi này vũ lực, trí lực suy giảm kỹ năng ảnh hưởng, còn có tỷ lệ nhất định giảm xuống tương ứng sĩ tốt chịu bạo dọa, gào thét đội tăng giảm kỹ năng ảnh hưởng hiệu quả. LV1 có 30% tỷ lệ khiến cho tương ứng sĩ tốt hoàn toàn miễn dịch bạo dọa, gào thét đội tăng giảm kỹ năng ảnh hưởng, tiêu hao khí lực 10, thời gian duy trì một canh giờ, thời gian cooldown ba ngày."

Theo hệ thống một mảnh một mảnh nhắc nhở giọng nói, Tần Phàm nội tâm quả thật trong bụng nở hoa, hôm nay thu hoạch thế nhưng là ba cái lịch sử nổi danh nhân tài!

"Trịnh Thái, Trịnh Công Nghiệp. Ít có khôn ngoan, linh Đế không, biết thiên hạ đem loạn, âm kết giao hào kiệt. Nhà ta giàu ... Tài, như điền 400 khoảnh, mà ăn thường chưa đủ, vang danh Sơn Đông. Ban đầu, cử Hiếu Liêm, Tam phủ tích, công xa chinh, đều không liên. Và Đại Tướng Quân Hà Tiến phụ chính, trung dụng danh sĩ, lấy thái là Thượng Thư đợi lang, dò đợi Ngự Sử. Tiến đem tru yêm quan, muốn gọi Tịnh Châu Mục Đồng Trác là trợ, thái muốn khuyên can, tiến không thể dùng, chính là vứt bỏ quan. Tiến tìm gặp hại, trác quả làm loạn. Thái cùng gì ngưng, Tuân Du đồng muru sát trác. Chuyện riêng tiết, ngưng đợi bị chấp, Công Nghiệp thoát thân tự Vũ Quan đi, đồng về Viên Thuật. Thuật bên trên lấy là Dương Châu thích sử. Chưa đến quan, nói tốt, năm bốn mươi mốt." Đây là một cái ánh mắt lâu dài, kiến thức độc đáo, thích sử chi tài.

"Hàn Hạo, Hàn Nguyên Tự. Hán Mạt khởi binh, Thái Thú Vương Khuông lấy là làm, binh tướng cự Đồng Trác tại minh tân. Hạ Hầu Đôn cảm thấy trong

đó danh, thỉnh cùng gặp nhau, lấy làm kỳ chi, khiến cho lãnh binh tòng chinh phạt. Thi lớn nghị tăng giảm, hao lấy là làm cấp bách điền. Thái tổ thiện chí, đòi hộ quân. Từ Tào Tháo phá vỡ Liễu Thành, sửa trong đó quan là bên trong hộ quân, bố trí tướng sử, Tư Mã. Từ lấy Trương Lỗ, lỗ hàng. Nghị người lấy hao mưu lược đủ để tùy biên, muốn lưu lại khiến cho Đồ Đốc chư quân, trấn Hán Trung. Thái tổ viết: "Ta An Khả lấy không có hộ quân?" chính là cùng đều còn. Trong đó thấy thân đảm nhiệm như thế. Và hoảng, thái tổ mẫn tiết chi." Đây là một cái đã có thể trị chính binh quân, lại có thể tùy biên hộ vệ toàn tài, tứ duy tổng 291 lại càng là trước mắt dưới tay mình nhân tài bên trong tối cao.

"Phương Duyệt, Phương Vô Kỳ. Hà Nội Thái Thú Vương Khuông thuộc cấp. Ban đầu bằng nguyên niên, theo Vương Khuông khởi binh lấy Đồng Trác. Chư hầu quân đến Hồ Lao Quan, Đồng Trác đem Lữ Bố xuất mã, Vương Khuông quay đầu lại hỏi viết: "Ai dám xuất chiến?" Phương Duyệt phóng ngựa đỉnh thương mà ra. Chiến không có năm hợp, bị Lữ Bố nhất kích đâm tại dưới ngựa." Đây cũng là Hà Nội danh tướng, thảo Đồng ngũ hồ tướng nhất, chỉ huy 78 cùng vũ lực 80 cũng có thể đề thăng đối phương sa trường thực lực. Chính là cái này tinh lực 170 phối hợp khát máu cuồng bạo LV1, quả thật chính là tìm đường chết, hay là tìm cơ hội trao tặng hân "Cường thân kiện thể" các loại kỹ năng, đứng được ở DPS mới có tốt hơn phát ra, bằng không thì đụng với Lữ Bố còn phải chết.

Tần Phàm vui cười a xong, vậy mà bắt đầu buồn bực, ba người như thế nào cùng đi đến cây nhờ ta? Phương Duyệt, Hàn Hạo hai người biểu tình nếu như tại đây kỳ quái? Tần Phàm một mặt nâng dậy hai người, lại tính thăm dò hỏi Trịnh Thái: "Công Nghiệp như thế nào cùng không có kị, Nguyên Tự cùng đi?"

Tiểu Dịch lộ vẻ xấu hổ, Phương Duyệt, Hàn Hạo buồn cười, duy chỉ có Trịnh Thái sắc mặt như thường, thậm chí so với Tần Phàm còn muốn "Hào phóng" bắt đầu giải thích: "Thái thông tri thiên hạ đem loạn, có ít nhiều trào hào kiệt, không có kị, Nguyên Tự chính là trong đó nhân tài kiệt xuất. Hôm qua chỉ mới đến tìm hiểu, ta liền quyết ý thuận phục chúa công, duy trong nhà sản nghiệp còn cần dân xếp, có người đến chậm. Nay đã đem gia quyến, sản nghiệp đều dời đi Hán Trung, đặc biệt tỉ lệ tâm phúc tối tở đến đây chờ đợi chúa công phân công."

Tần Phàm rất là cảm động, Trịnh Thái đây là cử nhà ta sẵn sàng góp sức a, thật sự là. . .

Cảm động không bao lâu, chợt nghe nơi này Trịnh Thái tiếp tục bẩm: "Chỉ là không có kị, Nguyên Tự cùng chúa công chưa từng gặp mặt, đối với thái chỗ bình luận chúa công có thể so sánh cao tổ nói như vậy hơi có nghi ngờ, cổ lao Tiểu Dịch cũng chúng tướng sĩ tiêu trừ tình lấy thù chúa công. Chúa công nếu muốn giáng tội, thái nguyện chịu được chi." Nói xong, quỳ thẳng đầy đất.

Tần Phàm nhìn lúc trước mặt mũi tràn đầy đều là ta liền khẳng định người sẽ không trách tội biểu tình Trịnh Thái, nội tâm cực kỳ phức tạp. Một phương diện, Tần Phàm có thể được ưu tú như thế bốn người mới (tính cả Trịnh Thái chỉ đệ Trịnh Hồn), Trịnh Thái không thể bỏ qua công lao, mình quả thật muốn cảm kích đều xem trọng dùng cho hân; một phương diện khác, lần đầu gặp mặt giống như tại đây thiết kế thăm dò chúa công, cá tính lại độc lập mạnh hơn, tự cho là thông minh, để mình cảm giác có một chút không thoải mái, còn nghĩ chính mình so sánh cao tổ. . .

. . ., so sánh cao tổ? Tần Phàm trong lúc giật mình có chút đã minh bạch, vì sao Trịnh Thái như thế mưu tính sâu xa chỉ sĩ nguyện ý sẵn sàng góp sức chính mình dạng một cái một nghèo hai trắng hân môn người.

Lưu Bang xuất thân bình dân, "Tương đối quen thuộc xã hội sinh hoạt, hiểu rõ nhân dân tâm lý." Lưu Bang một mực áp dụng có lợi cho dân chúng, có lợi cho xã hội yên ổn cách làm, đây cũng là hân thể lấy được dân chúng ủng hộ, do tình thế xấu biến thành ưu thế, cuối cùng chiến thắng Hạng Vũ, xây dựng lớn Hán vương hướng một trong những nguyên nhân. Chính mình vô luận với tư cách là kẻ xuyên việt, hết sức được xã hội hiện đại hài hòa thân dân giáo dục, hay là đòi sau nhập vào thân hân môn cô nhi, đều tương đối hiểu rõ dân chúng khó khăn, đối với thiên hạ dân chúng, đối với bên người tất cả mọi người đầy đủ thân cận, tôn trọng. Điểm này, Trịnh Thái đảm người cho là mình tương tự Lưu Bang.

Lưu Bang có có can đảm với tư cách là, có can đảm đảm đương khí độ lòng dạ, hiện ra "Thường như rộng lượng" trường lão làn gió. Lưu Bang có thể khiêm tốn nạp gián, tại chỗ của hân không có cần bảo vệ cá nhân mặt mũi, chính mình sai rồi liền hào phóng thừa nhận, thuộc hạ sai rồi vậy mà ôm đồm vì chính mình lãnh đạo vô phương, hết thấy đều lấy lớn Hán vương hướng căn bản lợi ích là căn cứ. Chính mình xuyên việt mà đến, gặp phải sinh tồn vấn đề, "Không tiến thì chết" khôn cảnh thời điểm bức bách chính mình quyết chí tự cường, hơn nữa chính mình hai đời anh hùng mộng, cảm giác thành tựu vậy mà không ngừng nhắc đến tinh chính mình muốn can quét bất bình, tái tạo thịnh thế. Về phần vấn đề mặt mũi, đối với xuyên việt giun để mà nói lại càng là ưu thế hạng mục, thừa nhận ôm đồm sai lầm xa xa so với cổ nhân ít hơn sĩ nhục cảm giác, cảm giác bị thất bại, chính mình chưa từng có trách tội qua thuộc hạ, càng vì biết xuyên việt tri thức mà tri nhân thiện nhậm, khiêm tốn nạp gián. Điểm này, Trịnh Thái đảm người lại cho là mình tương tự Lưu Bang.

Lưu Bang là một cái cao minh chính trị gia, có thể khống chế, đoàn kết, chinh hợp các loại thế lực, giỏi về bắt lấy nhân tính đặc thù đem bất đồng ý nghĩ, bất đồng quỹ tích các loại nhân vật vì ta sử dụng, biến thành một cỗ cường đại thế lực chánh trị, thực hiện mục đích của mình. Chính mình có được xuyên việt tri thức, kỹ năng hệ thống, có thể tương đối rõ ràng chuẩn xác bình phán nhân tài, căn cứ nhân tài lịch sử bối cảnh làm ra phán đoán của mình, cũng căn cứ năm ngàn năm tích lũy lịch sử kinh nghiệm mưu đồ chính mình Hán Mạt tranh bá phương lược, tự nhiên hiển lộ "Tri nhân thiện nhậm" "Tự mình hiểu lấy" "Xem xét thời thế". Điểm này, Trịnh Thái đảm người lại cho là mình tương tự Lưu Bang.

Còn có Hi Chí Tài thuật lại "Co được dân được", "Mặt dày chi tâm hắc" đợi đánh giá, cũng đều là chính mình với tư cách là kẻ xuyên việt mà vượt lên đầu cổ nhân ưu thế, vậy mà đồng dạng là Trịnh Thái đảm người cho là mình tương tự Lưu Bang nguyên nhân.

Tư Mã Thiên tại "cao tổ bản kỷ" bên trong nói: Cao tổ làm người, "Nhân mà người yêu, u thi, ý nghĩ thông suốt như, thường như rộng lượng." Nếu như tất cả mọi người cho là mình tương tự Lưu Bang, tự nhiên "Rộng lượng", "Tri nhân thiện nhậm", như lại so đo như thế tiểu tiết, chính mình làm sao đức gì bất chúc cao tổ can quét bất bình, tái tạo thịnh thế?

Nghĩ đến chỗ này, Tần Phàm đến nâng dậy Trịnh Thái, động tình nói: "Trịnh công không dùng Phàm bản hân bé nhỏ để ý, quyết chí thể tương trợ ta, Phàm không dám quên hôm nay chi đức. Tất đợi quân lấy sư, ngày đêm lắng nghe lời dạy dỗ, tổng cộng chế nghiệp lớn, cùng hưởng phú quý. Không có kị, Nguyên Tự coi là cánh tay đắc lực tay chân, vĩnh viễn bất phân phụ!"

"Trịnh Thái, thề sống chết thuận phục chúa công. . ."

"Phương Duyệt, thề sống chết thuận phục chúa công. . ."

"Hàn Hạo, thề sống chết thuận phục chúa công. . ."

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Tiệm khởi đầu mới (ba)

Cuối cùng đã hóa giải xấu hổ, lại thu hết ba người trung thành chí tâm, Tần Phàm thở một hơi dài nhẹ nhõm.

Lúc này, Trịnh Thái bắt đầu biểu hiện ra hợp cách mưu sĩ phong phạm, đến bẩm "Hân cảm thấy chúa công đem đi nhậm chức Hán Trung, chúng ta cũng cùng như quang vinh yên. Như vậy thái ít ỏi chữ, cũng nhìn qua chúa công tư chỉ."

Tần Phàm nhanh chóng vãi chào nói: "Thịnh Công Nghiệp chỉ giáo!

Trịnh Thái nói: "Thứ nhất làm không tham hư danh điệu thấp thủ lợi. Nhà Hán chính thống chi niệm nhưng thâm căn cố đế, còn có đông đảo thế gia đại tộc, thậm chí kẻ sĩ dân chúng đồng đều trong nội tâm hướng hán, chúa công không được học kia Thái Bình đạo công khai kéo cờ tạo phản, làm rõ ràng tôn hán đình, ám lấy quận huyện, cắt cứ một phương, đợi thời cơ chín muồi phía sau có thể tranh bá thiên hạ, phải tránh không làm kia xuất đầu chi điều!"

Không hổ là mưu tính sâu xa chí sĩ, kiếp trước Hoàng Cân, Viên Thuật bị thảm án lệ không phải là nói rõ đạo lý này sao? Tần Phàm nghiêm nghị, liền nói: "Phàm ghi nhớ!"

Trịnh Thái nói tiếp: "Thứ hai làm chú ý sự ra nổi danh. Danh không chánh tất ngôn không thuận, ngôn bất thuận thì chuyện riêng không thành, chúa công vậy mà ứng tăng cường cùng hán Đế, thậm chí cùng Trương Nhưượng cầm đầu hoạn quan thế lực, Hà Tiến cầm đầu ngoại thích thế lực, Viên gập, Viên Ngỗi cầm đầu sĩ tộc thế lực bảo trì thân mật quan hệ, mượn triều đình chi uy thế vì ta đợi giành quận huyện cung cấp tiện lợi, không nên quá sớm cùng tất cả thế lực lớn giằng co thậm chí đối địch."

Điều này Tần Phàm vậy mà cảm giác sâu sắc chấp nhận, đáp: "Phàm minh bạch!"

Trịnh Thái lại nói: "Ba thì làm xuất sư gai dự dương quân ta uy. Hán Trung mặc dù tốt hơn, nhưng thiên vị trí biên góc, chúa công thanh âm danh khó có thể lan xa Trung Nguyên, trong đó người đại tài tại sao hướng quảng Hán Trung, sĩ tộc dân chúng càng khó mọc chúa công ừ uy, nhìn qua chúa công tự mình dẫn tính nhuệ bình định gai, dự hai châu Thái Bình đạo chỉ loạn, nạp nhân tài, biên tình tốt, thu hai châu chỉ dân tâm, vì hân ngày bất ngờ đánh chiếm Trung Nguyên tất cả quận phòng ngừa chu đáo."

Nghe xong ba mệnh đề nghị, Tần Phàm vô cùng vui mừng, chính mình rốt cục vậy mà có được có thể sánh ngang Tuân Úc, Lỗ Túbính đẳng chiến lược gia cái nhìn đại cục mưu sĩ, không cần chính mình trái tròng phải đụng mù quáng quyết định biện pháp, hơn nữa nếu như Trịnh Thái như thế đề nghị chính mình, vậy mà tất nhiên mưu đồ tốt hơn tương ứng chiến thuật bố trí, có thể trực tiếp nghe kế sách của hân. Tần Phàm cung kính thỉnh giáo nói: "Công Nghiệp nói như vậy đồng đều chính là thượng sách, như vậy làm như thế nào bố trí, nhìn qua Công Nghiệp dạy ta."

Trịnh Thái hơi chút suy tư, chậm rãi đáp lại:

"Lập tức, chúa công vẫn như chí mới, Thái Hòa văn công ba người, võ như Điền Vĩ, Triệu Khuê, Triệu Đại, Triệu Nhị, Phương Duyệt, Hàn Hạo lục tướng."

"Hán Trung quận chính là ta căn cơ, bắc khám Quan Trung, nam che Ba Thục, đông đến thẳng tương Đặng, tây không Tần Lũng, tình thế nặng nhất, thái cử hiền không tránh thân, không ai trong văn công (Trịnh Hôn) cùng Nguyên Tự (Hàn Hạo) trấn phủ không thể."

"Xuất sư gai dự lúc Minh Ấm đối với tể."

"Nhất sư rõ ràng lấy, lấy nạp nhân tài, lợi nhuận quân công, thu dân tâm làm chủ. Thích hợp chúa công, chí mới dẫn Điền Vĩ, Phương Duyệt đội hùng mãnh liệt chi tướng nhanh chóng bằng Kinh Châu các nơi phản loạn, ừ tể dân chúng, uy thêm quận huyện."

"Nhất sư ám mưu, lấy biên tinh tốt, lướt thanh tráng, suy yếu khắp nơi làm chủ. Thái xin đi giết giặc cùng Triệu Nhị đi đến an dân trại, cùng Triệu Khuê, Triệu đại mưu lấy Dự châu thế lực khắp nơi, thu hết Dự châu vật tư, cả người lẫn vật lấy từ Hán Trung, suy yếu tiềm đang uy hiếp thế lực."

"Về phần sĩ tốt Bình Giáp thuế ruộng, Hán Trung tự có văn chi phí chung chi tâm, Dự châu còn có trong trại chỗ trữ, duy chúa công có thể trước mang theo tới tở phó Hán Trung chinh huấn, đợi Trương Giác khởi sự sau lại tiến Kinh Châu không muộn."

"Khác chí mới chính là Đình Xuyên danh sĩ, ám phục Dự châu thì có nhiều không thay đổi, cố Tegan nguyên đi đến, nhìn qua chúa công dư thái tùy cơ ứng biến chi quyền, xử trí Dự châu mọi việc."

Trịnh Thái liên tục đưa ra kế sách, Tần Phàm càng nghe càng cảm thấy có lý phải làm, đến lúc Trịnh Thái chủ động xin đi giết giặc đi đến Dự châu, đem dễ dàng hướng tới lưu lại cho mình, thỉnh tùy cơ ứng biến chi quyền, không chút suy nghĩ liền đồng ý nói: "Công Nghiệp kế sách rất được lòng ta, đợi chỉ mới, vẫn công trở về, liền quá hành chi. Ta đem thân sách thủ lệnh cùng quân: Dự châu mọi việc mọi người quá giao Công Nghiệp, có thể tiện nghi làm, nếu có trái lệnh, quân pháp xử trí."

Trịnh Thái nhanh chóng quỳ lạy mà nói: "Tạ chúa công, tất không phụ chúa công kỳ vọng cao. . ."

Hàn Hạo biết được Tần Phàm làm chính mình trấn thủ căn cơ chi địa, Phương Duyệt biết được Tần Phàm lấy chính mình là thân cận tướng lĩnh, đều đều cảm động không dùng, đi theo Trịnh Thái quỳ lạy mà nói: "Tạ chúa công, tất không phụ chúa công kỳ vọng cao. . ."

Tần Phàm liên tục nâng dậy ba người.

Trịnh Thái nhìn xem sắc trời, lại đề nghị: "Tính toán hành trình, chí mới, vẫn công hai người còn có thì lại vừa chạy về, không bằng chúa công theo thái đi đến Yết xá hậu viên, kiểm duyệt thái tới tở lãn gió hải."

Tần Phàm tự nhiên may mắn không dị nghị, cùng Tiểu Địch, Hàn Hạo, Phương Duyệt một chỗ đi theo Trịnh Thái thân sau này vườn, lưu lại Hàn Sơn đám người tu bổ cửa phòng.

Vốn tưởng rằng bất quá là để mình nhìn một ít chịu được qua đơn giản huấn luyện gia phó, đợi Tần Phàm chân chính nhìn thấy cái này hơn hai mươi người thời điểm, mới phát hiện mình mười phần sai. Cái này dĩ nhiên là một đám mục quang lạnh lùng tử sĩ, từ bọn họ nhìn về phía chính mình thì phát tán ra sát khí liền biết từng vũ lực tại đều còn không thấp. Tần Phàm nghi hoặc nhìn về phía Trịnh Thái.

Trịnh Thái như vậy giới thiệu: "Chúa công, cung đình hào phú dự trữ nuôi dưỡng tử sĩ, chấp hành một ít không thể gặp phải ánh sáng nhiệm vụ, hoặc với tư cách là trong tay vương bài hộ vệ. Thái chỉ Trịnh gia trải qua mấy đời rồi mới góp nhặt như thế số lượng, nay đều giao ra, trợ chúa công Chấn Nhị Hán Trung thế gia, đề phòng bọn đạo chích. Còn đây là lệnh bài, có thể mệnh lệnh tại đây bốn tổ hai mươi tám người." Dứt lời đưa cho Tần Phàm một khối huy chương đồng, lại hướng các tử sĩ mệnh lệnh: "Ta lấy gia chủ thân phận đem ám hình ảnh nhà lệnh bài giao cho hán làm chúa công, lập tức lên, mọi người chỉ nghe chúa công chi lệnh, sinh tử vệ chi!"

"Ân!" Tử trung chính tề trả lời.

Tiếp nhận lệnh bài, Tần Phàm trong lúc bất chợt có một loại Trịnh Thái tại chết cại di ngôn cảm giác, vội vàng hỏi: "Công Nghiệp tại sao như thế?"

Trịnh Thái động tình đáp: "Thái sinh bình chỉ có hai đại nguyện vọng. Thứ nhất trợ rõ ràng quân lại chế thịnh thế, thứ hai trọng chấn Trịnh gia ngày xưa huy hoàng. Đã gặp mình chủ, làm nhanh chóng hành chi. Thái chuẩn bị ngày mai liền đi đến Dự châu, nhanh chóng trừ tính lấy sách vạn toàn, thỉnh chúa công đồng ý chi. Nếu có một ngày, nhìn qua chúa công niệm thái hôm nay chi thành. . ."

Tần Phàm cảm động không thôi, vội vàng gật đầu đồng ý nói: "Tất không dám quên Công Nghiệp công, định trợ Trịnh gia tái hiện huy hoàng! Mong rằng Công Nghiệp ngày mai mang lên hai tổ ám hình ảnh tử sĩ, cùng Triệu Nhị cùng với Hàn Sơn nhất thập sĩ tốt, nhất định phải nhiều hơn bảo trọng!"

Trịnh Thái lệ rơi cáo biệt: "Thái đi trước trừ bị, chúa công có thể làm Triệu Nhị đám người tại rõ ràng Nhật Thần thì một khắc bằng cửa thành tụ hợp, mong rằng chúa công bác cảm thấy thao lược, cần học võ nghệ. Chúa công bảo trọng!"

Tần Phàm cũng rơi lệ bịn rịn chia tay: "Công Nghiệp bảo trọng!" Mọi người cũng cùng Trịnh Thái lưu luyến chia tay.

Tần Phàm sầu não hoàn tất, gọi mọi người trở về phòng nghỉ ngơi và hồi phục, chờ đợi Hi Chí Tài, Trịnh Hồn hai người trở về.

Trở lại giáp số phòng, Tiểu Địch vẫn đi theo Tần Phàm đằng sau thấp thòm không nói, Tần Phàm đã vừa bức mình vừa buồn cười: "Như thế nào, thông đồng người khác tới thí nghiệm ta, cũng còn không trách người, như thế nào còn một bộ đau khổ đại thù sâu bộ đáng?"

Tiểu Địch cúi đầu bải lộn góc áo, chính là không mở miệng nói chuyện.

Tần Phàm thấy Tiểu Địch như trước không nói lời nào, đành phải đàn độn vô vị nằm ở trên giường, tự giễu nói: "Tiểu Địch đều không nói chuyện với ta, chỉ có ngủ rồi. . ."

Còn không có hồi âm. . .

Tần Phàm bắt đầu nhắm mắt dưỡng thần, lại cảm giác bên cạnh như sờ sờ tác tác tiếng, bận rộn tròn mắt vừa nhìn, lại là Tiểu Địch chuẩn bị vụng trộm leo đến chính mình giường bên trái, Tần Phàm không lời nói "Còn chơi chiêu này. . . Lại ngủ không được?"

Tiểu Địch then đến muốn chui xuống đất, lại là không hề trăm mặc không nói, chu môi sắc giọng: "Sợ người trách ta. . . Ách. . . Hay là ngủ không được. . ."

Tần Phàm vươn ra cánh tay trái, cung chiều nói: "Người giúp ta đại ân, ta như thế nào còn có thể trách người nha. . ."

Tiểu Địch nhanh chóng lại gần đi lên, làm nũng mà hỏi: "Phàm ca ca, lúc ấy người liền khăn trương như vậy ta sao?"

"Ừ"

"Vậy có nhiều khăn trương rồi"

"Rất"

"Rất là bao nhiêu?"

"Vô cùng"

"Vô cùng lại là bao nhiêu"

"Vù vù. . . Vù vù. . . Vù vù. . ."

Tiểu Địch không hài lòng, trở mình sang đây xem thời điểm, Tần Phàm đã mệt mỏi ngủ rồi. Tiểu Địch nhẹ nhàng cấp Tần Phàm đắp kín mền, vậy mà ở ở bên cạnh ngủ rồi.

...

Đội Tần Phàm bị Tiểu Địch đánh thức, đã là giờ Dậu canh ba, Hi Chí Tài, Trịnh Hồn đám người đồng đều đã về, tại ất số phòng bên trong chờ đợi một hồi, Tần Phàm nhanh chóng đứng dậy chạy tới ất số phòng.

Tiến vào ất số phòng, Hi Chí Tài cùng Trịnh Hồn chính ở một bên thương thức trà một bên thương lượng sự tình, Tần Phàm bận rộn áy náy gọi hai có người nói: "Phàm chây lười, mệt mỏi hai vị tiên sinh đợi lâu, tội lỗi tội lỗi!"

Trịnh Hồn cười nói: "Chúa công nói quá lời, ta hai người bất quá là tất cả lại đánh giá mỹ thực rượu ngon mà thôi, cho thấy mới trở về Yết xá không lâu sau."

Hi Chí Tài cũng cười hỏi Tần Phàm: "Không biết chúa công Trương Nhượng hành trình kết quả như thế nào?"

Tần Phàm vừa muốn trả lời, Trịnh Hồn liền mở lên Hi Chí Tài vui đùa, hướng Tần Phàm "Cử báo" nói: "Chúa công không biết, chí mới hôm nay tự họp bằng hữu ăn uống tiệc rượu, tốt hơn không vui."

Hi Chí Tài vậy mà vạch trần Trịnh Hồn: "Văn công tại Hà Tiến vị trí lúc đó chẳng phải bị tôn sùng là khách quý, tận hưởng rượu ngon món ngon?"

Nhìn hai đại mưu sĩ lẫn nhau vạch trần, Tần Phàm nội tâm kia cái đau khổ a, từ xưa đến nay nào có chúa công cực kỳ mệt mỏi, bọn thủ hạ buông lỏng hưởng thụ sao? Bất quá kính lịch Trịnh Thái sự tình, Tần Phàm vậy mà tỉnh ngộ, phàm là người đại tài có quái hành sự tất có nguyên do, chính mình làm như dung người chỉ độ, liền giả bộ nhẹ nhõm trả lời: "Trương Nhượng đã hứa hẹn, làm vô ý bên ngoài."

Hi Chí Tài đại hi nói: "Như thế, chúa công chậm nhất ngày mai là được thu được chiếu lệnh." Dừng lại một chút, lại tiếc hận nói: "Trung lại tây để đưa kim, lại mượn cơ hội bãi phòng mấy vị quen biết cũ, đáng tiếc đồng đều tục sự quần thân, không thể cùng đi Hán Trung. . ."

Tần Phàm minh bạch, "Tục sự quần thân" bất quá là Hi Chí Tài lời nói dịu dàng mà thôi, chủ yếu căn nguyên vẫn là tại tại chính mình hàn môn xuất thân danh vọng chưa đủ, cũng không lớn để ý, an ủi Hi Chí Tài nói: "Vất vả chí mới, ta có chư quân, đã là vạn hạnh."

Trịnh Hồn vậy mà phụ họa nói: "Thế sự như thế, chúa công cùng chí mới không cần chú ý. Hồn hướng nói Hà Tiến, cũng có chút thuận lợi. Hà Tiến đã đưa tam thiên kim tiến cung, lấy hồn danh tiếng nghĩa làm chủ công giành quan tước, cho thấy chậm nhất ngày mai là được thu được chiếu lệnh."

Tần Phàm nghe được "Ngày mai", nhớ tới Trịnh Thái Minh ngày trước hướng Dự châu, sợ hai người còn không biết được, có chút sầu não mà nói: "Công Nghiệp ngày mai đem xa phó Dự châu vì ta phòng ngừa chu đáo, văn công có thể nhanh chóng hưởng cái trang bện rịn chia tay, lấy toàn bộ tình huynh đệ."

"Tạ chúa công nhắc nhở, Tiểu Địch đã hướng ta Nhị Nhân Chuyển cáo chuyện hôm nay." Trịnh Hồn cũng có chút kích động, lại càng biểu hiện kiên định tiếp tục nói: "Hồn thông tri huynh trưởng cá tính, đã xuất hiện gấp hoàn thành nguyện vọng lâu nay, tất làm kiệt chí tâm tận lực, nửa khắc không rảnh rồi. Hồn cũng làm toàn tâm phụ tá chúa công, duy tại đây phương an ủi tổ tiên chi nhìn qua, phương toàn bộ tình huynh đệ."

Tần Phàm lại bái, cảm động nói: "Tạ ơn ba vị tiên sinh!"

Hi Chí Tài cùng Trịnh Hồn liền nói không dám, một chỗ đề nghị: "Chúa công làm tắm rửa thay quần áo, ngày mai giờ mẹo đích thân đến bên ngoài cửa cung chờ đợi, lấy toàn bộ trung thành thuần lương danh tiếng."

Tần Phàm bái đáp: "Phàm ghi nhớ hai vị tiên sinh dạy bảo. . ."

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Tiệm khởi đầu mới (bốn)

Hôm sau, ngày mới sáng, Tần Phàm liền sớm đứng dậy, tại đưa đi Triệu Nhị đám người, lại đang Trịnh Hồn, Hàn Hạo cùng đi hạ đi đến Bắc Cung.

Tần Phàm nghe theo Trịnh Hồn đề nghị, vừa đến Bắc Cung trước cửa cung, liền trực tiếp quỳ thẳng đầy đất. Sau đó, Hàn Hạo đến lạng lẽ kín đáo đưa cho môn hầu ngũ kim, lại thấp giọng nói chuyện với nhau mấy lời, sau đó cùng Trịnh Hồn một chỗ tại khá xa nơi đây Phương Tịnh yên lặng chờ đợi.

Một mực quỳ xuống ngày cao lên, Tần Phàm hai chân chết lặng, hoa mắt chóng váng đầu gần như té xỉu, Trịnh Hồn mới giả ý đi ngang qua, vụng trộm lấy tay chọc chọc hạ Tần Phàm, ý bảo có người tới gần, Tần Phàm mới lần nữa gượng chống vào giữ vững tinh thần.

"O, người này người đó úi chà. . . Đầu quỳ xuống cửa cung. . . Môn hầu là làm ăn cái gì không biết. . ." Truyền đến bên trong hoạn chỉ có đầy tiếng nói.

Môn hầu nhanh chóng đến, lần lượt Hàn Hạo lúc trước giao cho lời nói hướng vào phía trong hoạn bẩm báo nói: "Người này tên là Tần Phàm, tự chữ 'Thường' hoài thuần chất trung thành đền nợ nước chí tâm, giờ mẹo liền quỳ thẳng như thế, tiểu nhân thấy trong đó có chút thành khẩn lại an tĩnh bản phận, cho nên chưa từng trực xuất. . ."

Tần Phàm? Hẳn chính là Tần Phàm?

"A, đi xuống đi. . ." Bên trong hoạn vẫy vẫy tay, đuổi đi môn hầu, lại phụ cận vây quanh Tần Phàm bên trái phải đánh giá rất lâu, phương mới mở miệng hỏi: "Quỳ xuống người phương nào, duyên Hà Trường quỳ ở tại đây?"

Tần Phàm thừa cơ ngẩng đầu, thành khẩn trả lời: "Tiểu nhân Tần Phàm, quyết chí thề đền nợ nước, đặc biệt tới chờ lệnh."

"Hiểu chuyện! Vậy mà tránh khỏi ta còn lại Yết xá bức này nghèo hèn chi địa đi một chuyến." Bên trong hoạn khen một câu, lại giương lên trong tay chiếu lệnh, hướng Tần Phàm cười nói: "Đền nợ nước cơ hội tới. . ."

Tần Phàm mừng thầm, lại phụ cận cúi đầu, thừa cơ đem một khối tơ lụa nhét vào bên trong hoạn trong tay, kích động nói: "Tần Phàm thường hoài thuần chất trung thành đền nợ nước chí tâm, nhìn qua Thiên Sứ thành toàn. . ."

Bên trong hoạn néo néo tơ lụa, sao không phải hoàng kim ngọc thạch, vừa khen ngợi hiểu chuyện cũng không biết trời cao đất rộng sao? Một khối phá vỡ tơ lụa liền có thể đổi nơi này như thế quan tước? Bên trong hoạn làm bộ muốn đem tơ lụa ném quay về cấp Tần Phàm, lại phát hiện tơ lụa bên trên tựa hồ viết có không ít chữ, nhanh chóng mở ra nhìn kỹ. Wow, cái này dĩ nhiên là tuyệt bán khế đất, đem ngoài thành một trăm khoảnh phi nhiêu chi địa cùng với một tòa cài trang bán đứng, lại còn bán đứng người, bên trong người đồng đều đã kí tên đồng ý, thậm chí còn che lên Hà Nam Doãn đại ấn, duy chỉ có mua phương cùng định giá vị trí lưu lại bạch, tốt hơn trăm trọng một phần đại lễ!

Tần Phàm nhìn lên bên trong hoạn sắc mặt, biết hỏa hầu đến, lần nữa lễ bái nói: "Tần Phàm quyết chí thề đền nợ nước, nhìn qua Thiên Sứ thành toàn!"

Bên trong hoạn hài lòng nhẹ gật đầu, bắt đầu tuyên đọc chiếu lệnh: "Chiếu lệnh: Bái Tần Phàm Dương Liệt tướng quân, lĩnh Hán Trung Thái Thú, phong đều đình hầu."

Không biết là người đó Cháp Bút chiếu lệnh, dĩ nhiên là như thế ngắn gọn lời trực bạch, còn nghĩ mình muốn ba cái quan tước viết tại một phần chiếu lệnh bên trên toàn bộ cho mình, nhưng không có thời gian ngẫm nghĩ, Tần Phàm nhanh chóng lễ bái nói ". Tạ bệ hạ long ân!"

Bên trong hoạn lại mệnh Tiểu Nội tùy tùng đưa lên Dương Liệt đem quân quan ấn những vật này kiện, phân phó: "Hán Trung Thái Thú quan ấn còn tại Đan Dương, đã khác như Thiên Sứ đi đến làm trong đó hồi kinh, người có thể nhanh chóng đi Hán Trung tới giao tiếp."

Tần Phàm lần nữa bái tạ: "Hạ quan tuân mệnh!"

"Nhanh đi tiền nhiệm a. . ." Bên trong hoạn thu hậu lễ cảm thấy mỹ mãn dẫn một đám Tiểu Nội tùy tùng hồi cung, như vậy đi không được mười bước, lại đột nhiên dừng lại, lăm bắm một câu "Được chuyện vậy, không thể nuốt lời!", liền cũng không quay đầu lại tiến vào cửa cung.

Dĩ nhiên là Trương Nhượng! Đã tại Tàn Phàm trong dự liệu, lại đang tình lý ra, Tàn Phàm chuẩn bị đứng dậy thỉnh giáo Trịnh Hồn, lại phát hiện hai chân chết lạng thành căn bản đứng lập không lên, Trịnh Hồn cùng Hàn Hạo nhanh chóng chạy lên phía trước nâng, Tàn Phàm thấy hai người đối với quan án, dãi lụa những vật này kiện đều rất mừng rỡ hiếu kỳ, trêu ghẹo nói: "Được rồi, về trước Yết xá, trở về lại cấp các người chậm rãi vuốt vuốt!"

Trịnh Hồn, Hàn Hạo liền nói không dám, nhanh chóng dọn dẹp một chút, nâng dậy Tàn Phàm hướng đông thành Yết xá chạy về.

"Đình đông.. Chúc mừng Kí Chủ đạt được đều đình hầu tước vị, ban thưởng thành tựu 800. Trước mắt hệ thống kinh nghiệm 805300, hệ thống tự động thăng cấp làm đẳng cấp ba."

"Đình đông.. Hệ thống thăng cấp thành công, trước mắt thành tựu kinh nghiệm 5052000. Kí Chủ lớn nhất kỹ năng mấy thăng cấp đến 4 cái (trong đó 1 cái hạn định làm chấn động kỹ năng), kỹ năng có thể chọn chọn thăng cấp đến 3 cấp. Hệ thống đẳng cấp ba mở ra phục vụ hạng mục: Phục chế kỹ năng."

"Phục chế kỹ năng: Kí Chủ có thể thông qua kỹ năng hệ thống phục chế hữu phương mục tiêu thậm chí địch quân mục tiêu các loại kỹ năng, cũng thông qua hệ thống trao tặng đặc biệt kỹ năng nơi này chỉ định mục tiêu. Đặc biệt nhắc nhở Kí Chủ, hạn định Kí Chủ sử dụng kỹ năng đem không thể phục chế cùng trao tặng người khác, mà lại phục chế kỹ năng cùng đem phục chế kỹ năng trao tặng cấp chỉ định mục tiêu đồng đều đem tiêu hao 2 vạn phần kỹ năng điểm số."

"Đình đông.. Chúc mừng Kí Chủ thụ phong Dương Liệt tướng quân, bái chịu được Hán Trung Thái Thú, phân biệt ban thưởng thành tựu 500, 400, trước mắt hệ thống kinh nghiệm 14052000. Đặc biệt nhắc nhở Kí Chủ, ngũ phẩm tướng quân phía dưới, Thái Thú quan chức phía dưới đã thuộc về cấp thấp thành tựu, đem không thể nhắc lại cung cấp bất kỳ thành tựu kinh nghiệm."

"Ngoài ra, tình bạn nhắc nhở nhất: Hệ thống thăng cấp đến đẳng cấp bốn còn cần thành tựu kinh nghiệm 595, cũng chính là Kí Chủ cần lại đạt được 12 cái huyện nhỏ, hoặc là 8 cái huyện lớn, hoặc là 2 cái quận, hoặc là thụ phong hương hầu, châu Mục, Tam phẩm tứ phẩm danh xưng tướng quân nhất hoặc là càng cao quan tước."

"Tình bạn nhắc nhở hai: Kí Chủ lựa chọn kỹ năng tân tăng chỉ định hình thức, có thể vượt mức tiêu hao 1 cái kỹ năng điểm số chỉ định chuẩn bị tuyển kỹ năng phạm vi, thế nhưng người lại hẹn bên trong nhưng cần tiêu hao 2 cái kỹ năng điểm số mới có thể đổi mới chuẩn bị tuyển kỹ năng."

...

Một đường nghe hệ thống nhắc nhở nói rõ, đợi trở lại Yết xá, bong bóng mạnh mẽ cuốc phí đường thủy, Tàn Phàm rồi mới cảm giác hai chân một lần nữa thuộc về mình, âm thầm thì không còn quý lạy tại người, quyết định nắm chặt trừ tính Hán Trung hành trình, phân phó Tiểu Dịch thỉnh Hi Chí Tài, Trịnh Hồn, Điền Vi, Hàn Hạo, Phương Duyệt đợi năm người nơi này giáp sổ phòng nghị sự.

Đội năm người lần lượt đến đông đủ, Tàn Phàm tay phủ bàn Thượng Quan án, mở miệng hỏi: "Ta đã lĩnh Hán Trung Thái Thú, bái Dương Liệt tướng quân, phong đều đình hầu, bước tiếp theo như thế nào làm việc, không biết chư vị tại sao dạy ta?"

Hi Chí Tài trước tiên mở miệng: "Như đi Hán Trung giao tiếp, như vậy chúng ta đã đem Đường Chu giao cho hán làm Hà Tiến, Hà Tiến nóng lòng lập công, tất nhiên lập tức hành động, sợ không kịp xuất chinh Kinh Tương."

Trịnh Hồn cười nói: "Ta đã hướng gì hiến vào dụ bắt ngựa nguyên nghĩa kẻ sách, Hà Tiến đã nghe từ bí mật làm việc, làm cần hai ba tháng phương là báo cáo triều đình, Kinh Tương sự tình chỉ mới không cần lo lắng."

Trịnh Hồn lại nói: "Như vậy đi nhậm chức Hán Trung sự tình, xin hỏi chúa công, cũng biết Hán Trung Thái Thú chức quyền vì sao? Thuộc quan như nào? Còn có Dương Liệt tướng quân, đều đình hầu chức quyền vì sao?"

Tàn Phàm ngăn người, thử thăm dò trả lời: "Hán Trung Thái Thú không phải là Hán Trung quận quản lý quan sự và chính trị tối cao chức quan? Thuộc quan như quận thừa, chủ bộ, đốc bur. . . Ách, cái khác không biết! Dương Liệt tướng quân không chính là một cái không tính quá thấp quan võ? Đều đình hầu không phải là liệt hầu nhất? Đi nhậm chức Hán Trung còn cần biết được những cái này?"

Trịnh Hồn sững sờ, khuyên can nói: "Chúa công, lần này đi nhậm chức Hán Trung, chúng ta rốt cuộc thuộc từ bên ngoài đến thế lực, không thể tránh khỏi sẽ phải chịu bản thổ thế lực gạt bỏ, thậm chí là đụng phải binh biến, dân biến đội xung đột uy hiếp, không biết mình không biết kia chính là binh gia tối kỵ. . ."

Điền Vi chẳng hề để ý lăm bắm: "Người đó phản đối chúa công, ta giết kẻ ấy! Xem ai dám. . ."

Phương Duyệt cũng phụ họa nói: "Nhưng như phản đối, vui mừng tức thì giết tới, gì lao chúa công cùng tiên sinh hao tâm tổn trí."

Trịnh Hồn cười khổ không thôi: "Nếu như thế, Hán Trung không những không phải chúng ta đứng thẳng căn cơ, ngược lại thành chúng ta phần mộ vậy."

Tàn Phàm nghiêm nghị, nhanh chóng đuổi hai người: "Chớ có nói bậy, nghe tiên sinh an bài." Lại đứng dậy cúi đầu: "Thỉnh trước môn sinh dạy ta."

Trịnh Hồn bắt đầu cấp mọi người nhất nhất giảng giải:

"Thái Thú chức, là một quận chi tối cao trưởng quan, tương ứng Huyện lệnh, Huyện trưởng nhận đuổi đồng đều do trong đó tiến nghị, quận phủ tất cả thuộc lại cũng do Thái Thú chính mình từ vốn quận nhân trung nhận đuổi, nắm giữ Hồ Phủ, trúc khiến cho phù, dùng cái này tiết chế vốn quận đóng quân."

"Một quận quan lại lấy Thái Thú cầm đầu, quận thừa thứ hai, còn lại Thái Thú thuộc lại lấy duyên là chức vị chính (trăm thạch), lịch sử là phó chức (tranh đầu ăn). Công Tào, chủ bộ hai người chính là chur lại chiều dài, quận Phủ chủ quản. Còn lại đốc buru Tào duyên, lịch sử: Chương duy trì trật tự thuộc huyện, giám thị vốn quận quan dân. Hộ Tào duyên, lịch sử: Chương hộ khẩu, tịch trưởng, kết hôn, điền chỗ ở dân nuôi tằm, tạp dao mọi việc. Thương Tào duyên, lịch sử: Chương kho lương, nhà bếp, tài vật, triền thị sự tình. Quyết Tào duyên, lịch sử: Chương pháp lệnh, định tội, đạo tặc, tang chuộc sự tình, hình phạt chính pháp. So với Tào duyên, lịch sử: Chủ kiểm hạch sự tình. Thi Tào duyên, lịch sử: Chủ tiết, từ tự. Điền Tào duyên, lịch sử: Chủ điền chuyển riêng. Thủy Tào duyên, lịch sử: Chủ khởi công xây dựng thủy lợi. Đem làm Tào duyên, lịch sử: Duyên chủ công trình khởi công xây dựng. Kim Tào duyên, lịch sử: Chủ tiền tệ muối thiết chuyển riêng. Tụ tập Tào duyên, lịch sử: Chủ tất cả huyện bên trên mà tính, cũng phụ trách nơi đây bên trên tính trung ương. Tào Tào duyên, lịch sử: Chủ vận tải đường thủy. Pháp Tào duyên, lịch sử: Chủ buru dịch trạm khoa quy tắc chuyển riêng. Binh Tào duyên, lịch sử: Chủ thu thập cùng chuyển vận tên lính. Úy Tào duyên, lịch sử: Chủ tốt đồ đồ vận chuyển riêng. Tặc Tào duyên, lịch sử: Chủ đạo tặc chuyển riêng. Từ Tào duyên, lịch sử: Chủ kiện tụng chuyển riêng. Cứu Tào duyên, lịch sử: Chủ y dược chuyển riêng. Văn học Tào duyên, lịch sử: Giáo chủ tan ra, lễ nghi sự tình. Còn có chủ ký phòng lịch sử: Chủ ghi chép chuyển riêng cùng phát ra thông báo. Sách tá: Tất cả Tào phối trí, chủ thư ký công tác, bao gồm ghi chép, sao chép, khởi thảo, tuyên đọc các loại."

"Dương Liệt tướng quân tuy là tạp hào tướng quân nhất, nhưng đã có thể tự hành bỏ nhiệm giáo úy, quân Tư Mã, quân hầu các loại. Trọng yếu nhất chức quyền là chương chinh phạt, có thể tự hành lãnh binh chinh phạt phản loạn, không cần báo cáo triều đình."

"Đều đình hầu vị trí tại hương hầu, thuộc liệt hầu chót nhất cấp một, như đất phong, ăn hộ hai trăm."

Trịnh Hồn mân hóp trà, cuối cùng tổng kết nói: "Chúa công đã lĩnh Hán Trung Thái Thú, bái Dương Liệt tướng quân, tự nhiên quản lý Hán Trung tất cả quan sự và chính trị. Như vậy trong đó hạ chi vẫn vô quan lại chúa công làm vẹn vẹn chiếm chỗ hiểm chi chức, lại làm cho một chút vị trí cùng bản thổ thế lực cùng chính giữa thế lực, như thế lại vừa vững vàng giao tiếp, đợi ngày sau chúa công căn cơ ổn định, lòng cánh đầy đủ lại dự kiến tính toán không muộn."

Tần Phàm biết Hi Chí Tài đảm người đồng đều không am hiểu chi đạo, cho nên trực tiếp lại thỉnh giáo Trịnh Hồn: "Theo văn công chi thấy, kia mấy chức là thuộc về chỗ hiểm?"

Trịnh Hồn không cần nghĩ ngợi trả lời: "Quận thừa cầm đầu, tiếp theo công Tào, chủ bộ, lần nữa đốc buru, hộ Tào, quyết Tào. Còn lại tất cả chức đồng đều có thể nhường cho người khác, duy tại đây sáu chức chúa công thiết không thể giao phó ngoại nhân."

Tần Phàm lưu vào trí nhớ tại chi tâm, lại nghĩ tới đời sau đáng kể, thời gian dài mộng tưởng, mở miệng nói: "Ta muốn xây dựng quân sự đài, trong đó tham chính công việc, bên ngoài chương binh quyền, để hóa giải trước mắt nhân tài thiếu thốn chi cảnh, không biết hai vị tiền sinh lấy là được hay không?"

Trịnh Hồn cùng Hi Chí Tài đồng đều sững sờ, lại có chút mong ngóng, vội hỏi: "Thỉnh chúa công tường rõ ràng chi."

Tần Phàm tiến thêm một bước giảng giải: "Ta muốn lấy Công Nghiệp là quận thừa, Tả quân sự, chủ trì Dự châu mọi việc; bái Triệu Khuê cái bộ Tư Mã, Triệu Đại, Triệu Nhị tất cả là quân hầu, nhập vào của Công Nghiệp chỗ hạt. Lấy văn công là công Tào, phải quân sự, trấn phủ Hán Trung căn cơ; bái Hàn Hạo là quân Tư Mã, về văn công sở hạt. Lấy chi mới làm chủ sở ghi chép, trung quân sự, phụ tá bình định Kinh Tương Thái Bình đạo chi loạn; bái phòng vui mừng là quân Tư Mã, về chi tài sở hạt. Khác bái Điền Vi là quân Tư Mã, quản lý cận vệ."

Hàn Hạo, Phương Duyệt vội vàng đứng dậy chỗi từ: "Tạ chúa công tín nhiệm. Như vậy ba vị quân sự, điển Tư Mã, Triệu Tư Mã đợi đồng đều thực xứng danh, duy chúng ta hai người tân quảng chúa công, không lập tác công, là quân hầu là đủ, đợi có công lao, chúa công sẽ đi lên phần thưởng không muộn." Mà Điền Vi ngược lại là không thêm đề ý chút nào, chức quan lớn nhỏ cho hắn như Phù Vân, hộ vệ tốt hơn chúa công chính là, cổ giống như thiết tháp đứng ở Tần Phàm sau lưng mà yên lặng không nói.

Tần Phàm âm thầm vui mừng tán thưởng, lại trung cầu Hi Chí Tài, Trịnh Hồn hai người ý kiến: "Hai vị tiền sinh ý như thế nào?"

Hai người liếc nhau một cái, Hi Chí Tài đứng dậy bẩm: "Tạ chúa công tín nhiệm, như vậy chúng ta hai người đều không khéo quân lược, sợ không đủ để đảm nhiệm. Duy Công Nghiệp, chúa công nói như vậy thậm tốt, có thể làm cho Công Nghiệp không bị chế khuỷu tay, cũng thể khích lệ an dân trại mọi người chi tâm. Không cố kỵ, Nguyên Tự hai người nói như vậy cũng có một chút đạo lý, nhìn qua chúa công tư chi."

Trước mắt dưới trưởng còn không có Bảng Thống, Quách Gia, Lỗ Túc, Cồ Hủ, Từ Thứ, Trần Cung các loại khéo quân lược mưu sĩ, Tần Phàm đành phải tạm thời từ chi, hạ lệnh: "Lấy Công Nghiệp là quận thừa, Tả quân sự, chủ trì Dự châu mọi việc; bái Triệu Khuê cái bộ Tư Mã, Triệu Đại, Triệu Nhị tất cả là quân hầu, nhập vào của Công Nghiệp chỗ hạt. Lấy văn công là công Tào, trấn phủ Hán Trung căn cơ; bái Hàn Hạo là quân hầu, cùng trấn Hán Trung. Lấy chi mới làm chủ sở ghi chép, phụ tá bình định Kinh Tương Thái Bình đạo chi loạn; bái phòng vui mừng là quân hầu, cùng chinh Kinh Tương; bái Điền Vi là quân hầu, quản lý cận vệ. Nghỉ ngơi một đêm, sáng mai giờ Thìn tất cả mọi người đi nhậm chức Hán Trung."

"Ân!" Mọi người đồng thời đứng dậy trả lời. Tần Phàm khoát tay, ý bảo đều trở về sớm đi nghỉ ngơi, chính mình thì quay về giáp số phòng, chuẩn bị khiến Tiểu Dịch mang viết chiếu lệnh cũng "Triệu hoán Chim Ưng đưa thư" mang đi an dân trại.

Tần Phàm vốn chuẩn bị chính mình tự mình tự viết, nhưng từ lần trước chứng kiến luyện tập hai tháng chữ còn không có không được một tháng Tiểu Dịch viết rất tốt hơn, liền quyết đoán bỏ qua loại ý nghĩ này, dù sao như thiếp thân tiểu thư ký, làm gì vậy không lười biếng đâu, có việc thư ký làm gì vậy. . .

Tần Phàm tìm đến lụa trắng cùng bút lông, nghiền tốt hơn mài, kéo Tiểu Dịch làm được bên cạnh bàn, cười hi hi mà nói: "Lại giúp đỡ Phàm ca ca viết phong thư. . ."

Tiểu Địch biểu hiện vô cùng vui lòng, lập tức ngồi xuống, trải rộng ra lụa trắng, nắm tốt hơn bút lông, con mắt lớn thẳng nhìn Tàn Phàm. Tàn Phàm vội ho một tiếng, chậm rãi nói: "Lại Công Nghiệp chỉ mưu, chí mới, văn công đợi hợp lực, ta đã bái là Dương Liệt tướng quân, lĩnh Hán Trung Thái Thú, phong đều đình hầu. Nay thụ Công Nghiệp Hán Trung quận thừa, Tả quân sự, bái Triệu Khuê cài bộ Tư Mã, Triệu Đại, Triệu Nhị tất cả là quân hầu. Do Công Nghiệp toàn quyền Đô Đốc Dự châu mọi việc, cũng có thể tùy cơ ứng biến, mọi người như bất khả trái lệnh."

Tàn Phàm đợi Tiểu Địch viết xong, lại nói tiếp đi: "Cái này phong mệnh lệnh nhanh chóng gọi Chim Ưng đưa thư đưa đến Triệu Khuê Tư Mã vị trí. Như người có chuyện muốn Khuê thúc trò chuyện, cũng có thể tùy thời triệu hoán Chim Ưng đưa thư đưa đến thẳng, không cần phải lo lắng sẽ xuất hiện khăn cấp tin tức."

Tiểu Địch cười nói: "Phàm ca ca, ta Tiểu Ưng đã có thể mang theo hai khối lụa trắng nhé. . ."

"Vậy tốt hơn, người lần này liền có thể viết phong thư cùng nhau đưa cho Khuê thúc, viết xong cấp Phàm ca ca vậy mà nhìn xem nha." Tàn Phàm một bên trêu chọc đùa nghịch Tiểu Địch, một bên âm thầm oán trách hệ thống: "Kỹ năng thăng cấp cũng không mang nhắc nhở công năng sao? Cái này hệ thống phục vụ. . . Chênh lệch bình luận!"

"Tự động nhắc nhở thuộc về hệ thống đẳng cấp bốn mở ra phục vụ hạng mục nhất, thỉnh Kí Chủ không ngừng cố gắng, giành được càng nhiều thành tựu kinh nghiệm. Như Kí Chủ trước mắt cần sử dụng, có thể khai thông tính tiền thăng đặt trước chế phục công việc."

"Tự động nhắc nhở phục vụ 18 đương: Mỗi tháng tiêu hao kỹ năng điểm số 18, tự động nhắc nhở đối phương đã thu nhận sử dụng nhân tài thuộc tính, kỹ năng biến hóa tình huống, cũng như 15% tỷ lệ gây ra Kí Chủ nguy hiểm cảnh bày ra. Tất cả nhắc nhở lùi lại không cao hơn một canh giờ, đặt trước chế tức thì khấu trừ 18 điểm kỹ năng mấy, hủy bỏ thì tháng sau có hiệu lực."

"Tự động nhắc nhở phục vụ 25 đương: Mỗi tháng tiêu hao kỹ năng điểm số 25, tự động nhắc nhở đối phương đã thu nhận sử dụng nhân tài thuộc tính, kỹ năng biến hóa tình huống, cũng như 30% tỷ lệ gây ra Kí Chủ nguy hiểm cảnh bày ra, cũng thiết trí vượt mức tùy ý 5 cái chú ý mục tiêu. Tất cả nhắc nhở lùi lại không cao hơn một nén hương, đặt trước chế tức thì khấu trừ 25 điểm kỹ năng mấy, hủy bỏ thì tháng sau có hiệu lực."

Cái này hệ thống là nào đó động khai thác a, thật ác độc. . . Không mang theo như vậy hổ người, chính mình kia có nhiều như vậy kỹ năng điểm số cấp hệ thống khấu trừ, hay là thôi đi, nỗ lực kiếm lấy thành tựu kinh nghiệm, tranh thủ sáng sớm lên tới đẳng cấp bốn a. Tàn Phàm nhìn chính mang theo cười yếu ớt một bút vẽ một cái viết thư nhà Tiểu Địch, quyết định thay đổi tâm tình, lặng lẽ tới gần cái bàn, chuẩn bị nhìn lên Tiểu Địch thư nhà đến cùng viết mấy thứ gì đó.

Không ngờ vừa nhắm vào lụa trắng, còn chưa kịp nhìn kỹ văn tự, đã bị Tiểu Địch cảnh giác phát hiện. Tiểu Địch xấu hổ vào đứng dậy truy đánh Tàn Phàm, Tàn Phàm nhanh chóng ôm đầu chạy trốn, đợi đem Tàn Phàm đuổi theo ra giáp sổ phòng. Tiểu Địch đóng cửa phòng, tiếp theo tại lụa trắng bên trên viết: "Những ngày này Phàm ca ca đặc biệt chiều cố ta, sợ ta nhìn ác mộng còn ôm ta chìm vào giấc ngủ, phụ thân không cần lo lắng. Nhìn qua phụ thân toàn lực duy trì Trịnh Tiên Sinh, làm tốt Dự châu mọi việc, mong rằng phụ thân tỷ lệ phát sinh cao mọc thu nạp nhân tài, Phàm ca ca đặc biệt coi trọng khát vọng. . ."

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỹ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Đi nhậm chức Hán Trung

Hán Quang Hòa sáu năm (công nguyên 183 năm) tháng 11 27 Nhật Thân, Tàn Phàm lấy đều đình hầu, Dương Liệt tướng quân, lĩnh Hán Trung thân phận Thái Thú, dẫn dắt Tiểu Địch, Hi Chí Tài, Trịnh Hồn, Điền Vi, Hàn Hạo, Phương Duyệt, Hồ thị, điền đầy, cùng với Trương Lâm nhất thập sĩ tốt, ảnh vệ (Tàn Phàm cảm thấy như vậy một chi đội ngũ vô cùng cần phải, có đôi tên chuẩn bị mở rộng.) hai tổ mười bốn người, từ lạc Dương Thành bằng cửa thành xuất phát, bước lên hướng Hán Trung quận đi nhậm chức đích đường đi.

Tàn Phàm nghe theo Trịnh Hồn đề nghị, từ hệ thống bên trong nói lấy ra đoạn này thời gian dùng "Xem tài như mạng LV2" đổi lấy toàn bộ 2536 kim, lại tiêu phí gần 300 kim mua sắm lập tức xe, ngựa, lương khô, từ thùy những vật này, một đoàn người hoặc ngồi xe ngựa, hoặc cưỡi ngựa, lấy Hàn Hạo tỉ lệ Trương Lâm nhất thập làm đầu đạo, Điền Vi, Phương Duyệt phân ra tỉ lệ một tổ hình ảnh hộ vệ vệ xe trận chiến, đồ quân nhu sau đó, hướng Hán Trung quận ngày đi đêm nghỉ.

Trên đường đi, ngẫu nhiên Tàn Phàm mà một ít chính mình cải biên kiếp trước tiểu thuyết kiến thức, ngẫu nhiên Hi Chí Tài nói chuyện Đinh Xuyên phong

thỏ, hoặc là nghe một chút Trịnh Hồn phở cấp hạ Hán triều quan chế điển chương, sẽ cùng Tiểu Địch trêu ghẹo trêu chọc chơi một chút, vậy mà không phải không tính đặc biệt thiếu khó chịu.

Trải qua mười ngày bốn ba, mọi người rốt cục đi đến Hán Trung quận Địa giới, Phòng Lăng huyện quyền sở hữu. Trịnh Hồn hướng Tần Phàm giới thiệu: "Chúa công, Hán Trung quận là tằm ban đầu ba mươi sáu quận nhất, quận điều trị tại Nam Trịnh huyện, cách nơi này nơi đây còn có bốn ngày lộ trình. Toàn bộ quận ước hơn sáu vạn hộ, gần ba mươi vạn người. Hạ hạt cửu huyện, Nam Trịnh huyện, Thành Cổ huyện, tây thành huyện, bao bên trong huyện, miện dương quang huyện, An Dương huyện, tích huyện, Thượng Dung huyện, Phòng Lăng huyện."

Liên tục mười ngày chạy đi, Tần Phàm thấy mọi người đều là khuôn mặt tiêu tụy, tinh thần bất lực, có chút băn khoăn, liền đưa ra: "Văn công, liên tục bốn tuần mười ngày, tất cả mọi người đã mỗi một không chịu nổi, không bằng đi ra Phòng Lăng huyện nghỉ ngơi một ngày lại chạy tới Nam Trịnh huyện a."

Trịnh Hồn cường chế giữ vững tinh thần, cố chấp khuyên can: "Chúa công, không thể." Lại tiến thêm một bước giải thích: "Chúa công chính là Hán Trung Thái Thú, không thể không tiếp nhận quan ấn mà khuất đến hạ huyện, tại đây đem là Hán Trung thế gia chỗ chế nhạo. Chúa công mặc dù thương tiếc chúng ta, như vậy đại cục làm trọng, chớ vì công việc thỉnh nhần nại."

Hi Chí Tài, Tiểu Địch đợi liên tiếp biểu thị: "Chúa công, chúng ta không phiền lụy, chờ đến Nam Trịnh lại nghỉ không muộn!"

Tần Phàm đành phải phân phó: "Chỗ cũ nghỉ ngơi và hồi phục nửa canh giờ, sau đó gia tốc chạy tới Nam Trịnh. Đến Nam Trịnh ta thỉnh mọi người ăn thịt uống rượu!"

Nghe được mệnh lệnh, một đoàn người rất nhanh tụ tập nơi này một chỗ thông thả rộng rãi thăm cỏ, Trương Lâm đám người cấp ngựa cho ăn cỏ khô nước trong. Diên Vi tỉ lệ một tổ ảnh vệ cảnh giới, những người còn lại thừa dịp này sẽ khoảng cách nắm chặt gặm ăn lương khô, uống từu thủy, làm sơ nghỉ ngơi. Hi Chí Tài, Trịnh Hồn chịu không được vậy mà bắt đầu nhắm mắt dưỡng thần, Tiểu Địch sớm đã dựa vào Tần Phàm chìm vào giấc ngủ, Hồ thị cùng diên đầy thì đang ngủ say, mà Tần Phàm lại như thế nào cũng ngủ không được vào.

Lần này đi nhậm chức Hán Trung, xem ra không phải mình tưởng tượng chiếu lệnh vừa ra, toàn bộ quận đều phục, vậy mà không phải đem các nơi quan lại thay đổi chính mình người liền có thể triệt để chương khống toàn bộ quận, từ Trịnh Hồn hai lần ba phen nói thẳng khuyên can liền có thể đoán được, tiếp nhận Thái Thú cùng với chương khống Hán Trung tất nhiên không phải nhẹ nhàng như vậy thuận lợi. Tần Phàm cảm giác mình thành sớm tăng cường đối phương lực lượng, đáng tiếc kiếp trước lịch sử không quá quan, may mắn nhớ không rõ Hán Trung quận Quang Hòa trong năm còn có nhân vật bạc nào, hạng gì đại sự, xem ra lợi dụng kỹ năng hệ thống.

Tần Phàm đánh thức hệ thống, dò hỏi: "Hệ thống còn có cung cấp nhân vật điều tra, sự kiện điều tra phục vụ, nhiều hơn nữa kỹ năng điểm số ta cũng sẽ nguyện ý cân nhắc."

"Thật xin lỗi, bốn hệ thống trước mắt vô pháp cung cấp, sau này cũng không cách nào cung cấp."

Tần Phàm bắt đầu đi, xem ra "Biết kia" con đường này không thể thực hiện được, chỉ có thể "Tri kỷ" "Mạnh mẽ mình". Lại phân phó: "Trước điều tra hạ ta, Tiểu Địch, Hi Chí Tài ba người thuộc tính, kỹ năng, lâu như vậy mà luyện hẳn là đề thăng không ít a. . ."

"Hệ thống thu được chỉ lệnh, chính đang thi hành, thỉnh Kí Chủ chờ một chút."

"Tần Phàm, 15 tuổi, tinh lực 110, khí lực 33. Chỉ huy 59, vũ lực 48, trí lực 62, chính trị 65. Vật lý né tránh 18%, kỹ năng né tránh 28%. Kỹ năng nhất 'Xem tài như mạng LV2', kỹ năng hai 'Cầu hiền nhược khát LV2', kỹ năng ba 'Cường thân kiện thể LV1'. Còn thừa kỹ năng điểm số 20 cái, lớn nhất có thể học kỹ năng mấy 3 cái (trong đó ít nhất 1 cái bị động kỹ năng)."

"Tiểu Địch, 14 tuổi, tinh lực 60, khí lực tại 21. Chỉ huy 27, vũ lực 20, trí lực 41, chính trị 40. Vật lý né tránh 8%, kỹ năng né tránh 12%. Kỹ năng nhất 'Triệu hoán Chim Ưng đưa thư LV2'. Lớn nhất có thể học kỹ năng mấy 2 cái."

"Hi Chí Tài, 26 tuổi, tinh lực 88, khí lực 38. Chỉ huy 70, vũ lực 18, trí lực 92, chính trị 80. Vật lý né tránh 9%, kỹ năng né tránh 30%. Kỹ năng nhất 'Thần cơ diệu toán LV1'. Lớn nhất có thể học kỹ năng mấy 3 cái."

Tần Phàm ngẫm bụng, tại sao mình không có lấy bút cùng lụa giấy ghi chép lại mỗi người mỗi lần thuộc tính, kỹ năng biến hóa, hiện tại chỉ có thể đại khái cảm giác được mình và Tiểu Địch ít nhiều hạng thuộc tính đều sâu sắc đề cao. Mà Hi Chí Tài thì tựa hồ tự hành lĩnh ngộ nơi này "Thần cơ diệu toán LV1" kỹ năng, thuộc tính lại không có thay đổi gì. Tần Phàm hựu tế tế cân nhắc, hệ thống đã lên tới đẳng cấp ba, chính mình còn có thể thông qua phục chế, lựa chọn, trao tặng kỹ năng tới tăng cường đối phương trận doanh tổng hợp thực lực. Nhanh chóng phân phó hệ thống: "Cung cấp chuẩn bị tuyển kỹ năng, bốn Kí Chủ muốn lựa chọn kỹ năng"

"Hệ thống thu được chỉ lệnh, chính đang thi hành, thỉnh Kí Chủ chờ một chút. Âm áp nhắc nhở: Đã duy trì Kí Chủ 'Trao tặng kỹ năng', 'Thu về kỹ năng', 'Phục chế kỹ năng', đã duy trì 'Bốn tuyển nhất', 'Bốn tuyển hai', 'Chỉ định phạm vi' ba loại kỹ năng lựa chọn hình thức."

"Chuẩn bị tuyển kỹ năng A005, nghĩa dừng vương sư. Hạn Kí Chủ lựa chọn. Kí Chủ tự mình ra trận ủng hộ sĩ khí, đem thật lớn đề thăng toàn quân vũ lực, lực công kích cùng tốc độ công kích, cũng thúc đẩy toàn quân tại kỹ năng trong thời gian hữu hiệu không bị bạo dọa, gào thét đội tăng giảm kỹ năng ảnh hưởng. LV1 đề thăng võ tướng 5 điểm vũ lực, sĩ tốt 5 điểm công kích lực, đồng đều đề thăng 15% tốc độ công kích. Tiêu hao khí lực 10, thời gian duy trì nửa canh giờ, thời gian cooldown sáu tháng.

Chuẩn bị tuyển kỹ năng B009, chiến tranh gào thét. Có thể chỉ định học mục tiêu, hạn vũ lực 85 trở lên võ tướng sử dụng. Mãnh tướng gào thét kích phát toàn quân sức chiến đấu, gia tăng phương viên ba mươi trượng (100 gao) tất cả võ tướng vũ lực, tỷ lệ nhất định đề thăng lệ thuộc trực tiếp quân đội lực công kích. LV1 gia tăng xung quanh tất cả võ tướng 3 điểm vũ lực, 20% tỷ lệ đề thăng lệ thuộc trực tiếp quân đội 3 điểm công kích lực. Tiêu hao khí lực

10, thời gian duy trì một nén hương, thời gian cooldown mười ngày.

Chuẩn bị tuyển kỹ năng B010, sát lục chi tâm. Có thể chỉ định học mục tiêu, hạn vũ lực 80 trở lên võ tướng sử dụng, bị động kỹ năng. Mỗi lần giết chết đặc biệt địch quân võ tướng có thể tăng cường đối với vũ kỹ lĩnh ngộ, vĩnh cửu đề thăng bản thân vũ lực. LV1 mỗi lần giết chết vũ lực chênh lệch 10 điểm bên trong địch quân võ tướng sẽ vĩnh viễn cứu gia tăng bản thân vũ lực 1 điểm. Không có thời gian cooldown.

Chuẩn bị tuyển kỹ năng A006, lĩnh ngộ kỹ xảo. Giới hạn Kí Chủ lựa chọn. Bị động kỹ năng. Kí Chủ lợi dụng kỹ năng hệ thống đề thăng tương ứng nhân tài đối với kỹ năng lĩnh ngộ, đem tại hữu hiệu trong phạm vi gia tăng đặc biệt nhân tài lớn nhất có thể học kỹ năng đến. LV1 ảnh hưởng phạm vi lấy Kí Chủ làm trung tâm phương viên một dặm, gia tăng tứ duy thuộc tính tổng 200 trở lên nhân tài 1 cái lớn nhất có thể học kỹ năng đến. Không có thời gian cooldown."

Ách . .

Tần Phàm nghe xong hệ thống chỗ cung cấp chuẩn bị tuyển kỹ năng chần chờ bất định, không biết lựa chọn như thế nào trao tặng cho thỏa đáng, một hồi phiền muộn nôn nóng, đột nhiên nhớ tới kiếp trước chơi trò chơi uống đồ uống, ưa thích cân nhắc "Không bình đẳng tửu" vấn đề, lĩnh cơ khê động như so đo: "Bỏ Kí Chủ tự do 'Lĩnh ngộ kỹ xảo LV1' kỹ năng. . ."

"Thật xin lỗi, Kí Chủ đã học đủ 3 cái kỹ năng, tại hệ thống đẳng cấp ba hạn chế, đem không thể học tân kỹ năng, trừ phi thu về một cái hoặc nhiều kỹ năng."

Tần Phàm tính toán hăng hái, kiên trì nói: "Không trở về thu, trực tiếp từ tuyển 'Lĩnh ngộ kỹ xảo LV1' kỹ năng."

Tiếp theo tiếp tục "Dẫn dắt" hệ thống: "Tính cả 'Lĩnh ngộ kỹ xảo LV1', ta là không phải tổng cộng 4 cái kỹ năng? Hệ thống đẳng cấp ba hạn định ta có thể học 3 cái kỹ năng, mà 'Lĩnh ngộ kỹ xảo LV1' có thể gia tăng 1 cái lớn nhất có thể học kỹ năng đến, là không phải cho thấy 4 cái? 4 cái đối với 4 cái, có gì không thể?"

Hệ thống có chút mộng vòng: "Tần Phàm tứ duy tổng 234, cự ly Kí Chủ phạm vi nhỏ tại một dặm, phù hợp kích hoạt 'Lĩnh ngộ kỹ xảo' kỹ năng điều kiện. $3+1=4$. Có đạo lý. . . Không đúng, Kí Chủ trước mắt tối đa chỉ có thể lựa chọn 3 cái kỹ năng, đã tuyển đầy 3 cái không thể lại trực tiếp lựa chọn sử dụng kỹ năng!"

Thảo, lại bị hệ thống lượn quanh trở về. Tần Phàm bắt đầu chơi xỏ lá: "Dù sao ta chính là muốn lựa chọn 'Lĩnh ngộ kỹ xảo', $3+1=4$. Không thể tuyển cho thấy hệ thống lỗ thủng, ta muốn trách cứ. . ."

"Ách. . . Ách. . . Ách. . . Xét thấy bốn hệ thống lần đầu xuất hiện loại tình huống này, đem đồng ý Kí Chủ lựa chọn 'Lĩnh ngộ kỹ xảo' kỹ năng, nhưng Kí Chủ cần khấu trừ 2 cái kỹ năng điểm số cũng hứa hẹn không hề liên truy cứu việc này, lại còn lần sau không thể chiếu theo lệ này nữa. Như Kí Chủ đồng ý trở lên điều khoản, hệ thống trước mặt chấp hành chỉ lệnh."

Tần Phàm hơi suy nghĩ một chút, liền hồi đáp: "Đồng ý."

"Kí Chủ lựa chọn 'Lĩnh ngộ kỹ xảo LV1' kỹ năng thành công. Tiêu hao 2 cái kỹ năng điểm số, Kí Chủ trước mắt còn thừa kỹ năng điểm số 18 cái."

Tần Phàm lại phân phó: "Trao tặng Điện Vi 'Chiến tranh gào thét LV1' kỹ năng."

"Điện Vi tứ duy thuộc tính tổng 233, cự ly Kí Chủ phạm vi nhỏ tại một dặm, kích hoạt 'Lĩnh ngộ kỹ xảo LV1' kỹ năng trạng thái. Hệ thống đã ghi chép trao tặng Điện Vi 'Chiến tranh gào thét LV1' kỹ năng, đem tại ba ngày bên trong lấy thỏa đáng phương thức trao tặng Điện Vi, cũng khiến cho tiếp nhận quen thuộc kỹ năng. Đặc biệt nhắc nhở Kí Chủ: Bởi vì Điện Vi trước đây lớn nhất kỹ năng mấy hạn chế là 2 cái, cô lúc Điện Vi cự ly Kí Chủ phạm vi lớn hơn một dặm, trong đó 'Chiến tranh gào thét LV1' kỹ năng đem ở vào mất đi hiệu lực trạng thái. Đã khấu trừ Kí Chủ 1 cái kỹ năng điểm số, bởi vì hệ thống nguyên nhân trao tặng kỹ năng thất bại đem phản hồi 1 cái kỹ năng điểm số, Kí Chủ trước mắt còn thừa kỹ năng điểm số 17 cái."

"Kí Chủ đã chọn chọn hai cái chuẩn bị tuyển kỹ năng, đem miễn phí đổi mới chuẩn bị tuyển kỹ năng. Thành. . ."

"Xuyt. . ." Tần Phàm thấy Hi Chí Tài, Trịnh Hồn đồng đều đã tỉnh lại, chính an bài mọi người thu thập vật tư, tựa hồ đã chuẩn bị xuất phát, nhanh chóng kêu ngừng hệ thống: "Hậu trường đổi mới, lần sau tái sử dụng. Hệ thống trở về hảo hảo tự kiểm tra tu sửa phục hạ a!"

"Ách. . . Hệ thống tiếp nhận chỉ lệnh, đem khởi động tự kiểm tra tu sửa phục chương trình, dự tính đem đóng phục vụ một ngày, thỉnh Kí Chủ chú ý. Gặp lại. . ."

Vừa vặn Hi Chí Tài phụ cận bấm báo nói: "Chúa công, thời điểm không còn sớm, nên lên đường. . ."

"Xuất phát. . . Thắng đến Nam Trịnh!"

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThiênTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Gặp trên đường đi cướp giết

Cả đám từ Phòng Lãng huyện tiếp tục hướng tây bắc lặn lội đường xa ba ngày, rốt cục tại đầu tháng mười hai mười giờ Tý ban đầu, đến Nam Trịnh huyện phía đông người gần nhất thị trấn, Thành Cổ huyện. Lúc này đã cách Hán Trung quận điều trị bất quá hơn năm mươi trong, Tần Phàm thấy sắc trời còn sớm, liền phân phó Hàn Hạo: "Phía trước mở đường, tiếp tục đi tới, đến Nam Trịnh sau lại dư nghỉ ngơi và hồi phục." Hàn Hạo lĩnh mệnh, tì lệ Trương Lâm nhất thập hướng thẳng đến Nam Trịnh phương hướng quan đạo vội vã mà đi, Tần Phàm đám người cũng men theo dấu vó ngựa gia tốc chạy đi.

Lại tiến lên ước chừng hơn hai mươi dặm, xe ngựa vừa chạy thành kính vững chắc huyện cùng Nam Trịnh huyện giao giới chỉ địa, chỉ thấy Hàn Hạo phóng ngựa vội vàng chạy như bay đến, hướng Tần Phàm cao giọng bẩm: "Chúa công, phía trước năm dặm hạp cốc, đá rơi đoạn mộc ngăn trở quan đạo, xe ngựa vô pháp thông qua. Hạo đã làm sĩ tốt nắm chặt thanh lý, có thể nhanh nhất vậy mà cản giờ Tuất lại vừa thông hành. Xin chỉ thị chúa công, có hay không sửa đi cách nơi này nơi đây bên ngoài một dặm con đường nhỏ."

Tần Phàm vậy mà không do dự, trực tiếp đáp: "Sửa đi con đường nhỏ!"

"Tuân mệnh!" Hàn Hạo lĩnh mệnh mà đi.

"Đình đông. . . Hệ thống mãnh liệt đề nghị Kí Chủ đặt trước chế 'Tự động nhắc nhở' phục vụ."

Tần Phàm nén giận, nội tâm mắng thầm: "Con đường không khoái, người cái này hệ thống vậy mà cùng đi theo lừa ta kỹ năng điểm số!"

"NO. . . NO. . . Lần trước, kinh qua Kí Chủ nhắc nhở, hệ thống khởi động lên tự kiểm chương trình, xác thực phát hiện không ít thiết kế lỗ thủng, cũng đã thành công chữa trị. Là đáp tạ Kí Chủ, đặc biệt đưa tặng lần này 'Tự động nhắc nhở' tự nghiệm thấy phục vụ."

"Ách, ta làm sao biết không phải đang có ý lấy lời kéo ta kỹ năng điểm số?" Tần Phàm hay là không muốn tin tưởng, cho thấy không nở bỏ 18 cái, nhiều như thế kỹ năng điểm số.

"Thình Kí Chủ yên tâm, hệ thống đã chữa trị tính tiền tháng đặt trước chế phục công việc BUG: Lần đầu tự nghiệm thấy đem vền vền cần 3 cái hoặc là 5 cái kỹ năng điểm số, trước mặt hưởng thụ nơi này 18 đương hoặc là 25 đương 'Tự động nhắc nhở' phục vụ, đầu nguyệt độc hưởng bản ơ ~."

Vền vền cần 3 cái kỹ năng điểm số liền có thể tự nghiệm thấy? Tần Phàm có chút tâm động, nghĩ đến Trịnh Hồn khuyên can, khề cần môi, nhịn đau đồng ý nói: "Tiêu hao 3 cái kỹ năng điểm số tự nghiệm thấy 18 đương 'Tự động nhắc nhở' phục vụ."

"Kí Chủ mở ra 'Tự động nhắc nhở' (đầu nguyệt tự nghiệm thấy 18 bản) phục vụ thành công. Tiêu hao 3 cái kỹ năng điểm số, Kí Chủ trước mắt còn thừa kỹ năng điểm số 14 cái."

Tần Phàm bán tín bán nghi đi trở về xe ngựa trong, tùy ý xe ngựa đi vòng, dọc theo con đường nhỏ chạy về phía Nam Trịnh huyện đi nhậm chức Hán Trung Thái Thú.

Con đường nhỏ gập ghềnh bất bình, lại đi không được mười dặm, Trịnh Hồn cùng Hi Chí Tài tụt liên tiếp hô ngừng: "Chúa công, xe ngựa lắc lư lợi hại, thực là khó chịu, mong rằng chúa công cho phép ta hai người xuống xe bộ hành. . ."

Tần Phàm cũng không đành lòng, cùng Tiểu Địch phân biệt vịn hán hai người xuống xe, Hồ thị thì kết hợp điên đầy đi theo xuống xe bộ hành, Điền Vi, Phương Duyệt đám người thấy thế cho thấy xuống ngựa bộ hành, một đoàn người chậm rì rì xuyên qua tại trong rừng trong đường nhỏ.

"Đình đông. . . Hệ thống hoài nghi Kí Chủ sắp có khả năng gặp nạn."

Đây là cái gì "Tự động nhắc nhở"? Sắp. . . Có khả năng. . . "Gặp nạn" . . . Như vậy nhắc nhở ta cũng có thể làm dự Ngôn gia, ta cũng sẽ nói! Tám phần là bị hệ thống lừa! Tần Phàm ruột đều hồi hận thanh, 3 cái kỹ năng điểm số thành phí ít nhiều tâm huyết năng lực kiếm được a. . .

Tần Phàm ngửa mặt thở dài: "Mọi sự khó liệu. . ."

Đột nhiên thờ dài một tiếng dọa mọi người nhảy dựng, nhao nhao dò hỏi: "Chúa công, chuyện gì?"

Tần Phàm vô pháp trả lời kỹ năng hệ thống "Tự động nhắc nhở" sự tình, đành phải nói quanh co nói: "Ách, ngày gần đây chưa từng trời mưa, cư nhiên đá rơi đem quan đạo cấp bề tắc, liên lụy mọi người leo Sơn Việt lĩnh. Mới đầu dự tính giờ Dậu có thể nơi này Nam Trịnh trong huyện thành, không muốn hôm nay chúng ta sợ cản ngừ ngoài trời núi rừng vậy. . ."

Diễn Vi, Phương Duyệt đợi chẳng hề để ý hỏi đáp: "Chậm chễ một ngày mà thôi, có gì cùng lắm thì, chúa công không cần lo âu."

Hi Chí Tài nghe nói Tàn Phàm nói quanh co nói như vậy lại có chút hiểu được, vội vàng lại phía trước mặt đường tìm kiếm lá khô bùn đất, Tàn Phàm vừa còn muốn hỏi nguyên do, chợt nghe nơi này Hi Chí Tài trở lại cuống quýt hướng Tàn Phàm hô: "Việc này như lừa dối! Chúa công nhanh chóng sai người hoán đổi về Nguyên Tự, chậm sợ sinh biến!"

Tàn Phàm lập tức phản phó: "Không có kị, người nhanh chóng mang một tổ ảnh vệ tiến đến tiếp ứng Nguyên Tự, cần phải toàn thân trở ra."

"Tuân mệnh!" Phương Duyệt đáp ứng một chút, xách thương gọi: "ảnh vệ một tổ, đi theo ta!" Liền vội vã hướng mặt trước rừng rậm chạy đi.

"Đình đông . . 'Tự động nhắc nhở' phục vụ: Hi Chí Tài 'Thần cơ diệu toán LV1' kỹ năng gây ra thành công, thành công dò xét địch quân binh lực bố trí, tiến quân lộ tuyến vẫn vẫn báo đáp."

Tàn Phàm vừa định khích lệ hệ thống 'Tự động nhắc nhở' phục vụ quả thật có dùng, chợt nghe nơi này Hi Chí Tài phụ cận hướng chính mình bẩm: "Vừa mới chúa công chữ 'Không có mưa mà rơi thạch', trung liên có điều hoài nghi, vừa cẩn thận nơi này phía trước xem xét mặt đường tình huống, trong đó khô Diệp Bình cả sâu áp tại trong đất bùn, trên như số ít móng ngựa chỉ ấn, sợ không ai trong ba năm tiểu phu người qua đường có khả năng gây nên. Trung liên hoài nghi đường này như cảnh . . ."

Diễn Vi nghe đến nơi này, lập tức nhắc tới song kích, quát: "ảnh vệ cảnh giới!"

Hi Chí Tài vội vàng khoát tay, cười nói: "Làm sẽ không lại tập kích chúng ta. Lấy trung chỉ đo lường tính toán, mai phục người ước chừng ba bốn mươi người, vô luận Nguyên Tự đợi có hay không phát hiện, thậm chí thay vì chém giết, thấy không có kị dẫn người tiếp viện, tất nhiên rút ra lui lại. Như vậy chúng ta làm nhanh chóng thông qua tại đây lắm, ban đêm sợ lại bị tập kích."

Tàn Phàm sâu chấp nhận, lại trung cầu Trịnh Hồn ý kiến nói: "Văn công nghĩ như thế nào?"

Trịnh Hồn cũng trở về bẩm: "Hồn thật là đồng ý chỉ mới nói như vậy. Đợi Nguyên Tự, không có kị phản hồi, làm bỏ qua đồ quân nhu, mang theo một ngày chi lương khô cùng với trọng yếu vật tư, đi nhanh chạy về phía Nam Trịnh thị trấn."

Tàn Phàm gật gù đầu, phân phó mọi người: "Thanh lý đồ quân nhu, trừ vũ khí, lương khô, tất cả đều gần đây che dấu." Nói xong, cũng cùng Hi Chí Tài, Trịnh Hồn, Tiểu Địch một chỗ chỉnh lý thu thập vật tư, đợi Hàn Hạo, Phương Duyệt hai người phản hồi.

Ước chừng lại qua một nén hương, Hàn Hạo, Phương Duyệt hai người rốt cục dẫn ảnh vệ, sĩ tốt đuổi trở về. Chỉ thấy Hàn Hạo hóm vai, trên bụng vẫn cầm hai mũi tên lông vũ, Trương Lâm trên đùi phun đầy huyết, còn lại sáu cái sĩ tốt vậy mà mỗi cái mang thương, chỉ có Phương Duyệt cực kỳ chỗ tí lệ chỉ ảnh vệ chưa từng bị thương.

Hàn Hạo không đợi rút ra mũi tên lông vũ liền hướng Tàn Phàm khóc lóc kể lể nói: "Chúa công, chúng ta đội quân tiền tiêu đến phía trước ba dặm, không muốn đầu tiên là hạo chưa từng phòng bị, trúng đâm sau lưng, Trương Lâm vì cứu ta, suýt nữa quay lại cạm bẫy, lại bị phá vỡ hai chân, lại là hơn ba mươi người xung phong liều chết ra ngoài, chúng ta lập tức tổn thất bốn cái huynh đệ. Như không phải không có kị dẫn người đi đến, chém giết mấy người, sợ hạo không thể hẹn gặp lại chúa công vậy."

Tàn Phàm cũng đau lòng nói: "Chưa từng đi nhậm chức liền tổn hại ta bốn người huynh đệ, còn suýt nữa hao tổn một tướng, tại đây đều Phàm chỉ qua. Phàm lúc này thê, tất bắt người chủ sự, dùng đầu lâu của chúng nó tế điện chúng huynh đệ!"

Trịnh Hồn đến khuyên nhủ: "Chúa công không cần quá nhiều bi thương, tướng sĩ khó tránh khỏi trận bên trên vong, ngày khác nhiều hơn trợ cấp trước mặt. Việc cấp bách là thay Nguyên Tự vườn ra tiền, cấp Trương Lâm đợi sĩ tốt băng bó, sau đó nhanh chóng thông qua tại đây lắm."

"Tốt hơn!" Tàn Phàm nhanh chóng gọi Tiểu Địch một chỗ là người bị thương băng bó cầm máu.

Đột nhiên, Hàn Hạo nhin đau hô to: "Không thể bởi vì ta chỉ có chậm trễ chúa công thời gian! A. . ." Nói xong, cắn răng lấy tay trực tiếp rút ra mũi tên lông vũ, đau đến hấn xụi lơ núp trên mặt đất.

Mọi người giật mình, Phương Duyệt vội vàng nâng dậy Hàn Hạo: "Nguyên Tự. . ." Tàn Phàm lập tức kéo xuống trên người vạt áo, thay Hàn Hạo băng bó cầm máu.

Hàn Hạo đau đến mặt mũi tràn đầy trắng xám, thẳng đồ mồ hôi lạnh, lại như cũ run rẩy cố chấp nói: "Chúa công, nhanh chóng đi, nhanh chóng đi!"

Tàn Phàm cái mũi mũi như cay mũi, cổ nén nước mắt, đáp ứng nói: "Tốt hơn. . . Tốt hơn. . . Ta cũng người đi. . ." Nói xong, ngồi xổm xuống muốn xông lên Hàn Hạo,

Lại không nghĩ Phương Duyệt không nói hai lời, trực tiếp xông lên Hàn Hạo liền đi lên phía trước, vừa đi vừa hô: "Diễn lớn cái hộ vệ chúa công, ảnh vệ chiếu cố tốt tiên sinh, Tiểu Địch các loại, những người khác theo sau. . ."

Tàn Phàm biết không phải sĩ diện cái lão thời điểm, lập tức phân phó mọi người gia tốc chạy đến Nam Trịnh.

Đi nhanh đem muốn đi ra núi rừng thời điểm, lại là mấy chi mũi tên lông vũ đồng thời phóng tới, bốn cái hàng phía trước mở đường binh lính lên tiếng ngã xuống đất mà chết, hơn ba mươi danh tráng hán xông giết tới đây.

Hàn Hạo tránh thoát Phương Duyệt lưng đeo, hét lớn: "Nguyên Tự nhanh đi giết địch, không cần quản ta!"

Điền Vi đem song kích cắm ở trên mặt đất, hai tay tất cả cắm lên năm chi tay kích, cao giọng la lên: "Không có kỵ lĩnh ảnh vệ một tổ hộ vệ chúa công, tổ 2 đội quân phản loạn đi đến mười bước ở trong, liền nói cho biết. . ."

"Mười bước!"

Điền Vi lại hô: "Năm bước ở trong lại nói cho biết."

ảnh vệ không sợ hãi, nhao nhao rút kiếm hô: "Năm bước vậy, Sát!"

"Đình đông. . . 'Tự động nhắc nhở' phục vụ: Điền Vi 'Phi kích đột kích LV3' kỹ năng sử dụng thành công, trước mắt khí lực 2035. Liên tục ném 10 chi tay kích (trên tay chỉ vụn vụn có 10 chi tay kích), giảm xuống địch quân mục tiêu vật lý né tránh 15%, tất cả kèm theo sinh mệnh lực tổn thương 120 điểm."

Chỉ thấy xông ở phía trước 9 danh tráng hán lên tiếng mà chết, chỉ vụn vụn có một đầu mục bộ dáng tráng hán khó khăn dùng trường thương đẩy ra tay kích, lại gọi còn thừa tráng hán xung phong liền chết đi lên.

Điền Vi rút lên song kích, về phía trước chém giết, ảnh vệ tổ 2 bảy người vậy mà tùy ý xung phong liền chết đến.

Điền Vi song kích tung bay, mỗi kích huy vũ phía dưới tất có một người địch quân tráng hán bị chặt phi mà chết. Mà người kia đầu mục vậy mà dị thường hung mãnh, thương hoa liên tục đâm chết ba người ảnh vệ, hai bên dần dần vô cùng lo lắng chém giết cùng một chỗ, nhưng Điền Vi rút cuộc một người, ảnh vệ tổ 2 cũng bị đầu mục dẫn người giết đến tử thương hầu như không còn, dần dần lộ tan tác xu thế.

Tần Phàm đến hô to: "Không thể buông tha dừng giả hơn hẳn, ta không cần bảo hộ, nguyện cùng chư quân một chỗ hợp lực tử chiến! Toàn quân xuất kích. . ."

Điền Vi thấy Tần Phàm xông trận ủng hộ, lại càng là sát tính cách quá, rú lên - lồng lộn nói: "Tới a, điền gia gia nhất kích một cái, sát thống khoái!"

"Đình đông. . . Điền Vi 'Chiến tranh gào thét LV1' kỹ năng sử dụng thành công, trước mắt khí lực 1035. Điền Vi vũ lực 97+3, Phương Duyệt vũ lực 80+3, Hàn Hạo trọng thương, tinh lực 78180, vô pháp hưởng thụ vũ lực đề thăng, lệ thuộc trực tiếp quân đội lực công kích +3, kỹ năng hiệu quả tiếp tục một nén hương."

Theo chiến tranh gào thét LV1 kỹ năng sử dụng, Tần Phàm dưới trường vô luận là Điền Vi, Phương Duyệt hai người võ tướng, hay là ảnh vệ, sĩ tốt đều chiến lực lớn lên, trong tay song kích, trường thương, trường kiếm rất nhanh thu gặt lấy địch quân mục tiêu sinh mệnh, qua trong giây lát liền thay đổi chiến cuộc, thẳng giết đến đối diện chỉ còn lại đầu mục một người, mà Tần Phàm phương này lại tổn thất ba người ảnh vệ, hai tên sĩ tốt.

Điền Vi cùng Phương Duyệt một trước một sau chặn đường ở đầu mục, Điền Vi song kích liên tục phá vỡ đầu mục phòng thủ chỉ thương, hiển nhiên đầu mục chỉ có chống đỡ chi lực, khả năng không ra vài lần hợp liền đem bị song kích chém trúng, Hi Chí Tài bận rộn kêu lên: "Điền Vi, lưu lại tánh mạng hân!"

Điền Vi nghe vậy vô ý thức chậm dần song kích xuất thủ tốc độ, nhưng không ngờ đầu mục hoàn toàn không để ý phòng thủ, thừa cơ đột nhiên ra thương hướng Điền Vi đâm tới, lại bị Điền Vi trên nước nhất kích vùng mạnh, trong chớp mắt đem ngăn Yêu Trảm thành hai đoạn.

Điền Vi áy náy nói: "Đùa giỡn tiên sinh, ta không nghĩ tới hân hoàn toàn buông ra phòng bị. . ."

Hi Chí Tài an ủi: "Không cần tự trách, đột nhiên lấy mạng đối mạng đấu pháp xác thực khó tránh khỏi thất thủ. Những cái này đều là tử sĩ, mặc dù người hạ thủ lưu tình, cũng sẽ không nói cho biết đội bất kỳ tin tức."

Bên kia, Trịnh Hồn thanh lý xong tổn thất, trở về bẩm báo: "Chúa công, tại đây địch bên ta tổn thất thảm trọng: Nguyên Tự trọng thương, Trương Lâm Thập Trường vết thương nhẹ, trong đó dưới trường sĩ tốt toàn bộ bỏ mình, hai tổ ảnh vệ còn lại năm tên. . ."

Mọi người nghe báo đáp tất cả đều tiếc hận bị thương không thôi.

Đội thu nạp vui lấp xong bỏ mình tướng sĩ di thể, Hi Chí Tài tiến phía trước trần thuật nói: "Nhìn qua chúa công không cần thiết bị thương quá độ, đến trễ đại sự. Lúc này khắc lao tới Nam Trịnh, bằng không thì các tướng sĩ hi sinh đem không có chút ý nghĩa nào."

Trương Lâm vậy mà rung rung khăn cầu: "Thình chúa công lập tức đi nhậm chức, ngày khác dò xét hung thủ, vì ta đội huynh đệ báo thù rửa hận."

Tần Phàm hai mắt nhắm chặt, ngửa mặt hít sâu một hơi, cắn răng phân phó: "Xuất phát, lao tới Hán Trung phủ Thái Thú đề."

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Hồng Môn Yến

Tần Phàm đợi mười bốn người chỉ dùng một canh giờ liền đi nhanh đến Nam Trịnh thị trấn, rồi lại không thể không ngừng lại. Không phải Tần Phàm không nóng nảy vào thành, vậy mà không phải mọi người mỗi một không thể sẽ đi, mà là hai người văn sĩ vậy mà ở cửa thành bên ngoài chờ đợi, đem Tần Phàm đám người ngăn lại.

Người cầm đầu tuổi chừng bốn mươi, thân hình gầy cao, mặt trắng râu dài, cả người tán vào một loại âm nhu khí tức. Phía sau là một người tuổi còn trẻ văn sĩ, môn sinh tướng mạo gầy gò, gờ tay nhắc chân trên lộ ra nho nhã chi khí.

Cầm đầu người kia hướng phía Tần Phàm làm vái chào, bái nói: "Hạ quan chính là Hán Trung quận thừa Tô Cố, xin hỏi thế nhưng là tần Thái Thú ở trước mặt?"

Tần Phàm chẳng quản nghi hoặc, nhưng vẫn là ra mặt chấp tay đối với đáp: "Ta chính là Tần Phàm. Tô quận thừa tại đây là ý gì?"

Tô Cố nhìn nọt nói: "Đại nhân một đường phong trần mệt mỏi, mà lại thân trọng tùy tùng còn có mang thương người, muốn thỉnh đại nhân trước hướng vãng chắc có khác trang hơi chút nghỉ ngơi. Cài trang vẹn vẹn cự ly nơi đây bất quá một dặm địa thứ nhất thuận tiện đại nhân tắm rửa thay quần áo, giao tiếp tiếp nhận quan ân; thứ hai trong trang sinh như lương y, có thể thực hiện người hầu cận trị liệu. Nhìn qua đại nhân tuân thủ nghiêm ngặt lễ tiết, thương cảm cấp dưới, không muốn rét lạnh vãng chắc một mảnh hảo tâm "

Trịnh Hồn âm thầm lắc đầu, Hi Chí Tài vậy mà thấp giọng khích lệ giới nói: "Sợ như lừa dối."

Tần Phàm suy tư một lát, Tô Cố nếu như đại nghĩa nhân tình đều đem ra hết, như thế vừa đầm vừa xoa, không đi e rằng khó có thể bỏ qua, còn nữa hệ thống không có báo động trước nguy hiểm, nên không sao, liền gật đầu đáp ứng nói: "Vậy quấy rầy tô quận thừa."

Tô Cố liền tục cười nhìn nói: "Đây là hạ quan vinh hạnh!" Nói xong cũng dẫn Tần Phàm đám người hướng cái trang đi đến.

"Đình đông. . . Hi Chí Tài 'Thần cơ diệu toán LV1' kỹ năng gây ra thành công, thành công dò xét địch quân binh lực bố trí, tiền quân lộ tuyến vân vân báo đáp."

Trên đường, Hi Chí Tài thừa cơ tới gần Tần Phàm nói nhỏ: "Trung lại nhiều lần suy tư chuyện hôm nay, phát giác quá trùng hợp kỳ quặc: Đầu tiên là vô cơ đá rơi, lại là núi rừng cướp giết, lại là ngoài thành cản đường, chúa công không nghỉ ngơi tô quận thừa vì sao biết được chúng ta hành trình, nếu như tại đây bức thiết có lời mời đi trước cái trang đi? Trung lo lắng còn đây là Hồng Môn Yến."

Tần Phàm ngẫm nghĩ, vậy mà phát giác không tầm thường, lần nữa hỏi hệ thống: "Đòi tiền hàng, người cái này 'Tự động nhắc nhở' phục vụ chuẩn xác không?"

"Thỉnh Kí Chủ thả tôn trọng, bản hệ thống không gọi 'Đòi tiền hàng' . Bất quá Kí Chủ yên tâm, hệ thống trải qua tự kiểm tra tu sửa phục, sẽ không xuất hiện sai lầm cùng BUG. Bản hệ thống cùng Kí Chủ vận mệnh nhất thể, vậy mà không hy vọng Kí Chủ quá sớm bị chết. Mặt khác đặc biệt nhắc nhở Kí Chủ: 'Tự động nhắc nhở' phục vụ bên trong nguy hiểm cảnh bày ra chỉ là bản hệ thống thông qua khí vận, dịch ý, xu thế đại đa số dự * công việc, không bảo đảm độ chuẩn xác, lại còn tồn tại gây ra tỷ lệ cùng thời gian lùi lại, thỉnh Kí Chủ không muốn đơn thuần dựa vào nhắc nhở phục vụ tiến hành phán đoán quyết định biện pháp."

Hồ người a. . . Tần Phàm đột nhiên nhớ tới 'Tự động nhắc nhở' 18 đương phục vụ tình hình cụ thể và tỉ mỉ: Như 15% tỷ lệ gây ra Kí Chủ nguy hiểm cảnh bày ra, tất cả nhắc nhở lùi lại không cao hơn một canh giờ. Lần này không có gây ra nguy hiểm cảnh bày ra, hẳn là thuộc về ngoài ra 85% tỷ lệ, vậy mà có nghĩa là Hi Chí Tài chỗ phân tích phán đoán Hồng Môn Yến tính khả năng cực cao.

Có đi hay là không. Đối với lúc này Tần Phàm là một rất khó lựa chọn.

Không đi, phải làm Hán Trung quan dân chỗ gạt bỏ chế nhạo, mình tại Hán Trung đem vô pháp đặt chân phát triển. Biết rõ là cạm bẫy mà đi, chính mình như thực lực này, như nắm chắc sao?

Tần Phàm quay đầu lại nhìn xem giản dị trên cánh cửa thương Hàn Hạo, Trương Lâm, giấu lại bỏ mình binh lính, ảnh vệ, quyết tâm đánh cuộc một lần, khẳng định trả lời Hi Chí Tài: "Tuy là Hồng Môn Yến cũng trước mắt hướng, thì vậy mà thế. Nhìn qua chí mới giúp ta!"

Hi Chí Tài trầm mặc nửa ngày, đáp: "Nếu như thế, làm tiên hạ thủ vi cường, trực tiếp bắt giặc bắt vua. Chúa công tùy thời hạ lệnh, vào Điền Vi đương trường chém giết Tô Cố, dư người làm không phải sợ."

"Thiện, lao chí mới an bài thỏa đáng." Tần Phàm đồng ý nói.

"Tuân mệnh!" Hi Chí Tài đáp ứng một chút liền quay người hướng Diễm Vi đám người tới gần.

...

Tiến vào cái trang, Tô Cổ vẻ mặt nhiệt tình gọi Tần Phàm nơi này chính sảnh dùng trà, Tần Phàm thấy Hi Chí Tài không để lại dấu vết hướng chính mình gật đầu, liền vui vẻ mang theo Diễm Vi, Phương Duyệt hai người tiến nhập, những người còn lại thì tại tuổi trẻ văn sĩ dưới sự dẫn dắt hướng thiên sảnh tạm nghỉ.

Vừa vào chính sảnh, Tô Cổ liền lực khích lệ Tần Phàm bên trên đầu nhập tọa, Tần Phàm vậy mà không chối từ, trực tiếp đi đến ngay phía trên ngồi xuống, Diễm Vi cùng Phương Duyệt hai người thì một trái một phải dựng ở sau lưng.

Chưa kịp uống trà, Tô Cổ nhân tiện nói: "Đại nhân tuổi trẻ tài cao, bị triều đình ủy nhiệm nơi này ta Hán Trung đảm nhiệm Thái Thú, thật sự là thật đáng chúc mừng. Chỉ là vốn quận tình huống đặc thù, đại nhân dẫn đầu nghe chúng ta quan lại ý kiến lại vừa làm việc, không cần thiết tự làm a. . ."

Tần Phàm trong nội tâm một hồi tức giận, trên mặt lại mạnh mẽ mang tiểu ý, đáp: "Tần Phàm ban đầu đảm nhiệm Thái Thú, nếu có còn trẻ Khinh Cuồng hướng tới, kính xin tô quận thừa còn nhiều tha thứ. Bất quá tô quận thừa là Hán Trung người địa phương, ta tin tưởng, như quận thừa một bên phụ trợ, nhất định thể xử lý tốt Hán Trung mọi việc."

Tô Cổ nghe vậy, âm nhu hai gò má không tự chủ co quắp hai cái, hắc đôi mắt nhú lại, đen nhánh trong con ngươi hàn quang nhất thời biến mất,

Lại bị lưu tâm quan sát Tần Phàm trong chớp mắt bị bắt được. Tần Phàm quay đầu lại nhìn qua liếc một cái Diễm Vi, Phương Duyệt, hai người đồng đều gật đầu ý bảo đã chuẩn bị vạn toàn, Tần Phàm trong nội tâm đại chấn.

Tô Cổ lại thay đổi khuôn mặt tươi cười, hướng Tần Phàm nịnh nọt nói: "Nhất định, nhất định. Vững chắc nhất định toàn lực phụ tá đại nhân thống trị tốt hơn Hán Trung." Sau đó, nâng chung trà lên, đứng dậy kính trà nói: "Vững chắc lấy trà thay rượu, dự Chúc đại nhân tiền đồ giống như gấm!"

Tần Phàm vậy mà chậm rãi đứng dậy, lại trở lại nâng chung trà lên, lại cũng không sót ruột uống xong, cười nói: "Nếu như đã là cùng quận làm quan, tô quận thừa cũng lên làm tòa, làm cho ta hai vị này hộ vệ thăm viếng."

Tô Cổ sắc mặt cứng đờ, xấu hổ cười lạnh nói: "Thái Thú đại nhân tại, há có hạ quan chi tòa. Kính xin đại nhân đầy uống trong chén chi trà, chuyện còn lại ngày sau tại thương lượng. . ." Nói xong, liền hí mắt gắt gao nhìn Tần Phàm.

Tần Phàm thần phục Tô Cổ lòng cảnh giác rất cao, thấy hắc không mặc mưu, vậy mà không do dự nữa, trực tiếp ném chén làm hiệu nói: "Động thủ!"

Diễm Vi, Phương Duyệt song song rút ra thiếp thân mà giấu chủy thủ (rót 1), hướng Tô Cổ đánh tới. Chỉ thấy Phương Duyệt đột tiến thêm một bước, tức thời bắt lấy Tô Cổ, trực tiếp lại trong trái tim một đao, xem xét mà đem Tô Cổ sóc ngã vào trong sảnh. Đột nhiên, hai hành lang tuôn ra chừng hai mươi cái cầm đao võ sĩ, hung dữ vượt quá Tần Phàm đám người vọt tới.

Diễm Vi tay mất lạnh lẽ, một đao liền đem Tô Cổ thủ cấp cắt bỏ, ném tại chúng võ sĩ phía trước, nói to: "Tô Cổ thủ cấp lúc này, không sợ chết đến. . ." Cầm đao võ sĩ nhao nhao người nhìn ta, ta nhìn người, đã không dám lần nữa tiếp tục xung phong liều chết, lại không thả ra trong tay chi đao, hai tướng giằng co vào.

Lúc này chính sảnh truyền ra bên ngoài tới động tĩnh, lại là hai người ảnh vệ gieo vào người kia tuổi trẻ văn sĩ qua, Hi Chí Tài, Trịnh Hồn, Hàn Hạo đám người theo ở phía sau, khác như ba người ảnh vệ cầm đao hướng ra phía ngoài cảnh giới, hơn mười tên võ sĩ theo đuôi vào không dám xông lên.

Hi Chí Tài khẽ gật đầu, trong đó một người ảnh vệ thoáng dùng sức, nhất thời liền tại văn sĩ trên cổ kéo ra một mảnh huyết khẩu, cũng quát: "Khiến bọn họ thả ra trong tay vũ khí!"

Văn sĩ bị đau, bất đắc dĩ mở miệng hô: "Đề đao xuống. . . Đề đề đao xuống. . ." Có thể hai bên võ sĩ như trước người nhìn ta, ta nhìn người, chính là không thả ra trong tay chi đao.

Tần Phàm cùng Hi Chí Tài liếc nhau, từng người âm thầm gật đầu. Sau đó, Tần Phàm hét lớn: "Sát!", liền lách mình chạy đến ảnh vệ bên cạnh. Diễm Vi, Phương Duyệt không có cố kỵ, đột nhiên xuất thủ, từng người cướp đoạt một người võ sĩ trong tay chi đao, buông tay buông chân chém dứa thái rau đồ sát đáng lên

Bên này, Hi Chí Tài đồng thời phân phó: "Quan môn!" Hai người ảnh vệ đồng thời động thủ, đem chính sảnh chỉ môn trong chớp mắt dầu cùng, một người ảnh vệ tốc độ đưa đến bàn ngăn trở, Hồ thị, Tiểu Địch đợi vậy mà phản ứng kịp, nhao nhao hỗ trợ một chỗ giờ lên bàn, xem như tạm thời chặn cửa bên ngoài võ sĩ công giết tới đường. Ít khi, Diễm Vi cùng Phương Duyệt liền đem chính sảnh ở trong võ sĩ giết đến sạch sẽ, tuổi trẻ văn sĩ thấy thế trong chớp mắt xui xẻo trên mặt đất.

Tần Phàm cười nói: "Tiên sinh đừng sợ, sẽ không giết người. Người còn hữu dụng!" Quay người lại băng lãnh phân phó: "Mở cửa, một tên cũng không để lại. Là chết vì tai nạn các huynh đệ bảo thủ."

Tần Phàm dẫn dắt mọi người một chỗ động thủ chuyển khai mở ngăn cản cửa chi vật, lập tức, Diễm Vi, Phương Duyệt gọi ba người ảnh vệ liền xung phong liều chết ra ngoài, lưu lại hai người ảnh vệ trông coi văn sĩ, để phòng bắt trắc. Ngoài cửa hơn mười tên võ sĩ còn không có phản ứng kịp, đã bị hung ác năm người chém giết thành huyết nhục văng tung tóe, chỉ chốc lát sau liền giết chết hầu như không còn. Tần Phàm lại mệnh Phương Duyệt tỉ lệ ảnh vệ tìm tòi cái trang, cần phải thu nạp tài vật, quá tru trong trang người.

"Biết ta vì cái gì một lưu lại tánh mạng của ngươi đi?" Giải quyết xong bên ngoài sự tình, Tần Phàm bắt đầu thăm vấn tuổi trẻ văn sĩ.

Lúc này, tuổi trẻ văn sĩ dĩ nhiên khôi phục như thường, ngẩng đầu đáp: "Biết. Bất quá là muốn mượn ta chỉ miệng đi thực Tô Cổ phản loạn danh tiếng."

Dừng một chút, lại tiếc hận thở dài: "Nếu là Tô Cổ quá dùng ta chỉ kẻ sách, cũng sẽ không như hôm nay chi họa."

Tần Phàm hứng thú, tò mò hỏi: "Ngươi chỉ kẻ sách lại là như thế nào?"

Tuổi trẻ văn sĩ tự tin mà đáp: "Lấy đá roi cản đường, bức bọn ngươi sửa đi đường nhỏ, không ngừng tập sát kéo dài sâu vô cùng đêm, lại phóng hỏa tạo khói lửa làm phức tạp, đợi cho giờ dần người kiệt sức, ngựa hết hơi chỉ kịp, đợi quân địch mệt mỏi rồi tấn công có thể quá sát vậy. Như kẻ này không thành, làm tại ngoài thành ngăn đến cài trang, lấy tắm rửa thay quần áo danh tiếng, mượn mây đi tắm cơ hội, khiến hai ba Mạnh Sĩ trước mặt tru sát." Nói qua lại nhìn một chút Diêm Vô, tiếp tục nói: "Lúc đó còn có như thế mãnh tướng ở bên? Về phần người bên ngoài, mời đến gian phòng vụng trộm phóng hỏa thiêu chỉ, chẳng lẽ không phải thượng sách? Cười kìa Tô Cổ không khôn ngoan, vậy mà tự mình phạm hiểm độc, muốn lấy Hồng Môn Yến chém giết ngươi đợi. . . Đúng rồi, hẳn ngươi chén hạ độc. . ."

Tiểu Địch nghe được có độc, liền vội vàng tiến lên đem nước trà toàn bộ hất vẩy đầy đất. Hi Chí Tài, Trịnh Hồn đám người tất cả đều oán hận nhìn qua văn sĩ, tán thưởng nói: "Thật độc ác kẻ sách!"

Tần Phàm cho thấy từng trận nghĩ mà sợ, khá tốt Hi Chí Tài nhìn thấu kẻ sách, Hàn Hạo đám người từ chiến lao ra núi rừng, chính mình quyết tâm tiên hạ thủ vi cường, bằng không thì không phải là bị hạ độc chết, bị bắt sát, chính là bị chết cháy. Tần Phàm nhìn tuổi trẻ văn sĩ dần dần trở nên đã thù hận lại tiếc, đó là một nhân tài!

Mà tuổi trẻ văn sĩ thấy mọi người một mực oán hận đang nhìn mình, trong lòng biết rõ rằng cuối cùng khó thoát khỏi cái chết, không khỏi ai oán nói: "Đáng tiếc ta Diêm Phốc đầy bụng tài hoa lại không có cơ hội thi triển vậy!"

Diêm Phốc? Nghe được tuổi trẻ văn sĩ ai oán, Tần Phàm trong nội tâm khẽ động, mình tại kiếp trước liền biết rõ tên này. Diêm Phốc, chính là Trương Lão chủ yếu mưu sĩ, một thân đa trí như đại tài. Trương Lão trước kia muốn xưng vương, chính là tại Diêm Phốc khuyên can hạ mới buông tha cho ý định. Mà Trương Lão tin vào Dương Tùng lời gièm pha muốn chém Pong, lại là hấn ra mặt ngăn cản. Về sau Tào Tháo đánh bại Trương Lão đại quân, Trương Lão muốn trực tiếp đầu hàng, Diêm Phốc lại khích lệ trong đó trước làm sơ chống cự, tránh Tào Tháo không coi trọng hấn. Trương Lão đầu hàng, quả nhiên được thăng làm Trần Nam tướng quân, Tào Tháo thậm chí dùng đối đãi tân khách lễ nghi mà đối đãi hấn, phong hấn là lãg bên trong hầu, áp vạn hộ, hấn năm con trai đều phong liệt hầu. Đơn cái này vài món chuyện riêng liền có thể nói Diêm Phốc có tốt đẹp chính là chiến lược ánh mắt cùng xem xét thời thế năng lực.

Nhân tài như vậy, Tần Phàm rất muốn thu vào dưới trướng, lại cố kỵ Trương Lâm đám người cảm thụ, rốt cuộc chính là Diêm Phốc hiền kẻ, mới gián tiếp giết chết đồng đảng sĩ tốt cùng ảnh vệ, còn khiến Hàn Hạo trọng thương, càng suýt nữa mọi người chết. Tần Phàm không muốn bởi vậy một người, mà rét lạnh mọi người chi tâm.

Hàn Hạo, Trương Lâm hai người đi theo Tần Phàm cũng có một đoạn thời gian, hiểu rõ Tần Phàm tính tình bản tính, thấy Tần Phàm hỏi lâu không nói, biết chúa công đây là nổi lên lòng yêu tài, cũng không nguyện bỏ qua lương tài, lại không muốn khiến nhóm người mình thương tâm. Hai người làm sơ giao lưu, do Trương Lâm mở miệng bẩm báo nói: "Chúa công, Trương Lâm nói ra suy nghĩ của mình."

Tần Phàm theo bản năng đáp: "Nói."

Trương Lâm tiếp tục bẩm báo: "Chúa công, ta đám huynh đệ từ lúc đi theo chúa công, liền không một ngày không khát vọng làm chủ công huyết nhuộm sa trường, lần này chính là chết cho ý nghĩa. Chúa công mặc dù đã thực hiện lời hứa, chém giết Tô Cổ vì ta đợi báo thù rửa hận, như vậy người này cũng không có thể đơn giản buông tha!"

Tần Phàm thấy Trương Lâm vượt lên trước mở miệng, liền không do dự nữa, phân phó: "Nếu như thế, làm do ngươi chém giết, lấy tế điện các vị huynh đệ." Diêm Phốc cảm thấy chỉ, mặt xám như tro, lại nghe được Trương Lâm lại nói: "Há có thể như thế tiện nghi cho hấn."

Diêm Phốc nổi giận, quát: "Lấy mệnh đền mạng mà thôi, ta nguyện chết nhanh không bị khi nhục."

Tần Phàm lại có chút minh ngộ, cảm động hai người lòng son dạ sắt, quát lớn: "Câm miệng! Không phải do ngươi!"

Trương Lâm trừng Diêm Phốc liếc một cái, cười lạnh nói: "Chết? Sao mà dễ dàng, ta muốn ngươi làm xong ba sau đó chết lại, bằng không thì định gài vô đến ngươi sống không bằng chết. . ."

Diêm Phốc nói "Kia ba chuyện riêng?"

Trương Lâm trả lời: "Chuyện thứ nhất, do ngươi ra kim, hậu táng bỏ mình huynh đệ."

Diêm Phốc không cần nghĩ ngợi đáp: "Hẳn là."

Trương Lâm lại nói: "Chuyện thứ hai, ra mặt chứng thực Tô Cổ phản loạn danh tiếng."

Diêm Phốc sùng sốt một chút, vậy mà đáp: "Có thể."

Trương Lâm lại nói: "Thề cuộc đời này trung với chúa công, cũng mỗi năm tế bái các vị huyênh đê."

Diêm Phổ bắt khả tư nghị trùng lớn hai mắt, nhìn qua như trước không thể đứng dậy Hàn Hạo, Trương Lâm hai người, hồi lâu mới hồi phục tinh thần, trước hướng hai người lễ bái nói: "Tạ hai vị tướng quân tha thứ rộng lượng, tất nhiên không phụ ba chuyện riêng!" Lại quay người hướng Tần Phàm quỳ lạy nói: "Diêm Phổ bái kiến chúa công, Làm thề sống chết thuần phục chúa công, nếu có nhị tâm, định giáo phò chết không có chỗ chôn!"

"Đình đông... Chúc mừng Kí Chủ đạt được nhân tài một người: Diêm Phổ, phẩm chất đánh giá: A, ban thưởng kỹ năng điểm số 4 cái, Kí Chủ trước mắt kỹ năng điểm số 18 cái."

"A004, Diêm Phổ, 20 tuổi, tinh lực 160, khí lực 31. Chỉ huy 29, vũ lực 25, trí lực 82, chính trị 80. Vật lý né tránh 13%, kỹ năng né tránh 21%. Kỹ năng không có. Lớn nhất có thể học kỹ năng mấy 3 cái."

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỹ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Sáng sớm phía trước đêm tối

Tần Phàm rốt cục đã được toại nguyện đem Diêm Phổ thu về dưới trướng, phân phó Tiểu Dịch, Hồ thị chiêu cố Hàn Hạo, Trương Lâm, điền đầy, hai người ảnh vệ thu thập tàn cuộc, Điền Vi một bên hộ vệ, sau đó cùng Hi Chí Tài, Trịnh Hồn, Diêm Phổ một chỗ thương lượng tới tiếp nhận sự tình.

Diêm Phổ quen thuộc Hán Trung quận, trước tiên mở miệng giới thiệu nói: "Hán Trung quận lấy Nam Trịnh huyện là quận điều trị, rất nhiều huyện, lịch sử, Huyện lệnh, Huyện trưởng bên trong, Tô Cố cùng công Tào, đốc bưu, hộ Tào, tặc Tào, kim Tào, điền Tào đợi Duyệt Sử, Phòng Lăng, Thượng Dung, Thành Cố các huyện làm kết thành nhất phái, nhiều lần cậy thế chen ép còn lại huyện, lịch sử, vợ vết tài sản quận trung sĩ thân phú hộ, tại dân chúng lại càng là lừa gạt, quận bên trong quan sự phần nộ của dân chúng thù hận cửu vậy. Mà tiền nhiệm Thái Thú Đan Dương chính là danh sĩ, Tô Cố mặc dù không dám xấu trong đó tánh mạng, nhưng sớm đã mất quyền lực trong đó quyền, nhậm chức ba năm vẹn vẹn đồ như Thái Thú hư danh người. Nay chúa công chém giết Tô Cố, quá thành Hán Trung quan dân chi tâm vậy!"

Dừng lại một chút, lại đứng dậy hồ thẹn nói: "Phổ là báo đáp Tô Cố một năm trước ân cứu mạng, nhìn hơn nhiều chuyện sai, may mắn gặp chúa công mà hoàn toàn tỉnh ngộ. Nguyên tại ngày mai giao tiếp thời điểm, chỉ chứng nhận công Tào, hộ Tào đám người, nhìn qua chúa công mang theo lời đình chỉ uy chém giết mọi người, thì đại sự khả định. Về sau chính đón lại trị, ban thưởng canh dật, nghỉ ngơi lấy lại sức, còn Hán Trung thái bình thịnh thế."

Hi Chí Tài vội hỏi: "người người đó không có qua, qua mà có thể thay đổi, thiện lớn lao yên. Sợ tối nay công Tào đám người đã có phòng bị."

Diêm Phổ cười nói: "Tô Cố người này chí lớn nhưng tài mọn, cuồng vọng tự đại, xưa nay không thích người bên ngoài gián chữ, thậm chí hỏi đến biểu thị mệnh lệnh. Chúa công đã mệnh quá tru trong trang người, làm không thể nào để lộ bí mật. Còn nữa, tập kích sự tình, chính là Tô Cố là Chấn Nhiếp công Tào, đốc bưu hai người hành trình động, hướng mọi người chữ 'Nghênh phụng tân nhiệm Thái Thú cài trang khoản đãi, ngày mai cùng nhau vào thành giao tiếp'. Phổ cảm đảm bảo vệ người khác tuyệt không biết được."

Trịnh Hồn vậy mà nói "Đan Dương và Thiên Sử đối với tân nhiệm Thái Thú đánh giá như thế nào?"

Diêm Phổ đáp: "Phổ không biết. Phổ vẹn vẹn để cho Đan Dương chính là hồi triều đảm nhiệm Thượng Thư. Thiên Sử thì bởi vì Đan Dương, Tô Cố đối với trong đó không hề có 'Hiếu kính' mà có chút bất mãn, từng mở miệng 'Như thế không hiểu chuyện riêng, yên có thể vì Thái Thú'."

Tần Phàm nghe được lời ấy nhện không được cười ra tiếng, vội mở miệng hướng mọi người giải thích: "Là ta hướng Trương Nhượng đề nghị, đem Đan Dương dời Hán Trung, cho dù là Thượng Thư chỉ chức cũng có thể, không nghĩ tới Trương Nhượng nghe lời đến tận đây. Về phần không hề có hiếu kính, Đan Dương chính là nghèo khó không có tiền, Tô Cố thì là keo kiệt không muốn bỏ. Trong cái này hoạn 89% chính là Trương Nhượng người, liền để ta tới đưa hấn phú quý a!"

Diêm Phổ đại hỉ, bận rộn đứng lên nói: "Là thiên thời địa lợi nhân hoà đều tại chúa công, phổ trước chúc mừng chúa công."

Hi Chí Tài suy tư một lát, thờ dài nói: "Đáng tiếc chúng ta chỉ hoàng kim che dấu núi rừng, chưa biết có thể phục không!"

Diêm Phổ cười trấn an Hi Chí Tài: "Chúa công hạng gì nhìn xa hiểu rộng, không phải sớm đã sai người thu nạp cái trang tài vật đi? Tô Cố mười năm chỉ góp nhặt, là đủ, phú vậy!"

Hi Chí Tài bừng tỉnh đại ngộ, cùng Trịnh Hồn, Diêm Phổ cùng nhau bái nói: "Chúa công anh minh, chúng ta bội phục."

Tần Phàm xin lỗi thăm nghĩ, ta lúc ấy chỉ là vì trả thù Tô Cố, thế nhưng lời này chỉ có thể nghẹn quay về trong bụng, thốt ra thì là: "Liên lấy Diêm Phổ kể sách hành sự. Chư vị vất vả một ngày, sớm đi nghỉ ngơi a. . ."

"Tuân mệnh!" Mọi người cùng kêu lên trả lời, Diêm Phổ nhất nhất an bài gian phòng nghỉ ngơi.

Tiểu Dịch thì vừa giống như cái cái đuôi nhỏ đồng dạng, đáng thương đi theo Tần Phàm, mân mê miệng làm bầm: "Giết người. . . Thật là nhiều máu. . . Phàm ca ca. . . Ta sợ. . ."

Tần Phàm ngẫm lại, cảm thấy hôm nay xác thực quá huyết tính, đối với một cái 14 tuổi nữ hài mà nói, thời gian ngắn thật sự khó có thể thích ứng, liền cười xoa bóp Tiểu Dịch cái mũi, nói: "Tiểu đứa bé lạnh lợi. . . Không cho phép như bạch tuộc đồng dạng áp chế ta, chỉ có thể ngoan ngoãn nằm bên cạnh!" Tiểu Dịch liên tục gật đầu đáp ứng.

Đợi đến đêm ăn, rửa mặt bao gồm chuyện riêng hoàn tất, trên giường nghỉ ngơi ước chừng đến nửa đêm thời điểm, Tần Phàm mới phát hiện mình cao hứng thành quá sớm.

Tiểu Dịch đái dầm

Điều này cũng không kỳ quái, Tiểu Dịch rốt cuộc chỉ là một cái tiểu cô nương, ban ngày liên tục mấy lần kích chiến, tàn nhẫn mà huyết tính, nằng lo lắng hải hùng đến lúc thâm dạ mới dần dần chìm vào giấc ngủ. Ngủ say, đoán chừng là ác mộng kinh hãi, hay là nhất thời buồn lòng, liền không tự chủ đái dầm. Tiểu Dịch xấu hổ đến ô ô thẳng khóc, cuối cùng đem Tần Phàm đánh thức.

Tần Phàm mới đầu vẫn không rõ phát sinh chuyện gì, như thế nào hỏi Tiểu Dịch cũng chỉ là thấp giọng nức nở mà không nói lời nào. Tần Phàm bắt đắc dĩ, chuẩn bị đứng dậy cầm đèn, Tiểu Dịch mới vội vàng gọi lại nói: "Phàm ca ca, đừng. . . Ta. . . Ta. . . Nước tiểu. . . Giường. . ."

A. . .

Tần Phàm nhất thời vậy mà không có chủ ý, chỉ có thể kiên trì nói: "Nếu không, chính ngươi cỡi ra, đặt ở trong chăn che khô?"

"Ồ chần. Ướt. . ."

Tần Phàm bắt đắc dĩ, đứng dậy xuống giường, thở dài nói: "Ngủ ta bên này a, ta đi phòng khác nhìn một cái. . ."

"Che khô. Như mùi vị. . ."

Tần Phàm một hồi không lời, ngươi sẽ không còn muốn để ta đêm hôm khuya khoắt lại cho ngươi một cái tiểu nha đầu tẩy vấy bẩn, vấy lốt a!

"Tẩy. . ."

Thật đúng là! Tần Phàm vậy mà tao thành sợ, vốn định trực tiếp phân phó "Chính mình lại tẩy", nhưng nghĩ đến đêm khuya lộ trọng, dễ dàng gió mát hàn, khiến một cái tiểu cô nương thân thể trần truồng lại hoán tẩy quần áo vậy mà thật sự không ổn, đành phải lại kiên trì nói: "Cởi ra, ta lấy ra ngoài lau sạch, cho ngươi hơi cho khô. . ."

Tiểu Dịch sờ sờ tác tác hồi lâu, Tần Phàm mới mượn hơi yếu ánh trăng, trông thấy ném tới vừa đầy y phục, vội vàng tiếp được, cũng dặn dò: "Chính mình đắp kín ta kia giường chăn bông, ngủ ở ta bên kia, đừng để bị lạnh!"

"Ừ. . ."

Tần Phàm kết hợp y phục mở cửa đi ra ngoài.

Tần Phàm một đường mượn ánh trăng vắng lai thì thấy Hà Đường đi đến, cảm thụ được băng lãnh thấu xương gió lạnh, một hồi lẩm bầm oán trách: "Không phải là bị thuộc hạ an bài nhìn việc này, chính là bị thuộc hạ an bài nhìn chuyện này, cái nào chúa công có ta bị thăm như vậy?"

"Định đông... Lời ấy có sai! Thịnh Kí Chủ tỉ mỉ hồi tưởng một chút, kia một lần 'Được an bài' không phải cuối cùng đạt được to lớn lợi ích thu được?" Hệ thống mở miệng phản bác nói.

Tần Phàm một chút hồi tưởng, thật đúng là như thế. Rõ ràng nhất một lần chính là 'Được an bài' lại hỏi lộ Trương Nhượng, kết quả để mình thu hoạch quan tước, nhân tài. Nhưng lúc này đây, thâm dạ giặt quần áo vậy, đâu có thể nào như lợi ích thu được?

Ắt xì hơi.... .

"Lừa gạt hệ thống phụ nói lợi ích thu được không phải là 'Phong hàn cảm mạo' a?" Tần Phàm tìm đến Hà Đường, đưa tay thử một chút thủy, băng lãnh thấu xương.

"Bỏ hệ thống không phải gạt lớp. Được rồi, tiêu hao 2 cái kỹ năng điểm số, bỏ hệ thống liền sớm báo cho người nguyên nhân. Ài, thích tin hay không, giấu lại 'Tự động nhắc nhở' phục vụ."

Nghe được hệ thống lại đang mê hoặc chính mình tiêu phí, còn cảm 'Tự động nhắc nhở' phục vụ bằng chứng, trong nội tâm không khỏi tin thêm vài phần, cũng muốn làm rõ ràng minh bạch, liền đáp ứng nói: "Tốt hơn!" Sau đó cường tự cắn răng chà xát tấy vào y phục.

"Thành công khấu trừ Kí Chủ 2 cái kỹ năng điểm số, Kí Chủ còn thừa 16 cái kỹ năng điểm số. Sắp có thù lao giải đáp. . . Thành Kí Chủ sau đó. . ." Hệ thống thăng cấp đến đẳng cấp ba xác thực càng thêm trí năng tan ra, tiến thêm một bước giải đáp nói: "Kỹ năng chia làm bẩm sinh cùng hậu thiên tập thành hai loại. Mà đặc biệt nhân tài vừa vận bẩm sinh một ít kỹ năng, tức thì cái gọi là 'Thiên phú kỹ năng'. Tỷ như Trương Giác 'Mê hoặc', 'Vu cứu', Lưu Bị 'Nhân nghĩa', 'Hi vọng của mọi người', Gia Cát Lượng 'Tuệ nhãn', 'Thiên văn', Hoàng Nguyệt Anh 'Cơ quan', 'Vượng phu' đợi đều là thiên phú kỹ năng. Kí Chủ vô pháp thông qua 'Phục chế kỹ năng' giành được hoặc trao tặng người khác."

Giải đáp đã xong? Cái này tại 2 cái kỹ năng điểm số? Tần Phàm lại có một loại bị lừa cảm giác.

Hệ thống trực tiếp xem thấu Tần Phàm ý nghĩ, tiếp tục bổ sung: "Mà Tiểu Địch liền chiếc có thiên phú kỹ năng, 'May mắn'. Kí Chủ chẳng lẽ không có phát hiện, bao nhiêu lần là bởi vì Tiểu Địch mà cải biến bất lợi khôn cảnh đi?"

Tần Phàm một bên dùng sức chà xát giặt quần áo vấy, một bên không kiên nhẫn lập lại "Nói điểm chính! Nói điểm chính!"

"Kí Chủ giặt quần áo cư nhiên không cần xà phòng?" Hệ thống cư nhiên áp dụng chú ý bên trái phải mà nói trong đó phương thức của hắn trốn tránh nổi lên vấn đề.

...

Tần Phàm nổi giận: "Con mẹ nhà người cấp ta xuyên việt một khối xà phòng tới thử xem?"

...

"Kí Chủ giành được đầy đủ thành tựu kinh nghiệm, đem bỏ hệ thống thăng cấp đến đẳng cấp bốn về sau, đem có cơ hội thực hiện. . ."

Tần Phàm sửng sốt, nói "Người không phải kỹ năng hệ thống mà, như thế nào còn bổ sung tới 'Cửa hàng' công năng?"

"Ví dụ như Kí Chủ chơi trò chơi thời điểm, sẽ dễ cho nhân vật đẳng cấp max level, kỹ năng max level, mà một thân đồ trắng đi? Hệ thống đẳng cấp bốn mở ra kỹ năng điểm số hồi đoái phục vụ, đã là giải quyết Kí Chủ kỹ năng điểm số quá nhiều vô pháp tiêu phí vấn đề, cũng vì nhân tài cung cấp chiến mã, vũ khí đợi gia tăng thuộc tính, kỹ năng cơ hội. Về phần xà phòng. . . Đại khái. . . Khả năng. . . Nhất một phần ức tỷ lệ đổi mới xuất hiện đi."

"Cút!" Tần Phàm đã không muốn cùng như thế nhớ thương chính mình kỹ năng điểm số hệ thống nói chuyện, chuẩn bị tăng nhanh chà xát tẩy tốc độ.

Lại dùng một nén hương thời gian, Tần Phàm mới đưa Tiểu Địch y phục hoán rửa sạch sẽ, lại nhanh chóng đi đến nhà bếp tìm kiếm đá lửa, dao đánh lửa, lấy nhóm lửa nướng y phục.

Tần Phàm mượn vì lượng ánh trăng tại nhà bếp trong sờ tìm hồi lâu, đều tìm không được nhóm lửa chỉ vật, chỉ phải lại chạy đến lân cận mấy cái gian phòng từng cái tìm kiếm. Làm Tần Phàm chạm vào đệ tứ gian phòng tìm kiếm thời điểm, rốt cục trong góc tìm được đá lửa, đáng kinh ngạc u phía dưới lại không cẩn thận đụng phải bàn bên cạnh một cái nền, chỉ nghe "Chi. . . Chi" tiếng vang, trên tường vậy mà xuất hiện một đạo hốc tối, Tần Phàm trong nội tâm khẽ động, vội vàng lấy lửa cầm đèn xem xét.

Bên trong gửi cư nhiên đã không phải vàng bạc, vậy mà không phải ngọc khí, mà là một bó một bó thẻ tre. Tần Phàm lấy ra nhất sách thẻ tre, tiến đến ngọn đèn bên cạnh nhìn lên, nhất thời mừng rỡ, cái này đoán chừng là Tô Cố chỗ ký khoán hay là chuyện riêng ký. Trải qua hơn một tháng học, Tần Phàm dĩ nhiên thể nhận biết đại bộ phận Hán triều chữ tiểu triện, thẻ chữ lệ, chứng kiến cái này sách trên thẻ trúc viết đúng là "Đầu tháng chín, thu Trương gia hai trăm kim, lấy con hán là tào Tào Sứ, ta thành một trăm kim, công Tào duyệt, tào Tào duyệt phân ra một trăm kim." "Cuối tháng mười, sửa Thượng Dung huyện 300 khoảnh màu mỡ ruộng tốt là cần cối thổ địa, ta thành 300 kim, hộ Tào duyệt, lịch sử, điền Tào duyệt, lịch sử tất cả trăm kim." . . .

Tần Phàm lại tùy ý lấy ra nhất sách thẻ tre, phía trên viết: "Tháng giêng ban đầu, miện dương quang Huyện thừa cự không tiến cống, mệnh tặc Tào tư thả tử tù sáu người lấy giết tới, báo đáp viết gấp trên đường đi bọn cướp." "Trong hai tháng, Hà gia báo quan chữ trong đó ấu nữ là độc buu chỉ từ chỗ nhục, ô trong đó thông phi hạ ngục mà chết, thành độc buu hai trăm kim." "Tháng hai không, so với Tào duyệt muốn hưởng Lạc Dương tổ giác mọi người, khiến cho môn khách nửa đường chặn giết chi." . . .

Tần Phàm thoáng cái phát hóa, thù hận nói: "Quả nhiên chết không có gì đáng tiếc, ngày mai lúc này lấy tại đây quá tru ác tặc!" Nói xong, cẩn thận đem thẻ tre thả lại chỗ cũ, lại lại gian ngoài nhóm lửa nướng y phục.

Đội Tần Phàm hơn cho khô y phục, trở lại gian phòng, Tiểu Địch đã chìm vào giấc ngủ. Tần Phàm đành phải đem y phục gạt tại giường trên xà nhà, dựa vào mép giường cùng y mà ngủ..

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThiênTamTiểu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: Chưởng khống Hán Trung

Hôm sau giờ mẹo, Tần Phàm trong giấc mộng hoảng hốt nghe được từng đợt sột sột soạt soạt tiếng, theo bản năng tưởng rằng xà, đột nhiên bừng tỉnh mà chung quanh tìm kiếm, lại phát hiện cái gọi là "Xà" chính là Tiểu Địch thân thể trần truồng, đưa tay tại lấy chính mình đặt ở giường trên xà nhà y phục.

Tần Phàm choáng váng, không biết xử trí như thế nào. Tiểu Địch vậy mà sững sờ ở chỗ đó, hai người cứ như vậy đối mặt vào.

Qua trong một giây lát, Tiểu Địch mới mặt không biểu tình quát: "Lại nhìn? Còn không đi ra!" Tần Phàm như được đại xá, hoảng hốt chạy bừa xông ra khỏi phòng, trực tiếp chạy đến Hà Đường bên cạnh, dùng băng lãnh thủy thanh tẩy nghiêm mặt gò má.

Lại là một phút đồng hồ, Tần Phàm mới tỉnh táo lại, lại có nơi đây rửa mặt rửa mặt, liền hướng gian phòng chậm rãi đi trở về, chuẩn bị gọi mọi người thu thập xuất phát vào thành.

Bên ngoài gian phòng, Tiểu Địch dĩ nhiên mặc xong y phục, ở ngoài cửa chờ đợi mình. Tần Phàm kiên trì nghênh đón tới, Tiểu Địch hừ lạnh một tiếng: "Đi vào." Liền mở cửa tiến vào gian phòng, Tần Phàm thấp thỏm đi theo đến.

Tần Phàm nhất tiến gian phòng, đã bị lại càng hoảng sợ, rồi mới còn mặt lạnh sương lạnh Tiểu Địch khóc đến được kêu là một cái uốn lượn, từng chuỗi óng ánh nước mắt chính bổ đầy cách cách xuống.

Tần Phàm nhanh chóng tiến đến nâng trước mặt, tiếng buồn bã nói: "Ta Tiểu tổ tông, ngươi đừng khóc a . . Ta biết ngươi uốn lượn, thế nhưng là ta thực không phải cố ý, ta tưởng rằng như xà, lo lắng an nguy của ngươi, ta không biết ngươi đứng dậy lấy y phục. . . Ngươi muốn là khí bất quá, liền đánh ta mắng ta a" .

"Ta đánh ngươi, chửi, mắng ngươi có làm được cái gì. . ." Tiểu Địch rút rút ngực ngừng nơi đây nói qua, lấy tay lưng lau nước mắt, bộ dáng kia kỳ quái đáng thương, "Ngươi ta toàn thân cao thấp đều làm ngươi thấy hết. . . Ngươi muốn ta thì sao?" Càng nói càng thương tâm, thoáng cái nhào lên trên giường ô ô khóc rống lên.

Tần Phàm rất bó tay rồi, nàng nói có vẻ như đều đúng, thế nhưng là nguyên nhân rồi điều này có thể trách ai được? Chẳng lẽ mình chính là có ý định ? Nàng hướng ta khóc, ta cùng với khóc đây? Tần Phàm muốn mau sớm khiến Tiểu Địch không hề ni non, cuống quýt nói: "Ta Tiểu tổ tông, chỉ cần ngươi đừng khóc, ngươi muốn ta thế nào ta được cái đó. . ."

"Thật sự sao?" Tiểu Địch đầm đìa đáng thương lau nước mắt.

Tần Phàm nhanh chóng cam đoan nói: "Thật sự, thật sự. Tuyệt không nuốt lời!"

"Vậy ngươi thề!" Tiểu Địch ủy khuất cắn cắn bờ môi, ai oán mà nói: "Ngươi thề về sau vô luận đi nơi nào đều mang theo ta, buổi tối ngủ, bên trái vị trí cũng vĩnh viễn đều là ta."

"Ừ. . ." Tần Phàm vội vàng đáp ứng. Sau đó chờ Tiểu Địch tiếp tục nói điều kiện, lại chờ nửa ngày nghe không được Tiểu Địch bất kỳ thanh âm gì, Tần Phàm nghi hoặc thăm dò nói: "Cứ như vậy?"

"Cứ như vậy! Ngươi nhanh thề a. . ." Tiểu Địch bất mãn thúc giục nói.

Tần Phàm chỉ phải án lấy Tiểu Địch yêu cầu, thề nói: "Ta thề về sau vô luận đi nơi nào đều mang theo Tiểu Địch, buổi tối ngủ, vĩnh viễn đem bên trái vị trí lưu cho Tiểu Địch."

Tiểu Địch lại làm bầm một câu: "Cả đời, nói tiếp đi, cả đời."

Cả đời? A. . .

"A cái gì a. . ." Tiểu Địch khởi xướng hung ác, hai má ửng đỏ, phẫn uất mà nói: "Quay người không nhận trưởng sao?"

Tần Phàm do dự không biết nên không nên cộng thêm câu này, lúc này bên ngoài truyền đến Hi Chí Tài tiếng đập cửa: "Chúa công, có từng đứng dậy."

Tần Phàm nhanh chóng mở miệng trả lời: "Đứng dậy, lập tức ra ngoài!" Nói xong, liền muốn nhân cơ hội chuồn ra cửa.

Nhưng không ngờ Tiểu Địch trực tiếp nhìn thấu, chặn ngang ôm lấy Tần Phàm, không cho Tần Phàm chạy đi. Tần Phàm nhớ tới cùng Tiểu Địch quen biết từng ly từng tý, quyết tâm không hề tránh né, cả đời liền cả đời a, cô gái như vậy lớp nên chiều cổ tốt cả đời.

Tần Phàm quay đầu lại sờ sờ Tiểu Địch đầu, cung chiều nói: "Cả đời, Phàm ca ca đáp ứng ngươi, cả đời chiều cổ ngươi! Nghe lời, Phàm ca ca muốn đi làm chính sự."

Tiểu Địch thoáng cái xấu hổ ư, vội vàng giúp đỡ Tần Phàm chỉnh lý chỉnh lý quần áo, mới cúi đầu nói: "Ừ, Phàm ca ca tối hôm qua tây y phục rất thích. . . Phàm ca ca, lại mau lên, ta thu thập một lần liền. . ."

Tần Phàm gật đầu, quay người đi ra ngoài.

Ngoài cửa, Hi Chí Tài, Trịnh Hồn, Diêm Phổ ba người đều tại bên ngoài chờ đợi chính mình, Tần Phàm nhớ tới đêm qua sự tình, bận rộn kêu lên ba người, vừa đeo hương gian phòng kia, biên hướng ba người giới thiệu tới hôm qua phát hiện.

Đội đến ba người chứng kiến nhiều như thế ghi lại vào Tô Cổ cùng với hấn vây cánh chứng cứ phạm tội thẻ tre, đều đều đại hỉ, bận rộn gọi ảnh vệ cùng nhau đem đến đồ quân nhu trên xe, đội tất cả mọi người thu thập thỏa đáng, liền án lấy kế hoạch dự định, hướng Nam Trịnh thị trấn xuất phát.

Giờ Tỵ, Tần Phàm đám người đến Hán Trung phủ Thái Thú, tuyên chiếu bên trong hoạn, Đan Dương, cửu huyện Huyện lệnh, chư Tào duyệt, lịch sử sớm đã tại chính sảnh chờ đợi.

Tần Phàm ngừng đầu mà bước vượt lên đầu tiên nhập chính sảnh, Diêm Vi tay cầm song kích, Phương Duyệt lưng đeo trường thương, bên trái phải hộ vệ ở bên, sau đó là Hi Chí Tài, Trịnh Hồn, Diêm Phổ, cuối cùng thì là ba người ảnh vệ hông eo trường kiếm nghiêm nghị đi theo. Những người còn lại thì tại hai người ảnh vệ dưới sự dẫn dắt đi đến Diêm Phổ trong nhà tạm lánh.

Một người quan lại mở miệng dò hỏi: "Tại sao không thấy tô quận thừa?"

Diêm Phổ bận rộn áy náy mà đáp: "Bầm bầm lý công Tào, đêm qua ăn uống tiệc rượu, quận thừa đại nhân ngẫu cảm giác phong hàn, nằm trên giường không nổi, đặc biệt nhắc nhở ta hướng Thiên Sử và hai vị Thái Thú cũng chư vị đồng liêu xin lỗi."

Một gã khác quan lại ồn ào nói: "Thái Thú giao tiếp, lớn như thế chuyện riêng, há có thể thiếu duy nhất quận thừa, không bằng đổi ngày sẽ đi tiếp nhận điển lễ." Lập tức liền có vài người quan lại đứng dậy phụ họa, chính sảnh trong chớp mắt trở nên kêu loạn ầm ĩ không chịu nổi.

Tần Phàm đợi những cái này quan lại làm ầm ĩ sau một lúc, dương tay ý bảo đi theo mọi người. Chỉ thấy Trịnh Hồn lấy ra nhất sách thẻ tre, vậy mà không quan tâm người khác, trực tiếp trước mặt mọi người cao giọng tuyên đọc nói:

"Tháng giêng ban đầu, miện dương quang Huyện thừa cự không tiến cống, mệnh tặc Tào tư thả tử tù sáu người lấy giết tột, báo đáp viết gập trên đường đi bọn cướp." Tặc Tào Đại Nhân còn có việc này?

"Trong hai tháng, Hà gia báo quan chữ trong đó ấu nữ là độc buru chi tử chỗ nhục, ô trong đó thông phi hạ ngục mà chết, thành độc buru hai trăm kim." Độc buru đại nhân có hay không quên?

...

Trịnh Hồn liên tục đọc ba sách thẻ tre, liệt kê từng cái Tô Cổ vây cánh tội ác, chính sảnh bên trong trong chớp mắt trở nên lặng ngắt như tờ.

Ít khi trầm mặc, công Tào, độc buru đám người lại đồng thời ầm ĩ kêu oan: "Còn đây là muốn gán tội cho người khác, tô quận thừa ở đâu?"

Hi Chí Tài cười lạnh nói: "Cái này chính là tô quận thừa thủ bút." Nói xong, lại từ đồng đảo thẻ tre bên trong tùy ý lấy tới mấy sách thẻ tre ném tại chính trong sảnh: "Nếu có không tin người, có thể kiểm tra thực hư bút tích."

Tiến gần quan lại nhao nhao lục tìm thẻ tre, tinh tế xem xét, cao giọng thán phục: "Quả là tô quận thừa bút tích." Sau đó chính người trong thính cảnh tương giao thay truyền nhìn, từng cái một đồng ý nói: "Thật sự là Tô Cổ bút tích, tuyệt đối không nghĩ tới a. . ."

Công Tào thấy tình thế không đúng, vội vàng phải sạch quan hệ, quý biện nói: "Vây đều là Tô Cổ một người gây nên, cùng bọn ta không quan hệ. . ." Lại chỉ vào Diêm Phổ thủ hận nói: "Người này chính là Tô Cổ phụ tá, càng ứng bất cho hấn. Tặc Tào, nhanh lên, bắt Diêm Phổ. . ."

Tặc Tào nghe vậy, đứng dậy hướng Diêm Phổ đánh tới. Tần Phàm cười lạnh nói: "Sát!"

Diêm Vi, Phương Duyệt cùng với ba người ảnh vệ lập tức lấy ra vũ khí, tiến phía trước chém giết lúc trước khuyến khích tột hung mấy người. Hi Chí Tài tiến phía trước mở miệng quát: "Tô Cổ mưu phản, tập kích Thái Thú, đã bị tru sát, nay tru Tô Cổ dư đảng, kẻ bên cạnh lánh tránh." Chính sảnh bên trong không ai trong Tô Cổ nhất hệ quan lại trong chớp mắt tụ tập một đoàn, trốn tại trong sảnh góc hẻo lánh. Có mấy cái Tô Cổ vây cánh muốn nhân cơ hội xâm nhập đám người, cũng bị phần hận cửu vây quan lại một cước đá ra, vận mệnh của bọn hấn đều là bị loạn kiếm đâm chết.

Không ra một phút đồng hồ, bao gồm công Tào, độc buru, hộ Tào đội Duyệt Sử, Phòng Lăng, Thượng Dung, Thành Cổ các huyện làm đều bị tru sát. Tần Phàm đem Bắc Cung ngoài cửa tiếp nhận chiếu lệnh cùng với Dương Liệt đem quân quan án nâng quá mức đỉnh, tiến phía trước quỳ lạy từng đạo: "Tô Cổ đám người kết đảng mưu phản, ăn hối lộ trái pháp luật, tai họa dân chúng, đã bị hạ quan tru sát, thỉnh Thiên Sử phán đoán suy luận."

Thiên Sư thấy Diễm Vi vẫn dẫn theo nhô máu song kích hung dữ nhìn mình, không khỏi càng thêm khiếp sợ, nom nớp lo sợ nói: "Tô Cổ dám người . . . Mưu . . . Phán . . . Mưu phán . . . Tội khác . . . Làm tru . . . Làm tru, giao tiếp điển lễ công khai hành thích, tẩn Thái Thú xử trí thỏa đáng . . . Có công vô tội . . ."

Đan Dương ngược lại là sắc mặt như thường, tán thưởng nói: "Thiếu niên anh hùng, làm cư lúc này, ta không bằng đấy!"

Thấy tình thế dĩ nhiên hoàn toàn thiên hướng Tản Phàm một phương, trong sảnh mọi người cũng tỉnh ngộ, nhao nhao mở miệng biểu thị trung tâm: "Tô Cổ dám người dám trước mặt mọi người hành thích Thiên Sư, tội ác tày trời, chúng ta tất làm liên danh trình báo triều đình, liệt kê từng cái Tô Cổ vấy cánh tội ác."

Trịnh Hồn lấy mục ý bảo bên trong hoạn, bên trong hoạn tỉnh ngộ, vội vàng cầm lấy chiếu lệnh, cao giọng tuyên đọc nói: "Chiếu lệnh: Bái Tản Phàm Dương Liệt tướng quân, lĩnh Hán Trung Thái Thú, phong đều đình hầu." Lại nhanh chóng đem Hán Trung Thái Thú ấn từ Đan Dương vị trí tiếp nhận, đưa tới Tản Phàm giờ cao trên tay, cùng nhau đưa lên Đồng Hồ phủ, trúc khiến cho phù.

Tản Phàm tạ ơn đứng dậy, trực tiếp đi đến ở giữa chỗ ngồi lúc trước, hướng mọi người hô: "Làm chăm lo việc nước, còn Hán Trung thái bình thịnh thế."

"Bái kiến Thái Thú!" Đồng đạo quan lại đồng thời quỳ lạy mà đáp. Đến tận đây, Tản Phàm rốt cục thực xứng danh, trở thành Hán Trung Thái Thú.

Lại an ủi động viên mọi người mấy chữ, Tản Phàm liền thả mọi người về nhà, mà Thiên Sư cùng Đan Dương cũng chữ lập tức lên đường, rút cuộc dĩ nhiên trì hoãn nhiều ngày. Tản Phàm vậy mà không sĩ diện cái nào, tất cả tặng một ngàn kim lấy làm lộ phí, đồ dành thành bên trong hoạn vô cùng cao hứng mang theo Đan Dương quay về Lạc Dương đi nhậm chức.

Bên này, Tản Phàm nhân thể triệu tập ba vị mưu sĩ thương lượng như thế nào tiến thêm một bước chương không Hán Trung quận. Tản Phàm mở miệng dò hỏi: "Xưa kia tiếng Nhật công từng nói 'Quận thừa cầm đầu, tiếp theo công Tào, chủ bộ, lần nữa đốc buru, hộ Tào, quyết Tào, tại đây sáu chức không thể giao phó ngoại nhân.' nay quận thừa hướng vào Công Nghiệp, công Tào đã định văn công, chủ bộ chỉ mới đảm nhiệm chỉ, duy thiếu đốc buru, hộ Tào, quyết Tào không quyết, càng có tất cả Tào duyệt, lịch sử, chư huyện Huyện lệnh, Huyện trưởng chưa từng phân biệt đối, không biết ba vị tiên sinh tại sao dạy ta?"

Hi Chí Tài cùng Trịnh Hồn một chỗ cười nói: "Chúa công sao không lấy Từ Mậu (Diễm Phổ chữ) là đốc buru duyệt, vừa vận duy trì trật tự thuộc huyện, giám thị vốn quận quan dân."

Tản Phàm ngẫm nghĩ, Diễm Phổ tài hoa xuất chúng, càng thêm quen thuộc Hán Trung mọi việc, tiến là đốc buru làm chính là thượng sách, thích thú thăm dò nói: "Từ Mậu có bằng lòng hay không chịu thiết đốc buru duyệt chức, vì ta chinh đồn lại trị, duy trì trật tự không hợp pháp?"

Diễm Phổ đại hỉ, cảm giác sâu sắc bị tín nhiệm cùng trọng dụng, vội vàng tiến phía trước lễ bái nói: "Phải làm chúa công phân biệt duy trì trật tự, chương không Hán Trung." Tản Phàm vội vàng nâng dậy Diễm Phổ, phân công mọi người tất cả tổ chức trong đó chức, chinh đồn vào ở phủ Thái Thú để.

Quang Hòa sáu năm mười hai tháng đến Quang Hòa bảy năm tháng giêng, Tản Phàm lấy Diễm Phổ là Hán Trung quận đốc buru duyệt, mượn Tô Cổ mưu phản chi do, cũng thế tre ghi lại chi chứng cứ phạm tội, thông qua thanh tẩy, rút lui miễn, tiến nghị đợi phương thức, đem toàn bộ quận tất cả Tào duyệt, lịch sử, chư huyện Huyện lệnh, Huyện trưởng tất cả đều đổi. Mà Đan Dương hồi triều nhậm chức thời điểm ít nhiều ca tụng Tản Phàm tài hoa tại lĩnh Đế, Trương Nhượng đợi bên trong hoạn cũng nói ngọt chi, lĩnh Đế thích thú bổ nhiệm Trịnh Thái là Hán Trung quận thừa, từ đó Tản Phàm triệt để chương không Hán Trung quận.

Đến Quang Hòa bảy năm tháng giêng, Hán Trung quận như hộ sáu vạn một ngàn 158 (61 158 hộ), nhân khẩu 29 vạn năm ngàn một trăm tám mươi ba (295183 người), trong đó thanh tráng chi đinh năm vạn sáu ngàn năm trăm bốn mươi bảy (56547 đinh). Tản Phàm lấy Trịnh Hồn là công Tào, Hi Chí Tài làm chủ sổ ghi chép, Diễm Phổ là đốc buru hiệp trợ chính mình xử lý Hán Trung quận chính vụ, phổ biến chinh đồn lại trị, khích lệ khóa dân nuôi tằm, tùy tiện dao móng phủ, cổ vũ sinh dục, khởi công xây dựng thủy lợi đợi cử động. Lấy công lên Phương Duyệt, Hàn Hạo là quân Tư Mã, Trương Lâm là môn hạ duyệt... Đào thái già nua yếu ớt, tuyển một ngàn quân bên trong tỉnh nhuệ sĩ tốt xây dựng 500 người thân vệ doanh, lấy Diễm Vi là quân Tư Mã quản lý, xây dựng 500 người Cận Vệ Doanh, lấy Phương Duyệt là quân Tư Mã quản lý; chiêu mộ binh lính năm ngàn thanh tráng chi đinh xây dựng Hán Trung doanh, do cài bộ Tư Mã Hàn Hạo chỉ huy; tuyển 200 trung thành giới giang thanh tráng xây dựng môn hạ túc vệ, do môn hạ duyệt Trương Lâm kiêm quản, phụ trách phủ Thái Thú và trọng yếu mưu sĩ, võ tướng phủ đệ và thân thiết cảnh vệ; chiêu mộ tin cậy tinh anh hiệp sĩ năm mươi người bổ sung ảnh vệ doanh, do Hi Chí Tài quản lý. Khác theo Chim Ưng đưa thư mang về tin tức, an dân trại kinh qua Trịnh Thái, Triệu Khuê dám người nỗ lực, đã bí mật không chế phụ cận không ít sơn trại, chỗ hạt đã gần đến hơn tám trăm trại Bình.

Tản Phàm thỏa thuê mãn nguyện, Hán Trung đã là mọi sự đã chuẩn bị, chỉ chờ Hà Tiến động thủ cầm bộ ngựa nguyên nghĩa, bức bách Trương Giác phát động khởi nghĩa Khăn Vàng. . .

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Chương 21: Hoàng Cân chi loạn (nhất)

Quang Hòa bảy năm tháng giềng, Hà Nam Doãn Hà Tiến mệnh Trương Giác đệ tử Đường Chu, lấy phong tư, Từ Phụng có việc thương lượng danh nghĩa, dụ ngựa nguyên nghĩa đội thủ lĩnh đến Hà Nội quận Sơn Dương huyện, đội ngựa nguyên nghĩa vừa hiện thân Sơn Dương huyện, liền phục binh tứ xuất trắng trợn bắt, gần nghìn giáo chúng bị đương trường chém giết. Hà Tiến đem ngựa nguyên nghĩa trời đưa Lạc Dương, mặt bầm lĩnh Đế vót công lao về sau ngừ xa phanh thây tại thị.

Hà Tiến lại chuẩn bị thuật Trương Nhượng, Triệu trung đội trung bình tùy tùng "Thực ít nhiều cùng Trương Giác giao thông", cường ngành yêu cầu lĩnh Đế đem Trương Nhượng, Triệu trung đội lấy mưu phản tội xử tử. Đông đảo trung bình tùy tùng đáng thương cõi mũi, giày đạp đầu cao giọng kêu oan, Trương Nhượng càng lấy ra Tần Phàm trào cấp máu của mình sách, một mực chắc chắn nội ứng vẹn vẹn là phong tư, Từ Phụng, lĩnh Đế dần dần tin tưởng, càng đối với gì xuất phát cả giận nói: "Người nhất định đem trẫm thân cận người một mẻ hốt gọn! Mười thường tùy tùng bên trong cứng rắn không có một cái tốt hơn sao?" Hà Tiến thích thú không dám lẫn nữa chữ. Việc này, lấy Trương Nhượng cầm đầu hoạn quan thế lực cùng lấy Hà Tiến cầm đầu ngoại thích thế lực thế thành nước lửa, gần như đạt tới không chết không thôi nơi đây.

Lĩnh Đế lại mệnh Hà Tiến điều tra tội chứng cung tính thẳng vẽ và dân chúng có việc gót nói người, tru sát hơn ngàn người khả nghi, cũng truyền lệnh Ký Châu đuổi bắt Trương Giác, trưng quý báu, Trương Lương đội hàng đầu người. Tháng hai, Trương Giáobíng đăng phát hiện chuyện riêng đã bại lộ, tức thì dùng các loại phương pháp đêm tối thông báo khắp nơi, lập tức khởi nghĩa. Trương Giác mệnh các nơi quân khởi nghĩa đều đầu khóa Hoàng Cân (Hoàng Thiên biểu tượng), người đương thời xưng chỉ "Hoàng Cân quân", cũng căn cứ "thái bình kinh" bên trong về "Như thiên điều trị, như nơi đây điều trị, có người điều trị, ba tức giận vô cùng, sau đó kỳ đi vạn vật điều trị vậy mà" lý luận, tự xưng "Thiên tướng quân", trong đó đệ trương quý báu tự xưng nơi đây công tướng quân, trong đó đệ Trương Lương tự xưng "Người công tướng quân". Khởi nghĩa bắt đầu, quân chúng nhao nhao hưởng ứng, hoặc nhập ngũ đề tin đồn, hoặc đưa lương thực đưa y, nghĩa quân phát triển rất nhanh. Nghĩa quân phá được thành trấn, thiêu hủy quan phủ, sát hại lại sĩ, bốn phía khiếp hơi. Mười ngày trong đó, thiên hạ chấn động, Kinh Sư chấn động.

Hà Tiến ngày đêm chờ lệnh lĩnh quân bình định Hoàng Cân chi loạn, cũng khốc lóc kể lể tại gì Hoàng Hậu, gì Hoàng Hậu nhiều lần hướng lĩnh Đế góp lời, thỉnh lấy Hà Tiến là Đại Tướng Quân chinh phạt bốn phương. Trương Nhượng, Triệu trung đội trung bình tùy tùng có chút lo âu, nếu là Hà Tiến quyền hành thành nắm tắt nhiên nguy hiểm cho bản thân, xâu chuỗi cùng chết mệnh khuyến can, lĩnh Đế bản khoản trùng điệp bên bị bắt quyết, tùy ý Hoàng Cân xu thế càng ngày càng nghiêm trọng.

Tháng hai, Hán Trung quận.

Ẩn núp Lạc Dương thám tử phi mã chạy về Hán Trung, hướng Tần Phàm bẩm báo khắp nơi tin tức, Tần Phàm nhanh chóng mệnh Trương Lâm triệu tập tâm phúc quan lại nơi này phủ Thái Thú thương lượng đối sách.

Đội mọi người đến đông đủ, Tần Phàm trước giới thiệu thu thập phản hồi tin tức: "Hà Tiến lợi dụng Đường Chu bắt cũng ngừ xa phanh thây Thái Bình đạo gai dương khu thủ lĩnh ngựa nguyên nghĩa, làm cho Trương Giác sớm phát động 'Khởi nghĩa Khăn Vàng'. Cả nước bảy châu hai mươi tám quận đều phát sinh chiến sự, Hoàng Cân quân thế như chẻ tre, thiêu hủy quan phủ, sát hại lại sĩ, bốn phía cướp bóc, chấn động kinh đô. Hà Tiến đã nhiều lần mời làm Đại Tướng Quân, đều bị Trương Nhượng đội trung bình tùy tùng chần chờ. Lập tức, có hay không lúc trước kể sách lên lớp giảng bài thỉnh chính Kinh Châu?"

Diêm Phổ cấp bách muốn biểu hiện, dẫn đầu mở miệng nói: "Chúa công, phò lấy là không thể."

Tần Phàm sửng sốt, trực tiếp liền nói lời phản đối. . . Chẳng lẽ không chinh Kinh Châu?

Thấy mọi người đều kinh ngạc đang nhìn mình, Diêm Phổ ý tứ nơi này chính mình quá mức cấp thiết, vội vàng giải thích: "Chúa công, phò cũng không phải là chối bỏ Công Nghiệp ba sách. Tương phản, phò rất là bội phục Công Nghiệp chỉ nhìn xa hiểu rộng. Chỉ là thi vậy mà thế, cho dù tốt kể sách cũng làm bởi vì thi nhân thế mà nhanh nhạy. Chúa công, chư vị, thử nghĩ triều đình cầu mãi chúng ta xuất binh cùng Hán Trung chủ động lên lớp giảng bài chỉ khác nhau."

Tần Phàm hay là không hiểu nhiều lắm, Hi Chí Tài cùng Trịnh Hồn lại bưng tỉnh đại ngộ, liên tục tán thán nói: "Từ Mậu đại tài!"

Diêm Phổ liên tục khiêm tốn nói: "Chỉ mới, văn công quá khen. Phò phỏng nhân tâm mà thôi." Thấy Tần Phàm như cũ ngây thơ, tiến thêm một bước giải thích: "Chúa công, nếu là ta Hán Trung chủ động dâng thư thỉnh cầu xuất chinh Kinh Châu, tại lĩnh Đế, tại triều đình đại thần trong nội tâm làm là bức nào ẩn tượng? Mặc dù đồng ý chỉ, cũng không qua khu hô thôn lang, hai tướng suy yếu mà thôi, mà lại hơn phân nửa xuất chinh chi thuế ruộng, Binh Giáp, trợ cấp đội nhưng muốn ta Hán Trung phụ trách, công lao vậy mà tất bị tận lực cắt giảm. Về phần triều đình cầu mãi chúng ta xuất binh, hắc hắc. . . Không nói đến chúng ta có thể mượn cơ hội ít nhiều muốn đồ quân nhu, yêu cầu chuyển mưu sĩ, mãnh tướng, tinh tốt, ngày khác nếu là bình định phản loạn, đây chính là mang lại hoà bình và sự ổn định cho đất nước to lớn công."

Nghe xong Diêm Phổ giải thích, Tần Phàm vậy mà trong chớp mắt minh ngộ, trong nội tâm thâm than, không hổ là kiếp trước là Trương Lỗ mưu đồ nơi này một môn năm hầu mưu sĩ, cái này phỏng đoán nhân tâm bốn sự sợ chỉ có "Độc sĩ" Cổ Hủ đội số ít mấy người thế vượt qua a.

Tần Phàm tán thưởng một chút, cũng nói từ mình phỏng đoán: "Thế nhưng là từ Trương Nhượng vị trí bắt tay vào làm?"

Diêm Phổ cười nói: "Chúa công anh minh, chính là lợi dụng trương nhượng cho gì nước vào hòa xu thế. Hà Tiến đã có truy tầm phản loạn, bắt giết thủ lĩnh đạo tặc to lớn công, còn bên trong có gì Hoàng Hậu hiểu chi lấy tình, ngoài có Hoàng Cân quân hùng hổ dọa người xu thế, Đại Tướng Quân này chi chức vị sớm muộn gì tất thụ tại Hà Tiến. Mà một khi Hà Tiến nắm quyền, làm sao có thể buông tha mối hận cũ thù sâu bên trong hoạn có thể. Những cái này chắc hẳn Trương Nhượng đám người cũng rõ ràng, tất không cam lòng ngồi chờ chết. Lúc này nếu là có nhất nhảy bén thiện biện chi sĩ đi đến Lạc Dương, khiến Trương Nhượng thân tín chúa công, cũng tin phục ta Hán Trung mạnh thịnh, thì chư bên trong hoạn tất cầu chúng ta xuất binh lấy phân ra lấy Hà Tiến công lao, đến đỡ chúng ta lấy kiềm chế Hà Tiến." Lại trêu chọc nói: "Như thế, chúa công nên sớm đi nghỉ kỹ yêu cầu sự tình rồi. . ."

Trịnh Hồn cũng cười bổ sung: "Lúc này lấy mạnh mẽ bày ra tại Trương Nhượng, lấy yếu bày ra tại triều đình, hai phe thù lợi. Đã muốn trương tăng cho dư thực lợi, vừa muốn triều đình gây dư đồ quân nhu."

Tần Phàm gật gù đầu, dò hỏi: "Không biết kia vị tiên sinh nguyện thay ta đi đến Lạc Dương thúc đẩy việc này?"

Diêm Phổ lập tức đứng dậy chờ lệnh nói: "Phổ nguyện lại Lạc Dương."

Tần Phàm vậy mà cảm giác Diêm Phổ là thí sinh tốt nhất, thích thú nói: "Từ Mậu có thể lấy năm ngàn kim thúc đẩy việc này, ta mệnh Phương Duyệt lĩnh Cận Vệ Doanh hộ tống."

Diêm Phổ đứng dậy chối từ nói: "Phổ mang 30 môn hạ túc hộ vệ đưa là được, Phương Duyệt tướng quân có thể lưu lại Hán Trung gấp rút chỉnh huấn Cận Vệ Doanh, trừ bị xuất chinh mọi việc."

Tần Phàm nhớ tới thì ven đường cũng không đạo phi, cũng không có tin tức đề cập phụ cận như Hoàng Cân quân phản loạn, liền gật đầu đồng ý.

Diêm Phổ lại kề cạnh thỉnh Tần Phàm nói: "Mong rằng chúa công sớm đi xác định từ Trương Nhượng vị trí giành chi vật, lấy thuận tiện phó từ bên trong hòa giải."

Tần Phàm hỏi Hi Chí Tài, Trịnh Hồn nói: "Không biết hai vị tiên sinh lấy là ứng trước giành chuyện gì là tốt?"

Hi Chí Tài suy tư một lát, hồi đáp: "Trí mưu chi sĩ, hùng mãnh liệt chi tướng."

Trịnh Hồn lại đáp: "Ích Châu thích sử hoặc bằng khẩu tướng quân, An Tây tướng quân thậm chí trấn tây tướng quân."

Ách. . . Hai đại mưu sĩ ý kiến vậy mà lần đầu một trời một vực, Tần Phàm cảm thấy ngoài ý muốn.

Hi Chí Tài giải thích: "Trấn phủ châu quận, chinh chiến bốn phương không ai trong Trí mưu chi sĩ, hùng mãnh liệt chi tướng không thể. Ta Hán Trung mưu sĩ bất quá ba người, đem bất quá ba thành viên, tại sao Khai Cường thác thỏ?"

Trịnh Hồn vậy mà giải thích: "Chúa công nếu muốn sư ra nổi danh, thành tựu cổ tần xu thế, không ai trong dự mưu những cái này chức quan không thể. Như ngày khác là tranh bá người đoạt được, thì chắc chắn khắp nơi bị quân chế."

Tần Phàm một hồi đầu đầu, hai người nói đều rất có đạo lý, vô luận là đòi người mới lại muốn quan tước, đều là là sau này tranh bá thiên hạ chuẩn bị, cũng đều là phải làm kẻ sách, cần chính mình lựa chọn cho là thứ tự trước sau.

Tần Phàm nhiều lần châm chọc, nếu là hướng Trương Nhượng muốn nhân tài, chính mình nhớ rõ Hán Linh Đế thời kì dĩ nhiên nhậm chức châu quận mãnh tướng chỉ có Kinh Châu Hoàng Trung, Ích Châu Nghiêm Nhan, dĩ nhiên ra làm quan mưu sĩ chỉ có Ký Châu Tự Thụ, tổ chức lệ Chung Diêu, lại còn biết được tin tức vậy mà chỉ lần này không sai. Những người khác mới chịu sao chưa sinh ra, nhỏ tuổi, hoặc là liền là hoàn toàn không biết cụ thể chỗ phương vị.

Nếu là hướng Trương Nhượng muốn quan, vậy mà không nhớ rõ Lưu Yên là năm nào hướng Hán Linh Đế đề nghị "Phế lịch sử lập Mục", trước mắt Ích Châu thích sử chức quyền tựa hồ không hề giống chính mình biết rõ Tam quốc thời kỳ châu Mục quyền cao chức trọng, ngược lại là bằng khẩu tướng quân chức đã thuộc về Tam phẩm tướng quân, chương chính phạt, đã có thể khiến cho chính mình đạt được khá nhiều thành tựu kinh nghiệm, khiến kỹ năng hệ thống thăng cấp đến đẳng cấp bốn, hưởng thụ càng nhiều phúc vụ hạng mục, cũng có thể vì hẳn ngày thảo phạt Hoàng Cân, đánh chiếm Ích Châu thắng được xuất sư danh tiếng.

Tần Phàm sửa sang lại mạch suy nghĩ, chậm rãi nói ra quyết định của mình: "Từ Mậu việc này, quan tước thấp nhất muốn bằng khẩu tướng quân đội thực quyền quân vị, dư người đều không từ, phía sau đòi điều Ích Châu Nghiêm Nhan, Ký Châu Tự Thụ, Kinh Châu Hoàng Trung, tổ chức lệ Chung Diêu hộ tống xuất chinh."

Diêm Phổ vội vàng đáp ứng nói: "Tuân mệnh!"

Hi Chí Tài lại mở miệng dò hỏi: "Vén vén biết trong đó danh sợ khó tìm kiếm, mà lại chúa công lại là như thế nào biết được một thân?"

Tần Phàm ngẹn lời, chỉ phải xấu hổ giải thích: "Ta ngẫu nhiên cảm thấy chi trong đó danh, đều là hiền sĩ mãnh tướng, cũng nhậm chức quận huyện, tại trương nếu mà chữ, tìm kiếm làm không thể nghĩ ngờ khó." Hi Chí Tài vậy mà không hề truy vấn.

Trịnh Hồn lại tiếp theo góp lời nói: "Xin hỏi chúa công, vì sao không giành Ích Châu thích sử chi chức?"

Trịnh này hồn thực là một cây gân a, Tần Phàm đành phải lại ám chỉ nói: "Nếu vì Ích Châu Mục, ta tất toàn lực lấy chi." Trịnh Hồn nghe vậy, nhú mày suy tư một lát vậy mà không hề ngôn ngữ.

Tần Phàm thấy ba người đồng đều không dị nghị, liền đốc xúc Diêm Phô nhanh chóng phó Lạc Dương, Trịnh Hồn, Hi Chí Tài hai người trừ bị thuế ruộng Bình Giáp, Tiểu Địch kí hoạ tin tức cũng triệu hoán Chim Ưng đưa thư mang đến Dự châu. Chính mình thì nắm chặt chính lý kỹ năng hệ thống đã phân hồi các loại tin tức, nhân rồi thời điểm sẽ cùng Tiểu Địch một chỗ học thao lược, luyện tập võ nghệ, quan sát Điền Vi, Hàn Hạo, Phương Duyệt thao luyện sĩ tốt, lặng chờ Lạc Dương tin tức.

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Hoàng Cân chi loạn (hai)

Quang Hòa bảy năm (công nguyên 184 năm) ba tháng, cả nước bảy châu hai mươi tám quận đều phát sinh chiến sự, Hoàng Cân quân thế như chẻ tre, châu quận thất thủ, lại sĩ chạy trốn, Hán Linh Đế thấy Thái Bình đạo lợi hại như vậy, cuồng quít tại ba tháng Mậu Thân ngày (sơ tam) lấy Hà Tiến là Đại Tướng Quân, ti lệ bên trái phải vũ lâm năm doanh sĩ đồn tại đều đình, cả điểm vũ khí, trấn thủ Kinh Sư; lấy Hà Tiến chi đệ Hà Miêu là Hà Nam Doãn lẳng lại tổ chức lệ khu phản loạn; lại tự Hàm Cốc Quan, Đại Cốc, quảng thành, Y Khuyết, Hoàn Viên, xoáy cửa, Mạnh Tân, Tiểu Bình Tân đội tất cả kinh đô quan khẩu, thiết trí Đô Ủy đóng giữ; hạ chiếu các nơi canh phòng nghiêm ngặt, mệnh tất cả châu quận chuẩn bị tác chiến, huấn luyện binh sĩ, cả điểm vũ khí, triệu tập nghĩa quân.

Hoàng Phủ Tung nhân thế bên trên gián yêu cầu giải trừ đảng cấm, lấy ra hoàng cung tiền tài và tây vườn lương ngựa tặng cho quân sĩ, đề thăng sĩ khí, Hán Linh Đế tiếp nhận đề án, tại nhâm lớp ngày đại xá đảng người, trả về tất cả tỳ đồ, yêu cầu tất cả công khanh quyền xuất mã, nỏ, đề cử các tướng lĩnh tử tôn và dân gian như rất rõ chiến lược người nơi này công xa thực tiếp nhận phòng vãn. Còn bên kia mặt lại phát tinh binh trấn áp các nơi loạn chuyện riêng: Lư Thực lĩnh phó tướng tông thành viên ti lệ bắc quân năm trường học sĩ phụ trách Bắc Phương chiến tuyến, cùng Trương Giác chủ lực độ sức; Hoàng Phủ Tung và Chu tuyến tất cả lĩnh nhất quân, không chế năm trường học, ba hà kỵ sĩ và vừa mộ tới tinh binh dũng sĩ tổng cộng hơn bốn vạn người, thảo phạt Đình Xuyên khu vực Hoàng Cân quân. Chu tuyến lại thượng biểu gọi mộ Hạ Bi Tôn Kiên là tá quân Tư Mã, mang mộ thành hơn ngàn hoài tử tinh binh cùng Chu tuyến quân liên quân.

Đầu tháng ba năm, Trương Nhượng chung vi Diêm Phô nói động, liền họp Triệu trung, hạ uân đội nội thị khuyên bảo linh Đế đồng ý: "Dời lên đều đình hầu Tần Phàm là bằng khẩu tướng quân, lĩnh Hán Trung Thái Thú, thảo phạt Kinh Châu phản loạn, Kinh Châu thích sử bộ hiệp chí." Mặt khác lập tức khoái mã phân phát chiếu lệnh nơi này Ích Châu, Kinh Châu, nghiêm lệnh Nghiêm Nhan, Hoàng Trung tất cả lĩnh phản quan trọng đội ngũ tại đầu tháng năm nhất phía trước đến nam quận Tương Dương huyện là quân xuất chinh. Diêm Phô biết sự tình khẩn cấp, mang theo chiếu lệnh, quan ấn những vật này kiện không dừng ngủ đêm chạy đi, tại ba tháng mười tám ngày buổi trưa đến Hán Trung phủ Thái Thú để trước cửa.

Môn hạ duyệt Trương Lâm một mặt nâng Diêm Phô tiến nhập đường lớn, một mặt phân công môn hạ túc vệ thông báo Hí Trung, Trịnh Hồn đội trung tâm thuộc lại, Phương Duyệt, Hàn Hạo đội trọng yếu võ tướng nơi này phủ Thái Thú nghị sự. Một phút đồng hồ ở trong, Tần Phàm, Tiểu Địch, Điền Vi đám người liên tiếp vội vã đi đến phòng nghị sự. Trải qua ngắn ngủi nghỉ ngơi, miễn cưỡng khôi phục tinh thần Diêm Phô nhanh chóng hướng mọi người giới thiệu tình huống:

"Chúa công. . . Phô may mắn không làm nhục mệnh. Triều đình phong chúa công bằng khẩu tướng quân, lĩnh binh bình định Kinh Châu phản loạn, cũng đã cấp bách làm Ích Châu Nghiêm Nhan, Kinh Châu Hoàng Trung. . . Dem phản quan trọng đội ngũ hạn thì nơi này nam quận Tương Dương huyện là quân. Chiếu lệnh, quan ấn đều ở chỗ tại đây. . ." Diêm Phô đem thiếp thân bao phục triển khai, rõ ràng có thể thấy quan ấn cùng chiếu lệnh.

Diêm Phô nghi khẩu khí, lại tiếp tục nói: "Linh Đế phong Hà Tiến là Đại Tướng Quân, Hà Miêu là Hà Nam Doãn, giải trừ đảng cấm, mệnh lệnh tất cả châu quận chuẩn bị tác chiến, huấn luyện binh sĩ, cả điểm vũ khí, triệu tập nghĩa quân. . . Phân phát tinh binh trấn áp các nơi loạn chuyện riêng, Lư Thực phụ trách bắc bờ, đối phó Trương Giác chủ lực; Hoàng Phủ Tung thảo phạt Dự châu tất cả quận phản loạn; lấy ta Hán Trung làm chủ bình định Kinh Châu Hoàng Cân. Như vậy linh Đế xa hơn thủy không cứu gần hỏa danh tiếng không phát chiếu lệnh nơi này Ký Châu, mà tổ chức lệ Chung Điều thì lên lớp giảng bài vừa vãn nhuộm bệnh nặng không thể ra chinh, linh Đế đã hứa trong đó ở nhà dưỡng bệnh. . ."

Ký Châu đường xa xa xôi không chiêu mộ binh lính Tự Thụ vậy mà hợp tình lý, mà tổ chức lệ Chung Điều cáo ốm càng có thể là trong nội tâm không

muốn vì chính mình hiệu lực, Tần Phàm trong lòng biết rõ ràng, cũng không nói thẳng ra, ngược lại cao giọng cảm kích nói: "Vất vả Tử Mậu, còn đây là đại công, sau khi chiến đấu ta chắc chắn luận công ban thưởng."

Diêm Phổ rất là cảm ơn, vui mừng nói: "Tạ chúa công. Phổ bất thiện quân lược, nguyện đóng giữ Hán Trung, làm chủ công ổn định phía sau."

Biết dài ngắn, hiểu tiến thoái, đúng là lương tài. Tần Phàm hài lòng đáp ứng nói: "Tốt hơn, liền lao Tử Mậu vì ta đóng giữ Hán Trung." Lại nức nở hỏi còn lại hai vị mưu sĩ mục đích: "Chỉ mới, văn công mục đích như thế nào?"

Trịnh Hồn trước tiên mở miệng trả lời: "Hồn cũng nguyện đóng giữ Hán Trung, làm chủ công phù dân chúng cung cấp quân nhu."

Hí Trung thấy thế, cười nói: "Như thế, liền theo văn công kế sách, ta theo chúa công xuất sư Kinh Tương."

Tần Phàm cũng vui vẻ đắc thủ hạ mưu sĩ ý kiến nhất trí, liền trực tiếp phân phối nhiệm vụ.

"Trịnh Hồn, Diêm Phổ, Hàn Hạo, Trương Lâm. . ."

"Tại!" Bốn người đồng thời đứng dậy.

"Lấy Trịnh Hồn làm chủ, Diêm Phổ tá chi, Hàn Hạo là, cũng Trương Lâm đội ti lệ Hán Trung doanh, môn hạ túc vệ đóng giữ Hán Trung." Tần Phàm đem Hán Trung Thái Thú quan ấn, Dương Liệt đem quân quan ấn (không biết có phải hay không là Trương Nhượng tặng cho Tần Phàm đền đáp, hay là triều đình là khởi nghĩa Khăn Vàng sát đầu mẽ trán mà quên đi, cũng không chiều lệnh rút lui miễn cùng thu hồi quan ấn, Tần Phàm quyền làm Dương Liệt tướng quân chỉ chức đã thuộc Hán Trung.) phân biệt giao cho hán làm Trịnh Hồn, Hàn Hạo.

"Ân!" Bốn người cùng kêu lên đáp.

"Hí Trung, Điền Vi, Phương Duyệt. . ."

"Tại!" Ba người vậy mà đồng thời đứng dậy.

"Lấy chỉ mới là quân sư, Điền Vi, Phương Duyệt là, ti lệ thân vệ doanh, Cận Vệ Doanh, ảnh vệ doanh theo ta xuất sư Kinh Châu."

"Ân!" Ba người cao giọng lĩnh mệnh.

Tần Phàm lại nhìn xem về mặt sốt ruột lo lắng Tiểu Dịch, cười nói: "Tiểu Dịch hộ tống xuất chinh, tạm đảm nhiệm sách tá, phụ trách ghi chép, sao chép, tin tức truyền đi đội chuyện riêng."

Tiểu Dịch nhất thời mừng rỡ vô cùng, vậy mà học Hí Trung đám người bộ dáng, vô cùng cao hứng đứng dậy lĩnh mệnh: "Ân!" Một phòng khách người thấy thế đều cười ha hả.

Tần Phàm nhớ tới kỹ năng hệ thống hẳn là có thể thăng cấp đến đẳng cấp bốn, mình cũng như 16 cái kỹ năng điểm số, là thời điểm lại thêm mạnh mẽ đối phương thực lực, liền phân phó: "Chư vị nhanh đi trừ bị, rõ ràng Nhật Thần thì tuyên thệ trước khi xuất quân xuất chinh!"

"Ân!" Mọi người lĩnh mệnh liền tất cả tự rời đi, chỉ chừa Tiểu Dịch tiếp tục tại trong phòng nghị sự thu thập chính lý.

Tần Phàm thừa cơ gọi hệ thống: "Chúc mừng hệ thống thăng cấp, mau tới giới thiệu chức năng mới, bọn Kí Chủ muốn tiêu phí!"

Vừa nghe đến Tần Phàm muốn tiêu hao kỹ năng điểm số, hệ thống lập tức bắt đầu đáp lại:

"Đình đông... Chúc mừng Kí Chủ đạt được bằng khấu đem quân quan chức, ban thưởng thành tựu 1200. Trước mắt thành tựu kinh nghiệm 26052000, hệ thống tự động đem thăng cấp làm đẳng cấp bốn..."

"Đình đông... Hệ thống thăng cấp thành công, trước mắt thành tựu kinh nghiệm 60510000. Kí Chủ lớn nhất kỹ năng mấy thăng cấp đến 4 cái (bao hàm đã chọn 'Linh ngộ kỹ xảo', kỹ năng có thể chọn chọn thăng cấp đến 4 cấp. Hệ thống đẳng cấp bốn mở ra kỹ năng điểm số hồi đoái, tự động nhắc nhở phục vụ."

"Kỹ năng điểm số hồi đoái phục vụ: Giải quyết Kí Chủ kỹ năng điểm số quá nhiều vô pháp tiêu phí vấn đề, hệ thống hậu trường kho số liệu đem đổi mới ra bao gồm thần binh áo giáp, chiến mã bí tịch, đặc hiệu dược vật, thiết bị bán về đội Vật phẩm. Kí Chủ lựa chọn lại còn thành công khấu trừ kỹ năng điểm số, đem tại ba ngày bên trong lấy hợp lý phương thức đưa đến Kí Chủ hoặc Kí Chủ chỉ định nhân tài vị trí."

"Tự động nhắc nhở phục vụ: Tự động nhắc nhở đối phương đã thu nhận sử dụng nhân tài thuộc tính, kỹ năng biến hóa tình huống, tất cả nhắc nhở lùi lại không cao hơn một nén hương. Mặt khác thỉnh Kí Chủ chú ý, hạng mục này tăng giá trị tài sản phục vụ như cũ hữu hiệu, nhưng tư phí cải thành mỗi gia tăng một người đặc biệt chú ý mục tiêu đem mỗi tháng vượt mức khấu trừ 2 cái kỹ năng điểm số. Kết hợp Kí Chủ tự nghiệm thấy phản hồi, hủy bỏ Kí Chủ nguy hiểm cảnh bày ra công năng."

Tần Phàm một hồi không lời, lại vậy mà không có cách nào, đành phải tự an ủi mình nói: Hủy bỏ nguy hiểm cảnh bày ra công năng liền hủy bỏ a, dù sao chân thực xác suất trúng cùng nhắc nhở ti lệ cũng không cao, hay là lựa chọn, trao tặng kỹ năng tới thật sự.

"Trao tặng Trương Lâm 'Triệu hoán Chim Ưng đưa thư' kỹ năng." Tần Phàm đầu tiên nghĩ đến Tiểu Dịch vậy mà đem theo chính mình sắp xuất hiện chính

Kinh Châu, Hán Trung chính là căn cơ chi địa, phải cam đoan tin tức thông, mà Trịnh Hồn, Diêm Phổ đều là trọng yếu mưu sĩ, Hàn Hạo cho thấy Văn Võ Song Toàn chỉ tướng, đem 'Triệu hoán Chim Ưng đưa thư' cái này phụ trợ kỹ năng trao tặng bọn họ, thật sự là lãng phí kỹ năng không vì. Còn lại đóng giữ chỉ trong đám người, có thể hoàn toàn tín nhiệm liền chỉ có Trương Lâm một người, hơn nữa hẳn còn ra tự an dân trại, Tần Phàm cảm thấy vựa vãi lợi dụng an dân trại quan hệ, xây dựng Hán Trung (Trương Lâm)— Kinh Châu (Tiểu Địch)— Dự châu (Triệu Khuê) tin tức truyền đi mạng lưới.

"Thật xin lỗi, hệ thống vô pháp chấp hành nên mệnh lệnh. Trương Lâm không có kỹ năng không vì, thứ tư duy tổng cũng không đủ 200, vô pháp hưởng thụ Kí Chủ 'Linh ngộ kỹ xảo LV1' lớn nhất có thể học kỹ năng đến +1 quãng sáng hiệu quả."

"Tê. . ." Tần Phàm lần nữa không lời, trầm mặc một lát sau đành phải chiết giá trung tuyến chọn nói: "Vây trao tặng Trịnh Hồn 'Triệu hoán Chim Ưng đưa thư' kỹ năng."

"Đình đông. . . Hệ thống đã ghi chép trao tặng Trịnh Hồn 'Triệu hoán Chim Ưng đưa thư LV1' kỹ năng, đem tại ba ngày bên trong lấy thỏa đáng phương thức trao tặng Trịnh Hồn, cũng khiến cho tiếp nhận quen thuộc kỹ năng. Đã khấu trừ Kí Chủ 2 cái kỹ năng điểm số, bởi vì hệ thống nguyên nhân trao tặng kỹ năng thất bại đem phản hồi 2 cái kỹ năng điểm số, Kí Chủ trước mắt còn thừa kỹ năng điểm số 14 cái."

"Trước cung cấp chuẩn bị tuyển kỹ năng." Tần Phàm vốn định trực tiếp thăng cấp chính mình 'Xem tài như mạng LV2', 'Cường thân kiện thể LV1', 'Cầu hiền nhược khát LV2' đội kỹ năng, lại lo lắng đổi mới ra tốt hơn kỹ năng đem không đủ kỹ năng điểm số, quyết định hay là bảo thủ dự trữ chút mấy, xem trước một chút chuẩn bị tuyển kỹ năng tình huống.

"Hệ thống thu được chỉ lệnh, chính đang thi hành, thỉnh Kí Chủ chờ một chút. Âm áp nhắc nhở: Đã duy trì Kí Chủ 'Trao tặng kỹ năng', 'Thu về kỹ năng', 'Phục chế kỹ năng', đã duy trì 'Bốn tuyến nhất', 'Bốn tuyến hai', 'Chỉ định phạm vi' ba loại kỹ năng lựa chọn hình thức."

"Chuẩn bị tuyển kỹ năng A021, linh động mau lẹ. Có thể chỉ định học mục tiêu. Khiến cho dùng kỹ năng thời kỳ, đề cao mục tiêu tốc độ công kích cùng vũ lực. LV1 đề cao 15% tốc độ công kích, đồng thời đề cao vũ lực 5, tiêu hao khí lực 10, thời gian duy trì nửa nén hương, thời gian cooldown một ngày."

Chuẩn bị tuyển kỹ năng B012, năng lượng chuyển di. Có thể chỉ định học mục tiêu, bị động kỹ năng. Đối với địch phương mục tiêu vật lý công kích là hấp thụ thứ nhất điểm toàn bộ thuộc tính cũng chuyển hóa thành bản thân vượt mức vũ lực. LV1 mỗi lần công kích chuyển hóa làm bản thân vũ lực 1, đối với cùng một mục tiêu tối đa hấp thụ 5 điểm toàn bộ thuộc tính, chuyển hóa làm bản thân 5 điểm vũ lực, thời gian duy trì nửa nén hương. Thời gian cooldown một nén hương.

Chuẩn bị tuyển kỹ năng B013, vô giả chi hồn. Có thể chỉ định học mục tiêu, bị động kỹ năng. Gia tăng tỷ lệ nhất định đón đỡ vật lý công kích, đồng thời cũng có thể gia tăng tỷ lệ nhất định tạo thành nhiều lần tổn thương một kích trí mạng. LV1 như 10% tỷ lệ đón đỡ vật lý công kích, 10% tỷ lệ tạo thành 2 vạn phần tổn thương một kích trí mạng. Không có thời gian cooldown.

Chuẩn bị tuyển kỹ năng B014, cuồng bạo liên kích. Có thể chỉ định học mục tiêu. Thật lớn đề thăng tốc độ công kích, trong chớp mắt mục tiêu công kích mấy lần. LV1 đề thăng 300% tốc độ công kích, tiêu hao khí lực 10, duy trì 3 lần công kích hoặc tiếp tục nửa nén hương thời gian, thời gian cooldown ba ngày."

Tần Phàm nghe hệ thống báo ra chuẩn bị tuyển kỹ năng chính là một hồi không lời, toàn bộ đều vũ kỹ loại này kỹ năng. Diêm Vi kỹ năng không vì đã đủ, chính mình chỉ còn lại Phương Duyệt, Hàn Hạo nhị tướng, mà lại cơ sở vũ lực tại cũng không cao, thật sự là khó có thể lựa chọn (trao tặng). Tần Phàm suy tư nhiều lần, hay là quyết định không lãng phí lần này miễn phí đổi mới cơ hội, trao tặng Phương Duyệt "Vô giả chi hồn" cùng "Linh động mau lẹ" kỹ năng, rốt cuộc hẳn "Khát máu cuồng bạo" kỹ năng tuy thể thời gian ngắn đề thăng vũ lực, tốc độ công kích, thế nhưng quá dễ dàng bị miểu sát, phối hợp bên trên "Đón đỡ", "Một kích trí mạng", có thể nói đã thể gia tăng lực sát thương lại có thể tăng cường sinh tồn lực.

Tần Phàm không do dự nữa, phân phó hệ thống nói: "Trao tặng Phương Duyệt 'Vô giả chi hồn LV1', 'Linh động mau lẹ LV1' kỹ năng"

"Đình đông. . . Phương Duyệt phù hợp Kí Chủ 'Linh ngộ kỹ xảo LV1' kỹ năng kích hoạt điều kiện, hệ thống đã ghi chép trao tặng trao tặng Phương Duyệt 'Vô giả chi hồn LV1', 'Linh động mau lẹ LV1' kỹ năng, đem tại ba ngày bên trong lấy thỏa đáng phương thức trao tặng Phương Duyệt, cũng khiến cho tiếp nhận quen thuộc kỹ năng. Đã khấu trừ Kí Chủ 2 cái kỹ năng điểm số, bởi vì hệ thống nguyên nhân trao tặng kỹ năng thất bại đem phản hồi 2 cái kỹ năng điểm số, Kí Chủ trước mắt còn thừa kỹ năng điểm số 12 cái."

Tần Phàm tiếp theo phân phó: "Điều tra bốn Kí Chủ thuộc tính cùng hệ thống hậu trường gửi tình huống."

"Hệ thống thu được chỉ lệnh, chính đang thi hành, thỉnh Kí Chủ chờ một chút."

"Tần Phàm, 16 tuổi, tinh lực 135, khí lực 42. Chỉ huy 61, vũ lực 58, trí lực 68, chính trị 67. Vật lý né tránh 18%, kỹ năng né tránh 28%. Kỹ năng nhất 'Xem tài như mạng LV2', kỹ năng hai 'Cường thân kiện thể LV1', kỹ năng ba 'Cầu hiền nhược khát LV2', kỹ năng bốn 'Linh ngộ kỹ xảo LV1'. Còn thừa kỹ năng điểm số 12 cái, lớn nhất có thể học kỹ năng mấy 4 cái. Hệ thống hậu trường thông qua 'Xem tài như mạng LV2' đã nhặt tích hoàng kim 621 kim. Hối đoái bình đài lần đầu khởi động, khởi động sau khi hoàn thành đem chủ động hướng Kí Chủ báo cáo."

"Đình đông.. Chúc mừng Kí Chủ chỉ huy, trí lực, chính trị thuộc tính tại đồng đều vượt qua 60, phẩm chất đánh giá: C, Kí Chủ hưởng thụ kỹ năng điểm số gấp đôi ban thường, đạt được kỹ năng điểm số 2*2 cái, Kí Chủ trước mắt kỹ năng điểm số 16 cái."

Tần Phàm đại hỉ, không nghĩ tới chính mình đoạn thời gian tới chăm học khổ luyện quả thật không có uống công phí, gia tăng lên bản thân thuộc tính đồng thời còn đã kiếm được 4 cái kỹ năng điểm số, chỉ là tính gộp lại hoàng kim như thế nào mới 621 kim, ít như vậy? ! Mặt khác, Tiểu Địch có thể hay không vậy mà đạt được nhân tài đánh giá rồi

Hệ thống cảm giác được Tần Phàm nghi vấn, trực tiếp giải thích: "Kí Chủ thường xuyên quên mở ra 'Xem tài như mạng LV2' kỹ năng, tích lũy hoàng kim

tự nhiên đặc biệt thiếu. Hệ thống lập tức điều tra Tiểu Địch thuộc tính, xin chờ một chút. . ."

"Tiểu Địch, 15 tuổi, tinh lực 72, khí lực 25. Chỉ huy 39, vũ lực 28, trí lực 50, chính trị 45. Vật lý né tránh 8%, kỹ năng né tránh 13%. Kỹ năng nhất 'Triệu hoán Chim Ưng đưa thư LV3'. Lớn nhất có thể học kỹ năng mấy 2 cái."

"Đình đông.. Tiểu Địch không phù hợp nhân tài nhận định tiêu chuẩn thấp nhất (cấp độ D, tư duy thuộc tính tổng đạt tới 200), Kí Chủ vô pháp giành được kỹ năng điểm số ban thưởng."

Tần Phàm đành phải thôi, lại không cam lòng, hướng hệ thống thương lượng nói: "Bỏ Kí Chủ công vụ bề bộn, thực tại không có tinh lực cùng ký ức tới chủ động mở ra kỹ năng. Nếu không thương lượng, hệ thống kết hợp tánh mạng của ta lực tình huống, tự động mở ra cùng đồng 'Xem tài như mạng LV2' kỹ năng?" Ngừng dừng một cái, lại bổ sung: "Yên tâm, sẽ không để cho người toi công bận rộn. Ta chỉ muốn chín thành. . ."

"Thành giao!" Không đợi Tần Phàm nói xong, hệ thống liền cướp đã đáp ứng, vẫn không quên phụ bên trên "Miễn trách điều khoản":

"Thỉnh Kí Chủ trao quyền bỏn hệ thống tự động mở ra 'Xem tài như mạng' kỹ năng quyền hạn, tại đây quyền hạn bao gồm nhưng không giới hạn tại tùy ý thời gian, tùy ý hoàn cảnh, tùy ý dưới điều kiện đồng đều giúp cho trao quyền, mà lại bởi vậy tạo thành sinh mệnh lực thấp dẫn phát buồn nôn chóng váng đầu, sức chống cự yếu, thậm chí bị địch quân mục tiêu miếu sát các loại tình huống, bỏn hệ thống đều không trách nhiệm. Thỉnh Kí Chủ tất biết cũng đồng ý."

"Đồng ý." Tần Phàm cũng không quên cộng thêm hạn chế: "Chú ý không thể khiến cho bỏn Kí Chủ xuất hiện quá lớn quá nhiều không tốt phản ứng, bỏn Kí Chủ nếu không phải sống khá giả hoặc là bỏ mạng, người vậy mà chạy không thoát. . . Mặt khác, người bây giờ không riêng tham lam ta kỹ năng điểm số, đối với hoàng kim vậy mà nhắm vào. . . Người một cái xuyên việt mà đến kỹ năng hệ thống lấy ra có làm được cái gì?"

"Ài. . . Hệ thống cũng là có mộng tưởng. Kí Chủ mộng tưởng là hồi đình thiên hạ, mà vốn hệ thống mộng tưởng liền là trở thành hoàn thiện nhất cường đại nhất Siêu cấp hệ thống. Làm gì được chủ trình tự thiết lập hạn chế, cần đều không ngừng thu thập Kí Chủ cung cấp các loại tài nguyên, chuyển hóa thành đủ nhiều số liệu tài nguyên bao, mới có thể chèo chống chủ trình tự từng bước thay đổi triều đại thăng cấp, bằng không thì ai mà thêm người điểm này thành tựu, điểm này hoàng kim. . ."

"Đình đông.. Bỏn hệ thống đã sơ bộ hạch toán, trước mắt kỹ năng đẳng cấp, Kí Chủ mỗi tháng lớn nhất hồi phục tinh lực $(30+10)*30=1200$, hệ thống đem căn cứ Kí Chủ trạng thái tình huống hợp lý tiêu hao tinh lực, 'Xem tài như mạng LV2' tính toán mỗi tháng lớn nhất có thể tích lũy 4800 kim, ít nhất tính ra có thể tích lũy 3500 kim, khấu trừ tiền thuê, đảm bảo phí đội tiêu hao, bỏn hệ thống mỗi tháng buông xuống thiếu hụt trường là Kí Chủ tồn nhập 3000 kim."

Con mẹ nhà người không phải không hiểm có điểm này hoàng kim, mà là cũng đã rơi vào tiền trong mắt. Tần Phàm cũng lười lại vạch trần hệ thống các loại cất xén tâm nhân, rốt cuộc kỹ năng hệ thống càng cường đại, với tư cách là Kí Chủ mình cũng thể hưởng thụ nơi này càng nhiều tốt hơn phục vụ: "Được rồi. Mỗi tháng tích lũy tam thiên kim."

"Cảm tạ ngài thông cảm, chúc ngài sinh hoạt vui sướng! Gặp lại. . ."

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỹ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Hoàng Cân chỉ loạn (ba)

Quang Hòa bảy năm (công nguyên 184 năm) tháng tư năm Nhật Thản, đều đình hầu, bằng khẩu tướng quân, lĩnh Hán Trung Thái Thú Tần Phàm tuyên thệ trước khi xuất quân xuất chinh, dẫn Hi Chí Tài, Điền Vĩ, Phương Duyệt, Tiểu Địch cũng hơn một ngàn tinh nhuệ sĩ tốt lao tới nam quận Tương Dương huyện, đội cùng Hoàng Trung, Nghiêm Nhan là quân thảo phạt Kinh Châu khu Hoàng Cân quân.

Trên đường đi, Tần Phàm cùng Tiểu Địch chỉ cần hơi có nhân hạ tìm Điền Vĩ, Phương Duyệt học võ nghệ, tìm Hi Chí Tài lĩnh giáo quân lược. Đại quân mặc huyện qua quận rất nhanh tiến nhập Kinh Châu Địa giới, thừa dịp Tần Phàm ngẫu nhiên khe hở, hệ thống bắt đầu rồi báo cáo:

"Đình đông.. Hồi đoái bình đài khởi động thành công, kho số liệu chuẩn bị hoàn thành. Nhắc nhở Kí Chủ, lần đầu mở ra bình đài đã miễn phí đôi mới sáu cái chuẩn bị tuyên đạo cụ, sau này đôi mới đem là có thù lao phục vụ, mỗi lần đem tiêu hao 2 cái kỹ năng điểm số."

"Chuẩn bị tuyển đạo cụ T001, lồng quần ô chuy ngựa. Đinh phong trạng thái lớn nhất tuổi thọ (năm) là 6 15. Vũ lực +3, tốc độ công kích +10%, tốc độ di chuyển +30%. Giá cả: Bốn Vạn Kim hoặc 8 cái kỹ năng điểm số."

"Chuẩn bị tuyển đạo cụ T002, thủy hỏa đoạt Hồn Thương. Vũ lực +4, tốc độ công kích +20%. Giá cả: Năm Vạn Kim hoặc 10 cái kỹ năng điểm số."

"Chuẩn bị tuyển đạo cụ T003, Chu huyết quả. Phục dụng vũ lực +6, được hiệu tiếp tục một canh giờ. Giá cả: Tam thiên kim."

"Chuẩn bị tuyển đạo cụ T004, Thanh Lam Thảo. Phục dụng trí lực vĩnh cửu tính cách +1. Giá cả: Hai Vạn Kim hoặc 4 cái kỹ năng điểm số."

"Chuẩn bị tuyển đạo cụ T005, Thiên Linh Sâm. Phục dụng an bài tinh thần, định hồn phách, dừng lại hồi hộp, trừ tà Khử Bệnh. Giá cả: Tám Vạn Kim hoặc 16 cái kỹ năng điểm số."

"Chuẩn bị tuyển đạo cụ T006, Thần Tỉ Nỗ bán về. Đồ văn giới thiệu như thế nào chế tạo Thần Tỉ Nỗ bán về. Giá cả: Bảy Vạn Kim hoặc 14 cái kỹ năng điểm số."

Tần Phàm nhanh chóng nhất nhất ghi lại hạ xuống, lại còn còn nhiều lưu lại tưởng tượng, phàm là liên quan đến kỹ năng hệ thống tin tức toàn bộ sử dụng giản thể chữ Hán cùng Ảp con số, thậm chí tại chỗ mẩu chốt cang sử dụng ghép vần ghi chép.

Lại hành quân tám ngày, đến lúc tháng tư hai mươi ngày giờ Ty, đại quân mới vừa tới đến thẳng Tương Dương huyện ngoài cửa thành. Tần Phàm một đường thấy, không có chút nào Hoàng Cân phản loạn dấu hiệu, cũng không bằng kiếp trước chỗ văn phồn hoa cảnh tượng, có chỉ có vì sinh kế bốn tầu lao lực dân chúng, đối với chính mình chỗ tỉ lệ hai Thiên Quân đội ngũ trận ngoài thành không có chút nào kích thích nửa điểm dư thừa hứng thú.

Nam quận quận thừa nghe hỏi rất nhanh dẫn dắt tiểu quan lại chạy tới, khách khách khí khí hướng mọi người chấp tay nói: "Hạ quan nam quận quận thừa Quách Chí, phụng mệnh Sứ đại nhân chỉ mệnh cung nghênh bằng khẩu tướng quân."

Diễn Vi giận dữ: "Chủ công nhà ta chính là bằng khẩu tướng quân, lĩnh Hán Trung Thái Thú, phụng triều đình chiếu lệnh là bọn người thảo phạt Kinh Châu phản loạn, lại chỉ khiến mày một cái quận thừa nghênh tiếp, là đạo lý gì?"

Quách Chí bị Diễn Vi bị làm cho đều nhanh muốn khóc lên, lắp bắp đáp: "Nam Dương Quận. . . Nam Dương Quận. . . Đã xảy ra chuyện. . . Hoàng Cân. . . Thủ lĩnh Trương Mạn Thành. . . Đêm người tại Nam Dương Quận khởi binh, kích chém Nam Dương Thái Thú. . . Chử công, chiếm. . . Chiếm lĩnh Uyển Thành. . . Đêm qua. . . Đêm qua. . . Thái Thú là thích sử chỗ gọi, đến nay chưa về. . . Chỉ phải hạ quan thay đến đây. . ."

Tần Phàm cả kinh, đi vội chạy đi còn không có bắt kịp Nam Dương cuộc chiến, nhanh chóng đến hỏi: "Hoàng Cân quân có bao nhiêu sĩ tốt? Lãnh binh tướng lĩnh vì ai?"

Quách Chí vẻ mặt hồ thẹn nhất gan đáp: "Hạ quan không biết. . ."

Tần Phàm nhin không được giận dữ: "Người đều không có phân công trình sát tìm hiểu?"

Quách Chí khúm núm không dám nói tiếp, Hi Chí Tài vội vàng ra ngoài hoà giải: "Chúa công, chuyện riêng phát đột nhiên, khó tránh khỏi trở tay không kịp, có lẽ trình sát đã về, chính hướng đám Sứ đại nhân báo cáo vậy mà không được biết. . ." Nói xong, vụng trộm ý bảo Tần Phàm an tâm một chút chờ vội.

Quách Chí như được đại xá, cảm kích nhìn một cái Hi Chí Tài, không ngớt lời phụ họa: "Đúng vậy. . . Đúng vậy. . . Hoặc Hứa Chính tại đám Sứ đại nhân vị trí báo cáo. . ."

Hi Chí Tài ngược lại vừa cười nói: "Chúng ta đường xa mà đến, quách quận thừa để cho chúng ta khô đứng ngoài thành?"

Quách Chí có chút xấu hổ đáp: "Hạ quan đã ở thành bên trong tốt nhất thành lâu chuẩn bị xong tiệc rượu, là bằng khẩu tướng quân một nhóm mời khách từ phương xa đến dùng cơm tẩy trần, chỉ là. . . Chỉ là. . . Cái này sĩ tốt. . . Cái này sĩ tốt. . . Sợ là. . . Sợ là. . . Bất tiện. . . Vào thành. . ."

Phương Duyệt nghe vậy giận dữ, quát: "Lớn như vậy Tương Dương Thành bên trong không một đóng quân nơi trú quân? Rõ ràng là kỳ thị chúng ta!"

"Tướng quân bớt giận. . . Bớt giận. . . Hạ quan không dám. . . Hạ quan chỉ là quận thừa. . . Hạ quan. . ." Quách Chí trực tiếp bị rống thành mồ hôi rơi như mưa, nửa ngày nói không nên lời một câu đầy đủ.

Thấy cái này quận thừa thật sự là bần nhão đỡ không nổi tường, lại hỏi hẩn cho thấy ngơ ngẩn. Tần Phàm khoát tay ngừng lại Phương Duyệt, lãnh đạm nói: "Là như thế, chúng ta liền trú đóng ở Tương Dương này ngoài thành, chuyện còn lại quận thừa đại nhân chính mình nhìn xử lý a!" Nói xong, liền cũng không quay đầu lại hướng quân trận đi đến.

Quách Chí nhanh chóng đáng thương cầu trợ Hi Chí Tài: "Đại nhân. . . Đại nhân. . . Triều đình quy chế pháp luật. . . Bên ngoài quân như bất khả tự ý vào trong thành. . . Thái Thú quân pháp nghiêm ngặt, hạ quan. . . Hạ quan thật sự là không dám thả bên ngoài quân vào thành. Nhìn qua đại nhân nhìn tại ta cùng với bằng khẩu tướng quân tương đồng trưng công sở tiến trên mặt, giúp đỡ hạ quan. . . Giúp đỡ hạ quan. . . Hạ quan. . . Hạ quan tất nhiên có chỗ cảm tạ. . . Chắc chắn thâm tạ. . ."

Hi Chí Tài có chút hăng hái đánh giá vài lần Quách Chí, rồi mới cười nói: "Thật là duyên phận. . . Là tương đồng trưng công sở tiến, chủ công nhà ta vậy mà tất nhiên sẽ không làm khó người. Chỉ là thủ hạ sĩ tốt phần lớn thô bỉ, người khiến bọn họ đói bụng ngủ ngoài trời tại hoang dã miền quê, như môn sinh oán tào bạo, cũng không biết là làm ra hạng gì chuyện riêng."

Quách Chí nhanh chóng biểu thị: "Hạ quan lập tức đưa lên rượu thịt gạo và mì. Đại nhân, người xem một trăm con dê, năm mươi miếng heo, một trăm vỏ rượu, một trăm xe mì phở rau quả đủ đi?"

Hi Chí Tài thán phục không thôi, tán thán nói: "Quách quận thừa thật sự là phú giáp một phương, hùng hồn sơ tài. . ."

Quách Chí nhất thời tâm thần đại chấn, cận thân thấp giọng bẩm báo nói: "Hạ quan nào có bạc này gia tài, bất quá là Kinh Tương giàu có và đông đúc mà thôi. . ."

Hi Chí Tài trong chớp mắt minh ngộ, cái thằng này chỉ như thế là lấy việc công làm việc tư. Hi Chí Tài suy nghĩ một chút, bắt đầu ngữ khí thành khẩn quan tâm tới cái này quận thừa trên: "Quách huynh như thế hùng hồn, sẽ không sợ Thái Thú đại nhân trách tội hạ xuống?"

Quách Chí lại thở phì phì khoát tay nói: "Hừ, hần phía dưới vậy mà bất quá chỉ như vậy!"

Hi Chí Tài âm thầm gật đầu, giả vờ giả vịt lấy lòng Quách Chí vài câu liền mượn cớ cáo từ, bước nhanh phản hồi cùng Tàn Phàm đám người tụ họp.

Bên này, Diễm Vi, Phương Duyệt hai người chỉ huy sĩ tốt đã ở rồi, bỏ thành cửa ba dặm bên ngoài thông thả đất hoang bên trên dựng nổi lên tạm thời nơi trú quân, chính an bài đầu bếp dỡ xuống đồ quân nhu, chuẩn bị vui nồi nấu cơm, Hi Chí Tài nhanh chóng gọi lại hai người: "Phân phó hạ lại, muộn một canh giờ nấu cơm, hôm nay rượu thịt quân đủ." Dứt lời, lại dặn dò hai có người nói: "Tiếp tục thao luyện một canh giờ, thời kỳ cần phải cam đoan quân dụng nghiêm chỉnh, chiến lực ngăn cao." Liền tìm tiền bên trong trong quân trưởng.

Tàn Phàm vừa thấy Hi Chí Tài trở về, vội vàng đứng dậy đón chào, vẻ mặt hưng phấn nói: "Chí mới có thể tính quay về tới "

Hi Chí Tài không khỏi nghi hoặc: "Chúa công tại sao cao hứng như thế?"

Tàn Phàm vỗ đầu, vội vàng đưa lên hai khối lụa gầy, giải thích: "Còn đây là rồi mới Tiểu Địch Chim Ưng đưa thư thu được tin tức, chí mới vừa nhìn liền biết."

Hi Chí Tài tiếp nhận vừa nhìn, cũng nhìn không được nữa mừng rỡ đọc ra ngoài:

"Hòn kính bẩm chúa công: Từ Mậu (Diễm Phổ), Nguyên Tự (Hàn Hạo) quá điều tra ba quận trung tu mượn 'Năm đầu gạo nói' mưu đồ bí mật khỏi nghĩa sự tình, hòn đã mưu đồ bí mật bố cục, đợi thời cơ chín muồi chắc chắn trong đó trăm thảo trừ căn, bảo vệ ta Hán Trung ổn định an bình, báo đáp chúa công biết."

"Tháng hai, Thái Hoạch biết Nam Dương Hoàng Cân dự mưu công chiếm Uyển Thành sự tình, mật lệnh Triệu Đại lĩnh hai trăm trại Bình hướng quảng Trương Mạn Thành, ngày hôm trước thành báo đáp đã lấy tín nhiệm, chiếm giữ Uyển Thành ủy trong đó là cửa Nam phó tướng. Chúa công lấy lịch thân sự lừa dối công tây thành, Triệu to đến biết đem tùy thời cướp đoạt cửa Nam, chúa công lại khiến mãnh tướng tinh binh nhanh chóng chiếm chí, thì Nam Dương khả định."

Hi Chí Tài liên tục tán thưởng: "Công Nghiệp, văn công đều là đại tài, trung thán phục, như vậy trung cũng như nhất tin tức tốt phải báo tại chúa công. . ."

Tàn Phàm cười nói: "Hôm nay thật sự là chuyện tốt không ngừng, thật sự là thật đáng chúc mừng! Chí mới nói mau. . ."

Hi Chí Tài bận rộn đem Quách Chí sự tình báo cho Tàn Phàm, cũng trần thuật nói: "Chúa công, Tương Dương huyện chính là Kinh Châu huyện lớn, lại tiếp giáp ta phòng linh huyện, đúng là hần ngày toàn bộ lấy Kinh Tương tất cả quận thượng giai xuất binh chi địa. Trung đã nghĩ rằng cái này Quách Chí không bao lâu tất nhiên thân đưa uỷ lạo quân đội chi vật nơi này ta nơi trú quân. Đến lúc đó, lại lấy chữ dụ chí, khiến cho khó ức giành Thái Thú ý tứ, vì ta đội chỗ dùng thế lực bắt ép, là được dự vui một con cò."

Tàn Phàm liên tục gật đầu, trực tiếp đồng ý nói: "Thiện, Kinh Châu mọi việc chí mới có thể tiện nghi làm."

Hi Chí Tài đứng dậy chấp tay đáp: "Ân!"

"Báo đáp. . . Chúa công, doanh ngoài cửa có Tương Dương quan lại áp giải heo dê những vật này mà đến. . ." Trước trưởng thân vệ tiền trưởng bẩm báo nói.

"Biết!" Tàn Phàm khoát tay khiến thân vệ lui ra, rồi hướng Hi Chí Tài, Tiểu Địch hô: "Chí mới tính toán tài tình! Đi thôi, nếu như kim chủ đã đến, liền đi gặp một chút đi. . ." Liền dẫn hai người khoản chỉ thẳng đến doanh cửa mà đi.

Vừa đến doanh công môn, Tàn Phàm liền đổi lại xa cách từ lâu gặp lại khuôn mặt tươi cười, nhiệt tình hô: "Tội lỗi tội lỗi, Phàm không biết Quách huynh tương đồng tương công sở tiền, lúc trước chỗ thất lễ mong rằng Quách huynh còn nhiều thông cảm. . ."

Quách Chí được sủng ái mà lo sợ, vội vàng chấp tay nói: "Bằng khẩu tướng quân khách khí, thật sự là quá khách khí." Lại chỉ vào sau lưng heo dê những vật này, cười nói: "Tướng quân xa phó ta Kinh Châu, vì ta đội thảo phạt phản loạn, một chút uỷ lạo quân đội chi vật, nhìn qua tướng quân xin vui lòng nhận cho."

Tàn Phàm một cái lực oán giận nói: "Quách huynh thật sự là quá khách khí, vậy mà tự mình áp giải, thật là làm Phàm xấu hổ không chịu nổi a. . ." Biên nói qua, biên hướng Tiểu Địch nháy mắt, lại hàm chứa đầy cảnh chừng kéo Quách Chí hướng trung quân trưởng đi: "Quách huynh nếu như đến vậy, Phàm nhất định cùng quân không say Bát Quy. . . Đi. . . Tà chính là xem thường ta. . . Đi. . ."

Tần Phàm cùng Hi Chí Tài không nói lời gì đem Quách Chí dẫn tới trung quân trưởng, mà Tiểu Địch thì lập tức biến sắc, đối với tùy tùng bọn dân phu quát: "Còn đứng ngây đó làm gì, còn không đưa vào lại giết nấu nấu. . ."

...

Bên trong trong quân trưởng, vừa phân chủ khách ngồi xuống, Hi Chí Tài liền nâng lên câu chuyện: "Quách quận thừa thật là tín người, quả thật đưa tới uỷ lạo quân đội chi vật."

Quách Chí cười nói: "Cùng là tương công môn, tự nhiên còn nhiều giao thông. Một chút heo dê, không đáng nhắc đến. . . Không đáng nhắc đến. . ."

Tần Phàm cũng muốn hợp nói: "Đúng là như thế. Ta chi Hán Trung cùng Quách huynh chi nam quận cho thấy tiếp giáp hữu hảo chi quận, đúng lúc thường thân cận."

Quách Chí đã hăm mộ bất đắc dĩ trả lời: "Tướng quân nói đùa, nam quận có thể không phải ta một cái 'Quận thừa' nam quận. . . Không dám cùng 'Thái Thứ' đại nhân đánh đồng. . ."

Hi Chí Tài không ngớt lời cười to, đến lúc cười đến Quách Chí có chút không biết làm sao rồi mới mở miệng: "Quận thừa quá khiêm tốn vậy, chúng ta lại là chỉ biết nam quận như quận thừa mà không biết như Thái Thứ. . ."

Quách Chí cười khò trả lời: "Vậy vèn vèn là bởi vì Thái Thứ chưa về. . ."

Tần Phàm tiếp theo câu chuyện, trăng gang đại hải xen vào một câu: "Ài. . . Quách huynh Thái Thứ vèn vèn là một đêm chưa về mà thôi, mà chúng ta lại không biết lần xuất chinh này lại có bao nhiêu người có thể quay về Hán Trung? Nam Dương cuộc chiến nếu không phải hơn hẳn, ngay cả là như ta đồng dạng Thái Thứ cũng chưa chắc nhất định thể bình yên mà về. . ."

Hi Chí Tài vội vàng khuyên can nói: "Đại chiến sắp tới, chúa công làm sao có thể nói cái này bất lợi quân tâm nói như vậy. Chúa công chính là bằng khẩu tướng quân, phụng bệ hạ chiếu lệnh toàn quyền thảo phạt Kinh Châu phản loạn, điều động nam quận Thái Thứ, giang hạ Thái Thứ tất cả lĩnh phần quan trọng đội ngũ cùng nhau xuất chinh trước mặt."

Tần Phàm có chút do dự mà hỏi: "Nếu là ta điều động Thái Thứ lãnh binh hộ tống xuất chinh, quận bên trong sự việc người phương nào xử trí? Sa trường vô tình, đao kiếm không có mắt, hay là cái nào đó Thái Thứ bất hạnh bỏ mình, Phàm há không phải thẹn với trong đó quận dân chúng?"

Hi Chí Tài chẳng hề để ý đáp: "Triều đình quy chế pháp luật, Thái Thứ lãnh binh xuất chinh, quận bên trong sự việc do quận thừa thay quyền, như Thái Thứ hy sinh thân mình, thì do quận thừa đại diện trong đó chức, cho đến triều đình ủy nhiệm tân nhiệm Thái Thứ." Lại quay đầu ý hữu sở chỉ hỏi Quách Chí: "Quách quận thừa, là như vậy a."

Quách Chí mặt mũi tràn đầy chán kinh nhìn qua Tần Phàm, Hi Chí Tài hai người, nửa ngày mới chậm rãi đáp lại: "Lời nói không ngoa!"

Hi Chí Tài thấy Quách Chí đã có ý nghĩ, ngược lại lấy lui làm tiến, lại nói: "Đương nhiên, như chủ công nhà ta mãnh tướng tinh tốt bảo hộ, nam quận Thái Thứ vậy mà không phải dễ dàng như vậy vì nước hi sinh. Quách quận thừa nhưng có thể yên tâm. . ."

Tần Phàm một bộ bùng tình đại ngộ bộ dáng: "Quân sư nói như vậy thật là, điều động nam quận Thái Thứ nơi này quân phía trước, sinh tử liền có bảo đảm"

Quách Chí lần nữa chán kinh, trầm mặc nửa ngày về sau đem quyết định chắc chắn, đứng dậy hướng Tần Phàm quỳ lạy nói: "Tướng quân, tướng quân, nhìn qua tướng quân nhớ lại cùng là tương công sở tiến trên mặt, giúp đỡ hạ quan, dưới sự trợ giúp quan. . ."

Tần Phàm nghe vậy sững sờ, vội vàng nâng dậy Quách Chí, nói "Quách quận thừa tại đây là ý gì? Nhưng thỉnh nói thẳng bẩm báo, Phàm tất nhiên giúp đỡ!"

Hi Chí Tài vội mà phụ họa nói: "Quách huynh không cần như thế, chúng ta thể nhưng là tiếp giáp hữu quận, có lời gì nói thẳng ra chính là. . ."

Quách Chí khê cần môi, nhẫn tâm thẳng thắn: "Ta cùng với cái thẳng kia tất cả như vậy cánh, vậy mà đều đều mượn chức vợ vét của cái, liệu mạng tranh đoạt quận bên trong quyền lực tài phú, bởi vậy kết thâm cừu oán. Cái thẳng kia cùng đâm Sứ đại nhân quan hệ thêm gần, ta lo lắng hấn mượn cơ hội làm ta mạng binh đi đến Nam Dương, thông qua Hoàng Cân tặc chi thủ mưu hại ta."

Tần Phàm suy nghĩ một chút, nhắc nhở: "Quách huynh, như như lời ngươi nói, ngươi cùng Thái Thứ đại nhân thể nhưng là không chết không thôi kết quả, tới làm cho người đau lòng chính là liên đâm Sứ đại nhân cũng sẽ không giúp ngươi. . . Đáng thương. . . Đáng thương. . ."

Quách Chí nghe vậy vội vàng nịnh nọt lấy lòng Tần Phàm: "Tướng quân chịu được bệ hạ chiếu lệnh chủ trì Kinh Châu bình định sự tình, chỉ cần tướng quân mở miệng, điều động cái thẳng kia đi đến Nam Dương, lại mượn cơ hội. . ."

Tần Phàm kinh ngạc không thôi: "Quách huynh sao ra như thế phản nghịch nói như vậy?"

Quách Chí vội vàng lại bái: "Cầu tướng quân cứu cứu quan. . . Cầu tướng quân cứu cứu quan. . ."

Tần Phàm nhắm mắt mà tư.

Quách Chí vội vàng quay người vừa khấn cầu Hi Chí Tài: "Đại nhân. . . Đại nhân. . ."

Hi Chí Tài nhin không được đề điểm nói: "Việc này còn cần đông đảo mãnh tướng tinh tốt cống hiến. . . Chủ công nhà ta vậy mà khó khăn a. . ."

Quách Chí tỉnh ngộ, vội hỏi: "Ta nguyện ra năm ngàn kim!"

Tần Phàm vẫn là trầm mặc không nói.

"Ta nguyện ra tám ngàn kim."

Tần Phàm rốt cục bị đánh động, chậm rãi mở miệng nói: "Tám ngàn kim cũng năm vạn thạch lương thảo. Trước giao tám ngàn kim, ta điều động nam quận Thái Thú theo chinh Uyển Thành, lại đem năm vạn thạch lương thảo mang đến Hán Trung, ta tựa như người mong muốn."

Quách Chí cắn răng đáp ứng: "Ban đêm ta liền đưa tam thiên kim qua, rõ ràng đem lại cho năm ngàn kim, lương thảo sự tình cho ta ba ngày điều động vận chuyển. Kinh Tương giàu có và đông đúc, hạ quan tuyệt không keo kiệt, chỉ mong tướng quân không cần thiết nuốt lời!"

Tần Phàm cười nói: "Tự nhiên tuân thủ hứa hẹn. Bất quá, làm phiền quách Thái Thú trước tiên đem 'Thủ tục' thực hiện xuống. . ."

Quách Chí nghi hoặc khó hiểu: "Thủ tục?"

Hi Chí Tài cười bụng lên thề tre cùng văn chương: "Xin mời. . . Quách Thái Thú. . ."

Quách Chí trong chớp mắt mình bạch đây là muốn chính mình trào bên trên "Quảng danh trạng", sợ hãi cùng tham lam che mắt nội tâm, quyết định một con đường đi đến hắc: "Ta viết. . . Ta viết. . ." Nói xong cầm lấy bút là tả viết.

Qua tiếp cận một phút đồng hồ, Quách Chí rồi mới viết xong, nhanh chóng nâng đến Tần Phàm trước mặt lấy lòng nói: "Như thế viết liền, tướng quân còn thoả mãn?"

Tần Phàm thoáng nhìn lướt qua, liền đưa cho Hi Chí Tài, Hi Chí Tài rất nhanh xem hết, hướng Tần Phàm hơi hơi ngach đầu.

Tần Phàm hài lòng vỗ vỗ Quách Chí bờ vai, cười nói: "Rất tốt! Liền làm phiền quách Thái Thú nhanh đi chuẩn bị, phải tránh chú ý cẩn thận. . ."

"Nhất định, nhất định. Hạ quan cáo từ. . ."

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Hoàng Cân chi loạn (bốn)

Đưa đi Quách Chí, hai người không khỏi nhìn nhau cười to. Sau đó tỉnh táo lại, Tần Phàm lại có chút ít lo âu nói đến: "Quân sư, lần này Kinh Châu bình định, ta Hán Trung chỉ vẹn vẹn có hơn một ngàn quận Bình, mà Hoàng Trung, Nghiêm Nhan hai bộ đến nay chưa tới, dù có Công Nghiệp kế sách, cũng khó có thể thi triển."

Hi Chí Tài cười nói: "Chúa công mà lại giải sầu. Tuyên thế trước khi xuất quân xuất chinh thời điểm, trung đã cánh tỏ 2 ánh vệ tất cả hướng tỵ về huyện (ba quận nổi thẳng Kinh Châu môn hộ chi địa), Giang Lăng huyện (Kinh Châu vùng phía nam trung tâm chi địa) tra xét rõ ràng, lường trước ngày gần đây tất có tin tức trở về, đến lúc đó chúa công lại điều động nam quận chi Bình, ít nhất có thể tụ năm ngàn chi chúng. Chỉ là Bình tại tỉnh mà không tại nhiều, hôm nay đánh giá ta Hán Trung quân dung, tựa hồ khí thế chưa đủ a. . ."

Tần Phàm gật đầu xưng phải: "Công Nghiệp trần thuật lấy mãnh tướng tinh tốt đánh vào cửa Nam, mà ta Hán Trung, Điền Vi, Phương Duyệt làm tính mãnh tướng, duy thiếu tinh binh hung hãn tốt, lại không phải sớm chiều nên, thật sự là làm ta lo lắng không thôi. . ." Hi Chí Tài nghe vậy vậy mà nhú mày khổ tư.

"Phàm ca ca. . . Đùa giỡn tiên sinh. . . Ăn thịt a . Ăn thịt a . . ." Tiểu Địch vui sướng chạy vào trong trường la to vào.

Hi Chí Tài dương cả giận nói: "Bên trong trong quân trưởng còn lớn hơn hô gọi nhỏ. . ."

Tiểu Địch không chút nào không sợ hãi, không ngừng oán trách: "Có thể ăn thịt bao ăn no ài, người ta hảo tâm gọi các người. . . Còn không lĩnh tình. . . Hảo tâm không có hảo báo. . ."

Hi Chí Tài cười ha hả: "Vâng. . . Là ta không nhìn được nhân tâm tốt. . . Bất quá, đích xác khó được giống như cơ hội này ăn no nê rượu ngon thịt ngon. . . Âm thực nam nữ, người chỗ lớn muốn. . . Chúa công, đi trước lấp đầy bụng a. . ."

"Hai người các người. . ." Tần Phàm bắt đầu dĩ cười khổ, vì ăn no nê ăn thịt, đem Hi Chí Tài bức này mưu sĩ đều hưng phấn thành như vậy, chính mình một chủ công là không phải làm được quá thất bại. Từ khi xuyên việt nhập vào thân nơi này thời đại này, một ngày hai bữa cơm, sớm muộn gì tất cả một hồi, ngẫu nhiên thể nhất viết ba bữa cơm, cho thấy ăn thịt có hạn, chỉ có đại thể, uỷ lạo quân đội cực nhỏ cơ hội thể ăn chán chê rượu thịt. Hôm nay cư nhiên thể. . . Nghĩ tới đây, Tần Phàm chính mình vậy mà vậy mà kim lòng không được nuốt nuốt nước miếng, hồi lâu không có buông ra bụng có một bữa cơm no đủ, thật sự là khó ức trong nội tâm khát vọng. Dân, quả nhiên lấy Thực Vi Thiên! Tần Phàm theo bản năng liền gạt đầu đồng ý, dẫn hai người đi ra trung quân trưởng.

Cách trung quân trưởng mười trượng ngoài ra trên đất trống, đông đảo sĩ tốt nhất thập nhất thập ngồi vây quanh một vòng, trong vòng đều mang lấy đại khẩu hành quân nồi, nồi hạ củi lửa chính vượng, trong nồi nấu chín vào khối lớn khối lớn thịt dê, cuộn cuộn bột khí không ngừng tản ra thịt mùi thơm, hấp dẫn kích thích ở đây mỗi người.

Tần Phàm vừa hiện thân, cũng cảm giác được một đôi tràn ngập khát vọng ánh mắt trong chớp mắt tụ tập đến trên người mình, ánh mắt xuống chút nữa thì là theo nước miếng nuốt xuống mà không ngừng phập phồng từng cái một yết hầu. Nhìn bọn này sói đói, Tần Phàm đột nhiên nhớ tới kiếp trước xem qua nào đó bộ kháng chiến kịch, trong đó có khích lệ tướng sĩ chọn lựa tinh anh đoạn ngắn, trong nội tâm nhất thời như chủ ý.

Tần Phàm đi đến không trong đất, cao giọng hỏi: "Các người muốn ăn thịt đi?"

Sĩ tốt có thể sừng sốt, bên trái phải liếc nhau một cái, trong lúc bất chợt chính tề lớn tiếng trả lời: "Nghĩ!"

Tần Phàm gật gật đầu, lại lớn tiếng hỏi: "Nghĩ mỗi ngày ăn chán chê rượu thịt đi?"

"Nghĩ!" Không có do dự chốc lát, càng thêm chính tề, càng thêm lớn tiếng trả lời.

Tần Phàm lại là cười lạnh một tiếng: "Nghĩ khá lắm! Duy dừng mảnh nhất thiện chiến người lại vừa!"

"Chúng ta không đủ dừng mảnh thiện chiến ư?" Lập tức liền có không ít sĩ tốt hỏi lại.

"Tại sao chứng minh?" Tần Phàm mặt lạnh trả lời. Hỏi lại binh lính nhất thời nghẹn lời, mà còn lại sĩ tốt thì bên trái phải thì thăm to nhỏ, Điền Vi thấy thế lập tức gào thét: "Yên lặng!"

Tần Phàm lơ đãng, quay người hô: "Quân Trung vẫn lại ở đâu?"

"Có thuộc hạ!" Lại là Hi Chí Tài, Tiểu Địch cùng với mấy cái trung niên văn sĩ đến đáp ứng.

Tần Phàm hơi hơi sừng sốt một chút, tiếp theo mở miệng phân phó: "Nhanh chóng lấy văn chương và thẻ tre, lụa giấy những vật này, ta đem nhắc lại quân lệnh!" Chờ một chốc sau một lát, mấy người liền ở một bên dựng lên bàn, chuẩn bị tốt giấy và bút mực, chờ đợi Tần Phàm mệnh lệnh.

Tần Phàm lần nữa cao giọng hô to: "Các tướng sĩ, ta cấp mọi người cơ sẽ chứng minh!" Đội hấp dẫn nơi này tất cả sĩ tốt chú ý, lớn tiếng nói: "Bình thường dưới trướng của ta tướng sĩ, công người thù, tội người trừng phạt, người bị thương cứu, người chết lo lắng, trừ mười bảy mệnh cấm luật năm mươi bốn chém, khác như bốn mệnh, toàn quân ghi nhớ!"

"Thứ nhất, chư quân chiến lực cao thấp theo thứ tự chia làm giáp, ất, C, đinh tứ đẳng. Giáp đội người, dừng mảnh Hùng Bi Bear chi sư, thuế ruộng trợ cấp bốn lần đinh đội; ất đội người, dừng mảnh tinh nhuệ chi sư, gấp ba chi; Bính đẳng người, thể chinh thói quen chiến chi sư, gấp đôi chi; đinh đội người, tân mộ chiến trận chi sư."

"Thứ hai, chư tướng sĩ quân đội thứ bậc, chức quan cao thấp thuế ruộng trợ cấp đều có. Thân vệ doanh, Cận Vệ Doanh tạm liệt C các loại, Hán Trung doanh tạm liệt đinh các loại. Lấy Bính đẳng làm thí dụ, huấn luyện chi hện một ngày hai bữa ăn, hợp nhất cân (hán chế, cùng, ước hợp hiện đại năm lượng), ba ngày ăn thịt một lần, hợp chút cân, không còn lương hưởng; chinh chiến chi hện một ngày ba bữa, hợp hai cân, mỗi người mỗi ngày ăn thịt bốn lượng. Mỗi tháng lương hưởng tương đương là sĩ tốt 100 tiền, Ngũ trưởng 300 tiền, Thập Trưởng 800 tiền, đội ti lệ 1500 tiền, Đồn trưởng 4000 tiền, quân hầu 8000 tiền, Tư Mã 2 kim, giáo úy 10 kim. . . Chiến công ban thưởng cái khác tính toán, còn lại các cấp tất cả chức tương tự chi."

"Thật tốt, lương hưởng đều nhiều hơn thiệt nhiều, chúa công ghê gớm thật phượng!" "Lương hưởng mang hộ về đến nhà, không cần chịu đói! Tạ chúa công. . ." "Vui mừng cái rầm, lại không phải giáp các loại, ất các loại, điểm này lương hưởng liền vui thành như vậy, không có nhân lực giá. . ." Mọi nơi binh lính lại khai thủy thảo luận, Điền Vi không thể không lần nữa quát: "Còn dám ồn ào, quân pháp làm!" Sĩ tốt có thể nhanh chóng không có lên tiếng, thể nhưng đều mặt mũi tràn đầy nóng bỏng nhìn qua Tần Phàm, thật mong chờ còn dư lại hai cái quân lệnh.

"Thứ ba, chọn lựa dừng mảnh nhất thiện chiến chi tốt xây dựng 'Kim doanh', tạm liệt ất các loại. Tại đây doanh tướng sĩ không thụ lương hưởng, thể nhưng đồ quân nhu ưu tiên, rượu thịt bao ăn no, giết địch tiền thưởng, thương vong dày lo lắng. Giết địch vừa mới sĩ tốt phần thưởng 50 tiền, Ngũ trưởng 150 tiền, Thập Trưởng 300 tiền, đội ti lệ 500 tiền, Đồn trưởng 1500 tiền, quân hầu 5000 tiền. Giết địch phượng quân Tư Mã và giáo úy trở lên người,

quan lên cấp ba, phần thưởng 10 kim. Bình thường tàn tật người, phủ 3 kim đến 10 kim cũng 5 mẫu đến 20 mẫu đất cuối cùng nuôi dưỡng tuổi thọ; bình thường người chết trận, lo lắng 10 kim đến 30 kim cũng 20 mẫu đến 50 mẫu đất an dưỡng thân thiết!"

"Con bà nó, cái này tiền thưởng, thực mẹ nó cao, sát mấy người liền so ra mà vượt một tháng lương hưởng!" "Tam oa lớp, làm một cuộc? Nếu là ta bỏ mình, người cầm tiền an ủi chăm sóc (*người đã hi sinh) cực kỳ chiều cổ cha ta mẹ cùng người chết thì là được!" "Móa nó, đã làm, Ca mấy cái lại không, các lão gia nên đại khẩu ăn thịt, uống chén rượu lớn, giết địch lập công, cấp tử tôn tránh có phần gia nghiệp!" "Đúng đây, vận khí tốt, tích lũy hạ hơn mười kim về với ông bà mua đất cưới vợ, chung quy so với cả đời cho người khác làm tá điền mạnh mẽ, vận khí không tốt, hai mươi năm lại là một mảnh hào hán!" . . . Quan Trung bình sĩ quả nhiên không thiếu hung hãn nhiệt huyết hạng người, nghe được như thế hậu đãi đãi ngộ, lập tức tình cảm quân chúng cuộn trào mãnh liệt, kích động.

"Thứ tư, hàng năm kỳ thi cuối năm chư quân, một lần nữa xác nhận thứ bậc phân phối sĩ tốt. Căn cứ tất cả quân năm đó chiến tích, một lần nữa xác định giáp ất Bình Định thứ bậc, cũng căn cứ tương ứng tướng tá sĩ tốt biểu hiện đối trong đó tương ứng binh sĩ. Tất cả thuế ruộng trợ cấp tạm tồn trong quân, huấn luyện chỉ huy tùy thời có thể lấy, chiến tranh chỉ huy sau khi chiến đấu kết toán."

"Hán Trung các huynh đệ, kiến công lập nghiệp còn đợi khi nào. Ăn chán chê rượu thịt, giờ Mùi chỉ kịp đều có thể nơi này quân sư hưởng tới báo danh, giờ Thân, giờ Dậu dùng võ quyết thắng." Tần Phàm dùng một chút, cười nói: "Lúc này, tận hưởng rượu ngon thịt ngon, khô. . ."

"Khô. . ." Hơn một ngàn sĩ tốt cùng kêu lên đáp lại, nhao nhao bắt đầu động thủ uống rượu ăn thịt dâng lên

Tần Phàm đi đến trước mặt Hi Chí Tài, cúi người vái chào, tạ lỗi nói: "Chưa kịp cùng chí mới thương lượng, nhìn qua chí mới thứ lỗi!"

Hi Chí Tài liền nói: "Chúa công lại làm trung lau mắt mà nhìn. Kế này sách là thuộc về thượng thừa, chỉ là thuế ruộng sự tình, còn cần tính toán, như chinh chiến nhiều lần, sợ Hán Trung một quận gánh nặng quá nặng."

Tần Phàm mỉm cười: "Hoàng kim sự tình, chí mới đừng lo. Về phần lương thảo, ta Hán Trung vốn là Quan Trung kho lúa, lại lân cận Ích Châu, Kinh Châu hai châu giàu có và đông đúc chi địa, làm không lo lo."

Hi Chí Tài liên tục gật đầu, lại đem chủ đề dẫn quay về "Kim doanh" bên trên: "Chúa công làm sĩ tốt nơi này trung nơi này báo danh, nhưng là phải trung tiến hành phân biệt?"

Tần Phàm tán thán nói: "Người hiểu ta, chí mới. Võ nghệ có thể đang tỷ đấu bên trong triển lộ đánh giá, mà phẩm tính thì cần nhãn lực Trí mưu lại vừa phân biệt bình phán, cho nên cần vật và chí mới."

Hi Chí Tài cười nói: "Có phần bên trong sự tình, nói gì vất vả. Chỉ là trung cần đi trước ăn thịt. . . Chúa công sẽ không kém khiến cho đối Bình a. . ."

Tần Phàm nhanh chóng tạ lỗi: "Tri hoãn chí mới hưởng dụng mỹ thực vậy, thỉnh. . ."

Hi Chí Tài vội vàng cáo từ, gia nhập ăn miếng thịt bự đội ngũ bên trong. Tần Phàm lại tìm còn lại vài người vẫn lại giao cho vài câu, vậy mà nhanh chóng đi tìm Tiểu Địch muốn tới nhất chân con dê liền bắt đầu gặm, tuy chỉ để vào một chút muối khối, thế nhưng tất cả mọi người là càng ăn càng thơm, không được nửa canh giờ, trong nồi thịt dê cùng với sau đó để vào rau quả mì phở liền cũng bị ăn được sạch sẽ.

Đầu bếp bắt đầu thu thập bồn bồn bình bình, mà đại bộ phận sĩ tốt thì tụ họp cùng một chỗ giúp nhau hỏi thương lượng, thậm chí có binh lính dĩ nhiên tại chà lau vũ khí của mình, đợi đến vài người vẫn lại đi đến bàn lúc trước ngồi xuống, lập tức liền có sĩ tốt đến báo danh, không trong một giây lát tại bàn phía trước liền đầy nổi lên đội ngũ thật dài.

Trong đó một người vẫn lại đứng dậy hô: "Xếp thành bốn nhóm, tự báo họ danh, tuổi tác, quê quán, tại ta bốn người vị trí đăng ký, lại đến quân sư vị trí nhận lấy Hào Bài." Bàn phía trước đội ngũ nghe vậy lập tức phân thành bốn nhóm, hướng bốn người vẫn lại báo danh đăng ký dâng lên

"Trương Nhị, 25 tuổi, Thành Cổ huyện lão Trang người."

"Tam Cầu Tử, 19 tuổi, tây thành huyện Kim Xuyên người."

"Đại Ngưu, 22 tuổi, Phòng Lăng huyện Vĩnh Thanh người."

...

Đội mười tên sĩ tốt tại chính mình vị trí báo danh đăng ký, một người vẫn lại nhanh chóng đứng dậy, đem thẻ tre chuyển giao dùng lại chờ đợi một gã khác vẫn lại, người này vẫn lại sau khi nhận lấy, lại vội vàng đệ trình cấp ngồi ngay ngắn trong trường Hi Chí Tài, Hi Chí Tài gật gật đầu, vẫn lại khoản chi hát danh nói: "Thành Cổ Trương Nhị, tiến trưởng lĩnh Hào Bài!" Trương Nhị nhanh chóng tiến trưởng.

Hi Chí Tài hỏi Minh Báo danh chấn cơ, trong nhà thành viên các loại tình huống, liền tại một khối Tiểu Trúc mảnh bên trên viết lên "Giáp nhất" đưa cho Trương Nhị, cũng tại trên thẻ trúc "Trương Nhị, 25 tuổi, Thành Cổ huyện lão Trang người." Cái này một mảnh phía dưới viết lên "Giáp đội". Vẫn lại thì đem Trương Nhị dẫn xuất quân trưởng, lần nữa hô: "Giáp một Trương Nhị khoản chi chuẩn bị, tây thành Tam Cầu Tử, tiến trưởng lĩnh Hào Bài!" Hi Chí Tài như trước hỏi Minh Báo danh chấn cơ, trong nhà thành viên các loại tình huống, liền tại một khối Tiểu Trúc mảnh bên trên viết lên "Giáp hai" đưa cho Tam Cầu Tử, cũng tại trên thẻ trúc "Tam Cầu Tử, 19 tuổi, tây thành huyện Kim Xuyên người." Cái này một mảnh phía dưới viết lên "Ất đội". Vẫn lại thì đem Tam Cầu Tử dẫn xuất quân trưởng, lần nữa hô: "Giáp hai Tam Cầu Tử khoản chi chuẩn bị, Phòng Lăng Đại Ngưu, tiến trưởng lĩnh Hào Bài!"

Như thế nhiều lần. . .

Đến lúc giờ Thân một khắc rồi mới đem 289 khối Giáp tự hào, 277 khối Ất tên cửa hiệu, 298 khối chữ T hào, 304 khối C tên cửa hiệu, tổng cộng 1168 khối trúc mảnh cấp cho hoàn tất. Bên này, Tàn Phàm vậy mà an bài vào không báo danh binh lính có thể tại chỗ xa xa trên đất trống ngay tại chỗ kéo ra 300 khối loại nhỏ lõi dài tỷ võ. Từng tiểu lõi dài hai trượng vuông, giao nhau hai xích, lấy hai tắc sâu khe nứt từng người khác nhau, lại lấy Đông Tây Nam Bắc tịnh thiên đất khô chỉ hơi bị mệnh danh.

Đội vẫn lại dẫn báo danh sĩ tốt giáp, ất, C, chữ T hào bày trận lõi dài lúc trước, Điền Vi cao giọng tuyên bố luận võ quy tắc: "Hai người một tổ đều cầm vũ khí thi đấu, ra lõi dài, bị đánh bại, tự nhận thua đội phản phụ, giao ra Hào Bài cấp người thắng. Tiếng trống vang thì bắt đầu, đồng cái chiêng vang thì kết thúc, thời kỳ chưa phân ra thắng bại thì do quân sư tài quyết. Đồng chí luận bàn, điểm đến là dừng, cố ý đả thương người người quân pháp xử trí!"

Một người vẫn lại bắt đầu hát danh: "Giáp một Trương Nhị giao đấu ất nhất gì khờ ngu, sân bãi đồng giáp!" Hai người này nhanh chóng ra khỏi hàng phụ cận, liền có một người vừa rồi vòng vạch tại đây lõi dài sĩ tốt đem hai người dẫn tới bị gọi là đồng giáp loại nhỏ giản dị lõi dài. Vẫn lại tiếp tục hát danh: "Giáp hai Tam Cầu Tử giao đấu ất hai lý đại bổng chùy, sân bãi Đông Ất Sứ!", hai người này vậy mà nhanh chóng ra khỏi hàng phụ cận, liền có một người vừa rồi vòng vạch tại đây lõi dài sĩ tốt đem hai người dẫn tới bị gọi là Đông Ất Sứ loại nhỏ giản dị lõi dài. . . Một mực thét lên giáp bảy mươi lăm giao đấu ất bảy mươi lăm. . .

Một gã khác vẫn lại vậy mà đồng thời bắt đầu hát danh: "Giáp bảy mươi sáu Hà Phong giao đấu ất bảy mươi sáu Hàn Điền, sân bãi giải vô địch Tây Ban Nha lớp!" Hai người này nhanh chóng ra khỏi hàng phụ cận, vậy mà là một người vừa rồi vòng vạch tại đây lõi dài sĩ tốt đem hai người dẫn tới bị gọi là giải vô địch Tây Ban Nha lớp loại nhỏ giản dị lõi dài. . . Một mực thét lên giáp 150 giao đấu ất 150. . .

Danh thứ ba vẫn lại, đệ tứ danh vẫn lại vậy mà theo dạng đồng thời hát danh phận ghép thành đôi trận hai bên, từ C một đôi trận đỉnh nhất, một mực hô binh nhất bách ngũ thập giao đấu đỉnh nhất bách ngũ thập.

Đội bốn chữ hào phía trước 150 danh luận võ sĩ tốt đều đều tiến nhập lõi dài, Tàn Phàm, Điền Vi, Phương Duyệt từng người dẫn một người vẫn lại cùng bốn người sĩ tốt leo lên bắc, đông, tây ba phương hướng mới xây thổ đài, Hi Chí Tài thì đứng ở phía nam ra lệnh.

Hi Chí Tài dương tay ý bảo, tổ chức cổ lập tức gõ vang nhịp trống, dẫn đạo sĩ tốt lập tức thối lui đến khoảng cách khu, lõi dài bên trong 300 đối với sĩ tốt lập tức bắt đầu luận võ. Tàn Phàm, Điền Vi, Phương Duyệt thì bắt đầu quan sát dẫn đạo sĩ tốt cờ hiệu tình huống, làm vẫn lại ghi lại thắng bại.

"Giáp nhất hơn hẳn!"

"Ất hai mươi tám hơn hẳn!"

" Binh thập cửu đã đánh bại đối thủ nhưng không thu tay, phục chém tổn thương đỉnh mười chín, bắt lại C mười chín!" Bên cạnh hai người chờ lệnh lập tức xuống đài chấp hành.

...

"Loảng xoảng, loãng xoảng, loãng xoảng. . ." Một hồi dồn dập đồng cái chiêng âm thanh nhớ tới, một người chọn lựa ra tới lớn giọng sĩ tốt đến hô to: "Đến thời gian, mọi người dừng tay. Kê bại giao ra trúc mảnh, bắt phân thắng bại người đều tới quân sư vị trí. Những người còn lại phản hồi quân trận nghỉ ngơi và hồi phục."

Hi Chí Tài phân phó đi theo chính mình vẫn lại nhanh chóng thanh tra mỗi người chiến tích, đối với bất phân thắng bại hai người thì chính mình lúc trước khảo sát đánh giá thứ bậc tài quyết giáp đội người chiến thắng.

Nửa khắc đồng hồ, vẫn lại lại bắt đầu hát danh phận ghép thành đôi trận hai bên, từ giáp một trăm năm mươi một giao đấu ất một trăm năm mươi một, một mực hô giáp hai trăm bảy mươi bảy giao đấu ất hai trăm bảy mươi bảy, từ C một trăm năm mươi một giao đấu đỉnh một trăm năm mươi một, một mực hô C hai trăm chín mươi tám giao đấu đỉnh hai trăm chín mươi tám, còn thừa nhân viên lại lần nữa hai hai phối hợp giao đấu.

Đội nhóm này luận võ sĩ tốt đều đều tiến nhập lõi dài, Hi Chí Tài lần nữa dương tay ý bảo, tổ chức cổ lập tức gõ vang nhịp trống, dẫn đạo sĩ tốt thối lui đến khoảng cách khu, lõi dài bên trong tất cả đối với sĩ tốt lập tức bắt đầu luận võ. Tàn Phàm, Điền Vi, Phương Duyệt bắt đầu quan sát dẫn đạo sĩ tốt cờ hiệu tình huống, làm vẫn lại ghi lại thắng bại.

"Giáp hai trăm mười bảy hơn hẳn!"

"Đỉnh hai trăm ba mươi tám hơn hẳn!"

...

"Loảng xoảng, loãng xoảng, loãng xoảng. . ." Lại một hồi dồn dập đồng cái chiêng âm thanh nhớ tới, lớn giọng sĩ tốt đến hô to: "Đến thời gian, mọi người dừng tay. Kê bại giao ra trúc mảnh, bắt phân thắng bại người đều tới quân sư vị trí. Những người còn lại phản hồi quân trận nghỉ ngơi và hồi phục."

Hi Chí Tài phân phó đi theo chính mình vẫn lại nhanh chóng thanh tra mỗi người chiến tích, đối với bất phân thắng bại hai người lại chính mình lúc trước khảo sát đánh giá thứ bậc tài quyết giáp đội người chiến thắng.

Nửa khắc đồng hồ, vẫn lại lại bắt đầu hát danh phận ghép thành đôi trận hai bên, vòng thứ nhất người thắng hai hai phối hợp giao đấu. Đội nhóm này luận võ sĩ tốt đều đều tiến nhập lõi dài, Hi Chí Tài lần nữa dương tay ý bảo, tổ chức cổ lập tức gõ vang nhịp trống, dẫn đạo sĩ tốt thối lui đến khoảng cách khu, lõi dài bên trong tất cả đối với sĩ tốt lập tức bắt đầu luận võ. Tàn Phàm, Điền Vi, Phương Duyệt bắt đầu quan sát dẫn đạo sĩ tốt cờ hiệu tình huống,

làm văn lại ghi lại thắng bại. . . Như thế làm trên một vòng người thắng tiếp theo tiến hành đợt thứ hai, vòng thứ ba, vòng thứ tư. . .

Trải qua ít nhiều luân giao đấu, luận võ cuối cùng kết thúc. Tham gia luận võ binh lính tối cao lấy được mười khối trúc mảnh, còn lại sĩ tốt từng người đạt được cửu khối, tám khối, bảy khối. . . Một khối, 0 khối. Tần Phàm nhanh chóng tìm Hi Chí Tài một chỗ thương lượng, chọn lựa nào sẽ tốt sắp xếp "Kim doanh".

Hi Chí Tài trần thuật nói: "Trung lấy là thành bốn khối trở lên trúc mảnh người có thể sắp xếp 'Kim doanh'. Chúa công, như thế có thể chọn rút ra 120 hơn người, tất cả đều thể lấy nhất làm năm, miễn cưỡng có thể ứng phó Nam Dương đoạt môn cuộc chiến."

Tần Phàm trầm tư một lát, rốt cục gật đầu đáp: "Liên theo quân sư nói như vậy, uỷ lạo quân đội sư chọn lựa chinh biên."

Hi Chí Tài vội vàng đáp: "Ân!" Liên đứng dậy khai triển chinh biên mọi việc. . .

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Cuối cùng thu Hoàng Trung (nhất)

Đội Hi Chí Tài đem kiểm giữ bốn khối trở lên trúc mảnh (ít nhất hơn hẳn bốn trận) binh lính triệu tập cùng một chỗ, cũng lấy hơn hẳn mười trận kia cái sĩ tốt là Đồn trưởng, hơn hẳn cửu trận, hơn hẳn tám trận, hơn hẳn bảy trận binh lính thứ tự là đội ti lệ, Thập Trường, Ngũ trưởng, chinh biên hoàn thành "Kim doanh" đệ nhất đồn, đã là giờ Tuất hai khắc, lúc này thái dương đã xuống núi, thiên tướng hắc không hắc, liền có tùy thân ảnh vệ phụ cận thấp giọng bẩm báo: "Quân sư, một tổ, tổ 2 các phái huynh đệ trở về phục mệnh."

"Đưa đến ta trong trướng. . ." Hi Chí Tài trả lời một câu, lại phân phó vài người văn lại tất cả lại dẫn dắt sĩ tốt thu thập chinh đồn sân bãi, xử lý giải quyết tốt hậu quả công việc.

Nửa khắc đồng hồ, hai người ảnh vệ đi vào trong trướng, cùng kêu lên nói: "Quân sư. . ."

Hi Chí Tài vội hỏi: "Hai nơi tình hình như thế nào?"

Bên trái người kia ảnh vệ ti lệ trả lời trước: "Bẩm quân sư, ta tổ mười chín ngày đi đến ty về huyện, không thấy Nghiêm Nhan bộ đội sở thuộc tung tích, lưu lại hai người huynh đệ tiếp tục tại ty về huyện phụ cận dò xét, còn lại năm tên huynh đệ phân thành hai đường, một đường xuôi theo quan đạo, một đường đi con đường nhỏ hướng ba quận tiếp tục đuổi tìm, rốt cục dò xét nơi này Nghiêm Nhan suất bộ hành quân đã tới cá phục huyện, liền cánh tiểu nhân trở về bẩm báo quân sư, các huynh đệ còn lại ven đường tiếp tục dò xét. Nghiêm Nhan bộ đội sở thuộc ước hơn tám trăm người, trong đó cước trình dự tính cần năm ngày lại vừa đã tìm đến Tương Dương Thành, cũng chính là từ nay trở đi là được cùng bọn ta là quân."

Một gã khác ảnh vệ vậy mà tiếp theo báo cáo: "Bẩm quân sư, ta tổ vậy mà đã xác minh Hoàng Trung bộ đội sở thuộc vị trí. Trong đó bộ vốn đã hành quân đến Dương Dương huyện, chỉ là Hoàng Trung đột nhiên giữa đường đi vòng vèo quay về Giang Lăng. Mà theo ta đám huynh đệ về sau tìm hiểu, Hoàng Trung như nhất ấu Tử Danh hoàng tự, thiếu nhuộm phong hàn, thể yếu ít nhiều bệnh, Hoàng Trung thường xuyên tự thỉnh bồi dưỡng huyện, liền là vì cần y hời thuốc, gần đây chiếu cố con hân. Lần này đi vòng vèo, chính là người nhà cấp báo hoàng tự chứng bệnh tăng thêm, sợ không lâu sau tại nhân thế."

Hi Chí Tài gật gù đầu, phân phó: "Hai người các người đi xuống trước nghỉ ngơi, ta đi hướng chúa công báo cáo."

"Tuân mệnh!" Hai người liền rời đi quân trướng.

Hi Chí Tài nhanh chóng đã tìm đến bên trong trong quân trướng, vội vàng hướng Tần Phàm bẩm: "Chúa công, đã có Ích Châu Nghiêm Nhan, Kinh Châu Hoàng Trung hai bộ tin tức."

Tần Phàm đại hỉ, vội vàng hỏi: "Như thế nào? Chí mới nói mau. . ."

Hi Chí Tài lập tức đem hai người ảnh vệ hướng chính mình hồi báo tình huống thuật lại cấp Tần Phàm, cũng trần thuật nói: "Chúa công, quân ta thừa dịp tại đây mấy ngày gấp rút thao luyện sĩ tốt, đặc biệt 'Kim doanh' càng cần thời gian chinh huấn mài giũa, đội hai bộ là quân sau lại lao tới Nam Dương không muộn."

Tần Phàm cảm giác sâu sắc đồng ý, suy tư một lát sau lại dò hỏi: "Ta muốn lấy chỉ mới đóng giữ, thân hướng Giang Lăng mấy ngày, có thể ư?"

Hi Chí Tài sừng sốt một chút, thăm dò nói: "Chủ công là nghĩ chiêu dụ Hoàng Trung?"

Tần Phàm nói: "Đúng vậy. Duy lo lắng Kinh Châu thích sự vị trí cùng với nam quận Thái Thú sự tình."

Hi Chí Tài cười nói: "Không sao, nơi này như trung đóng giữ, tự nhiên thỏa đáng xử trí mọi việc, chúa công có thể nhanh đi mau trở về. . ."

Tần Phàm chấp tay đáp tạ nói: "Vất vả chí mới. . . Ngày mai sớm ta liền dẫn Điển Vi khoái mã mà đi, tối đa sáu bảy ngày là được mang theo Hoàng Trung bộ phận hồi, vậy mà không tính lắm linh Đế đầu tháng năm nhất chỉ hẹn."

"Chúa công vẫn là đem Tiểu Địch vậy mà mang lên a. . . Bằng không thì kia Tiểu Thiệu Nữ nháo đảng, trung có thể chịu không được. . ." Hi Chí Tài trêu chọc xong Tần Phàm, nhanh chóng chạy trốn rời hiện trường: "Chúa công, trung đi dò xét một phen, cáo lui. . ."

Tần Phàm cười khỏ, đoạn này thời gian cùng Tiểu Địch một chỗ học võ nghệ, trong đó liền bao gồm luyện tập cưỡi ngựa. Tiểu Địch học cái gì đều rất nhanh, duy chỉ có cưỡi ngựa cái này liền xa xa không có bình thường thông minh lực, cho tới bây giờ cũng chỉ có thể "Cưỡi ngựa" mà thôi. Mang lên nạng, khẳng định không thể phóng ngựa chạy băng băng, quá trì hoãn thời gian, có thể nếu như không mang theo. . . Ách. . . Được rồi, vừa loại suy nghĩ này, Tần Phàm lập tức liền tự mình hủy bỏ, lần trước kinh lịch khắc quá sâu, cùng lắm thì ngồi chung một con ngựa, hơi hơi chậm một chút, nên sẽ không trì hoãn quá nhiều thời gian.

Tần Phàm đầu tiên là đi tìm Điển Vi, Phương Duyệt tất cả giao cho một phen, mới quay trở lại chính mình trong trường tiếp tục suy tư Giang Lăng hành trình.

ảnh vệ hồi báo Hoàng Trung là bởi vì con trai độc nhất bệnh nặng rồi mới giữa đường đi vòng vào Giang Lăng, cái này cùng mình kiếp trước biết tin tức cơ gây nên. Cổ nhân chú ý "Bất hiếu như ba, vô hậu vi đại", Hoàng Trung đã như vậy coi trọng con trai độc nhất, nếu là mình đem chữa cho tốt, nói không chừng liền có thể thu được mãnh tướng nhập sổ. Mà Hoàng Trung khắp nơi tìm Kinh Châu tất cả quận danh y cũng không có thể trị càng hoàng tự chi bệnh, chính mình hoàn toàn không thông y thuật, cũng không biết Hoa Đà, Trương Trọng Cảnh đám người tung tích, muốn trị tốt hơn cái này "Thiếu nhuộm phong hàn, thể yếu ít nhiều bệnh" nói dễ vậy sao.

Xuyên việt tri thức giúp không được gì, Tần Phàm chỉ có gửi hi vọng ở kỹ năng hệ thống, mệnh lệnh hệ thống điều tra nói: "Có hay không có có thể trị càng 'Thiếu nhuộm phong hàn, thể yếu ít nhiều bệnh' như vậy chứng bệnh kỹ năng hoặc là đặc hiệu thuốc?"

"Thỉnh Kí Chủ chờ một chốc, hệ thống đang tại kiểm tra hậu trường kho số liệu. . ."

"Đình đông. . . Báo cáo Kí Chủ, quả thật có tương tự công năng kỹ năng cùng đặc hiệu thuốc!"

"Hậu trường kỹ năng H001, sinh mệnh phù thủy. Giới hạn Kí Chủ lựa chọn. Kí Chủ có thể lợi dụng nhiều loại thảo dược chế biến ra một loại thần kỳ nước thuốc, uống đem lập tức dễ dàng uống người một chút tinh lực, cũng chậm lại trong đó tinh lực hao tổn tốc độ. LV1 chế biến thời gian ba canh giờ, năm ngày bên trong mỗi ngày dễ dàng 25 điểm tinh lực, cũng tại một ngày bên trong chậm lại tinh lực hao tổn tốc độ. Tiêu hao khí lực 5, thời gian cooldown bảy ngày. Đặc biệt nhắc nhở nhất: Nên kỹ năng thăng cấp đến LV3, tức thì như tương tự Kí Chủ chỗ kỳ vọng công năng. LV3 chế biến thời gian hai canh giờ, năm ngày bên trong mỗi ngày dễ dàng 35 điểm tinh lực, cũng tại năm ngày bên trong chậm lại tinh lực hao tổn tốc độ. Tiêu hao khí lực 15, thời gian cooldown năm ngày. Đặc biệt nhắc nhở hai: Nên kỹ năng làm hậu đài kỹ năng, chưa liệt vào chuẩn bị tuyển kỹ năng, Kí Chủ cần tiêu hao [không biết] cái kỹ năng điểm số phương có khả năng lựa chọn thành công."

"Chuẩn bị tuyển đạo cụ T005, Thiên Linh Sâm. Phục dụng an bài tinh thần, định hồn phách, dừng lại hồi hộp, trừ tà Khử Bệnh. Giá cả: Tám Vạn Kim hoặc 16 cái kỹ năng điểm số. Đặc biệt nhắc nhở nhất: Nên đạo cụ là chuẩn bị tuyển đạo cụ, vậy mà có tương tự Kí Chủ chỗ kỳ vọng công hiệu, Kí Chủ có thể trực tiếp tiêu phí tám Vạn Kim hoặc là tiêu hao 16 cái kỹ năng điểm số đạt được. Đặc biệt nhắc nhở hai: Kí Chủ lựa chọn lại còn thành công khấu trừ hoàng kim hoặc kỹ năng điểm số, hồi đoái đạo cụ đem tại ba ngày bên trong lấy hợp lý phương thức đưa đến Kí Chủ hoặc Kí Chủ chỉ định nhân tài vị trí. Đặc biệt nhắc nhở ba: Kí Chủ trước mắt còn thừa kỹ năng điểm số 16 cái."

Nhìn hệ thống điều bộ này, cần tiêu hao [không biết] cái kỹ năng điểm số phương có khả năng lựa chọn nơi này sinh mệnh nước thuốc LV1, là quyết tâm muốn bức ta trực tiếp tiêu hao 16 cái kỹ năng điểm số hồi đoái Thiên Linh Sâm a. Tần Phàm có chút lo lắng, xác nhận nói: "Đạo cụ không có hiệu quả có thể lui khoản sao?"

"Đương nhiên có thể, bảy ngày bên trong đối với hồi đoái đạo cụ có bất kỳ không hài lòng đồng đều có thể thân thỉnh hàng rơm, bất quá cần cam đoan Vật phẩm hoàn hảo không tổn hao gì lại vừa thân xin thông qua."

Ách. . . Cái này gian trá hệ thống hiển nhiên là muốn chết không nhận trưởng a. Thiên Linh Sâm này lấy được, không nấu không ăn làm sao biết có hữu hiệu hay không, đợi biết không có hiệu quả thời điểm, còn có thể bảo chứng Thiên Linh Sâm "Hoàn hảo không tổn hao gì"? Tần Phàm xoắn xýt vô cùng, dù sao cũng là 16 cái kỹ năng điểm số, có thể lựa chọn thăng cấp ít nhiều kỹ năng, có thể dễ dàng chính mình ít nhiều vũ lực trí lực, có thể hồi đoái ít nhiều thần binh chiến mã, vạn nhất thuốc không đúng chứng há không phải thua thiệt lớn?

Tần Phàm không ngừng cân nhắc vào được mất, rốt cục vẫn phải bị bắt ghi chép Hoàng Trung người này nhân tài hấp dẫn phá tan lý trí gông xiềng, cắn răng quyết định: "Hồi đoái Thiên Linh Sâm, đưa đến trong tay của ta!"

"Đình đông. . . Hệ thống đã ghi chép Kí Chủ hồi đoái Thiên Linh Sâm, đem tại ba ngày bên trong lấy thỏa đáng phương thức đưa đến Kí Chủ trong tay, thỉnh Kí Chủ chú ý kiểm tra và nhận. Đã khấu trừ Kí Chủ 16 cái kỹ năng điểm số, Kí Chủ trước mắt còn thừa kỹ năng điểm số 0 cái. Đặc biệt nhắc

nhờ: Thiên Linh Sâm rửa sạch trực tiếp nấu chín một canh giờ, lại uống trong đó nước canh trước mặt. Lần đầu tiên nấu chín như 100% được hiệu, lần thứ hai chỉ có 50% được hiệu, lần thứ ba chỉ vụn vụn có 25% được hiệu. . ."

Tần Phàm nhanh chóng khắc trong tâm khảm. Đợi Tiểu Dịch xử lý xong việc vặt vãnh trở lại trong trướng, Tần Phàm giả vờ tùy ý nói đến sáng mai sẽ cùng Điền Vi cùng nhau lao tới Giang Lăng sự tình. Quả không ngoài sở liệu, làm Tiểu Dịch có nghe hay không mang nạng cùng đi, lập tức cái miệng nhỏ nhắn cong lên, rung rung nước mắt nhìn qua Tần Phàm, dường như nhìn chính là bao nhiêu một cái tội ác tày trời đàn ông phụ lòng tựa như. Tần Phàm chỉ phải nhanh chóng cam đoan, sáng mai cùng đi, sáng mai cùng đi, mới dỗ dành thành Tiểu Thiếu Nữ nín khóc mỉm cười, ngoan ngoãn dọn dẹp một chút ngủ.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra, bình yên nơi này ngày thứ hai.

Tháng tư 23 ngày giờ mẹo canh ba, Tần Phàm mang theo Điền Vi, Tiểu Dịch phóng ngựa thẳng đến Giang Lăng huyện.

Ba người ra roi thúc ngựa, trên đường đi, Tiểu Dịch cũng chỉ là an tĩnh dựa vào Tần Phàm, đảm nhiệm Tần Phàm phóng ngựa rong ruổi, không nói tiếng nào nửa điểm vấp vả. Ban ngày đi đêm nghỉ chạy đi đến lúc ngày thứ hai giờ Mùi quang cảnh, Tiểu Dịch mới nức nở lời nói nhỏ nhẹ mà nói: "Phàm ca ca. . . Ách. . . Nghỉ ngơi trong chốc lát. . . Nghỉ ngơi hạ a. . ." Tần Phàm lấy là Tiểu Dịch mệt mỏi, ngừng lại cho thấy thời điểm chịu chút lương khô, nghỉ ngơi một chút nhé, liền gọi Điền Vi một chút: "Ven đường dưới bóng cây nghỉ ngơi nửa canh giờ lại chạy đi!" Điền Vi đáp ứng.

Thờ dài. . . Tần Phàm ghim ngựa dừng lại, trước trở mình xuống ngựa, không một chút phân tâm ôm Tiểu Dịch hạ xuống. Điền Vi thì đi tới dắt hai con ngựa hướng cách đó không xa bờ suối chảy nước uống ăn cỏ.

Tần Phàm từ trong bao quần áo lấy ra lương khô cùng nước trong, đưa cho Tiểu Dịch: "Ăn một chút gì, lại nghỉ ngơi một lát a. . ."

Tiểu Dịch lại đỏ mặt tạ: "Ta không đói bụng. . . Ta là nghĩ. . . Ta là nghĩ. . ." Nói qua lấy tay một chút một chút vuốt ve bụng, thỉnh thoảng nhìn sang phía trước khu rừng nhỏ. . .

Tần Phàm bừng tỉnh đại ngộ, cười nói: "Biết rồi. . . Đi thôi. . . Đi thôi. . ."

Tiểu Dịch hay là đứng bất động, cúi đầu nhỏ giọng nói: "Một người. . . Sợ. . ."

Tần Phàm chỉ phải thu thập bao phục, bắt đầu dĩ nói: "Đi thôi. . . Đi thôi. . ." Tiểu Dịch vui mừng ngẩng đầu lên, quay người bắt đầu hướng rừng cây thâm xứ chạy tới.

Chạy đại khái mười trượng trở lại, Tiểu Dịch phát hiện một khóa vây quanh đại thụ, rồi mới hài lòng dừng lại, nhanh chóng đỏ mặt xông Tần Phàm hô: "Liên đứng ở nơi đó, không cho phép qua, vậy mà không cho phép rời đi!"

Tần Phàm cười khỏ, tiểu nha đầu tâm tư thật sự là kỳ lạ, ngoài miệng lại nhanh chóng đáp ứng nói: "Tuân mệnh!"

Tần Phàm đứng ở chỗ cũ vô cùng buồn chán, nhìn chung quanh chờ Tiểu Dịch. Đột nhiên phải phía trước tựa hồ có một cái đồ vật phản Xạ Dương sáng loáng hạ con mắt, Tần Phàm trong nội tâm khẽ động, không phải là. . .

Tần Phàm nhanh chóng bên trên đi xem xét. . . Đó là một đồng vật rương hòm. . . Tần Phàm nhặt lên rương hòm, ổn định lại tâm thần, thoáng cái mở ra, trông thấy bên trong rõ ràng để đó một cây tượng tự nhân sâm cây cối, đây là Thiên Linh Sâm? Tần Phàm lại là một hồi không lời: "Hệ thống, đây là người nói 'Hợp lý phương thức' ?"

"Kí Chủ không nhìn được tốt hơn chương trình chi tâm! Vật ấy vốn cũng không thuộc về thời đại này, vụn vụn bởi vì Kí Chủ hồi đoái mà hiện, mà Kinh Châu Địa giới không sản nhân sâm, nếu muốn 'Hợp lý', Kí Chủ có nguyện ý hay không lựa chọn lại U Châu đảo lấy?"

"Ách. . . Hay là được rồi. Ta liền giải thích là ngẫu nhiên đoạt được. . ." Tần Phàm nhanh chóng thỏa hiệp.

"Phàm ca ca, người làm gì. . ." Tần Phàm lúc trước một mực ở chất vấn hệ thống, may may không có chú ý tới Tiểu Dịch là lúc nào đi tới phía sau mình, còn đỏ mặt xông chính mình sáng giọng.

"Ta. . . Ta. . . Ta liền tới ngay. . . Xem xét. . . Xem xét. . ." Tần Phàm trong lúc nhất thời không biết giải thích thế nào.

Tiểu Dịch mặt càng đỏ hơn, lại trốn đến Tần Phàm sau lưng, đôi bàn tay trắng như phấn nện cho vài cái: "Không nghĩ tới người lại nhớ thương. . . Người xấu. . . Người xấu. . ."

Tần Phàm khóc không ra nước mắt, nội tâm điên cuồng gào thét ta không có, ta không có! Thế nhưng đoán chừng chính mình giải thích thế nào đi nữa đều không thoát khỏi được sắc lang nhãn hiệu, dứt khoát không giải thích, một tay ôm vào đồng hòm, một tay kéo lên Tiểu Dịch, không nói hai lời liền hướng ngoài rừng chạy tới.

Bên rừng, Điền Vi sau đó dắt ngựa đuổi trở về, Tần Phàm nhanh chóng gọi: "Điền Vi, chịu chút lương khô, nghỉ ngơi một lát lại đi a. . ." Điền Vi lại chấp tay xin miễn: "Nếu là chúa công nghỉ ngơi tốt, có thể trực tiếp chạy đi, ta trên ngựa gặm tằm vẽ bánh là được. . ."

Tần Phàm quay đầu lại nhìn xem Tiểu Dịch, Tiểu Dịch lập tức cúi đầu không nói, Tần Phàm đành phải phân phó: "Lên ngựa, gia tốc đi tới, tranh thủ tới nay đi đến Giang Lăng Địa giới. . ."

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Cuối cùng thu Hoàng Trung (hai)

Ngày thứ ba sáng sớm, Tần Phàm, Tiểu Dịch, Điền Vi ba người liền thẳng đến Giang Lăng thị trấn. Giang Lăng thị trấn chính là Sở quốc Đô thành đỉnh địa phương, cho thấy rõ ràng văn hóa trung tâm. Bởi vì Giang Lăng sản vật phong phú, tình thế hiểm yếu, Tây Hán ban đầu từng một lần đem nơi đây cải thành Lâm Giang quốc, nhưng lại mấy lần hủy bỏ, đến lúc Hán chương trình Đế nguyên cùng hai năm (công nguyên 85 năm) mới lấy nam quận Giang Lăng huyện xây dựng chế độ lan tràn đến hiện tại. Mà Hoàng Trung tại cái này tòa Cổ Thành trong tựa hồ có chút nổi danh, vào thành đi trên dưới một trăm bước, Tần Phàm tại bên đường tùy ý tìm cái lão Ông hỏi, liền đã hỏi tới Hoàng Trung nơi ở.

Lão Ông là lấy một loại tràn đầy thờ dài ngữ khí trả lời Tần Phàm: "Theo ngõ hẻm này một mực đi vào trong, liền có thể chứng kiến Hoàng gia. Chỉ bắt quá. . . Hoàng giáo ủy sớ là không tâm tình gặp lại các người rồi. . . Đáng tiếc a . . . Ít nhiều nhu thuận tiểu oa nhi. . . Đi cũng tốt, còn sống cho thấy bị tội. . ."

"Cái gì! Hoàng tự đã chết?" Tần Phàm nghẹn ngào hô to. Chẳng lẽ mình tất cả nỗ lực đều uổng phí?

"Bất quá còn thừa một hơi mà thôi, thành bên trong danh y đều đều làm an bài hậu sự vậy, cũng không xê xích gì nhiều. . ." Lão Ông thờ dài, chậm rãi hướng ngoài thành đi đến.

Tần Phàm nghe xong hoàng tự còn chưa có chết, cũng bất chấp nói lời cảm tạ, nhanh chân liền hướng ngõ nhỏ thâm xứ chạy tới, cả kinh Tiểu Dịch đuổi theo sát lấy chạy, vừa chạy vừa hô: "Phàm ca ca. . . Chờ ta một chút. . . Người chậm một chút. . . Đợi đợi chúng ta. . ." Điền Vi cho thấy nhanh chóng gỡ xuống song kích, liền ngựa vậy mà không quan tâm hướng Tần Phàm đuổi theo mà đi.

Tần Phàm một bên nhanh chân chạy như điên, một bên bên trái phải nhìn quanh, sợ chạy chậm không kịp hoặc là nhìn lọt là bỏ qua. Khá tốt, chạy đến ngõ nhỏ thâm xứ, một khối phong cách cổ xưa "Hoàng phủ" tấm biển tại đây bình dân trong hẻm nhỏ vô cùng đột ngột bắt mắt, Tần Phàm nhanh chóng chạy lên phía trước dùng sức gõ cửa.

"Đông. . . Đông. . . Đông. . ." Không ai đáp lại, vậy mà không ai lái cửa.

"Đông. . . Đông. . . Đông. . ." Vẫn còn không có người đáp lại, như trước không ai mở ra cửa.

Tần Phàm nóng nảy, trực tiếp dùng thân thể mãnh liệt. Đụng đại môn.

"Bành. . ."

"Bành. . ."

"Loảng xoảng!" Đại môn rốt cục bị phá khai, Tần Phàm không kịp sau lưng Điền Vi, Tiểu Dịch la lên, nhanh chóng lại đi buồng trong chạy tới.

"Người đó. . ." Tần Phàm vừa hướng bên trong chạy vài bước, chợt nghe nơi này buồng trong bên kia truyền đến một câu tràn ngập sát ý tiếng.

Tần Phàm nghiêm nghị, nhanh chóng hô to: "Tiểu tử chính là Hán Trung Tần Phàm, đặc biệt tới cứu giúp hoàng tự, Hoàng Trung tướng quân có thể vừa thấy?"

"Không thấy! Châu quận danh y còn thúc thủ vô sách, trẻ em dám nói khoác mà không biết ngược, Thập tức ở trong lại không ly khai, đừng trách ta cung tiền vô tình!" Như trước chân thân không hiện, chỉ truyền tới băng lãnh vô cùng tiếng.

Điền Vi bước nhanh chạy vội tới Tần Phàm trước người, cao giọng chất vấn: "Chủ công nhà ta gác lại quân vụ, không chối từ vất vả chạy đến Giang Lăng, chỉ là trị liệu mầy lóp, còn dám miện ra vô lễ nói như vậy, có thể dám hiện thân cùng ta ta cũng không còn gì để nói."

"Điền Vi, lui ra!" Tần Phàm nhanh chóng quát lớn Điền Vi. Không sợ Hoàng Trung quang minh chính đại cùng Điền Vi đại chiến ba trăm lần hợp, chỉ sợ chọc giận lúc này đang đứng ở "Tang lóp đau khổ" "Cung thần", một mũi tên phóng tới làm bị thương mãnh tướng tâm phúc của mình.

"Bằng khẩu tướng quân người khỏe ý nghĩ, Hoàng Trung tạ ơn. . . Liên khiến tự nhé an tĩnh đi đến cuối cùng này đoạn đường. . ." Từ trong nhà cho ra một quang ngách rộng rãi mặt trung niên đại hán, ngày thường cường tráng khôi ngô, chỉ là song mắt đỏ bừng lộ ra vô hạn bi thống cô đơn, hướng phía Tần Phàm lạnh nhạt chấp tay nói.

"Chủ nhà, lại khiến bọn họ nhìn xem! Nhìn nhìn lại. . . Ta tự nhé nhất định còn có cứu. . . Nhất định có thể cứu chữa. . ." Lại từ trong nhà chạy đến một người trung niên phụ nữ, như ngâm nước người bắt lấy cây cỏ cứu mạng đồng dạng, liều mạng hướng Hoàng Trung khóc hô.

Tần Phàm vậy mà phụ họa khẩn cầu: "Hoàng Tướng quân, để cho Phàm thử một chút a!" .

Hoàng Trung trầm mặc nửa ngày, đúng là vẫn còn trùng điệp nhẹ gập đầu, phụ nữ trung niên nhanh chóng kéo Tần Phàm liền hướng buồng trong chạy đi.

Tần Phàm vừa vào nhà liền chứng kiến trên giường tại một cái đã bị ốm đau gầy vò đến sắc mặt vàng như nến, gầy như que củi tiểu nam hài, mặc cho phụ nữ trung niên như thế nào khóc hô cũng còn là hai mắt nhắm nghiền, không phản ứng chút nào. Tần Phàm nhanh chóng lấy tay chỉ đặt miệng của hắn mũi hướng tới, vậy mà vèn vèn cảm giác được một tia hình như có giống như Vô Cực trong đó hơi yếu khí tức.

Tần Phàm lòng nóng như lửa đốt, nấu chín Thiên Linh Sâm cần một canh giờ, nhất định là không còn kịp rồi, chính mình nên làm cái gì bây giờ? Đến cùng nên làm cái gì bây giờ?

Phụ nữ trung niên thấy một mực Tần Phàm trầm ngâm không nói, cũng cấp bách phải nắm lấy Tần Phàm tay áo phối hợp la hét: "Như thế nào? Ta tự nhé khẳng định còn có cứu đúng hay không? Nhất định còn có cứu. . . Chỉ cần có thể cứu sống ta tự nhé. . . Chỉ cần có thể cứu sống ta tự nhé. . ."

Hoàng Trung thấy thế, vội vàng chịu đựng bi thống đến nâng dậy phu nhân của mình, thở dài nói: "Tự nhé từ nhỏ thể yếu ít nhiều bệnh, vì cho hắn cần y hỏi thuốc, xài hết trong nhà tất cả tích góp, bắt đặc dĩ phân phát tới tở, cùng vợ Lý thị tiết kiệm sống qua ngày. Ta nhiều lần tự thỉnh dòi điều vậy mà là vì một bên bổng lộc nuôi gia đình, một bên gần đây tìm cứu. . . Chỉ tiếc. . ." Hoàng Trung nói qua nói qua ngửa mặt nhắm mắt thở dài một hơi, lại tiếp tục cầu khẩn nói: "Hoàng Trung năm qua mà đứng mới thành tại đây một đứa con, mong rằng tướng quân tha thứ mấy ngày, khiến trung trước lại tự nhé sau lưng sự tình, lại theo quân xuất chinh."

Tần Phàm nhìn gần như "Trung niên tang ló" Hoàng Trung vợ chồng, trong lòng cũng là bi thống không thôi, nhanh chóng tiếp tục mình tư khổ tương, đến cùng thế nào năng lực rất nhanh khiến hoàng tự ăn Thiên Linh Sâm này? Rốt cuộc muốn như thế nào mới có thể rồi Tần Phàm nhớ tới kiếp trước kịch truyền hình bên trong tương tự tình cảnh, vậy mà bất chấp mọi thứ thể tục lễ tiết, từ trong lòng móc ra Thiên Linh Sâm, vậy mà không rõ tây liền trực tiếp nhét vào trong miệng, dùng sức móm áp nước, sau đó nhanh chóng cúi người noi này hoàng tự phía trên, dùng miệng đem Thiên Linh Sâm nước rót vào hoàng tự trong miệng. . .

Làm xong đây hết thấy, mọi người tại đây mới từ trong lúc khiếp sợ phục hồi tinh thần lại. Tần thuận Phàm thế cầm trong tay còn dư lại một nửa Thiên Linh Sâm đưa cho Hoàng Trung, giao cho nói: "Cầm lấy cùng nước trong nấu chín một canh giờ, nhanh chóng uy hấn lại uống hạ a. . ."

Hoàng Trung theo bản năng tiếp nhận một nửa Thiên Linh Sâm, bán tín bán nghi đáp: "Tốt hơn. . ." Mà Lý thị lại mãnh liệt một thanh đoạt lấy Thiên Linh Sâm, quý xuống đất cúi đầu nói: "Nhược quả thật có thể cứu sống tự nhé, Hoàng gia vĩnh viễn không quên tướng quân ân đức!" . Nói xong, đứng dậy liền hướng ngoài phòng chạy tới.

Tần Phàm đoán được nàng là sót ruột lại nấu tham gia, bận rộn phân phó Tiểu Dịch: "Vậy mà đi hỗ trợ a. . ."

Tiểu Dịch ném cho Tần Phàm một cái khăn tay, lăm bằm một câu: "Trước lau lau miệng!", sau đó nghe lời đi theo ra ngoài.

Cầm lấy nữ hài gia dụng tiểu Phuong khăn, Tần Phàm xấu hổ không thôi, nhanh chóng hướng Hoàng Trung giải thích: "Thiên Linh Sâm này như an bài tinh thần, định hồn phách, dừng lại hồi hộp, trừ tà Khử Bệnh công hiệu quả, vốn nên nấu chín một canh giờ, lại uống trong đó chén thuốc, như vậy trong lúc vội vã không còn phương pháp, Phàm đành phải tự chủ trương lấy miệng thay thế, nhìn qua Hoàng Tướng quân thứ lỗi."

Hoàng Trung nghe vậy cảm kích không thôi, hướng phía Tần Phàm thật sâu thở dài, nức nở nói: "Tướng quân thâm tình tình nghĩa thấm thiết, nhược quả thật làm cho tự nhé chuyển biến tốt đẹp, Hoàng Trung ôn thỏa vĩnh sinh cảm kích tướng quân ân đức."

Tần Phàm vội vàng nâng dậy Hoàng Trung, an ủi: "Hoàng Tướng quân không cần như thế, Phàm nguyện lệnh lang khôi phục, cùng tướng quân tổng cộng chế nghiệp lớn."

Hoàng Trung nghe xong lại không có mở miệng trả lời, mà là trực tiếp ngồi vào hoàng tự bên giường, lẳng lặng chờ đợi nổi lên con trai độc nhất của mình. Tần Phàm biết hoàng tự tỉnh lại mới là chiêu dụ thành công điều kiện tiên quyết, liền không hề qua nói nhiều, yên lặng đứng ở chỗ cũ Thủ vọng vào cái này đối với phụ tử.

Một phòng bốn người giống như con rối bất động không nói lời nào, tùy ý thời gian nhanh chóng biểu hiện, đến lúc Lý thị bị kích động bụng lấy nhất lớn chén thuốc vào nhà, mới phá vỡ đáng kể, thời gian dài trầm mặc: "Tự nhé tỉnh a? Tỉnh chưa? Tỉnh nên trên uống thuốc. . ."

Hoàng Trung từ biệt đầu không ra, Tần Phàm vậy mà sững sờ ở chỗ cũ: Chẳng lẽ là Thiên Linh Sâm này thuốc không đúng chứng, bằng không thì như thế nào một canh giờ đi qua còn không thấy hoàng tự tỉnh lại? Nếu hoàng tự như cũ mất đi, chính mình lại nên như thế nào đối mặt Hoàng Trung vợ chồng. . .

Mà Lý thị lại là may may không tin mình tự nhé dĩ nhiên không có cứu, phối hợp vọt tới bên giường, lại một thanh bỏ qua một bên Hoàng Trung, sau đó bụng lên chén tới liền hướng hoàng tự trong miệng rót, đáng tiếc hoàng tự đôi môi đóng chặt, đổ ra chén thuốc tất cả đều theo khóe miệng chảy hạ lại, không có chút nhỏ vào vào bụng bụng. Lý thị nhưng không buông bỏ, vừa học vào Tần Phàm lúc trước phương thức, chính mình trước uống một ngụm

chén thuốc, sau đó trực tiếp dùng miệng rót vào hoàng tự trong miệng, đồng thời vỗ nhẹ đập vào hoàng tự lồng ngực, rốt cục giúp đỡ chính mình con út thuận lợi uống xong một ngụm nhỏ Thiên Linh Sâm chén thuốc.

Lý thị lòng tin tăng gấp đôi, vội vàng cực lớn uống một ngụm chén thuốc, tiếp tục dùng miệng rót vào hoàng tự trong miệng, còn lần này, lại không lúc trước thuận lợi như vậy, tất cả chén thuốc cũng bị hoàng tự uống ra ngoài. Lý thị trong chớp mắt liền bối rối, thất hồn lạc phách lâm bầm: Ta tự nhé uống không tiến chén thuốc. . . Uống không tiến chén thuốc. . .

Hoàng Trung lại là phản ứng kịp, lập tức vọt tới bên giường nâng dậy hoàng tự, vỗ nhẹ đập phía sau lưng của hắn, cũng không ngớt lời kêu gọi: "Tự nhé. . . Tự nhé. . . Mau tỉnh lại. . . Mau tỉnh lại. . . Phụ thân ở chỗ này. . . Mau tỉnh lại. . ."

"Khục. . . Khục. . . Khục. . . Sặc. . . Sặc. . ." Thanh âm yếu ớt từ tiểu nam hài trong miệng phát ra rồi.

Hoàng Trung cùng Lý thị nhanh chóng một trước một sau cấp hoàng tự vuốt ve như ý khí, tiểu nam hài sắc mặt rốt cục thư thả hạ xuống, chậm rãi mở hai mắt ra, hữu khí vô lực mở miệng: "Thủy. . . Quá. . . Lớn. . . Nhiều. . . Tự nhé sặc. . . Bị sặc. . ."

Lý thị nghe vậy vui đến phát khóc, nước mắt nói: "Là mẹ không tốt, là mẹ không tốt. . ."

Tần Phàm vậy mà thờ ra một hơi, nhanh chóng đến nhắc nhở: "Phụ nhân đừng quên còn dư lại chén thuốc. . . Vật ấy khó được, nhanh khiến hoàng tự tất cả đều uống xuống. . ."

"Ài. . . Ài. . ." Lý thị không ngớt lời đáp ứng, nhanh chóng bưng lên chén cẩn thận uy hoàng tự uống xong còn dư lại chén thuốc, lại nhẹ nhàng vịn hắn chậm rãi nằm xuống. Lý thị làm xong đây hết thấy, vội vàng đứng dậy hướng Tần Phàm quỳ lạy nói: "Tướng quân tái tạo chí đức, Hoàng gia trọn đời không quên!"

Tần Phàm nhanh chóng đến nâng, Lý thị lại buống bình không muốn đứng dậy, Hoàng Trung vậy mà đi theo quỳ lạy nói: "Hoàng gia đòi thứ ba con một mấy đời, như không phải tướng quân, trung thẹn với Liệt Tổ Liệt Tông vậy. . ."

Tần Phàm đành phải an ủi: "Phàm chỉ vì ngưỡng mộ hán lên, cho nên đến vậy một nhóm, thật sự không cần như thế." Ngừng dừng một cái, hay là quyết định thân nhiên bẩm báo: "Về phần cứu giúp hoàng tự, chính là không muốn lương tướng như vậy tình thần sa sút, theo ta chinh chiến chiến trường kiến công lập nghiệp. Phàm đã chọn lựa trong quân tình nhuệ xây dựng 'Kim doanh', lấy ý nghĩ giết địch tiền thưởng, hán lên có thể nguyện là trong quân chủ tướng?"

Hoàng Trung không khỏi nhếch miệng cười to: "Đây đúng là có phần chuyện tốt. Chém giết chiến trường phương không phụ một thân võ nghệ, giết địch tiền thưởng cũng có thể vì ta nhé mua thuốc bổ dưỡng, kiến công lập nghiệp càng thể vợ con hưởng đặc quyền, đại trượng phu gây nên, trung nguyện ý!"

Hoàng Trung nhân thể lại bái nói: "Hoàng Trung bái kiến chúa công!"

Tần Phàm đại hi, vội vàng lần nữa xuất thủ nâng hai người. Lần này, Hoàng Trung cùng Lý thị vậy mà không hề buống bình, chậm rãi đứng dậy dựng ở một bên. Tần Phàm trong lòng biết hán hai người nhất định liên hệ hoàng tự, liền nắm chữ ra ngoài chọn mua, mang theo Điền Vi, Tiểu Địch hai người thối lui ra khỏi buồng trong, khiến cả nhà bọn họ cực kỳ hưởng thụ cái này niềm vui gia đình.

"Đình đông.. Chúc mừng Kí Chủ đạt được nhân tài một người: Hoàng Trung, phẩm chất đánh giá: S, ban thưởng kỹ năng điểm số 5 cái, Kí Chủ trước mất kỹ năng điểm số 5 cái."

"S003, Hoàng Trung, 36 tuổi, tinh lực 200, khí lực 38. Chỉ huy 89, vũ lực 97, trí lực 66, chính trị 52. Vật lý né tránh 25%, kỹ năng né tránh 15%. Kỹ năng nhất 'Cường lực xạ kích LV2', kỹ năng hai 'Nhắm trúng xạ kích LV1', kỹ năng ba 'Nhật Nguyệt hàng loạt LV2' . Lớn nhất có thể học kỹ năng mấy 4 cái."

"Cường lực xạ kích: Trải qua ngắn ngủi tự lực, bắn ra một chỉ cường lực tên. Mũi tên này là bắn xuyên mấy cái địch quân mục tiêu, cũng tạo thành tổn thương. Mục tiêu thứ nhất chỗ bị thương hại lớn nhất, mỗi xuyên thấu một mục tiêu, tổn thương giảm bớt 30%. LV2 có thể bắn xuyên 3 cái địch quân mục tiêu, đệ nhất tiền kèm theo tạo thành 175275 điểm tinh lực tổn thương, tiêu hao khí lực 18, thời gian cooldown một nén hương."

"Nhắm trúng xạ kích: Bị động kỹ năng, gia tăng cung tiễn, ám khí đợi viễn trình vật lý công kích phương thức tầm bắn, cũng giảm xuống bị nhắm trúng mục tiêu vật lý tránh né. LV1 gia tăng 25 bước tầm bắn, cũng giảm xuống mục tiêu vật lý né tránh 10%. Không có thời gian cooldown."

"Nhật Nguyệt hàng loạt: Liên tục bắn ra hai mũi tên, tạo thành đại lượng tổn thương, lớn nhất tầm bắn 100 bước. LV2 đệ nhất tiền tạo thành 2. 5 vạn phần bạo kích, mũi tên thứ hai giảm xuống mục tiêu vật lý né tránh 15%. Tiêu hao khí lực 12, thời gian cooldown một ngày."

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Chương 27: Cuối cùng thu Hoàng Trung (ba)

Tần Phàm dẫn hai người một mực đi dạo đến thành đông phiên chợ, Tiểu Địch hay là lắm bả miệng, mặt mũi tràn đầy một bộ tâm tình không tốt, cái gây nét mặt của ta. Tần Phàm nhanh chóng lại là mà chế cười, lại là mua ăn vặt lấy lòng, Tiểu Địch như cũ mảy may không linh tinh.

"Lè mà lè mè, đi không đường?"

"Ngươi bốn mảnh chân a, chạy nhanh như vậy!"

...

Tần Phàm bị rổng thành bên trái phải không phải, gấp hướng đi ở phía sau Điền Vi quãng lấy một đạo tuyệt vọng, cầu khẩn ánh mắt, Điền Vi thì báo đáp lấy lực bất tòng tâm thần sắc, hai nam nhân trải qua ngắn ngủi tư tưởng giao lưu, Tần Phàm thờ dài một chút, tiếp tục dầy tới da mặt một đường lấy lòng.

Ba người đem phiên chợ đi dạo cái tới lui, Tiểu Địch mới tựa hồ rốt cục nguôi giận, chủ động mở miệng phân phó Tần Phàm mua sắm gạo, thịt, rau quả, thuốc bổ những vật này, còn rất vượt qua không cho phép Điền Vi hỗ trợ, yêu cầu Tần Phàm một người đem tất cả đồ vật đã trở về. Tần Phàm nhanh chóng lại dùng tiền mua chọn giỏ làm bằng trúc, gánh vác tới liền hướng "Hoàng phủ" bước nhanh tới.

Chẳng quản chọn nơi này nửa đường cũng cảm giác trầm trọng không còn chút sức lực nào, Tần Phàm như trước cần rặng tiếp tục đi phía trước cất bước. Tiểu Địch rốt cục nhìn không được, kêu àm lên: "Được rồi. . . Được rồi. . . Nhìn ngươi còn thể hiện không? Cấp điền lớn cái chọn đi. . ." Điền Vi nghe được, vội vàng chủ động đến khoi mào giỏ làm bằng trúc, sau đó nhanh chóng đi phía trước bên tả, cấp hai người lưu lại hơn hai mươi bước một chỗ không gian.

"Ài. . . Ta sớm liền dùng Chim Ưng đưa thư cấp phụ thân mang tin, khiến hần phải nhất thập sĩ tốt qua, dự tính ngày mai liền nơi này Giang Lăng huyện." Tiểu Địch đi tới đi tới trong lúc bắt chợt mở miệng nói.

Tần Phàm chán động: "A, ngươi muốn làm gì?"

"A cái gì a. . . Ngươi liền không nóng nảy mang theo Hoàng Trung đi Tương Dương xuất chinh? Lưu lại cô nhi quả mẫu thì sao? Kia cái hoàng tự bệnh nặng mới khỏi thể lặn lội đường xa? Ta muốn tới sĩ tốt lưu lại chiếu cố bảo hộ bọn họ vì người đó?" Tiểu Địch là liên tiếp phản sắc.

Tần Phàm nghe xong cảm động không thôi, lại nghĩ tới Tiểu Địch nếu là lưu ở Giang Lăng, bên cạnh mình nhưng là không còn như "Chim Ưng đưa thư trạm tình báo", nhanh chóng xác nhận: "Ngươi cũng phải lưu lại chiếu cố bọn họ?"

"Bằng không thì rồi khiến bọn họ người giám hộ coi như cũng được, tay chân vụng về thể chiếu cố tốt người kia bảo bồi hoàng tự? Nếu ra một chút lầm lỗi, ngươi vẫn không thể đau lòng muốn chết. . ." Tiểu Địch lại thay đổi một loại là lạ ngữ khí.

Tần Phàm nhanh chóng tỏ thái độ: "Thể nhưng là ta càng không thể rời bỏ ngươi!"

"Ngươi. . . Ngươi. . . Ngươi như thế nào. . . Như vậy. . . Da mặt dày. . ." Tiểu Địch trong chớp mắt xấu hổ đỏ mặt gò má, lắp bắp nói không hết một câu, vẫn đi phía trước phương chạy tới, Tần Phàm đuổi bám chặt theo.

"Đã nói đi nơi nào đều mang theo ngươi! Thật sự là không có lý khai ngươi! Phải theo ta một chỗ quay về Tương Dương!" Tần Phàm kéo lấy Tiểu Địch tay, không ngừng cường điệu vào.

Tiểu Địch vùng vẫy mấy lần vậy mà tránh thoát không hết, liền một bộ không thể làm gì biểu tình miễn cưỡng đáp ứng xuống: "Chưa thấy qua ngươi dày như vậy da mặt. . . Được rồi. . . Ta cân nhắc một chút. . ." Tần Phàm sợ nâng lại đối ý trở mặt, liền vội vàng kéo bàn tay nhỏ bé liền hướng "Hoàng phủ" chạy, Điền Vi thì không nhanh không chậm theo ở phía sau.

...

Hoàng phủ.

Tiến cửa sân, Tần Phàm liền kinh ngạc trông thấy Hoàng Trung đang tại lau sạch lấy một ngum tiêm cuốn giống như mũi trường đao, Lý thị thì ở một bên yên lặng thu thập bọc hành lý, Tần Phàm nghi hoặc khó hiểu, bước lên phía trước hỏi: "Hán lên, đây là vì có gì?"

Hoàng Trung mang trường đao gác lại một bên, quỳ lạy nói: "Tị buổi trưa chỉ kịp, trung lại thỉnh nam quân hai cái đến vậy khám bệnh, đều chữ tự nhè 'Đã không còn đáng ngại, điều trị tĩnh dưỡng trước mặt' . Chúa công đối với ta Hoàng gia ân trọng như núi, Hoàng Trung không có lấy là báo đáp, nguyện lập tức đi theo chúa công chinh chiến bốn phương, cướp cớ chém đem "

Tần Phàm vội vàng nâng dậy Hoàng Trung, cười nói: "Hán lên không cần như thế nóng vội, hôm nay tận hưởng niềm vui gia đình, ngày mai tái khởi quy

tắc cũng không muộn. Hôn nữa đã an bài sĩ tốt đến vậy bảo hộ chăm sóc, còn cần ngày mai mới đến Giang Lăng, đợi hoàng tự thân thể khoẻ mạnh, để cho bọn họ hộ tống đến hán lên vị trí một nhà đoàn tụ."

Hoàng Trung cùng Lý thị cảm kích không thôi: "Đa tạ chúa công thông cảm chiếu cố."

Tần Phàm liên tục khoát tay: "Các người mà lại lại chiếu cố hoàng tự a. . ." Nói xong, phân phó Diên Vi đem chọn mua nguyên liệu nấu ăn toàn bộ chọn đến nhà bếp, lại gọi Tiểu Dịch: "Thời điểm không còn sớm, đi làm cơm canh a." Vừa đi ra vài bước Lý thị đã nghe được, vội vàng vòng trở lại, kéo Tiểu Dịch tay cười nói: "Hay là ta cùng Tiểu Dịch đi thôi, hai người các người đại nam nhân biết làm cơm đi?"

Tần Phàm cùng Diên Vi đều đều hai mặt nhìn nhau, đuôi vội vàng gật đầu đáp ứng, đi theo Hoàng Trung cùng đi tiến buồng trong.

Lần nữa chứng kiến hoàng tự, tuy nhưng nằm ở trên giường nhắm mắt ngủ say, nhưng sắc mặt dĩ nhiên không như lúc trước như vậy trắng xám, lại phụ cận tra xét khí tức, vậy mà trở nên thông thả đều, Tần Phàm hướng về phía Hoàng Trung mỉm cười gật đầu, sau đó nhẹ nhàng đi ra buồng trong. Hoàng Trung, Diên Vi sau đó vậy mà đi theo ra ngoài.

Ba người trở lại chính sảnh, Hoàng Trung lần nữa chủ động hỏi thăm về bình định sự tình: "Chúa công, Hoàng Cân phản loạn tình thế như thế nào?"

Tần Phàm suy tư một lát, gần tới đến từ chuyện riêng chọn muốn thông báo: "Canh lớp ngày, Hoàng Cân thủ lĩnh Trương Mạn Thành (rót 1) kích chém Nam Dương Quận thủ chủ công, chiếm lĩnh Uyển Thành. Kinh Châu thích sử trong đêm triệu tập nam quận Thái Thú thương lượng đối sách, đợi Nghiêm Nhan bộ, hán lên bộ đến, hợp Hán Trung, nam quận chỉ Binh, thảo phạt Nam Dương Hoàng Cân." Sau đó hạ giọng tiếp tục nói: "Ta lập kế hoạch lấy quân yểm trợ tiêu trừ công Uyển Thành Tây Môn, mà cửa Nam phó tướng chính là ta ở trong ứng, đem tùy thời đoạt môn, quân ta lại lấy mãnh tướng tinh binh phối hợp, dẫn chủ lực đánh vào cửa Nam, thì Nam Dương khả định. Lần này Hán Trung xuất chinh một ngàn sĩ tốt, Nghiêm Nhan bộ tính như 800, nam quận ước chừng hai nghìn. Ta đã xây dựng 'Kim doanh', tổng cộng có 120 người, tất cả đều thể lấy nhất làm năm, chỉ đợi hán lên mạnh như vậy đem chỉ huy."

Hoàng Trung đứng dậy hùng hồn nói: "Trung cũng nguyện tình tuyển bộ đội sở thuộc tinh nhuệ nhập vào 'Kim doanh', làm chủ công đoạt Hạ Nam cửa."

Tần Phàm tán thưởng không thôi, tiếp tục cùng Hoàng Trung mà tổ Hán Trung, Dự châu sự tình, lại nghe Hoàng Trung, Diên Vi nghiên cứu thảo luận võ nghệ chi đạo, thẳng cho tới sắc trời dần tối, Lý thị cùng Tiểu Dịch đã làm xong đồ ăn qua gọi ba người, phương mới tỉnh ngộ đã là giờ Dậu một khác. Tần Phàm không khỏi cảm thấy đối bụng vô cùng, vội vàng gọi hai người một chỗ ăn uống. Hoàng Trung hiển lộ vô cùng cao hứng, kéo Tần Phàm liên tục mời rượu, thẳng đem Tần Phàm khiến cho đầu nặng gốc nhẹ mới chịu bỏ qua, quay người lại cùng Diên Vi so đấu tới tửu lượng. . .

Nhớ không rõ ra sao thì chấm dứt ăn uống tiệc rượu, hơi hơi thanh tỉnh thời điểm, Tần Phàm phát hiện mình dĩ nhiên nằm vật xuống trên giường, bốn phía thì là đen kịt một mảnh. Tần Phàm cảm thấy vô cùng khát nước, vùng vẫy nhớ tới thân uống nước, lại trực giác trời đất quay cuồng, chỉ phải lại an phận nằm xuống nhắm mắt dưỡng thần.

Đội Tiểu Dịch quay về vội tới Ngã đào trà tinh rượu a, Tần Phàm nội tâm thầm nghĩ. Có thể đội đã lâu cũng không thấy Tiểu Dịch trở về, miệng đắng lưỡi khô thành thật sự khó có thể chìm vào giấc ngủ, chỉ phải nhắm mắt dưỡng thần tiếp tục kiên nhẫn chờ đợi.

"Chi. . ." Một phút đồng hồ bên trái phải nhẩn nại, Tần Phàm rốt cục đã nghe được cửa mở tiếng, liếc trộm thấy một cái nhỏ gầy thân ảnh nhất tiếm mà vào.

"Hừ, thấy người uống rượu nhiều như vậy! Thấy người uống rượu nhiều như vậy!" Vậy là địch tiếng, vẫn còn ở quở trách chính mình, Tần Phàm sợ mình đứng dậy giải thích lại chọc giận cái này tiểu lão hồ, nhanh chóng nhắm mắt giả bộ ngủ, lại dựng thẳng vào lỗ tai nghe động tĩnh chung quanh. Có nhỏ địch nằng xong cái này vài câu, lại không tiếng động vang, chỉ có sột sột soạt soạt có vẻ như cời quần áo tiếng.

Tần Phàm thật sự là khát nước khó nhịn, bất đắc dĩ giả trang trong mộng nói mớ: "Khát. . . Khát. . . Thủy. . . Thủy. . ."

Ngủ ở bên cạnh Tiểu Dịch tựa hồ như động tác, hẳn là đứng dậy xuống giường, Tần Phàm thông qua giường phập phồng cùng phát ra tiếng vang suy đoán.

"Xôn xao. . . Xôn xao. . ." Đây vậy là địch đang tại rót nước.

"Cạch. . . Cạch. . ." Hẳn là Tiểu Dịch đang tại đi tới.

Không thể trước như động tác, như vậy là bại lộ giả bộ ngủ, chọc giận tiểu lão hồ. Tần Phàm nhiều lần khuyên bảo chính mình, nhất định phải đợi nàng đánh thức chính mình hoặc là đem chén nước phóng tới chính mình bên miệng năng lực giả trang lớn mộng mới tỉnh! Tần Phàm nội tâm âm thầm tính toán. . .

Năm bước. . . Bốn bước. . . Ba bước. . . Hai bước. . . Một bước. . .

Nơi này trước giường, hẳn là trực tiếp uy ta uống nước đi? Tần Phàm chuẩn bị kỹ càng, tùy thời thuận thế tỉnh lại. Có thể tiếp theo trong nháy mắt, lại là một cái ôn nhuận xúc cảm chụp lên bờ môi của mình, không lưu loát mà e lệ, giao thoa tương dung, như một cỗ hương vị ngọt ngào thủy lưu theo đầu lưỡi tràn vào trong miệng của mình. . .

Mã mẹ nó, kiếp trước là cái giun đé nam, không có hưởng thụ qua nụ hôn đầu tiên cảm giác, lần này xuyên việt nhập vào thân, lại bị một cái tiểu cô nương cấp cường hôn, Tần Phàm cảm giác mình tình làm sao chịu nổi. Mà Tiểu Dịch dùng miệng mớm nước một lần, tựa hồ còn vô cùng hưởng thụ,

đứng ở bên cạnh "Hi hi" "Hắc hắc" cười ngây ngô rất lâu.

Tần Phàm càng không dám "Tĩnh" tới. . .

Lại qua trong một giây lát.

"Cạch. . . Cạch. . ." Tiểu Dịch tại hướng xa xa đi đến. Nàng đây là trở về thả chén đi? Được rồi được rồi, cứ như vậy ngủ a, một ngum nhỏ thủy miễn cưỡng nhuận nhuận yết hầu, nhin nữa nhần đợi nàng ngủ hay là đợi đến hừng đông, chính mình tái khởi tới uống nước đi. . .

"Cạch. . . Cạch. . ." Tiếng do xa nơi này gần, hẳn là Tiểu Dịch hướng giường cái này vừa đi tới.

Tần Phàm suy đoán, lần này hẳn là chuẩn bị trên giường ngủ a. Có thể lập tức liền phát hiện mình lại đã đoán sai, hay là kia một hồi ôn nhuận xúc cảm, càng cảm giác được như một mảnh nghịch ngợm cái lưỡi đang tại liếm láp bờ môi của mình, theo đầu lưỡi càng lớn miệng thủy lưu hướng phía chính mình vọt tới. . .

Không dứt? Tần Phàm cảm tức không thôi, quyết định nhìn chút gì đó, bằng không thì cái này Tiểu Thiếu Nữ còn không dừng đợi!

Tần Phàm hung hăng chỉ tâm, hướng phía dưới thân vai hơi hơi dùng sức cắn một cái, thoáng cái đau đến Tiểu Dịch "Tê tê" hút không khí, Tần Phàm nhanh chóng lật người nằm xuống, cầm chặt Tiểu Dịch tay khuyên như: "An phận ngủ, sau này hãy nói!"

"Hừ. . ." Tiểu Dịch từ trong lỗ mũi nhảy ra một tiếng hừ lạnh, bao hàm bất mãn, không muốn bỏ, bắt đắc dĩ. . .

Tần Phàm lần nữa thở ra một hơi, cuối cùng trấn an cái này tiểu lão hồ, có thể an tâm ngủ, có thể lập tức lại một lần phát hiện mình sai rồi: Tiểu Hồ răng cắn đến chính mình trên vai, đau nhức, đau nhức. . .

Tiểu lão hồ rồi mới hài lòng quát: "Ngủ!"

Ngủ. . .

Rót 1: Trương Mạn Thành (? 184 năm tháng sáu) cuối thời Đông Hán thời kì nhân vật, Nam Dương Hoàng Cân quân thủ lĩnh. Hán Linh Đế Quang Hòa bảy năm tháng hai (184 năm), thái bình giáo đại phurong (Tổng Tư Lệnh) tự xưng "Thần thượng sứ", ngửa nguyên nghĩa sự tình thất bại bị bắt tại Lạc Dương ngũ xa phan thấy, Trương Mạn Thành nghe hỏi lập tức đem người tại Nam Dương khởi binh. Ba tháng canh lớp ngày kích chém Nam Dương Quận lớn chữ công, chiếm lĩnh Uyển Thành. Tháng sáu, bị tân nhiệm Nam Dương Quận lớn tấn hiệt phản công chém giết.

Du hí nam mang theo kỹ năng hệ thống xuyên việt, cho người không đồng dạng như vậy Tam quốc!

Trịnh trọng cam kết, tuyệt không thái giám, max phiếu tắt bạo cang.

Câu cát chứa, câu đề cử, câu phiếu phiếu cổ vũ~~

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỹ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Uyển Thành cuộc chiến (nhất)

Hai mươi sáu ngày trời chưa sáng, Tần Phàm liền từ trong lúc ngủ mơ tỉnh lại. Không phải Tần Phàm không muốn ngủ nhiều một lát, mà là thật sự vô pháp tiếp tục chìm vào giấc ngủ. Không biết chừng nào thì bắt đầu, Tiểu Dịch liền cả người áp đến trên người của mình, mềm nhũn chặt chẽ xúc cảm, sữa Hương Hương thiếu nữ hương vị, còn có. . . Còn có không ngừng chảy ra chảy nước miếng, đều nhỏ giọt Tần Phàm trên mặt, các loại hấp dẫn kích thích Tần Phàm rốt cuộc ngủ không được.

Tần Phàm cẩn thận từng li từng tí vươn tay, muốn đem Tiểu Dịch dời đến bên cạnh, có thể tay nhất va chạm vào Tiểu Dịch, Tần Phàm liền bối rối, tron bóng mảnh trượt hai tay, hai chân tất cả đều trần trụi ở, Tiểu Dịch vậy mà chỉ mặc mỏng như cánh ve váy nhu! Tần Phàm hoảng hốt ngoài không khỏi

nghe hoặc trùng điệp: Chẳng lẽ. . . Chẳng lẽ tối hôm qua chính mình vẫn còn không có nhện xuống, cuối cùng như cũ biến thân cầm thú sao? Tần Phàm nhanh chóng đem run rẩy hai tay từ từ vươn hướng Tiểu Dịch dưới thân. . .

Khá tốt, khá tốt, không có đột phá một bước cuối cùng, Tần Phàm cuối cùng xác định chính mình chịu đựng được khảo nghiệm, thật dài giãn ra thở ra một hơi. Mà lúc này, Tiểu Dịch tựa hồ vậy mà tỉnh lại, gờ tay tại xoa móng lưng mắt buồn ngủ, Tần Phàm nhanh chóng lại nhắm mắt giả bộ ngủ.

"Hừ. . ." Tiểu Dịch trong lỗ mũi bỗng xuất hiện một tiếng hừ lạnh. Tần Phàm "Ngủ rồi", không dám có chút phản ứng.

"Còn trang phục. . ." Không giống như là tức giận, càng nhiều như hờn dỗi.

Cẩn thận mở mắt ra, vẫn là u ám không thấy bốn phía, Tần Phàm thấp thỏm đánh lên gọi: "Chào buổi sáng. . .". Sau đó căng thẳng thân thể, cùng chờ đợi Tiểu Dịch khả năng phát ra mưa to gió lớn.

Đến nơi lại là đệ N lần suy đoán sai lầm, Tiểu Dịch nhu thuận dựa sát vào qua, cái miệng nhỏ nhắn tại Tần Phàm ngoài miệng tùy tiện mở một ngụm, sau đó trong miệng hừ hừ vào nằm tiến vào Tần Phàm khuỷu tay, vui vẻ làm nũng nói: "Phàm ca ca. . . Ngủ cảm giác! Ngủ tiếp hội. . ."

Tần Phàm vui vẻ Tiểu Dịch nhu thuận nghe lời, vội vàng đáp ứng, nghiêng đi thân nắm cả Tiểu Dịch lần nữa một chỗ tiến nhập mộng đẹp.

...

Lại một lần tỉnh lại, bên ngoài sắc trời đã sáng rõ, Tần Phàm là bị Tiểu Dịch đánh thức: "Phàm ca ca, nhanh chóng đứng dậy a, Hoàng thúc phụ cùng đi lên lớn cái, còn có nhất thập sĩ tốt đều ở bên ngoài chờ. . ."

Tần Phàm nghe vậy không ngừng từ trách, nhanh chóng trở mình rời giường: "Ta như thế nào ngủ thẳng tới cái này canh giờ. . ."

Tiểu Dịch một bên hầu hạ Tần Phàm đứng dậy mặc quần áo, một bên xấu hổ làm bầm: "Ai bảo ngươi tối hôm qua hư hỏng như vậy. . ."

Tần Phàm vừa muốn bản năng trình bày chi tiết hai câu, nghĩ lại nghĩ mình quả thật hư hỏng như vậy chiếm hết tiện nghi, lời nói này bên miệng liền biến thành: "Ngươi tại sao gọi 'Hoàng thúc phụ', còn có nhất thập sĩ tốt như thế nào nay đã sớm tới?"

Tiểu Dịch lại bắt đầu tỉ mỉ cấp Tần Phàm bằng phẳng y phục, lời nói nhẹ nhàng lời nói nhỏ nhẹ giải thích: "Ta cùng với Lý thâm ăn ý như xưa, cùng hoàng tự cho thấy lời nói thật vui, liền gọi là thúc, thúc phụ rồi. Mà kia nhất thập sĩ tốt Lĩnh đội chính là phụ thân thân binh đội ti lệ, lo lắng ta chỗ này tình huống khẩn cấp, vì vậy ngày đêm đi gấp chạy đi, cho thấy mới đến nơi đây không lâu sau."

Tần Phàm thật là vui mừng hỏi: "Ngươi cùng hoàng bài tựa nói thật vui? Hoàng tự đã bình phục?"

Tiểu Dịch hiển vật quý tựa như cười lộ lên: "Ngươi ta đã sớm trên lại nấu tham gia, lại là tự tay cho ăn, lại là chăm sóc, hoàng tự tự nhiên vui vẻ cùng ta tỷ tỷ này nói chuyện với nhau a. . . Bất quá, vẫn là tương đối suy yếu, sợ là muốn một ít nguyệt lại vừa đi ra ngoài đi xa. . ."

Tần Phàm đầu tiên là từ đáy lòng khen một câu hệ thống quả nhiên hảo được, lại nắm chặt Tiểu Dịch hai tay, dịu dàng thăm thiết cảm kích nói: "Cảm ơn Tiểu Dịch. . ."

Tiểu Dịch tùy ý Tần Phàm cầm lấy xộp giòn tay, đỏ mặt nhỏ giọng lại là khẳng định oán trách vào: "Còn muốn nói với ta cảm ơn sao? Giúp ngươi là điều nên làm, tối hôm qua ngươi đều như vậy. . . Ngươi là ta. . . Là ta. . ."

Tần Phàm thấy Tiểu Dịch một bộ thẹn thùng bộ dáng, không khỏi chơi chi tâm nổi lên, tiến đến Tiểu Dịch bên tai nhẹ nhàng thổi khí: "Tối hôm qua ta đều loại nào sao?"

Tiểu Dịch xấu hổ cấp bách mà phiền muộn, làm bộ truy đánh Tần Phàm, Tần Phàm nhanh chóng mở cửa hướng phía ngoài chạy đi. . .

Chính sảnh.

Hoàng Trung, Điền Vi đang cùng một cái lạ lẫn đại hán trò chuyện với nhau, ba người thấy Tần Phàm tiến nhập, đều đều vội vàng đứng dậy bái nói: "Chúa công."

Tần Phàm gật gù đầu, gọi ba người ngồi xuống nói chuyện, Hoàng Trung cùng Điền Vi theo làm ngồi xuống, lạ lẫn đại hán thì nhân thể lại bái nói: "Chúa công, thuộc hạ chính là Triệu Khuê Tư Mã dưới trướng, thân binh đội ti lệ Triệu Phong, ti lệ nhất thập thân binh đến đây chờ đợi chúa công phân công. Khác như Trịnh Thái quân sư tự tay viết thư một phong. . ." Nói qua, từ trong lòng ngực móc ra một khối lụa giấy đệ trình cấp Tần Phàm.

Tần Phàm tiếp nhận lụa giấy, thấy trong phòng cũng không ngoại nhân, liền khiến Tiểu Dịch mức nở đọc ra ngoài: "Thái kính bảm chúa công: Thái đội thụ mệnh Dự châu sự tình, không dám may mắn lười biếng, nay đã kiểm chứng gai dự hai châu Hoàng Cân binh lực phân bố. Trong đó Kinh Châu chi chúng phân bố tại Nam Dương Quận, thủ lĩnh Trương Mạn Thành, Triệu hoàng, Hàn Trung, Tôn Hạ, như tình binh chín ngàn, bức ép dân chúng gần hơn năm vạn. Trong đó Dự châu một bộ tụ họp tại Dĩnh Xuyên quận, thủ lĩnh lớp mới, Bành thoát, gị dụng cụ, gị man, cầm giữ tinh binh 1,5 vạn, thanh tráng giáo đồ hơn tám vạn người; một bộ đồn tại Nhữ Nam quận, thủ lĩnh Lưu tích, Cung đều, lĩnh tinh binh một vạn hai nghìn, khác cường ép dân chúng hơn năm vạn người. Dự châu chư trong thể lực, trừ Hoàng Phủ Tung, Chu Tuấn, đặc biệt tá quân Tư Mã Tôn Kiên vũ dũng xuất chúng, người đương thời vị chi 'Giang Đông Mạnh Hổ', ngày sau đem cường điệu chú ý chi. Uyển Thành sự tình 24 ngày thành Triệu Đại tin tức, cửa Nam binh lực ước là hơn một ngàn tinh binh, chủ tướng là Tôn Hạ, phó tướng là hàn đủ cả, Triệu Đại. Đơn ngày do hàn đủ cả tuần thú, song Nhật Tắc do Triệu Đại phụ trách, mỗi ngày như hơn hai ngàn giáo đồ dân chúng trợ phòng. Khác có tin tức xưng Uyển Thành phản loạn đem cự thành mà thủ, chúa công nên sớm đồ chi. Thái đội đáp

đầu."

Sau khi nghe xong, Hoàng Trung đứng dậy bẩm: "Trung thế cư Nam Dương, biết rõ Nam Dương thành trì chắc chắn vô cùng, càng có sông đào bảo vệ thành vây quanh bốn phía, thực là dễ thủ khó công. Nếu vì tặc Bình lâu dài chiếm giữ, ngày sau đem không dễ đánh chiếm. Nay đã như Triệu Đại Tướng Quân là nội ứng, cửa Nam quân tốt bất quá hơn ngàn người, trung nguyên là phía trước bộ, thay chúa công cầm Hạ Nam cửa."

Tần Phàm gật đầu đáp ứng: "Việc này không ai trong hán lên lĩnh binh không thể, ta vào Điển Vi dẫn tinh binh tiếp ứng."

Hoàng Trung, Điển Vi vội vàng đứng dậy lĩnh mệnh: "Ân!"

Tần Phàm lại phân phó: "Triệu Phong có thể ti lệ sĩ tốt lưu ở nơi đây, cực kỳ chăm sóc hoàng tử mẫu tử. Đợi hoàng tử thân thể khoẻ mạnh, đưa đến hán lên tướng quân, nếu không liền thì đưa đến Hán Trung."

Triệu Phong cũng liền bận rộn đứng dậy lĩnh mệnh: "Ân!"

Tần Phàm chậm rãi đứng dậy, phân phó: "Nhanh chóng đi thu thập, một phút đồng hồ lao tới Tương Dương."

"Tuân mệnh!" Mọi người tại đây cùng kêu lên đáp ứng.

Tần Phàm đặc biệt hướng Hoàng Trung tạ lỗi: "Quân tình khẩn cấp, một mời hán lên rồi xa thế tử, hổ thẹn hổ thẹn. . ."

Hoàng Trung sang sảng cười cười: "Là tự nhé dĩ nhiên không ngại, trung tự nhiên lực lực giết địch nhằm báo thù chúa công. Huống hồ tự nhé nhưng cần thuốc bổ chén thuốc duy trì, nếu không thu hoạch, trung sao tốt hơn hướng chúa công mở miệng đòi hỏi 'Tiền thưởng' ? Chúa công đến lúc đó cũng đừng đau lòng. . ."

Tần Phàm vừa định biểu thị chính mình tuyệt không keo kiệt, đã bị Tiểu Địch đoạt mở miệng trước, trái ngược vừa rồi ngược ngùng nhu thuận: "Hoàng thúc phụ không cần lo lắng, tự nhé cần thiết tiền bạc ta từ hán tư kho bên trong trực tiếp lãnh là được. . . Thúc phụ kiếm lấy 'Tiền thưởng' hay là cấp tự đệ lấy con dâu dùng a. . ."

Hoàng Trung lại tựa như Đồng Tâm không miễn cưỡng tới Tiểu Địch tới: "Tự nhé sự tình quá sớm, ta xem không bao lâu nữa phải trước tiên đem chất nữ của hồi môn cấp đặt mua bên trên rồi. . ."

Tiểu Địch trong chớp mắt mắc cỡ cúi đầu hờn dỗi: "Hoàng thúc phụ. . ."

"Ha ha ha ha. . ." Còn lại người tất cả đều cười to.

...

Một phút đồng hồ, cả đám đều tới "Hoàng phủ" ngoài cửa.

Hoàng Trung nhìn nhỏ hẹp đơn sơ viện, cũ kỹ mộc mạc tấm biển cho thấy lưu luyện không rời, Tần Phàm an ủi: "Hán lên không cần cảm hoài, nơi này có thể lưu lại từ biệt viện, tại Hán Trung, tại Uyển Thành cũng đem là hán lên kiến tạo chân chính 'Hoàng phủ' . Ngày khác vinh quy quê cũ lại đến xem chính là. . ."

Hoàng Trung chém đinh chặt sắt lập lại: "Ngày khác chắc chắn lại Lâm Giang lãng!"

Tần Phàm cười gật gật đầu. Triệu Phong lập tức dắt lấy tới ba con tuấn mã, đưa lên lưng khố nước trong những vật này, đưa Tần Phàm, Tiểu Địch, Điển Vi, Hoàng Trung ra đi.

...

Trên đường đi, Tiểu Địch mượn cơ cỡi ngựa kỹ thuật không tinh, hay là cùng Tần Phàm cùng cưỡi một con ngựa, Hoàng Trung cùng Điển Vi thì một người một thớt, Điển Vi phía trước mở đường, Hoàng Trung sau này phối hợp tác chiến, bốn người phóng ngựa bay nhanh hướng Tương Dương.

Giữa đường lại tụ họp Hoàng Trung bộ đội sở thuộc hơn tám trăm người. Một ngày sau, cũng chính là tháng tư hai mươi tám ngày giờ Mùi, hành quân đến bên trong Loup huyện, nơi đây cự ly Tương Dương Thành đã không được Bách lý, sớm có thân vệ doanh nhất thập tướng sĩ tại bậc này đợi, Tần Phàm kinh hãi, lấy là Tương Dương hoặc như đại biến cố, nhanh chóng xuống ngựa tìm Thập Trường phụ cận hỏi: "Thế nhưng là Tương Dương có biến?"

Thập Trường liền vội vàng lắc đầu, đem tự mình biết sự tình toàn bộ dỡ ra: "Chúa công, tiểu nhân phụng quân sư chỉ mệnh đặc biệt ở đây bẩm báo chúa công. Nghiêm Nhan bộ đã ở 24 giờ Dậu đi đến Tương Dương, chính đang gia tăng thao luyện. Kinh Châu thích sứ vậy mà đã huấn lệnh nam quận xuất binh hai nghìn, về chúa công điều khiển, chỉ là xưng nam quận Thái Thú đột nhuộm bệnh nặng, tạm thích ứng do quận thừa thay lãnh binh xuất chinh. Quân sư khiến tiểu nhân bẩm báo chúa công, 'An tâm dưỡng bệnh, Nhật Thần thì về sau lại vừa quay về nơi trú quân.' "

Tần Phàm hướng Hoàng Trung đám người cười nói: "Nếu như thế, chúng ta liền ở chỗ này tu chỉnh hai ngày."

Hoàng Trung lĩnh mệnh, cũng trần thuật nói: "Nếu như thế, trung nguyên mượn này thời cơ chọn lựa sĩ tốt sắp xếp 'Kim doanh', gom góp Tề nhị trăm số lượng, lại tuyển thiện xạ chi tốt năm mươi người, lấy cường cung ngành nỏ áp chế cửa thành quân địch, trợ giúp chúng ta bộ tốt đoạt thành."

Tần Phàm bưng tình nhớ tới, Hoàng Trung không chỉ đạo pháp thuần thực, càng thêm có thiện xạ chỉ tuyệt kỹ, bộ đội sở thuộc hơn tám trăm người kinh qua hần năm này tháng nọ huấn luyện, nhất định dùng mãnh vô cùng, liền lời nói: "Đã làm hần thắng làm 'Kim doanh' chủ tướng, liền do hần lên tùy cơ ứng biến."

Hoàng Trung vui vẻ lĩnh mệnh: "Tuân mệnh!"

Hoàng Trung ra lệnh một tiếng, lập tức đem thủ hạ hơn tám trăm danh quân tốt phân thành hai tốp bắt đầu bày trận.

Rất nhanh, hai cái quân Tư Mã bắt đồng lệ thuộc chia làm hai doanh, mỗi doanh hơn bốn trăm người, đều cầm khiên tròn đao cùn, mộc côn mộc tiễn, trực tiếp bắt đầu rồi đối công.

Hai doanh quân tốt đao tới thương hướng, sát 'Thâm thiết' vô cùng, Tần Phàm thấy lại là từng đợt kinh hãi, tuy cầm trong tay đều là chùy trong quân doanh thường thấy huấn luyện chi vật, thể nhưng những Binh này tốt lại chém giết thành dị thương dùng mãnh hung mãnh, mỗi một cái đâm kích, mỗi một lần bổ chém đều mang theo không chết không lui tàn nhẫn uy thế. Nói là mộc thương, kỳ thật vậy mà chẳng qua là nhất cái mái vòm mộc côn mà thôi, mà đao không có mở lưỡi, tiền không bên trên thốc, nhưng những cái này hần từ khí lực nhỏ nhất, sợ cũng có hai 300 cân (hần chế, nhất cân ước hợp hiện đại chút cân), mộc thương chọc tại trên thân thể, đao cùn chém tới trên người, cho dù không nguy hiểm đến tánh mạng, cũng phải đau nhức thêm mấy ngày, đao tới thương hướng trong đó, thỉnh thoảng còn có mộc tiễn bay lên giữa không trung, tạt 'Bắn' địch doanh. . .

Nhìn một chút, liền ngay cả Điền Vi như vậy con người lỗ mãng vậy mà dựa đi tới hướng Tần Phàm thấp giọng góp lời: "Chúa công, như thế tuyển chọn e rằng. . ."

Tần Phàm liền vội giương tay ngừng lại Điền Vi nghi vấn: "Nghĩ người thì không dùng người, dùng người thì không nghĩ ngờ người. Dĩ nhiên trao quyền Hoàng Trung, liền phải yêu cầu duy trì hần!"

Điền Vi thụ giáo đáp một chút "A", sau đó vậy mà tập trung tinh thần quan sát đối công tuyển chọn dâng lên

...

Hai ngày sau, tháng tư ba mươi Nhật Thần, Tần Phàm, Hoàng Trung, Điền Vi, Tiểu Địch liền dẫn tinh tuyển ra "Kim doanh" một bộ, cũng hơn sáu trăm tinh binh hướng Tương Dương Thành xuất phát.

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Uyển Thành cuộc chiến (hai)

Tháng tư ba mươi ngày buổi trưa, bằng khẩu tướng quân Tần Phàm tại Tương Dương Thành bên ngoài đại doanh tế cờ tuyên thệ trước khi xuất quân, chỉ huy bắc tiến, nhập Nam Dương Quận, Bình Phong trực chỉ Uyển Thành.

Đại quân trùng trùng điệp điệp, tại trên quan đạo liên miên vài dặm, phía trước không thấy đầu, không thấy đuôi. Tần Phàm nhân cơ hội thấp giọng hỏi Hi Chí Tài: "Chỉ tài sở dùng gì sách, vậy mà quân chi chết Thái Thú vô cùng cao hứng lãnh binh xuất chinh?"

Hi Chí Tài cười thần bí, hạ giọng trả lời: "Lược thi tiểu kế mà thôi, đến lúc đó chúa công nên khiến Mạnh Kha Thái Thú ít nhiều xây dựng công huân, lại vừa báo đáp Kinh Châu thích sử một mảnh 'Hảo tâm' a!"

Tần Phàm trong lòng biết Hi Chí Tài đã ngược như thao lược, bèn rộn thình giảo nói: "Mong rằng chỉ mới tường rõ ràng."

Hi Chí Tài vậy mà không hề che giấu, bắt đầu giảng thuật kế sách của mình: "Đại quân chia làm hai bộ. Trung mang Phương Duyệt, Nghiêm Nhan cùng với nam quân quận Bình, Nghiêm Nhan bộ, Cận Vệ Doanh một bộ gần ba ngàn quân Bình rõ ràng công Tây Môn; chúa công dẫn Hoàng Trung, Điền Vi cùng với Kim doanh, thân vệ doanh, Hoàng Trung bộ, Cận Vệ Doanh đại bộ phận gần ba ngàn tinh nhuệ, cùng Triệu Đại nội ứng ngoại hợp cướp đoạt cửa Nam

Trung nghĩ rằng Uyển Thành tặc Binh không biết sâu cạn, tất cạy vào vũ dũng cùng ta quân đầu tướng, bằng vào Phương Duyệt, Nghiêm Nhan nhị tướng có nhỏ hơn hần mấy trận, thứ nhất hấp dẫn càng nhiều thành bên trong tinh binh nơi này Tây Môn mà giam bó cửa Nam áp lực, thứ hai kích thích Mạnh

Kha đoạt công chi tâm thúc đẩy trong đó lãnh binh công thành, mượn Hoàng Cân chỉ thủ trút ra, cho dù may mắn trốn về, càng có Phung Duyệt đem người tùy thân, thừa dịp giết lung tung chi. Trung lại làm Nghiêm Nhan sớm cách Uyển Thành đến trời chiều tụ họp mai phục, trời chiều tụ họp là Uyển Thành đi thông Cứu Dương, Vũ Âm, bác nhìn qua to như vậy cần phải trải qua yếu đạo, Uyển Thành tặc Bình chạy trốn hướng Dinh Xuyên quận, Nhữ Nam quận thời điểm tất có thu hoạch."

Tần Phàm nghe được liên tục gật đầu: "Liên theo quân sư kế sách chia nhau hành sự."

Hi Chí Tài vội vàng đáp "Án." Quay người tìm Phung Duyệt, Nghiêm Nhan đám người phân công nhiệm vụ.

Đại quân lại đi năm ngày, hành quân đến Uyển Thành lấy tây hai mươi dặm vị trí. Sắc trời đã tối, đại quân đêm xuống doanh trại, vui nôi nấu cơm động viên sĩ tốt, chỉ đợi ngày mai chém giết.

Ngày kế tiếp, đại quân Canh [3] nấu cơm, canh năm nhỏ trại, với thiên sáng thì Bình tiến Uyển Thành.

Uyển Thành Hoàng Cân phản quân cảm thấy báo quan quân đột kích, Kinh Châu Cừ soái "Bên trên Thiên Sư" Trương Mạn Thành tự mình dẫn ba ngàn tinh binh phòng thủ Tây Môn, chỉ đợi quan quân đến đây chém giết.

Trống vang tam thông, quan quân trận tròn.

Kinh hải Thiên Chiến tiếng trống, xoay mình thấy cửa thành mở rộng ra, nhất khối ngô hung hãn Hoàng Cân phản quân Đại Tướng suất lĩnh hơn ngàn quân tốt giết ra thành, tại dưới thành triển khai trận thế, phóng ngựa, diễu võ dương oai nơi đây quát lớn: "Ai tới cùng nào đó đại chiến 300 hợp!"

Tần Phàm giục ngựa đi đến trước trận, vị bên trái phải nói: "Người đó cùng ta chém giết tại đây tặc?"

Phung Duyệt, Nghiêm Nhan nhị tướng cao giọng tán thành, trước sau thỉnh chiến.

Tần Phàm từ chối cho ý kiến, vừa cười hỏi Mạnh Kha: "Mạnh Thái Thú Bình tinh đem mãnh liệt, sao không chém tướng đoạt cờ thành tại đây đầu công?"

Mạnh Kha liên tục khoát tay, có chút khiêm tốn lấy lòng nói: "Hạ quan thuộc hạ vền vẹn là chút bất tặc bộ trộm hạng người, không dám cùng bằng khẩu tướng quân dưới tướng mãnh tướng hung hãn tốt đánh đồng."

Tần Phàm ý vị thâm trường cười nói: "Mạnh Thái Thú thật là quân tử phong thái. Là như thế khiêm nhượng. . ." Đột nhiên nâng cao tiếng quát: "Phung Duyệt. . ."

Phung Duyệt tay cầm trường thương chấp tay đáp: "Có mặt tướng!"

"Giết tới, thành tại đây đại công!" Tần Phàm phân phó.

Phung Duyệt lúc này hét lớn một tiếng, "Cường đạo nhận lấy cái chết." Thúc ngựa nói bắn chết ra ngoài, thẳng đến vừa rồi người kia diễu võ dương oai Hoàng Cân tặc tướng.

"Oanh, lưu lại thủ cấp!" Phung Duyệt giục ngựa chạy gấp tới, cự ly tặc tướng còn có hơn hai mươi bước, trùng mục hét lớn một tiếng, xách thương đâm thẳng tặc tướng. Hoàng Cân tặc tướng bận rộn cử đao đón chào, miễn cưỡng ngăn phát súng đầu tiên, không đề phòng Phung Duyệt trường thương nhân thể vừa chuyển, đề nghị thương lại chạy Hoàng Cân tặc tướng cổ họng mà đến, Hoàng Cân tặc tướng trong nội tâm hoảng hốt, liều mạng thu hồi trường đao phòng thủ.

"Đình đông. . . Tự động nhắc nhở phục vụ: Phung Duyệt tiêu hao 10 điểm khí lực sử dụng 'Khát máu cuồng bạo LV1' kỹ năng thành công, trước mất khí lực 1525. Phung Duyệt vũ lực 80+5, tốc độ công kích +10%, vượt mức chịu 50% tổn thương. Thời gian duy trì một nén hương."

Phung Duyệt trong tay trường thương vũ ra thương hoa, sáng rõ Hoàng Cân tặc tướng hoảng hốt khó phân biệt, phản ứng không kịp nữa phòng thủ, liền bị Phung Duyệt đâm trúng một thương lồng ngực, ngã xuống dưới ngựa. Phung Duyệt kiêu tặc tướng thủ cấp, thúc mã chạy quay về bản trận phục mệnh.

"Đình đông. . . Phung Duyệt giết chết chỉ võ tướng tứ duy tổng chưa đủ 200, nhân tài đẳng cấp đánh giá thất bại, Kí Chủ vô pháp đạt được kỹ năng điểm số ban thưởng."

"Uy vũ. . . Uy vũ. . ." Quân Hán trước trận, trời long đất nổ gào to tức khắc vang tận mây xanh, tam quân sĩ khí đại chấn.

Trương Mạn Thành tức giận đến nổi trận lôi đình: "Chém tại đây tặc tướng, phần thưởng thiên kim!" Liên nghe phía dưới một tướng đáp: "Ta đi chém giết tại đây tặc!"

Trống trận lại kêu, kia thành viên tặc tướng thúc ngựa xách thương, thẳng xuất trận phía trước, cao giọng mắng to: "Tặc tướng sao dám quát tháo giết ta huynh đệ!"

Không đợi Tần Phàm phân phó, liền có ba quân Nghiêm Nhan phi mã thẳng ra, kính tới chạy kia tặc tướng, trong quân thoáng chốc trống trận vang trời, bên tai tiếng la không dứt.

Nghiêm Nhan đại đao, xuất quỷ nhập thần, tặc tướng chiến bất quá năm hợp, siết hồi mã thua chạy, Nghiêm Nhan đang muốn xây dựng công, chỗ nào

chịu thả, phóng ngựa tiến đến. Tặc tướng thấy Nghiêm Nhan đuổi đến quá ác, đem quyết định chắc chắn, nhìn qua Nghiêm Nhan trước ngực tận lực nhất thương sóc. Nghiêm Nhan ưỡn ngực mướt, chịu được hấn nhất thương, đợi mũi thương nơi này gấp, hơi bên cạnh hơi nghiêng, kia thương liền từ (sườn) lòi thoi trong ổ thả đem đi qua, kia thành viên tặc tướng lại trực tiếp nhào vào trong lòng. Nghiêm Nhan rút ra tùy thân đoản kiếm hướng kia tặc tướng cái cổ bên trên phi chặt xuống, lột bỏ toàn bộ đầu lâu, thi hài hạ xuống trước ngựa, Nghiêm Nhan điều khiển ngựa nhấc lên thủ cấp xách thương trở về trước trận.

"Đình đông. . . Nghiêm Nhan tạm không thu nhận sử dụng Kí Chủ nhân tài kho số liệu, mà lại giết chết chi võ tướng tứ duy tổng chưa đủ 200, nhân tài đẳng cấp đánh giá thất bại, Kí Chủ vô pháp đạt được kỹ năng điểm số ban thưởng."

Ra khỏi thành hơn ngàn Hoàng Cân tặc Binh tùy ý hai thành viên tặc tướng bị chém, tất cả đều giải tán lập tức, như ong vỡ tổ tuân hướng Uyển Thành Tây Môn.

"Tất thắng. . . Tất thắng. . ." Quân Hán sĩ khí lại lần nữa tăng vọt, tiếng kêu liên tiếp. Tần Phàm sau lưng, bao gồm Mạnh Kha dưới trướng tướng tá tất cả đều mất lộ ra phần khởi vẻ, phảng phất quân công dễ như trở bàn tay.

Tần Phàm phảng phất làm như không thấy, cao giọng hạ lệnh: "Truyền ta đem lệnh, Phung Duyệt, Nghiêm Nhan bộ đội sở thuộc lập tức công thành, Mạnh Kha bộ đội sở thuộc lược trận trợ uy."

"Bằng khẩu tướng quân vì có gì bất công?"

"Mặt tướng chờ lệnh giành trước!"

"Chúng ta nguyện ý tử chiến về phía trước!"

...

Thấy càng ngày càng nhiều Mạnh Kha bộ đội sở thuộc tướng tá bắt đầu chờ lệnh công thành, Tần Phàm nghi hoặc hỏi Mạnh Kha nói: "Mạnh Thái Thú thủ hạ nguyện lại không thiếu dũng mãnh chi tướng a! Nói như thế nào 'Thuộc hạ ven ven là chút bất tặc bộ trộm hạng người', mà đem dễ như trở bàn tay chiến công chấp tay làm cho người ta rồi "

Mạnh Kha nhìn càng ngày càng nhiều tướng tá dùng tức giận ánh mắt nhìn mình lom lom, không khỏi càng ngày càng sợ, gấp hướng Tần Phàm chờ lệnh nói: "Hạ quan nguyện tự mình dẫn phần quan trọng công thành, nhìn qua bằng khẩu tướng quân cho phép."

Tần Phàm cũng không không có lo lắng: "Quân ta sĩ khí chính vượng, nếu như Mạnh Kha Thái Thú công thành bất lợi, sợ ảnh hưởng toàn quân sĩ khí a. . ."

Mạnh Kha nhanh chóng cam kết: "Hạ quan nguyện lập quân lệnh trạng, công thành bất lợi, cam lĩnh quân pháp!"

Thấy mục đích đạt tới, Tần Phàm sáng khoái phân phó: "Mạnh Kha!"

"Tại "

"Mệnh người dẫn theo phần quan trọng thẳng đến Tây Môn, nếu như không thắng, quân pháp làm! Ta mệnh Phung Duyệt suất bộ vì người trợ uy."

"Đa tạ tướng quân!" Mạnh Kha hưng phấn lĩnh mệnh, hướng phía nam quận quận Binh cao giọng kêu gọi: "Các huynh đệ, kiến công lập nghiệp chỉ ở sáng nay, theo ta công thành!" Liền xung trận ngựa lên trước hướng Uyển Thành Tây Môn xung phong phong liễu chết mà đi.

Tần Phàm đợi nam quận quận Binh tất cả đều xung phong liễu chết đến, âm thầm hướng Hi Chí Tài, Phung Duyệt, Nghiêm Nhan khẽ gật đầu, ba người chia nhau bắt đầu hành động, Tần Phàm vậy mà nhanh chóng dẫn Hoàng Trung, Điền Vi cùng với Kim doanh, thân vệ doanh, Hoàng Trung bộ, Cận Vệ Doanh đại bộ phận gần ba ngàn tinh nhuệ lặng yên đi về phía nam cửa bốn tập mà đi. . .

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: Uyển Thành cuộc chiến (ba)

Uyển Thành cửa Nam

Chủ tướng Tôn Hạ chính đang lớn tiếng quát lớn vào dân chúng trong thành gấp rút vận chuyển thủ thành thiết bị.

"Chưa ăn cơm mà, nhanh lên một chút chuyển! Trong vòng nửa canh giờ muốn đem tất cả lũy thạch lẫn cây vận chuyển nơi này trên cổng thành. Ai dám lười biếng, đừng trách bốn tướng đao kiếm không có mắt!"

"Báo đáp. . . Quân Hán đang tại tấn công mạnh Tây Môn, quân ta thương vong thảm trọng, bên trên Thiên Sư mệnh tôn đầu lĩnh lập tức phái binh tiếp viện." Một người Hoàng Cân lĩnh liên lạc vội vã chạy đến Tôn Hạ trước mặt bẩm báo nói.

Tôn Hạ lại thông thả hỏi: "Tây Môn quân địch có bao nhiêu người?"

Lính liên lạc nhanh chóng trả lời: "Ước chừng hơn năm ngàn người, đều là quân Hán tinh nhuệ. Quân ta đã hao tổn mấy thành viên chiến tướng, sĩ tốt thương vong rất nặng, nhìn qua tôn đầu lĩnh hoá tốc phái tinh nhuệ cứu viện Tây Môn."

Tôn Hạ nhàn nhạt khoát tay: "Biết. Bẩm báo Cừ soái, viện binh lập tức liền cánh." Lính liên lạc nghe vậy nhanh chóng trở về Tây Môn phục mệnh.

Tháng năm sáu ngày chính là hai mặt trời, cho nên do cửa Nam phó tướng Triệu Đại phụ trách phòng thủ chỉ trách, thủ điều khiển sĩ tốt là Triệu Đại dưới trướng hơn bốn trăm người (đến cây nhò Trương Mạn Thành đến nay, dần dần hợp nhất thanh tráng lưu dân, đã mở rộng đến hơn bốn trăm người), cùng với hơn một ngàn mạnh mẽ chính thành bên trong dân phu. Bởi vì quân Hán công thành, Tôn Hạ lại suất lĩnh một ngàn hơn hai trăm tinh binh đích thân đến cửa Nam đóng giữ, một gã khác phó tướng hàn đu cả thì ti lệ hơn sáu trăm tinh binh với tư cách là đội dự bị lưu ở thành.

Lúc này, Tôn Hạ gặp phải hai loại lựa chọn. Một loại là chính mình tự mình dẫn phần quan trọng tinh binh chạy tới Tây Môn tiếp viện, một loại khác thì là cánh phó tướng ti lệ bộ đội sở thuộc tinh binh tiến đến. Tôn Hạ cố kỵ "Bên trên Thiên Sư" Trương Mạn Thành chỉ uy, không dám không cánh tinh nhuệ đi đến tiếp viện, nhưng lại không nỡ bỏ lấy chính mình tinh binh lại Tây Môn tiêu hao, chỉ phải ra lệnh: "Triệu Đại, bốn tướng mệnh người dẫn theo bộ đội sở thuộc sĩ tốt tiếp viện Tây Môn!"

Triệu Đại chỉ phải lĩnh mệnh, lại cũng trần thuật nói: "Tướng quân, thuộc hạ bộ đội sở thuộc chỉ vẹn vẹn có 400 quân tốt. Lần đi tiếp viện, e rằng Cừ soái bên kia. . . Thịnh tướng quân vậy mà làm hàn đu cả suất bộ cùng mặt tướng cùng đi!"

Tôn Hạ suy tư một lát, trong lòng biết vẹn vẹn phái 400 phổ thông quân tốt tiếp viện Tây Môn, vô luận là Cừ soái Trương Mạn Thành, hay là Tây Môn chủ tướng Triệu hoàng, chung quy bị trong đó lên án, cũng vui vẻ thành phái chỉ thứ quân đội tiến đến cho đủ số, thích thú sáng khoái đồng ý nói: "Người đi truyền lệnh hàn đu cả, hai người các người cùng nhau tiếp viện Tây Môn, bốn tướng đóng giữ cửa Nam!"

Triệu Đại lập tức đáp ứng: "Tuân mệnh!"

Triệu Đại giả ý đi đến thành bên trong hướng hàn đu cả truyền lệnh, lại nhanh chóng triệu tập từ an dân trại đi theo chính mình mà đến bốn người đội ti lệ thương nghị đối sách: "Quân sư (chỉ phụ trách Dự châu mọi việc Trịnh Thái) mệnh chúng ta tùy thời cướp đoạt cửa Nam, nay bị Tôn Hạ phái đi Tây Môn tiếp viện, mặc dù có thể mượn cơ hội dời hàn đu cả bộ đội sở thuộc cũng hướng Tây Môn, lại vô pháp hoàn thành sứ mạng, có thể làm gì?"

Một người đội ti lệ đề nghị: "Không bằng như vậy trực tiếp cướp đoạt cửa Nam, chỉ cần đoạt môn thành công, thả chúa công quân đội đi vào, chính là một cái công lớn, ngay cả là thương vong hầu như không còn cũng đáng được."

Một gã khác đội ti lệ lại lập tức phản bác: "Chúng ta chỉ vẹn vẹn có hai trăm huynh đệ (không tính gần nguyệt hợp nhất thanh tráng), đoạt Hạ Nam cửa dễ dàng, có thể thủ được bao lâu? Không thể chiếm giữ cửa Nam cho đến chúa công Bình nơi này, từ thương nhiều hơn nữa cho thấy ngơ ngẩn!"

Lại một người tuổi trẻ đội ti lệ hiền kế nói: "Việc cấp bách chính là cho hay chúa công, chúng ta sắp đoạt môn, mà mới là cướp đoạt cửa Nam, thủ được cửa Nam ít nhất một phút đồng hồ. Quân hầu không ngại mang tin cấp hàn đu cả, liền chữ 'Tôn Hạ mệnh hàn đu cả tiếp viện Tây Môn, cũng tướng quân hầu bộ đội sở thuộc hai trăm (gần nguyệt hợp nhất thanh tráng) trào do hân quân lý, ' hàn đu cả tất nhiên động tâm không nghi ngờ, vui vẻ tự lại Tây Môn. Lại lấy một đội huynh đệ đi đến thành bên trong phóng hỏa chế tác hỗn loạn, quân hầu lĩnh còn thừa huynh đệ chiếm trước cửa Nam, xứng đáng được việc!"

Còn lại một người đội ti lệ vội vàng phụ họa nói: "Quân hầu, Liễu đội ti lệ tại đây sách có thể thực hiện, thuộc hạ đồng ý." Còn lại hai người đội ti lệ sau đó vậy mà đồng ý nói: "Thuộc hạ vậy mà lấy là có thể thực hiện, thỉnh quân hầu hạ lệnh!"

Triệu Đại không do dự nữa, lập tức phân công nhiệm vụ: "Hầu Hổ, người dẫn theo một đội huynh đệ đi đến thành bên trong phóng hỏa, tùy thời gây ra hỗn loạn. Mục Hầu Nhi, người dẫn theo một đội huynh đệ. . . Tiến đến bên trái phải áp lâu chém đứt cầu treo xích sắt. . . Dù cho. . ."

Mục Hầu Nhi chính là lúc trước đề nghị từ chiến người kia đội ti lệ, thấy Triệu đại nạn lấy nói thẳng, không khỏi ha ha cười nói: "Bất quá là có đi không có về, thập tử vô sinh mà thôi, khi con ti tiện mệnh một mảnh, nhất định tùy thời chém đứt xích sắt, nhiều hơn nữa sát thủ tốt nhằm báo thù chúa công."

Triệu Đại tán thưởng một chút: "Không hổ là ta an dân trại ra tốt hơn huynh đệ!" Lại hướng còn lại hai người đội ti lệ phân phó: "Hai người các người theo ta trước cấp hàn đu cả đưa Bình, lại bứt ra đã tìm đến cửa Nam, chỉ đợi thành bên trong lửa cháy liền động thủ đoạt môn!"

"Ân!" Bốn người đội ti lệ cùng kêu lên lĩnh mệnh, lập tức chia nhau bắt đầu hành động.

...

Ngoài thành.

Hoàng Trung đã suất lĩnh Kim doanh tiếm hành đến ngoài cửa Nam ba dặm bên ngoài chỗ bí mật, chỉ đợi thành bên trong phát ra tín hiệu liền muốn hiện thân đoạt môn, Tần Phàm, Điền Vi thì suất lĩnh còn thừa tinh binh theo sát phía sau, không ngừng trương Vọng Thành cửa phương hướng.

Điền Vi ánh mắt, liếc một cái nhìn tới thành bên trong hình như có nhiều chỗ bụi mù bay lên, nhanh chóng hướng Tần Phàm bẩm báo: "Chúa công, mau nhìn thành bên trong giống như có động tĩnh!"

Tần Phàm vội vàng ngẩng đầu lên hướng cửa Nam phương hướng nhìn lại, quả nhiên trông thấy thành bên trong như bảy tám vị trí cuộn cuộn khói đặc, suy đoán hẳn là Triệu thiên mệnh người phóng hỏa làm loạn, lập tức hạ lệnh: "Nhanh chóng phái người cho hay Hoàng Trung bộ kịp thời đoạt môn. Toàn quân chuẩn bị chiến, chuẩn bị công thành!"

...

Thành.

Cửa Nam trên cổng thành.

Mục Hưu Nhi quả nhiên như khi con thông minh, thừa cơ tiêu diệt mấy cái lạc đàn Hoàng Cân tặc Binh, phân phó thủ hạ huynh đệ đem huyết tính bôi lên nơi này từng người trên mặt cùng trên người, lại xé nát vạt áo trên mặt đất lộn mấy vòng, Mục Hưu Nhi trong miệng hô "Cấp báo. . . Cấp báo. . .", một bộ quân tình nhanh bộ dáng gấp gáp, lĩnh vào bọn họ hướng phía cầu treo áp lầu vị trí chạy tới.

Trên đường đi đều thông hành không trở ngại, có thể cách phải áp lầu còn có tầm mười bước thời điểm, Mục Hưu Nhi đám người liền bị quát lớn.

Tôn Hạ thân binh Ngũ trưởng đem Mục Hưu Nhi đám người ngăn tại phải áp lầu bên ngoài: "Đứng lại, áp lầu trọng địa như bất khả tự ý nhập!"

Mục Hưu Nhi nhanh chóng đến, hướng phía thân binh Ngũ trưởng chấp tay nói: "Ca ca, tiểu nhân là Triệu đại quân hầu thủ hạ đội ti lệ, nguyệt phía trước kính xin ca ca uống qua tửu đầu, không nhận ra tiểu nhân?"

Thân binh Ngũ trưởng cười cười, buông xuống trong tay trường đao: "Nhận thức, làm sao có thể không nhận ra nha. Kia cái khi con nha. . . Không nhận ra ta sớm cảnh báo gọi người."

Mục Hưu Nhi thấy phải áp lầu chỉ có Tôn Hạ nắm tên thân binh trông coi, vậy mà không muốn nhiều hơn nữa trì hoãn thời gian, hướng phía sau lưng vài người Thập Trường lần lượt cái ánh mắt, biến đi lên phía trước, vừa cười hô: "Ca ca, dân xếp hạ a, chúng ta mượn đường đi qua hướng Tôn Tướng quân báo cáo quân tình, cái này hai Kim ca ca cầm lấy uống rượu a. . ."

Thân binh Ngũ trưởng vốn định lần nữa quát bảo ngưng lại Mục Hưu Nhi tới gần phải áp lầu, lại bắn khoắn vào về sau ngẩng đầu không thấy cúi đầu thấy, càng có hai kim hiệu kính tiền, liền ngầm đồng ý Mục Hưu Nhi đợi sáu người xa hơn đi tới tiền.

Đội thủ hạ Thập Trường đi được cự ly còn lại vài người thân binh càng gần, Mục Hưu Nhi ném cho Ngũ trưởng hai kim, thừa dịp hân sắp sửa tiếp được một lát, thỉnh lĩnh một đao đâm vào bộ ngực của hắn, còn lại mấy cái Thập Trường vậy mà thừa cơ làm khó dễ, nhân thể rút đao ra Kiếm Tướng ở đây thân binh toàn bộ chém giết.

Mục Hưu Nhi phân phó một câu: "Mãng ngư nhất thập chặt đứt xích sắt, tiêu hủy phải áp lầu, còn lại huynh đệ theo ta sát. . ." Nói xong, dẫn đầu hướng hơn hai mươi bước bên ngoài bên trái áp lầu phóng đi.

Bên trái áp lầu cho thấy Tôn Hạ nhất ngũ thân binh trông coi, hiển nhiên đã thấy được bên này động tác, vội vàng "Đương đương đương đương" gõ vang cảnh báo tín hiệu, nhất thời như phụ cận Tôn Hạ tinh binh hướng phía Mục Hưu Nhi đám người xung phong liều chết qua.

Mục Hưu Nhi hét lớn một tiếng, phất khởi một đao, đem trước mặt thân binh Ngũ trưởng chém chết, thừa cơ khích lệ thủ hạ huynh đệ: "Sát tiên bên trái áp lầu, chặt đứt một căn khác xích sắt!"

Bốn mươi tên hung hãn tốt tại Mục Hưu Nhi dưới sự dẫn dắt, cùng xông lên Hoàng Cân tặc Binh triển khai liều chết chém giết, lấy thương vong tầm mười người mạng giá, dần dần chiếm đóng phải áp lầu phụ cận mười bước phạm vi. Mục Hưu Nhi thở hổn hển mang theo hai cái Thập Trường nhảy vào áp lầu, hai người khác Thập Trường dẫn dắt còn lại huynh đệ lợi dụng áp lầu phụ cận hẹp hòi địa thế, liều mạng ngăn trở cuộn trào mãnh liệt mà đến công sát.

"Chém a. . . Nhanh chém a. . ." Mục Hưu Nhi một bên vung đao mãnh liệt chém xích sắt, vừa hướng hai cái thập trống com lức, hai cái Thập Trường vậy mà liều mạng hướng phía Mục Hưu Nhi chém ra lỗ hồng từng đao từng đao dùng sức chém.

"Quân hầu, phải áp lầu xích sắt đã đoạn! Ta nhìn thấy xích sắt bị mãnh ngư ném tới dưới tường thành!" Phía ngoài một cái Thập Trường xông tới hướng phía Mục Hưu Nhi hô: "Mãng ngư cũng bị Tôn Hạ giết chết, Tôn Hạ hướng bên này xông lại."

Mục Hưu Nhi như trước nhìn không chuyển mắt nhìn xích sắt lỗ hồng dùng sức mãnh liệt chém: "Liều mạng cấp ta đứng vững, lại muốn tiểu nữ khác đồng hô là tốt rồi!" Thập Trường trùng điệp đáp ứng: "Lấy mệnh đứng vững!" Liền quay đầu hướng ra ngoài lao ra.

Bên trong hai cái Thập Trường liên tục vung đao, đem vết đao chém ra đếm không hết cuốn miệng cùng lỗ hồng, đến lúc "Pằng" một chút lại một thanh trường đao lên tiếng đứt gãy, nhanh chóng thay đổi dự phòng trường đao tiếp tục tiếp theo mãnh liệt chém.

Một người Thập Trường oán giận nói: "Móa nó, sẽ không gặp được khiến cho búa, khiến cho chùy tặc Bình, nếu có thể giành được chút cứng rắn gia hỏa, cũng không cần những cái này phá vỡ đao một hồi chém lung tung."

Một gã khác thập cười dài lời hân: "Thấy đủ a, như phá vỡ đao chém cũng không tệ rồi, phía ngoài huynh đệ đoạt đao dễ dàng nha, giành được trường mâu nhìn người như thế nào chém." Lại hướng Mục Hầu Nhi dò hỏi: "Đầu lĩnh, trực tiếp buông ra bàn kéo, buông cầu treo xuống là được, phải dùng tới ta cố sức chém xích sắt đi?"

Mục Hầu Nhi như trước cũng không ngẩng đầu lên dùng sức chém xích sắt: "Tặc Bình lại kéo tới thì sao? Các huynh đệ không phải là vô ích sao ư! Năm chặt thời gian dùng sức chém a! Nhanh đã đoạn. . ."

Ba người lại là một hồi mãnh liệt chém, rốt cục nghe được "Ba" một chút, ngăn ra kia đoạn xích sắt thoáng cái "Rầm rầm" hướng phía cửa thành phương hướng nhanh chóng trượt ra. . .

"Quân hầu. . . Xích sắt bị tôn Scialla ở. . . A. . ." Bên ngoài truyền đến lúc trước vào phòng bẩm báo người kia thập dài tiếng la cùng với tiếng kêu thảm thiết.

Ba người nhìn nhau, lại là đồng thời gào thét một chút: "Sát!", cầm lấy cuốn miệng trường đao phòng nghỉ bên ngoài xông ra ngoài.

Ngoài phòng đã là cây ngang khắp đồng, như Hoàng Cân tặc Bình càng có nhà mình huynh đệ. Kia Tôn Hạ một cước đạp tường thành, hai tay kéo xích sắt cuối cùng khó khăn duy trì lấy cầu treo tạm thời không rơi.

Mục Hầu Nhi vành mắt đều đỏ, nhanh chóng hướng phía hai người Thập Trường quát: "Yểm hộ ta!" Hai người Thập Trường nghe vậy hướng phía Tôn Hạ liền vung đao xông giết đi qua, khó khăn vọt tới Tôn Hạ trước mặt đã bị xung quanh hung hãn tốt chọc ra hơn mười lỗ thủng. Mục Hầu Nhi ở bên trong liên tục đột tiến chém giết, rốt cục vọt tới Tôn Hạ trước mặt, dùng hết toàn thân khí lực hướng Tôn Hạ chém tới, cũng không phòng Tôn Hạ một cái nghiêng người chột hiện liền tránh qua, tránh né một kích này, Mục Hầu Nhi trường đao chém tới trên tường thành, thoáng cái đứt gãy thành hai đoạn.

Mục Hầu Nhi dứt khoát ném đi Đao Dao, trực tiếp đánh về phía Tôn Hạ, dùng hàm răng của mình hướng phía Tôn Hạ từng miếng từng miếng dùng sức cắn xuống. Tôn Hạ đau đến chịu không nổi, bản năng bị đau liền vô ý thức ngã đẩy ra Mục Hầu Nhi, thoáng cái buông lỏng ra kéo lấy xích sắt hai tay, xích sắt thoáng cái "Rầm rầm" nhanh chóng trượt xuống. . .

Mục Hầu Nhi như cũ không quan tâm tiếp tục cuồng cắn Tôn Hạ, nhắm trúng Tôn Hạ giận tím mặt, trực tiếp hai tay bẻ gãy cổ của hắn, nhấc lại cầm lên thì thể liền hướng dưới thành ném đi. Mục Hầu Nhi theo xích sắt một trước một sau hướng dưới thành nhanh chóng rút xuống, chỉ nghe "Oành" một chút, cầu treo trùng điệp buông xuống nơi này sông đào bảo vệ thành phía trên, sau đó là "Đông" một chút, Mục Hầu Nhi đã rơi vào sông đào bảo vệ thành bên trong. . .

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỹ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Uyển Thành cuộc chiến (bốn)

Uyển Thành cửa Nam cửa hiên.

Cửa trên lầu Mục Hầu Nhi đám người liều chết lại chặt đứt bên trái phải áp lầu xích sắt đồng thời, Triệu Đại vậy mà suất lĩnh hai đội tinh binh chạy tới cửa Nam cửa hiên.

Hôm nay đang trực Thập Trường vốn là Triệu Đại trong Uyển Thành chiêu mới ôm bộ hạ, Triệu Đại lợi dụng cửa Nam phó tướng, đang trực thủ tướng thân phận đơn giản liền lừa gạt thủ tốt tín nhiệm, cùng bọn họ thuận lợi hoàn thành đổi cương vị giao tiếp. Triệu Đại lập tức phân phó thủ hạ huynh đệ làm tốt mở cửa cùng huyết chiến chuẩn bị, cũng phái hai cái Thập Trường lại thành biên quan sát đến trên công thành động tĩnh.

Nửa khắc đồng hồ, một người Thập Trường vội vã chạy về tới bẩm báo: "Quân hầu, trên công thành chém giết, thuộc hạ còn trông thấy Tôn Hạ chính

chạy tới bên trái áp lâu. . ."

Triệu Đại không dám lần nữa kéo dài, nhanh chóng hạ lệnh: "Người dẫn dắt mười cái huynh đệ mở cửa thành ra, cũng hướng ra phía ngoài tìm kiếm chúa công đội ngũ, mang trong đó công thành. Cần thận trên thành cung tiễn!" Thập Trường lĩnh mệnh gọi thủ hạ nhất thập quân tốt liền bắt đầu hành động.

Triệu Đại giờ lên trong tay đại đao, hướng phía mọi người quát: "Hầu Hổ, Mục Hầu Nhi bọn họ không hổ là ta an dân trại ra dũng sĩ, dùng tánh mạng thành công phóng hỏa rối loạn, chém rụng cầu treo! Hiện tại, liền nhìn chúng ta! Các huynh đệ, các người là khiến bọn họ huyết tinh chảy vô ích đi? Kiến công lập nghiệp, xả thân xả thân lúc này nhất cử, theo ta thủ được cửa này một phút đồng hồ, Sát!"

"Sát!" Trước mặt các dũng sĩ không có có dư thừa ngôn ngữ, chỉ có chính tề trả lời tiếng la cùng giờ cao chiến đao trường mâu.

Triệu Đại dẫn hai người đội tỉ lệ, dẫn hơn chín mươi hung hãn tốt thủ được cửa thành cửa hiên, cũng không ngừng vọt tới Hoàng Cân tặc Binh triển khai liều chết huyết chiến, mà người kia Thập Trường nhất mở cửa thành ra liền dẫn mười cái huynh đệ hướng ngoài thành hiện lên hình quạt phân tán chạy như điên. Thế nhưng là vừa chạy ra tường thành bên ngoài chừng hai mươi bước, đã bị trên cổng thành Hoàng Cân tặc Binh phát hiện, lập tức phóng tới mấy chục mũi tên, thời gian một cái nháy mắt, liền có tám tên huynh đệ trúng tên mà chết. Thập Trường cùng còn thừa hai người cũng không quay đầu lại chỉ lo tiếp tục đi phía trước chạy như điên, lại như cũ bị đợt thứ hai mũi tên đuôi lông vũ bao phủ. Thập Trường còn kiên trì chạy vài bước, cuối cùng vẫn là hai mắt nhất hắc ngã xuống đất mà chết.

...

Uyển Thành ngoài cửa Nam năm dặm.

Hoàng Trung một mực tự mình quan sát đến cửa Nam phương hướng động tĩnh, xuyên thấu qua nhiều năm quen dùng cung tiễn luyện liền như đuốc mục quang, Hoàng Trung rõ ràng phát hiện cầu treo phía bên phải xích sắt dĩ nhiên bị chém đứt, mà bên trái xích sắt lại cũng đang không ngừng rung động. Hoàng Trung kết luận thành bên trong dĩ nhiên nhanh đoạt môn thành công, lúc này tập kết thủ hạ Kim doanh toàn bộ dũng sĩ.

Hoàng Trung động viên chúng nhân nói: "Các huynh đệ cứ việc yên tâm giết địch, đao thương chỗ đâm đều có huynh đệ bằng chứng phụ, cung tiễn chỗ bên trong đều có đánh số đăng ký. Bỏn tướng chỉ có ba vài câu. Câu đầu tiên, bỏn tướng tuyệt không tham công ủy qua, cắt xén công lao tiền thưởng. Câu thứ hai, Kim doanh không có lương hướng, thành dùng trong tay chiến đao lại thành bên trong sẵn bắt chúng ta ruộng tốt hảo chỗ ở, quan to lộc hậu! Đệ tam câu, vương hầu tướng tướng yên tĩnh có dũng khí ư? !"

"Tướng quân, ngoài cửa Nam có người chạy ra, bắt quá tất cả đều bị bắn chết!" Như sĩ tốt ánh mắt phát hiện dị thường, nhanh chóng hướng Hoàng Trung báo cáo.

Hoàng Trung nghe vậy trở mình lên ngựa, nổi giận gầm lên một tiếng: "Giết địch tiền thưởng, Sát!" Liền thúc ngựa lại chạy cửa Nam.

"Giết địch tiền thưởng, Sát!" 250 danh Kim doanh dũng sĩ đi theo nổi giận gầm lên một tiếng, vậy mà theo sau đi về phía nam cửa môn tập mà đi.

...

Uyển Thành cửa Nam cửa hiên.

Triệu Đại bộ đội sở thuộc chém giết thành chỉ còn lại hai mươi mấy người, mà lại phần lớn trên người mang thương, bị như thủy triều vọt tới Hoàng Cân tặc Binh bức bách đến cửa thành cửa động mười bước ở trong.

"Quân hầu, Tôn Hạ cái thằng kia quá hung hãn! Các huynh đệ thương vong thảm trọng. . ." Một người đội tỉ lệ một bên tiếp tục vung đao chém giết, một bên hướng Triệu sâu sắc âm thanh bẩm báo.

Triệu giận dữ nói: "Như bất khả lui nữa, chết cũng phải đem cửa Nam cấp ta thủ được! Liêu Thuần, theo ta đánh hội đồng (hợp kích) Tôn Hạ!"

Liêu Thuần phân phó một câu: "Cầu Nhi, lại thành giữ cửa, trông thấy đại quân chạy tới, lập tức hô báo đáp!" Lại bứt ra dựa sát vào Triệu Đại, thấp giọng trần thuật nói: "Quân hầu, chúng ta kéo dài làm chủ, không thể xúc động liều mạng a!"

Triệu Đại bất mãn nói: "Tôn Hạ một mực chém giết chúng ta huynh đệ, không liều mạng sớm muộn thủ không được cửa Nam!"

Liêu Thuần nhanh chóng lại đề nghị: "Không đề phòng lui vào cửa động, cửa động chỉ có thể cùng tiến sáu người, đi đầu đao thuẫn Binh đến nơi, vài bộ trường mâu thủ gai nhọn, ta mấy người này cuối cùng đánh cuộc một lần, xứng đáng lớn nhất kéo dài thời gian." Triệu Đại cảm giác sâu sắc đồng ý, vội vàng theo tính hạ lệnh. . .

"Phốc. . ."

"Sát. . ."

Vài người Hoàng Cân tặc Binh bên trên vội vàng xông Nhập môn động, đã bị tám chắn ngăn trở tiến lên chi lộ, trong khe hở đột nhiên đâm ra sáu cán trường mâu, đem bọn họ chọc chọc cái xuyên tim. Tiếp theo lại tràn vào vài người Hoàng Cân tặc Binh, như cũ là tám chắn ngăn trở chém ra trường đao, sáu cán trường mâu đột nhiên đâm ra, đối lấy từng đợt kêu thảm thiết. . .

Triệu Đại liền liền tán thưởng: "Liêu Thuần, người được lắm đấy!"

Liêu Thuần cười khổ: "Chống đỡ không được bao lâu. Một khi trường mâu thủ đột tiến, hay là mãnh tướng xuất thủ, cái này mười hai người huynh đệ trong chớp mắt liền. . ."

Triệu Đại không thèm để ý chút nào cười nói: "Các huynh đệ liều hết, không phải còn có chúng ta mấy cái đi? Kéo dài đến lớn quân đi đến là đủ rồi!"

"Lão đại, như một người phóng ngựa hướng chúng ta bên này chạy tới!" Phía sau truyền đến Cầu Nhi hưng phấn hô to!

Đại quân rút cục chạy tới? A. . . Một người một con ngựa? Triệu Đại không khỏi mắng: "Nhìn cẩn thận lại hô!"

Cầu Nhi vội vàng chạy ra chân tường tầm mười bước, hướng phía phương xa nhìn ra xa, sau đó mừng rỡ hướng phía Triệu Đại đám người lại hô: "Thật nhiều người. . . Là đại quân. . . Là. . . Đông. . ." Cầu Nhi không để ý đã bị trên thành bay xuống lũy thạch đập trúng, lời cũng không có hô xong liền đầu rơi máu chảy ngã xuống đất không nổi.

Triệu Đại đuổi cấp mọi người khuyến khích: "Chúa công đại quân lập tức đi ra, các huynh đệ lại chống đỡ một lát!" Đáp lại hấn lại là từng tiếng trường mâu nhập vào cơ thể tiếng, phía trước sáu người đao thuẫn thủ liên tiếp bị Hoàng Cân trường mâu Bình đâm trúng, mà mất đi tám chắn bảo hộ còn lại mấy tên huynh đệ vậy mà trong chớp mắt bị chặt sát ngã xuống đất.

Toàn bộ cửa Nam, Triệu Đại bộ đội sở thuộc cũng chỉ còn lại có Liêu Thuần, Đàm Lôi hai người đội tì lệ.

Triệu Đại Nhất đem giật xuống một nửa vạt áo, hung hăng chà lau lại trên đại đao huyết tinh, dò hỏi: "Hai vị huynh đệ, nên chúng ta, có sợ không?"

Liêu Thuần cất tiếng cười to: "Sớm muộn gì nó đủ vốn, trước khi đi lại mang đi mấy cái, hiểu được lợi nhuận!"

Đàm Lôi vậy mà phụ họa nói: "Công lao này đủ con của ta giàu có cả đời! Không lỗ. . ."

Triệu Đại hài lòng quát: "Để cho huynh đệ ta ba người điên cuồng sát lục một phen!" Nói xong, hướng phía tuôn đi qua Hoàng Cân tặc Bình vung đao chém giết đi qua, Liêu Thuần, Đàm Lôi theo sát phía sau. Ba người một đường chém giết, vậy mà cứng rắn đem Hoàng Cân tặc Bình lại bức ra cửa động.

Ba người một mực giết đến cổng tò vò bên ngoài mười bước, lại không đề phòng Tôn Hạ đột nhiên đột tiến, sau đó đại đao quét ngang, liền đem bên trái Đàm Lôi phách trở thành hai đoạn, Triệu Đại thấy thế rống giận muốn xông lên tìm Tôn Hạ liều mạng, Liêu Thuần nhanh chóng một bên đến nơi tặc Bình, một bên dắt lấy Triệu Đại hướng cổng tò vò lui lại.

Triệu Đại nói giận nói: "Vì sao ngăn trở ta thay Đàm Lôi báo thù?"

Liêu Thuần vội vàng giải thích: "Hai ta vũ lực đồng đều không kịp Tôn Hạ, càng có đông đảo tặc Bình ở bên, đồ mất mạng mà thôi. Không bằng thủ được cửa động, đợi đến đại quân vào thành, bắt Tôn Hạ bắt quả là bắt rùa trong hồ."

Triệu Đại nghe không vào khuyên bảo, vung lên đại đao lại hướng phía Tôn Hạ xông giết đi qua, Liêu Thuần bắt đắc dĩ, đành phải đi theo xông lên.

Tôn Hạ thấy thế cười to: "Phản đồ đi tìm cái chết!" Cầm trong tay đại đao quét ngang, chỉ đợi hai người phụ cận.

Triệu Đại, Liêu Thuần đều cầm đại đao hướng Tôn Hạ chém tới, Tôn Hạ một cái nghiêng người né tránh qua song đao, lại dùng lực vung mạnh qua tay bên trong đại đao bổ về phía hai người, Triệu Đại, Liêu Thuần nhanh chóng chỉ phải liên lùi mấy bước, lại nhưng bị đại đao lưỡi đao vạch. Triệu Đại ngực phải áo giáp dĩ nhiên phá vỡ, máu tươi từ ngực vết thương nơi bả vai vị trí không ngừng ra bên ngoài tuôn ra. Liêu Thuần thì tổn thương giác khinh, chỉ là cánh tay phải trên cánh tay da thịt bị lột bỏ một khối, đau đến hai người cứ không nổi đại đao, dựa lưng vào hướng cổng tò vò chuyển. . .

"Đình đông. . . Tự động nhắc nhở phục vụ: Triệu Đại bản thân bị trọng thương, trước mắt sinh mệnh lực là 37130, chính đang không ngừng xói mòn. Tinh lực, lấy trước mắt trạng thái, một phút đồng hồ xói mòn. Tinh lực ước 10, như không kịp trị liệu đem huyết quá mà chết, thỉnh Kí Chủ chú ý." Nghe được hệ thống tự động nhắc nhở, đang tại suất bộ môn tập cửa Nam Tàn Phàm càng thêm sốt ruột, nhanh chóng phân phó Điền Vi: "Truyền lệnh, toàn quân gia tốc môn tập!"

...

Cửa Nam cổng tò vò trong

Triệu Đại áy náy hướng Liêu Thuần cười khổ: "Xin lỗi, huynh đệ!"

Liêu Thuần không hề sợ hãi, thân nhiên đáp: "Có nhiều như vậy hảo huynh đệ cùng nhau ra đi, khoái chăng! Khoái chăng!"

Tôn Hạ cười ha ha: "Vậy để ta đưa tiễn các ngươi lên đường đi!" Nói qua, dùng sức vung đại đao hướng hai người bổ tới.

Triệu Đại, Liêu Thuần hai người sớm đã tình trạng kiệt sức, vô pháp chống cự cũng vô lực chạy trốn, chỉ là nhắm mắt chờ chết. . .

"Phốc. . . Phốc. . . Phốc. . ."

"Đình đông. . . Tự động nhắc nhở phục vụ: Hoàng Trung tiêu hao 18 điểm khí lực sử dụng 'Cường lực xạ kích LV2' kỹ năng thành công, trước mắt khí

lực 2038.'Cường lực xạ kích LV2' bắn xuyên 3 cái địch quân mục tiêu, mỗi xuyên thấu một mục tiêu, tổn thương giảm bớt 30%. Độ nhất tiễn tạo thành 175275 điểm kèm theo tổn thương, mũi tên thứ hai tạo thành 122192 điểm kèm theo tổn thương, mũi tên thứ ba tạo thành 85134 điểm kèm theo tổn thương."

"Đình đông. . . Hoàng Trung bắn chết địch quân võ tướng, Tôn Hạ. Tôn Hạ, chỉ huy 68, vũ lực 83, trí lực 38, chính trị 18, tứ duy tổng 210, tứ duy vận hai hạng vượt qua 60, nhân tài đẳng cấp nhận định là D, ban thưởng Kí Chủ kỹ năng điểm số 1 cái. Kí Chủ trước mắt kỹ năng điểm số 6 cái."

Chờ nửa ngày cũng không thấy Tôn Hạ đại đao bỏ tới, Triệu Đại, Liêu Thuần hai người chỉ nghe bên tai ba tiếng cung tiễn nhập vào cơ thể tiếng, lại nghe được một hồi tiếng vỗ ngựa gần, vội vàng tròn mắt vừa nhìn, một người trung niên võ tướng cầm trong tay trường đao sát vào thành, mà kia Tôn Hạ từ lâu ngã xuống đất mà chết, bốn phía Hoàng Cân tặc Binh vậy mà ngăn không được thứ nhất đao, thậm chí thấp thoáng hiện lộ tan tác xu thế, không khỏi cùng nhau cảm thán nói: "Tốt hơn uy mãnh tướng quân!"

"Ta chính là Kim doanh chủ tướng, Hoàng Trung. Chúa công đại quân sau đó liền đến, hai người các người miễn đề tổn thương. Nơi đây giao cho Kim doanh!"

...

Cầu cất chứa, cầu đề cử, cầu phiếu phiếu cổ vũ~~

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỹ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Uyển Thành cuộc chiến (năm)

Uyển Thành cửa Nam, Hoàng Trung kịp thời đi đến cũng sử dụng "Cường lực xạ kích LV2" kỹ năng, một mũi tên bắn chết Hoàng Cân đầu lĩnh Tôn Hạ cùng phía sau hắn hai người thân binh, cứu đã nhắm mắt đợi chết Triệu Đại cùng Liêu Thuần hai người.

Càng ngày càng nhiều Hoàng Cân tặc Binh hướng phía cửa Nam vọt tới, Hoàng Trung lớn rất thần uy, luân tới Cửu Phượng ánh sáng mặt trời dao buông tay thu hoạch tiền thưởng, lấy sức một mình sống sờ sờ ngăn trở Hoàng Cân tặc Binh hướng nam cửa khởi xướng một lần lại một lần trùng kích. . .

Ô ô. . . Ô ô. . .

To rõ quân hào rất cực vang lên, một người tiếp một người Kim doanh hung hãn tốt giết đến cửa Nam ngoài thành. Đội tỉ lệ dẫn đầu đầu lĩnh, nhanh nhẹn nơi đây tránh thoát trên đầu thành nên xuống đá lăn lỏi một thừa cơ tháo chạy vào cửa thành, lại chui ra thì Cuồng Đao đã đi tới trong tay, hét lớn một tiếng, phản khởi một đao, liền đem phía trước hai người Hoàng Cân tặc Binh chém chết. Đội tỉ lệ vẫn quát: "100 tiền tới tay vậy!"

Hoàng Cân tướng tá có thể không khỏi giận dữ, kia cái cười Mã Tướng quân thật là uy mãnh, chúng ta chỉ phải tránh đi phong mang thì cũng thôi, người một tên lính quen liền dám can rờ như thế, quả thực là "Tên điên". Nghĩ như vậy xông lên chịu chết, thành toàn người! Phải tiêu diệt! Bị Hoàng Trung giết đến đánh toi bởi Hoàng Cân tặc Binh đang muốn vây lên bắt lấy 'Tên điên', chỉ thấy liên tiếp lại có càng nhiều 'Tên điên' vọt lên. . .

Đó là sau đó đã tìm đến Kim doanh các dũng sĩ nghe được đội tỉ lệ không ngừng hô báo đáp vào "300 tiền", "400 tiền", tất cả đều đổ lên hai mắt nhanh chóng nơi đây xông vào thành, giống như từng con một dã thú gào khóc kêu hướng về Hoàng Cân tặc Binh xung phong liều chết mà đi.

Chiến đao huy vũ, trường mâu gai nhọn, cung tiễn ném bắn, mỗi một cái đều là như thế gọn gàng, từng cái Hoàng Cân tặc Binh ngã xuống đất đều cùng với hưng phấn tiếng la: "Hầu tứ 50 tiền", "Hàn ngu nhi 150 tiền", "Mục phong 300 tiền". . .

Liên tiếp hô báo đáp âm thanh kích thành những cái kia tạm thời không có thu hoạch Kim doanh tướng sĩ càng thêm điên cuồng.

"Tới mấy người sát Thập Trường, tiền thưởng chia đều!"

"Thập dài đến mấy cái, quật ngã đội tỉ lệ, khô phiếu lớn đây!"

Thường thường là một người hô to, trong chớp mắt liền có thể tụ tập tới năm bảy người, sau đó liền hướng Hoàng Cân quân trong đám người xông, lại càng là chuyên chọn có vẻ như Hoàng Cân Thập Trường, đội tỉ lệ người công kích. Thường là Hoàng Cân quân đội tỉ lệ, Thập Trường vừa mới có sức giết chết một hai cái Kim doanh sĩ tốt, liền gấp đến độ cùng đội Kim doanh tướng sĩ càng điên cuồng, mấy người kẹp chặt lại trong chớp mắt đem chém giết, nổi giận đến nỗi ngay cả đột tiến trên đường thuận tay chém giết phổ thông tặc Binh tiền thưởng đều không để ý: "Tặc Binh 50 tiền đều không mà tính, trợ cấp bỏ mình huynh đệ!"

Hơn hai trăm Kim doanh tướng sĩ một mực chiếm giữ Uyển Thành cửa Nam, tiếp tục thu gặt lấy Hoàng Cân tinh người của Binh đầu, góp nhặt thuộc về mình tiền thưởng, như không phải Hoàng Trung có hết sức ước thúc, cá biệt gan lớn Kim doanh tướng sĩ thậm chí đều nhanh giết đến thành.

Hoàng Trung nhắc tới Cửu Phượng ánh sáng mặt trời đao, rống lớn nói: "Giết hết cửa Nam tặc Binh, chờ đón chúa công đại quân vào thành." Đại bộ phận Kim doanh tướng sĩ lại quay người chạy thành đi lên lầu suu tầm chính mình tiền thưởng mục tiêu. . .

"Sát a!"

"Không phải sợ!"

"Tùng cái lên!"

Trên cổng thành, Hoàng Cân trường quân đội úy, đội tỉ lệ đang tại âm thanh tư kiệt lực nơi đây quát tháo tay mình phía dưới bối rối tân binh, những Hoàng Cân này tặc Binh tuy vậy mà thao luyện hơn một tháng, nhưng chưa từng trải qua chiến trường, căn bản không có một cái tặc Binh có thể gắng giữ tinh táo, không ít tặc Binh bị dưới thành thiên về một bên đồ sát bị làm cho hai chân như nhũn ra, có lại càng là trực tiếp sợ hãi thành hôn mê bất tỉnh.

Đảm nhiệm tầng dưới cùng quan quân tinh nhuệ lão Binh gặt gao không chế được đội ngũ, ủng hộ thậm chí là uy hiếp tân binh còn có hiệp phòng dân phu hướng phía Kim doanh tướng sĩ xung phong liều chết mà đến.

"Sát."

Kim doanh tướng sĩ hét lớn một tiếng, âm thanh như kinh lôi, tựa như cứ thế cấp cái phích lịch, một người nhát gan dân phu toàn thân cứng đờ, sau này gục, đúng là bị chôn quả thực đánh chết, còn lại Hoàng Cân tặc Binh cho thấy sợ đến vỡ mặt, đánh ra trước xu thế nhất thời dừng một chút.

Phốc! Phốc! Phốc!

Kim doanh tướng sĩ nhao nhao mãnh liệt nhào tới phía trước, chiến đao tức khắc mang theo từng mảnh từng mảnh huyết quang, phần còn lại của chân tay đã bị cụt đoạn thể bay loạn, không ra ba hơi thở, phụ cận ba trượng trong vòng hơn mười tên Hoàng Cân tặc đều làm vong hồn dưới đao. Càng nhiều Kim doanh tướng sĩ leo lên thành lầu, niệng lưỡi sắc sảo, một đao một cái mạng, tuyệt không lãng phí dư thừa địa lực khí cùng thời gian.

Cửa thành trên lầu, tiếng giết kinh hãi dã, huyết nhuộm thành trì, khắp nơi đều là phần còn lại của chân tay đã bị cụt đoạn thể, máu chảy thành suối. Hẹp hòi nơi đây tường thành sạn đạo bên trong, triệt để biến thành Tu La tàn sát trận, mỗi thời mỗi khắc đều đến vài chục hơn trăm người tử vong.

...

Bên này, Tàn Phàm dẫn Diên Vi và thân vệ doanh đội đại quân đi nhanh đi đến.

Nhìn nhất Địa Huyết thịt mơ hồ, không trọn vẹn không được đầy đủ thi thể, còn có gần như đã thành huyết nhân, hôn mê bất tỉnh Triệu đại nhị người, Tàn Phàm một hồi đau lòng, lúc này nói to: "Diên Vi!"

"Đến ngay đây."

"Toàn quân xuất kích, quét sạch tàn quân!"

"Tuân mệnh." Diên Vi lưu lại hai đội thân vệ bảo hộ Tàn Phàm liền dẫn đầu xông vào thành...

Tàn Phàm nhanh chóng lại gọi quân y đến liền Địa Y điều trị Triệu đại nhị người...

"A... A... A..."

Một người tiếp nhận một người Hoàng Cân Binh kêu thảm đầy thể lương vào từ trên cổng thành ngã xuống, số ít vài người còn có thể thở nằm trên mặt đất liều mạng nơi đây rú thảm.

Tình cảnh như vậy, cơ hồ là tùy ý có thể thấy.

Thở dài ——

Tần Phàm thật dài nơi đây thở ra một hơi, từ to lớn trong rung động phục hồi tinh thần lại.

Lạnh băng khí thời đại đại quy mô chiến tranh, nếu như không phải tự mình kinh lịch, rất khó tưởng tượng tình cảnh đến cỡ nào hùng vĩ. Đặc biệt là quy mô vượt qua ngàn người chiến tranh, mang cho người thật lớn thị giác lực xung kích, khác xa đời sau tin tức khoa học kỹ thuật chiến tranh có khả năng sánh ngang.

Đời sau chiến tranh nhìn không thấy tiêu yên, là khoa học kỹ thuật cùng quốc lực so đầu.

Lạnh băng khí thời đại chiến tranh, lại là trần trụi huyết tinh chém giết, mấy ngàn người hỗn chiến cùng một chỗ, lấy tới Nguyên thủy phương thức, bạch đao găm tiến, hồng đao găm ra, sinh mệnh tia lửa ở chỗ này phần nộ thả, tình cảnh chỉ thảm thiết, quả thật khó có thể tưởng tượng.

Giờ này khắc này, bất luận là quan quân sĩ tốt, hay là Hoàng Cân tặc Binh, trong mắt đều chỉ còn lại có địch nhân, tâm tình cùng ý chí hoàn toàn bị tình cảnh, không còn có trong đó ý nghĩ của hân, cá nhân chí ý nghĩ tại hỗn loạn trên chiến trường biểu hiện chính là như thể nhỏ bé.

Nghe người ta nói nhiều hơn nữa, vậy mà xa không kịp tận mắt nhìn thấy thì tôi rung động.

Tần Phàm tuy không sợ huyết tinh cùng tử vong, nhưng lần đầu tiên tự mình kinh lịch như thể to lớn tráng lệ chiến tranh tình cảnh, hay để cho hân cảm giác sâu sắc rung động, bất quá rất nhanh, nội tâm huyết dịch liền mặc danh sôi trào lên, "Nhanh chóng sai người báo đáp biết quân sư! Một đội gần đây thu nạp thương binh, tụ tập ở nơi này mau chóng trị liệu, một cái khác đội theo ta vào thành giết địch. . ."

Uyển Thành Tây Môn.

Đầu tiên là Phương Duyệt, Nghiêm Nhan chém liên tục Hoàng Cân quân hai tướng, tiếp theo Mạnh Kha dẫn nam quân quận Bình điên cuồng công thành, Uyển Thành Hoàng Cân tình thế lớn nguy, khiến cho, bắt buộc Hoàng Cân quân thủ lĩnh Trương Mạn Thành, Triệu hoàng, Hàn Trung đội tướng lãnh tất cả đều tụ tập Tây Môn.

Mà theo Hoàng Cân quân vây vào tường cao nhân chúng một lần lại một lần đánh lui quan quân, Trương Mạn Thành lại càng là tự tay bắn chết nam quân Thái Thú Mạnh Kha, chiến tranh thế cục một chút thay đổi, trên công thành một đám Hoàng Cân tướng lãnh mừng rỡ như điên, cạnh đối với hướng lên Thiên Sư, chủ tướng trương man thành nịnh nọt ton hót thổi phồng, "Bên trên Thiên Sư, thật sự là thể gian đệ nhất dũng tướng, Bạch Khởi Hàn Tín không kịp. . ." "Trương Tướng Quân xuất mã, nhiều hơn nữa quan quân vậy mà tất sẽ hồi phi yên diệt..."

Trương Mạn Thành đối với mấy cái này nịnh nọt ngữ điệu ai đến cũng không có tạ, ít có hào phóng hướng dưới tướng bộ chúng đồng ý hoàng kim, mỹ nữ, ruộng tốt, hào chỗ ở, "Bọn người giết ra thành lại, dương ta Thái Bình đạo uy! Ta tại thành bên trong chuẩn bị tốt tiệc rượu, lạng chờ chiến thắng trở về chi ẩm..."

Triệu hoàng, Hàn Trung đội tướng lãnh vội vàng dẫn tất cả bộ tinh nhuệ mở cửa nghênh chiến nam quân, chỉ sợ ra khỏi thành đã chậm không có gặp may công lao cùng chỗ tốt tựa như...

Một phút đồng hồ.

"Báo đáp... Cấp báo..." Một cái Hoàng Cân lính liên lạc một bên hô to, một bên hướng Trương Mạn Thành vị trí chạy như điên.

Nghe nói quân báo đáp tiệm cận, Trương Mạn Thành càng lộ vẻ ý nghĩ, phía bên trái phải thân tín khoe khoang "Như thế nào, ta Uyển Thành Hoàng Cân hạng Hà Vũ dũng, không cần thiết một khắc liền giết sáng xâm phạm..."

Vọt tới trước mặt lính liên lạc mặc dù không biết chủ tướng là gì cao húng như thế, hay là nhanh chóng trình báo quân tình: "Bên trên Thiên Sư, cửa Nam thất thủ, Tồn Hạ Tướng Quân bỏ mình, quan quân công tới..."

"Không có khả năng! !" Ở đây Hoàng Cân tướng lãnh không có một người tin tưởng.

Trương Mạn Thành đến nắm lên lính liên lạc vạt áo, nói to: "Quan quân tất cả đều công ta Tây Môn, Tồn Hạ như hơn một ngàn tinh nhuệ, như thế nào thất thủ?"

Một trào này vừa quất đem lính liên lạc hù đến thân thể run rẩy không ngừng, nhanh chóng lấp bấp giao cho: "Quan quân... Trong ứng.. Bên ngoài hợp, như... Mấy ngàn người... Đầu lĩnh hai tướng... Thật là... Hung mãnh... Các huynh đệ... Thật sự chịu không được..."

Tây Môn trên công thành, một đám Hoàng Cân tướng lãnh tùy ý quan quân thế như chẻ tre, thể công mạnh mẽ, đặc biệt là cửa Nam mà đến quan quân, lấy dễ như trở bàn tay xu thế công vào thành bên trong giết tới đây, Trương Mạn Thành bên người thuộc cấp nhất thời cực kỳ hoảng sợ, nhao nhao đánh trống reo hò dâng lên

"Quan quân quá lợi hại! Chạy mau a..."

"Thừa dịp Tây Môn vẫn còn ở, nhanh chóng ra khỏi thành, chậm thêm liền không còn kịp rồi."

Trương Mạn Thành vậy mà bị dọa đến trong lòng cuồng rạo rực, nguyên lai tưởng rằng quan quân không chịu nổi một kích, không muốn đúng là như thế

buru hần. Bên cạnh mình chỉ vện vện có dòng chính hai nghìn tinh nhuệ, mặc dù lúc này thể đến nơi quan quân tiến công, vậy mà tất nhiên tổn thất thảm trọng, chính mình làm mất đi xưng hùng một phương vốn liếng. Hơn nữa, vạn nhất bị quan quân nhiều mặt giáp công, lúc này nếu người không đi, sợ là muốn hãm vào lóp lóp vòng vây, chỗ nào còn dám do dự, "Rút lui, mau bỏ đi."

Trương Mạn Thành hét lớn một tiếng, vậy mà không để ý tới bên người thuộc cấp, tìm một con ngựa liền đem trước phóng ngựa chạy thoát thân mà đi.

Bên người thuộc cấp đã sớm chiến chi tâm đều không có, chủ tướng vừa chạy, chỗ nào còn có thể khách khí, vậy mà lập tức tứ tán chạy thoát thân mà đi.

Thành biên, Hoàng Trung ánh mắt, xa xa liền trông thấy một người đang mặc Hoàng Cân tướng lĩnh trang phục, vội vàng phóng ngựa chạy về phía Tây Môn.

"Muốn chạy?" Hoàng Trung bên khóe miệng trợn tới một tia băng lãnh mà cười ý nghĩ, phóng ngựa vậy mà chạy Tây Môn vội vã mà đi. Đã tìm đến hai người bắt quả hơn trăm bước cự ly, Hoàng Trung nâng lên cung khảm sừng, xước tiễn dây cung, dùng sức kéo một phát, cường cung đã mở như trăng rằm, năm ngón tay buông ra trong chớp mắt, mạnh mẽ nơi đây tiếng dây cung, hai mũi Lang Nha tiễn nhanh như sao băng quan không mà ra.

"Đình đông... Tự động nhắc nhở phục vụ: Hoàng Trung sử dụng 'Nhật Nguyệt hàng loạt LV2' kỹ năng thành công, trước mất khí lực 538. LV2 đệ nhất tiễn tạo thành 2. 5 vạn phần bạo kích, mũi tên thứ hai giảm xuống mục tiêu vật lý né tránh 15%. Đệ nhất tiễn trúng mục tiêu mục tiêu tạo thành 194 điểm thương tổn, mũi tên thứ hai trúng mục tiêu mục tiêu tạo thành 92 điểm thương tổn..."

Trương Mạn Thành phóng ngựa chạy gấp thì vậy mà phát giác như nhất địch tướng theo sau mà đến, điên cuồng giục ngựa chạy như điên, mắt thấy cửa thành gần tới, không khỏi trong nội tâm đại chấn, chợt thấy sau lưng kinh phong tạt vang, ám kêu một tiếng không ổn, vừa định nghiêng người tránh né, chỉ cảm thấy hậu tâm, cái cổ như là bị ngù đông một chút, lực lượng đôn giống như thủy triều rút đi, chỉ tới kịp phát ra một chút kêu thảm đầy thê lương, liền một đầu trống xuống dưới ngựa.

"Đình đông... Hoàng Trung bắn chết địch quân võ tướng, Trương Mạn Thành. Trương Mạn Thành, chỉ huy 75, vũ lực 85, trí lực 45, chính trị 47, tứ duy tổng 248, tứ duy vện vện hạng nhất vượt qua 80, nhân tài đẳng cấp nhận định là B, ban thưởng Kí Chủ kỹ năng điểm số 3 cái. Kí Chủ trước mất kỹ năng điểm số 9 cái."

"Địch tướng đã chết, người đầu hàng không giết." Hoàng Trung một người một con ngựa một thủ Tây Môn, uống ở sau đó chạy tới vài người Hoàng Cân tướng lĩnh cùng trên dưới một trăm Hoàng Cân tán Binh.

Diễn Vi sau đó suất đội đi đến, đem sót ruột ra khỏi thành một đám Hoàng Cân bao bọc vây quanh.

Kim doanh, thân vệ doanh vậy mà đi theo rống to: "Người đầu hàng không giết! Người đầu hàng không giết..."

Trời long đất nổ nơi đây gào to triệt để làm vỡ nát Hoàng Cân quân cuối cùng một tia chiến ý, rất nhanh, hơn một ngàn Trương Mạn Thành dưới trướng Hoàng Cân tinh nhuệ ngoại trừ chết trận cùng chạy tứ tán, hơn... người đầu hàng...

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Nghĩ lại cùng ba cầu (nhất)

Chạng vạng tối.

Uỷên Thành phủ nha, nghe xong mọi người thành quả chiến đấu báo cáo, Tần Phàm rung động vô cùng, cảm khái vô cùng.

Thứ nhất, Uỷên Thành cuộc chiến vô luận quá trình hay là kết quả đều cùng Trịnh Thái, Hi Chí Tài mưu đồ bố cục không hai, Tần Phàm không khỏi đối với Trịnh Thái, Hi Chí Tài mưu lược bội phục sát đất, đối với thời đại này mưu sĩ nhận thức lại lần nữa đề thăng một tầng thứ. "Bây mưu nghĩ kế bên trong, quyết thắng ở ngoài ngàn dặm" đối với tại bọn họ như vậy cực hạn mưu sĩ mà nói tuyệt đối không phải một câu lời nói suông, khoắc lác, lời nói dối.

Thứ hai, Uỷên Thành cuộc chiến cuối cùng thế lấy ít thắng nhiều, lấy yếu đoạt thành, còn nhờ sự giúp đỡ của Hoàng Trung, Diễn Vi, Phương Duyệt, Nghiêm Nhan đội dũng mãnh võ tướng. Chính là Phương Duyệt, Nghiêm Nhan hai người trước sau chém vừa mới kích thành Mạnh Kha tỉ lệ nam quân

quận Bình ra sức công thành, hấp dẫn ở Hoàng Cân quân coi giữ nửa số mãnh tướng, đại bộ phận tinh nhuệ; chính là Hoàng Trung một mũi tên bắn chết Tôn Hạ, mới cứu được Triệu đại nhị người, một mũi tên bắn chết Trương Mạnh Thành, mới bắt được trong đó dưới trướng hơn ngàn tinh nhuệ; chính là Điền Vĩ, Hoàng Trung đại tướng lãnh suất đội xung phong liều chết, mới trong một ngắn ngủi thời gian, bằng mượn không được hai nghìn sĩ tốt đánh bại mấy ngàn Hoàng Cân tinh nhuệ. Cổ nhân nói, "Ngắn quân dễ có, một tướng khó cầu" thật không lừa ta!

Thứ ba, Uyển Thành cuộc chiến còn muốn quy công tại Hầu Hổ, Mục Hầu Nhi, Đàm Lôi đại một đám tướng sĩ xả thân quên chết. Bọn họ khả năng không nhìn được một chữ, khả năng vũ lực thấp kém, thế nhưng chất phác mộc mạc phổ thông bọn họ dùng huyết tính cùng sinh mệnh thuyết minh trung thành cùng nhiệt huyết, tinh binh hung hãn tốt đương ta Hán Trung quân uy!

Tần Phàm từng lần một trở về chỗ lạnh như băng con số thành quả chiến đấu, như là từng màn chứng kiến Uyển Thành cuộc chiến từng trong chớp mắt.

"Tây Môn cuộc chiến, nam quận Thái Thú Mạnh Kha bỏ mình, trong đó dưới trướng 3 danh giáo úy, 5 danh quân Tư Mã bỏ mình, nam quận quận Bình thương vong 1783 người..."

"Theo Triệu Đại ấn núp cửa Nam 200 trại Bình, bỏ mình đội tỉ lệ 3 người, trọng thương 1 người, trại Bình toàn bộ bỏ mình..."

"Kim doanh 250 người đánh vào Uyển Thành, sát thiên tướng 2 người, giáo úy 3 người, quân Tư Mã 6 người, đồn tướng 18 người, đội tỉ lệ phía dưới gần ngàn người; Kim doanh bỏ mình đội tỉ lệ 3 người, trọng thương 1 người, bỏ mình Thập Trường và phía dưới 15 người..."

"Thân vệ doanh, Cận Vệ Doanh gần ngàn người đánh vào Uyển Thành, sát giáo úy 5 người, quân Tư Mã 3 người, hai doanh bỏ mình đội tỉ lệ 6 người, trọng thương 3 người, bỏ mình Thập Trường và phía dưới 379 người..."

"Nghiêm Nhan bộ tại trời chiều tụ họp phục kích trốn đi Hoàng Cân quân, bắt được Triệu hoàng và Hoàng Cân Bình hơn ba trăm người, Hán Trung suất bộ phá vòng vây chạy về phía Cức Dương, Nghiêm Nhan bộ bỏ mình 92 người..."

"Quân ta tổng cộng bắt được Hoàng Cân tinh nhuệ 1724 người, thanh tráng giáo chúng 6721 người, Uyển Thành dân chúng còn có 127834 người. Thu được chiến mã 200 dư thất, đao kiếm, cung tiễn vô số..."

Mọi người tại đây nghe xong thành quả chiến đấu, cho thấy một hồi thổn thức không thôi, trầm mặc thật lâu.

Ngược lại là nam quận quận thừa Quách Chí dẫn đầu đánh vỡ trầm mặc: "Chúc mừng tướng quân lập tại đây đại công, ngày khác tướng quân triều đình thụ phong thời điểm mong rằng còn nhiều tiến cử hạ quan! Thành bên trong còn có Hoàng Cân phản loạn góp nhặt 23621 kim, hạ quan đã kiểm kê niêm phong bảo tồn, chuyên Hậu Tướng quân 'Kiểm nghiệm'..."

Ta nói công thành, phá thành như thế nào cũng không có gặp người thân ảnh, nguyên lai liên vớ vẩn việc này! Tần Phàm trong nội tâm nổi lên vô hạn khinh bỉ, trên mặt rồi lại chùng chắt tới cười cười: "Quách quận thừa công lao cũng không nhỏ, Bổng Tướng Quân chắc chắn báo cáo triều đình thỉnh cầu phong thưởng. Ngày Hậu Hán, nam quận nhất định phải thường xuyên giao thông, liên lạc hữu hảo."

Quách Chí đạt được Tần Phàm nhận lời không khỏi mừng rỡ vô cùng: "Hạ quan nhất định không quên tướng quân đại ân, nhất định không quên tướng quân đại ân... Duy tướng quân như Thiên Lôi sai đâu đánh đó!" Còn trình trọng biểu thị mệnh lệnh lễ bái dâng lên..

Tần Phàm nhanh chóng đến nâng dậy hấn, an ủi nói: "Quách quận thừa không cần như thế, nhanh đi dán thông báo an dân, quét sạch ỷ lại quân đội a..."

Quách Chí lại là một hồi trung tâm nói như vậy, rồi mới lưu luyến xoay người rời đi.

Tiểu Địch đại Quách Chí vừa rời cửa phủ liền không nhận được mắng lên: "Tiểu nhân đắc chí!"

Tần Phàm đầu tiên là buông lỏng cười cười, an ủi Tiểu Địch nói: "Mà lại khiến bức này tiểu nhân tiếp tục phát huy 'Nhiệt lượng thừa', ngày sau lại trừng trị hấn cũng không muộn!" Sau đó, đứng dậy hướng mọi người tại đây cung kính bái tạ nói: "Uyển Thành cuộc chiến toàn bộ lại chur vị, Phàm lúc này tạ ơn!"

Hi Chí Tài, Điền Vĩ, Hoàng Trung, Phương Duyệt, Nghiêm Nhan đám người nhanh chóng đứng dậy hoàn lễ: "Chúa công (tướng quân) nói quá lời!"

Tần Phàm lướt tay ngăn lại: "Phàm như hôm nay chỉ thành tựu, thực lại chur quân, không cần quá khiếm tốn! Phàm không có lúc nào không cảm ơn tại chi tâm, Phàm như 'Nghĩ lại', thỉnh chur quân yên lặng nghe..."

"Thỉnh chúa công (tướng quân) bảo cho biết..."

"Nhất tư Phú Dân. Hiện giờ triều đình mục nát hoa mắt ù tai, thiên tai nhân họa không ngừng, càng có Hoàng Cân nổi lên bốn phía, nơi nào là trăm họ An cư lạc nghiệp chi hương? Phàm muốn lấy Hán Trung là khởi điểm, thi hành khích lệ khóa dân nuôi tằm, tùy tiện dao móng phủ, khởi công xây dựng thủy lợi đại chính lệnh, còn dân chúng một mảnh cõi yên vui, thỉnh chur quân đồng tâm hợp lực!"

"Hai tư mạnh mẽ quân. Hán thất đã gần đến bốn trăm năm, sớm đã bệnh nguy kịch, tại tại đây loạn thế phân tranh thời điểm, chính là ta bối nam nhi kiến công lập nghiệp, báii tướng Phong Hậu, ghi tên sử sách chi kịp, Phàm muốn súc tích thực lực tích quyền thiên hạ, tái tạo ban ngày ban mặt, thỉnh chur quân đồng tâm hiệp lực!"

"Nghĩ lại tình nghĩa. Phàm muốn cùng chur vị tổng cộng chế nghiệp lớn, cùng hưởng phú quý. Chi là sa trường vô tình, đao kiếm không có mất, đã có không ít huynh đệ thương vong rồi đi, Phàm rất là đau lòng, muốn số tiền lớn chiêu mộ binh lính y sĩ cứu trợ tàn tật sĩ tốt, ra ruộng tốt trợ cấp bỏ mình tướng sĩ, khiến chúng tướng sĩ Phúc Thọ kéo, thỉnh chur quân đồng tâm hợp lực!"

"Thề chết theo chúa công, đồng tâm hợp lực, đồng tâm hiệp lực, đồng tâm hợp lực!" Tần Phàm "Nghĩ lại" khiến mọi người tại đây nghe được nhiệt huyết sôi trào, kích động khó ức, tiếp tục không ngừng hô to đáp lại.

Tần Phàm thấy thời cơ chín muồi, đến hướng Nghiêm Nhan trình trọng cúi đầu: "Thỉnh Heber giúp ta!"

Nghiêm Nhan trải qua mấy ngày nay quan sát, đối với Tần Phàm cũng thật là thương thức, nghe xong "Nghĩ lại" về sau lại càng là kiên định tri kỷ chí tâm, vậy mà không mềm mại làm về ta đây, trực tiếp quỳ một chân trên đất: "Nghiêm Nhan bái kiến chúa công!"

"Đình đông... Chúc mừng Kí Chủ đạt được nhân tài một người: Nghiêm Nhan, phẩm chất đánh giá: A, ban thưởng kỹ năng điểm số 4 cái, Kí Chủ trước mất kỹ năng điểm số 13 cái."

"A005, Nghiêm Nhan, 33 tuổi, tinh lực 182, khí lực 33. Chỉ huy 80, vũ lực 83, trí lực 76, chính trị 66. Vật lý né tránh 21%, kỹ năng né tránh 14%. Kỹ năng nhất 'Cự lực trọng kích LV1' . Lớn nhất có thể học kỹ năng mấy 3 cái."

"Cự lực trọng kích: Giới hạn vũ khí trọng lượng 48 cân trở lên võ tướng sử dụng, bị động kỹ năng. Võ tướng vật lý công kích thì như nhất định xác suất chấn đả thương địch thủ người cũng tạo thành vượt mức tổn thương, LV1 như 20% tỷ lệ trọng kích địch nhân, mỗi lần trọng kích thành công kèm theo 20 điểm tinh lực tổn thương, cũng khiến cho địch quân tốc độ công kích giảm xuống 10%, thời gian duy trì nửa nén hương, kỹ năng hiệu quả có thể không hạn lần thêm vào, không có thời gian cooldown."

Tần Phàm nội tâm trong bụng nở hoa, nhanh chóng nâng dậy Nghiêm Nhan: "Ta thành Heber thật là nhân sinh chỉ may mắn. Đêm nay cùng chư quân nâng ly, không say Bất Quy!"

Diễn Vi, Phương Duyệt dẫn đầu hoan hô đáp ứng: "Không say Bất Quy!"

Hí Chí Tài lại lạnh nhạt nói: "Tựa hồ chúa công nói như vậy đã hết, sao không liền cơ hội này nói cho biết Ợ?"

Tần Phàm không khỏi sững sờ, lại là cười nói: "Thật sự là môn sinh ta người cha mẹ, người hiểu ta chỉ mới đây!"

"Phàm còn có 'Ba cầu', nhìn qua chư quân thể chân vạc tương trợ!"

"Thỉnh chúa công phân phó, chúng ta muôn lần chết không chối từ!"

Tần Phàm suy nghĩ một chút, chậm rãi nói: "Nhất cầu Trí mưu chi sĩ, hai cầu dũng mãnh chi tướng, ba cầu dũng mãnh chi Binh. Nghiệp lớn phương hưng, Phàm đối với người mới là 'Ai đến cũng không có tạ, càng nhiều càng tốt', nhìn qua chư quân tiến cử!"

Tần Phàm vốn muốn lợi dụng "Nghĩ lại" "Ba cầu" cơ hội này biểu hiện ra chính mình anh minh quân chủ hình tượng cùng với "Cầu hiền nhược khát" thái độ, thứ nhất thu nạp Nghiêm Nhan cái này thành viên mãnh tướng, đã tăng cường Hán Trung chính thể quân lực, cũng sẽ từ nay trở đi tiến thủ tây sông dự mưu nhất kỳ; thứ hai cũng muốn kéo dài ôm Hoàng Trung, Nghiêm Nhan bên cạnh hai người người tài ba dị sĩ, rốt cuộc hai người cứu tại quận huyện nhậm chức, thân bằng cố nhân bên trong định có bản thân khát vọng nhân tài.

Tần Phàm tràn đầy chờ mong mục quang tại trên thân hai người tới lui chạy, lại chỉ thấy Hoàng Trung, Nghiêm Nhan hai người một mực vui đầu suy tư, không nói được lời nào.

Trầm mặc tốt hơn một hồi, thủy chung không người lên tiếng đáp lại, Tần Phàm chính xấu hổ thành không biết như thế nào kết thúc, lại là Phương Duyệt mở miệng: "Chúa công, vui mừng dạo chơi đi giang hồ thời điểm, từng tại dương bình Vệ quốc làm quen một người, họ Nhạc danh tiên, chữ văn khiêm, một thân mặc dù dung mạo ngắn nhỏ lại gan dạ sáng suốt anh liệt, chúa công nếu không chê dung mạo xuất thân, vui mừng nguyện tự mình tìm hân tới đến cày nhờ chúa công."

Dương bình Nhạc Tiên? Sẽ không phải là đời sau Tào Ngụy "Đứa con thứ năm lương tướng" "Nhất Nhạc Văn khiêm a?"

Tần Phàm càng nghĩ càng cảm thấy Phương Duyệt nói chính là dựa vào mỗi chiến giành trước vượt qua Tào Ngụy trận doanh đông đảo mãnh liệt sẽ trở thành "Đứa con thứ năm lương tướng" nhất Nhạc Tiên. Thật sự là gặp được quý báu, còn ghét bỏ cái gì dung mạo, xuất thân a... Tần Phàm trong lòng nghĩ, ở kiếp này ta không vậy mà chính là một cái cô nhi đi? Nếu có thể thu Nhạc Tiên, thật sự là ngủ rồi cũng sẽ cười tỉnh sự tỉnh, không chịu được lập tức đáp ứng nói: "Nếu là không cố kỵ (Phương Duyệt) có thể nói văn kiện đến khiêm, ta gia phong hai người các người là Trung Lang tướng..."

Phương Duyệt hưng phấn thành vội vàng khấu tạ nói: "Vui mừng, nhất định không phụ sứ mạng..."

Tần Phàm ảo tưởng lại một cái danh tướng đến đây đối với chính mình "Nạp đầu liền bái" cảnh tượng không khỏi có một chút lảng lảng, lại thỉnh linh bị người đó đá một cước, nhất thời tỉnh táo lại.

Không cần nghĩ, dám làm như thế nhất định là Tiểu Địch. Tần Phàm là cảm tức lại là không hiểu nhìn về phía Tiểu Địch, ý đồ có thể tìm tới đáp án, lại chỉ lấy được một cái sốt ruột ánh mắt.

Tần thuận Phàm suy nghĩ thần nhìn lại, Hí Chí Tài vùng trộm đối với chính mình duỗi ngang tay chưởng, phục lại liếc về phía Hoàng Trung, Nghiêm Nhan, hai người sắc mặt hình như có không khoái!

Tần Phàm trong chớp mắt tỉnh ngộ, ngăn không được oán hận cao hứng quá sớm, không để ý đến tại đây hai người cảm thụ. Uyển Thành cuộc chiến, có

công tướng sĩ còn không được phong thưởng, chính mình lại đối với một cái còn chưa đến cật nhờ người hứa lấy Trung Lang tướng chỉ vị, cao hơn hai người trước mắt giáo úy chỉ chức, như thế bất công bất bình, khó trách Hoàng Trung, Nghiêm Nhan hai người mặt lộ vẻ không vui.

Tần Phàm nhanh chóng bổ cứu nói: "Uyển Thành cuộc chiến dựa vào hán lên tự mình dẫn Kim doanh vì ta công chiếm cửa Nam, bắn chết Trương Mạn Thành, Tôn Hạ, công huân trác, lên Hoàng Trung là thống quân Trung Lang tướng, quản lý Kim doanh. Khác Kim doanh có thể tại tất cả trong doanh tùy ý chọn lựa tướng sĩ, xây dựng chế độ 500 người, là ắt đội quân."

"rước tại Tây Môn chém đem, tại trời chiều tụ họp bắt giữ Triệu hoàng, chiến công rõ ràng, lên Nghiêm Nhan là phủ quân Trung Lang tướng, thống lĩnh đệ nhất doanh. Khác đệ nhất doanh có thể tại còn lại tất cả doanh, trong tù binh tùy ý chọn lựa tướng sĩ, xây dựng chế độ một ngàn người, tạm liệt Binh đẳng quân."

"Phương Duyệt như chém đem công, Điền Vi như công thành công, tất cả thăng làm phần Võ giáo úy, phần uy giáo úy. Bộ đội sở thuộc thân vệ doanh, Cận Vệ Doanh nhưng bổ túc xây dựng chế độ 500 người, là Binh đẳng quân."

"Triệu Đại, Liêu Thuần hai người kêu quả dũng kiên quyết, lên Triệu rất là hộ trường quân đội úy, Liêu Thuần là giáo úy. Ngay tại chỗ mộ binh thành doanh, tất cả lĩnh đệ nhị doanh, đệ tam doanh, xây dựng chế độ 500 người, là đình đội quân."

"Hầu Hổ, Mục Hầu Nhi, Đàm Lôi đội một đám bỏ mình tướng sĩ Kim doanh tiêu chuẩn cứu trợ trợ cấp. Huynh đệ thế hệ con cháu người nguyên tông quân người, có thể thăng một cấp kế tục chức vị. Còn lại tất cả doanh thương vong tướng sĩ ắt đội quân trợ cấp cứu trợ trợ cấp. Huynh đệ thế hệ con cháu người nguyên tông quân người, có thể kế tục chức vị."

Tần Phàm một hơi nói xong đối với Uyển Thành tướng sĩ phong thưởng, nhanh chóng quan sát mọi người phản ánh.

Hoàng Trung, Nghiêm Nhan mặt lộ vẻ hưng phấn, thỏa thuê mãn nguyện, xem ra độ trung thành là bảo vệ...

Điền Vi, Phương Duyệt ngơ ngơ như vui cười, vui vẻ ra mặt, giáo úy cấp một cho thấy tiếp nhận...

Tứ doanh chủ tướng đều cung kính đáp: "Tạ chúa công!"

Tần Phàm rốt cục yên tâm, an tâm: "Ủy lạo quân đội ba ngày, đêm nay cùng chư quân không say Bất Quy..."

Nhưng không ngờ bên trái phải trong đó lại mãnh liệt toát ra hai tiếng: "Khoan đã!"

Tần Phàm chỉ tâm lại treo lên...

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Nghĩ lại cùng ba cầu (hai)

Tần Phàm đây cho là mình "Đối xử như nhau", đem Tứ doanh chủ tướng đều thăng nhiệm Trung Lang tướng, giáo úy, tự nhiên mà vậy nơi đây có thể hóa giải lập tức xấu hổ, nhưng không ngờ nghĩ vẫn bị hai tiếng "Khoan đã" cấp ngăn trở.

Tiếng thứ nhất "Khoan đã" lại nguyên ở đó chính mình một cước Tiểu Địch.

Tiểu Địch một bộ ta là thay người suy tính bộ dáng, đoạt trước nói ra ý nghĩ của mình: "Hán Trung hồn quân sư (Tiểu Địch phát mình phân chia hai vị "Trịnh quân sư" phương thức, nơi này chỉ Trịnh Hồn), Nguyên Tự tướng quân (Hàn Hạo), Từ Mậu tiên sinh (Diêm Phổ) trấn thủ Hán Trung, tiêu diệt Năm đầu gao nói Phán bội loạn và cảnh nội sơn tặc, bảo vệ ta căn cơ không mất, cũng là có công. Dự châu thái quân sư (nơi này chỉ Trịnh Thái) hiến kế cánh đại ca lên vào Uyển Thành với tư cách là nội ứng, phụ thân còn có nhĩ ca tại Dự châu hợp nhất sơn trại, vì hán ngày tiến thủ gai, dự hai châu phòng ngừa chu đáo, cũng là có công. Phàm ca ca, không thể nặng bên này nhẹ bên kia..."

Đây là nữ sinh hướng ngoại sao? Tần Phàm cảm thấy là, lại cảm thấy không phải.

Tiếng thứ hai "Khoan đã" lại nguyên ở ám chỉ chính mình công bình Hi Chí Tài.

Hi Chí Tài một bộ ta với người giảng đạo lý bộ đáng, vậy mà nhanh chóng nói ra ý nghĩ của mình: "Chúa công khoan đã... Trung như một lời "

"Nay chúa công đã như thu phục Uyển Thành trọng trấn, lại có bản chết Hoàng Cân phản nghịch 'Bên trên Thiên Sư', bắt giữ phản quân đầu lĩnh công, làm nghĩ cách hướng triều đình cầu lấy mặt trời lặn tướng quân hay là An Tây tướng quân quân vị, thứ nhất danh chính ngôn thuận thảo phạt Tây Phương không phù hợp quy tắc, thứ hai uy trướng chúa công danh vọng phát triển ta Hán Trung thanh thế, ba thì chúa công như thành An Bình quân vị, chúng ta ngày khác là quân chẳng phải càng thêm tiện nghi?"

Đứng vậy a, trước mắt chính mình chỉ là bằng khẩu tướng quân, lĩnh Hán Trung Thái Thú, tối cao cũng chỉ có thể phong thưởng nơi này Trung Lang tướng cấp một, như thế nào cấp phía dưới mọi người lâu dài hi vọng? Tần Phàm ngẫm nghĩ vào càng chấp nhận Hi Chí Tài chủ ý.

"Chúa công, làm cầu lấy An Bình chỉ vị!" Hoàng Trung dẫn đầu tỏ thái độ.

Nghiêm Nhan vậy mà không hề vui đầu suy tư: "Chúa công là An Tây tướng quân chiêu hướng phát triển!"

Điền Vĩ, Phương Duyệt lại càng là ồn ào: "Sớm nên như thế!"

Nhìn phía dưới chúng tướng phản ứng, Tần Phàm không chịu được nhắc tới: "Hi vọng... Nhân tính... Nhân tâm..."

Chính mình muốn chẳng lẽ chỉ là một cái mặt trời lặn tướng quân hay là An Tây tướng quân quân vị sao? Chẳng qua là thì vậy mà thế, là ngày đó bao quát tự lực mà thôi!

"Liên theo chí mới nói như vậy..."

"Tiểu Địch, viết chỉ lệnh làm. Thứ nhất, bề ngoài Trịnh Hồn, Hàn Hạo, Diêm Phổ trấn thủ công, đòi Trịnh Hồn là Hán Trung quận thừa, Đô Đốc Hán Trung mọi việc; lên Hàn Hạo là Đãng Khẩu giáo úy, thống lĩnh Hán Trung doanh; sửa Diêm Phổ là Hán Trung chủ bộ, phụ tá Trịnh Hồn thống trị Hán Trung. Phát hướng Hán Trung."

"Thứ hai, bề ngoài Trịnh Thái hiến kế công, Triệu Khuê, Triệu Nhị tiến thủ công, sửa Trịnh Thái là phải quân sư Trung Lang tướng, Đô Đốc Dự châu mọi việc; lên Triệu Khuê là phó quân giáo úy, Dự châu trại Bình cải thành đệ tứ doanh, xây dựng chế độ một ngàn người, Bình đẳng quân; lên Triệu Nhị là giáo úy, mộ binh đệ ngũ doanh, xây dựng chế độ 500 người, đình đội quân. Phát hướng Dự châu."

"Bề ngoài Hi Trung hiến kế công, sửa Hi Chí Tài là Tả quân sư Trung Lang tướng, bên trong tham tán việc quân cơ, bên ngoài lãnh binh tác chiến, hạt Liêu Thuần chỉ đệ tam doanh. Lao chí mới chủ trì Kinh Châu mọi việc. Phàm cùng Điền Vĩ, Phương Duyệt, Tiểu Địch dẫn kị binh nhẹ áp giải Triệu hoàng đến Lạc Dương, thuận tiện thẩm tra theo Nhạc Tiến cùng với xung quanh nhân tài."

"Chúa công không thể thân cách..." Hi Chí Tài đám người nghe được Tần Phàm ý muốn tự mình Lạc Dương, gấp đến độ nhanh chóng khuyên can.

Tần Phàm kiên định nói: "Ta ý đã quyết. Liên lao chí mới, hán lên, Heber đánh giá Kinh Châu Hoàng Cân chi loạn. Ta lại hai ba tháng liền, thời kỳ có thể dùng Chim Ưng đưa thư liên lạc, chư vị không cần phải lo lắng."

Thấy Tần Phàm thái độ kiên quyết, mọi người chỉ phải cam chịu (*mặc định).

Tần Phàm trêu ghẹo nói: "Sáng nay có rượu sáng nay say, đầu thêm rõ ràng đêm nơi nào ngủ! Chư vị, phóng khoáng chi tâm, chỉ cần đêm nay không say Bất Quy..."

"Tuân mệnh..."

Thừa dịp quân sĩ sát ngư làm thịt dê trừ bị ăn uống tiệc rượu chỉ kịp, Tần Phàm lập tức mang theo Tiểu Địch lại vấn an bị thương Triệu Đại, Liêu Thuần đám người.

Mới vừa đến thu xếp thương binh tiểu viện, Tần Phàm liền không thể không lớn tiếng quát dừng lại đang tại làm việc theo quân y sĩ có thể.

"Như thế nào không rửa tay liền đi xử lý miệng vết thương, người xem trên tay người nước sơn đen qua loa đấy!"

"Như vậy nội tạng vài sao có thể dùng để băng bó miệng vết thương, bị nhiễm sinh mù thì sao..."

Tần Phàm một bộ bốn chủ công nghiêm trọng hoài nghi "Các người rốt cuộc là không phải y sĩ, như thế nào hoàn toàn không hiểu y thuật bộ đáng" cộ tới chỉ trích ngăn cản y sĩ tiếp tục xử trí thương binh, đem một đám quân y mắng thành mạt danh kỳ diệu.

Rốt cục như một hai cái gan lớn quân y nhịn không được, nhỏ giọng nói thầm "Chúng ta theo quân làm nghề y hơn mười năm, không ai không phải như thế, chúa công thật sự là..."

"Muốn nói ta 'Hiếm thấy vô cùng', đúng hay không?" Nghe thấy quân y nói thầm, Tần Phàm không khỏi càng thêm tức giận, rít gào đồng dạng quát: "Các người đây là tại 'Xem mạng người như cỏ rác' ! Như thế khó được tinh binh hung hãn tốt, Bách Chiến quảng đời còn lại! Không chết tại chiến trường trong tay địch nhân, lại chết ở các người đám này 'Lang băm' trên tay!"

Những lời này nói có chút trọng, gần như tất cả nghe được "Lang băm" hai chữ y sĩ có thể đều thả ra trong tay việc, từng tia ánh mắt theo âm thanh

nguyên nhìn sang. Mà những cái này hàm chứa tức giận phần hận ánh mắt, dừng lại tại Tần Phàm trên người mấy hơi thở, lại tất cả đều lập tức vui đầu che dấu. Từng cái một mực sững sờ co lại ở chỗ cũ, cũng không lên tiếng nữa vậy mà không tiếp tục động thủ xử trí miệng vết thương.

Tần Phàm nỗ bật chưa hết giận: "Đem lão đại của các ngươi kêu đến!"

Không có ai đáp lại.

Tần Phàm càng thêm tức giận, giận dữ hét: "Bọn ngươi dám cãi lời quân lệnh!"

Một người mang thương tuổi trẻ quân sĩ vội vàng ra khỏi hàng đáp: "Bẩm bẩm chúa công, Hàn y quan tự Dự châu theo quân khám và chữa bệnh bị thương huynh đệ, một mực tận tâm tận lực, chỉ là trước đó vài ngày đột nhuộm bệnh nặng thân vong..."

Bởi vì công hi sinh vì nhiệm vụ sao? Tần Phàm nghe được nguyên nhân này nộ khí dần dần bình thường trở lại, hỏi tiếp: "Như thế nào đột nhuộm bệnh nặng? Ta như thế nào không biết việc này?"

Tuổi trẻ quân sĩ tiếp tục đáp: "Hàn y quan luôn luôn thân thể cường tráng, trong đó y thuật vậy mà chuẩn bị chịu được Công Nghiệp tiên sinh cùng chúng huynh đệ tôn sùng tán thành, chỉ tiếc mười ngày phía trước thay các huynh đệ vuron ra tiền nổi xương thời điểm, liền chột nhuộm phong hàn, lập tức bệnh nặng mà chết. Việc này ta sớm đã bẩm báo Triệu Quân hầu..."

Chột nhuộm phong hàn? Là luôn luôn thân thể cường tráng, dù cho phong hàn chứng bệnh cũng có thể chống cự một ít, huống chi trong đó y thuật hẳn là không kém... Tần Phàm càng nghĩ càng cảm thấy không đúng. Còn nữa, cứu quan chết bệnh, nếu như dĩ nhiên báo cáo, mình tại sao hoàn toàn không biết?

Tần Phàm chỉ phải hỏi lại: "Hàn y quan, có hay không có bệnh cũ ẩn đi chứng? Triệu Quân hầu, thế nhưng là chỉ quân hầu Triệu Đại?"

"Hàn y quan xác thực không có bệnh cũ ẩn đi chứng, thuộc hạ nguyện đem tánh mạng đảm bảo! Điểm này Công Nghiệp tiên sinh chọn lựa vào trong thành ứng thời điểm đã từng kiểm chứng qua! Thuộc hạ chính là Triệu đại quân hầu dưới trướng đội ti lệ, Liễu Thuần!"

A, là Trịnh Thái kiểm chứng qua, liệu là cùng tại đây không có chênh lệch! Tần Phàm nội tâm dần dần tin tưởng Liễu Thuần nói như vậy, lại hỏi: "Ngươi đã hướng Triệu Đại bẩm báo, vì sao không có giúp cho cứu chữa?"

Liễu Thuần trầm mặc nửa ngày mới đáp: "Quân hầu chữ, 'Theo quân y sĩ nhuộm tật chính là tâm thường sự tình'. Thuộc hạ vậy mà nhìn quen đại chiến, y sĩ nhiễm bệnh mà chết, cho nên đảm nhiệm chi..."

"Cho nên mặc kệ chết bệnh?" Tần Phàm nghe đến đó, lửa giận trong lòng lại đốt lên, âm điệu lại cao thêm vài phần.

Một bên mấy cái gan lớn một chút y sĩ nhanh chóng đến giải vây: "Khởi bẩm chúa công, chúng ta được gọi là theo quân y sĩ, sớm đã có tại đây gác ngựa. Vuron ra tiền nổi xương bị thương chính là chuyện thường, cũng tránh không được đột nhuộm phong hàn mà chết... Việc này, chẳng trách Triệu Quân hầu, Liễu đội ti lệ... Còn đây là Thiên Ý, trùng mục tiêu số lượng..."

"Thiên Ý? Mệnh số?" Nghe xong y sĩ nói như vậy, Tần Phàm không khỏi cười lạnh một tiếng, "Ta cũng không tin thiên do mệnh!"

Tần Phàm kêu lên Tiểu Địch, Liễu Thuần, một bên hướng Triệu Đại chỗ chỉ phòng đi đến, một bên phản phó: "Tiểu Địch, dụ lệnh các nơi, bình thường ta quyền sở hữu thuộc quân. Thứ nhất, quận bên trong thiết lập kỹ chỗ, mời làm việc trị liệu, chế tạo, kiến tạo đội thực dụng chi tài giáo huấn kỹ năng, tất không tiếc số tiền lớn khiến cho truyền thụ thực học; quận trung quân dân đệ tử chọn ưu tú nhập học, thời kỳ quan phủ cung cấp lấy lương thực gạo; học thành người sinh nhiệm trong quân quận huyện, ưu người trao tặng chức quan. Thứ hai, bình thường như thành thạo một nghề, lợi cho ta Hán Trung phát triển người, có thể thuê, có thể bắt người cướp của, có thể lừa dối, tu quá xài thủ đoạn đưa đến Hán Trung; tù binh nếu có người tài có thể sử dụng tức thì miễn vừa chết, có thể lao đến tội, nhưng cần thỏa đáng ước thúc. Thứ ba, tổn thương loạn tụ tập chi địa công việc làm đồ vật sạch sẽ, băng bó chi vật tu vào nước thiêu nấu, không thể ăn môn sinh vật liệu nước lã; y sĩ khám và chữa bệnh lúc trước, chuyện riêng tất tức thì dùng nước muối thanh tẩy, quần thể tổn thương bệnh chi bằng hạn thì báo cáo. Việc này hiệu quả rõ ràng người phân thưởng, lười biếng từ chối người phạt."

Tiểu Địch có chút khó hiểu, có chút lo lắng: "Phàm ca ca như thế nào không riêng khát vọng mưu sĩ mãnh tướng, còn muốn chiêu mời trọng dụng công tượng người? Việc này định cần đại lượng tài hàng, sợ Hán Trung chi địa khó có thể gánh nặng... Thế gia danh sĩ như biết Phàm ca ca như thế, tất nhiên càng thêm kháng cự..."

Tần Phàm lơ đãng, trêu chọc nói: "Tiểu bà quân gia, không biết ngươi Phàm ca ca tới không lo tiền bạc sự tình, vậy mà tới không quan tâm thể nhân ánh mắt sao?"

Mắc cỡ Tiểu Địch vui đầu oán hận nói: "Nhiều người như vậy nha..."

Ách... Đùa giỡn thành thói quen! Chỉ là, nơi này người đó dám chê cười ta rồi! Tần Phàm không cho là đúng liếc qua mọi người. Quả nhiên, lại là từng khóa sớm đã thấp đầu lâu.

Tần Phàm vô cùng đắc ý trở về Tiểu Địch một cái ngả ngón ánh mắt, nhưng không ngờ bị Liễu Thuần mãnh liệt kinh ngạc nhảy dựng.

"Chúa công kể sách! Thuộc hạ bội phục!"

Thật sự là không có nhân lực độc đáo, không nhìn thấy chúa công đang bề bộn vào sao? Muốn không phải ngươi tân lập đại công, thật muốn sung quân

ngươi đi Dự châu.

Còn thành chú ý mình mình chủ hình tượng, Tần Phàm chỉ phải cười khan nói: "Liều đội ti lệ, bội phục chuyện gì?"

Liêu Thuần không có chút nào phát giác tình cảnh của mình, phối hợp nói: "Nhất trong quân, lão Binh là muốn. Kinh nghiệm chiến trận lão Binh không chỉ vũ lực tương đối cao, càng thêm kinh nghiệm phong phú. Binh thường thời điểm, có thể - khiến cho thụ tân binh võ nghệ kinh nghiệm, chém giết thời điểm, có thể dẫn dắt tân binh tùy cơ ứng biến, quả thật nhất trong quân kiên. Chúa công kẻ sách không chỉ thể đề cao sâu sắc tôn trọng bệnh binh sĩ sinh tồn tỷ lệ, cũng tinh luyện kim loại chế tạo càng nhiều tinh xảo áo giáp binh khí..."

Tiểu Địch kinh hi thành cắt đứt Liêu Thuần giải thích: "Ta hiểu được! Ta ngay lập tức đi viết dụ lệnh!" Vừa dứt lời, liền như một làn khói chạy không thấy.

Tần Phàm chỉ phải ngắt lời nói: "Liêu Thuần... Ngươi ngược lại là như kiến thức... Người ở nơi nào thì, tông quân vài năm, có hay không lấy chữ?"

"Bẩm chúa công, thuộc hạ chính là vốn quận bên trong Loup huyện người, nửa năm trước tăng tại Triệu Khuê Tư Mã dưới trướng. Dự châu mấy sau khi chiến đấu, Công Nghiệp tiên sinh trực vurun ra thuộc hạ là đội ti lệ, cũng lấy chữ 'Nguyên kiện', làm ta hộ tống Triệu đại quân hầu lừa dối quăng Hoàng Cân. Thuộc hạ vì ngăn ngừa hàng xóm láng giềng bạn cũ sinh nghi hồng việc, Hoàng Cân trong quân đã từng giả danh 'Liêu Hóa' . Chúa công nếu là cao hứng, gọi là 'Liêu Thuần' ' 'Liêu Hóa' đều có thể..."

Tần Phàm cười nói: "Liêu Thuần, Liêu Hóa, Liêu nguyên kiện... Ngược lại là cần thận tí mĩ người!"

Đội đã nào...!

Tại sao cùng cùng kiếp trước thường nói "Thực trung không có Đại Tướng, Liêu hóa thành tiên phong" đồng hương, cùng tên, cùng chữ!

Tần Phàm nhanh chóng đánh thức hệ thống: "Ngủ đông a ~ trên làm việc nhé! Nhanh lên một chút, điều tra Liêu này thuần (Liêu Hóa / Liêu nguyên kiện) thuộc tính!"

"A ~ a ~ bản hệ thống không gọi 'Ngủ đông' ! Điều tra ba người thuộc tính, cần tiêu hao 3 cái kỹ năng điểm số, Kí Chủ xin xác nhận!" Hệ thống chân tướng là ngủ đông vừa tỉnh, hữu khí vô lực hồi đáp.

Tần Phàm chỉ có thể ở nội tâm nổi giận: "Xác nhận con em ngươi a! Lão tử nói chính là một người! Chính là trước mặt người này!"

"Sai lầm, sai lầm! Hồi lâu không có khởi động lên, có chút chậm chạp!" Hệ thống nhanh chóng xin lỗi, "Cần tiêu hao 1 cái kỹ năng điểm số, Kí Chủ xin xác nhận!"

"Xác nhận mẹ của ngươi đi?" Tần Phàm tương đối bất mãn, "Điều tra dưới tay mình còn muốn tiêu hao 1 cái kỹ năng điểm số? Há? ..."

"Ách..."

"Đình đông... Hệ thống đang tại điều tra, xin !"

"Liêu Thuần (Liêu Hóa), 19 tuổi, tinh lực 160, khí lực 29. Chỉ huy 73, vũ lực 76, trí lực 70, chính trị 49. Vật lý né tránh 21%, kỹ năng né tránh 22. Kỹ năng nhất 'Vật thể hộ thân' LV1. Lớn nhất có thể học kỹ năng mấy hạn định là 3 cái."

"Vật thể hộ thân LV1: Bị động kỹ năng. Chịu công kích tổn thương thì giảm bớt đã chịu nơi này tinh lực tổn thương. LV1 mỗi lần giảm bớt đã chịu nơi này tinh lực tổn thương 20 điểm. Không có thời gian cooldown."

Tần Phàm lạnh lùng thăm nghĩ: "Hệ thống, ngươi cứ nói đi?"

"Ách..."

"Đình đông... Chúc mừng Kí Chủ đạt được nhân tài một người: Liêu Thuần (Liêu Hóa), phẩm chất đánh giá: A, ban thưởng kỹ năng điểm số 4 cái, Kí Chủ trước mất kỹ năng điểm số 17 cái."

Tần Phàm như cũ không buông không bỏ: "Cứ như vậy?"

"Căn cứ hệ thống ghi chép, Kí Chủ suy đoán 'Liêu Hóa' ứng là công nguyên 170 năm sinh ra, năm nay 14 tuổi, cùng người này tuổi tác không hợp..."

Tần Phàm bất mãn nói: "Như vậy người này vậy là cái gì tình huống? 4 cái kỹ năng điểm số lùi lại lâu như vậy mới ban thưởng! Nghiêm trọng sai lầm, nghiêm trọng kháng nghị!"

"Khả năng... Có lẽ... Bởi vì Kí Chủ xuyên việt nguyên nhân, đã dẫn phát thời không thác loạn... Về phần ban thưởng lùi lại..." Hệ thống vậy mà thay đổi lấy lòng ngữ khí, nói: "Nếu không... Phỏng theo Bug bồi thường biện pháp... Cấp cho Kí Chủ duy nhất một lần bồi thường, Kí Chủ không truy cứu nữa việc này..."

Tần Phàm vậy mà thấy tốt thì lấy, khai ra điều kiện của mình: "Ta muốn biết Tào Tháo, Lưu Bị, Tôn Quyền ba người, còn có Lưu Yên tình hình gần đây!"

Tần Phàm hết thấy cho rằng hệ thống là mượn có từ chối, lại không nghĩ một hồi 'Trảm mạc', cư nhiên trực tiếp cung cấp chính mình nhu cầu cấp bách

một loạt tin tức.

"Ba tháng, Tào Tháo được thăng làm cười Đô Úy, thụ mệnh cùng Hoàng Phủ Tung đám người hợp quân tiến công Dĩnh Xuyên Hoàng Cân quân, kết quả đại phá Hoàng Cân quân, chém đầu mấy vạn cấp. Tào Tháo hiện dõng là Tể Nam hỗ trợ."

"Ba tháng, Lưu Bị gặp Hà Đông rõ ràng phu quân Quan Vũ, U Châu Trác quận người Trương Phi, cũng cùng hai người đào viên ba kết nghĩa. Lưu, quan, trương đến cây nhờ Trác quận giáo úy Trâu Tĩnh. Lưu Bị bởi vì nhiều lần lập chiến công đã lên Nhâm Bình bắt đầu đối với, Quan Vũ cùng Trương Phi đảm nhiệm cái bộ Tư Mã, phân ra thống bộ khúc."

"Tôn Quyền hiện là hai tuổi hài đồng. Kỳ phụ Tôn Kiên bị Trung Lang tướng Chu Tuấn thượng biểu là tá quân Tư Mã. Tôn Kiên mộ chư thương khách và hoai, tứ tinh binh, cùng Chu Tuấn hợp lực phản kích Hoàng Cân, bị triều đình phong làm cái bộ Tư Mã."

"Tháng tư, tông chính Lưu Yên dõng đảm nhiệm thái thường khanh. Bởi vì thấy các nơi khởi nghĩa không ngừng, cả ngày thấp thõm lo âu, cấp bách muốn lấy được nhất sống yên phận chỗ, cắt cứ một phương..."

Tần Phàm nghe được từng đợt kinh hãi, là bởi vì chính mình xuyên việt đã dẫn phát thời không thác loạn, hay là nơi này vốn chính là một cái khác thời không? Hệ thống lộ ra tin tức so với phía trước một đời biết còn có ở kiếp này dự liệu thời gian đều rõ ràng sớm.

Tần Phàm vốn định nhanh chóng triệu tập thủ hạ thương thảo đối sách, nhưng nhìn nằm ở trên giường vẫn chưa tỉnh Triệu Đại, lại thấy dĩ nhiên tràn ngập mùi thịt, lời nói này bên miệng lại trở thành: "Tôi nay chính là khách công chi tiệc, nguyên kiện, theo ta cùng đi, không say Bất Quy..."

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Nghĩ lại cùng ba cầu (ba)

Mặc dù tại tiệc ăn mừng bên trên uống xong không ít rượu, Tần Phàm như cũ trên giường lật qua lật lại ngủ không được.

Tào Tháo, Lưu Bị, Tôn Kiên ba người dĩ nhiên kéo nhân mã của mình, tin tưởng không bao lâu nữa sẽ xưng hùng một phương.

Mà đa mưu túc trí Lưu Yên cho thấy nhìn Thanh triều dã thế cục: Linh Đế đam vui cười hoa mắt ù tai, ngoại thích hoạn quan tranh quyền, khiến dân chúng lầm than, các nơi khởi nghĩa không ngừng. Lưu Yên chính mình không muốn vậy mà không dám cuốn vào loại này chính trị đấu tranh, liền nghĩ nhân cơ hội này rồi đi quyền lực trung tâm, tìm rồi xa phân tranh thế ngoại đảo nguyên tránh họa.

Tần Phàm tiến thêm một bước phỏng đoán, kiếp trước Lưu Yên sở dĩ làm cái "Phế lịch sử lập Mục" chế độ ra ngoài, mặt ngoài nhìn như tại vì triều đình suy nghĩ, là Lưu Gia phân ưu, thực tế lại là vì chính mình mưu cái đường ra: Thân là Thái Thường hãn về công về tư, Lưu Yên cũng không trả lời nên đưa ra đề nghị như vậy ra ngoài.

Từ công luận, Lưu Yên là sĩ phu, lại là thái thường khanh. Cổ đại sĩ phu đều có mang "Tận trung kiệt lực đền đáp hoàng ân, cúc cung tận tụy chết thì mới dừng" cao thượng đạo đức sứ mạng cảm giác, chính trị là một thân môn sinh đệ nhất sự việc cần giải quyết. Mà Lưu Yên lại vì phạm sĩ phu đạo đức sứ mạng cảm giác, làm ra suy yếu Lưu Hán hoàng quyền chế độ ra ngoài, dao động Đông Hán vương triều thống trị căn cơ.

Từ tư mã, Lưỡng Hán là thực hành quận quốc...song song chế, Lưu thị tông tộc là cùng bởi vì phong kiến thống trị cơ sở, bảo đảm nhà ta quốc truyền thiên hạ, ngôi vị hoàng đế đại đại truyền. Mà Lưu Yên với tư cách là Hán thất dòng họ lại làm cái châu quận huyện cấp ba hành chính hệ thống, khiến triều đình đánh mất đối với quận cấp một quyền không chế, dẫn đến lấy châu làm đơn vị lớn cắt cứ tập đoàn hình thành, khiến Đông Hán tại trong chính trị phân liệt xu thế càng thêm trong sáng, do đó gia tốc Đông Hán vương triều diệt vong.

Ở kiếp này Lưu Yên liền như tiền thế trong lịch sử Lưu Yên đồng dạng, không hận mà cùng nghĩ tìm nhất sống yên phận chỗ, sau đó cắt cứ một phương. Hai người khác nhau hướng tới khoảng chừng tại một cái là tiến hành, một cái là hoàn thành.

Đối với "Phế sử lập Mục" chế độ, thậm chí gia tốc Đông Hán vương triều bị diệt, Tần Phàm đều là tuyệt đối tán đồng, lo lắng chỉ là nếu như do người khác đảm nhiệm Ích Châu Mục, chính mình sau này nghĩ chiếm giữ tây sông, thành tựu cổ tần xu thế, tại đại nghĩa bên trên liền đem hãm vào cực kỳ bị động hoàn cảnh. Nếu để cho Tào Tháo, Lưu Bị đội hùng tài đạt được Ích Châu Mục, Tần Phàm khả năng chỉ có lại hoang dã mai danh ẩn tích.

Khá tốt, ở kiếp này Lưu Yên trước mắt chỉ có ý nghĩ, lại không có cụ thể sách lược kế hoạch cùng mình tranh đoạt Ích Châu Mục.

Tần Phàm vô cùng vui mừng, mình còn có hai lần tiên cơ có thể lợi dụng.

Thứ nhất, Lưu Yên đã như tránh họa một phương ý nghĩ, như vậy có thể thuận thế thực hiện. Hay là hiến kế, như nào đó chỗ nào đó phương thích sự mục nát làm loạn; hay là cổ động, như nào đó chỗ nào đó mới có thiên tử khí; hay là kết minh, chính mình hiện giờ cũng có không có thể bỏ qua thực lực. Tóm lại, thúc đẩy Lưu Yên đi đến những châu khác bộ, tỷ như Giao Châu, thậm chí cái khác tất cả châu bộ đồng đều có thể. Lại còn, tranh thủ Trương Nhưượng, Lưu Yên đợi duy trì chính mình lĩnh Ích Châu Mục.

Thứ hai, chính mình đã lĩnh Hán Trung Thái Thú, còn nghĩ chân thực chiếm giữ nam quận, Nam Dương Quận. Nếu là nhưng do Lưu Yên đảm nhiệm Ích Châu Mục, từ Lạc Dương đi đến Ích Châu, phải chọn tuyến đường đi phạm vi thể lực của mình. Đến lúc đó, cướp giết cướp đoạt ắt hẳn, một phương diện tựa như cùng trong lịch sử Lưu Yên đồng dạng, cắt đứt giao thông, lấy Hoàng Cân làm loạn cách trở giao thông làm lí do, gián đoạn cùng trung ương triều đình liên lạc; một phương diện khác lại đem chịu tội giao cho Hoàng Cân dư nghiệt, tín tướng triều đình không có cách nào khác lại tìm phiền toái cho mình.

Tần Phàm dần dần kiên định lòng tin cùng ý nghĩ, dứt khoát chuẩn bị đánh thức hệ thống, mặc niệm nói: "Bổn Kí Chủ muốn tiêu phí..."

Hệ thống lập tức liền có phản ứng: "Đình đông... Kỹ năng hệ thống tùy thời là ngài phục vụ!"

Tần Phàm vậy mà không hề giấu cợt hệ thống "Tham lam", rốt cuộc muốn lấy chi trước phải cho đi, sáng khoái nơi đây phân phó: "Bổn Kí Chủ muốn 'Chỉ định phạm vi' lựa chọn, trao tặng kỹ năng!"

"'Chỉ định phạm vi' đổi mới chuẩn bị tuyển kỹ năng cần vượt mức tiêu hao 1 cái kỹ năng điểm số, tức thì lần này đổi mới cần khấu trừ Kí Chủ 3 cái kỹ năng điểm số. Thỉnh Kí Chủ xác nhận cũng chỉ định phạm vi!"

"Xác nhận! Chỉ định phạm vi là 'Dò xét' hoặc 'Triệu hoán' loại này kỹ năng!"

"Khấu trừ Kí Chủ 3 cái kỹ năng điểm số thành công, Kí Chủ trước mắt còn thừa kỹ năng điểm số 14 cái. Đang tại chỉ định phạm vi đổi mới chuẩn bị tuyển kỹ năng, xin... Hệ thống đem tự động đem đo lường chuyển đổi làm hậu thế thông dụng đơn vị, dễ dàng cho Kí Chủ lý giải ký ức..."

"Đình đông... Đổi mới thành công..."

"Chuẩn bị tuyển kỹ năng Z001, đã thú thú hộ. Cần bí ẩn thi pháp 15 phút đồng hồ, hạn Kí Chủ lựa chọn. Triệu hoán đã thú cung cấp Kí Chủ thúc đẩy, đã thú số lượng cùng đẳng cấp theo kỹ năng đẳng cấp tương ứng đề thăng, vượt qua triệu hoán thời gian đem tự động biến mất."

"LV1 có thể triệu hoán 2 Dã Lang (tinh lực 100, lực công kích 35, né tránh 10%), thời gian duy trì một ngày, tiêu hao khí lực 10, kỹ năng thời gian cooldown mười lăm ngày."

"LV2 có thể triệu hoán 3 sói xám (tinh lực 120, lực công kích 40, né tránh 12%) cùng 1 đầu gấu ngựa (tinh lực 150, lực công kích 50, né tránh 8%), thời gian duy trì hai ngày, tiêu hao khí lực 12, kỹ năng thời gian cooldown mười hai ngày."

"LV3 có thể triệu hoán 4 Hắc Lang (tinh lực 140, lực công kích 45, né tránh 14%. Kèm theo bị động kỹ năng: Cẩn xé LV1, mỗi lần công kích kèm theo tổn thương tại 10 điểm.) cùng 2 đầu Bạch Hùng (tinh lực 170, lực công kích 55, né tránh 10%), thời gian duy trì ba ngày, tiêu hao khí lực 14, kỹ năng thời gian cooldown chín ngày."

"LV4 có thể triệu hoán 5 sương lang (tinh lực 160, lực công kích 50, né tránh 16%, kèm theo bị động kỹ năng: Cẩn xé LV2, mỗi lần công kích kèm theo tổn thương tại 20 điểm.) cùng 3 đầu Hắc Hùng (tinh lực 190, lực công kích 60, né tránh 12%. Kèm theo bị động kỹ năng: Trọng kích LV1, mỗi lần công kích tỉ lệ bạo kích đề cao 10%.) cùng 1 mảnh độc xà (tinh lực 100, lực công kích 35, né tránh 10%. Kèm theo bị động kỹ năng: Nọc độc LV1, tạo thành một phút đồng hồ 60 điểm tinh lực tiếp tục không chút máu hiệu quả, đến lúc giải trừ trúng độc hiệu quả hoặc mục tiêu tử vong.) thời gian duy trì bốn ngày, tiêu hao khí lực 16, kỹ năng thời gian cooldown sáu ngày."

"Đã thú thú hộ, tối cao có thể thăng cấp đến bát cấp, chịu được trước mắt hệ thống đẳng cấp bốn hạn chế, trước mắt Kí Chủ tối cao có thể thăng cấp cấp bốn!"

"Chuẩn bị tuyển kỹ năng Z002, Sâm Lâm Chi nhãn. Cần bí ẩn thi pháp 3 phút đồng hồ, hạn Kí Chủ lựa chọn. Lợi dụng lực lượng thần bí liên thông Kí Chủ cùng rừng rậm ẩn ý, Kí Chủ tại kỹ năng thời hạn có hiệu lực bên trong đạt được đặc biệt cây cối có hạn tầm mắt cảnh tượng, như cây cối chịu tùy ý công kích thì kỹ năng mất đi hiệu lực, mà lại vô pháp lần nữa đối với nên cây cối phóng ra bất kỳ kỹ năng. Tầm mắt cảnh tượng lùi lại nửa canh giờ cung cấp, mà lại cần Kí Chủ chủ động tìm đọc."

"LV1 có thể đem 20 năm và trở lên thụ lĩnh cây cối với tư cách là kỹ năng mục tiêu, kỹ năng thời hạn có hiệu lực là ngày 15, tầm mắt là 30 gao, tiêu hao khí lực 4, kỹ năng thời gian cooldown sáu ngày."

"LV2 có thể đem 16 năm và trở lên thụ lĩnh cây cối với tư cách là kỹ năng mục tiêu, kỹ năng thời hạn có hiệu lực là 30 ngày, tầm mắt là 45 gao, tiêu hao khí lực 8, kỹ năng thời gian cooldown năm ngày."

"LV3 có thể đem 12 năm và trở lên thụ lĩnh cây cối với tư cách là kỹ năng mục tiêu, kỹ năng thời hạn có hiệu lực là 4 ngày 5, tầm mắt là 60 gao, tiêu hao khí lực 12, kỹ năng thời gian cooldown bốn ngày."

"LV4 có thể đem 8 năm và trở lên thụ lĩnh cây cối với tư cách là kỹ năng mục tiêu, kỹ năng thời hạn có hiệu lực là 60 ngày, tầm mắt là 75 gao, tiêu hao khí lực 16, kỹ năng thời gian cooldown ba ngày."

"Sâm Lâm Chi nhãn, tối cao có thể thăng cấp đến cấp sáu, chịu được trước mắt hệ thống đăng cấp bốn hạn chế, trước mắt Kí Chủ tối cao có thể thăng cấp cấp bốn!"

"Chuẩn bị tuyển kỹ năng Z003, đôi mắt ung điều tra. Cần tiếp tục thi pháp, hạn Kí Chủ lựa chọn. Triệu hoán một cái Dạ Ưng là Kí Chủ cung cấp trên cao điều tra, Kí Chủ cần tiếp tục nhắm mắt suy nghĩ lấy đạt được đôi mắt ung tầm mắt hình ảnh."

"LV1 Dạ Ưng phi hành cao độ 3060 gao, tốc độ phi hành mỗi tiếng đồng hồ 100 trong, tối Đại Ly chi tâm (Kí Chủ làm trung tâm) cự ly 200 trong. Mỗi tiếng đồng hồ tiêu hao khí lực 10, kỹ năng thời gian cooldown mười ngày."

"LV2 Dạ Ưng phi hành cao độ 2565 gao, tốc độ phi hành mỗi tiếng đồng hồ 125 trong, tối Đại Ly chi tâm (Kí Chủ làm trung tâm) cự ly 300 trong. Mỗi tiếng đồng hồ tiêu hao khí lực 12, kỹ năng thời gian cooldown tám ngày."

"LV3 Dạ Ưng phi hành cao độ 2070 gao, tốc độ phi hành mỗi tiếng đồng hồ 150 trong, tối Đại Ly chi tâm (Kí Chủ làm trung tâm) cự ly 400 trong. Mỗi tiếng đồng hồ tiêu hao khí lực 14, kỹ năng thời gian cooldown sáu ngày."

"LV4 Dạ Ưng phi hành cao độ 1575 gao, tốc độ phi hành mỗi tiếng đồng hồ 175 trong, tối Đại Ly chi tâm (Kí Chủ làm trung tâm) cự ly 500 trong. Mỗi tiếng đồng hồ tiêu hao khí lực 16, kỹ năng thời gian cooldown bốn ngày."

"Đôi mắt ung điều tra, tối cao có thể thăng cấp đến cấp sáu, chịu được trước mắt hệ thống đăng cấp bốn hạn chế, trước mắt Kí Chủ tối cao có thể thăng cấp cấp bốn!"

"Chuẩn bị tuyển kỹ năng Z004, bóng dáng phân thân. Cần tiếp tục thi pháp, hạn Kí Chủ lựa chọn. Lợi dụng kỹ năng hệ thống sáng tạo một cái cùng Kí Chủ đáng người tướng mạo, lời nói cử chỉ tương tự phân thân, kế thừa bộ phận tứ duy thuộc tính, Kí Chủ có thể cự ly xa truyền đạt chỉ lệnh."

"LV1 phân thân kế thừa Kí Chủ 20% tứ duy thuộc tính, lớn nhất điều khiển cự ly 20 trong, phân thân tối đa tiếp tục ba ngày. Tiêu hao khí lực 20, kỹ năng thời gian cooldown chín tháng."

"LV2 phân thân kế thừa Kí Chủ 35% tứ duy thuộc tính, lớn nhất điều khiển cự ly 40 trong, phân thân tối đa tiếp tục năm ngày. Tiêu hao khí lực 25, kỹ năng thời gian cooldown tám tháng."

"LV3 phân thân kế thừa Kí Chủ 50% tứ duy thuộc tính, lớn nhất điều khiển cự ly 80 trong, phân thân tối đa tiếp tục bảy ngày. Tiêu hao khí lực 30, kỹ năng thời gian cooldown bảy tháng."

"LV4 phân thân kế thừa Kí Chủ 65% tứ duy thuộc tính, lớn nhất điều khiển cự ly 160 trong, phân thân tối đa tiếp tục chín ngày. Tiêu hao khí lực 35, kỹ năng thời gian cooldown sáu tháng."

"Bóng dáng phân thân, tối cao có thể thăng cấp đến cấp sáu, chịu được trước mắt hệ thống đăng cấp bốn hạn chế, trước mắt Kí Chủ tối cao có thể thăng cấp cấp bốn!"

"Đình đông... Chuẩn bị tuyển kỹ năng giảng giải hoàn tất. Âm áp nhắc nhở: Kí Chủ trước mắt lớn nhất kỹ năng mấy là 4 cái, mà lại đã học đủ tương ứng kỹ năng. Như tự hành lựa chọn kỹ năng, đều phải trước 'Thu về kỹ năng' ... Thỉnh Kí Chủ lựa chọn trao tặng, hoặc cái khác chỉ lệnh..."

Tần Phàm trong nội tâm nhiều lần tương đối: Trước mắt chính mình ở vào gây dựng sự nghiệp hèn, vô luận là quận huyện kiến thiết, chiêu dụ nhân tài, hay là trao Kim doanh tiền thưởng, cái khác tất cả doanh thuế ruộng trợ cấp, đều là phí thường lớn chi tiêu, 'Xem tài như mạng LV2' không chỉ không thể thu về, còn hẳn là thăng cấp. Mà 'Lĩnh ngộ kỹ xảo LV1' lại quan hệ đến người bên cạnh mới kỹ năng không vị (+1), nếu có có dư kỹ năng điểm số, chính mình còn phải tiếp tục thăng cấp, rốt cuộc đây là một cái vô cùng thực dụng 'Quảng sáng' kỹ năng. Như vậy xem ra chỉ có thu về 'Cầu hiền nhược khát LV2' cùng 'Cường thân kiện thể LV1', bởi vì dĩ nhiên không phải lúc ban đầu thời điểm như vậy bức thiết khẩn yếu.

Lần này hệ thống cung cấp 4 cái chuẩn bị tuyển kỹ năng đều vô cùng phù hợp trước mắt nhu cầu. Như vậy để trống 2 cái kỹ năng không vị lựa chọn kia 2 cái kỹ năng bổ sung rồi Tần Phàm chỉ phải lại là một hồi suy tính: Chính mình cần cùng muốn là lợi dụng 'Dò xét' hoặc 'Triệu hoán' loại này kỹ năng trước tiên tra xét nơi này đi nhậm chức Ích Châu Mục người tình huống, cũng tại ở trên đảm nhiệm lúc trước thân không biết quý không hay giúp cho chém giết.

Đầu tiên, dùng phương pháp bài trừ đầu tiên đào thải 'Bóng dáng phân thân', chính mình tứ duy thuộc tính vốn cũng không cao, phân thân kế thừa bộ phận thuộc tính càng khó đánh chết đi nhậm chức người; tiếp theo, 'Sâm Lâm Chi nhãn' cung cấp tầm mắt cây cối dù sao cũng là cố định bất động, mình cũng không có cách nào khác tại trong đoạn thời gian đem ven đường các nơi cây cối đều phóng ra kỹ năng, cũng thể tồn tại tìm không được hạn định thụ lĩnh hoặc là chịu công kích mất đi hiệu lực các loại tình huống, thật sự không bằng 'Đôi mắt ung điều tra' cơ động linh hoạt. Cuối cùng, 'Dã thú thù hộ' tại chính mình được biết đi nhậm chức người hướng đi, có thể cấu thành một con dã thú phân đội nhỏ, ban đêm tập kích trong đó đội ngũ, triều đình thậm chí bất luận kẻ nào cũng không thể đem đi nhậm chức người bị cắn chết, hạ độc chết chịu tội khấu trừ nơi này trên đầu mình a...

Tần Phàm hạ quyết tâm, phân phó: "Bắt thu 'Cầu hiền nhược khát LV2' cùng 'Cường thân kiện thể LV1'. Kí Chủ tự do 'Đôi mắt ung điều tra', 'Dã thú thù hộ', cũng cùng 'Xem tài như mạng LV2' một chỗ thăng cấp đến cấp bốn."

"Đình đông... Kí Chủ thu về 'Cầu hiền nhược khát LV2' cùng 'Cường thân kiện thể LV1' kỹ năng thành công, không quay lại còn kỹ năng điểm số. Kí Chủ lựa chọn 'Đôi mắt ung điều tra LV1', 'Dã thú thù hộ LV1' kỹ năng thành công, kỹ năng đem tại trong vòng một canh giờ hoàn thành lĩnh ngộ. Đã

thành công khấu trừ 2 cái kỹ năng điểm số, Kí Chủ trước mắt còn thừa kỹ năng điểm số là 12 cái!"

"Đình đông... Kí Chủ thăng cấp kỹ năng thành công, đã thành công khấu trừ 8 cái kỹ năng điểm số, Kí Chủ trước mắt còn thừa kỹ năng điểm số là 4 cái!"

"Xem tài như mạng LV4: Mỗi tiêu hao 1 điểm tinh lực sẽ đạt được 10 kim ban thưởng, mỗi ngày lớn nhất tiêu hao tinh lực như bất khả vượt qua lớn nhất tinh lực 50%. Không có thời gian cooldown."

"Đình đông... Bởi vì Kí Chủ thu về 'Cường thân kiện thể LV1', Kí Chủ thuộc tính phát sinh biến hóa. Mặt khác, 'Xem tài như mạng LV2' tích lũy 6000 kim thỉnh kịp thời chất lọc, để tránh cùng 'Xem tài như mạng LV4' xung đột tạo thành vô pháp nhận lấy..."

"Tần Phàm, 16 tuổi, tinh lực 110, khí lực 45. Chỉ huy 66, vũ lực 62, trí lực 70, chính trị 70. Vật lý né tránh 18%, kỹ năng né tránh 28%."

"Đình đông... Chúc mừng Kí Chủ trí lực, chính trị thuộc tính tại đồng đều vượt qua 70, phẩm chất đánh giá: B. Kí Chủ hưởng thụ kỹ năng điểm số gấp đôi ban thưởng, đạt được kỹ năng điểm số $3 \times 2 = 6$ cái, Kí Chủ trước mắt kỹ năng điểm số 10 cái, lớn nhất có thể học kỹ năng mấy 4 cái. Kỹ năng nhất 'Xem tài như mạng LV4', kỹ năng hai 'Đôi mắt ung dung điều tra LV4', kỹ năng ba 'Đã thú thủ hộ LV4', kỹ năng bốn 'Lĩnh ngộ kỹ xảo LV1'."

Tần Phàm nghe được từng đợt vui mừng mừng thầm, chính mình thời gian dài vất vả nơi đây tập văn luyện võ cuối cùng như hồi báo, không chỉ tứ duy thuộc tính gia tăng lên không ít, còn ngay tiếp theo lại lợi nhuận quay về 6 cái kỹ năng điểm số! Tiếp tục phân phó: "Nhận lấy đã một tích 6000 kim, cũng tiếp tục uỷ trị 'Xem tài như mạng LV4'."

"Đình đông... Hệ thống đem tại ba ngày bên trong đem 6000 kim lấy hợp lý phương thức đưa đến Kí Chủ trong tay."

"Đình đông... Kinh qua sơ bộ hạch toán, Kí Chủ mỗi tháng lớn nhất hồi phục tinh lực $30 \times 30 = 900$, hệ thống đem căn cứ Kí Chủ trạng thái tình huống hợp lý tiêu hao tinh lực, 'Xem tài như mạng LV4' tính toán mỗi tháng lớn nhất có thể tích lũy 9000 kim, ít nhất tính ra có thể tích lũy 5500 kim, khấu trừ tiền thuê, đảm bảo phí đội tiêu hao, bốn hệ thống mỗi tháng buông xuống thiếu hụt trường là Kí Chủ tồn nhập 5000 kim."

"Ừ... Hô... Ách... Hô..."

"Hiệp nghị thông qua, lập tức có hiệu lực! Cảm tạ ngài thông cảm, chúc ngài sinh hoạt vui sướng! Gặp lại. . ."

Ừ... Hô... Hô... Hô...

...

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỹ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Tất cả nhà ta đều tại hành động (nhất)

Ngày kế tiếp giờ Dậu, Tần Phàm đã bị Tiểu Địch xô cửa âm thanh cùng tiếng kêu bùng tỉnh.

Tiểu Địch biểu hiện phải vô cùng sốt ruột, cầm lấy một phần lụa sách trực tiếp xông vào trong phòng la lớn: "Phàm ca ca... Phàm ca ca... Dự châu thái quân sư đưa tới cấp báo... Cấp báo..."

Tần Phàm nhanh chóng một cái lý ngư đã đỉnh đứng dậy, đoạt lấy lụa sách liền không thể chờ đợi được đọc dâng lên

"Dự châu Trịnh Thái cấp báo chúa công: Thứ nhất, Thái Thường Lưu Yên ngày gần đây mật kết triều thần, hình như có phé lịch sử lập Mục ý tứ... Lại cảm thấy tùy tùng bên trong đồng đồ viết Ích Châu như thiên tử chi khí, sợ trong đó mời làm Ích Châu Mục... Thứ hai, Hoàng Phủ Tung, Chu Tuấn đội vào khoảng trường xã, dương quang địch, Tây Hoa đại phá Dự châu Hoàng Cân, cũng phân công quân đội tiêu diệt cảnh nội sơn trại, hiện tại họa tương ứng trại Bình, thương vong đã qua 600... Thái chỉ phải làm Triệu Khuê đốc suất còn thừa chi Bình tây hướng Uyển Thành, thỉnh cầu chúa công cánh quân tiếp ứng. Thái cũng Triệu Nhị chính phó Lạc Dương liên lạc bạn cũ tranh thủ một ít, nhìn qua chúa công nhanh chóng cánh thiện biện chi sĩ, mang theo tài hàng kết giao trọng thần, không được làm hấn người đảm nhiệm Ích Châu Mục... Thái lại bái!"

Tần Phàm cả kinh một chút mồ hôi lạnh, tới thật là nhanh đến! May mắn Trịnh Thái quyết định thật nhanh, khiến Triệu Khuê tự mình dẫn bộ chúng đến đây tụ họp, muốn là đã ra chuyện riêng, chính mình thật sự là không tốt như Tiểu Địch giao cho. Mà Lưu Yên này vậy mà thật sự là gấp không thể chờ, Ích Châu thiên tử chi khí? Kiếp trước thuộc về tai to tặc lớn Lưu Bị, ở kiếp này cũng chỉ có thể thuộc về ta! Người nếu dám tới, tất khiến người bỏ mạng tại hùng trào miệng sói!

Tần Phàm trước nhẹ lời an ủi Tiểu Địch nói: "Đừng lo lắng, Khuê thúc, nhị ca tất cả đều an toàn không ngại, rất nhanh là được đoàn tụ." Lại tiếp theo phân phó: "Nhanh chóng thỉnh mọi người to lớn sánh nghị sự..."

Thừa dịp Tiểu Địch tiến đến truyền lệnh khe hở, Tần Phàm nhanh chóng một bên mặc quần áo rửa mặt, một bên tự hỏi như thế nào ứng đối mọi việc.

Trước mắt trong thuộc hạ, luận đo lường được nhân tâm, đi sứ đàm phán đầu đầu Hán Trung Diêm Phò, có thể làm trong đó khoái mã lao tới Lạc Dương. Uyển Thành thu được tài hàng cũng 'Xem tài như mạng LV2' tích lũy 6000 kim trừ bảo tồn một bộ phận trả tiền tiền thưởng trợ cấp tướng sĩ, cũng Hoàng Cân bên trên Thiên Sư Trương Mạn Thành, thủ lĩnh Tôn Hạ đội đầu người sợ và Triệu hoàng bản thân cũng tận đều áp giải Lạc Dương, không sai biệt lắm có thể cùng Diêm Phò cùng thời đi đến. Kinh Tương chỉ địa lưu lại Hoàng Trung, Nghiêm Nhan tiêu diệt toàn bộ Hoàng Cân thể lực còn sót lại, thừa dịp nam quân, Nam Dương Quận Thái Thú bị sát chỉ kịp, Hi Chí Tài phụ trách đến đỡ thân tín thượng vị, chương không lân cận nơi đây. Chính mình mang Diên Vi, Tiểu Địch ven đường vài bộ không, phòng ngừa Thiên Sư hoặc Lưu Yên hạng người đi đến Thực trung, mà Phương Duyệt thì áp giải tài hàng, tù binh tới trước Lạc Dương, lại mượn cơ hội tìm kiếm Nhạ Tiến...

Bất tri bất giác Tần Phàm liền đến đại sảnh, chỉ thấy Hi Chí Tài đám người sớm đã tại này chờ đợi.

Tần Phàm vậy mà không khách sáo nghi thức xã giao, trực tiếp mở miệng hỏi: "Hiện thu Trịnh Thái cấp báo, thứ nhất, Lưu Yên muốn phế lịch sử lập Mục, tự mời làm Ích Châu Mục; thứ hai, Dự châu trại Bình chịu được quan quân thanh chúc, thương vong đã qua 600, do Triệu Khuê ti lệ còn thừa chi Bình tây về Uyển Thành. Chư vị, có gì chú ý?"

Hi Chí Tài, Hoàng Trung, Nghiêm Nhan ba người về mặt chấn kinh, nửa ngày không nói.

Hay là Diên Vi, Phương Duyệt hai cái chân chất trắng hán giấu không được, trực tiếp hét lên: "Đi con mẹ nó Lưu Yên, bọn ta đâm máu chém giết có được quận huyện, liền nghĩ tới nhất có sẵn, hỏi trước một chút trong tay của ta song kích đồng ý không?"

"Điện lớn cái nói cũng đúng, thiên hạ há có như thế tiện nghi chuyện riêng. Chúa công không cần lo lắng, mặt tướng nguyện đi đến Lạc Dương tru sát Lưu Yên..."

Tần Phàm nghe được một hồi không lời, nếu trực tiếp giết chết Lưu Yên, "Ích Châu Mục" liền rơi xuống trên đầu mình, chính mình không còn sớm liền lợi dụng kỹ năng hệ thống học kỹ năng mà, còn cần hai người các người tự mình đi chém giết? Huống chi là đi đến Lạc Dương tru sát? Hai người này cho thấy một mảnh trung tâm, Tần Phàm đành phải an ủi: "Biết hai người các người dũng mãnh trung thành, đến lúc đó là làm hai người các người xuất thủ." Quay người hỏi ba có người nói: "Không biết chí mới, hán lên, Heber là cái nhìn thế nào?"

Hi Chí Tài việc đáng làm thì phải làm ti lệ trả lời trước nói: "Việc cấp bách là dẫn quân tiếp ứng Triệu Khuê và chỗ ti lệ trại Bình, lại lợi dụng Uyển Thành công cũng tài hàng giao hảo trong triều trọng thần. Lại chữ Lưu Yên chính là Hà Tiến chi đảng, lợi dụng trương nhượng cho Hà Tiến thủy hỏa bất dung xu thế, tranh thủ hoàn quan thế lực duy trì."

Hoàng Trung tiếp theo đáp: "Chỉ dựa vào tông thất thân phận liền muốn thúc đẩy chúng ta, chê cười! Chúa công tại trung ừ thâm tình dày, trung đảm nhiệm chúa công phân công..."

Nghiêm Nhan đồng ý nói: "Nhan cũng vậy do chúa công phân công..."

Tần Phàm thấy thuộc hạ đồng tâm, không khỏi lòng tin tăng gấp đôi, trực tiếp phân công mọi người:

"Hi Trung!"

Hi Chí Tài đứng dậy hát ân nói: "Có thuộc hạ..."

"Tổng đốc Kinh Châu sự tình, đến đỡ thân tín chương không Kinh Tương phụ cận quận huyện. ảnh vệ lưu lại cùng người tùy cơ ứng biến..."

"Thuộc hạ lĩnh mệnh!"

"Hoàng Trung, Nghiêm Nhan!"

Hai người lập tức đứng dậy hát ân nói: "Có mặt tướng..."

"Hoàng Trung lĩnh thưởng kim doanh, Nghiêm Nhan lĩnh đệ nhất doanh tiêu diệt toàn bộ Kinh Châu phản nghịch, hợp nhất cường tráng, lấy chiến luyện binh!"

"Mặt tướng lĩnh mệnh!"

"Phương Duyệt!"

Phương Duyệt nhanh chóng đứng dậy hát ân nói: "Có mặt tướng..."

"Vào người lĩnh Cận Vệ Doanh áp giải Triệu hoàng, tài hàng cũng Trương Mạn Thành, Tôn Hạ đầu người đến Lạc Dương cùng Trịnh Thái tụ họp! Mà thẩm tra theo Nhạc Tiến..."

"Mặt tướng lĩnh mệnh!"

"Liêu Hóa!"

Liêu Hóa nhanh chóng đứng dậy hát ân nói: "Có thuộc hạ..."

"Vào người lĩnh binh tiếp ứng Triệu Khuê đám người, mà phân ra trấn Uyển Thành, Trương Dương..."

"Thuộc hạ lĩnh mệnh!"

"Điền Vi, Tiểu Địch!"

Hai người vậy mà đứng dậy hát ân nói: "Mặt tướng (thuộc hạ) tại..."

"Hai người các người lĩnh thân vệ doanh theo ta ven đường bố phòng. Tiểu Địch nhanh chóng phát chiếu lệnh đến Hán Trung: Làm Trịnh Hồn trấn phủ Hán Trung, cũng thẩm thấu lân cận quận huyện; làm Diêm Phổ hoá tốc đã tìm đến Lạc Dương cùng Trịnh Thái tụ họp; làm Hàn Hạo tăng cường Hán Trung cảnh giới, không thể thả khả nghi nhân viên đi đến Thục trung!"

"Mặt tướng (thuộc hạ) lĩnh mệnh!"

"Nhanh đi chuẩn bị, lập tức hành động..."

Tần Phàm phân công xong nhiệm vụ, một người lẳng lẳng phản tư, chính mình dạng an bài còn hay không như sợ hờ hững tới?

Lạc Dương như Trịnh Thái, Diêm Phổ, Triệu Nhị (Phương Duyệt vậy mà đem ở lại một đoạn thời gian), có người mạch, như chiến công, như tài hàng, nhất định có thể có thu hoạch, liền nhìn Trịnh, Diêm hai người có thể vì tự mình tranh thủ nơi này như thế nào quyền vị. Nếu là triều đình vẫn bổ nhiệm người khác đảm nhiệm Ích Châu Mục, Kinh Châu như Hi Chí Tài, Hoàng Trung, Nghiêm Nhan, Triệu Khuê, Liêu Hóa (còn có trọng thương chưa lành Triệu Đại), Nam Dương Quận, nam quận đem là phạm vi thế lực của mình; Hán Trung như Trịnh Hồn, Hàn Hạo, dĩ nhiên bị kinh doanh thành gió thổi không lọt, cộng thêm chính mình ven đường lợi dụng 'Đôi mắt ưng điều tra LV4' 'Đã thú thú hộ LV4', Lưu Yên hạng người làm không có khả năng còn sống đến Thục trung.

Về phần tin tức truyền đi, Hán Trung có lưu Trịnh Hồn, Kinh Châu có lưu Triệu Khuê, bên cạnh mình có lưu Tiểu Địch, ba người đều có "Triệu hoán Chim Ưng đưa thư", kỹ năng đẳng cấp từ LV1LV3 đều có. Chỉ có Lạc Dương không người có được "Triệu hoán Chim Ưng đưa thư", tin tức chỉ lệnh sợ là sẽ phải trì hoãn đến trễ. Tần Phàm càng cảm thấy hần là cấp Lạc Dương mọi người tăng cường thực lực, nhanh chóng đánh thức hệ thống.

"Bồn Kí Chủ muốn trao tặng kỹ năng, đem 'Triệu hoán Chim Ưng đưa thư' trao tặng Triệu Nhị..."

"Hệ thống đã ghi chép, đem tại ba ngày bên trong lấy thỏa đáng phương thức trao tặng Triệu Nhị, cũng khiến cho tiếp nhận quen thuộc kỹ năng. Bởi vì trước mắt chuẩn bị tuyển kỹ năng bên trong không có 'Triệu hoán Chim Ưng đưa thư', nên kỹ năng thuộc về quá thời hạn chuẩn bị tuyển kỹ năng, đem khấu trừ Kí Chủ 2 cái kỹ năng điểm số, bởi vì hệ thống nguyên nhân trao tặng kỹ năng thất bại đem phản hồi 2 cái kỹ năng điểm số, Kí Chủ trước mắt còn thừa kỹ năng điểm số 8 cái."

Tần Phàm một chút suy nghĩ, tiếp tục phân phó: "'Chỉ định phạm vi' lựa chọn, trao tặng kỹ năng! Chỉ định phạm vi là 'Tài hùng biện' hoặc 'Thương lượng' loại này kỹ năng!"

"Lần này 'Chỉ định phạm vi' đổi mới chuẩn bị tuyển kỹ năng đã khấu trừ Kí Chủ 3 cái kỹ năng điểm số, Kí Chủ trước mắt còn thừa kỹ năng điểm số 5 cái. Đang tại chỉ định phạm vi đổi mới chuẩn bị tuyển kỹ năng, xin... Hệ thống đem tự động đem đo lường chuyển đổi làm hậu thế thông dụng đơn vị, để dành cho Kí Chủ lý giải ký ức..."

"Đình đông... Đổi mới thành công..."

"Chuẩn bị tuyển kỹ năng Z005, tài hùng biện không ngại. Có thể chỉ định học mục tiêu. Kỹ năng thời hạn có hiệu lực bên trong đề cao người sử dụng biện luận tài ăn nói, khiến cho nghĩa lý linh hoạt khéo léo, ngôn từ trôi chảy, không chỗ nào trì trệ."

"LV1 người sử dụng trí lực +3, ngôn từ làm cho người tin tưởng, tiếp nhận tỉ lệ đề cao 10%. Thời gian duy trì 10 phút đồng hồ, tiêu hao khí lực 10, kỹ năng thời gian cooldown mười lăm ngày."

"LV2 người sử dụng trí lực +6, ngôn từ làm người tin nhiệm, tiếp nhận tỉ lệ đề cao 20%. Thời gian duy trì 20 phút đồng hồ, tiêu hao khí lực 15, kỹ năng thời gian cooldown mười hai ngày."

"LV3 người sử dụng trí lực +9, ngôn từ làm cho người thuyết phục, tiếp nhận tỉ lệ đề cao 30%. Thời gian duy trì 30 phút đồng hồ, tiêu hao khí lực 20, kỹ năng thời gian cooldown chín ngày."

"LV4 người sử dụng trí lực +12, ngôn từ làm người tin phục, tiếp nhận tỉ lệ đề cao 40%. Thời gian duy trì 40 phút đồng hồ, tiêu hao khí lực 25, kỹ năng

thời gian cooldown sáu ngày."

"Tài hùng biện không ngại, căn cứ học trao tặng người tình huống, tối cao có thể thăng cấp vừa tới cấp sáu!"

"Chuẩn bị tuyển kỹ năng Z006, trí tuệ áp chế. Có thể chỉ định học mục tiêu. Kỹ năng có hiệu lực hện bên trong, dùng thông minh tài trí để cho người khác phục tùng, trí lực càng cao, thấp người phục tùng tỷ lệ càng lớn."

"LV1 trí lực chênh lệch lớn hơn 30 điểm có thể kích hoạt kỹ năng, thấp người phục tùng tỷ lệ đề cao 20%. Thời gian duy trì 5 phút đồng hồ, tiêu hao khí lực 8, kỹ năng thời gian cooldown ba mươi ngày."

"LV2 trí lực chênh lệch lớn hơn 26 điểm có thể kích hoạt kỹ năng, thấp người phục tùng tỷ lệ đề cao 25%. Thời gian duy trì 10 phút đồng hồ, tiêu hao khí lực 12, kỹ năng thời gian cooldown hai mươi lăm ngày."

"LV3 trí lực chênh lệch lớn hơn 22 điểm có thể kích hoạt kỹ năng, thấp người phục tùng tỷ lệ đề cao 30%. Thời gian duy trì 15 phút đồng hồ, tiêu hao khí lực 16, kỹ năng thời gian cooldown hai mươi lăm ngày."

"LV4 trí lực chênh lệch lớn hơn 18 điểm có thể kích hoạt kỹ năng, thấp người phục tùng tỷ lệ đề cao 35%. Thời gian duy trì 20 phút đồng hồ, tiêu hao khí lực 20, kỹ năng thời gian cooldown hai mươi lăm ngày."

"Trí tuệ áp chế, căn cứ học trao tặng người tình huống, tối cao có thể thăng cấp vừa tới cấp sáu!"

"Chuẩn bị tuyển kỹ năng Z007, ăn cắp trí lực. Có thể chỉ định học mục tiêu. Đối với địch phương mục tiêu phóng ra đem hướng hấn hấp thu trí lực, những cái này trí lực đem tại thời gian nhất định trả lại cấp địch quân mục tiêu."

"LV1 kỹ năng phóng ra lớn nhất cự ly là 10 gao, mỗi phút đồng hồ hấp thu mục tiêu 1 điểm trí lực, lớn nhất tiếp tục 4 phút đồng hồ, 10 phút đồng hồ sau trí lực đem toàn bộ trả lại cấp mục tiêu, tiêu hao khí lực 10, kỹ năng thời gian cooldown mười lăm ngày."

"LV2 kỹ năng phóng ra lớn nhất cự ly là 30 gao, mỗi phút đồng hồ hấp thu mục tiêu 2 điểm trí lực, lớn nhất tiếp tục 4 phút đồng hồ, 15 phút đồng hồ sau trí lực đem toàn bộ trả lại cấp mục tiêu, tiêu hao khí lực 15, kỹ năng thời gian cooldown mười hai ngày."

"LV3 kỹ năng phóng ra lớn nhất cự ly là 50 gao, mỗi phút đồng hồ hấp thu mục tiêu 2 điểm trí lực, lớn nhất tiếp tục 6 phút đồng hồ, 20 phút đồng hồ sau trí lực đem toàn bộ trả lại cấp mục tiêu, tiêu hao khí lực 20, kỹ năng thời gian cooldown chín ngày."

"LV4 kỹ năng phóng ra lớn nhất cự ly là 70 gao, mỗi phút đồng hồ hấp thu mục tiêu 3 điểm trí lực, lớn nhất tiếp tục 6 phút đồng hồ, 25 phút đồng hồ sau trí lực đem toàn bộ trả lại cấp mục tiêu, tiêu hao khí lực 25, kỹ năng thời gian cooldown sáu ngày."

"Ăn cắp trí lực, căn cứ học trao tặng người tình huống, tối cao có thể thăng cấp vừa tới cấp sáu!"

"Chuẩn bị tuyển kỹ năng Z008, đàm phán kỹ xảo. Có thể chỉ định học mục tiêu, bị động kỹ năng. Thương lượng đàm phán, dù cho đối phương không chấp nhận đối phương phương án ý kiến, cũng có thể như tỷ lệ thúc đẩy đối phương chủ động đưa ra 'Chiết trung điều hòa phương án'."

"LV1 như 20% tỷ lệ thúc đẩy đối phương chủ động đưa ra 'Chiết trung điều hòa phương án', tối cao thực hiện đối phương mục tiêu 25% kỳ vọng. Không có thời gian cooldown "

"LV2 như 35% tỷ lệ thúc đẩy đối phương chủ động đưa ra 'Chiết trung điều hòa phương án', tối cao thực hiện đối phương mục tiêu 40% kỳ vọng. Không có thời gian cooldown "

"LV3 như 50% tỷ lệ thúc đẩy đối phương chủ động đưa ra 'Chiết trung điều hòa phương án', tối cao thực hiện đối phương mục tiêu 50% kỳ vọng. Không có thời gian cooldown "

"LV4 như 65% tỷ lệ thúc đẩy đối phương chủ động đưa ra 'Chiết trung điều hòa phương án', tối cao thực hiện đối phương mục tiêu 65% kỳ vọng. Không có thời gian cooldown "

"Đàm phán kỹ xảo, căn cứ học trao tặng người tình huống, tối cao có thể thăng cấp vừa tới cấp sáu!"

Tần Phàm không chút do dự: "Toàn bộ lựa chọn, trao tặng Diêm Phổ..."

"Thật xin lỗi, Kí Chủ kỹ năng điểm số không đủ, mục tiêu kỹ năng không vị không đủ, vô pháp toàn bộ lựa chọn. Ấm áp nhắc nhở: Trước mắt tôi đa duy trì 'Bốn tuyển ha' hình thức, toàn bộ lựa chọn kỹ năng theo thứ tự cần $1+1+2+2=6$ cái kỹ năng điểm số, Kí Chủ trước mắt chỉ vện vện có 5 cái kỹ năng điểm số; bốn cái kỹ năng cần 4 cái kỹ năng không vị, mục tiêu Diêm Phổ chỉ vện vện có 3 cái kỹ năng không vị..."

Tần Phàm nhất thời không lời bất đắc dĩ, thờ dài nói: "Như vậy, trao tặng 'Đàm phán kỹ xảo' 'Tài hùng biện không ngại' 'Trí tuệ áp chế' cấp Diêm Phổ..."

"Đình đông.. Hệ thống đã ghi chép, đem tại ba ngày bên trong lấy thỏa đáng phương thức trao tặng 'Đàm phán kỹ xảo LV1' 'Tài hùng biện không ngại LV1' 'Trí tuệ áp chế LV1' đợi ba cái kỹ năng cấp Diêm Phổ, cũng khiến cho tiếp nhận quen thuộc kỹ năng. Đã khấu trừ Kí Chủ 4 cái kỹ năng điểm số, bởi vì hệ thống nguyên nhân trao tặng kỹ năng thất bại đem phản hồi 4 cái kỹ năng điểm số, Kí Chủ trước mắt còn thừa kỹ năng điểm số 1 cái."

Tần Phàm thăm nghĩ, trí lực, chính trị đồng đều 80+ Diêm Phổ, phối hợp thương lượng đàm phán ba kỹ năng, Lạc Dương hành trình nhất định thu hoạch

bất phàm, hiện tại liền nhìn chính mình như thế nào "Lấy phòng ngừa vạn nhất"...

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Tất cả nhà ta đều tại hành động (hai)

Quang Hòa bảy năm tháng năm, đều đình hầu, bằng khẩu tướng quân, lĩnh Hán Trung Thái Thú Tần Phàm thu phục Uyển Thành, phân công thuộc hạ kinh lược Lạc Dương, Kinh Châu, Hán Trung, chính mình thì mang theo Điền Vĩ, Tiểu Địch cũng thân vệ doanh xuyên qua tại Lạc Dương đi đến Thực trung tất cả mảnh quan đạo, con đường nhỏ, còn có lợi dụng 'Đôi mắt ung điều tra LV4' 'Đã thú thú hộ LV4' phát hiện rừng rậm, trong mật đạo.

Tần Phàm hạ lệnh thân vệ doanh lấy thập ngũ làm đơn vị, mang chân lương khô phân chia khu vực từng người đóng giữ, như gấp hừ hừ thực thực đi nhậm chức Thực trung người thì lập tức Phong Hỏa cảnh báo. Một đoàn người trọn bỏ ra hơn hai tháng mới đi xong một vòng, đợi lần nữa trở lại Tương Dương thị trấn, đi theo Tần Phàm bên người thân vệ doanh tướng sĩ đã chỉ còn lại chưa đủ hai mươi người, lại còn mỗi người mỗi một không chịu nổi, liền Điền Vĩ như vậy trắng hán vậy mà không che dấu được trên người ừ ừ.

Tần Phàm vô cùng áy náy, hướng phía mọi người chấp tay bái tạ nói: "Vất vả chư vị, có thể ăn no nê rượu thịt, tắm rửa nghỉ ngơi. Được chuyện thời điểm, ta tất uỷ lạo quân đội ba ngày, lại bề ngoài lòng biết ơn..."

Mọi người liền nói không dám không dám, liền mọi nơi tản đi, liền cái đuôi nhỏ Tiểu Địch vậy mà nhanh chóng đi tẩu..

Tần Phàm nắm chặt thời gian nhắm mắt dưỡng thần, thuận tiện rút sạch chính lý đoạn này thời gian tin tức.

Hán Trung phương diện, Trịnh Hồn thanh tra quận huyện, chức vị trọng yếu đều đã đảm nhiệm tuyển thân tín tin cậy người, cũng hướng quảng hán quận, ba quận, vô độ đội quận sắp xếp mật thám. Trải qua gần một năm nghỉ ngơi lấy lại sức cùng cướp bóc, chiêu dụ lưu dân, Hán Trung quận đã có nhân khẩu 34 hơn vạn. Hán Hạo lĩnh Hán Trung doanh đánh tan Hoàng Cân ngựa đối với, Triệu chi xâm chiếm, tiêu diệt toàn bộ quận bên trong các nơi sơn trại, thu hàng cường tráng hơn tám trăm người, Hán Trung doanh thực như tinh binh gần sáu ngàn người.

Kinh Châu phương diện, Hi Chí Tài lôi kéo Nam Dương Quận, nam quận bộ phận Huyện lệnh, trừng phạt một chút 'Thông phi' Huyện trưởng, đến đỡ đại lượng văn lại tiền nhập quan phủ, thành công lấy được hai quận chân thực quyền khống chế. Hoàng Trung, Nghiêm Nhan hai người suất quân bình định Kinh Châu các nơi Hoàng Cân, Kim doanh thừa cơ mở rộng đến 326 người,

Đệ nhất doanh lại càng là hợp nhất nơi này 1500 hơn người, Triệu Khuê, Triệu Đại, Liêu Hóa đám người cho thấy bỏ đủ cả hạn ngạch số lượng, Kinh Châu như quân đến thẳng bốn ngàn người.

Lạc Dương phương diện, triều đình chi tranh đã xu thế gay gắt. Đến Lưu Yên lên lớp giảng bài chữ 'Ngày hôm nay hạ bốn phương phản loạn, binh biến nhiều lần phát, nhưng thích sử chức vị ngọn nguồn uy tín thiên, không thể ngăn lại những sự tình này. Hơn nữa dùng người đều không phải thích sử chính mình bỏ nhiệm người, rất dễ dàng liền chúng bạn xa lánh. Hẳn là sửa thích sử là châu Mục, lại còn tuyển dụng thanh minh người chính trực tới đảm nhiệm chức vị này...' lấy ra "Phế lịch sử lập Mục" mà nói, lấy Trương Nhượng, Kiền Thạc cầm đầu hoạn quan thế lực, Hà Tiến, Hà Miêu cầm đầu ngoại thích thế lực, Viên Ngỗi, Viên Gáp cầm đầu sĩ tộc thế lực, Lưu Yên, Lưu Ngu cầm đầu tông thất thế lực binh đảng liền bắt đầu bên bí không thôi tranh đấu gay gắt.

Khắp nơi chính là không "Phế lịch sử lập Mục" liền tranh luận nửa tháng lâu, đem Hán Linh Đế Lưu hồng gậy vò thành bên trái phải không phải. Đến lúc Trịnh Thái, Diêm Phổ đến nhà báii phóng một ít thế lực đứng đầu, mới miễn cưỡng đạt thành nhất trí hiệp nghị, khiến linh Đế cuối cùng quyết định "Phế lịch sử lập Mục". Mà nào châu bộ "Phế lịch sử lập Mục" cùng với cụ thể đảm nhiệm danh sách lại đã trở thành khắp nơi tranh đoạt tiêu điểm, bắt đầu rồi một vòng mới tranh đấu gay gắt.

Tần Phàm mới nhất thu được Lạc Dương tấu hay là mười ngày phía trước phát ra, trong đó tấu chữ:

"Thái, phó đội kính bẩm chúa công: Ngày gần đây triều đình châu Mục chi tranh, hoạn quan cùng tông thất đạt thành ăn ý, ngoại thích cùng sĩ tộc hình thành liên minh. Trương Nhượng, Lưu Yên đám người vốn là Diêm Phổ nói động, nhiều lần khuyên răn linh Đế lấy chúa công là Ích Châu Mục, Lưu Yên là Kinh Châu Mục, Lưu Ngu là U Châu Mục, vậy mà vì Hà Tiến, Viên Ngỗi đám người chỗ ngăn, khác gián chữ lấy thái tộc Hoàng Uyển là Dự châu Mục, Hà Nam Doãn Hà Miêu là Tư Đãi Giáo Úy. Hai phái không ai nhường ai, linh Đế hình như có thỏa hiệp cân đối ý tứ, mà Lưu Yên phục như lòng Ích Châu. Sợ sự tình lại dần, thỉnh chúa công nhanh chóng định phương lược... Lại bái "

Tần Phàm nhớ rõ chính mình lúc ấy lập tức Tiểu Địch hồi âm: "Hán Trung quận, nam quận không còn gì để mất, có thể thực hiện Kinh Châu Mục, hoặc tận lực ôm quát Nam Dương Quận, ba quận, quảng hán quận, vũ đô quận đợi quận vào tay."

Mà liền không còn Lạc Dương tin tức.

Tần Phàm lo lắng vô cùng, chính mình thật vất vả đạt được kiếp trước Lưu Bị kỳ vọng nhất hai khối tiền quân chi địa (Hán Trung, Kinh Tương), nhất định không thể dễ dàng mất đi. Có thể nếu là triều đình bổ nhiệm chính mình là Kinh Châu Mục, hoặc là những châu khác Mục, càng lớn người chỉ cấp cái tiêu trừ chức, chính mình còn có thể quang minh chính đại đồng thời chương khống hai quận sao? Triều đình như cũ cường đại, đại nghĩa dân tâm còn chưa mất hết, chính mình không có khả năng trực tiếp vũ lực cướp đoạt những cái này quận huyện. Mà đã không còn quyền vị lệ thuộc, tách ra lại quận huyện còn muốn cướp đoạt liền khó vậy.

Tần Phàm nghĩ đến từng đợt đau đầu, đau đến ôm đầu khó ức, sau lưng chợt truyền đến từng trận nữ nhi hương, còn có tắm rửa hương hoa...

Một đôi mảnh trượt bàn tay nhỏ bé nhẹ nhàng xoa trán của mình, từ từ nhào nặn ấn lấy huyết thái dương của mình, Tần Phàm mới rốt cục thư thả hạ xuống.

Không cần nghĩ, sẽ chỉ là Tiểu Địch.

"Phàm ca ca, nếu là buồn ngủ, vậy mà tắm rửa nghỉ ngơi đi... Ta đã chuẩn bị tốt nước nóng để tắm..."

Tần Phàm nghe xong, vậy mà chợt cảm thấy chính mình mờ mịt khẩn trương chỉ là lo sợ không đâu, không bằng phóng khoáng chỉ tâm chuẩn bị sẵn sàng, ứng phó hết thảy biến cố. Nhanh chóng đứng dậy, đuổi đuổi người, hướng tắm rửa chỉ địa đi đến.

Đợi đến Tần Phàm sắp sửa trút bỏ hết quần áo, mới phát giác Tiểu Địch một mực âm thầm cùng tại sau lưng, cúi đầu không nói một lời.

Tần Phàm nhất thời nghi hoặc khó hiểu, đây là cái gì tình huống? Chỉ phải đánh vỡ trầm mặc, nói khẽ: "Người cũng mệt mỏi, đi nghỉ trước đi..."

Vẫn không có động tĩnh.

Tần Phàm cung chiêu đi qua xoa bóp Tiểu Địch cái mũi, cười cười nói: "Lại làm nũng nha... Nghe lời... Phàm ca ca lập tức qua..."

Tiểu Địch cái này ngẩng đầu lên, xồng Tần Phàm chu cái miệng nhỏ nhắn.

Tần Phàm bị kia xinh đẹp thần sắc trên chốc trong nội tâm rung động, nhìn không được cầm chặt nàng cây cỏ mềm mại, thấp cười nhẹ nói: "Tiểu Địch, người tức giận thì bộ dáng thật sự là gọi người lại thương yêu lại ưa thích đâu".

Tiểu Địch nghe xong "PHỤT" cười cười, tròn mắt nhìn hắn nói: "Nhìn người, sẽ cảm dễ nghe tới bỏ sung đoái người ta". Thanh âm kia ngọt ngào, hiển nhiên Tần Phàm mã thí tăng bốc để cho nàng rất là hưởng thụ.

"Ha ha, Tiểu Địch nụ cười này, giống như Xuân Hoa tách ra, lại càng là làm cho người kinh diễm..."

Tiểu Địch bị khoa trương ngược ngừng, nhếch miệng nhỏ, mang trên mặt một tia ngược ngừng tiểu ý chậm rãi cúi thấp đầu xuống.

Tần Phàm mon tron Tiểu Địch tóc cắt ngang, nhanh chóng ôn nhu khuyên nhủ: "Nghe lời, sớm đi..."

Tiểu Địch bỗng nhiên phản tay nắm chặt cổ tay của hắn, kia song ánh mắt sáng rỡ bên trong tơ ngọc triền miên nơi đây nhìn qua Tần Phàm.

Loại kia khát vọng Tần Phàm làm sao có thể nhìn không ra? Tự từ ngày đó cùng nàng vừa hôn, nha đầu kia hiển nhiên là ăn tùy trong xương mới biết liếm nó cũng ngon, hơn nữa là thị tại đây không mỗi một.

Tần Phàm chỉ tâm ngứa nơi đây vỗ nhẹ Tiểu Địch vai, nói: "Người còn nhỏ, tiếp qua đoạn thời gian... Tiếp qua đoạn thời gian..."

"Không muốn... Người ta đều mười lăm! Chỗ nào nhỏ hơn? Chỗ nào nhỏ hơn?" Tiểu Địch nghe xong, hai tay ôm chặt hơn, hữu ý vô ý liếm Tần Phàm lồng ngực, hàm hàm hồ hồ chân thành.

Tần Phàm nhanh chóng lại là cam đoan lại là thề, nắm bên trong nhất định "Hành động", lại cùng âm thanh lời nói nhỏ nhẹ nơi đây cùng Tiểu Địch lại nói tốt hơn một hồi, mới đồ dành thành Tiểu Thiếu Nữ tạm thời buông tha chính mình, ngoan ngoãn trước đi nghỉ ngơi.

Tần Phàm nhanh chóng đi vào nhà tắm công cộng, hưởng thụ lấy liên tục không ngừng ấm áp, cùng với một luồng sóng đánh úp lại bối rối, vậy mà cứ như vậy ngủ rồi...

"Đình đông... Tự động nhắc nhở phục vụ: Diêm Phố 'Đàm phán kỹ xảo LVI' kỹ năng kích hoạt thành công, 20% tỷ lệ thúc đẩy đối phương chủ động đưa ra 'Chiết trung điều hòa phương án', tối cao thực hiện đối phương mục tiêu 25% kỳ vọng."

"Đình đông... Tự động nhắc nhở phục vụ: Diêm Phố 'Tài hùng biện không ngại LVI' kỹ năng sử dụng thành công, Diêm Phố trí lực 82+3, ngôn từ làm cho người tin tưởng, tiếp nhận tỉ lệ đề cao 10%. Thời gian duy trì 10 phút đồng hồ, trước mắt khí lực 2131."

"Đình đông... Tự động nhắc nhở phục vụ: Diêm Phô 'Trí tuệ áp chế LV1' kỹ năng sử dụng thành công, Lưu hồng phục tùng tỷ lệ đề cao 20%. Thời gian duy trì 5 phút đồng hồ, trước mắt khi lực 1331."

Tần Phàm bị từng đợt hệ thống thanh âm nhắc nhở bưng tỉnh.

Diêm Phô tiếp tục sử dụng kỹ năng, có vẻ như vẫn là tại thuyết phục Hán Linh Đế, xem ra châu Mục chỉ tranh sắp hết thầy đều kết thúc, Tần Phàm vô ý thức chuẩn bị mặc quần áo đứng dậy, tập kết mọi người phân công nhiệm vụ, rồi lại mãnh liệt tỉnh ngộ, hà tất nóng lòng nhất thời, lao dạt kết hợp có lẽ hiệu suất càng cao, chính mình trước trộm thành Phù Sinh nửa ngày rảnh rồi a, sau này khả năng hiểu được chính mình bận rộn.

Tần Phàm lại một lần tiến nhập mộng đẹp...

Tần Phàm một giấc này thẳng ngủ thẳng tới đệ nhị Nhật Thần, lại là bị Tiểu Địch xô cửa âm thanh cùng tiếng kêu bưng tỉnh.

Tiểu Địch biểu hiện phải vô cùng kinh hi, cầm lấy một phần lụa sách trực tiếp xông tới la lớn: "Phàm ca ca... Phàm ca ca... Lạc Dương đưa tới cấp báo... Cấp báo..."

Tần Phàm nhanh chóng một cái lý ngư đã đỉnh đứng dậy, đoạt lấy lụa sách liền không thể chờ đợi được đọc dâng lên

"Thái, phó đại kinh bẩm chúa công: Hôm nay triều đình biện luận, Diêm Phô khẩu chiến quần thần, Thượng Thư Đan Dương đại ủng hộ chỉ, triều đình mới thành nhất trí, linh Đế khắp nơi cân nhắc ban bố 'Phế lịch sử lập Mục' bốn chiếu lệnh.

Thứ nhất, 'Lấy tông chính Lưu Ngụ linh U Châu Mục; thái tộc Hoàng Uyển dời Dự châu Mục; Hà Nam Doãn Hà Miêu linh Từ Đãi Giáo Úy.'

Thứ hai, 'Phân ra gai, lợi ích hai châu là gai, lợi ích, lương ba châu (rớt 1). Kinh Châu chỉ nam quận lấy nước sông, di thủy là giới, Nam Dương Quận lấy miền thủy, đục thủy là giới, phân ra bố trí Tương Dương quận, linh Võ Đang, âm huyện, trúc dương quang, sơn đồ, Đặng huyện, Di Lăng, Đường Dương, biên huyện, Nghi Thành, bên trong Loup, Tương Dương, đến tự, tỷ về, vu huyện đại 14 huyện. Kinh Châu điều trị Giang Lăng, hạt Nam Dương Quận, nam quận, giang hạ quận, Trường Sa quận, vũ lăng quận, Linh Lăng quận, Quế Dương quận đại 7 quận, tổng cộng 101 huyện, nhân khẩu 573 vạn. Ích Châu điều trị thành đô, hạt Thực quận, Thực quận nước phụ thuộc, khóa là quận, khóa là nước phụ thuộc, quảng hán nước phụ thuộc, Tường Kha quận, Ích Châu quận, Vĩnh Xương quận đại 8 quận, tổng cộng 66 huyện, nhân khẩu 342 vạn. Lương Châu điều trị Nam Trịnh, hạt Hán Trung quận, Tương Dương quận, ba quận, quảng hán quận đại 4 quận, tổng cộng 48 huyện, nhân khẩu 204 vạn.'

Thứ ba, 'Thái Thường Lưu Yên dời Ích Châu Mục; bằng khẩu tướng quân, linh Hán Trung Thái Thú Tần Phàm thảo phạt phản loạn công huân trác, tiến lên Lương Châu Mục.'

Thứ tư, 'Nghị lang Vương Mẫn dời Kinh Châu thích sứ; tùy tùng bên trong Lưu đại dời côn châu thích sứ, Thượng Thư Hàn Phúc dời Ký Châu thích sứ; nghị lang Đào Khiêm dời Từ Châu thích sứ...' "

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỹ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Tất cả nhà ta đều tại hành động (ba)

Tần Phàm đọc xong Tiểu Địch đưa tới Lạc Dương cấp báo, kinh hi thành tốt đỉnh, hưng phấn mà kết hợp Tiểu Địch liền xoay tròn: "Phàm ca ca rốt cục có thể cho người yên ổn sinh hoạt a..."

Tiểu Địch cũng vui đến phát khóc: "Ta vẫn luôn... Tin tưởng... Vẫn luôn... Chờ... A..."

Phù phù..

Lại là Tần Phàm cao hứng thành quên chính mình vẫn còn ở trong bồn tắm, xoay tròn thời điểm bất lưu thần dưới chân vừa trượt, ôm Tiểu Địch liền song song rơi vào trong bồn tắm..

Hai người như rơi xuống nước người đồng dạng, tại ao ở bên trong búi rối phịch, tóe lên bọt nước đem Tiểu Địch thân thể, xiêm y toàn bộ ướt nhẹp. Giằng co một hồi lâu, mới lần nhau đỡ lên.

Một cổ hồn nhiên thiên thành xinh đẹp tuyệt trần nữ thể, liền hoàn toàn hiện ra tại Tần Phàm trước mặt. Như mây sợi tóc kéo thành cao vút cung kễ, hoạt bát và xinh đẹp. Sáng ngời đôi mắt đẹp đắm sương mịn mờ, mang theo điểm một chút mới cất ẩm ướt, sờ sờ động lòng người, vô tận xuân quang, thu hết vào mắt.

Tần Phàm ngơ ngác nhìn qua cái này xa hoa thân thể, nội tâm không ngừng nơi đây cảm thán: Cực kỳ xinh đẹp, cực kỳ xinh đẹp, trời cao đất ta không tề, sự thống trị mỹ nhân đồng dạng không ít..

Tiểu Địch thoáng cái vừa thẹn vừa vội, vội vàng ngồi xổm ao ở bên trong che khuất xuân quang. Tần Phàm thấy không chịu được nổi lên thiêu đậu chi tâm, ôn nhu nói: "Hắc hắc... Lúc trước có thể có người nói 'Không nhỏ... Có thể... Nguyên ý...' "

Tiểu Địch chút xấu hổ chút e sợ, cắn răng, dứt khoát từ trong bồn tắm đứng thẳng lên, đảm nhiệm kia mỹ lệ mê người thân hình, hoàn toàn hiện ra ở trước mắt hắn. Mặt nàng gò má nóng hổi như lửa, trong mắt bắn ra hải đồng dạng thâm tình: "Phàm ca ca, muốn Tiểu Địch a..."

Tần Phàm sửng sốt một chút, một cái nữ hài nhi không chối từ vất vả toàn tâm toàn ý nơi đây giúp đỡ chính mình, không để ý rứt rứt toàn tâm toàn ý nơi đây quần áo và trang sức chính mình, chính mình phải cho nàng một phần hứa hẹn, một mảnh an bình, một gia đình, một hồi hạnh phúc.

Tần Phàm không hề băn khoăn do dự, xoát một chút đem Tiểu Thiếu Nữ thân thể ôm ngang, một cái ôm kiểu công chúa liền đem Tiểu Địch ôm vào bên hồ tắm tiêu thiếp, bỏ vào cung cấp chính mình nghỉ ngơi mộc trên giường, Tiểu Địch kinh hãi kêu một tiếng, gương mặt như lửa thiêu đỏ bừng..

Cái này một mảnh ôn nhu kiều diễm, tự chưa đủ đối ngoại Nhân đạo... (nơi này tính lược một vạn chữ)

Tần Phàm đem Tiểu Địch ôm vào trong ngực, chiếm chiếm món lợi nhỏ, hai người nói chút ngọt ngào tri tâm, chọc cho cái này Tiểu Thiếu Nữ vừa thẹn vừa mừng, kẻ sát ở hán càng thêm quán quýt si mê, như Hoa Giải Ngữ, đậm đặc tình mật ý hiển thị rõ.

Nghe Tiểu Địch ở bên tai mình lời nói nhẹ nhàng lời nói nhỏ nhẹ, Tần Phàm khoan thai có dũng khí rất thấy đủ cảm giác. Người cả đời yêu cầu mấy thứ gì đó rồi loại này đơn giản nhất vui vẻ, mới là di túc trân quý. Trong lòng của hắn nhàn nhạt thở dài, đối với Tiểu Địch khuôn mặt nhỏ nhắn hôn một cái, vô tận nhu tình liền xông lên đầu.

Hai người cứ như vậy triền miên đến giờ Dậu, đến lúc Tần Phàm đã đói bụng thành xi xào rung động, mới nhớ tới dĩ nhiên là một ngày một đêm thủy gạo không tiến, sau đó hai người cường độ cao "Vận động" lại tiêu hao đại lượng thể lực, cái này trong chốc lát chỉ cảm thấy cháng váng đầu hoa mắt, tứ chi vô lực.

"Phàm ca ca... Ta chuẩn bị cho ngươi cái ăn..." Tiểu Địch lấy ra một bên quần áo, ôn nhu vì hắn mặc vào, lại khinh tâm săn sóc mà đem nếp uốn vị trí đánh ngang.

Tần Phàm thấy Tiểu Địch trên mặt xấu hổ mang cười, trên gương mặt nhiễm lên hai búi ửng đỏ, mục quang dịu dàng ôn nhu, không khỏi ôm lấy Dương Liễu của nàng eo nhỏ, khẽ cười nói: "Tiểu quái quái... Thân thể của ngươi bất tiện liền nghỉ ngơi trước a... Phàm ca ca... Tùy tiện tìm một chút cái ăn là được..."

Tiểu Địch thâm tình nhìn qua Tần Phàm, trong mắt tràn đầy mừng rỡ nước mắt, trên mặt viết toàn bộ đều hạnh phúc, nàng cảm giác mình tìm được khắp thiên hạ tốt nhất phu quân, nhu thuận nơi đây khẽ ừ, liền nằm lại giường tiếp tục tiêu giảm điên cuồng qua đi mệt nhọc...

Tần Phàm thả tùy tiện bước chân, là Tiểu Địch đóng kỹ cửa phòng, liền thẳng đến nhà bếp.

Tần Phàm vừa mới đi đến hóa cửa phòng, đã nghe nơi đây một hồi thịt nướng mùi thơm, bên trong hình như có uống rượu ăn thịt tiếng, tựa hồ còn vô cùng quen thuộc.

"Ách... Thật là thơm... Đại huynh đệ ngươi tay nghề này thật không lại!"

"Một ngụm thịt một ngụm rượu... Sinh hoạt thi đấu Thần Tiên ài..."

"Cài đoạt... Cài đoạt... Cấp ta lưu lại khối thịt..."

"Xuyt... Nói nhỏ chút, đừng để bên ngoài chúa công nghe được..."

Uống rượu ăn thịt không gọi nhà mình chúa công coi như xong, lại vẫn không có thể làm cho mình biết, đây là cái gì lý luận? Tần Phàm cũng nhận không được nữa, đẩy cửa phòng ra liền mặt đen lên nói "Bị ta nghe được sẽ như thế nào rồi "

"Chúa công tới liền ít đi ăn... Thiếu..."

Cư nhiên là Điển Vi tiếng. Tần Phàm nhất thời buồn bực, ta bình thường không có khiến ngươi ăn cơm no mà, còn thỉnh thoảng cho ngươi thiên vị, hảo tửu thịt ngon khiến ngươi bao ăn no, vậy mà sợ ta tới ít nhiều ăn một miếng.

Lúc này, Điển Vi vậy mà phản ứng kịp tiếng khởi nguồn, cùng mọi người thấp cúi đầu, sợ hãi vào không dám tiếp tục trả lời.

Tần Phàm mắt hồ quét qua, Wow, đóng giữ Kinh Châu mọi người là một cái không rơi vùi tại cái này nhà bếp trong uống rượu ăn thịt a, liền đơn độc không có gọi chính mình một chúa công. Tần Phàm không khỏi phát lên hờn dỗi, trực tiếp đi đến trong chậu cầm lấy một cái chân liền gặm dăng lên

Tần Phàm hưng hăng đem mỹ vị cắn xé gặm nhét vào trong bụng, thẳng đem trọn chân đầu ăn xong, nhưng như vẫn chưa thỏa mãn cảm giác, không khỏi tán thán nói: "Ừ, xác thực hương, thật sự là ăn ngon!"

"Chính là từ thủy đồng dạng, không xứng với tốt như vậy thịt..." Điền Vi nức nở lầm bầm một câu.

"Liền ngươi là ăn..." Tần Phàm tức giận oán trách tới Điền Vi, "Như ăn ngon vậy mà không gọi ta?"

Điền Vi kêu oan nói: "Ta đi gọi... Là giờ Thìn canh ba hay là giờ Tý một khắc kia mà... Chúa công tại..."

Tần Phàm nghe xong giờ Thìn, nhanh chóng ngăn cản Điền Vi nói tiếp, chuyển hướng câu chuyện, hỏi chúng nhân nói: "Trong quân khi nào như bức này từ nghệ?"

Triệu Đại lập tức đứng lên phía trước giải thích: "Bầm bầm chúa công, thuộc hạ thấy chúa công, điển giáo úy vất vả, liền đi trong rừng cấp chút gà rừng thỏ rừng, ăn lấy thường ngày đơn thuốc nấu chín một chút, liền lao điển giáo úy đi mời chúa công..."

Ách... Hóa ra nguyên nhân lại quay về đến nơi này của ta sao? Tần Phàm không liền tiếp tục truy vấn Điền Vi, Triệu Đại, lại chuyển hướng câu chuyện, hỏi những người khác nói: "Kia các ngươi đâu, vậy mà 'Trùng hợp' ở chỗ này?"

Những người khác lẫn nhau đập vào sấu sấu, không có một người nguyên ý làm chim đầu đàn trả lời trước, cuối cùng vẫn là Hi Chí Tài mất mặt mọi người chờ đợi ánh mắt, đứng dậy đáp: "Chúa công một mực không ra khỏi cửa phòng... Chúng ta rất là lo lắng... Cho nên cùng đến thăm hỏi... Chúng ta chỉ tâm lo chúa công... Điều không từng ẩm thực... Thấy nhà bếp mùi thơm xông vào mũi, liền tìm chút rượu thịt tạm thời no bụng... Nhìn qua chúa công thứ tội!"

Hi Chí Tài đều đem nói được phần lên, Tần Phàm cũng không muốn tiếp tục truy vấn, lại cảm thấy nếu như mọi người đều ở nơi này, không bằng thừa cơ đem "Lương Châu Mục" tin tức tốt cùng mọi người một chỗ chia sẻ.

"Nếu như đều ở nơi này, ta có một cái tin tức tốt muốn nói cho chư vị..."

Mọi người sùng sốt một chút, tiếp theo lại cùng kêu lên hướng Tần Phàm chúc mừng: "Chúc mừng chúa công, chúc mừng chúa công..."

Ách... Tần Phàm vậy mà bị mọi người phản ứng làm bối rối, chỉ phải nói "Các ngươi cũng biết sao?"

Mọi người cùng kêu lên hồi đáp: "Chúng ta dĩ nhiên biết được..."

Tần Phàm thật là nghi hoặc khó hiểu, chẳng lẽ là Tiểu Địch sớm tiết lộ cho mọi người?

Nếu như cũng biết, vậy mà tránh khỏi chính mình lại lãng phí miệng lưỡi. Tần Phàm hỏi tiếp: "Nếu như đều đã biết được, nói như vậy nói xem, bước tiếp theo nên như thế nào hành sự?"

Mọi người trái ngược lúc trước câu thúc sợ hãi, ngươi một lời ta một câu khai thủy thảo luận.

"Tự nhiên muốn hảo hảo ăn mừng một phen..."

"Còn muốn uỷ lạo quân đội ba ngày, khiến mọi người dính dính chúa công không khí vui mừng..."

"Đại huynh đệ nhiều hơn nữa sẩy chút ăn thịt... Trên tiệc rượu lại ăn no..."

...

Nói như thế nào mà nói lại đều là "Ăn mừng" "Khao" "Rượu thịt" "Vui mừng" những lời này? Đạt được "Lương Châu Mục" cố như vậy đáng ăn mừng, hẳn là ăn mừng, có thể càng chặt muốn là như thế nào ngồi vững vàng Lương Châu Mục. Như thế nào thuận lợi tiếp quản bốn quận, tất cả quận quan sự và chính trị quan lại chọn phải đi phương án, sau này chính hơi quân lược, như thế nào cũng không có người nói một câu rồi

Tần Phàm nghe mọi người ý kiến, càng nghe càng tư vị không tốt, Điền Vi, Triệu Đại, Liêu Hóa đám người là chân chất con người lỗ mãng thì cũng thôi, sẽ không Hi Chí Tài, Hoàng Trung, Nghiêm Nhan cũng bị đồng hóa a? Tần Phàm thật sự cảm không cho phép mọi người đây là hát kia vừa ra, thử thăm dò dò hỏi: "Không biết kế tiếp chọn dùng loại nào phương lược?"

Cư nhiên là Triệu Khuê vượt lên trước đứng dậy bẩm: "Khuê tạ chúa công ưu ái, đơn giản xử lý là được, không cần phô trương tốn kém..."

Không đợi Tần Phàm tiếp tục truy vấn, Hoàng Trung lại nhanh chóng nói tiếp: "Ài... Lớn như thế chuyện riêng, há có thể qua loa, cần phải long trọng phong quang!"

Sau đó là Hi Chí Tài không cam lòng rút lại phía sau, lại đứng lên phía trước đề nghị: "Chúa công nếu là hỏi phương lược, trung ngược lại là điều tra tính qua, đầu tháng sau hai chính là ngày hoàng đạo... Thích hợp hôn phối gả lấy..."

Hôn phối gà lấy? Nghe đến đó, Tần Phàm rót cuộc hiểu rõ, không khỏi xấu hổ vô cùng, hướng về phía Điền Vi quát: "Điền Vi, người làm chuyện tốt!"

Bị làm cho Điền Vi mặc kệ rượu thịt, thẳng vội vàng hướng bên ngoài chạy đi: "Chúa công thứ tội, mặt tướng ăn xấu bụng, đi trước một bước..."

Biết mình náo loạn chê cười, Tần Phàm cũng đành phải kiên trì nhận, đứng dậy hướng phía Triệu Khuê lễ bái nói: "Tần Phàm ái mộ ái mộ Tiểu Địch, nguyện cuộc đời này ưa thích chi, kính chi, tiếc chi, thương yêu chi, hộ chi, đến chết cũng không đổi, nhìn qua Khuê thúc nhận hứa."

Triệu Khuê nhanh chóng nâng dậy Tần Phàm, kích động không thôi đáp: "Chúa công không cần thiết như thế, chiết giá sát thuộc hạ vậy! Tiểu Địch đợi đến ngày hôm nay cho thấy phúc phần của nàng, duy nguyện sớm ngày làm chủ công khai chi tán diệp..."

Tần Phàm ít có lộ ra một chút ngượng ngùng, lại có chút ảo tưởng chính mình ở cái thế giới này con cháu đầy đàn cảnh tượng.

Còn lại mọi người vậy mà mình bạch phát sinh một cái sâu sắc Ô Long, trong khoảng thời gian ngắn không biết như thế nào mở miệng, tình cảnh cứ như vậy xấu hổ nặng nề vào.

Tần Phàm nhanh chóng thu hồi tâm tư, trở về nơi này chính sự, hướng mọi người nói đến Lạc Dương tin tức.

"Trịnh Thái, Diêm Phổ hồi báo, triều đình đã ban bố chiếu lệnh, bộ phận châu bộ 'Phế lịch sử lập Mục'. Lấy Thái Thường Lưu Yên dời Ích Châu Mục, nghị lang Vương Mẫn dời Kinh Châu thích sử..."

Tần Phàm đặc biệt dừng một chút, dương tay ngăn lại ý muốn ngôn ngữ mọi người, tiếp tục nói: "Ta tiến lên Lương Châu Mục, điều trị Nam Trịnh, hạt Hán Trung quận, Tương Dương quận, ba quận, quảng hán quận đội 4 quận, tổng cộng 48 huyện, nhân khẩu hơn hai trăm vạn... Chiếu lệnh ít ngày nữa liền truyền đến Nam Trịnh..."

Mọi người lại sững sốt một chút, tiếp theo cùng kêu lên hướng Tần Phàm chúc mừng: "Chúc mừng chúa công, chúc mừng chúa công..."

Hay là những lời này? Tần Phàm không cam lòng, hỏi tiếp: "Như vậy nói một chút coi, bước tiếp theo nên như thế nào hành sự?"

Mọi người hay là đã ở vùi đầu khổ tư, hay là không có phục hồi tinh thần lại, chính là không ai trả lời.

Tần Phàm cũng không giận phần nộ, cười nói: "Chuyện riêng ra đột nhiên, mọi người tất nhiên cần có thời gian dư vị. Ta cấp mọi người thời gian, ba ngày, liền từng người chức trách hoặc Lương Châu quan sự và chính trị phương lược hướng ta trần thuật." Tần Phàm suy tư một lát, lại tiếp tục nói: "Ngã đảo là có hai điểm ý nghĩ..."

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỹ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Tất cả nhà ta đều tại hành động (bốn)

Mọi người đủ cả kêu lên: "Thỉnh chúa công bảo cho biết!"

"Thứ nhất, nam quận, Nam Dương Quận mặc dù không hề thuộc sở hữu ta, như vậy càng cần tăng số người cán lại, mật thám, cho là hấn ngày tác dụng Kinh Châu các nơi cũng phủ nha phương diện, lao chi mới hao tâm tổn trí; quân doanh phương diện, thỉnh hấn lên, Heber hiệp lực; thương lượng dân phương diện, do nguyên kiêm phụ trách. Cần phải chọn lựa trung thành khôn khéo người, cái khác quận huyện cũng phải tận lực xếp vào."

Hí Chí Tài, Hoàng Trung, Nghiêm Nhan, Liêu Hóa cùng kêu lên hát ân nói: "Linh mệnh!"

"Thứ hai, đại ca thật nường tay nghề xuất chúng, ta muốn thỉnh đại ca tại tất cả doanh chọn lựa đầu bếp truyền thụ tài nghệ..." Không đợi Tần Phàm nói xong, Triệu đại tiện vội vàng mở miệng cắt đứt: "Chúa công..." Mà Triệu Khuê lại hung hăng đem phía sau hấn lời muốn nói cấp trùng trở về.

Tần Phàm biết hấn khả năng hiểu lầm, lập tức giải thích: "Chỉ là quyền lợi kẻ sách, chuyện riêng xong về sau còn phải lao đại ca chỉ huy đệ nhị doanh."

Thấy Triệu Đại sắc mặt hơi trì hoãn, Tần Phàm nói tiếp: "Lần này Lạc Dương sự tình làm ta cảm giác sâu sắc tin tức trọng yếu cấp bách, muốn tranh bá thiên hạ tất trước thu thập các nơi tin tức, từ cung đình hướng đi, triều đình chính lệnh, quan lại sai, cho tới quân sĩ số lượng, thủ tướng tính nét, quân giới

nhieu ít. . . Chuyện như thế công việc đều không ai trong một sớm một chiều tức thì thể hoàn thành."

"Mà uống ăn nam nữ người to lớn muốn, kẻ sĩ hào kiệt nỗ bật tốt hơn nữ tử nữ thực. Ta muốn tại tất cả châu bộ, thậm chí quận huyện quảng xây dựng 'Khách sạn', bên ngoài lấy rượu và đồ nhắm, cư trú viện hấp dẫn bốn phương lữ khách, kiếm lấy tiền bạc phong phú phủ kho; trong thâm tâm tiếp nhận, ủy thác, giết người sự tình, mua chuộc kỳ nhân nghĩa sĩ; khi tất yếu đánh cấp quan phủ, quân lữ tin tức, thậm chí gây ra hỗn loạn, trợ đại quân công thành."

Hi Chí Tài nghe đến đó không khỏi vỗ tay trầm trồ khen ngợi nói: "Hay... Hay... Trung phương mới tỉnh ngộ chúa công trước sớm dụ lệnh ảo diệu, thiết lập kỹ chỗ mời làm việc thực dụng chỉ tài truyền thụ kỹ thuật kỹ năng, chính là dùng ở chỗ này. Chúa công mưu đồ sâu xa, trung thậm cảm giác khâm phục! Chỉ là, rượu này thủy tư vị... Nhường rượu lương tượng thật sự khó tìm..."

Tần Phàm nhất thời minh bạch Hi Chí Tài lo lắng, cười nói: "Hà tất tìm chung quanh, chỉ ở chí mới trước mắt..."

Hi Chí Tài đảo qua mọi người mấy lần, tài năng danh vọng hưởng Tần Phàm không xác định hoài nghi nói: "Chúa công... Ngươi là nhường rượu?"

Ách, như vậy không tin nhà mình chúa công? Tần Phàm rất tức giận, hậu quả rất nghiêm trọng: "Chí mới, có thể dám cùng ta đánh cuộc?"

"Có gì không dám?"

"Liên lấy tháng sáu trong khi, như không thể nhường ra làm chur vị thỏa mãn chí tửu, ta liền đồng ý chí mới ăn chán chê rượu thịt ba tháng."

"Liên lấy tháng sáu trong khi, chúa công nếu có thể nhường ra thượng thừa rượu ngon, ta làm chủ công dẫn tiến một người, kỳ tài càng ở trên ta!"

"Thành giao! Vỗ tay là thể..."

"Thành giao! Vỗ tay là thể..."

Tần Phàm cùng Hi Chí Tài cứ như vậy "Vui sướng" quyết định tiền đặt cược, không đề phòng Điền Vi lại vụng trộm chạy về, trộn lẫn tiến vào náo nhiệt: "Chúa công, ta vậy mà muốn gia nhập... Ta cũng muốn rượu thịt bao ăn no ba tháng..."

Tần Phàm nhớ tới kiếp trước sách sử đối với Điền Vi ghi lại, "Một thân rất tốt rượu và đồ nhắm, ẩm thực phân lượng kinh người, mỗi như ban thường ăn tại phía trước, liền lớn uống hủ dãi." Không khỏi vừa bức mình vừa buồn cười: "Muốn ăn muốn uống thời điểm liền có ngươi... Ngươi lại có gì tiền đặt cược?"

Điền Vi hét lớn: "Chúa công cái xem nhẹ ta... Ta cùng đùa giỡn tiên sinh đồng dạng... Lấy tháng sáu trong khi, chúa công nếu có thể nhường ra thượng thừa rượu ngon, ta làm chủ công dẫn tiến một người..."

Tần Phàm không khỏi hiếu kỳ nói "Ngươi có thể vì ta dẫn tiến hạng người gì mới?"

Điền Vi lại là không mắc mưu, từ chối nói ". Chúa công nhường ra hảo tửu rồi mới cũng biết..."

Tần Phàm lúc này mới chợt hiểu hiểu ra, hóa ra các ngươi đều là hai không thiết thời a: Mặc kệ ta có thể không nhường ra rượu ngon, đều rượu thịt có thể ăn!

Tốt lắm, không ngại chơi nữa lớn một chút nhé! Tần Phàm quay người hướng mấy người còn lại nói "Các ngươi vậy mà gia nhập?"

"Trung gia nhập, tiền đặt cược đồng dạng!"

"Nhan vậy mà nguyện ý, tiền đặt cược đồng dạng!"

"Tan ra vậy mà gia nhập, tiền đặt cược đồng dạng..."

Ngoại trừ Triệu Khuê, Triệu Đại không có lên tiếng, còn lại tất cả mọi người tỏ thái độ gia nhập ván bài.

Tần Phàm cười lạnh, khá tốt đoạn này thời gian tạp nguoi lại ít nhiều chà mấy lần kho số liệu, xài hết tất cả góp nhặt hoàng kim mới đoái đổi được rồi cất khí, rượu ngon tự nhiên cũng được không thành vấn đề, các ngươi cấp ta coi được rồi Tần Phàm dương tay nói: "Vậy cứ như thế, từng người tán đi, nhanh đi trừ bị!"

Mọi người nhất nhất cáo từ, Tần Phàm nhanh chóng vậy mà tìm quân Trung vẫn lại an bài dâng lên..

Ba ngày, Tần Phàm triệu tập Kinh Châu mọi người lại nghị quan sự và chính trị.

Tần Phàm vậy mà không khách sáo, trực tiếp mở miệng nói: "Hiện tại xin mời mọi người nói thoải mái, vì ta Lương Châu quan sự và chính trị trần thuật."

Mọi người sớm thành thói quen Tần Phàm bụng dạ thẳng thắn nghị sự phương thức, ánh mắt giao lưu về sau liền từng người ước định ra báo cáo trình tự.

Cái thứ nhất trần thuật chính là Hi Chí Tài.

"Chúa công, trung lấy là coi như ba chuyện riêng, nhất viết ngu đông ngữ ửn. Nhị viết khai phủ. Tam viết tuyền lại. Chúa công đã lĩnh Lương Châu Mục, chính là thiên hạ ghé mắt chỉ kịp, mà hán đình khí suy mà không hết, có thể giấu tài, ám súc binh mã thuê ruộng. Ích Châu có thể lại tuyền thời cơ. Ngoài ra, chúa công trước mắt hạt như bốn quận, xây dựng như thân vệ, cận vệ, Hán Trung đợi tám doanh, chúa công còn từng nói trừ hoạch kiến lập 'Khách sạn' ... Trước mắt liền có mấy cái lẫn nhau không lệ thuộc hệ thống. Nên là xây dựng càng cao một tầng cơ cấu, đối với mấy cái này hệ thống tiến hành quản lý. Tự nhiên mà vậy, lập tức phải chọn lựa lương lại phong phú châu Mục phủ, mà bốn quận Thái Thú, quận thừa, huyện, lịch sử đợi quan lại cũng cần thận trọng chăm chú."

Hi Chí Tài không nói thì thôi, cái này vừa nói, Tần Phàm vậy mà ý thức được tính nghiêm trọng của vấn đề.

Chính mình còn định lúc này "Tiêu diệt" Lưu Yên, thừa cơ chiếm đoạt Ích Châu, xem ra còn phải đợi đến thiên hạ đại loạn thời điểm lại vừa hành sự. Về phần Hán Trung quận, Tương Dương quận, ba quận, quảng hán quận, còn có thủ hạ cái này tám doanh, cùng với chính mình đề nghị thiết lập kỷ chỗ, lập tức trừ hoạch kiến lập khách sạn, đã có Thất cá giúp nhau không lệ thuộc, lẫn nhau không can dự nha môn. Những cái này nha môn tại thời kỳ chiến tranh, rất dễ dàng hỗn loạn. Hơn nữa, chính mình thống trị ở dưới quận huyện, thành trì đem sẽ không ngừng gia tăng. Hiện tại khung một cái áp đảo cho nha môn châu Mục phủ, đã lửa sém lông mày.

Suy nghĩ một chút, Tần Phàm gật đầu nói: "Chí tài sở chữ thật là." Lập tức, lại cười khổ nói: "Muốn khung một cái châu Mục phủ, đau đầu sự tình thật sự là mà không ít nha. Trường sử, Biệt Giả, chủ bộ, lâm, công Tào, tông quân... Tất cả tổ chức trách nhiệm, không phải trường hợp cá biệt. Tương Dương, ba quận, quảng Hán Tam quận còn phải thay đổi không ít chính mình thân tín Thái Thú, Huyện lệnh đâu, bên này vừa muốn trừ tính ít nhiều lương tài cán lại. Thật sự là đau đầu!"

"Chúa công đã tiến lên vị Lương Châu Mục, hiện tại chính là chúa công danh vọng long trọng lúc đầu, bốn quận thậm chí xung quanh châu quận, nhất định sẽ có nhiều người hơn mới đến đây đến cậy nhờ." Hi Chí Tài thấy vậy, không khỏi an ủi.

"Tạ chí mới cát ngôn." Tần Phàm khẽ mỉm cười nói.

Rốt cuộc cho thấy quản lý một phương chư hầu, điểm này phiền toái nhỏ, còn chưa đủ để lấy phá tan Tần Phàm. Trong chốc lát, liền tinh thần sáng láng.

Hoàng Trung đứng lên nói: "Trung lấy quân doanh sự tình hướng chúa công góp lời."

"Mơ hồ chúa công tín nhiệm, quản lý Kim doanh, hiện hữu tướng sĩ 326 người. Trong trường hợp đó làm chủ công chinh chiến bốn phương, tiền thưởng một doanh còn cần không ngừng bổ sung tướng sĩ, tiếp tục thao luyện huấn luyện sĩ tốt, cũng xây dựng một doanh lẫn nhau phụ lẫn nhau thành. Chọn lựa thao luyện sự tình trung chắc chắn cố gắng hết sức, chỉ là cần đại lượng ăn thịt cường tráng khí lực, đại lượng quân giới thuần thực chém giết, cùng với ruộng tốt tiền bạc lấy thù Loanne phủ tướng sĩ. Ngoài ra, Kim doanh cuối cùng là lấy danh lợi tài vị kích thích, như giàu có hoặc tàn tật thì chiến ý chiến lực chợt giảm, có thể lại chọn lựa tinh binh xây dựng một doanh, hai doanh tướng sĩ lẫn nhau bổ sung điều phối, cũng có thể thành xây dựng chế độ biên luyện đao thuần Bình, trường mâu Bình, bộ cung thủ các loại."

Nghe xong Hoàng Trung trần thuật, Tần Phàm vậy mà cảm giác sâu sắc đồng ý. Trong lịch sử Tào Ngụy Hổ Báo Kỳ chính là chia làm mãnh liệt cười cùng báo cười hai mũi, chẳng quản phân thuộc chức trách bất đồng, nhưng vẫn có thể mượn hướng tới. Tiền bạc khí giới sự tình đối với như "Xem tài như mạng LV4" chính mình mà nói vậy mà không tính nan đề, quảng hán quận, ba quận lại càng là hoang vắng, thu xếp tướng sĩ ruộng tốt hào chỗ ở còn không tính khó. Chỉ là đại lượng ăn thịt, còn có tàn tật tướng sĩ thu xếp vấn đề có chút buồn rầu.

Tần Phàm một hồi trầm tư suy nghĩ, đột nhiên linh quang vừa hiện, đòi sau phổ biến "Đồn điền chế" bất chính tốt hơn có thể giải quyết vấn đề sao này. Tần Phàm cười nói: "Tài hàng phương diện sự tình hán lên dừng lo! Tần tạt tướng sĩ cũng có thể lại mộ 'Đồn điền', căn cứ tình huống thân thể, hoặc gieo trồng nuôi dưỡng, hoặc chế tạo sửa chữa, phủ kho có thể vượt mức trả tiền thuê ruộng bồi thường, cũng coi như làm bọn họ lâu dài sinh kế. Khác đồng ý hán lên nói, xây dựng một doanh, tạm danh 'Giáo úy doanh', lao hán lên chọn lựa thao luyện. Hai doanh tướng sĩ cần phải dùng mãnh thảo vất, công vô bất khắc!"

"Ân." Hoàng Trung lên tiếng liền quay về vị ngồi xuống.

Nghiêm Nhan sau đó đứng dậy báo cáo: "Bẩm chúa công, nhân từng nhậm chức ba quận, ba quận hoang vắng, quận trưởng kết bè kết cánh, tham lam cay nghiệt. Đông Bắc, tây bắc chư huyện phần lớn nghèo khổ, càng thêm Mạn tộc làm hại, dân phong buri hân khó thuần, chúa công cần lấy lương lại trị chi, lương tướng thủ chi. Như thi hành biện pháp chính trị thoả đáng, cũng tài phú, tinh binh sinh ra chi địa."

Tần Phàm nghe được âm thầm trầm trồ khen ngợi, tán dương: "Heber nói thật là, ta đích thân hướng ba quận xử trí mọi việc. Đến lúc đó, ba quận hành trình mong rằng Heber to lớn tương trợ!"

Nghiêm Nhan đáp: "Ân!"

Mà lại là Triệu Đại lên thân bẩm: "Lần trước chúa công từng nói, tại tất cả châu bộ quảng xây dựng khách sạn. Thuộc hạ ngày gần đây dễ dàng cho đệ nhị trong doanh chọn lựa một trăm danh lan lợi tin cậy thiếu niên sĩ tốt cung cấp chúa công điều khiển. Thuộc hạ nguyện đem sở học tất cả đều truyền thụ, cũng chờ lệnh lao tới châu quận trừ hoạch kiến lập khách sạn."

Tần Phàm nghe xong vô cùng mừng rỡ, cảm kích nói: "Đại ca cử động lần này rất tốt. Có thể trước giáo sư trừ nghệ, ứng biến, phong tị binh đẳng kỹ năng, thời cơ chín muồi sau lại phân biệt phái đi tất cả quận." Tần Phàm suy nghĩ một chút, lại nói: "Nghe nói đại ca giống như không lấy chữ, ý ta lấy làm 'Bá hưng', không biết Khuê thúc, đại ca nghĩ như thế nào?"

Triệu Đại nghe vậy biểu hiện thành cao hứng phi thường, rốt cuộc chư tướng tất cả đều nổi danh có chữ viết, duy chỉ có nhà mình an dân trại ba người không có, cảm thấy đã bất tiện lại thấp người ba phần. Hiện giờ chúa công lần đầu tiên ban thưởng chữ, liền là cho mình, thực thể nhưng là lớn lao ân

súng.

Triệu Đại lập tức lễ bái nhiều lần, cảm kích vô cùng nói: "Bá hưng khẩu tạ chúa công!"

Triệu Khuê nhú nhú mày, nhỏ giọng hướng về phía Triệu Đại oán giận nói: "Hay là như vậy thiếu kiên nhẫn, như thế nào trợ chúa công thành tựu nghiệp lớn?" Lại quay đầu nhìn về Tần Phàm chấp tay nói cảm ơn: "Còn đây là ta hai người chỉ vinh hạnh, chúa công nói như vậy rất tốt! Thuộc hạ vậy mà nguyện cùng nhau xử lý việc này, day dứt tại đây bối quân kỷ, kiến thức. Thành chúa công cho phép."

Tần Phàm vội vàng đứng dậy nói cảm ơn: "Làm phiền Khuê thúc..."

Triệu Khuê nghiêm mặt đáp: "Chúng ta đều là chúa công thuộc hạ, tự nhiên tận tâm tận lực làm chủ cen-ti-mét lo, thành chúa công vạn chớ khách khí!"

Tần Phàm đang định giải thích, Tiểu Địch lại vụng trộm bắt mắt nói thầm một câu: "Còn gọi Khuê thúc nha..." Dẫn tới mọi người sau khi nghe được lại là một hồi buồn cười.

Tần Phàm ngăn không được một hồi không lời, lại cuối cùng mặt mỏng, chỉ là cười khan nói: "Còn có nửa tháng, còn có nửa tháng..." Thăng đem Tiểu Địch mắc cỡ đầu nhanh chôn đến ngực.

Diễn Vi, Liêu Hóa đám người sau đó cũng nhát nhát trần thuật. Tuy đều là chút tầm thường kể sách, Tần Phàm vậy mà từng cái động viên nhiều lần.

Lần này trần thuật lại giằng co tốt hơn mấy canh giờ, đợi Tần Phàm từ phiêu tán trong suy nghĩ phục hồi tinh thần lại, mọi người sớm đã từng người tản đi, một lưu lại Tiểu Địch vẫn còn ở ghi chép sao chép hôm nay mọi người nói như vậy.

Tần Phàm lúc này mới đem trong nội tâm lo lắng nói ra, xong Tiểu Địch nói "Cũng không biết Trịnh Thái, Diêm Phổ đám người như thế nào còn chưa trở về?"

Tiểu Địch nghe xong không khỏi trợn mắt nhìn Tần Phàm liếc một cái, sắc giọng: "Liên người nóng vội... Lên đường bắt quá ba ngày, lộ trình nhanh nhất vậy mà cần năm ngày, bắt quá trên đường mà thôi!"

Tần Phàm vỗ đầu một cái, có thể không phải nha, chính mình liền nhớ kỹ chiếu lệnh nhanh chóng đưa đến, lập tức cấp hệ thống thăng cấp đề thăng phục vụ, đã quên cái này cơ bản nhất số học đề.

Tần Phàm nhanh chóng cười lạnh nói: "Đứng... Đứng... Đứng... Còn có mấy ngày mới có thể trở về. Khá tốt như người nhắc nhở, thiếu chút nữa liền trước mặt mọi người làm trò cười!"

Tiểu Địch tốt hơn một hồi xấu hổ u, mà lại cũng học mọi người bộ dáng, hướng phía Tần Phàm tượng mô tượng dạng chấp tay hành lễ, bẩm báo nói:

"Châu Mục đại nhân... Sách nhỏ tá cũng có chữ kiện lên cấp trên."

"Hả?" Tần Phàm có chút mộng vòng, theo bản năng phản ứng một chút.

"Ừ cái gì hả?" Tiểu Hồ nha lại hiện ra, hình như có oán trách lại hàm chứa làm nũng hương vị, "Người thăng muốn chiêu mộ mộ thanh tráng nam đinh, vô luận học văn tập võ, kinh thương nghề nông, thậm chí người buôn bán nhỏ, có thể thực hiện gì đơn độc không muốn nữ tử?"

"Trước cái chen vào nói!" Tần Phàm vừa mới chuẩn bị giải thích, đã bị Tiểu Địch "Ngang ngược" ngăn lại.

Tiểu Địch có chút cảm khái tiếp tục nói: "Vậy mà không phải mỗi nữ tử cũng như ta may mắn... Trong loạn thế, người như cô giới, nữ tử nỗ lực thậm! Phàm ca ca, vì sao 'Không đối xử như nhau' ..."

"Nữ tử là may vá y giáp, càng thêm khéo tay..."

"Nữ tử thích hợp hơn ẩn núp, rồi cuộc phần lớn khinh thường..."

"Nữ tử có thể ban thưởng hôn phối, năng lực sanh con dưỡng cái..."

Tiểu Địch phối hợp nói một chuỗi dài nữ tử chỗ tốt, vẫn không quên cường điệu một câu: "Âm dương cân đối, mới có thể thành tựu thịnh thế!"

Tần Phàm tự đáy lòng tán thán nói: "Ta Tiểu Địch nhưng những năm qua, thành thực! Tốt hơn, liền tiếp nhận sách nhỏ tá đề nghị, Lương Châu số lượng vừa phải hấp thu mười sáu phía dưới cần cù thể kiện nữ tử, Honshu Mục sau đó liền vào tất cả tổ chức quan lại trừ bị."

"Bái tạ châu Mục đại nhân!"

"Ha ha..."

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThiênTamTiêu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Tất cả nhà ta đều tại hành động (năm)

Nhoáng một cái lại mấy ngày.

Một ngày này, Tần Phàm chính dẫn Diêm Vi đám người tuần tra phòng thủ thành phố.

Không muốn lại ở cửa thành gặp Trịnh Thái, Diêm Phổ một đoàn người, đồng hành còn có mặt khác hai tốp không tưởng được đội ngũ.

"Tần Thái Thú thật đúng là tuổi trẻ tài cao a, lúc này mới bao lâu, lại được chúng ta đặc biệt từ Lạc Dương đường vòng Uyển Thành đến đây tuyên đọc chiếu lệnh... Chắc chắn... Lương Châu Mục... Quan này ấn vậy mà thật là trầm trọng... Nhưng làm chúng ta mệt muốn chết rồi..." Tần Phàm vừa mới chuẩn bị cùng Trịnh Thái nói chuyện, liền truyền đến bên trong hoạn chỉ có đầy tiếng nói, tựa hồ còn ở nơi nào nghe qua.

Nhìn xong chính mình quá gờ nói chuyện bên trong hoạn, Tần Phàm thật sự nhớ không nổi đã gặp nhau ở nơi nào nghe qua, vội vàng xong Trịnh Thái, Diêm Phổ quăng lại ánh mắt nghi hoặc.

Không đợi hai người lên tiếng, bên trong hoạn đặc biệt tiếng nói lại vang lên, rõ ràng mang có bất mãn khẩu khí nói: "O a... Thật đúng là quý nhân hay quên chuyện riêng đây! Có thể chớ quên Hán Trung Thái Thú quan ấn là ai giao cho tay người?"

Nghe đến đó, Tần Phàm mới bừng tỉnh đại ngộ, có thể không phải là phái đi Hán Trung truyền lệnh Đan Dương giao tiếp quan ấn cho mình bên trong hoạn nha, vậy mà không có lại Nam Trịnh, cùng Trịnh Thái đám người cùng nhau đến Uyển Thành.

Tần Phàm không dám lãnh đạm, nhanh chóng cười nói: "Không biết Thiên Sứ giá lâm, thật sự tội lỗi tội lỗi. Phàm nguyện trò chuyện bề ngoài người chủ địa phương, cũng có một chút 'Đặc sản' tặng cho Thiên Sứ đánh giá..."

Bên trong hoạn sắc mặt lúc này mới hòa hoãn lại, lại là vài phần ngạo mạn xong Tần Phàm giao cho nói: "Được rồi, được rồi, những cái này lễ nghi phiền phức chúng ta cũng không hiểu, thì miễn đi."

Bên trong hoạn du dương tay, sau lưng Tiểu Nội tùy tùng nhanh chóng đưa một cái đằng trước bao phục. Bên trong hoạn sau khi nhận lấy hướng về phía Tần Phàm cười nói: "Cái này chính là chiếu lệnh, quan ấn những vật này kiện, tần Thái Thú nên chuẩn bị liền sớm đi chuẩn bị, chúng ta còn phải hướng Giang Lăng một chuyến, chúng ta thời gian có thể trì hoãn như bất khả."

Tần Phàm minh bạch cái thăng này là tại hướng chính mình đòi hỏi "Đặc sản", khá tốt Quách Chí đưa cho mình một đôi bạch ngọc vòng tay vừa vặn mang tại trên thân thể, bằng không thì thật sự là không tốt đuổi thăng này.

Tần Phàm lặng yên đem Ngọc Bội đưa tới bên trong hoạn trong tay, cười làm lạnh nói: "Như là Thiên Sứ rất hân hạnh được đón tiếp, không ngại hướng Hán Trung một nhóm, Phàm tất nhiên cùng Thiên Sứ lãnh hội Quan Trung phong quang!"

Bên trong hoạn cúi đầu liếc một cái vật trong tay, lại nhẹ nhàng suy nghĩ một phen, lúc này mới hải lòng cười nói: "Chúng ta là một người cơ khổ, khiến công hạn định thời gian phục mệnh, cũng không dám ham chơi lười biếng." Lại gần phía trước xong Tần Phàm thấp giọng lời nói nhỏ nhẹ nói: "Khiến công mà nói: Để muốn lập Lưu Hiệp là Thái Tử, Lương Châu Mục cần phải lên lớp giảng bài thỉnh chỉ."

Tần Phàm nhanh chóng đáp ứng nói: "Phàm tìm gặp thời cơ liền lên lớp giảng bài giản chữ, thỉnh Thiên Sứ yên tâm."

Bên trong hoạn thấy "Đặc sản" tương đối khá, Tần Phàm vậy mà thật là "Hiểu chuyện", liền không hề kéo dài, chính âm thanh quát: "Bằng khẩu tướng quân, Hán Trung Thái Thú Tần Phàm bình định Hoàng Cân phản loạn có công, tấn phong Lương Châu Mục, lĩnh Hán Trung, Tương Dương, ba quận, quảng hán bốn quận..."

"Tương Dương quận, nam quận, Nam Dương Quận kỳ hạn một tháng từng người giao tiếp hoàn tất!" Bên trong hoạn dứt lời, đem chiếu lệnh, quan ấn những vật này kiện cùng nhau giao cho Tần Phàm, lại muốn xe ngựa, lương khô, hộ vệ liền đứng dậy nhắm Giang Lăng.

"Đỉnh đông... Chúc mừng Kí Chủ tấn phong Lương Châu Mục, ban thưởng thành tựu 3000. Trước mắt hệ thống kinh nghiệm 360510000."

"Ấm áp nhắc nhở: Hệ thống thăng cấp đến đẳng cấp năm còn cần thành tựu kinh nghiệm 6395, cũng chính là Kí Chủ cần lại đạt được 16 cái quận, hoặc là 3 cái châu, hoặc là xưng vương xưng đế hoặc là châu quận quan tước thêm vào vượt qua 6400. Đặc biệt nhắc nhở Kí Chủ, châu Mục phía dưới đã thuộc về cấp thấp thành tựu, đem không thể nhắc lại cung cấp bất kỳ thành tựu kinh nghiệm, Lương Châu tương ứng bốn quận cũng không khác gia tăng

kinh nghiệm..."

Cầm lấy vật trong tay, Tần Phàm chỉ tâm rốt cục an định lại. Trịnh Thái, Diêm Phổ đám người vậy mà rốt cục có cơ hội cùng Tần Phàm đáp lời.

Trịnh Thái nhanh chóng hướng Tần Phàm giải muốn báo cáo Lạc Dương việc này tình huống: "Năm chúa công chi phúc, mượn Uyển Thành công, lấy số tiền lớn hối Trương Nhượng đội nội thị, kết Lưu Yên, Lưu Biểu đội tông thất, cũng Đan Dương đội triều thần trợ lực, triều đình phân ra bố trí Lương Châu cũng dời chúa công là châu Mục. Hiện giờ chiếu lệnh đã phát đến Cửu Châu, đặc biệt hướng chúa công phục mệnh..."

Diêm Phổ vậy mà đi theo hướng Tần Phàm báo cáo: "Chúng ta lúc đầu muốn phân ra Ích Châu là hai, cùng Lưu Yên tất cả chiếm nam bắc, lại không thể kiềm thành nam quận, tư tấn thủ Kinh Châu, phục sợ mất Hán Trung căn cơ, mà lại Lưu Yên, Lưu Biểu hai người thực có tâm gai, lợi ích hai châu, tại đây sách thực khó được đi. Cổ triều đình biện luận, lấy cổ Cửu Châu danh tiếng, nói phân ra bố trí gai, lợi ích là gai, lợi ích, lương ba châu, làm chủ công tranh Hán Trung, nam quận, Nam Dương Quận, ba quận, chung vì linh Đế cân đối chi thuật chỗ điều khiển, vẹn vẹn thành Hán Trung, ba quận, quảng hán, Trương Dương bốn quận, mong rằng chúa công thứ tội!"

Vừa mới nói xong, Trịnh Thái, Diêm Phổ hai người liền quỳ lạy đầy đất.

Tần Phàm nhanh chóng đến nâng dậy hai người, trấn an nói: "Ta lúc đầu thăm nghĩ ít nhiều chiếm một ít quận huyện, lao Công Nghiệp, Từ Mậu bốn tâu mấy tháng, lại vì ta thành tại đây châu Mục chi vị, bốn quận hai trăm vạn nhân khẩu, quả thật lớn lao công huân, làm sao lại có tội..."

Trịnh Thái, Diêm Phổ hai người cùng kêu lên cảm kích nói: "Tạ chúa công không tội chi ân!"

Tần Phàm cười cười biểu thị tiếp nhận, lại thấy trong đội ngũ nhưng có bản thân chưa quen thuộc nhất nhóm nhân mã, nhin không được trực tiếp hỏi: "Đây là?"

Phương Duyệt nhanh chóng đến giới thiệu nói: "Chúa công, cái này chính là vui mừng lúc trước đề cử người, Nhạc Tiến, Nhạc Văn khiếm. Trong xe ngựa chính là văn khiếm chi muội, dư người là gia phó mấy người, cùng nhau đến cậ nhờ chúa công."

Nhạc Tiến hướng phía Tần Phàm nạy đầu liền bái nói: "Nào đó nguyện là châu Mục đại nhân bổ gai chém cứ, xông pha khói lửa, nhìn qua châu Mục đại nhân thu nhận!"

Nhạc Tiến, lấy gan dạ sáng suốt anh liệt mà từ Tào Tháo, theo quân nhiều năm, nam chinh bắc thảo, chiến công vô số. Bày ra thọ bình luận viết: Thái tổ xây dựng tư vô công, mà thi chi lương tướng, đưa con thứ năm làm đầu... Nhạc Tiến lấy kiêu quả biểu hiện danh...

Tần Phàm kiếp trước sớm nghe nói về "Đứa con thứ năm lương tướng" danh tiếng, há có không thu cho chi lý, lập tức phụ cận nâng dậy Nhạc Tiến, một mặt kéo Nhạc Tiến vào thành, một mặt xuân quang nét mặt cười nói: "Ta trông mong năm trắng rằm, cuối cùng đem văn khiếm trông mong về! Truyền lệnh chúng tướng, là văn khiếm mời khách từ phương xa đến dùng cơm tẩy trần..."

Một đoàn người đàm tiếu vào thẳng đến quận trưởng phủ đệ.

Mời khách từ phương xa đến dùng cơm bữa tiệc, mùi thịt tửu thuần, bên cạnh như Tiểu Địch làm bạn, dưới tay văn võ tụ tập dưới một mái nhà, Tần Phàm không khỏi hào tình vạn tượng, giờ lên chén rượu hướng mọi người nói cảm ơn: "Phàm mới như hôm nay, quả lại chư vị. Thỉnh đây uống tại đây chén, trò chuyện bên ngoài lòng biết ơn. Khô..."

Mọi người cùng kêu lên phụ họa nói: "Toàn bộ lại chúa công chi phúc... Móa!" Nhất nhất uống cạn rượu trong chén.

Tiểu Địch lại là Tần Phàm chứa đầy rượu trong chén, Tần Phàm lại giờ lên hướng mọi người kính nói: "Lương Châu chính là nghiệp lớn điểm bắt đầu, nhìn qua chư quân đồng lòng hợp sức, tổng cộng chế nghiệp lớn, cùng hưởng phú quý! Khô..."

Mọi người cùng kêu lên phụ họa nói: "Tổng cộng chế nghiệp lớn... Móa!" Lại nhất nhất uống cạn rượu trong chén.

Đội tửu qua ba tuần món qua ngũ vị, Tần Phàm liền cắt vào chính đề, bắt đầu trừ bị bốn quận sự tình, lạnh lùng phân phó: "Nhạc Tiến nghe lệnh!"

"Có thuộc hạ!"

"Phong Nhạc Tiến là giáo úy, mộ binh thành túc vệ doanh, biên chế 500 người, tạm liệt đình đội quân, túc vệ trung quân."

Tần Phàm vốn định trực tiếp như Phương Duyệt đề cử thì hứa hẹn đồng dạng, gia phong Nhạc Tiến là Trung Lang tướng, nhưng sợ mới tới thế nào đến nhận việc vị liên cao hơn trong quân chư tướng, dẫn phát không tất yếu bất mãn đối lập, chỉ phải tạm phong giáo úy, lại lấy lệ thuộc trực tiếp chính mình là lấy ân sủng.

Nhạc Tiến lại là mừng rỡ bái tạ nói: "Nhạc Tiến khấu tạ chúa công!"

Tần Phàm thỏa mãn tán thưởng gật đầu.

"Đình đông... Chúc mừng Kí Chủ đạt được nhân tài một người: Nhạc Tiến, phẩm chất đánh giá: A, ban thưởng kỹ năng điểm số 4 cái, Kí Chủ trước mất kỹ năng điểm số 5 cái."

"A007, Nhạc Tiến, 26 tuổi, tinh lực 174, khí lực 31. Chỉ huy 80, vũ lực 85, trí lực 56, chính trị 51. Vật lý né tránh 25%, kỹ năng né tránh 15%. Kỹ năng

nhất 'Tường sắt đón đỡ LV1', kỹ năng hai 'Hào gan tiến mạnh LV2' . Lớn nhất có thể học kỹ năng mấy hạn định là 3 cái."

"Tường sắt đón đỡ LV1: Bị động kỹ năng. Như tỷ lệ nhất định thể hoàn toàn phòng ngự chịu vật lý công kích. LV1 đề cao 10% tỷ lệ hoàn toàn phòng ngự vật lý công kích. Không có thời gian cooldown."

"Hào gan tiến mạnh LV2: Bị động kỹ năng. Không sợ gan dạ sáng suốt dũng kiên quyết tiếp tục tăng cường bản thân vật lý công kích liên quan thuộc tính. LV2 giành trước công kích dưới tình huống tự động kích hoạt, đề thăng bản thân 10% vũ lực toàn bộ thuộc tính, tiếp tục 15 phút đồng hồ. Nội trí thời gian cooldown mười ngày."

Ta đi, Nhạc Tiến lại có hai cái đồ biến thái kỹ năng, cấp một cấp hai liền có 10% né tránh cùng toàn bộ thuộc tính đề thăng, khó trách ngắn nhỏ gầy yếu, vũ lực chỉ có 85 Nhạc Tiến có thể tại danh tướng như rừng Tào Ngụy trong trận doanh, dựa vào giành trước chém giết cứng rắn đưa thân "Đưa con thứ năm lương tướng" . Hai cái này kỹ năng nếu lại tăng nơi này cấp bốn, cấp sáu liền lợi hại hơn. Không biết có phải hay không có thể sử dụng "Phục chế kỹ năng" công năng trao tặng Hoàng Trung, Điền Vi đội mãnh tướng rồi như vậy liền hoàn toàn nghiền ép Lữ Bố...

"Đình đông... Thịnh Kí Chủ chú ý, thỏa mãn kỹ năng không vị cùng đặc biệt nhân tài ở giữa lẫn nhau quan hệ mới có thể thông qua 'Phục chế kỹ năng' trao tặng những người khác mới tương ứng kỹ năng (phục chế trao tặng Kí Chủ thì không bị tại đây hạn chế). Bởi vì Nhạc Tiến thuộc về tân đến cậy nhờ nhân tài, trước mắt Kí Chủ dưới trướng chỉ ven ven có Kí Chủ (chúa công), Phương Duyệt (dẫn tiến người) phù hợp đặc biệt quan hệ, nhưng đều không kỹ năng không vị, cho nên đề nghị Kí Chủ không muốn thử mà lãng phí kỹ năng điểm số. Âm áp nhắc nhở: Kí Chủ tương ứng hơn nhiều tên nhân tài thuộc tính phát sinh trọng đại biến hoá, đem tại Kí Chủ nhân rồi thì cung cấp nói rõ."

Tần Phàm vậy mà ý thức được hiện tại không phải so đo "Phục chế kỹ năng" thời điểm, nhanh chóng thu hồi tâm thần, tiếp tục phân phó:

"Hoàng Trung tạm thay Trương Dương Thái Thú, đốc trấn Trương Dương, Triệu Nhị phó chỉ."

"Hi Chí Tài, Trịnh Thái, Diêm Phổ, Phương Duyệt, Triệu Khuê, Triệu Đại, Liêu Hóa trước hướng Hán Trung. Ba vị tiên sinh cùng văn công thương nghị khung châu Mục phủ sự tình, Phương Duyệt, Liêu Hóa tiếp quản quảng hán quận, Triệu Khuê, Triệu Đại trừ bị 'Khách sạn' công việc."

"Điền Vi, Nghiêm Nhan, Nhạc Tiến, Tiểu Địch theo ta phó ba quận một nhóm."

"Ấn..."

"Đình đông... Kí Chủ đã thu nhận sử dụng hơn nhiều tên nhân tài thuộc tính phát sinh trọng đại biến hoá, thịnh Kí Chủ lưu ý!"

"Tần Phàm, 16 tuổi, tinh lực 125, khí lực 48. Chỉ huy 69, vũ lực 68, trí lực 75, chính trị 74. Vật lý né tránh 20%, kỹ năng né tránh 29%. Kỹ năng nhất 'Xem tài như mạng LV4', kỹ năng hai 'Đôi mắt ung điều tra LV4', kỹ năng ba 'Đã thú thú hộ LV4', kỹ năng ba 'Lĩnh ngộ kỹ xảo LV1' . Lớn nhất có thể học kỹ năng mấy 4 cái. Còn thừa kỹ năng điểm số 5 cái, hệ thống hậu trường tích lũy hoàng kim 129 kim."

Chính mình tứ duy thuộc tính như một điểm nhỏ nhé đề cao.

"Tiểu Địch, 15 tuổi, tinh lực 86, khí lực 27. Chỉ huy 45, vũ lực 32, trí lực 58, chính trị 54. Vật lý né tránh 9%, kỹ năng né tránh 15%. Kỹ năng nhất 'Triệu hoá Chim Ưng đưa thư LV3' . Lớn nhất có thể học kỹ năng mấy 3 cái."

"Triệu hoá Chim Ưng đưa thư LV3: L Chim Ưng đưa thư tinh lực 225, tốc độ phi hành là ngày đi 600 trong, vật lý né tránh 35%, kỹ năng né tránh 35%, tiêu hao khí lực 25, thời gian duy trì năm ngày, kỹ năng thời gian cooldown hai mươi ngày."

Tiểu Địch vậy mà lớn lên, 'Triệu hoá Chim Ưng đưa thư' kỹ năng cũng mòn luyện đến cấp ba.

"Phương Duyệt, 31 tuổi, tinh lực 180, khí lực 30. Chỉ huy 80, vũ lực 83, trí lực 46, chính trị 46. Vật lý né tránh 10%, kỹ năng né tránh 12%. Kỹ năng nhất 'Khát máu cuồng bạo LV3', kỹ năng hai 'Võ giả chí hồn LV2', kỹ năng ba 'Lĩnh động mau lẹ LV3' . Lớn nhất có thể học kỹ năng mấy 3 cái."

"Khát máu cuồng bạo LV3: Hạn vũ lực 70 trở lên võ tướng sử dụng. Võ tướng tiến nhập cuồng bạo trạng thái, đạt được vũ lực, tốc độ công kích đề thăng, thể nhưng chịu càng nhiều tổn thương. LV3 đề thăng vũ lực 8, đề thăng 20% tốc độ công kích, vượt mức chịu 30% tổn thương. Tiêu hao khí lực 15, thời gian duy trì một nén hương, thời gian cooldown ba ngày."

"Võ giả chí hồn LV2. Bị động kỹ năng. Gia tăng tỷ lệ nhất định đón đỡ vật lý công kích, đồng thời cũng có thể gia tăng tỷ lệ nhất định tạo thành nhiều lần tổn thương một kích trí mạng. LV2 như 15% tỷ lệ đón đỡ vật lý công kích, 15% tỷ lệ tạo thành 2 vạn phần tổn thương một kích trí mạng. Không có thời gian cooldown."

"Lĩnh động mau lẹ LV3: Sử dụng kỹ năng thời kỳ, đề cao mục tiêu tốc độ công kích cùng vũ lực. LV3 đề cao 25% tốc độ công kích, đồng thời đề cao vũ lực 8, tiêu hao khí lực 15, thời gian duy trì nửa nén hương, thời gian cooldown một ngày."

"Đình đông... Chúc mừng Kí Chủ tương ứng nhân tài, Phương Duyệt, chỉ huy, vũ lực thuộc tính tại đồng đều vượt qua 80, phẩm chất đánh giá: A. Khẩu từ đã cấp ban thưởng, ban thưởng Kí Chủ kỹ năng điểm số 43=1 cái, Kí Chủ trước mắt kỹ năng điểm số 6 cái."

Phương Duyệt cái này là năng lực lớn đề thăng a! Trải qua Uyển Thành cuộc chiến, Lạc Dương hành trình, chỉ huy, vũ lực còn có mấy cái kỹ năng đều đã có rõ ràng đề cao hoặc thăng cấp, trả lại cho ta vượt mức lợi nhuận quay về 1 cái kỹ năng điểm số, thật sự là không uống phí ta đối với hần vô cùng bồi dưỡng.

"Diêm Phô, 21 tuổi, tinh lực 170, khí lực 39. Chỉ huy 31, vũ lực 25, trí lực 85, chính trị 84. Vật lý né tránh 13%, kỹ năng né tránh 22%. Kỹ năng nhất 'Đàm phán kỹ xảo LV3', kỹ năng hai 'Tài hùng biện không ngại LV2', kỹ năng ba 'Trí tuệ áp chế LV2'. Lớn nhất có thể học kỹ năng mấy 3 cái."

"Đình đông... Những người còn lại mới chỉ vện vện có một chút thuộc tính tại biến hóa, sau này lại hợp thời hướng Kí Chủ báo cáo..."

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỹ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Ba quận đi (nhất)

Tần tại tần huệ Văn vương nguyên 9 năm (phía trước 316 năm) bố trí ba quận, quận điều trị Giang Châu huyện, quận ban đầu hạt Giang Châu, kê lốt giang, lăng, giang dương quang, Đãng Cừ Huyện, phủ huyện 6 huyện, lần lượt tân bố trí 5 huyện. Tây Hán cao tổ năm năm (phía trước 202 năm) nhưng bố trí ba quận, năm sau, giang dương quang, phủ huyện sửa thuộc quảng hán quận. Hán Vũ Đế nguyên phong năm năm (phía trước 106 năm) bố trí mười ba ngưng nghị lịch sử bộ, ba quận bố trí lịch Châu thích sử bộ, quận điều trị nhưng là Giang Châu huyện, hạt Giang Châu, kê lốt giang, lăng, an bài hán, sung quốc, Đãng Cừ Huyện đội 11 huyện. Hán Hòa Đế, tăng bố trí tuyên hán, hán hưng thịnh đội 3 huyện.

Tiêu phí gần nửa tháng, Tần Phàm một đoàn người đến ba quận trung tâm, Đãng Cừ Huyện huyện.

Lúc này đã là Quang Hòa bảy năm chín tháng, Tần Phàm cũng đã được Trương Giác bệnh chết, Trương Lương chết trận tin tức. Tần Phàm biết được lịch sử, mình bạch sắp cải nguyên bên trong bằng, chân chính loạn thế muốn lại tới. Mà bây giờ cách linh Đế chết, Lưu Biện yên vị là thiếu Đế, Đồng Trác loạn Kinh Sư thời gian càng ngày càng chặt nóng này.

Chỉ là người trong nhà biết chuyện nhà mình, Tần Phàm trước mắt còn là một cái treo xác không lớp Lương Châu Mục, chân chính nắm giữ chỉ có Hán Trung quận một quận, Trương Dương, ba quận, quảng Hán Tam quận còn cần thời gian thu phục sửa trị. Ngoài ra, chính mình dưới trướng có thể sử dụng binh lực cũng được một vạn binh sĩ, bảo vệ biên cương gìn giữ đất đai lộ về chưa đủ, chớ nói chi đến Khai Cường thác thổ.

Bởi vậy, đối với Tần Phàm mà nói, thiếu nhất chính là thời gian...

Tần Phàm quân đội một mực tiến lên nơi này Đãng Cừ Huyện thị trấn bên ngoài chỗ năm dặm, liền không thể không giữa đường ngừng lại. Không phải Tần Phàm không chịu được quân, mà là ba quận Thái Thú Hà Vũ vậy mà dừng lại tại Đãng Cừ Huyện huyện, nghênh tiếp Tần Phàm.

Hà Vũ tuổi tác không lớn, ước bốn mươi, dưới hàm lưu lại ba sợi râu ngắn.

Không biết là không phải Hà Vũ quanh năm ở lại ba quận, chịu được ánh nắng mặt trời bờ chiếu xạ thiếu nguyên nhân, Hà Vũ mặt cực kỳ trắng nõn, giống như nữ nhân mặt đồng dạng bóng loáng mịn màng, cả người khí chất tản ra một loại âm nhu khí tức.

Thấy Tần Phàm xuống xe ngựa, Hà Vũ vội vàng suất lĩnh lấy ba quận một đám quan viên nghênh tiếp Tần Phàm. Không đợi Tần Phàm mở miệng, Hà Vũ đã nói nói: "Đại nhân, đường xá xa xôi, vất vả đại nhân."

Tần Phàm hướng đứng ở bên cạnh mọi người chấp tay, cười nói: "Làm phiền Hà Đại Nhân, cùng với các vị đại nhân đợi lâu, kính xin chư vị đại nhân thứ lỗi, còn nhiều thông cảm."

Tần Phàm trong nội tâm nghi hoặc, không rõ Hà Vũ vì cái gì sớm tại Đãng Cừ Huyện huyện nghênh tiếp hắn? Tuy nói trong nội tâm không rõ, Tần Phàm trên mặt lại mang theo tiêu ý, tiếp tục nói: "Tần Phàm lần đầu đảm nhiệm Lương Châu châu Mục, không có kinh nghiệm, nếu có sai lầm hướng tới, kính xin chư vị đại nhân thứ lỗi. Bất quá Hà Đại Nhân là ba quận người địa phương, chắc hẳn Hà Đại Nhân là kinh nghiệm phong phú, như Hà Đại Nhân từ bên cạnh phụ trợ, ta tin tưởng, nhất định thể xử lý tốt ba quận sự tình."

Hà Vũ nghe vậy, âm nhu hai gò má không tự chủ co quắp hai cái. Hắn đôi mắt nhú lại, đen nhánh trong con ngươi hàn quang nhất tiểm rồi biến mất.

Triều đình một tờ "Phế sử lập Mục" chiếu lệnh, liền khiến từ bên ngoài đến hộ Tần Phàm trở thành người lãnh đạo trực tiếp, chính mình thì trong chớp mắt từ ba quận lớn nhất quyền thế người, rút xuống thành phụ gia thậm chí khả năng ăn bữa hôm lo bữa mai. Chỉ bất quá giận mà không dám nói gì, rốt cuộc sớm đã nghe phong phanh Tần Phàm Kim doanh, Cận Vệ Doanh một ngày liền công phá thành tường cao dày Uyển Thành trọng trấn.

Hà Vũ tuy am hiểu âm mưu quỷ kế, lại e ngại trực diện tử vong. Nghe xong Tần Phàm, chỉ đành phải nói: "Tần Châu Mục, ty chức tại Đãng Cừ Huyện

huyện bày xuống yến hội, là châu Mục đại nhân mời khách từ phương xa đến dùng cơm tẩy trần, đại nhân thỉnh."

Hà Vũ khoát tay chặn lại, căn bản không cấp Tàn Phàm cơ hội tạ, liền cưỡng ép muốn mời Tàn Phàm dự tiệc.

Tàn Phàm cười cười, vậy mà bất quyết tuyệt, nói: "Hà Đại Nhân thỉnh."

Mặc kệ Hà Vũ bày là không phải Hồng Môn Yến, Tàn Phàm đều phải lại dự tiệc. Bởi vì Hà Vũ suất lĩnh lấy ba quận chủ yếu quan viên tại Đăng Cừ Huyện huyện nghênh tiếp Tàn Phàm, đây không chỉ là Hà Vũ một người muốn mời, cho thấy ba quận tất cả quan viên muốn mời. Đây đã là đường đường chính chính dương mưu, Tàn Phàm không thể tạ, vậy mà không dám tạ. Nếu là Tàn Phàm lần đầu tiên gặp ba quận chủ yếu quan viên, liền không có đám lượng, liền Đăng Cừ Huyện thị trấn cũng không dám tiến nhập, e rằng Tàn Phàm còn chưa có tới Giang Châu thành, về Tàn Phàm sợ đầu sợ đuôi tin tức cũng đã truyền khắp toàn bộ ba quận.

Tàn Phàm chẳng quản trong nội tâm sớm đã phát hiện Hà Vũ ý nghĩ, cũng chỉ có thể là kiên trì lại Huyện lệnh phủ nha dự tiệc.

An bài Nhạc Tiến hộ vệ lấy Tiểu Dịch đi đến thành bên trong dịch trạm, Tàn Phàm dẫn Điền Vi, Nghiêm Nhan, theo Hà Vũ một đoàn người chậm rãi hướng Huyện lệnh phủ nha bước đi.

Đăng Cừ Huyện huyện, Huyện lệnh phủ nha.

Phân chia ngồi xuống, Tàn Phàm ngồi phía bên trái vị thứ nhất, mà Hà Vũ thì ngồi ở phía bên phải vị thứ nhất.

Hà Vũ bung chén rượu lên, hướng Tàn Phàm chấp tay nói: "Tàn Châu Mục tuổi trẻ tài cao, bằng chừng ấy tuổi nhẹ nhàng cũng đã là một phương châu Mục, tương lai con đường phía trước quả nhiên là không thể lường được a. Có hạ quan tại đây đại biểu ba quận tất cả quan viên, kính Tàn Châu Mục một chén rượu, chúc Tàn Châu Mục tiền đồ giống như gấm!" Sau khi nói xong, bung chén rượu lên, một hơi uống cạn.

Tàn Phàm thần sắc như thường, cho thấy bung chén rượu lên, đem trong chén từ một hơi uống cạn, sau đó mới lên tiếng: "Hà Đại Nhân tán thưởng, Tàn Phàm chịu được chỉ như xấu hổ nha, ngược lại là Hà Đại Nhân đảm nhiệm ba quận Thái Thú thời kỳ, làm trăm họ An cư lạc nghiệp, Tàn Phàm còn có rất nhiều phương diện cần hướng Hà Đại Nhân thỉnh giáo, đến lúc sau, kính xin Hà Đại Nhân không tiếc chỉ giáo."

Hai người đều là mang trên mặt mỉm cười, người lấy lòng ta một câu, ta lấy lòng người một câu. Một hồi yến hội, ngay tại Tàn Phàm cùng Hà Vũ trong lúc nói chuyện với nhau chấm dứt.

Làm Tàn Phàm đi ra Huyện lệnh phủ nha thời điểm, Tàn Phàm bị gió lạnh thổi, Hồn độn đầu một chút thanh tỉnh lại.

Hà Vũ đây là ý gì? Chẳng lẽ chỉ là mời khách từ phương xa đến dùng cơm tẩy trần sao? Thế nhưng là cũng không cần tại Đăng Cừ Huyện huyện a. Tàn Phàm trong nội tâm dâng lên vô số nghi hoặc, không rõ Hà Vũ tại sao lại lựa chọn tại Đăng Cừ Huyện huyện nghênh tiếp hắn, mà còn tại Đăng Cừ Huyện huyện bày xuống tiệc rượu thay hắn mời khách từ phương xa đến dùng cơm tẩy trần. Càng trọng yếu hơn là, trong dự liệu Hồng Môn Yến không có xuất hiện. Tất cả quan viên đều là nói cười yến yến, không có xuất hiện tí xú cực đoạn hành vi.

Trong này đến cùng cất giấu cái gì âm mưu quỷ kế, Tàn Phàm nghĩ đến nát óc cũng không có hiểu rõ ràng. Chẳng lẽ không hẳn có chút mâu thuẫn oán hận đi? Rốt cuộc từ một phương bá chủ luân lạc tới ăn nhờ ở đậu. Trong lịch sử Lý Mật chính là chịu không được loại này chênh lệch mà hàng đường phục phản bội bị sát. Hà Vũ lại đã ngọn nguồn tính toán điều gì?

Yến hội sau khi chấm dứt, đã là ban đêm. Tàn Phàm mang theo Điền Vi, Nghiêm Nhan hai người đi ra huyện nha, trong nội tâm tràn ngập nghi hoặc, suy nghĩ hồi lâu lại không có hiểu rõ Hà Vũ ý đồ, điều này làm cho Tàn Phàm trong nội tâm vô cùng xoắn xuýt. Lại nghĩ tới Tiểu Dịch vẫn còn ở dịch trạm, thật sự không yên lòng, Tàn Phàm nhanh chóng bước nhanh đi tới.

"Chúa công, như người đến..." Tàn Phàm chính một bên hành tẩu, một bên suy nghĩ thời điểm, Điền Vi đột nhiên mở miệng nhắc nhở.

Điền Vi phát hiện phía trước trong đêm tối có người xuất hiện, cả người liền như ẩn đi núp trong bóng tối hỏ đồng dạng, tùy thời chuẩn bị xuất thủ bắt con mồi. Nghiêm Nhan cũng âm vang một chút rút kiếm ra khỏi vỏ, ngưng thần nhìn qua phía trước ngấm đen đường đi.

"Thất thất... Thất thất..."

Tiếng bước chân trầm ổn từ xa mà đến gần, sáu cái thân mặc hắc y trắng hán tử trong đêm tối đi ra.

Thấy mấy người từ trong đêm tối đi tới, Tàn Phàm nghi ngờ trong lòng lại xoa một tầng bóng mờ. Sáu người này tướng mạo thô kệch, thân hình khô gò, rõ ràng thuộc về điển hình nhanh nhẹn dũng mãnh vũ dũng người. Mà Ba Thục chỉ địa ít nhiều thung lũng, xung quanh lại bao quanh đại sơn, quanh năm thời tiết ẩm ướt, ánh mặt trời chiếu thời gian tính toán Bắc Phương thiếu, bởi vậy Ba Thục dân chúng thân hình tính toán Bắc Phương dân chúng đều muốn thấp nhỏ một chút, lần này xuất hiện sáu cái nhanh nhẹn dũng mãnh vũ dũng người, Tàn Phàm trong nội tâm tự nhiên vô cùng nghi hoặc.

"Chính là hán, chính là hán, cấp lão tử bắt lấy hán."

Cách đó không xa, người cầm đầu rống lớn nói: "Nhớ rõ ràng, muốn sống, không thể làm bị thương tiểu tử kia." Sau đó mang theo sau lưng năm cái trắng hán xông về phía Tàn Phàm.

"Bất sống, cư nhiên không phải giết tiền sát hại tính mệnh?" Tàn Phàm trong nội tâm nhất thời sáng sủa, xem ra những người này khả năng không lớn ra sao vũ người, bởi vì nếu là Hà Vũ xuất thủ, tất nhiên muốn giết mất Tàn Phàm, lấy trừ hậu họa, mà trong đêm tối sáu người này muốn là người sống, sợ sợ

không phải Hà Vũ gây nên.

Tần Phàm trong nội tâm suy nghĩ minh bạch, trên mặt vậy mà lộ ra một vòng nụ cười, nếu là nhân viên không quan hệ, vậy toàn bộ giải quyết xong, xong Điền Vi phân phó: "Son quân, những người này nếu là cướp người, đều giết đi a."

Điền Vi nghe thấy Tần Phàm phân phó, nhẹ gật đầu. Song kích hàn lỏng lánh, từng chiêu đoạt mệnh, hung mãnh dị thường.

"A..."

"A..."

Một tiếng tiếp theo một tiếng thê lương tiếng kêu truyền đến. Sáu người, trong chớp mắt chỉ còn lại có bốn người.

Mắt thấy Điền Vi lợi hại, một cái trong đó trắng hán xoay chuyển ánh mắt, hướng Tần Phàm lao đến. Bất giác trước mắt vua, phải bắt được Tần Phàm thuận tiện xử lý.

Nghiêm Nhan đang muốn tại Tần Phàm trước mặt triển lộ thân thủ, trắng hán đột nhiên đột kích liền đưa tới cơ hội.

Âm vang một chút, một vòng hào quang trong đêm tối xẹt qua, bên hông trường kiếm liền đã xuất vô (kiếm, đao), trường kiếm trong tay huyễn ra mấy đóa kiếm hoa, hàn lỏng lánh, từng chiêu đoạt mệnh, hung mãnh dị thường.

"A... A a..."

Từng tiếng tiếng kêu thảm thiết truyền đến, Điền Vi, Nghiêm Nhan trong chớp mắt liền giết chết còn thừa mấy người.

Nghiêm Nhan trường kiếm vào vô, nhặt lên một chuỗi Cương Đao đi tới Tần Phàm bên cạnh, bẩm: "Chúa công, tình huống có chút không đúng."

Tần Phàm nghi nói "Heber, phát hiện tình huống như thế nào?"

Nghiêm Nhan đem Cương Đao đưa tới Tần Phàm trong tay nói: "Chúa công, đây là trong quân doanh Cương Đao. Mạt tướng từng đảm nhiệm ba quận giáo úy mấy tháng, nhận biết còn đây là ba quận Thái Thú dưới trướng quân đội Cương Đao."

"Cái gì?" Tần Phàm sững sờ nói: "Hà Vũ binh sĩ?"

Nghiêm Nhan trùng điệp nhẹ gật đầu, vậy mà phát hiện sự tình có chút không đúng.

Bất quá, Hà Vũ nếu là muốn giết chết Tần Phàm, vì cái gì không trực tiếp phái người giết chết Tần Phàm, mà muốn cho người bắt lấy Tần Phàm, hay là bắt sống đây này?

Tần Phàm trong nội tâm vốn cho rằng sáu người này không phải Hà Vũ người, có thể thời điểm này rồi lại phát hiện những binh lính này ra sao vũ Binh.

Tần Phàm trong nội tâm không khỏi bật kín một tầng sương mù. Niệm và Tiểu Dịch, Nhạc Tiến hai người an nguy, ba người nhanh chóng lại chạy gấp dịch trạm.

Qua nửa khắc đồng hồ, sáu cái trắng hán đã chết nơi đây, xuất hiện hai người.

Phía trước một người thân mặc một bộ trường bào màu đen, chính là lúc trước mở tiệc chiêu đãi Tần Phàm ba quận Thái Thú Hà Vũ. Hắn đi theo phía sau một người mặc áo giáp, lưng đeo bội kiếm, thân hình thô to trắng hán.

Trắng hán chau mày, nhìn thoáng qua nằm trên mặt đất sáu người, khoe miệng không tự chủ co quắp hai cái.

Hà Vũ mắt thấy sáu người nằm trên mặt đất vẫn không nhúc nhích, cho thấy đau lòng vô cùng. Sáu người này đều là Hà Vũ trong quân doanh tuyển ra người nổi bật, võ nghệ, thể trạng đều là tương đối xuất chúng, chỉ là không nghĩ tới một bữa cơm công phu liền toàn bộ bị diệt, một cái người sống cũng không có lưu lại.

"Chúa công, Tần Phàm bên người như cao thủ, lần này chúng ta chỉ sợ là tổn binh hao tướng." Trắng hán nhìn thoáng qua nằm tại thi thể trên đất, mang trên mặt vẻ khiếp sợ. Sáu người toàn bộ đều một kích trí mạng, vậy mà không hề có lực hoàn thù! Nhất định là cao thủ gây nên, tuyệt đối là mãnh tướng xuất thủ. Trắng hán trên mặt lại lộ ra kinh hãi vô cùng thần sắc.

Hà Vũ âm nhu mặt âm trầm nhanh hơn muốn chảy ra nước, hừ lạnh nói: "Sáu người mà thôi, chết thì đã chết, lần này chỉ là muốn dọa một cái Tần Phàm, không nghĩ tới Tần Phàm bên người lại có cao nhân giúp đỡ, xem ra Tần Phàm nhập ta ba quận, đến có chuẩn bị, có mưu đồ mưu a..."

Trắng hán hỏi tiếp: "Chúa công, vì cái gì không trực tiếp giết đi Tần Phàm, ngược lại muốn làm ra nhiều chuyện như vậy rồi "

Hà Vũ trong mắt con mắt sáng nhất thỉm, nói: "Tần Phàm tiến lên vị Lương Châu Mục, thống lĩnh bốn quận, chính là triều đình chiếu lệnh, không có thể ngăn cản. Huống chi hán Tần Phàm còn có Hán Trung, Tương Dương, quảng Hán Tam quận, mấy vạn đại quân, mà ta bất quá là một cái ba quận Thái Thú, nếu là phản loạn triều đình, công khai giết chết Tần Phàm, sẽ gặp nơi này người trong thiên hạ thảo phạt, đừng phải Hán Trung ba quận điên cuồng trả thù, liền không có đất dung thân!"

"Ta tự nhiên là hận không thể giết chết Tần Phàm, thế nhưng Tần Phàm chỉ từ không thể cùng ta chọc quan hệ, phải chết thành hợp tình hợp lý, như vậy ta mới có thể tiếp tục đảm nhiệm ba quận Thái Thú, khiến triều đình, Hán Trung tìm không ra tệ nạn, như đau khổ nói không nên lời."

Tráng hán cái hiểu cái không, lại hỏi: "Chúng ta làm cho người ta trang phục thành sơn tặc, chặn giết Tần Phàm, cái này không được sao sao?"

Hà Vũ lắc đầu, khiển trách quát mắng: "Ta cũng cần một cái đường đường chính chính dương mưu, lấy dương mưu giết người, như vậy năng lực đem chính ta hái ra ngoài, không bị người công kích."

Tráng hán nghe vậy, nói "Chúa công có gì diệu kế?"

Hà Vũ hắc hắc cười cười nói: "Người không cần biết được, chỉ cần lần lượt ta nói đi làm là được rồi..."

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42: Ba quận đi (hai)

Đăng Cừ Huyền huyện, thị trấn dịch trạm.

Tần Phàm, Điền Vĩ, Nghiêm Nhan ba người trở lại dịch trạm, nhanh chóng tìm Tiểu Dịch, Nhạc Tiến một chỗ thương lượng đối sách.

Tần Phàm đầu tiên là khiến Nhạc Tiến phái người đóng tại phía ngoài phòng, sau đó mới đưa buổi tối tại giữa ngã tư đường gặp phải sự tình nói một lần. Hiện tại Tứ đại mưu sĩ chẳng hề ở bên người, Tần Phàm đầu một mảnh Hồn động, chỉ có thể đem hi vọng ký thác vào Nghiêm Nhan, Nhạc Tiến, Tiểu Dịch ba trên thân người.

Nghiêm Nhan suy tư thật lâu, tỉ lệ trước khi nói ra: "Chúa công, lấy mặt tướng biết, Hà Vũ người này tham quyền tốt hơn tài, âm tàn độc ác. Mà ba quận lấy Giang Châu làm trọng, Đăng Cừ Huyền tuy là diện tích lãnh thổ trung tâm, như vậy thành tiểu rách nát, Hà Vũ vậy mà chạy đến năm Bách lý có hơn Đăng Cừ Huyền huyện nghênh tiếp chúa công. Mặt tướng suy đoán, Hà Vũ cử động lần này đơn giản vì kéo dài chúa công nhập ba quận thời gian, sau đó tùy thời tìm cơ hội giết chết chúa công, lấy cam đoan không người có thể rung chuyển Hà Vũ tại ba quận quyền vị."

Tần Phàm nghe vậy, gật gật đầu biểu thị đồng ý Nghiêm Nhan phân tích. Rốt cuộc Nghiêm Nhan cửu tại quan trường, mà lại quen thuộc ba quận tình huống.

Nghĩ nghĩ, Tần Phàm lại hỏi: "Heber, nếu như Hà Vũ chuẩn bị kéo dài ta đến Giang Châu thời gian, muốn đem ta giết chết tại dò xét trên đường, Hà Vũ vì cái gì không phái người nửa đường chặn đánh? Hoặc là tại trên yến tiệc động thủ?"

Nghiêm Nhan nhún mày, trầm mặc không có trả lời.

Tiểu Dịch lại là nhỏ giọng nói: "Phàm ca ca, Hà Vũ hẳn là không dám, người tham của tất nhiên sợ chết, Phàm ca ca chính là triều đình chiếu lệnh Lương Châu Mục, hẳn sao dám mưu phản triều đình, công khai đối địch với Hán Trung."

Tần Phàm sau khi nghe, nhất thời đã minh bạch đạo lý trong đó, trong nội tâm thật dài nơi đây thở ra một hơi, hỏi tiếp: "Hà Vũ là bởi vì kiêng kỵ triều đình cùng Hán Trung thế lực, không dám quang minh chính đại ám sát ta, thế nhưng khẳng định khác là tìm cơ hội, để ta hợp tình hợp lý chết ở dò xét trên đường, là ý tứ này a?"

Tiểu Dịch gật gật đầu, biểu thị đồng ý.

Tần Phàm nghĩ nghĩ nói: "Hà Vũ ở trong tối, ta ở ngoài sáng, xem ra chỉ có thể là lấy bất biến ứng vạn biến." Dừng một chút, Tần Phàm mục quang chuyển hướng bên cạnh Nhạc Tiến, nói: "Văn khâm, người mang đến tức vệ doanh lưu ở dịch trạm, với tư cách là chúng ta tại ba quận đại bản doanh."

"Ân!" Nhạc Tiến lập tức đáp...

Vừa rạng sáng ngày thứ hai, Tần Phàm liền nhận được Hà Vũ muốn mời, lại một lần nữa đi đến huyện nha dự tiệc.

Nhận được tin tức, Tần Phàm giật mình, hôm qua không phải đã thiết yến mời khách từ phương xa đến dùng cơm sao? Hôm nay còn muốn khoản đãi chính mình? Tần Phàm nghi ngờ trong lòng vừa mới tiêu trừ sạch, lại dâng lên một vòng nghi hoặc. Bất quá Tần Phàm vẫn là mang theo Điền Vi, Nghiêm Nhan đi đến huyện nha, tiến nhập huyện nha, Hà Vũ đã mang theo ba quận quan viên ở đại sảnh trước cửa chờ đợi Tần Phàm.

"Châu Mục đại nhân sớm." Một đám quan viên nhao nhao hướng Tần Phàm áp tuần lễ thấy.

"Chư vị đại nhân sớm." Tần Phàm mang trên mặt nụ cười, hướng dáng phủ nha môn phía trước nghênh tiếp chính mình ba quận quan viên chấp tay đáp lễ.

Hà Vũ dáng ba quận quan viên phía trước, âm nhu trên mặt mang óng ánh nụ cười, nói: "Châu Mục đại nhân, sáng sớm quấy rầy đại nhân Thanh Mộng, kính xin đại nhân thứ lỗi, hạ quan đã chuẩn bị xong tiết mục khoản đãi đại nhân, châu Mục lớn trong đám người thỉnh."

Tần Phàm đã biết rõ Hà Vũ ý nghĩ, biết Hà Vũ không có khả năng trước mặt mọi người giết chết hắn, tự nhiên là không sợ hãi. Ông tay áo vung lên, dẫn đầu hướng huyện nha bên trong đi đến, tiến nhập huyện nha thời điểm, Tần Phàm dư quang quét cùng tại sau lưng quan viên liếc một cái, đánh giá xung quanh quan viên phản ứng. Ba quận quan viên tuy dáng Hà Vũ sau lưng, lại phân biệt rõ ràng phân thành hai phe cánh.

Tần Phàm nhìn một cái cự ly Hà Vũ xa hơn một chút ba quận quan viên, trong nội tâm lưu lại tưởng tượng.

Bất kỳ một cái nào nơi đây, đều tranh đấu, đều phe phái, dù cho Hà Vũ kinh doanh ba quận đã rất nhiều năm, thế nhưng vậy mà không có khả năng gió thổi không lọt. Tần Phàm trong nội tâm mình bạch Hà Vũ khẳng định tại mưu tìm như thế nào diệt trừ hắn, mà chính mình vì hoàn toàn chương không ba quận, tự nhiên vậy mà phải diệt trừ Hà Vũ. Thay vì hậu hạ thủ gặp nạn, không bằng tiên hạ thủ vi cường.

Tiến nhập huyện nha phòng khách, Tần Phàm đánh trúng trường bào, ngồi xuống.

"Ba ba ba..." Hà Vũ sau khi ngồi xuống, liên tục vỗ vai tiếng vỗ tay. Nhất thời, bên ngoài phòng khách truyền đến một hồi tiếng bước chân trầm ổn, chỉ thấy hai cái người vạm vỡ đi đến.

"Chúa công, hai người này thân thủ không kém." Nghiêm Nhan ngồi chồm hổm tại Tần Phàm sau lưng, thân thể hơi hơi nghiêng về phía trước, tại Tần Phàm bên tai nức nở nói nhỏ một câu.

Tần Phàm nghe vậy, mục quang hướng hai người trung niên nhìn lại. Chỉ thấy cái này hai người trung niên từng người nói mang theo một chuỗi đại phủ cùng một cây trường mâu, chậm rãi đi tới, mỗi đi về phía trước ra một bước, đều nhau làm cho người ta một loại âm trầm cảm giác. Ánh mắt hai người lạnh lùng trong trẻo nhưng lạnh lùng, giống như một vũng nước đọng đồng dạng, tràn ngập tử khí.

Tần Phàm mục quang liếc qua Điền Vi, chỉ thấy Điền Vi mặt mang vẻ khinh thường. Thấy vậy, Tần Phàm trong nội tâm cười cười, đã nắm chắc khí.

"Châu Mục đại nhân, nghe qua châu Mục đại nhân dùng võ lập nghiệp, dưới trướng mãnh tướng như mây. Hạ quan đặc biệt muốn mời hai người dừng sĩ, nguyện cùng châu Mục đại nhân dưới trướng mãnh tướng thi đấu một phen, lấy trợ ở đây chúng đồng liêu tửu hưng." Hà Vũ mang trên mặt nụ cười, hẹp dài đôi mắt nheo lại, âm nhu mục quang rơi vào Tần Phàm trên người, quý dị cười cười.

Không phải là hạng trang múa kiếm, ý nghĩ tại bái công sao? Tần Phàm trong nội tâm mỉm cười cười một tiếng, cười nói: "Nếu như Hà Đại Nhân cùng chư công hữu tại đây nhả hứng, tự không khỏi đồng ý. Nói thật, gặp qua múa kiếm trợ hứng, còn thật không có kiến thức qua thi đấu trợ hứng đâu, ha ha... Dù có chút không thể chờ đợi được."

Tần Phàm mục quang liếc mắt một đám quan viên liếc một cái, trong nội tâm cười lạnh, đang muốn khiến ba quận quan lại mình bạch sự lợi hại của mình, có thể chó lăng phí cơ hội tốt như vậy. Tần Phàm quay đầu lại nhìn về phía Điền Vi, phân phó: "Điền Vi, hai vị này tráng hán có phần giống như dũng mãnh, ngươi có thể có nắm chắc hảo hảo chỉ điểm một chút bọn họ?"

Điền Vi nghiêm mặt nói: "Dễ như trở bàn tay!" Sau khi nói xong, Điền Vi liền động thân lên, nói kích bước đi hướng trong phòng khách.

"Hai người các ngươi cùng lên đi!"

Hà Vũ thấy vậy, kiệt kiệt nở nụ cười hai tiếng, mục quang chuyển hướng Tần Phàm, cười hỏi: "Châu Mục đại nhân, người cấp dưới thật đúng là vô lễ nha, nếu là bị ta hai cái dừng sĩ làm bị thương, có thể cũng đừng trách ta."

Tần Phàm nghe vậy cười ha hả nói: "Ngã đảo là lo lắng nếu là làm bị thương Hà Đại Nhân dưới trướng dừng sĩ, e rằng sẽ không tốt, tổn thương hòa khí, đều mất hứng a." Trong lời nói, lộ ra vô hạn lớn lối. Bất quá, đối mặt Tần Phàm cường thế, Hà Vũ cũng chỉ có thể là nhịn, trong lòng của hắn âm thầm thế, đợi giết chết Tần Phàm, cũng phải đem Tần Phàm nghiền thành tro bụi, lấy tiêu tan mỗi hận trong lòng.

Điền Vi muốn lấy một địch hai, triệt để chọc giận hai người dừng sĩ. Đây căn bản chính là triệt để bỏ qua hai người.

"Hưu. . . Hưu..." Hàn quang lấp lánh, Tê tê nổ đùng âm thanh trong phòng khách vang lên, hai người dừng sĩ đều là nghẹn thở ra một hơi, phát triển đỏ mặt, xuất thủ hung ác, từng chiêu đều hướng chỗ hiểm vị trí công kích, hai người bức thiết nghĩ đánh bại Điền Vi, cái này đã không chỉ là thay Hà Vũ vẫn hồi mặt mũi, cho thấy thay mình tìm về mặt mũi.

"Thang. . ."

"Thang. . ."

Kim loại rền vang giao kích tiếng mới tự trong phòng khách vang lên, liền theo hai dừng sĩ vũ khí trong tay bị Thiết Kích đánh bay mà chấm dứt.

Một đám quan lại đều là mặt mang vẻ khâm phục, vậy mà chỉ dùng một chiêu liền đánh bại hai người, đây chính là Hà Vũ số tiền lớn thuê lưu lại phủ dừng sĩ a!

Hà Vũ cho thấy kinh ngạc thành há to miệng, chợt trong mắt hiện lên một vòng kinh ngạc, con ngươi đảo một vòng, mục quang lại chuyển hướng Điền Vi, nói "Tráng sĩ, xưng hô như thế nào?"

"Điền Vi!" Điền Vi chấp tay đáp lại một tiếng, khiêm nhường đứng ở Tần Phàm sau lưng.

Hà Vũ trong lòng thầm nhủ một chút, sau đó mục quang trực tiếp vượt qua Tần Phàm, hướng Điền Vi nói "Điền tráng sĩ, quân ta bên trong ba Thiên Giáp sĩ còn thiếu một người Trung Lang tướng, chẳng biết có được không thỉnh điền tráng sĩ tiến đến dạy dỗ huấn luyện mấy ngày?"

Điền Vi nhìn không chớp mắt, nghiêm mặt nói: "Hà Đại Nhân, Điền Vi thân là chúa công cấp dưới, hết thảy nghe theo chúa công an bài, Hà Đại Nhân nếu là có chuyện gì, đại khái có thể cùng chúa công thương nghị, không cần hỏi Điền Vi."

Hà Vũ nắm chặt song quyền, trong mắt tràn đầy lửa giận. Một cái ngốc đại cá tử, không biết điều. Bất quá cái này cũng không ảnh hưởng Hà Vũ tiếp tục châm ngòi Tần Phàm cùng Điền Vi quan hệ trong đó, hắn nhìn qua Tần Phàm, nói: "Châu Mục đại nhân, ta muốn thỉnh điền tráng sĩ qua phủ một lời, không biết châu Mục đại nhân ý như thế nào?"

Hà Vũ vừa dứt lời, mọi ánh mắt đều rơi vào Tần Phàm trên người.

Tần Phàm nhàn nhạt cười, trong chớp mắt đã minh bạch Hà Vũ dụng ý. Nếu là Điền Vi nơi này Hà Vũ trong phủ dự tiệc, rồi biến mất như muốn mời Tần Phàm, chỉ làm trở thành Tần Phàm cùng Điền Vi ở giữa ngăn cách; nếu là Tần Phàm không cho Điền Vi lại dự tiệc, thì hiển lộ Tần Phàm không có độ lượng, hai loại lựa chọn đều đối với Tần Phàm bất lợi.

Chỉ tiếc, Hà Vũ tìm nhầm đối tượng. Tần Phàm cười nói: "Hà Đại Nhân, như thế tuyệt thế võ nghệ há lại người bình thường muốn học liền có thể học, muốn khiến người ba Thiên Giáp sĩ tập học võ nghệ, liền khiến bọn họ lại Hán Trung học, cam đoan bao giáo bao hội."

"Người..." Hà Vũ đưa tay chỉ vào Tần Phàm, rốt cuộc áp chế không nổi trong nội tâm hừng hực lửa giận.

Tần Phàm không cấp Hà Vũ cơ hội nói chuyện, nói: "Hà Đại Nhân, ta tại Đăng Cừ Huyện thị trấn đã dừng lại hai ngày, nên chuẩn bị lên đường đi đến Giang Châu, ừ, ngày mai sớm, liền lên đường a."

Ít nhiều dừng lại một ngày, liền nhiều hơn một phần nguy hiểm. Bởi vậy, sớm ngày lên đường tiền đồ Giang Châu, mới có thể để cho Hà Vũ đầu trận tuyến biến loạn, quấy rầy Hà Vũ bố trí.

Quả nhiên, Hà Vũ nghe xong Tần Phàm, nhất thời đem chuyện Điền Vi ném đến tận sau đầu, trong mắt của hắn hiện lên một vòng lo lắng, trong đầu nghĩ tìm cách lưu lại Tần Phàm, vội vàng giải thích: "Đại nhân, lần đi Giang Châu đường núi khó đi, không bằng đợi thêm hai ngày, đi thuyền kinh qua gần chặt thủy hà đi đến Giang Châu, há không phải tốt hơn."

Hà Vũ bản ý chính là muốn mời Tần Phàm dự tiệc, mượn tại đây kéo dài thời gian. Không nghĩ tới Tần Phàm lại muốn cầu chạy tới Giang Châu, lập tức cái này khiến cho Hà Vũ bố trí trở nên rách rưới lại.

Một hồi yên hội, bởi vì Tần Phàm một câu, Hà Vũ trở nên không yên lòng, cả người hiển lộ có chút hoảng hốt. Âm nhu trên mặt khi thì lộ ra vẻ dữ tợn, khi thì lộ ra vẻ trầm tư, khi thì trên mặt hiện ra một vòng nộ khí...

Yên hội lúc kết thúc, Hà Vũ như cũ chau mày, đắm chìm tại thế giới của mình.

Tần Phàm mang theo Điền Vi, Nghiêm Nhan bước nhanh mà rời đi. Chỉ chốc lát sau, trong phòng khách cũng chỉ còn lại có Hà Vũ cùng với Hà Vũ tâm phúc người.

Phản hồi dịch trạm trên đường, Nghiêm Nhan nói "Chúa công, Hà Vũ đã dậy rồi sát cơ, chúng ta thì sao?"

Tần Phàm cười nói: "Heber, Hà Vũ người này, quá mức âm nhu."

Điền Vi, Nghiêm Nhan hai người nghe được như lọt vào trong sương mù, không rõ Tần Phàm ý tứ, cùng kêu lên nói "Chúa công, Hà Vũ quá mức âm nhu cùng hắc phái người sát chúng ta như kết hợp sao?"

Tần Phàm giải thích: "Ta nói Hà Vũ Thái Âm Nhu, nói là hắn không quả quyết, khó thành đại sự, không chỉ muốn giết ta, còn muốn đem mình hái ra ngoài. Quả nhiên là đã muốn làm kỹ nữ, lại muốn lập đền thờ, trên đời này nào có như vậy vẹn toàn đôi bên sự tình. Nếu là hắn nổi lên sát tâm, muốn giết ta, sớm nên tại huyện nha bên trong liền phái người chặn đường chúng ta, không khiến ba người chúng ta rời đi huyện nha."

Nghiêm Nhan gật đầu nói: "Như thế nói đến, Hà Vũ nhanh muốn động thủ?"

Tần Phàm từ chối cho ý kiến gặt đầu, đáp: "Hãy chờ xem, ngày mai có lẽ liền có trò hay để nhìn..."

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Ba quận đi (ba)

Đặng Cừ Huyền, son danh, bởi vì lấy huyện danh.

Đặng Cừ Huyền huyện, ngoài ba mươi dặm rừng sâu núi thẳm.

Núi rừng thâm xù, khắp nơi đều là trên trăm năm đại thụ che trời, từng khóa đại thụ vỏ cây khe nứt trái rộng, khô héo lá rụng phiêu rơi trên mặt đất, tích lũy một tầng lại một tầng lá khô, chân đạp tại trên lá khô, nhất thời phát ra kết.. Kết.. Tiếng.

Trong rừng cây, một trung niên nhân chống nhất cây côn gỗ, chính dẫn hơn mười cái thân mặc vải thô áo đuôi ngắn tùy tùng cẩn thận từng li từng tí đi vào.

Một cái tùy tùng bước nhanh đi đến trung niên nhân bên cạnh, nhẹ giọng: "Tiên sinh, chúng ta như vậy mò mẫm tìm, vậy mà tìm không được man nhân tung tích, hay là thả tên lệnh khiến chính bọn họ ra ngoài tiếp nhận chúng ta a."

Trung niên nhân cau mày, thờ dãi: "Bọn này chết tiết man nhân, thật đúng là giáo hoạt vô cùng, ta đều đã tới man nhân sơn trại bốn lần, mỗi một lần đều nhớ kỹ biển báo giao thông, có thể mỗi lần vẫn sẽ đi nhầm. Hừ, bọn này man nhân nhìn qua ngu ngơ, kỳ thật tron không chạm được, rất khó nắm trong tay." Phát xong cảm khái, trung niên nhân mới nói: "Thả tên lệnh a, chúng ta ngay ở chỗ này đợi man nhân."

"Thu. . Thu..."

Trung niên nhân thấy thả ra tên lệnh, cũng không được đi, đứng ở chỗ cũ chờ đợi.

Ước chừng nhất thời gian uống cạn chun trà, lẩm bẩm lẩm bẩm lẩm bẩm tiếng tại trong rừng cây vang lên. Chỉ thấy một cái mặc trên người da hổ áo lông man nhân đi ra, bước nhanh đi đến trung niên nhân trước mặt, nói: "Đi thôi, cùng ta đi gặp thủ lĩnh."

Sau khi nói xong, kia man nhân liền không nói gì nữa. Hắn đi ở đằng trước, thẳng mang theo trung niên nhân một đoàn người tại trong rừng cây tới lui xuyên qua. Không biết xuyên qua bao lâu, có lẽ là nửa canh giờ, có lẽ là một canh giờ... Ngay tại trung niên nhân bị lượn quanh chóng mặt thành chóng mặt thắm thoát thời điểm, man nhân mang theo trung niên nhân đi tới một chỗ địa thế bằng phẳng, rừng trúc trái rộng nơi đây.

Nơi này cổng môn chính là nhất tòa cự đại cửa trại, cửa trại cổng môn như bốn cái man nhân thủ vệ. Man nhân trực tiếp tiến nhập cửa trại, hướng man nhân thủ lĩnh cư trú bước đi.

Man nhân cung kính dáng một chỗ phòng trúc, hướng phòng trúc bên trong hô một chút: "Thủ lĩnh, người mang đến."

"Ừ, khiến bọn họ vào đi." Ở trong phòng, truyền đến một chút thanh âm hùng hậu.

"Các người vào đi thôi..." Dáng phòng trúc bên ngoài man nhân nói một câu, sau đó rời đi phòng trúc.

Dáng phòng trúc bên ngoài trung niên nhân bữu môi, đều đã gặp man nhân thủ lĩnh bốn lần, cái giá đỡ hay là lớn như vậy, hắn tay áo vung lên, đánh trúng áo bào, liền hướng phía phòng trúc bên trong đi đến.

Tiến nhập phòng trúc, chỉ thấy một cái Quốc Tự Kiểm, mày rậm mắt to, trên môi mọc ra nòng đậm chòm râu trung niên nhân ngồi ở phòng trúc, tại đây vốc người ngu ngơ, làm cho người ta một loại chất phác cảm giác. Người này chính là nơi đây man nhân thủ lĩnh, một cái dáng người ngắn nhỏ, không giống cái khác man nhân đồng dạng to con người. Thế nhưng là, liền là một người như vậy, cư nhiên là man nhân thủ lĩnh.

Nhìn thấy mang đến trung niên nhân tiến nhập phòng trúc, man nhân thủ lĩnh khước miệng nhất câu, chất phác trên mặt hiện lên một vòng cực không tương xứng cười gian, nói "Vương Tam, người lại tới tìm ta, hẳn là chuẩn bị xong đầy đủ lương thực cùng binh khí?"

Vương Tam, chính là người trung niên này danh tự.

Vương Tam ngồi chồm hổm tại man nhân thủ lĩnh phía dưới, nói: "Thủ lĩnh yên tâm, lương thực cùng binh khí cũng đã chuẩn bị xong."

Man nhân thủ lĩnh hài lòng nhẹ gật đầu, cười nói: "Ừ, chỉ cần có lương thực cùng binh khí, liền dễ nói chuyện."

Vương Tam lại là ắp úng, mục quang nhìn về phía man nhân thủ lĩnh thời điểm có chút lấp lánh, nói: "Thủ lĩnh, chủ công nhà ta nói sự tình có biến, nguyên bản kế hoạch sớm, ngày mai liền cần thủ lĩnh dẫn người đánh Đãng Cừ Huyền huyện, hi vọng thủ lĩnh có thể chuẩn bị sẵn sàng, ngày mai sớm đi đến Đãng Cừ Huyền huyện."

"Cái gì, ngày mai?" Man nhân thủ lĩnh chất phác mặt nhất thời trở nên lãnh khốc vô cùng, quả quyết tạ nói: "Không chịu được, tuyệt đối không chịu được."

Vương Tam nghe vậy, sắc mặt nhất thời xụ xuống, nói: "Thủ lĩnh như có điều kiện gì cứ việc nói ra ngoài, chỉ cần chủ công nhà ta có thể thỏa mãn thủ lĩnh, nhất định thỏa mãn thủ lĩnh, chỉ là hi vọng thủ lĩnh có thể ngày mai dẫn người đánh Đãng Cừ Huyền huyện, lần lượt kế hoạch giết chết đi đến Giang Châu dò xét Lương Châu Mục, không biết thủ lĩnh ý như thế nào?"

Man nhân thủ lĩnh nghe xong lời của Vương Tam, băng lãnh thần sắc mới thoáng hòa hoãn. Trầm mặc nửa ngày, mới mở miệng nói: "Một vạn thạch lương thực, 2000 bộ khôi giáp, ba ngàn chuỗi Cương Dao, như thế nào?" Sau khi nói xong, man nhân thủ lĩnh ngu ngơ nhìn về phía Vương Tam, trong mắt tràn đầy vẻ chờ mong.

Vương Tam chẳng quản trong nội tâm thẳng mắng man nhân thủ lĩnh công phu sư tử ngoạm, cũng không dám mở miệng tạ. Hắn thế nhưng là cùng man nhân thủ lĩnh nói chuyện với nhau qua mấy lần, người này nhìn như bề ngoài chất phác, nội tâm lại xảo trá như hồ, quả nhiên là khó có thể đoán, nhất là tính cách nhiều lần, hơi không hài lòng liền tức giận giết người.

Vương Tam trầm nghĩ, đợi giải quyết xong Tần Phàm, quay đầu lại lại trừng trị người. Vương Tam trong nội tâm nghĩ như thế nơi này, trên mặt lại như cũ mang theo nụ cười, gật đầu biểu thị đồng ý man nhân thủ lĩnh điều kiện.

Không ngờ, man nhân thủ lĩnh lại nói tiếp: "Người không nghĩ sẽ ta sẽ trực tiếp giết chết kia châu Mục, ta chỉ biết đưa hắn tới trong trại, đến lúc sau các người cầm lấy lương thực, binh khí để đổi người, nếu không phải cấp lương thực, binh khí... Hừ, ta liền phái người đem hắn đưa về Hán Trung, nhìn Hà Vũ tên kia đến lúc sau thì sao?"

Vương Tam mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, liền vội vàng gật đầu xưng phải, trong nội tâm mắng to man nhân thủ lĩnh giáo hoạt như hồ.

"Thủ lĩnh, ngài có thể phải nhớ kỹ, ngày mai sớm, đừng ngóai sai rồi thời gian." Vương Tam nhắc nhở man nhân thủ lĩnh một chút.

Man nhân thủ lĩnh nhẹ gật đầu, nói: "Ừ, ta biết, người trở về a, khiến Hà Vũ chuẩn bị cho tốt lương thực, binh khí, ngày mai ta liền dẫn người đánh Đãng Cừ Huyền thị trấn."

"Đúng, đúng..." Vương Tam liền vội vàng gật đầu xưng phải, sau đó xám xịt rời đi.

Vương Tam sau khi rời khỏi, man nhân thủ lĩnh như trước ngồi ở phòng trúc bên trong vẫn không nhúc nhích. Đợi đến Vương Tam xa rồi đi xa, đã nghe không được phòng trúc bên trong tiếng, man nhân thủ lĩnh mới hạ giọng hô: "Người đã đi xa, xuất hiện đi."

Tiếng nói hạ xuống, chỉ thấy phòng trúc phía bên phải, thông hướng hậu viện đường bên trong cho ra một thân mặc thanh y thanh niên, người này không phải người khác, chính là Tần Phàm.

Kỳ thật, từ Trương Dương xuất phát đi đến Giang Châu, Tần Phàm liền nghe theo Nghiêm Nhan đề nghị, phân công ảnh vệ bốn phía thu thập Hà Vũ còn có ba quận tất cả huyện tin tức, thậm chí còn lợi dụng "Đôi mắt ung điều tra LV4" dò xét ba quận cảnh nội địa hình cùng với các nơi sơn trại. Đến lúc thám thính tin tức người trở về bẩm báo, Tần Phàm sau khi nghe xong mới không thể không lập tức phòng ngừa chu đáo.

Nguyên lai từ lúc Tần Phàm còn chưa xuyên việt nhập vào thân lúc trước, triều đình liền có điều lệnh khiến Hà Vũ phó Lạc Dương đảm nhiệm nghị lang, cấp trước sau xuất tiền m Ai quan ba người vọt lên ra chức vị. Thế nhưng là cái này ba cái lần lượt đi nhậm chức Thái Thú đều là chết ở đi nhậm chức trên đường, không một người đến Giang Châu.

Trong ba người, một người chết ở tuyên hán huyện, một người chết ở Lâm Giang huyện, còn có một cái chết ở Đãng Cừ Huyền huyện.

Tuy nói chết ở bất đồng nơi đây, thế nhưng chết kiểu này lại lớn kính tương đồng. Đều là bởi vì gặp được man nhân công thành, đi nhậm chức Thái Thú ra khỏi thành ngăn địch, lọt vào phục kích, vì vậy liền "Anh đừng hy sinh".

Nhìn mặt ngoài, ba cái Thái Thú đều là gặp được man nhân công thành, cuối cùng chết trận sa trường. Chẳng quản ba huyện lớn Đô thành tiểu binh thiếu, nhưng man nhân sống rừng sâu núi thẳm, sao dám tùy ý đánh thị trấn, nhắm trúng triều đình cánh đại quân đánh dẹp. Trong chuyện này khẳng định có Hà Vũ công lao, mới có thể khiến thành ba cái Thái Thú như vậy "Trùng hợp" anh đừng hy sinh.

Thế gian không có tường nào gió không lọt qua được, vì vậy lại không người dám cầu lấy ba quận Thái Thú, lại tiến đến Giang Châu đi nhậm chức, tùy ý cái này Hà Vũ độc bá nhất phương hơn mười năm.

Hiện tại, Tần Phàm bị Hà Vũ kéo tại Đãng Cừ Huyền huyện, rất có thể chính là Hà Vũ lập lại chiêu cũ, lại một lần nữa khiến man nhân công thành. Hơn nữa càng thêm trùng hợp chính là, Đãng Cừ Huyền thị trấn phụ cận liền có đại lượng man nhân cư trú.

Tần Phàm trong nội tâm càng thêm kết luận Hà Vũ biết sử dụng kiểu cũ phương pháp đối phó hần, cái này mới có nơi này man nhân son trại một nhóm. Mà đang ở Tần Phàm đến son trại không lâu sau, quả nhiên, Hà Vũ người liền đến man nhân son trại, khiến man nhân thủ lĩnh sớm suất lĩnh man nhân đánh Đãng Cừ Huyền thị trấn, nghĩ mượn cơ hội này khiến Tần Phàm anh dừng hi sinh, vì nước hi sinh.

Tần Phàm đi ra, đánh trúng áo bào ngồi xuống, mục quang nhìn thẳng lên trước mắt man nhân thủ lĩnh.

Man nhân thủ lĩnh một trương ngu ngơ khuôn mặt, đen nhánh trong con ngươi lộ ra thanh tịnh không vết cảm giác, nhưng là như thế này một cái chất phác người, lại không phải to lớn giống như tượng mạo chất phác, mà là xảo trá như hồ, thủ đoạn cao minh, Tần Phàm trong nội tâm thu hồi đối với man nhân thủ lĩnh khinh thường, đoán chính tâm tính.

"Châu Mục đại nhân, ngài cũng nghe thấy Hà Vũ cho ra điều kiện a." Man nhân thủ lĩnh chất phác trên mặt lộ ra một vòng nụ cười, nói: "Một vạn thạch lương thực, 2000 bộ khôi giáp, ba ngàn chuỗi Cương Dao, cái này có thể không phải một cái chữ số nhỏ, so với việc châu Mục đại nhân tay không bộ đồ bạch lang điều kiện, Hà Vũ có thể so sánh ngài như thành ý hơn nhiều."

Tần Phàm nghe vậy, lắc đầu nói: "Thủ lĩnh sai rồi, ta tin tưởng ta so với Hà Vũ càng có thành ý."

Man nhân thủ lĩnh nhìn chăm chú vào Tần Phàm con mắt, nói "Lời ấy giải thích thế nào?"

Tần Phàm cười nói: "Thủ lĩnh cùng Hà Vũ giao dịch, không thể nghi ngờ là bảo hồ lột da, chỉ cần Hà Vũ trừ đi ta không biết trời cao đất rộng châu Mục, liền đem mũi nhọn chuyển hướng thủ lĩnh, đánh thủ lĩnh, tiêu diệt man nhân nhất tộc, dùng cái này ngăn chặn ung dung miệng mồm mọi người..."

Lời vừa mới nói được một nửa, man nhân thủ lĩnh ngắt lời nói: "Không có khả năng, Hà Vũ còn phải lưu lại ta mưu sát về sau tiền nhiệm Thái Thú đầu, nếu là ta chết rồi, người đó lại công thành? Người đó lại mưu sát mới nhậm chức Thái Thú?"

Tần Phàm nói: "Thủ lĩnh cho thấy người thông tuệ, nên biết không có cái gì chuyện không thể nào."

"Cái gọi là không có khả năng, là bởi vì thủ lĩnh còn không có uy hiếp được Hà Vũ lợi ích mà thôi. Thế nhưng là thủ lĩnh lần này há miệng muốn một vạn thạch lương thực, 2000 bộ khôi giáp, ba ngàn chuỗi Cương Dao, kia tiếp theo, hạ tiếp theo... Thủ lĩnh khẩu vị càng lúc càng lớn, dưới trướng thực lực càng ngày càng mạnh, đến lúc sau Hà Vũ vậy mà sẽ e ngại thủ lĩnh. Hà Vũ không có khả năng cứ như vậy trơ mắt nhìn thủ lĩnh tăng cường thực lực, bởi vì Hà Vũ không cần, vậy mà lo lắng, một cái có thể uy hiếp được hần độc bá ba quận man nhân son trại tồn tại."

"Thay vì muốn một cái người không nghe lời, còn không bằng muốn một cái nghe lời chó. Man nhân, không chỉ thủ lĩnh một người có thể đảm nhiệm man nhân thủ lĩnh, đã không còn người, cái khác man nhân vậy mà phải tiếp tục sống được."

"Hà Vũ chỉ cần trừ đi thủ lĩnh, man nhân liền lại cũng không cách nào đối với Hà Vũ cấu thành uy hiếp. Tương phản, man nhân còn có thể bị Hà Vũ cầm giữ ở, chỉ cần còn có lại đi nhậm chức ba quận Thái Thú, Hà Vũ đồng dạng có thể phái man nhân công thành, sau đó khiến đi nhậm chức Thái Thú bởi vì công hi sinh, do đó khiến cho Hà Vũ tiếp tục chiếm lấy ba quận, lại không ai có thể ảnh hưởng đến Hà Vũ..."

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Ba quận đi (bốn)

Nghe xong Tần Phàm nói như vậy, man nhân thủ lĩnh thần sắc mặt ngưng trọng, trên mặt chất phác bộ dáng vậy mà dần dần ảm đạm, thay vào đó là một bộ sánh sỏi, khôn khéo quyết đoán bộ dáng.

Tần Phàm thấy vậy, biết lời nói mới rồi nói đến man nhân thủ lĩnh trong tâm khảm mà đi. Chỉ cần thêm...nửa bên trên một mối lửa, sự tình liền không sai biệt lắm. Không đợi man nhân thủ lĩnh phản ứng kịp, tiếp tục nói: "Thủ lĩnh, vừa rồi nói chuyện chỉ là man nhân trước mắt phát tình trạng phát triển, bằng vào Hà Vũ tiếp tế lương thực, áo giáp, Cương Dao, tuy thế ngắn thời kì bên trong giải quyết man nhân vấn đề, nhưng mà Cương Dao là tổn hại, lương thực là hao hết, áo giáp là hư thối... Những cái này đều chẳng qua là nhất thời chi kế mà thôi. Có lẽ man nhân có thể tại trong một thời gian ngắn cường thịnh, nhưng cuối cùng không phải lâu dài chi đạo."

"Muốn tự mình cố gắng, chỉ có tự mình tự lập."

"Muốn tự lập, chỉ có đi ra núi rừng."

"Đi ra cái này mảnh núi rừng, mới là man nhân đường ra duy nhất."

"Ta đưa ra điều kiện là chân chân chính chính là man nhân nhất tộc suy tính, chỉ cần thủ lĩnh chịu giúp ta giết chết Hà Vũ, ta thu hết ba quận, liền có thể kéo ra nhất huyện chi địa với tư cách là man nhân nhất tộc tự trị khu, khiến cho man nhân có thể như Điền Canh chúng, có áo mặc, có cơm ăn, như vậy năng lực triệt để giải quyết man nhân ăn tươi nuốt sống vấn đề, đây mới là lâu dài chi đạo." Tần Phàm nói chuyện lên tới thao thao bất tuyệt, miệng lưỡi lưu loát.

Man nhân thủ lĩnh sau khi nghe, nói: "Man nhân nhất tộc, ở tại trong núi rừng, tuy sinh hoạt gian khổ, nhưng vô câu vô thúc. Như là trở thành người dưới trướng dân chúng, há không phải khắp nơi bị người ước thúc, khắp nơi bị người phản công."

Tần Phàm trầm nghĩ, rốt cục động tâm, động tâm là tốt rồi. Tiếp theo cười nói: "Thủ lĩnh suy nghĩ nhiều, ta vừa bắt đầu cùng thủ lĩnh nói chuyện với nhau thời điểm, đã nói rõ ràng, man nhân cư trú thi hành dân tộc tự trị, do man nhân lãnh đạo, do man nhân làm chủ, phong tục, thói quen toàn bộ không cần cải biến, nhưng như hai cái, thứ nhất, do ta đóng quân, đương nhiên man nhân đệ tử cũng có thể tòng quân, vì ta chinh chiến, giết địch một người ta cấp 20 tiền thưởng. Thứ hai, thuế phú lao dịch, đương nhiên, man nhân khu hết thảy chấp hành 'Năm mươi thuế nhất', cũng có thể 'Lấy tiền chống đỡ địch', ta cam đoan vĩnh viễn không thêm phú!"

Không thể không nói, Tần Phàm điều kiện đã động man nhân thủ lĩnh. Hắn có thể không vì mình cân nhắc, nhưng không thể không là hậu thế cân nhắc.

Có lẽ lấy được Hà Vũ binh khí, áo giáp, lương thực, man nhân có thể cường thịnh nhất thời, nhưng cuối cùng không phải lâu dài chi đạo, đi ra núi rừng mới thật sự là Vương Đạo.

Man nhân thủ lĩnh trầm mặc thật lâu, cuối cùng thở dài một chút: "Tốt hơn, ta đáp ứng người, nguyện ý giúp giúp người đánh chết Hà Vũ."

Tần Phàm nghe vậy, cười nhạt một tiếng, đây đã là trong dự liệu sự tình.

Có câu là bất hiếu như 30ph là lớn, cổ nhân đối với hậu thế thấy cực kỳ trọng yếu, nhất là man nhân nhiều thế hệ ở tại trong rừng sâu núi thẳm, lấy săn bắn mà sống, dựa vào thiên, dựa vào vận khí ăn cơm, sinh hoạt vô cùng gian khổ. Minh có thể vất vả, thế nhưng không có ai hi vọng đời sau của mình vậy mà trải qua ăn tươi nuốt sống, gian khổ khổ khổ sinh hoạt. Tần Phàm chính là bất lấy điểm này, nhất cử đánh trúng man nhân thủ lĩnh điểm yếu, khiến cho man nhân thủ lĩnh đồng ý Tần Phàm điều kiện.

Tần Phàm cười hỏi: "Thủ lĩnh, nào như vậy vũ là như thế nào mưu đồ diệt trừ ta sao?" Đối với Hà Vũ kế hoạch, Tần Phàm vậy mà phỏng đoán qua vô số lần, đơn giản là dụ dỗ Tần Phàm vào núi rừng, hoặc là Hà Vũ lâm trận phản loạn, phản công Tần Phàm... Bất quá, Tần Phàm hay là cần muốn biết rõ ràng Hà Vũ kế hoạch, năng lực tốt hơn thiết kế Hà Vũ, cam đoan tuyệt đối không sai.

Nếu như đã nhìn quyết định, man nhân thủ lĩnh liền vậy mà thả, trên mặt vẫn mang theo ngu ngơ nụ cười, cười nói: "Đại nhân, tổ tiên chính là võ lăng rất thủ lĩnh, trăm năm trước bộ tộc phản loạn phân liệt, dẫn dắt một bộ phận tộc nhân tụ cư không sai, dần dần thành gán chặt đồng Man tộc. Ta là Trang Khôi, thống lĩnh cái này ba vạn tộc nhân. Ngài liền trực tiếp xưng hô tên của ta a."

Tần Phàm gật đầu, biểu thị đồng ý, mục quang rơi vào Trang Khôi trên người, chờ đợi Trang Khôi nói chuyện.

Trang Khôi nói: "Lần lượt Hà Vũ kế hoạch, đại khái chia làm hai bước."

"Bước đầu tiên, ngày mai sớm, ta sẽ suất lĩnh man nhân đánh Đãng Cừ Huyền huyện, Hà Vũ là có ý kiến tạo ra Đãng Cừ Huyền huyện binh lực không đủ gia trọng, khiến cho tất cả dân chúng đều lấy là Đãng Cừ Huyền huyện rất có thể bị chúng ta đánh hạ. Thời điểm này, Hà Vũ là có động ba quận quan viên khiến đại nhân nghênh chiến chúng ta. Đến lúc đó Hậu Đại Nhân suất lĩnh binh sĩ xuất chiến, ta suất lĩnh man nhân cùng đại nhân giao chiến trong chốc lát, liền giả bộ thất bại, đem đại nhân dẫn vào núi rừng."

"Bước thứ hai, đại nhân suất lĩnh binh sĩ tiến vào núi Lâm Chi, Hà Vũ cũng sẽ suất lĩnh quân đội đi theo đại nhân đằng sau. Chỉ cần đi vào núi rừng, thoát khỏi dân chúng tầm mắt, Hà Vũ sẽ cùng ta đồng thời giáp công đại nhân. Hà Vũ bản ý là muốn trực tiếp diệt trừ đại nhân, thế nhưng ta biết Hà Vũ lần này diệt trừ đại nhân, nhất định sẽ trở mặt, bởi vậy đưa ra bất sống đại nhân, khiến Hà Vũ phái người áp giải lương thực, binh khí nơi này trong sơn trại lấy làm trao đổi."

"Ba lần trước muốn nơi này Giang Châu đi nhậm chức Thái Thú liền là như thế này bị Hà Vũ diệt trừ, chỉ là tất cả tội nghiệt đều đẩy tới chúng ta rất trên thân người, mà Hà Vũ lại có thể tiếp tục độc bá ba quận, không lưu lại bất kỳ nhược điểm."

Trang Khôi đem Hà Vũ kế hoạch chậm rãi nói, thần sắc bình tĩnh, trên mặt lại hiện lên một vòng bất đắc dĩ. Man nhân thích giết chóc, cái này chính là man nhân thích giết chóc nguyên do. Vốn là Hà Vũ tạo ở dưới sát lục, lại đem tất cả tội nghiệt đều giao cho man nhân.

Tần Phàm sau khi nghe, lại là cười lạnh liên tục: "Trang Khôi, tuy nói Hà Vũ cấp kế hoạch của người cũng không tệ lắm, thế nhưng là trong đó lỗ thủng lại là người sáng suốt liếc một cái là có thể nhìn ra, ví dụ như người dẫn theo lĩnh man nhân lui hướng núi rừng, đây là lớn nhất chỗ thiếu hụt. Có câu là gặp rừng thì đừng vào, như vậy dễ hiểu đạo lý đều không rõ, nói rõ Top 3 đảm nhiệm ba quận Thái Thú thật sự là ngu ngốc vô năng."

"Nếu là do ta mang binh, không chỉ sẽ không truy kích, liền lãnh binh ra khỏi thành cùng người giao chiến cũng sẽ không. Ta chỉ cần suất lĩnh binh sĩ bảo vệ chặt Đãng Cừ Huyền thành, liền có thể làm người không chiến tự lui." Tần Phàm trong khi nói chuyện, tràn đầy một loại tự tin, trong đôi mắt lóe ra trí tuệ hào quang.

Trang Khôi trong đôi mắt hiện lên một đạo dị sắc, chần chờ tiểu một lát mới nói tiếp nói "Đại nhân, ngài được bổ nhiệm làm Lương Châu Mục lúc trước, cho thấy trong quân tướng lãnh sao?"

Tần Phàm gật gật đầu, nói: "Ha ha, coi như là a. Nếu thật lại nói tiếp, thân phận của ta không thể so với người man nhân thân phận êm tai, ta bất quá là một người cô nhi, trước chịu được triều đình chiếu lệnh đảm nhiệm Hán Trung Thái Thú, chém giết phản bội bên trên làm loạn quận thừa Tô Cổ, lại thu phục Nam Dương trọng trấn Uyển Thành, chém giết Hoàng Cân bên trên Thiên Sử Trương Mạn Thành, Tôn Hạ đội tướng lãnh, mới được bổ nhiệm làm Lương Châu châu Mục."

Trang Khôi nghe vậy ngăn không được gật đầu, hiển nhiên cho thấy nghe nói qua Tô Cổ cùng Trương Mạn Thành danh tiếng. Trong nội tâm không khỏi đối với Tần Phàm dâng lên càng nhiều kính nể, có thể từ một kẻ trắng tay biến hóa nhanh chóng trở thành Thái Thú, thậm chí bốn quận châu Mục, trong đó năng lực tất nhiên không phải cái này mấy cái Thái Thú có thể so sánh. Có thể nói, Hà Vũ muốn băng vào man nhân giết chết Tần Phàm, gần như không có khả năng.

Nghĩ vậy, Trang Khôi nhanh chóng dò hỏi: "Đại nhân, ngày mai ta liền muốn suất lĩnh các huynh đệ đánh Đãng Cừ Huyền thành, đại nhân có gì mưu kế?"

Tần Phàm nghe vậy, trầm mặc một lát, cùng kêu lên: "Trang Khôi, nếu như Hà Vũ chuẩn bị tại trong núi rừng giáp công ta, kia ta liền lấy kỳ nhân chi đạo, còn điều trị một thân chi thân, đội Hà Vũ suất lĩnh binh sĩ tiến nhập thụ Lâm Chi, người dẫn theo lĩnh man nhân binh sĩ cùng ta một chỗ giáp công Hà Vũ, triệt để diệt trừ Hà Vũ."

Trang Khôi nhìn qua Tần Phàm, trong nội tâm một hồi rét run. Lấy kỳ nhân chi đạo, còn điều trị một thân chi tâm. Một chiêu này thật đúng là độc ác nha, Hà Vũ dùng một chiêu này giết chết ba cái đi nhậm chức Thái Thú, độc bá ba quận, thế nhưng là cuối cùng lại muốn chết ở mưu kế của mình, không biết Hà Vũ sau khi biết, là sẽ không cảm thấy vô cùng châm chọc.

Sáng sớm hôm sau.

Tần Phàm vừa mới ăn xong điểm tâm, Hà Vũ liền vội vã mang theo bốn năm cái quan viên chạy tới dịch trạm.

"Tần Châu Mục, hạ quan vừa vừa lấy được Đãng Cừ Huyền huyện trình sát truyền quay lại tin tức, phân bố tại Đãng Cừ Huyền huyện thị trấn xung quanh man nhân sắp sửa đánh thị trấn, lại có ngàn người chỉ chúng, nhanh chóng thỉnh châu Mục đại nhân định đoạt."

Hà Vũ vẻ mặt háo sắc, trong đôi mắt lại ngấm lấy một loại khó có thể nói rõ hưng phấn. Chẳng quản Hà Vũ thần sắc nhất thiêm rồi biến mất, che dấu rất tốt, nhưng vẫn là bị có tâm lưu ý Tần Phàm đã nhận ra.

Tần Phàm trong nội tâm một hồi cười lạnh, lại nghiêm trang đáp: "Hà Đại Nhân, không phải là man nhân công thành sao? Man nhân vô tri, vừa không có tinh xảo vũ khí, đầy đủ lương thực, có cái gì tốt e ngại."

Hà Vũ một bộ gấp không thể chờ thần sắc khuyên nhủ: "Châu Mục đại nhân, man nhân thích giết chóc, như không ra thành thảo phạt, sợ tai họa dân chúng trong thành a!"

Tần Phàm lại là cười cười, nói: "Hà Đại Nhân, nếu như man nhân thích giết chóc, vậy theo thành mà thủ, thủ được Đãng Cừ Huyền thành, man nhân liền không chiến tự lui, tự nhiên có thể bảo vệ dân chúng không ngại."

Hà Vũ nhanh chóng đến khuyên can nói: "Đại nhân, man nhân công thành, nếu là đại nhân trú đóng ở không chiến, sẽ ảnh hưởng lớn thanh danh của người a. Huống hồ đại nhân ban đầu là châu Mục, liền không để ý con dân an nguy, sợ đối với sau này thống trị ba quận bất lợi a!"

Tần Phàm nghe vậy, chần chờ trong chốc lát, tựa hồ bị Hà Vũ nói động tâm, nói: "Ừ, hi vọng giống như theo như lời Hà Đại Nhân."

Hà Vũ thấy vậy, trên mặt rốt cục lộ ra nụ cười.

"Ồ... Ô... Ô..." Đột nhiên, thị trấn, một hồi tiếng kèn truyền vào thị trấn.

"Đồng... Đồng... Đồng...", nặng nề tiếng trống vậy mà xông lên trời lên, tại trong huyện thành luôn không ngừng quanh quẩn.

Hà Vũ nghe thấy ngoài thành truyền đến tiếng kèn cùng tiếng trống, trong đôi mắt một vòng tinh quang nhất thiêm tức thì, sắc mặt hần đột biến, cấp bách nói gấp: "Đại nhân, tới, tới... Đám kia chết tiệt man nhân công thành, kính xin đại nhân mau chóng đi đến cửa thành, suất lĩnh binh sĩ đánh bại man nhân..."

Tần Phàm gật đầu nói: "Hà Đại Nhân, người đi trước thành lâu bên ngoài chỉ huy, ta lập tức triệu tập dưới tướng binh sĩ tập hợp, sẽ tới sau."

"Ân." Hà Vũ đáp lại một chút, như vậy sau đó xoay người rồi đi.

Tần Phàm vậy mà quay người rồi đi, mệnh Nghiêm Nhan chọn lựa 500 binh sĩ tập hợp, Nhạc Tiến phân ra một bộ phận binh sĩ hộ vệ Tiểu Địch, lại lĩnh còn thừa binh sĩ tùy thời chiếm đoạt huyện nha. Nhất thời gian uống cạn chun trà, Nghiêm Nhan liền dẫn 500 tên lính xuất hiện ở Tần Phàm trước mặt.

Chỗ cửa thành, Tần Phàm mang theo 500 binh sĩ đi đến thời điểm, cửa thành cư nhiên mở rộng ra, mà Hà Vũ thì dẫn theo vốn nên đóng tại Đãng Cừ Huyền trên cổng thành binh sĩ cùng ngoài cửa thành man nhân giao chiến.

"Hà Vũ cư nhiên tự tiện mở cửa thành ra, suất lĩnh binh sĩ cùng man nhân giao chiến, xem ra Hà Vũ vô cùng sốt ruột a." Tần Phàm thầm nghĩ trong lòng một chút, Hà Vũ vậy mà tự tiện ra khỏi thành giao chiến, rõ ràng là muốn khiến Tần Phàm vậy mà gia nhập chiến đấu, mới tốt khiến man nhân giả trang

chiến bại.

Tần Phàm tâm sáng như gương, đương nhiên sẽ không để cho Hà Vũ hát kịch một vai. Tần Phàm vậy mà cầm lấy một chuôi chiến đao, hét lớn một tiếng: "Điền Vi, Nghiêm Nhan, theo ta giết địch." Liền suất lĩnh lấy binh sĩ hướng ngoài cửa thành phóng đi.

"Sát, sát..." Từng tiếng rống to xông lên trời lên, âm thanh tạc như lôi. Thoáng chốc, 500 binh sĩ như lang như hổ xông về phía ngoài thành man nhân.

"Viện quân tới, viện quân tới." Hà Vũ thấy Tần Phàm binh sĩ đến, nhất thời rống lớn kêu.

Man nhân thủ lĩnh Trang Khôi thấy Tần Phàm cùng Hà Vũ Đô đã nghênh chiến, mãnh liệt rống lớn một chút: "Quan binh quá hung mãnh, lui, mau bỏ đi lui!" Sau đó mang theo trong tay chiến đao quay người bỏ chạy.

Trang Khôi dẫn đầu rút lui, thoáng chốc, đang cùng quan binh giao chiến man nhân vậy mà nhao nhao triệt thoái phía sau, có chút man nhân thấy vô pháp vùng vẫy thoát ra khỏi quan binh vây đánh, dứt khoát đem trong tay Cương Đao hướng quan binh ném đi, kéo dài quan binh vây đánh, như vậy sau đó xoay người chạy trốn.

Tần Phàm giết đỏ cả mắt rồi, mắt thấy man nhân chạy trốn, nhất thời hô to nói: "Sát, sát, sát, giết địch lập công, không thể để cho man nhân đào thoát." Sau khi nói xong, Tần Phàm dẫn đầu mang theo trong tay Cương Đao hướng chạy thực mạng man nhân vọt tới.

Điền Vi, Nghiêm Nhan đi theo Tần Phàm bên cạnh, thấy Tần Phàm nhanh đuổi sát man nhân, cũng chỉ có thể nhanh chóng truy đuổi bên trên Tần Phàm, đi theo Tần Phàm bên người bảo hộ lấy Tần Phàm an toàn...

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 45: Ba quân đi (năm)

Hà Vũ thấy Tần Phàm như mất đi lý trí nơi đây truy sát man nhân, trong nội tâm khỏi phải nói nhiều cao hứng.

Trang Khôi suất lĩnh man nhân nhanh chóng lui về phía sau, nhanh chóng hướng man nhân cư trú phương hướng nhanh chóng.

Tần Phàm theo sát phía sau, gắt gao đuổi sát Trang Khôi không tha. Mà Tần Phàm sau lưng, thì là Hà Vũ suất lĩnh Đãng Cừ thị trấn quan binh.

Biểu hiện ra, Hà Vũ là suất lĩnh quan binh theo sát lấy Tần Phàm, muốn truy kích Trang Khôi suất lĩnh Man binh, có thể tình huống chân thật lại là Tần Phàm suất lĩnh 500 binh sĩ ở vào Hà Vũ cùng Trang Khôi hai cái thế lực chính giữa, nếu là Trang Khôi dừng lại công kích Tần Phàm, đồng thời Hà Vũ lại ngược lại công kích Tần Phàm, Tần Phàm suất lĩnh 500 binh sĩ sẽ trở thành có nhân bán bánh bích quy, hai mặt thụ địch.

Tần Phàm nghe nói một câu, không muốn đem tất cả trứng gà đặt ở một cái trong giỏ xách mặt. Nếu là đem hi vọng tất cả đều ký thác vào Trang Khôi rất trên thân người, không thể nghi ngờ là ngu xuẩn, cho dù Trang Khôi là thật tâm quy thuận Tần Phàm, vậy mà không có khả năng toàn bộ dựa vào Trang Khôi lực lượng.

Dù cho Trang Khôi đã đáp ứng Tần Phàm, nguyên ý giúp trợ Tần Phàm đánh chết Hà Vũ, thế nhưng Tần Phàm nhưng lại không thể không phòng bị Trang Khôi. Bởi vậy, Tần Phàm, Điền Vi suất lĩnh 300 binh sĩ truy kích man nhân thời điểm, Nghiêm Nhan suất lĩnh 200 binh sĩ bắt đầu thả chậm tốc độ chạy trốn, dần dần tụt lại phía sau chạy tới Hà Vũ quân đội đằng sau.

Hà Vũ nhìn qua phía trước liên tục nhanh chóng Tần Phàm, quý dị nở nụ cười.

Mấy cổ thế lực người truy đuổi ta trực, một mực chạy tới một rừng cây bên cạnh. Trang Khôi, Tần Phàm, Hà Vũ đôi mắt đồng thời sáng ngời, rốt cục đạt tới mục đích.

Chỉ cần đi vào sơn trong rừng, phát sinh hết thấy đều là man nhân nhìn, mặc kệ ai sống ai chết, cũng đã hiển lộ không có ý nghĩa. Hà Vũ, Tần Phàm trong

nội tâm không hèn mà cùng chột hiện qua ý nghĩ như vậy.

Trang Khôi suất lĩnh man nhân dẫn đầu tiến nhập núi rừng, Tần Phàm suất lĩnh 300 binh sĩ vậy mà theo sát phía sau, tiếp theo Hà Vũ mang theo 500 ba quân binh sĩ vậy mà tiến nhập trong núi rừng, cuối cùng thì là Nghiêm Nhan suất lĩnh 200 binh sĩ.

Làm xâm nhập nơi này núi rừng chỗ sâu thẳm, chạy ở phía trước nhất Trang Khôi đột nhiên ngừng lại, xoay người lại nhìn qua Hà Vũ. Cùng lúc đó, Tần Phàm cùng Hà Vũ vậy mà ngừng lại.

Hà Vũ nhìn không được cất tiếng cười to nói: "Tốt hơn một cái Tần Phàm.. Tốt hơn một cái Lương Châu Mục... Bất quá là một cái gặp vận may kẻ dân... Không biết trời cao đất rộng, không hiểu được nhân tâm hiểm ác... Người thực đã cho ta là cam tâm tình nguyện giao ra trong tay quyền lực, phụ tá người một cái từ bên ngoài đến hộ, đoạn tuyệt trai gái hậu đại độc bá nhất phương cơ hội?" Dừng một chút, lại hướng man nhân thủ lĩnh phân phó: "Trang Khôi, động thủ đi, khiến chúng ta châu Mục đại nhân nhìn xem man nhân thực lực."

Chỉ là, Hà Vũ tiếng nói hạ xuống, Trang Khôi lại vẫn không nhúc nhích, trên mặt lộ ra một vòng ý vị sâu xa nụ cười, khiến Hà Vũ dần dần phát giác tình thế không ổn.

Tần Phàm thương cảm nhìn qua Hà Vũ, cười lạnh nói: "Người muốn giết ta, ta lại làm sao không muốn sát người sao? Giết người, ba quân năng lực quá về Lương Châu, giúp ta thành tựu nghiệp lớn." Tần Phàm nói đến đây, quay đầu lại nhìn một cái Trang Khôi, phân phó: "Trang Khôi, giết đi, chỉ cần giết Hà Vũ, cha mẹ của người thế nhi, người hậu thế, đều đem đạt được nhất huyện chi địa, bắt đầu hạnh phúc sinh hoạt."

"Tuân mệnh, châu Mục đại nhân!" Trang Khôi nhất vỗ ngực, cao giọng quát: "Các huynh đệ, người trước mắt chính là nghiền ép chúng ta Hà Vũ, giết hắn đi, chỉ cần giết Hà Vũ liền có thể đạt được an ổn, theo ta sát a..."

Man nhân có thể quay người phóng tới Hà Vũ suất lĩnh quan binh, cùng lúc đó, đã thành công đem Hà Vũ kẹp ở giữa 500 binh sĩ vậy mà đồng thời phát khởi tiến công.

Thế cục trong chớp mắt phát sinh biến hóa, vốn là thuộc về Hà Vũ một bên Trang Khôi, vậy mà đảo ngũ đối với hướng, trở thành Tần Phàm người.

Hà Vũ mở to hai mắt, chờ Trang Khôi, khàn giọng quát: "Trang Khôi, tại sao phải phản bội ta?" Đáng tiếc cùng chờ đợi Hà Vũ không phải Trang Khôi trả lời, mà là đồ tươi đào quang, từng sợi huyết tinh nhuộm hồng cả đại địa, Hán Trung Bình cùng man nhân Bình bắt đầu rồi vô tình đồ sát.

Hà Vũ thời điểm này vậy mà phản ánh tới, biết Trang Khôi bị Tần Phàm xúi giục. Hắn tự tay chỉ vào Tần Phàm, sắc mặt xanh mét, phun một búng máu vù vù trong miệng phun ra.

"Sát, cấp lão tử sát, các người đều đi giết Tần Phàm" Hà Vũ trong mắt che kín tơ máu, hai con ngươi huyết hồng, giống như nổi giận trâu điên đồng dạng, hân hào thét lớn mệnh lệnh dưới trướng binh sĩ công kích Tần Phàm. Thế nhưng ra mệnh lệnh đến thẳng, Hà Vũ lại quay người chạy trốn, muốn bả vào dưới trướng binh sĩ ngăn trở Tần Phàm, để lại cho hắn đầy đủ thời gian chạy trốn. Binh sĩ đạt được Hà Vũ mệnh lệnh, nhao nhao tuôn hướng Tần Phàm.

Tần Phàm lại không thêm để ý chút nào, hướng Điền Vi, Nghiêm Nhan hai người tất cả chuyển tới một ánh mắt. Hai người trong chớp mắt minh ngộ, Nghiêm Nhan gọi binh sĩ triển khai đồ sát, Điền Vi thì đem song kích cắm ở trên mặt đất, hai tay tất cả cầm lên một chi tay kích.

"Đình đông. . .Tự động nhắc nhở phục vụ: Điền Vi 'Phi kích đột kích LV3' kỹ năng sử dụng thành công, trước mắt khí lực 2035. Liên tục ném 2 chi tay kích (trên tay chỉ lấy 2 chi tay kích), giảm xuống địch quân mục tiêu vật lý né tránh 15%, tất cả kèm theo sinh mệnh lực tổn thương 120 điểm."

"Phốc... Phốc..." Hai tiếng giong vang, huyết hoa phun tung toé mà ra. Hà Vũ Đồng lỗ co rút lại, đôi mắt trong chớp mắt tròn to, hân há to miệng gấn chặt, nhưng mở ra miệng lại cũng không nói đến lời.

Phịch một tiếng, Hà Vũ co quắp ngã trên mặt đất, khóe miệng tràn huyết, không còn có nói ra lời, chỉ để lại kia mở to hai con ngươi, cùng với trên mặt vô tận hối hận...

Tần Phàm vậy mà không trì hoãn, mang theo Điền Vi, Nghiêm Nhan, cùng với Trang Khôi suất lĩnh Man binh thẳng đến Đăng Cừ thị trấn.

Tiến vào trong thành, Tần Phàm nhất thời ngừng lại, hướng Trang Khôi phân phó: "Trang Khôi, người theo ta lại huyện nha, cái khác man nhân đóng giữ ở cửa thành, để phòng bắt tặc... Ủ, thủ được cửa thành, không thể để cho nội thành bất luận kẻ nào ra ngoài!"

"Vâng" Trang Khôi nghe vậy, quay người ra lệnh mà đi.

"Nghiêm Nhan." Tần Phàm đứng ở cửa thành miệng, la lớn.

"Có mặt tướng!" Nghiêm Nhan bước nhanh chạy đến Tần Phàm trước mặt, nói "Chúa công, có gì phân phó?"

Tần Phàm ra lệnh: "Người lập tức suất lĩnh phần quan trọng bao vây huyện nha, Huyện phủ bên trong tất cả quan viên, chỉ cho tiến, không cho phép ra, người vi phạm giết chết bất luận tội."

"Ân!" Nghiêm Nhan cao giọng trả lời một chút, sau đó dẫn theo binh sĩ nhanh chóng tứ tán mà đi.

Trên thực tế, bởi vì Hà Vũ dẫn dắt rất nhiều ba quân quan viên đến Đăng Cừ huyện, mà Tiểu Địch, Nhạc Tiến đám người lại ở lại dịch trạm, khiến cho ba

quan viên vô pháp ở lại dịch trạm, mới không được lấy ở lại huyện nha bên trong, bởi vậy Tần Phàm nhất về đến huyện thành, liền khiến Nghiêm Nhan suất lĩnh Hoàng Cân Binh bao vây huyện nha, không thể để cho Hà Vũ tâm phúc đào thoát.

Tần Phàm hít sâu một hơi, trầm giọng nói: "Điền Vi, Trang Khôi, theo ta đi huyện nha, hôm nay thế nhưng là như vừa ra trò hay tại huyện nha trình diễn nha..."

"Ân." Điền Vi cùng Trang Khôi đồng thời hồi đáp.

Tần Phàm mang theo Điền Vi cùng Trang Khôi, nhanh chóng hướng huyện nha bước đi.

Tần Phàm tiến nhập đại sảnh thời điểm, tất cả quan viên cũng đã tụ tập trong đại sảnh. Tần Phàm mục quang lạnh lùng, toàn thân tản ra một cỗ băng lãnh sát khí, trực tiếp đi đến đại sảnh ngay phía trước đi trước giường, kim đao ngựa lớn trong đại sảnh ngồi xuống. Điền Vi cùng Trang Khôi thì đáng Tần Phàm sau lưng, đảm đương tới hộ vệ chức trách.

Lúc này, đứng trong đại sảnh ba quan viên thấy Trang Khôi đáng Tần Phàm bên cạnh, ánh mắt lộ ra khó hiểu vẻ, nhưng lập tức lại phát giác được Hà Vũ chưa cùng theo Tần Phàm trở về, trong nội tâm liền bắt đầu đã cổ. Một núi không thể chứa hai cọt, trường kỳ đi theo Hà Vũ người bên cạnh đều mình bạch Hà Vũ trò hề, mượn đao giết người, mượn man nhân đao giết người, thế nhưng hiện giờ man nhân lại đi theo Tần Phàm trở về, mà Hà Vũ lại chưa có trở về, chẳng lẽ là Hà Vũ mượn đao giết mình?

Tần Phàm ho nhẹ hai tiếng, nhất thời trong phòng khách yên tĩnh trở lại. Mục quang lướt qua trong phòng khách đứng lại quan viên, Tần Phàm cười nói: "Chư vị ngồi xuống trước đã."

"Ân!" Đứng trong phòng khách quan viên hướng Tần Phàm áp thi lễ, sau đó cung kính ngồi xuống.

Trong đại sảnh, từ bỏ nhân nhạ tiếng hít thở, lặng im không nói gì.

Tần Phàm trầm mặc thật lâu, mới không nhanh không chậm nói: "Hôm nay sáng sớm, man nhân công thành, Hà Vũ chữ thành bên trong phòng ngự chưa đủ, thỉnh cầu Bồn châu Mục suất lĩnh tướng sĩ ngăn địch. Bồn châu Mục từ trong đó chữ, suất lĩnh tướng sĩ đến nơi man nhân, nhưng mà tại truy kích man nhân thời điểm, Hà Vũ trên đường thay đổi, suất lĩnh binh sĩ ngược lại công kích Bồn châu Mục, Hà Vũ phía dưới phạm thượng, đã bị Bồn châu Mục đánh chết. Đồng thời, man nhân hiệp trợ Bồn châu Mục giết chết phản nghịch Hà Vũ, có công, bởi vậy Bồn châu Mục đối với man nhân ngày xưa tất cả hành động, chuyện cũ sẽ bỏ qua, tự sau ngày hôm nay, đoạn không có man nhân công thành, chư vị có thể yên tâm."

Ngữ khí bình thản, giống như giảng thuật một kiện không liên hệ sự tình. Nhưng đang ngồi quan viên có cảm giác nơi này một cỗ hàn ý từ đáy lòng dâng lên, mục quang nhìn về phía Tần Phàm, hơn nhiều một tia kính nể. Hà Vũ người phương nào? Liên tục giết đi ba đảm nhiệm Thái Thú, cư nhiên bị trước mắt người thanh niên này âm thầm chém giết, thủ đoạn sao mà lợi hại bá đạo.

Tần Phàm lại nói tiếp: "Chỉ là đang ngồi có hay không phản nghịch đồng đảng? Nếu là tổ giác vạch trần có công, Bồn châu Mục có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua, bằng không... Ta cấp mọi người một nén hương thời gian, suy nghĩ cẩn thận có thể trực tiếp đứng ra, không có nghĩ rõ ràng Bạch Khả lấy lại 'Thương lượng' ..."

Ở đây chúng quan lại người nhìn ta, ta nhìn người, đều cũng không dám nhìn cái này xuất đầu chi điều, lại không dám nói thẳng tự chứng nhận, từng cái một chặt vật không chịu nổi vui đầu không nói.

Chờ nửa ngày, rốt cục có một cái quan viên dẫn đầu đứng dậy.

Lộp bộp một chút, đi trong phòng khách quan viên chỉ tâm mãnh liệt nhắc lên, bịch bịch nhảy không ngừng: "Cái này đáng đảm ngăn đao Đãng Cừ Huyện trưởng, không biết muốn vạch trần người đó..."

"Châu Mục đại nhân chém giết phản nghịch Hà Vũ thật sự là lớn khối nhân tâm, hạ quan đã sớm thống hận thẳng khốn này tất cả hành động..." Đãng Cừ Huyện trưởng mục quang lướt qua mọi người, bắn khoắn hồi lâu mới ngừng lại được. Mà, Đãng Cừ Huyện trưởng ngón tay năm trung niên nhân, nói: "Đại nhân, tại đây năm người cho thấy Hà Vũ tâm phúc, ngày đó Hà Vũ đến Đãng Cừ huyện thời điểm, mấy người kia liền khuyến khích Hà Vũ phải người trực tiếp giết chết chúa công. Đại nhân, như thế ác nhân bỏ qua triều đình pháp luật và kỷ luật, dám can đảm khuyến khích Hà Vũ mưu sát châu Mục, quả nhiên là ác độc vô cùng, thỉnh nghiệm trị không tha."

Tần Phàm cười nói: "Đãng Cừ Huyện trưởng, rất tốt, rất tốt. Theo người nói, tại đây năm người thật sự là tội không thể thứ cho."

Tiếng nói vừa mới rơi xuống, cầm đầu trung niên nhân đứng ra nổi giận nói: "Tần Phàm, trong núi không có hổ hầu từ xưng đại vương, nếu là chúa công chịu nghe ta nói như vậy, trực tiếp phái người giết người, người làm sao có thể sống đến hôm nay... Hừ, một kẻ thất phu, bỏ qua nhân mạng, vọng tự sát lục, người sớm muộn bị Thiên Khiển."

Tần Phàm cười ha ha, lại là hướng đứng ở ngoài cửa binh sĩ vẫy tay một cái, khiến binh sĩ tiến nhập phòng khách. Nhất thời, xông tới mười tên mặc giáp vệ sĩ.

"Kéo xuống, chém đầu." Tần Phàm lạnh kêu lên.

"Ân!" Vệ sĩ kéo túm vào năm người liền hướng bên ngoài phòng khách đi đến. Trung niên nhân thấy vậy, trên mặt dâng lên một vòng sợ hãi, thế nhưng lập tức lại lớn tiếng quát mắng: "Tần Phàm, người chết không yên lành, chết không yên lành..."

Tần Phàm trong nội tâm cười lạnh: "Một kẻ hủ nho."

Trong chốc lát, bên ngoài phòng khách truyền đến từng tiếng kêu thảm đầy thê lương âm thanh.

Nhất thời, trong phòng khách cùng Hà Vũ có liên quan quan viên sắc mặt đều biến thành màu gan heo, trong mắt mang theo nồng đậm sợ hãi. Mục quang nhìn về phía Tần Phàm thời điểm, ánh mắt lấp lánh, không dám nhìn thẳng Tần Phàm mục quang.

Tần Phàm mục quang lướt qua trong đại sảnh quan viên, gặp quan thành viên trên mặt lộ ra vẻ sợ hãi, thoả mãn gật đầu. Giết người lập uy, tựa hồ như tác dụng.

Tần Phàm nhẹ nhàng ho khan một chút, âm ỉ đại sảnh nhất thời yên tĩnh trở lại.

Thời điểm này, Tần Phàm không chậm không chậm nói: "Chư vị đại nhân, kẻ trùm tội ác đã sát, đồng lõa đã trừ, đám người còn lại đều không cần lo lắng, tất cả tổ chức trong đó chức chính là. Bốn châu Mục ban đầu lĩnh bốn quận, chính cần muốn nhờ các vị lực lượng thống trị tốt hơn ba quận. Các vị tại Bốn châu Mục dưới trưởng làm sự tình, chỉ cần nhớ kỹ hai điểm, có công tất phần thưởng, từng có tất phạt, mặc kệ bất cứ lúc nào, đạo lý này đều là thông dụng."

Nhìn thấy một đám quan viên thần sắc sững sờ, Tần Phàm khoe miệng lộ ra một vòng nụ cười. Lấy lời đình thủ đoạn tạo áp lực, lại trấn an một đám quan viên, giọng cao để nhẹ, khiến ba quận quan viên trong nội tâm đối với hắn lòng mang kính nể, thuận tiện ngày sau lại cánh Thái Thú thống trị, khiến ba quận mười một huyện triệt để quy tâm, như thế chính là kết quả tốt nhất.

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 46: Ba quận đi (sáu)

Hà Vũ chết rồi, Hà Vũ tâm phúc cũng chết trên chiến trường.

Mấy cái tùy ý đi đến Đăng Cừ thị trấn trung thành với Hà Vũ quan lại, cũng bị Tần Phàm giết đi, ba quận quan viên hiện tại đối mặt Tần Phàm thời điểm đều là nom nớp lo sợ, sợ chọc giận cái tuổi này nhẹ nhàng, rồi lại hi vọng vô thường Lương Châu châu Mục.

"Đại nhân, ngài một ngày một nhọc, cần chuẩn bị rượu và đồ nhắm sao?" Đăng Cừ Huyện trưởng thấy trong phòng khách chỉ còn lại Tần Phàm, Trang Khôi, Diên Vi ba người, mở miệng hỏi.

Tần Phàm lắc đầu, nói: "Không cần, ta phải phản hồi dịch trạm, người vậy mà đi xuống đi, hảo hảo hiệu trung với ta, ít ngày nữa đem điều người nhập châu Mục phủ nhậm chức."

Đăng Cừ Huyện trưởng cảm động đến rơi nước mắt, không ngừng lễ bái nói: "Thuộc hạ nhất định tận trung kiệt lực!"

Tần Phàm gật gật đầu, đứng dậy, mang theo Trang Khôi, Diên Vi hướng huyện nha đi ra ngoài.

Ra huyện nha, Tần Phàm vừa đi, vừa nói: "Trang Khôi, ngày mai sớm, ta liền muốn lên đường chạy tới Giang Châu. Ta đối với lời hứa của người nhất định thực hiện, người là trực tiếp lựa chọn nhất huyện dân dất tộc nhân chuyển nhà, tốt hơn theo ta một đạo đi đến Giang Châu nhìn nhìn lại? Đợi nghĩ kỹ lại xác định định cư chi địa."

Trang Khôi không chút nghĩ ngợi, chấp tay nói: "Chúa công, thuộc hạ có hai chuyện muốn nhờ."

Trang Khôi lúc này đối với Tần Phàm đã không giống tại trong sơn trại như vậy tùy ý, liền xưng hô vậy mà đổi thành "Chúa công".

Tần Phàm nói "Thủ lĩnh cứ nói đừng ngại!"

Trang Khôi hướng phía Tần Phàm trình trọng ba bái, mà rồi nói ra: "Tổ tiên phần mộ còn đang vỡ lở, thuộc hạ nghĩ trước đem tộc nhân dời đến Phù Lăng huyện, như vậy làm chủ công xâm lấn cận bộ tộc, lấy cầu sinh thời hoàn thành tổ tiên nguyện vọng, lại dời quê cũ lá rụng về cội."

Tần Phàm sau khi nghe, suy tư một lát sau đáp: "Tốt hơn, ta đem Phù Lăng huyện năm vạn người dời ra, do người lĩnh Phù Lăng Huyện trưởng, thụ Trung Lang tướng chỉ chức..." Dừng một chút, lại hỏi: "Còn có một chuyện?"

"Thỉnh chúa công đợi chút." Trang Khôi thấy đã gần đến cửa thành, hướng phía Tần Phàm nói một câu liền vội vã hướng man nhân nơi trú quân chạy tới.

Không bao lâu, Trang Khôi dẫn nhất đại hán đi đến Tần Phàm trước mặt. Đại hán này thân cao chừng tám thước, lưng hùm vai gấu, trên người khoác lên một bộ lại phá vỡ vừa cũ da hổ hiên, mấy cái trán nứt ra phá vỡ trong động lộ ra cầu kết cơ bắp, tại dương quang chiếu rọi xuống lóe ra cổ thân mình sắc sáng bóng.

Trang Khôi nhanh chóng giới thiệu nói: "Chúa công, còn đây là thuộc hạ con trai độc nhất, Trang Hạ. Cầu chúa công thu nhận, thay chúa công dẫn ngựa chấp đăng." Nói xong, mệnh lệnh Trang Hạ đến hành lễ.

Trang Hạ hơi có chút không tình nguyện, chỉ là trở ngại phụ thân uy nghiêm, chậm chạp chấp tay nói: "Trang Hạ gặp qua đại nhân."

Thấy Tần Phàm hơi hơi nhíu mày, Trang Khôi trên mặt có chút không nhìn được, lập tức hướng phía Trang Hạ quát lớn: "Nghịch tử, còn không lễ bái chúa công!" Lại nghiêng đầu sang chỗ khác xiong Tần Phàm xấu hổ cười làm lạnh nói: "Kính xin chúa công thứ tội! Bởi vì mẫu thân hán chết sớm, ta liền có chút nuông chiều. Hần muốn tập võ, ta liền số tiền lớn mời làm việc Võ sư giáo sư; hần muốn vũ khí, ta liền bốn phía vơ vét tiện tay binh khí; hần thích rượu thịt ngon, ta liền toàn lực mua sắm thỏa mãn... Kết quả là làm hần dưỡng thành hôm nay như vậy không biết trời cao đất rộng tính tình!"

"Hừ... Ta lực lớn vô cùng, võ nghệ tinh thực, từng tay không giết chết bốn đầu ác lang, chính là tộc đệ nhất dũng sĩ, ta không muốn dẫn ngựa chấp đăng, ta muốn đến lúc đem quân!" Trang Hạ nghe phụ thân vì chính mình nhìn hết thấy, thật sâu dưới chôn đầu, nhưng chỉ có không lễ bái Tần Phàm.

Cái này nhưng làm Trang Khôi nhắm trúng vừa thẹn vừa giận, dương tay muốn đánh vào đầu Trang Hạ. Tần Phàm tay mát lạnh, một thanh nắm lấy Trang Khôi tay, vừa hướng Trang Hạ cười nói: "Ài... Không cần như thế!"

Tần Phàm có chút nghiêng ngả nhìn qua Điền Vi, nói: "Thích rượu thịt ngon ngược lại là cùng người nào đó tương tự! Chỉ là không biết võ nghệ thì như thế nào?"

Lời này nhất thời làm Trang Hạ bạo phát, lập tức sai người mang tới Lang Nha Bổng của mình, ngay tại chỗ huy vũ vài cái, hô lớn: "Có thể dám cùng ta ta cũng không còn gì để nói?"

Tần Phàm cười ha ha, hướng về phía Điền Vi phân phó: "Nghe nói Sơn Quân đã từng trực mãnh liệt qua khe, nếu không lúc này liền chỉ điểm hần mấy chiêu?"

"Tốt hơn rồi đây!" Điền Vi lên tiếng đáp.

Một đoàn người liền ở cửa thành bên ngoài trên đất trống mời mời chờ hai người thi đấu.

Trang Khôi gặp qua Điền Vi võ nghệ, sợ con trai độc nhất thua thiệt, nhanh chóng hướng Điền Vi hô: "Điền tướng quân kính xin hạ thủ lưu tình!"

Tần Phàm thầm nghĩ, xem ra Trang Khôi xác thực rất là coi trọng Trang Hạ, muốn cho hần trở nên nổi bật. Đương nhiên, cũng có làm Lương Châu yên tâm cân nhắc. Mà chính mình nếu đem Trang Hạ mang theo trên người, cũng có thể làm gần chặt đông rất trung tâm như một.

Tần Phàm suy nghĩ cẩn thận trong cái này nguyên do, kiên cố hơn định rồi thúc đẩy chí tâm, trấn an Trang Khôi nói: "Yên tâm... Điền Vi định có chừng mực!"

Trang Hạ hét lớn một tiếng, cầm trong tay Lang Nha Bổng vung lên, thẳng đến Điền Vi.

"Có chút khí thế!" Điền Vi tán thưởng một câu, vậy mà chậm rãi giờ lên song kích.

"Làm..."

Trang Hạ Lang Nha Bổng cùng Điền Vi Thiết Kích lần nữa hung hăng nơi đây đập đầu cùng một chỗ, phát ra lại một chút kịch liệt nơi đây kim loại cắt nhau minh thanh, đây đã là lần thứ mười hai cứng rắn đập đầu! Cường hãn như Trang Hạ vậy mà cảm thấy hai tay nhức mỏi, mỏi mệt không thể hung, dưới chân lại càng là đi từ từ phù đất lui ra hơn mười bước.

Điền Vi hiện lên một tia thường thức thần sắc, khuyên nhủ: "Dừng tay a, người đã mất lực tái chiến!"

Trang Hạ cầm trong tay Lang Nha Bổng hung hăng nơi đây huy vũ một chút, lạnh lùng nói: "Lại đến!"

"Có chút cá tính!" Điền Vi thấy Trang Hạ đã là nộ mạnh hết đà, sẽ đi liều mạng sợ thất thủ ngộ thương hần, liền đem song kích cắm ở trên mặt đất, lấy bên trên một mực tay kích vào tay.

"Đình đông... Tự động nhắc nhở phục vụ: Điền Vi 'Phi kích đột kích LV3' kỹ năng sử dụng thành công, trước mắt khí lực 2035. Ném 1 chi tay kích (trên tay chỉ lấy 1 chi tay kích), giảm xuống địch quân mục tiêu vật lý né tránh 15%, kèm theo sinh mệnh lực tổn thương 120 điểm."

Tần Phàm nghe được kỹ năng hệ thống tự động nhắc nhở, không khỏi kinh hãi ra một thân mồ hôi lạnh, nếu giết làm Trang Hạ, chính mình "Thiên kim thị cốt", là sau này thù hận phía nam tất cả dân tộc thiếu số kế hoạch liền triệt để bong bóng Thang.

"Vèo..." Tiếng xé gió cực nhanh chạy như bay. Mọi người tại đây không hện mà cùng đồng thời nhìn về phía Trang Hạ.

Chỉ thấy Trang Hạ mang tại trên đầu phốc khấn cuối cùng bị nhất kích vạch mặt, toàn bộ bấn phi, sơ tốt búi tóc vậy mà rồi tung hạ xuống. Trang Hạ ngo ngác dưng ở chỗ cũ, trong tay Lang Nha Bổng buông xuống, mặt mũi tràn đầy chán chường bị thua biểu tình.

Tần Phàm, Trang Khôi lại lớn lớn thở phào nhẹ nhõm. Khá tốt, chỉ là "Tuyệt quan" Chấn Nhiếp!

Tần Phàm đến an ủi: "Thiên hạ trong đó, có thể thắng được Sơn Quân người bắt quá bàn tay số lượng, tại trên tay hấn thể đi đến mười chiêu cũng coi như mãnh tướng."

Trang Khôi vậy mà đi lên trước, vỗ vỗ nhĩ tử bờ vai, khuyên bảo nói: "Cần biết Thiên Ngoại Hữu Thiên, người giỏi còn có người giỏi hơn! Sau này tại chùa công dưới trướng muốn trung thành cần cù, khiêm tốn hiếu học! Là cha một mực lấy người là kiêu ngạo!"

Một mực lấy ta là kiêu ngạo!

Trang Hạ nhớ tới từ nhỏ đến lớn phụ thân yêu mến, còn có bản thân còn trẻ phản nghịch, không khỏi cái mũi đau xót, cố nén không cho nước mắt rớt xuống. Hấn thả ra trong tay Lang Nha Bổng, hướng phía Trang Khôi đập đầu lạy ba cái liên tiếp, nghẹn ngào nói: "Nhiều không hiểu chuyện riêng, chỉ biết tranh mạnh mẽ tranh đấu hung ác, không có vì bộ tộc giành một tia phúc lợi, không có thay phụ thân chia sẻ may mắn. Sau này nguyện chém giết chiến trường, đoạt được lương bổng giúp đỡ tộc nhân." Lại hướng phía Tần Phàm đập đầu lạy ba cái liên tiếp, trịnh trọng nuốt nước bọt: "Trang Hạ bái kiến chúa công. Chúa công có lệnh, mặt tướng không chết không lui, chết thì mới dừng!"

"Đình đông... Chúc mừng Kí Chủ đạt được nhân tài một người: Trang Khôi, phẩm chất đánh giá: B, ban thưởng kỹ năng điểm số 3 cái, Kí Chủ trước mất kỹ năng điểm số 9 cái."

"B002, Trang Khôi, 39 tuổi, tinh lực 172, khí lực 36. Chỉ huy 71, vũ lực 71, trí lực 67, chính trị 44. Vật lý né tránh 15%, kỹ năng né tránh 19%. Kỹ năng không có. Lớn nhất có thể học kỹ năng mấy 2 cái."

"Đình đông... Chúc mừng Kí Chủ đạt được nhân tài một người: Trang Hạ, phẩm chất đánh giá: B, ban thưởng kỹ năng điểm số 3 cái, Kí Chủ trước mất kỹ năng điểm số 12 cái."

"B003, Trang Hạ, 19 tuổi, tinh lực 193, khí lực 39. Chỉ huy 70, vũ lực 82, trí lực 45, chính trị 24. Vật lý né tránh 13%, kỹ năng né tránh 10%. Kỹ năng nhất 'Lực lớn vô cùng LV2'. Lớn nhất có thể học kỹ năng mấy 2 cái."

"Lực lớn vô cùng LV2: Trong thời gian ngắn phụ trọng năng lực trên phạm vi lớn đề thăng, cũng đề cao một chút vũ lực. LV2 phụ trọng năng lực đề thăng 200 cân, cũng đề cao 5 điểm vũ lực. Tiêu hao khí lực 12, thời gian duy trì một nén hương, thời gian cooldown một ngày."

Ồ? Trang Khôi thuần phục ban thưởng như thế nào hiện tại mới đưa nơi này, không ai không phải hệ thống lại trùng phong a? Tần Phàm cảm thấy cần phải lần nữa công phu từ tư ngẫm giáo huấn một chút, bằng không thì cái này hệ thống quá không chuyên nghiệp, rất không phải đáng tin cậy.

Phát giác được Tần Phàm "Không tốt" ý đồ, hệ thống nhanh chóng giải thích: "Thỉnh Kí Chủ yên tâm, đồng dạng sai lầm hệ thống tuyệt sẽ không tái phạm! Trang Khôi thuần phục ban thưởng bị trễ chân thật bắt đầu bởi vì, lần này lúc này hấn mới chân tâm thật ý lựa chọn thuần phục Kí Chủ!"

Ách? Cái này Trang Khôi quả nhiên là sành sỏi, giáo hoạt vô cùng! Nhìn đến thật tốt tốt hơn lợi dụng Trang Hạ làm ra vẻ văn vẻ.

Tần Phàm một thanh nâng dậy Trang Hạ, nói: "Mãnh tướng nhập trướng, thật sự là vui mừng vô cùng! Người đã từng tay không chém giết bốn lang, liền phong người là giáo úy, chiêu mộ Man binh 500, xây dựng Lang Nha doanh, lệ thuộc trực tiếp trung quân." Lại quay đầu nói với Diên Vi: "Không biết Sơn Quân lấy là Trang Hạ như thế nào?"

"Vô nghệ khí lực cũng khá, tính tình bản tính có chút giống như ta!" Diên Vi không cần nghĩ ngợi đáp.

Tần Phàm tiến thêm một bước dẫn đạo: "Không bằng về sau thường xuyên chỉ đạo cho hấn?"

Diên Vi dờ dẫm sờ.

Trang Hạ lại trước một bước phản ứng kịp, nhanh chóng hướng phía Diên Vi bịch một chút quỳ xuống, nói: "Tiểu đồ bái kiến sư phó!"

Diên Vi giờ mới hiểu được Tần Phàm dụng ý, đại thủ nâng dậy Trang Hạ, cười ha hả nói: "Được rồi được rồi... Ăn thịt uống rượu cuối cùng như bạn, có cơ hội chúng ta lại nhiều lần: so so tư lực... Chúa công kia nhé còn chế thành vào thượng thừa rượu ngon nha..."

Tần Phàm, Trang Khôi nhìn nhau cười cười, hết thảy đều ở không nói lời nào.

Sáng sớm hôm sau, thiên không một mảnh xanh thẳm, hỏa hồng thái dương tự đông Phương Thăng lên, đem Đẳng Cừ thị trấn chiếu rọi thành kim quang lấp lóe.

Thành lâu, từng chiếc xe ngựa đỗ ở cửa thành, giống như mảnh hàng dài quay quanh vào.

Đột nhiên, bánh xe bánh xe lẫn lộn chuyển động, từng chiếc xe ngựa chậm rãi chạy nhanh ra Đẳng Cừ thị trấn, Tần Phàm mang theo ba quận quan viên

bắt đầu đi đến Giang Châu huyện.

Cỗ xe trong đội ngũ, Tần Phàm cùng Tiểu Địch như cũ là ngồi trên đệ một chiếc xe ngựa, đằng sau từng chiếc xe ngựa thì là ba quận quan viên cười.

Nghiêm Nhan là phía trước đội, Diễm Vi, Trang Hạ bên trái phía bên phải cánh, Nhạc Tiến làm hậu đội, suất lĩnh quân đội cùng nhau xuất phát. Trang Khôi thì suất lĩnh còn lại tộc nhân phân hồi núi rừng, trừ bị cả tộc chuyển dời công việc.

Ba quận, Giang Châu huyện.

Chu Noãn vương nguyên niên (Công nguyên 314 năm) tấn tại gắn chặt quốc cổ đô thiết lập Giang Châu huyện, là Đông Hán ba quận quận điều trị.

Tiêu phí gần nửa tháng, Tần Phàm một đoàn người rút cục đến Giang Châu.

Ba quận còn lại lớn nhỏ quan viên sớm đã trông mong mà đổi đãi, cùng chờ đợi Tần Phàm xe ngựa đến.

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 47: Ba quận đi (bảy)

"Tới..."

"Tới..."

"Tân nhiệm Lương Châu Mục đến..."

Quan viên đội ngũ, từng tiếng kinh hô truyền đến, chỉ thấy trên quan đạo, một đôi đội ngũ chậm rãi chạy qua.

Cầm đầu người là một cái cười màu rậm nắng ngựa lớn trung niên đại hán, trong tay mang theo một chuỗi lập lòe phát sáng cuốn vân đao, hấn bên trái phải nhìn chung quanh, đánh giá hoàn cảnh chung quanh. Trung niên đại hán sau lưng, là từng chiếc xe ngựa chậm rãi hành sử, xe ngựa hai bên cùng với phía sau xe ngựa, thì là mấy trăm thân mặc khôi giáp binh sĩ.

"Châu Mục đại nhân đến..." Trong quan viên, không biết người đó dẫn đầu gào to một chút.

"Bái kiến châu Mục đại nhân."

Tất cả ba quận quan viên không hẹn mà cùng hô to một chút, sau đó khom người hướng chậm rãi hành sử tới cỗ xe áp thi lễ.

Tần Phàm đi ở trên xe ngựa, nghe thấy ngoài xe ngựa truyền đến tiếng gọi âm ỉ, hướng Tiểu Địch nói: "Tiểu Địch, ngươi ngồi trong xe ngựa, không muốn ra ngoài, có biết không?"

Tiểu Địch nhu thuận gật đầu, đáp: "Buồm ca ca, Tiểu Địch minh bạch, ngươi đi đi."

Sau khi nói xong, Tiểu Địch lại ngồi vào Tần Phàm trước người, duỗi ra hết sức nhỏ trắng nõn bàn tay nhỏ bé thay Tần Phàm vuốt lên trên mặt quần áo nếp uốn nơi đây, vừa liếc nhìn Tần Phàm, lúc này mới hài lòng nhẹ gật đầu.

Tần Phàm cười nhạt một tiếng, sau đó rèm xe vén lên, liền đi ra ngoài.

Tại Tần Phàm đi xuống xe ngựa thời điểm, cười ngựa sau đó Diễm Vi, Trang Hạ vậy mà nhanh chóng xuống ngựa, đi tới Tần Phàm sau lưng, bảo hộ lấy Tần Phàm an toàn. Lúc này Diễm Vi, Trang Hạ hai người đã càng ngày càng như trung quân cận vệ giác ngộ, chỉ cần là Tần Phàm một thân một mình xuất hiện thời điểm, hai người nhất định là đáng Tần Phàm bên cạnh hai bên.

Tần Phàm đi đến một đám quan viên trước người, chấp tay nói cảm ơn: "Tần Phàm mới tới Giang Châu, mơ hồ chư vị đại nhân nghênh tiếp, buồm cảm kích khôn cùng." Dừng một chút, Tần Phàm còn nói thêm: "Chư công có thể tới tại đây nghênh tiếp, Tần Phàm trong nội tâm thật là hổ thẹn, Tần Phàm

có tài đức gì, cư nhiên làm phiền chư vị..."

Tần Phàm nói tình thâm ý nghĩ thiết, ngôn từ thành khẩn.

Ba quận quan viên nghe thấy Tần Phàm như thế lấy lòng chính mình, bọn chúng đều là vui vẻ ra mặt, không nghĩ tới châu Mục đại nhân coi trọng như thế chúng ta, thật sự là lớn lao vinh hạnh.

"Tần Phàm, người già mù sa mưa Ngụy quân tử, ta muốn giết người."

Ngay tại Tần Phàm thao thao bất tuyệt kịch tình diễn thuyết thời điểm, một người mặc hắc sắc áo giáp, đầu đội đồng nón trụ, bên hông treo một chuỗi chiến đao vô tướng vọt ra, chỉ nghe thấy âm vang một chút, vô đem trong tay chiến đao ra khỏi vỏ, sắc bén bén nhọn mũi đao trực chỉ Tần Phàm ngực, hướng Tần Phàm đâm qua.

Tần Phàm thấy vậy, thần sắc như thường, khoe miệng câu dẫn ra một vòng nụ cười, lại có người ám sát? Trong lòng mình còn đang suy nghĩ cái gì đến Giang Châu về sau như thế nào sửa trị vốn có quan lại, bắt tay vào làm thống trị ba quận, cư nhiên đã có người đem cơ hội đưa tới cửa.

Quả nhiên là nghĩ cái gì, sẽ tới cái gì.

Chuyện riêng phát đột nhiên, vô tướng Cương Đao vừa vội vừa nhanh, đã vô cùng tiếp cận Tần Phàm. Thoáng chốc, chỉ thấy một đao đen nhánh kích hình ảnh tự Tần Phàm sau lưng như lưu tinh lướt qua, tay cầm chiến đao đều muốn ám sát Tần Phàm tướng lĩnh bị kích hình ảnh nhoáng một cái, nhất thời phân thân vô chủ, có thể ngay trong sát na này, lại là một đao kích hình ảnh tại trước mắt hiện lên.

Cờ-rắc một chút, vô tướng cảm giác ngực tê rần.

"Phốc. . . Phốc. . . Phốc..." Màu đỏ tươi huyết tinh liền từ vô tướng trước ngực phun bùng lên.

"Người, người làm sao có thể..."

Vô tướng chỉ vào Tần Phàm, trong mắt tràn ngập kinh ngạc, trên mặt tràn đầy không cam lòng thần sắc. Trong tay hắn chiến đao chỉ cần xa hơn phía trước đâm ra một thước, liền có thể đủ xuyên thấu Tần Phàm tạng, đáng tiếc cái này một thước, vậy mà sắp thành lại bại, không có ám sát thành công. Keng một chút giòn vang, vô đem trong tay chiến đao rơi trên mặt đất, lại là phịch một tiếng trầm đục, vô tướng chớp mắt, co quắp ngã trên mặt đất, co quắp hai cái liền không có có khí tức.

Tần Phàm hừ lạnh một chút, sắc mặt nhất thời âm trầm xuống. Lạnh lẽo mục quang lướt qua một đám quan viên trên mặt, kia tràn ngập tức giận hào quang hung ác lạnh lùng nghiêm nghị, khiến ba quận quan viên trong nội tâm một hồi rét run, cảm giác một cổ cảm giác mát tự trên lòng bàn chân được đưa lên.

Thời điểm này, ba quận quan viên cũng biết sự tình phiền toái. Sớm đã nghe nói Tần Phàm tại Kinh Châu tru sát Hoàng Cân phản quân, tại Đăng Cừ thị trấn xử trí Hà Vũ tất cả hành động, hiện tại lại có ba quận quan viên dưới ban ngày ban mặt ám sát Tần Phàm, cái này không phải cấp Tần Phàm lý do sửa trị ba quận quan viên sao?

Gặp được cái này nhất việc sự tình, Tần Phàm không nói một lời, liền trực tiếp mang theo binh sĩ tiến nhập nội thành, cùng tồn tại khắc triệu tập ba quận quan viên nơi này quận trưởng phủ nghị sự.

Một đám quan viên nom nớp lo sợ ngồi chồm hổm trong đại sảnh, quả thật không dám nhìn thẳng Tần Phàm mục quang.

Đúng vậy, là không dám nhìn thẳng Tần Phàm mục quang. Không phải sợ hãi Tần Phàm, mà là mất mặt.

Tần nhiệm châu Mục thị sát phía dưới quận huyện, vậy mà liên tiếp lọt vào vốn quận quan viên ám sát, chuyện này thật sự là khiến ba quận quan viên mặt sạch thể diện, không có mặt mũi. Tuy nói ám sát Tần Phàm vô tướng đã bị giết chết, mà Tần Phàm cũng không có bị thương, nhưng Tần Phàm mặt nhưng trong nháy mắt căng thẳng lên, trên mặt tràn đầy nụ cười cũng bị âm lãnh thâm trầm sắc mặt thay thế.

Rất nhiều ba quận quan viên đều minh bạch Tần Phàm đã đến bạo phát biên giới, bởi vậy cúi đầu, đại khí nhé không dám ra, liền nhìn thẳng vào Tần Phàm nhất mắt cũng không dám. Đương nhiên, những cái này không dám nhìn thẳng Tần Phàm mục quang người phần lớn là cùng Hà Vũ có quan hệ, cũng biết ám sát Tần Phàm người là người đó, bởi vậy mới có thể trong nội tâm chột dạ.

Lặng im, không nói gì.

Trong phòng khách, bầu không khí trở nên ngưng trệ.

Không có quan viên đứng đứng ra nói chuyện, Tần Phàm vậy mà thần sắc băng lãnh đi trong phòng khách, mặt trầm như nước, trong đôi mắt lóe ra hung lệ thần sắc, ánh mắt kia giống như điên cuồng hung thú đồng dạng, tùy thời chuẩn bị nhắm người mà cắn.

"Hô. . . Hô..." Tần Phàm hít lại đôi mắt tròn mắt, hít một hơi thật sâu, nói "Có ai thể nói cho biết, hôm nay Giang Châu ngoài thành hành thích người của ta là ai, cùng hắn có quan hệ liên người như nào? Cùng hắn thường xuyên người tiếp xúc như nào? Mưu đồ ám giết người của ta lại có nào?"

Tần Phàm tiếng nói hạ xuống, trong đại sảnh như cũ là không hề có động tĩnh gì, không có một cái nào quan viên đứng đứng ra nói chuyện.

"Chẳng lẽ đại ba quận, vậy mà không có ai biết sao?" Tần Phàm cười lạnh nói.

Thời điểm này, đi ở đại sảnh bên trái vị thứ nhất lão già đứng lên.

Lão già râu tóc bạc trắng, một thân trường bào màu đen, trong tay chống nhất cái quạt trường, run run rẩy rẩy đi đến trong phòng khách, hướng Tần Phàm thi lễ một cái, nói: "Châu Mục đại nhân, hôm nay ám sát đại nhân võ tướng danh Hà Kỳ, là Thái Thú Hà Vũ thân đệ, hẳn bởi vì bất mãn chúa công giết chết Hà Vũ, lòng mang oán hận, cho nên bí quá hoá liều, đều muốn ám sát đại nhân."

"Hà Kỳ chỉ tội, chính là Hà Kỳ một người gây nên, không có những người khác biết được, cũng không có đồng lõa, kính xin đại nhân minh xét." Lão già lúc nói chuyện, trung khí mười phần, rõ ràng, không có chút nào ý sợ hãi.

"Ha ha ha... Dĩ nhiên là Hà Vũ thân đệ Hà Kỳ, tốt hơn, tốt hơn một cái Hà Kỳ, dám can đảm dưới ban ngày ban mặt hành hung. Thật đúng là to gan lớn mật." Tần Phàm đôi mắt tròn tròn, hướng đi trong đại sảnh quan viên cao giọng rít gào nói.

Xoay chuyển ánh mắt, Tần Phàm mục quang rơi vào phòng khách ra, quát lớn: "Ngoài cửa giáp sĩ ở đâu?"

Bên ngoài phòng khách, Nhạc Tiến nghe thấy Tần Phàm la lên, nhất thời mang theo hai cái binh sĩ đi nhanh chạy vào. Đi đến trong phòng khách, Nhạc Tiến quỳ một chân xuống đất, chấp tay nói: "Chúa công, Nhạc Tiến đợi mệnh."

Tần Phàm ánh mắt lạnh lùng, trầm giọng ra lệnh: "Hà Kỳ phía dưới phạm thượng, tội khác không thể tha thứ, bêu đầu thị chúng ba ngày. Ngoài ra, dán hồ báo cáo, làm ba quận quan lại lẫn nhau tố giác vạch trần, bình thường vượt tại đây án người hết thấy ngay tại chỗ chém giết."

Tần Phàm nói cuối cùng, đã là phần nộ tới cực điểm, cơ hồ là từng chữ một, nghiêng răng nghiêng lợi nói xong một câu cuối cùng.

"Ân!" Nhạc Tiến nghe vậy, ôm quyền trả lời một chút, sau đó chuẩn bị mang theo binh sĩ rời đi đại sảnh.

"Chờ một chút!" Đứng ở một bên Nghiêm Nhan lại vội vàng đứng dậy, gọi lại Nhạc Tiến.

Nhạc Tiến quay đầu lại nhìn một cái Tần Phàm, chờ đợi Tần Phàm mệnh lệnh.

Tần Phàm khoát tay, ý bảo Nhạc Tiến tạm thời không nên động.

Nghiêm Nhan vung lên áo bào quỳ xuống, nghiêm mặt nói: "Chúa công, Hà Kỳ cả gan làm loạn, phản bội bên trên làm loạn, chỉ là Hà Kỳ một người gây nên, cùng ba quận cái khác quan lại không quan hệ. Huống hồ chúa công vượt được thương bảo hộ, không có bị thương, kính xin tạm hơi thở Lối Đình Chi Nộ, chậm rãi thẩm tra liên quan đến người!"

Nghiêm Nhan ngôn từ khẩn thiết, nói đám quan chức liên tục gật đầu. Hơn nữa ở đây quan viên cũng đều minh bạch, nếu là Tần Phàm thực hành liên lụy, e rằng ba quận quan lại sẽ như nửa số đã chết tộc diệt.

Loạn thế Binh như phi, những lời này không phải là không có đạo lý.

Tần Phàm nghe xong lời của Nghiêm Nhan, lại lông ngoi cau lại, trong mắt hiện lên một tia tàn khốc.

Thời điểm này, lúc trước nói chuyện ông lão kia lại đứng dậy đứng ra, quỳ gối Nghiêm Nhan bên cạnh nói: "Châu Mục đại nhân, Nghiêm Tướng quân nói như vậy, những câu có lý. Kính xin đại nhân nghĩ lại mà làm sau."

"Thình đại nhân nghĩ lại mà làm sau." Như chim đầu đàn, trong phòng khách quan viên vậy mà đi theo nhao nhao tới ra ngoài, hướng Tần Phàm khom người thi lễ một cái, quỳ trong phòng khách cao giọng la lên: "Thình đại nhân nghĩ lại mà làm sau."

Có câu là phạt không trách chúng, nhiều người, dĩ nhiên là xử lý không tốt. Những quan viên này đều là quan trường tên giáo hoạt, tron không chạm được. Nhìn thấy Nghiêm Nhan mở miệng ngăn cản, lại có người phụ họa, nhao nhao đứng ra khuyên can Tần Phàm.

Tần Phàm khoe miệng hiện lên một tia nụ cười quỷ bí, lại lập tức thu hồi che dấu, trầm giọng nói "Nghiêm Nhan, Ngã đảo là muốn tới ngươi từng nhậm chức ba quận, không ai không phải niệm và cùng mọi người đồng liêu chi nghĩa? Như ba quận còn có người ám sát Bôn châu Mục, lại làm như thế nào?"

Nghiêm Nhan thần sắc khế giạt mình, tựa hồ là không nghĩ tới vấn đề này. Hắn trầm mặc một lát, nghiêm mặt nói: "Mạt tướng nguyện lấy thân gia tánh mạng là ba quận quan lại người bảo đảm! Như còn có người ám sát đại nhân, mạt tướng trước diệt vượt chuyện riêng quan lại toàn tộc, lại tự sát lấy tạ chúa công."

Tần Phàm sau khi nghe, lại bật cười, châm chọc nói: "Nghiêm Nhan, ngươi nghĩ vậy mà rất đơn giản a, cho dù do ngươi người bảo đảm, lại yên có thể bảo chứng mọi người tại đây, không có một ít rắp tâm hại người người? Nếu là ta đã bị giết chết, diệt hết chúng quan lại toàn tộc thì có ích lợi gì?"

Nghiêm Nhan nhất thời bị Tần Phàm hỏi được nghẹn, trong đôi mắt lộ ra vẻ trầm tư.

Lúc trước trả lời người già lại nói tiếp đáp: "Châu Mục đại nhân, nói có lý. Thuộc hạ ba quận công Tào lâm Hồng đề nghị, đem quận trưởng phủ quan lại cùng tất cả huyện tranh đấu ăn Thượng Quan lại lẫn nhau điều nhiệm, đã có thể ngăn chặn hậu họa, càn lộ về châu Mục khoan hồng độ lượng!"

Tần Phàm nhìn thấy loại tình huống này, nở nụ cười. Mục đích, tựa hồ đạt đến. Chính mình vai phản diện, Nghiêm Nhan hát mặt đỏ, ba quận tuồng vui

này nên thu tràng.

"Tốt hơn, tốt hơn. Theo ý người nói như vậy. Do Nghiêm Nhan tạm thay ba quận Thái Thú, người từ bên cạnh hiệp trợ, thúc đẩy việc này."

Lâm Hồng nghe vậy, hướng Tần Phàm cung kính bái nói: "Đại nhân biết nghe lời phải, anh minh nhân đức, như đại nhân Mục thủ Lương Châu, thống lĩnh ba quận, thật là ba quận chi phúc."

Lâm Hồng lời nói sau khi đi ra, quỳ gối lâm Hồng sau lưng quan viên vậy mà cao giọng hò hét Tần Phàm anh minh nhân đức, toàn bộ trong đại sảnh, quan viên tiếng gọi ầm ĩ luôn không ngừng quanh quẩn.

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48: Khai phủ xây dựng nha (nhất)

Hán Quang Hòa bảy năm (công nguyên 184 năm) tháng mười 27 ngày, Lương Châu Mục Tần Phàm lấy phủ quân Trung Lang tướng Nghiêm Nhan tạm thay ba quận Thái Thú, dẫn Điền Vi, Nhạc Tiến, Tiểu Địch, Trang Hạ cũng hơn ngàn binh sĩ phản hồi Hán Trung quận.

Lại đi gần đến một tháng, một đoàn người rồi mới đến Nam Trịnh huyện.

Nghỉ ngơi và hồi phục mấy ngày, Tần Phàm triệu tập trung tâm quan lại đều tới quận trưởng phủ nghị sự.

Tần Phàm trước tiên mở miệng nói: "Ta không tại Hán Trung những này qua vất vả chur vị! Lúc này tạ ơn..." Nói xong, đứng dậy hướng phía mọi người trịnh trọng cúi đầu.

Mọi người tại đây nhanh chóng nghiêng người đáp lễ, cùng kêu lên nói: "Còn đây là chúng ta bản phận, chúa công nói quá lời vậy!"

Tần Phàm dương tay ý bảo chúng nhân ngồi xuống, hỏi tiếp: "Không biết mọi việc tiến triển như thế nào?"

Mọi người sớm thành thói quen Tần Phàm tính tình ôn hòa cách cùng tấu chuyện riêng hình thức, liền án lấy chương trình hội nghị theo thứ tự báo cáo.

Trịnh Thái việc đáng làm thì phải làm dẫn đầu tấu nói: "Mơ hồ chúa công tín nhiệm, do ta bọn bốn người toàn quyền trừ bị khai phủ xây dựng nha công việc. Hiện đã phác thảo quan lại điều nhiệm danh sách, trình xin ý kiến chúa công thẩm định." Nói qua từ trong lòng lấy ra một tờ lụa giấy, hai tay giơ cao lên cung kính đưa tới Tần Phàm trước mặt.

Tần Phàm tiếp nhận danh sách, thoáng hơi lăm, lại đưa trả lại cho Trịnh Thái, chất vấn: "Công Nghiệp, chỉ mới tại sao chào từ giả quân sự Trung Lang tướng chỉ chức? Văn công, Từ Mậu lại chỉ là làm? Không ổn, không ổn! Lại nghị! Lại nghị!"

Trịnh Thái giải thích: "Nhận được chúa công không bỏ, ủy ta phải quân sự Trung Lang tướng chỉ chức, Đô Đốc Dự châu mọi việc, cũng ban thưởng tùy cơ ứng biến chỉ quyền. Như vậy còn đây là tạm thích ứng kế sách, hướng hồ Dự châu son trại chịu được thanh chúc hao tổn hơn sáu trăm sĩ tốt, đều thái chi tội. Thái bất thiện tại quân sự, khẩn cầu chúa công khác chọn hiền năng đảm nhiệm chỉ. Mà Biệt Giá, điều trị bên trong chính là một châu quan lại chiều dài; chủ bộ làm, tổng quản quan phủ sự việc, tính lý công văn hồ sơ; bộ Tào tông, chủ thuế ruộng bộ sách; nghị Tào tông; tham dự quan sự và chính trị mưu nghị; Binh Tào tông; chủ quân sự... Đồng đều chính là một châu chức vị quan trọng. Chúng ta như chiếm cư lúc này, không khỏi ngồi không ăn bám, tuyệt hơn hiền tài đến cật nhơ chỉ tâm..."

"Đã đủ rồi! Các người đem ta nghĩ thành hạng người gì!" Tần Phàm không thể kim được, ít có thô bạo cắt đứt mưu sĩ trần thuật. Thấy vậy hạ mọi người về mặt chán kinh, còn có phức tạp khó hiểu biểu tình, Tần Phàm hít sâu một hơi, ôn vừa vững tâm thần, tiếp tục nói: "Văn công, chỉ mới vì ta mưu thành Hán Trung Thái Thú, Dương Liệt tướng quân, đều đình hầu quan tước, Công Nghiệp vì ta kinh lược Dự châu, tiến cử nguyên kiệm đợi lương lớn, chuyển vận đại lượng vàng bạc lương thực gạo giúp đỡ Hán Trung, văn công, Từ Mậu trấn thủ Hán Trung căn cơ, Công Nghiệp, chỉ mới giúp ta bình định Kinh Châu Hoàng Cân chi loạn, Từ Mậu, Công Nghiệp vì ta giành châu Mục quyền vị, lại được ba quận... Quả thật công huân trác vào."

"Tần Phàm tuyệt không phải cay nghiệt thiếu tình cảm hạng người, cho dù còn có hiền tài đến cật nhơ, cũng không nỡ động dao động bốn vị tiên sinh, tại ta nghèo hèn không biết giải quyết thế nào thời điểm, tận tâm phụ tá chi ân tình cảnh!"

"Chư vị tầm mắt chỉ vện vện có một châu u?" Tần Phàm một câu hỏi lại, mà vừa cười nói: "'Ra đem nhập đối với 'Phong Hầu râm mát lớp' thì lại 'Khiêm nhượng' cũng không muộn..."

"Chính là... Các người người đọc sách quá già và khổ, chúa công muốn cấp đại quan làm liền tiếp theo chứ sao..." Trang Hạ biểu hiện thành vô cùng hưng phấn, nhảy ra la hét: "Hắc hắc... Chúa công đừng quên để ta đến lúc đem quân..."

Chẳng quản bị cái này man nhân cắt đứt lời nói, Tần Phàm không chút phật lòng, tiếp tục nói: "Còn có hiền tài đến cật nhò, cũng tu từ quận huyện cắt bước, hướng chỉ quận huyện đang cần tất cả chức lương tài. Đợi trong đó phát triển quen thuộc, lại dự kiến tính toán cũng không muộn. Đến lúc đó, có nhiều châu quận có thể thu xếp..."

Trịnh Thái, Trịnh Hồn, Hi Chí Tài, Diêm Phô đều đều cảm động không thôi, bốn người nhìn nhau liếc một cái, đồng thời quỳ lạy đầy đất, nghẹn ngào nói: "Chúng ta sẽ sống chết thuần phục chúa công, cúc cung tận tụy chết thì mới dừng!"

Tần Phàm nhanh chóng nhất nhất nâng dậy, lại nói: "Ta ý đã quyết: Trịnh Thái, mặc người là Lương Châu Biệt Giả! Diêm Phô, mặc người là Lương Châu điều trị bên trong! Đùa giỡn trung, mặc người là Lương Châu chủ bộ! Trịnh Hồn, mặc người là Lương Châu bộ Tào! Còn lại tất cả chức do người bốn người lại nghị..."

Bốn người lần nữa bái tạ nói: "Tạ chúa công!"

Võ tướng, Hoàng Trung, Triệu Nhị trấn thủ Tương Dương, Nghiêm Nhan tạm lưu lại ba quận, phương vui mừng, Liêu Hóa tiếp quản quảng hán quận. Ở đây giáo úy cấp quan tướng chỉ vện vện có Diêm Vi, Nhạc Tiến, Trang Hạ, Triệu Khuê, Triệu Đại năm người.

Triệu Khuê cùng Triệu Đại nhìn nhau, hai người đều tới đại sảnh một góc, cẩn thận từng li từng tí mang ra một cái không lớn không nhỏ vạc sứ. Triệu Khuê cũng không nói lời nào, nhẹ nhàng đem bình trên miệng bìn phong xúc lên, nhất thời một cỗ nồng đậm mùi rượu liền tràn ngập toàn bộ đại sảnh.

Mọi người tại đây cũng nhịn không được nuốt nước miếng một cái, Hi Chí Tài lại càng là duỗi run run rẩy rẩy chỉ vào vạc sứ, nói "Chúa công, cái này... Cái này... Cái này nhưng chỉ có người nói kia thượng thừa tửu thủy?"

Tần Phàm tiểu đáp: "Đúng vậy! Chỉ mới, còn thoả mãn?"

Hi Chí Tài nhớ tới cùng Tần Phàm đồ ước, lại là không mắc mưu, hừ một tiếng, đáp: "Chưa từng nhát phẩm, chẳng biết có được không!"

Tần Phàm hiển nhiên ngờ tới sẽ có như vậy vừa ra, hơi khoát tay, Tiểu Địch liền dẫn mấy cái thị nữ cầm lấy chén nhỏ đi vào, rót đầy mười một chén rượu ngon, đưa đến mọi người tại đây trong tay!

Gấp gáp như Diêm Vi, Trang Hạ không đợi Tần Phàm ngôn ngữ liền bung lên tửu, một hơi uống cạn! Những người còn lại thấy thế vậy mà nhanh chóng một ngụm uống xuống...

"Khục khục khục khục..."

"Khục khục khục khục..."

Sau một khắc, Hi Chí Tài, Diêm Phô, Trịnh Thái, Trịnh Hồn đợi văn sĩ liền trực tiếp một ngụm rượu phun tới, khuôn mặt đỏ lên, không ngừng tại kia ho khan, rất chặt vật. Nhạc Tiến, Trang Hạ hai người cho thấy đại khẩu thở hồng hèn, chỉ có Diêm Vi, Trang Hạ hai cái con người lỗ mắng một cái lực hô to "Hảo tửu! Hảo tửu!" "Đủ cay! Đủ mùi vị!"

Thấy mọi người biểu hiện, Tần Phàm cười ha hả, ung dung nói: "Các người đây cũng quá nóng nảy, không đợi ta ngôn ngữ..."

Triệu Khuê, Triệu mặt to bên trên vậy mà là một bộ vui sướng trên nỗi đau của người khác biểu tình, rất rõ ràng, hai người lúc trước vậy mà ăn từng như vậy lớp thiết thời lớn, bây giờ nhìn vào còn lại mọi người cũng bị lừa, trong nội tâm nhất thời liền thư thân không ít.

"Đây, rượu này... Rượu này thật mạnh a... Khục khục!" Hi Chí Tài đứt quãng nói, khóe mắt rõ ràng còn để lại vài giọt nước mắt, có thể thấy lần này cho thấy bị sắc ngoan độc, hơn nửa ngày cũng không có hồi phục qua.

Tần Phàm cười nói "Chỉ mới, rượu này có thể tính thượng thừa?"

Rượu này dĩ nhiên là là Tần Phàm dùng thuần túy lương thực chế thành, cùng sử dụng cất khí chiết xuất ra tới. Bởi vì kỹ thuật vấn đề, rượu này tuy còn không đạt được đời sau những cái kia bạch tửu 50~60 độ trình độ, nhưng tới thiểu nhất cũng có hơn bốn mươi độ, như thế nào hiện giờ những cái kia rượu đục có thể so sánh với.

Bộ dạng như vậy rượu mạnh, như Hi Chí Tài như vậy, tại không biết rõ tình hình dưới tình huống, trực tiếp tới cái một ngụm khó chịu, không bị sắc nơi này đó mới có quỷ nửa nha.

"Tốt hơn, hảo tửu!" Trì hoãn đã hơn nửa ngày, Hi Chí Tài đám người vậy mà trên căn bản là chậm lại, tuy bị cái này cất tửu sắc rất khó chịu, nhưng như cũ là lớn tiếng tán dương.

"Chư vị đối với rượu này có thể tính thoả mãn?" Tần Phàm cười hỏi.

"Thoả mãn, thoả mãn, rất hài lòng." Diên Vi quát, nhanh chóng tự cái chạy tới rót đầy một chén. Trang Hạ thấy thế cũng không cam chịu rót lại phía sau, nhanh chóng cho mình cũng đầy. Tần Phàm lại giương một tay lên, Tiểu Địch cấp còn lại mọi người nhất nhất rót đầy bát rượu.

Lần này tất cả mọi người như kinh nghiệm, không hề như lúc trước dạng như vậy ực mạnh, mà là đổi thành cái miệng nhỏ miệng nhỏ đích mãn. Cảm thụ được rượu mạnh từ đầu lưỡi nơi này yết hầu lại đến trong bụng nóng bỏng cảm giác, mọi người cũng nhịn không được phát ra một chút thống khoái tiếng kêu.

"Chúa công, rượu này là không phải thiếu một chút, có thể hay không lại cho ta đây tới một chút." Diên Vi đem vạc sứ đều ôm tới uống cạn sạch, lại liếm láp mặt hời.

Triệu Khuê, Triệu Nhị vèn vèn lấy ra nhất vạc từ ra ngoài cấp mọi người nhấm nháp, phân ra hạ xuống liền biểu hiện phải vô cùng thiếu đi. Mỗi người cái này mới đã uống vài ngụm a, cũng đã gần muốn gặp ngọn nguồn, thật sự là quá chưa đủ nghiền.

Tần Phàm mở ra hai tay, nói: "Bây giờ là đã không còn!"

"Đã không còn?" Diên Vi nhất thời có dừng khí phát điên cảm giác.

Tần Phàm tức giận nói: "Liền biết rượu ngon thịt ngon! Người cho rằng tốt như vậy từ là lớn Bạch Thái mà, nghĩ muốn bao nhiêu thì có bấy nhiêu?"

Bộ dạng như vậy rượu mạnh không thể nghi ngờ thắng được hiện giờ loại kia đau như dấm chua đồng dạng rượu đục tốt hơn ngàn vạn phần, nhất là đối với Diên Vi như vậy thích rượu mệnh lệnh đã ban ra vô tướng mà nói, đây tuyệt đối là bảo bối bên trong bảo bối.

Bất quá khuyết điểm cho thấy rất rõ ràng, bởi vì là dùng thuần túy lương thực nường tạo, bởi vậy giá trị chế tạo tương đối cao. Nhất là tại hiện giờ loại này niên đại, không ít dân chúng liền ngay cả ăn cơm đều ăn không đủ no, lại dùng lương thực lại nường rượu, không thể nghi ngờ là có chút lãng phí. Vậy mà liền là bởi vì Tần Phàm Lương Châu bốn quận đều là giàu có và đông đúc chi địa, hàng năm lương thực đều giàu có, bởi vậy Tần Phàm mới đặc biệt rút ra một bộ phận, khiến Triệu Khuê cảm lấy nường rượu mà thôi.

Tần Phàm sớm đã là hạ quyết tâm, nghiêm khắc khống chế cát tửu sản lượng, bởi vì cái gọi là vật lấy hiếm là quý, đây chính là cổ kim không thay đổi đạo lý, cát tửu nếu phẩm lạm, ngược lại là không đáng giá.

Cái này cát tửu một mặt là vì phân cho dưới trướng những cái kia hảo tửu mưu sĩ vô tướng có thể, đã làm khen thưởng chi dụng, vậy mà làm lỗi kéo nhân tâm chi dụng; một mặt khác là với tư cách là trù hoạch kiến lập khách sạn lợi khí, khai thác những châu khác bộ thị trường, đã có thể kiếm lấy đại lượng vàng bạc, cũng có thể hấp dẫn hảo tửu mưu sĩ vô tướng tới quăng.

Ví dụ như Diên Vi, Trang Hạ hai cái này tham ăn, tại nếm đến nơi này cát tửu mùi vị, tất nhiên là càng thêm khăng khăng một mực vì chính mình bán mạng, như Trang Hạ ít như vậy đầu lĩnh, khiến hắn trở về kế thừa bộ tộc, hắn cũng chưa chắc nguyện ý.

Diên Vi thoáng cái cảm thấy nhân sinh không có ý nghĩa. Nếu hắn không có hưởng qua cát tửu kia còn dễ nói, thế nhưng hiện tại uống rồi, Tần Phàm lại nói với hắn về sau đã không còn, điều này làm cho hắn về sau sống thế nào. Lại đi uống những cái kia chó má rượu đục, cái này còn thế nào có thể vào miệng.

Tần Phàm nói tiếp: "Rượu này số lượng không nhiều lắm, bởi vậy mọi người ở đây, cùng với bên ngoài Hoàng Trung, Triệu Nhị, Nghiêm Nhan, phương vui mừng, Liêu Hóa đám người, mỗi người mỗi tháng cố định khen thưởng năm đàn. Không có lệnh của ta, như bất khả lại tự lấy một giọt, người vi phạm quân pháp nghiêm trị!" Lại hướng phía Triệu Khuê dặn dò: "Thứ nhất, kiểm vừa ăn che nơi yên tĩnh, dời tất cả công tượng và gia thuộc người nhà tập trung cư trú, nghiêm thêm trông giữ đề phòng; thứ hai, nường rượu khí giới, phương pháp liệt vào tuyệt mật, như dám can đảm dòm trộm làm loạn người giết chết bất luận tội; thứ ba, sau này nếu có chuyện quan trọng công việc cùng tại đây tiến hành, đệ tử doanh cải thành cảnh vệ doanh, do Triệu Khuê thống lĩnh, chuyên trách phụ trách việc này!"

Triệu Khuê cung kính đáp: "Triệu Khuê lĩnh mệnh!"

Nhìn thấy mọi người tại đây vẫn còn ở dư vị cát tửu tư vị, Diên Vi, Trang Hạ đợi vô tướng càng là một bộ buồn vô có như mất đích bộ dáng, Tần Phàm lại lộ ra một tia xảo trá nụ cười, nói: "Vậy mà không phải nhất định hạn chế mỗi tháng năm đàn, giáp đội doanh tướng quan mỗi người mỗi tháng hai mươi đàn, giáo úy phía dưới mỗi người mỗi tháng năm đàn! Át đội doanh tướng quan mỗi người mỗi tháng mười đàn, giáo úy phía dưới mỗi người mỗi tháng một vô! Còn lại bất luận mưu sĩ vô tướng, quan lại sĩ tốt lập có công lớn người, vượt mức trọng thưởng!"

"Các vị, đừng quên lúc trước đồ ước! Dẫn tiến lương tài đến đây nhờ ta, cũng coi như công lao cũng có rượu ngon khao thưởng..."

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Chương 49: Khai phủ xây dựng nha (hai)

Mọi người uống bỏ đi cát say rượu như cũ một bộ muốn ngừng mà không được bộ đáng. Tần Phàm một hồi cười trộm, lại hướng phía Tiểu Dịch chuyển tới một ánh mắt.

Tiểu Dịch hiểu ý, lại dẫn mấy cái thị nữ trình lên mười một chén "Canh", đồng dạng tản ra một hồi nồng đậm mùi thơm ngát.

Như rượu mạnh giáo huấn, mọi người không hề hầu nhanh chóng bùng lên chén một hơi uống cạn, mà là cẩn thận từng li từng tí cái miệng nhỏ chậm rãi.

"Hương! Thật là thơm!"

"Như là canh gà hương vị, hoặc như là trộn lẫn vào tôm cua chi mùi vị..."

"Như nắng mùa đông mùi thơm..."

Mọi người ngơ ngác một lời ta một câu than thở.

"Phu nhân, cấp ta thêm một chén nữa chứ sao..." Điền Vi ý vào Tần Phàm chiếu cố thân cận lại liếm láp mặt hương Tiểu Dịch với tới cái chén không.

Cái này âm thanh "Phu nhân" hiển nhiên làm Tiểu Dịch mười phần hưởng thụ, lại cố ý cấp Điền Vi rót đầy loại này kỳ lạ "Canh".

Điền Vi nâng... lên chén tới lại một hơi uống cạn, cảm thán nói: "Tư vị này thực thống khoái, nếu lại đến hai cân thịt ngon lại càng khoái hoạt!"

Tiếng nói mới rơi, không đợi Tần Phàm hạ lệnh, liền có Tiểu đầy tớ mang gà vịt thỏ dê đợi ăn thịt tiến nhập đại sảnh. Trong lúc nhất thời trong đại sảnh tràn ngập mùi rượu, canh hương, mùi thịt...

Mọi người vậy mà không khách khí nữa, trực tiếp đến, từ nào đó mỗi người yêu thích, bắt đầu rồi tới Nguyên thủy ăn uống.

"Đây là ta đại huynh đệ đích tay nghề, nướng thịt dê cừu con so với lần trước càng thêm tươi sống thơm!"

"Chúa công, trung vẫn là lần đầu tiên ném đến như thế tiên mỹ thịt vịt..."

"Chúa công nhớ rõ khiến ta đến lúc đem quân, thuận tiện ít nhiều ban thưởng một chút rượu thịt, ăn ngon, ăn ngon... So với tại sơn trại khoái hoạt..."

"Như thế mỹ vị làm cho người ta muốn ngừng mà không được vậy..."

Phản ứng của mọi người hiển nhiên là tại Tần Phàm trong dự liệu, gọi Triệu Đại hướng mọi người giới thiệu khách sạn trú bị tình huống.

"Chư vị, lúc trước chỗ uống chỉ từ chính là lợi dụng chúa công truyền thụ phương pháp, cung cấp dụng cụ chế thành mà ra cất trữ. Trước mặt nguyệt sản lượng bất quá 100 vạn, ước 600 đàn. Bá Hưng (từ khi Tần Phàm ban thưởng chữ, Triệu Đại chẳng phân biệt được nơi đâu yêu thích tự xưng 'Bá Hưng') chính triệu tập kỹ sư cải tiến công nghệ, tranh thủ thể nguyệt sản 150 vạn, tư vị tận lực càng miễn thuận."

"Cái này 'Canh' chính là phân ra hai chủng phương thức chế biến. Một loại chính là 'Bất thanh pháp', đem canh gà đặt ở trong nồi thiêu nấu, mà đem môn sinh tôm gây rối nát, quăng vào trong súp, đợi canh sôi trào tức thì... lướt qua phù bọt, như thế nhiều lần ba bốn lần, kiểm lại tôm cạn bã, tức thì thành tươi sống canh. Hai chủng chính là 'Măng cua pháp', đem khô măng, khô cây nấm mài thành bụi phấn, để vào nước sôi bên trong nấu chín, lại chế lấy thịt cua, cua dầu, gạch cua ôm vào, ly thanh phù bọt canh ngon nguồn, cũng thành tươi sống canh."

"Cái này 'Thịt' hay là lấy canh ngâm mấy thì tiến hành thảo dược sẽ đi sấy chế, hay là nước canh bên trong ôm vào số lượng vừa phải Tây Vực truyền đến Đinh Hương, nhục quế, lớn hồi, sa nhân đợi hương liệu đun sôi, chậm nấu ăn thịt mấy thì tức thì thành, hay là trực tiếp ôm vào trong súp thanh nấu hoặc hấp..."

"Bá Hưng đã chọn lựa 200 danh bộ đội sở thuộc sĩ tốt sung làm tạp dịch hộ vệ, tuyển chọn 30 danh xuất chúng nhà bếp dạy dỗ huấn luyện, 50 danh thể kiện thông minh thiếu nữ để mà cần tạp chạy nhà, cái khác tất cả đồ vật vậy mà trú bị thỏa đáng, chỉ đợi chúa công ra lệnh."

"Rất tốt! Bá Hưng vất vả! Khen thưởng rượu ngon 1 đàn lấy tư cổ vũ!" Tần Phàm vỗ tay tán thưởng, lại hướng mọi người dò hỏi: "Không biết chư vị lấy vì thể đợi rượu ngon làm lấy tên gì, khách sạn lại lấy tên gì? Trù hoạch kiến lập tại gì châu gì quận là bên trên? Lấy gì giá là tốt?"

"Tạ chúa công ban thưởng!" Triệu Đại nhanh chóng bái tạ nói.

Mọi người thấy như rượu ngon cổ vũ từng cái một tính tích cực tăng vọt, bắt đầu hướng Tần Phàm đề nghị dâng lên

"Không bằng gọi 'Hảo tửu'?" Điền Vi đoạt trước nói.

Tần Phàm nghe xong, tức giận đuổi Diêm Vi, trách mắng: "Đi một bên!" Quay người lại thỉnh giáo Tứ đại mưu sĩ.

Hi Chí Tài liếm liếm bờ môi, suy nghĩ một chút, nói: "Chúa công đã là dương ta Lương Châu thanh danh, không bằng gọi 'Lương Châu thuận' như thế nào?"

Lương Châu thuận, Lương Châu thuận, nếu là thích rượu lương tài nghĩ càng nhiều uống rượu ngon nhất định phải nơi này ta Lương Châu, Tần Phàm thâm nghĩ, "Liên theo chí mới nói như vậy, khen thưởng rượu ngon 1 đàn lấy tư cổ vũ!"

"Tạ chúa công ban thưởng!" Hi Chí Tài vui vẻ không ngậm miệng được.

"Vậy khách sạn cũng có thể gọi là 'Lương Châu khách sạn' đi" Trang Hạ không cam lòng rút lại phía sau nói thầm.

Tần Phàm ngẫm lại cũng hiểu được có thể cùng "Lương Châu thuận" đồng dạng, trợ phát triển Lương Châu thanh danh, liền muốn mở miệng đáp ứng.

"Không ổn, không ổn!" Diêm Phổ vội vàng mở miệng ngăn lại, hướng Tần Phàm khuyên can nói: "Chúa công, nếu là thái bình, 'Lương Châu khách sạn' cũng thuận lợi kinh doanh, nếu là châu quận chiến loạn, thậm chí đối địch phân tranh, e rằng 'Lương Châu khách sạn' tức thì làm người khác mai mối vậy."

Tần Phàm nghe vậy không khỏi kinh hãi ra một thân mồ hôi lạnh, đúng vậy a, nếu là cùng với khác quân phiệt giao chiến, cái này 'Lương Châu khách sạn' góp nhặt hàng hóa thuế ruộng đã có thể vô duyên vô cớ 'Tư địch'.

Tần Phàm nhanh chóng thỉnh giáo: "Thỉnh Từ Mậu dạy ta!"

Diêm Phổ cười nói: "Kỳ thật chúa công không phải sớm có phương lược? Phở lại mảnh chữ một ít."

"Thứ nhất, tất cả khí giới, phương pháp liệt vào tuyệt mật, kiểm vừa ẩn che nơi yên tĩnh, dời tất cả công tượng và gia thuộc người nhà tập trung cư trú. Triệu Khuê tướng quân cảnh vệ doanh chuyên trách phụ trách, tăng cường tuần tra nghiêm thêm trông giữ đề phòng, như đám can đảm dòm trộm làm loạn người giết chết bất luận tội!"

"Thứ hai, có thể gọi là 'Nhà Hán khách sạn'. Lương Châu bên ngoài châu quận, vận chuyển từ thủy, canh ngọn nguồn, ăn thịt đợi thành phẩm bán ra, mà lại mỗi tháng hạn ngạch xứng đưa, cũng đem khách sạn lợi nhuận cùng tháng chờ về Lương Châu, giảm bớt hàng tồn tồn bằng bạc..."

Triệu Đại nhìn không được xen vào nói: "Từ Mậu tiên sinh, từ thủy có thể thời gian dài dự trữ vận chuyển, canh ngọn nguồn ăn thịt lại mấy ngày mục nát, sợ vô pháp khoảng cách dài xứng đưa!"

Diêm Phổ nghe vậy, cũng biết chính mình kế sách sơ hở, nhanh chóng hướng Tần Phàm thỉnh tội nói: "Phổ suy nghĩ không chu toàn, kính xin chúa công thứ tội!"

Tần Phàm không chút phật lòng, cười nói: "Không sao, chi bằng sừng chỗ nói thẳng, hết thầy tha tội!", lại tiếp tục hướng những người khác dò hỏi: "Chư vị nhưng còn có phương pháp giải quyết?"

Mọi người nhanh chóng vui đầu khổ tư, lại nửa ngày không có người nào trả lời.

Tần Phàm chính buồn rầu bức bối thời điểm, thấy Trang Hạ thò đầu ra nhìn, lộ đầu ra ngó muốn nói lại thôi, không khỏi tức giận quát: "Có liên lớn mật nói!"

Trang Hạ nhanh chóng đáp: "Chúa công, mặt tướng tộc như nhất pháp, có lẽ có dùng."

"Nhanh chóng mảnh mà!"

"Tộc yêu thích đem canh thịt đun sôi, làm sáng tỏ về sau đổ vào trong thùng phong che, lại treo ở trong giếng, có thể bảo trì gần một tháng không xấu."

Tần Phàm đại hỉ, tán thưởng nói: "Thật giỏi a! Phần thưởng người một vò rượu!"

Nhớ kỹ Tần Phàm ban thưởng, Diêm Phổ còn ngen vào lực đầu, tiếp theo lại đề nghị: "Nếu như thế, có thể trước tại Lương Châu bốn quận, Ích Châu, Kinh Châu, Lương Châu, tổ chức lệ khu đi trước thứ. Thứ nhất đường xá khá gần, thuận tiện vận chuyển; thứ hai như hiện tranh chấp, cũng có thể sớm cho kịp xử trí. Về phần định giá, phổ lấy là mỗi đàn 5 kim là tốt."

Tần Phàm không vội mà quyết định, mà là quay người hỏi Triệu Đại đạo: "Chế thành một vò 'Lương Châu thuận', tối đa hao phí mấy kim?"

Triệu Đại hiển như vậy sớm có chuẩn bị, lập tức trả lời nói: "Mua sấm lương thực tiền bạc, lại tính cả tiền công, hao tổn, vận chuyển, trông giữ đợi hao phí, ít nhất mỗi đàn cần 1 kim, tối đa cũng liền 1 kim chút."

Đơn giản tính toán, Tần Phàm liền có lập kế hoạch, phân phó: "Chọn lựa một ít hơi kém, để mà trừ hoạch kiến lập Lương Châu, Ích Châu, Kinh Châu khách sạn, Lương Châu bốn quận mỗi quận một chỗ, gai, lợi ích hai châu tuyển thi phồn hoa giàu có và đông đúc khu vực trước xây dựng sáu vị trí. Giai đoạn trước định giá mỗi đàn 1 kim, mỗi ngày hạn bán 10 đàn, cùng một người tối đa bán cho 2 đàn."

Thấy Diêm Phổ, Triệu Đại đám người còn muốn tranh luận, Tần Phàm dương tay ngăn lại, đoạt trước nói: "Trước hết nghe ta đem nói hết lời. Cho dù thế

gia hào phú, cũng sẽ không vung tiền như rác mua sắm vô danh tử thủy, trước một chút thứ phẩm hấp dẫn chú ý, khi tất yếu quật ngã một hai đàn, kiếm chút mùi rượu ra ngoài vậy mà là có thể. Đợi đến những cái này kim chủ nếm đến mùi vị, bởi vì vận chuyển không tiện, lương thực khó mua, tửu thủy chuyên bán. . . Lý do, có thể mỗi đàn tăng tới 10 kim thậm chí 20 kim, chúng ta định cái tiêu mục tiêu, trước lợi nhuận hẳn nhất Vạn Kim "

Tần Phàm lại hướng phía Diêm Phổ khích lệ nói: "Luân đo lường được nhân tâm, đang ngồi mọi người bên trong đầu tông đơ mậu, liền lao Từ Mậu hao tâm tổn trí thiết kế việc này. Dự đoán ban thường người 2 đàn, như tài danh song thu, ta khác phần thưởng 10 đàn; như hiệu quả không tốt, chỉ phải từ Từ Mậu tháng sau số định mức bên trong khấu trừ rồi..."

"Chúa công..."

Diêm Phổ về mặt bất đắc dĩ, mọi người không khỏi cười ha ha.

"Nghị sự đến vậy, tất cả đi làm chuyện riêng a..." Dứt lời, Tần Phàm chấp tay hướng đại sảnh đi ra ngoài, tới gần đại môn, lại quay đầu lại dặn dò: "Đúng rồi, chư vị thua ta tiền đặt cược nên sớm đi thực hiện, bằng không thì tháng sau số định mức liền hủy bỏ rồi... Nguyên thua cuộc nha... Ha ha!"

"Chúa công..." Mọi người lại thay đổi cười khổ không thôi biểu tình.

Tần Phàm đi ra đại sảnh, xa xa liền trông thấy Tiểu Địch đang tại chỉ huy Tiểu đầy tớ giặt băng hiệu, liền bước nhanh phụ cận vừa nhìn đến cùng.

Hoi biểu hiện cũ nát "Quận trưởng phủ" băng hiệu sớm đã bị gác lại ở bên cạnh góc hẻo lánh, mà mới tinh tráng lệ "Châu Mục phủ" cũng đúng lúc giặt hoàn tất.

Tần Phàm trong nội tâm nhin không được một hồi thổn thức, lại là một cái không thể không tiếp tục đi tới bắt đầu!

Tiểu Địch kéo lên Tần Phàm, vừa xem một lần nữa sửa chữa quận trưởng phủ, không, châu Mục phủ, lúu rúu một chỗ tiếp theo một chỗ giới thiệu.

Nhìn Tiểu Địch như sung sướng Bách Linh Điều, Tần Phàm từ từ đi theo, lắng lắng nghe, hưởng thụ lấy cái này ấm áp hạnh phúc thời gian.

Tiểu Địch thấy Tần Phàm không nói được lời nào, nhất thời có chút oán trách: "Hừ, nghĩ gì thế! Một câu đánh giá cũng không có..."

Tần Phàm ngây người một lúc, vô ý thức phát ra tiếng nói: "A? Rất đẹp rất đẹp!"

Tiểu Địch khuôn mặt nhỏ nhắn thoáng cái liền xụ xuống, ý vị thâm trường nói: "Người vậy mà còn bản khoăn vui cười vì tỷ tỷ! "

Tần Phàm hô to oan uổng, vội vàng chỉ thiên thề nói: "Ta tuyệt đối không có đối với những nữ nhân khác không hề lương ý nghĩ, nếu có nói ngoa, liền để ta..."

Tiểu Địch nhanh chóng lấy tay che Tần Phàm miệng, không cho lời thề nói tiếp xong, gắt giọng: "Người ta chỉ bắt quá nói cho người, ta giúp người dàn xếp tốt thân tín gia quyến, nhìn người nói hươu nói vượn..."

Nhìn Tiểu Địch khi thì sung sướng, một chút mù mịt, trong chớp mắt lại làm nũng, Tần Phàm chỉ phải tại trong lòng cảm thán, tiểu nha đầu này thật sự là trưởng thành, mình cũng nhanh ăn không tiêu! Khá tốt mình nói chính là "Không tốt ý nghĩ" ...

Vì đoạt lại quyền nói chuyện, Tần Phàm nghĩ nghĩ, nói "Thế nhưng là người hướng... Nhạc phụ, đại ca, nhị ca đề nghị, khiến bọn họ chia nhau làm việc?"

Tiểu Địch suy nghĩ quả nhiên bị lời kéo qua, sâu kín nói: "Người bây giờ gia đại nghiệp đại, về sau đến cậy nhờ người thể thần mãnh tướng tất nhiên càng ngày càng nhiều, mà phụ thân, đại ca, nhị ca vẫn không thành võ chẳng phải, thực là khiến người làm khó. Quan tước nếu để cho thành cao, mọi người nói dài thất vấy của ta quan hệ; quan tước nếu để cho thành thấp, mọi người lại nói đối xử lạnh nhạt thân thiết cự thủ, vô tình vô nghĩa!"

Tần Phàm nhanh chóng giải thích: "Nhạc phụ tại ta một nghèo hai trắng thời điểm cử trại họp nhau, đại ca huyết chiến Uyển Thành, nhị ca bôn tẩu Lạc Dương, người nào dám có dị nghị..."

"Cuối cùng phải có lời đồn đãi chuyện nhảm, đối với buổi ca ca chiêu dụ hiền tài bất lợi." Tiểu Địch như trước kiên trì, tiếp tục nói: "Nếu là thật sự như một ngày như vậy, vèn vèn bằng vào ngày xưa công, người lại có thể phong thưởng bọn họ cái gì rồi hay là không cao không thấp, không bằng thừa này gây dựng sự nghiệp mới bắt đầu, còn nhiều học rèn luyện, không có công lao cũng cũng có khổ lao lý lịch. Tương lai, người năng lực quang minh chánh đại thay ta báo đáp bọn họ!"

"Không phải thay người, mà là thay ta, thay chúng ta! Cái ngày đó, bá tước Phong Hầu..."

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Chương 50: Khai phủ xây dựng nha (ba)

Sáng sớm hôm sau, Hi Chí Tài, Điền Vi liền một chỗ đến đây xin nghỉ.

Hi Chí Tài đối với Tần Phàm nói: "Chúa công, trung cùng Sơn Quân xin nghỉ ba tháng, đều tới đình sông quận làm chủ công chiêu dụ hiền tài, nhìn qua chúa công cho phép."

Tần Phàm sớm đoán được Hi Chí Tài dẫn tiền người từ đình sông, vốn cũng lo lắng hấn một thân một mình ra đi, nếu như Điền Vi vậy mà muốn đi trước, liền thoáng an tâm, dặn dò: "Một đường cẩn thận, Sơn Quân cẩn thận bảo hộ chí mới."

"Chúa công phóng khoáng chí tâm! Quân sư như thiếu một cọng tóc gáy, người cầm ta là hỏi..." Điền Vi vỗ ngực một cái, một ngụm nhận lời nói.

Tần Phàm cười nói: "Nếu có một tia sơ xuất, khỏi phải nghĩ đến như một giọt 'Lương Châu thuận'!"

Điền Vi mặt thoáng cái liền suy sụp hạ xuống rồi, khóc tang vào cầu khẩn nói: "Chúa công... Đừng... Ta nhất định cẩn thận hầu hạ!"

"Được rồi... Được rồi... Dọn dẹp một chút, đi sớm về sớm." Tần Phàm nhanh chóng đuổi Điền Vi.

Bên kia, Tiểu Địch ứng Tần Phàm phân phó, đem hôm qua nghị sự tình huống dùng "Triệu hoán Chim Ưng đưa thư LV3" tặng cho Trương Dương Triệu Nhị, phân công khoái mã vào tâm phúc thị vệ mang đến ba quận Nghiêm Nhan, quảng hán quận phương vui mừng, Liêu Hóa vị trí.

Mà Triệu Khuê bắt tay vào làm đốc xây dựng nương tựa cứ địa cùng công tượng gia viên, Triệu mở rộng ra mới trừ hoạch kiến lập Lương Châu bốn quận khách sạn, Hàn Hạo, Nhạc Tiến, Trang Hạ vội vàng chỉnh huấn bộ đội sở thuộc quân ngựa, chỉ còn lại Trịnh Thái, Trịnh Hồn, Diêm Phổ ba cái mưu sĩ vội vàng khai phủ xây dựng nha công việc cùng Lương Châu hằng ngày chính vụ.

Tần Phàm bên trái phải vô sự, liền một thân một mình đi đến thủ hạ văn phòng nơi nhìn một cái.

Tần Phàm chuẩn bị trước đi xem một chút Trịnh Thái, rốt cuộc hấn tại chính vụ, tầm mắt phương diện là thuộc về Tứ đại mưu sĩ đứng đầu.

Trịnh Thái dĩ nhiên nhậm chức Lương Châu Biệt Giá, tự nhiên không tại châu Mục trong phủ, mà là như độc lập phủ đệ, xử lý công vụ nơi đây, cùng với chính mình đạo bút tiểu quan lại.

Tần Phàm đi đến Trịnh Thái phủ đệ, vậy mà nhìn thấy Trịnh Hồn, Diêm Phổ hai người cũng ở Trịnh Thái thư phòng, ba người tựa hồ vẫn còn ở tranh luận vào cái gì, từng cái một mặt đỏ tới mang tai.

Tần Phàm ho khan một chút, ba người nhanh chóng đình chỉ tranh luận, cùng nhau phía trước chào.

Tần Phàm thừa cơ nói "Người ba người vì sao chuyện riêng tranh luận thành lợi hại như vậy?"

Diêm Phổ thấy Trịnh Thái, Trịnh Hồn hai huynh đệ cũng không nói thanh âm, chỉ phải kiên trì đến nói: "Thỉnh chúa công thứ tội, chúng ta thất lễ."

"Phổ tại thuộc lại bên trong phát hiện một nhân tài, vừa vặn quận huyện quảng thiếu quận thừa, Huyện lệnh, liền muốn trục vuron ra là quận thừa. Có thể Công Nghiệp huynh lấy là lý lịch chưa đủ, tiền cử là Huyện lệnh, văn công huynh còn nói uy vọng không đủ, đều không thể thành hàng..."

Tất cả có đạo lý a! Tần Phàm không thể không thận trọng, nức nở nói "Người này họ thậm danh người đó? Kỳ tài như thế nào? Lý lịch niên kỷ thì như thế nào?"

Trịnh Thái, Trịnh Hồn nhìn nhau, do Trịnh Hồn phụ cận đáp: "Người này là hồn chi thuộc lại, phụ trách phủ kho thu chi ký sổ mọi việc. Trong đó họ Trương, danh từng, chữ lớp kiều, Thực quận thành đô huyện người, năm trước mới đến Hán Trung mời làm thuộc lại... Năm 16... Trong đó mạo xấu xí... , như vậy kỳ tài xác thực thượng giai, nỗ bật thiện kinh doanh quản lý tài sản, như đã gặp qua là không quên được, đọc lâu lâu chỉ năng."

Trương Tùng? Đã gặp qua là không quên được? Sẽ không phải là hướng Lưu Bị hiến tây sông địa đồ Trương Tùng a? Tần Phàm thầm nghĩ, còn trong đó mạo xấu xí? Kia hấn phải là.

Tần Phàm nhìn thấy tại đây bốn người mới, nhất thời cảm thấy Trịnh Thái, Trịnh Hồn có chút chuyện bé xé ra to. Trương Tùng đã giống như tại đây tài cán, há nguyện đánh phải quận thừa chi vị. Trong lịch sử không liền là bởi vì Lưu Chương ám nhược, không đủ để phát huy tài năng của mình, muốn cho mượn khiến cho tế kết giao Tào Tháo, lại bởi vì không bị lễ ngộ, mới khích lệ Lưu Chương cải thành kết giao Lưu Bị, cũng lợi dụng chính mình đã gặp qua là không quên được chỉ năng, về tây sông quan ải đóng giữ địa đồ, bán đứng Lưu Chương đem Ích Châu hiến cho Lưu Bị.

Lớn như thế mới há có thể bởi vì một điểm nhỏ đoạn mà để qua một bên không cần rồi Tần Phàm hạ quyết tâm, chuẩn bị chọn dùng Diêm Phổ đề nghị,

đặc biệt trạc vuron ra Trương Tùng là quận thừa.

Trịnh Thái biết rõ nhà mình chúa công bản tính, lại thấy tại đây lơ đãng thần sắc, lập tức minh bạch Tần Phàm muốn đặc biệt trạc vuron ra, nhanh chóng đến khích lệ giới nói: "Chúa công! Thái như chữ..."

Tần Phàm tự nhiên sẽ không chuyên quyền độc đoán, nhanh chóng chấp tay thỉnh giáo nói: "Thỉnh Công Nghiệp chỉ giáo!"

"Chúa công, thái tuyệt không phải đồ kị người tài hạ người, Diệc Phi cổ hủ cổ chấp người. Thái vậy mà thông tri Trương Tùng chỉ tài, chỉ là Trương Tùng trước mắt chỉ là bé nhỏ tiểu quan lại, không có rõ ràng công tích mà đòi đảm nhiệm so với ngàn thạch Huyện lệnh, trong đó lý lịch sợ cái khác quan lại trong nội tâm không phục... Không bằng trước đòi là hai trăm thạch hạ huyện Huyện thừa, lại căn cứ chiến tích chậm chạp thăng chức..."

Chờ người chậm chạp thăng chức, Trương Tùng sớm chạy đến Ích Châu, Kinh Châu mà đi. Tần Phàm trong nội tâm không khỏi oán thầm, chỉ là Trịnh Thái nói vậy mà không phải không có lý, Trương Tùng tài hoa còn chưa là châu quận ghé mắt, liền bỗng nhiên do tiểu quan lại chuyển đảm nhiệm Huyện trưởng, xác thực khó phục chúng người, huống chi hay là nhược quán chỉ niên.

Nên như thế nào giải quyết rồi sau này khẳng định còn có Trương Tùng người bình thường mới đến cậy nhờ, cũng không thể hết thấy đi trước đảm nhiệm cái gì hai trăm thạch hạ huyện Huyện thừa a, chính mình lấy cái gì hấp dẫn lưu lại những người tài giỏi này?

Tần Phàm một hồi trầm tư suy nghĩ, đột nhiên như linh quang, đòi sau quan tước chế độ bất chính tốt hơn có thể giải quyết vấn đề này nha.

Tần Phàm cười hắc hắc, bắt đầu rồi đối với Trịnh Thái, Trịnh Hồn "Từ từ thiện dụ".

"Công Nghiệp, văn công, Từ Mậu, ta có hai ba ý nghĩ, thỉnh chư quân châm chước."

"Thỉnh chúa công dụ bày ra!" Ba người hơi hơi ngậy người, lại đồng thời đáp.

Tần Phàm bắt đầu nói: "Huyện lệnh, quan trật 'So với ngàn thạch' người, trong đó thừa, sĩ quan cấp úy trật là '400 thạch'; quan trật là '600 thạch' người, trong đó thừa là '300 thạch'. Huyện trưởng, quan trật '400 thạch' hoặc '300 thạch' người, trong đó thừa, úy là 'Hai trăm thạch'. Lời ấy đúng không?"

"Chúa công nói không kém" ba người cùng kêu lên trả lời.

Tần Phàm cười lạnh, nói tiếp: "Đáng tiếc quá mức phức tạp, không quá thực dụng. Sao không như chọn dùng 'Phẩm cấp chế'?"

"Căn cứ nhân khẩu nhiều ít, lương thực sản Kinh Mậu, quân sự giao thông các loại tình huống, bên trên quận đứng đầu xưng 'Quận trưởng', tứ phẩm quan giai; trong đó quận thừa, công Tào, chủ bộ, từ tứ phẩm quan giai; dư người tất cả Tào duyệt, quan ngũ phẩm giai; tất cả Tào Sứ, từ quan ngũ phẩm giai. Hạ quận đứng đầu xưng 'Thái Thứ', quan ngũ phẩm giai; trong đó quận thừa, công Tào, chủ bộ, từ quan ngũ phẩm giai; dư người tất cả Tào duyệt, lục phẩm quan giai; tất cả Tào Sứ, từ lục phẩm quan giai. Bên trên huyện đứng đầu xưng 'Huyện lệnh', lục phẩm quan giai; trong đó quận thừa, công Tào, chủ bộ, từ lục phẩm quan giai; dư người tất cả Tào duyệt, thất phẩm quan giai; tất cả Tào Sứ, từ thất phẩm quan giai. Hạ huyện đứng đầu xưng 'Huyện trưởng', thất phẩm quan giai; trong đó quận thừa, công Tào, chủ bộ, từ thất phẩm quan giai; dư người tất cả Tào duyệt, bát phẩm quan giai; tất cả Tào Sứ, từ bát phẩm quan giai."

"Không ở trong đám này quận huyện chỉ thư tá, tùy tùng chiếu đợi thành viên là lại. Căn cứ quan giai phẩm cấp cấp cho bổng lộc, khảo hạch điều nhiệm. Lại người, chiến tích trác tuyệt có thể chuyển đảm nhiệm chức quan, lấy từ bát phẩm đến thất phẩm làm hạn định."

"Châu Mục phủ hạ thiết lập bên trong sách đài, Thượng Thư đài, môn hạ đài, quản lý Lương Châu chính vụ. Bên trong sách đài quản lý quan sự và chính trị cơ yếu, tuyên bố chính lệnh; môn hạ đài cùng chương cơ yếu, cũng phụ trách thẩm tra chiếu lệnh, như phong bác chỉ quyền; Thượng Thư đài phụ trách chấp hành chiếu lệnh. Tất cả đài chủ quan là lệnh, sĩ quan phụ tá là Thị Lang. Thượng Thư dưới đài thiết lập tất cả Tào: Lại Tào quản lý quan lại nhận đuôi, khảo thi khóa, lên xuống, điều động đợi sự việc; hộ Tào chương ranh giới, ruộng đồng, hộ tịch, thuế má, bổng hưởng và hết thấy tài chính công việc; lễ Tào quản lý trường học sự việc và cuộc thi và ngoại giao chỉ vắng lai chuyện riêng; Binh Tào quản lý tuyển dụng võ quan và Binh tịch, quân giới, quân lệnh đợi công việc; hình Tào quản lý pháp luật hình ngục, thẩm định các loại pháp luật, duyệt lại các nơi hình danh vụ án; công Tào quản lý các hạng công trình, công tượng, đồn điền, thủy lợi. Tất cả Tào chủ quan là làm, sĩ quan phụ tá làm chủ chuyện riêng, hạ thiết lập tất cả tổ chức, chủ quan xưng lang trung. Bắt đầu các loại Tào duyệt chỗ vượt chức quyền đều đưa về tại đây sáu Tào, không liên quan đến thì giữ lại chính hợp. Quận huyện tiếp tục sử dụng cựu lệ."

"Gia phong Trịnh Thái, Diêm Phổ, Hi Chí Tài, Trịnh Hồn bốn người là bên trong sách Thị Lang; Trịnh Thái kiêm lĩnh lễ Tào tông, hình Tào tông; Diêm Phổ kiêm lĩnh lại Tào tông; Hi Chí Tài kiêm lĩnh binh Tào tông; Trịnh Hồn kiêm lĩnh hộ Tào tông; Triệu Khuê kiêm lĩnh công Tào tông."

"Châu Mục phủ Biệt Giá, điều trị, quan tam phẩm giai; lại Tào, hộ Tào, lễ Tào, Binh Tào, hình Tào, công Tào, từ quan tam phẩm giai; còn lại tất cả Tào duyệt, tứ phẩm quan giai; tất cả lang trung, Tào Sứ, từ tứ phẩm quan giai. Tất cả quân tướng lĩnh giáo úy có thể tương tự chỉ. Danh xưng Trung Lang tướng, tứ phẩm quan giai; Trung Lang tướng, từ tứ phẩm quan giai; danh xưng giáo úy, quan ngũ phẩm giai; giáo úy, từ quan ngũ phẩm giai..."

Tần Phàm một hơi nói xong, sau đó lẳng lẳng quan sát ba người phản ứng.

Diêm Phổ dẫn đầu phản ứng kịp, cảm kích không thôi nói: "Chúa công kể sách quả thực có thể thực hiện, đã có thể giải quyết chức quan khó định âm điệu động khó đi vấn đề, lại có thể hấp dẫn lương tài đến cậy nhờ Lương Châu, là phổ sâu sắc giảm bớt gánh nặng vậy..."

Thấy Trịnh Thái, Trịnh Hồn vẫn còn ở trầm ngâm suy nghĩ, Tần Phàm nhìn không được "Giảng giải" nói: "Tùng nghe văn công nói đến, muốn đòi Trương Tùng là Lương Châu thương tổ chức lang trung, liền theo tiên sinh nói như vậy..."

Lương Châu thương tổ chức lang trung, tề... Từ tứ phẩm quan giai, bên trên quận quận thừa cho thấy từ tứ phẩm quan giai! Trịnh Hồn cười khỏ một hồi, thờ dài: "Chúa công hảo thủ bút, văn thơ đối ngẫu kiểu sao mà ưu ái!"

Tần Phàm tràn đầy chờ mong đáp: "Chu công nhả mồm, thiên hạ quy tâm. Đối với lương tài, duy nguyện càng nhiều càng tốt!"

Trịnh Thái nghe vậy, rốt cục từ trong trầm tư đi ra, trợn y quan, hướng phía Tần Phàm trình trọng cúi đầu, nói: "Chúa công lòng dạ, thái theo không kịp!" Thoảng chính lý suy nghĩ, tiếp tục nói: "Thái như nhất sách, đáng cho chúa công!"

Tần Phàm đại hỉ, nhanh chóng đáp: "Công Nghiệp, thỉnh giảng!"

"Chúa công đã muốn thi hành 'Phẩm cấp chế', thứ nhất Lương Châu hiện hữu bốn quận cấp bách cần phân tích chỉnh hợp, phân chia bên trên quận, hạ quận, bên trên huyện, hạ huyện, thậm chí điều phối quan lại. Thứ hai tiêu trừ lấy địa vị cao, ban bố 'Cầu hiền làm', làm bốn phương thể thần lương tướng đến đây tự tiến cử, chọn trong đó hiền giả trao tặng chức quan; kỹ chỗ bên trong tài hoa xuất chúng người, võ nghệ siêu quần người, có thể khảo hạch trao tặng chức quan. Như thế, có thể làm thiên hạ quy tâm..."

"Thiện, thỉnh ba vị tiên sinh lập tức trừ bị thi hành. Hôm nay ta thỉnh 'Lương Châu thuận', chúng ta biên uống biên trò chuyện..."

"Chúa công như ban thưởng rượu ngon, ta và ba người hôm nay nhất định lấy ra thi hành chương trình..."

Ngày thứ hai sáng sớm, một phong phong chiếu lệnh liền từ châu Mục phủ phát ra.

"Lương Châu bốn quận phân tích là tám quận. Thứ nhất, Hán Trung quận, quận điều trị Nam Trịnh huyện, lĩnh Nam Trịnh, miện dương quang, bao, thành vững chắc, An Dương, tây thành, tích huyện đội 7 huyện, châu Mục phủ nhưng trú Nam Trịnh huyện. Thứ hai, Tương Dương quận, quận điều trị Tương Dương huyện, lĩnh Tương Dương, Võ Đang, âm huyện, trúc dương quang, sơn đô, Đặng huyện, di lăng đội 7 huyện. Thứ ba, bên trên dung quận, quận điều trị bên trên dung huyện, lĩnh bên trên dung, phòng lăng, Đương Dương, biên huyện, Nghi Thành, bên trong 6 huyện. Thứ tư, ba quận, Lâm Giang lấy nam là ba quận, quận điều trị Giang Châu huyện, lĩnh Giang Châu huyện, kê lốt giang huyện, Lâm Giang huyện, chí huyện, Phù Lăng huyện đội 5 huyện. Thứ năm, gắn chặt đông quận, Lâm Giang lấy đông là gắn chặt đông quận, quận điều trị cá phục huyện, lĩnh cá phục huyện, cù huyện, nam phổ huyện, đến tự, tỷ về, vu huyện đội 6 huyện. Thứ sáu, Ba tây quận, Lâm Giang phía bắc là Ba tây quận, quận điều trị lăng bên trong huyện, lĩnh lăng bên trong huyện, tây sung huyện, thương suối huyện, kỳ thiếp huyện, nam sung huyện, hán hưng thịnh huyện, Đãng Cừ huyện, an bài hán huyện, Bình Châu huyện đội 9 huyện. Thứ bảy, Từ Đồng quận, Từ Đồng thủy lấy đông là Từ Đồng quận, quận điều trị Từ Đồng huyện, lĩnh Từ Đồng huyện, phù thành huyện, vô liên huyện, Hoàng An huyện, Hán Đức huyện, Tân Thọ huyện, Kiếm Các huyện, Bạch Thủy huyện đội 8 huyện. Thứ tám, quảng hán quận, Từ Đồng thủy lấy tây là quảng hán quận, quận điều trị quảng hán huyện, lĩnh thập phương, miên trúc, gia nỷ sinh, cửu thủy, thê huyện, quảng hán, Đức Dương đội 7 huyện. Lương Châu tổng cộng 8 quận 55 huyện."

"Lương Châu chi châu, quận, huyện và quân doanh thi hành 'Phẩm cấp chế', hiện tất cả quan lại đối ứng phẩm cấp như sau..."

"Lương Châu hộ Tào tông Trịnh Hồn kiêm lĩnh Hán Trung quận trưởng, thống quân Trung Lang tướng Hoàng Trung kiêm lĩnh Tương Dương quận trưởng, phủ quân Trung Lang tướng Nghiêm Nhan kiêm lĩnh ba quận Thái Thú, giáo úy Nhạc Tiến dời bên trên dung Thái Thú, ba quận công Tào lâm Hồng dời Ba tây quận Thái Thú. Bắt đầu quảng hán quận Thái Thú Trương Nghĩa dời Lương Châu từ Tào duyệt, Đãng Khẩu giáo úy Hàn Hạo đảm nhiệm quảng hán quận trưởng, giáo úy Liêu Hóa dời Từ Đồng quận Thái Thú. Phấn Võ giáo úy phương vui mừng đảm nhiệm gắn chặt đông quận Thái Thú."

"Dựng cầu hiền quán. Xây dựng thành công bốn phương như mới chỉ sĩ có thể nơi này quán tự tiến cử, mỗi tháng ngon nguồn châu Mục phủ cánh thành viên tổ chức tiêu tuyển. Tiêu tuyển thông qua người, trong ba năm miễn phí ăn ngủ cầu hiền quán. Mỗi nửa năm, chọn dùng văn thư cùng võ thử hai loại phương thức tổng tuyển cử, mỗi người có thể báo đáp trong đó hạng nhất hoặc văn võ kiêm báo đáp. Không giới hạn xuất thân, không giới hạn lý lịch, không bám vào một khuôn mẫu. Tài hoa xuất chúng người có thể trực tiếp bổ nhiệm là quận thừa, Huyện lệnh, võ nghệ siêu quần người có thể trực tiếp trao tặng giáo úy, Tư Mã."

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Khai phủ xây dựng nha (bốn)

Từ khi như vậy nhất ban đội ngũ, Tàn Phàm liền qua nỗi lên tiêu dao thời gian. Chính vụ gì gì đó căn bản không cần tự mình hỏi đến, Trịnh Thái, Trịnh Hồn, Diêm Phổ đám người là xử lý thành thạo đáng.

Tàn Phàm thời gian chính là xử lý xử lý đại sự, ngẫu nhiên cùng mưu thần có thể suy nghĩ một chút lộ tuyến phương lược vấn đề. Còn lại thời gian trên cơ bản đều là nhàn nhã nhìn xem sách, luyện một chút võ, hay là lại quân doanh, quan sát Điền Vĩ, Trang Hạ đám người huấn luyện sĩ tốt, hay là đốc điều tra hạ những rượu phùng, công tượng vườn, cầu hiền quán phương tiện đẳng cấp kiến tạo tiến độ.

Nhoáng một cái đã đến bên trong bằng ba năm (187 năm) tháng năm, Lương Châu các hạng sự việc tất cả đều đi đến quỹ đạo.

Châu bên trong tám quận dĩ nhiên xây dựng thành công 8 nhà ta 'Nhà Hán khách sạn', trong đó 'Lương Châu thuần' lại càng là thanh danh bên ngoài, tại phía xa Lạc Dương, thậm chí U Châu, Dương Châu khách thương đều chạy đến cầu chố, giá cả lên ào ào đến mỗi đàn 20 kim, thậm chí khả năng còn có tiền mà không mua được. Diêm Phổ, Triệu Đại suy nghĩ khác người đẩy ra nước chất Hoa Sinh, thịt nướng ngồi chờ dễ dàng cho mang theo nhắm rượu món, lại càng là hết sức được bốn sáu người yêu thích. Vài năm trong đó, những cái này khách sạn liền vì Lương Châu chở về đại lượng lương thực gạo tiền bạc, lại gián tiếp chạm vào những rượu phùng kỹ thuật cải cách, khiến cho mỗi tháng sản lượng có thể đạt tới 1000 đàn.

Tất cả quận huyện quan lại dĩ nhiên điều nhiệm hoàn tất, Trịnh Thái, Trịnh Hồn từ kỹ chỗ trúng tuyển vưon ra mười tên tài hoa xuất chúng học sinh đảm nhiệm quận huyện duệ, lịch sử. Tàn Phàm hoàn toàn chương không Lương Châu toàn cảnh. Mà kỹ sở học lớp có cơ hội ra làm quan làm quan, lại khiến cho tám quận dân chúng, nhất là hàn môn đệ tử thấy được hi vọng, thậm chí xung quanh châu quận cũng có mộ danh học ở trường người. Tàn Phàm thấy cơ hội này, đem kỹ chỗ thăng cấp làm Lương Châu đại học nhà, thiết lập văn, võ, tinh xảo, nông, cứu, thương lượng sáu loại này lớp lớp học, chuyên môn tuyển nhận bồi dưỡng Lương Châu cần thiết nhân tài.

Lương Châu toàn cảnh phổ biến chinh đốn lại trị, khích lệ khóa dân nuôi tằm, tùy tiện dao mỏng phú, cổ vũ sinh dục đội cử động, tổng nhân khẩu đã gần đến 300 vạn, thanh tráng chỉ định hơn bốn mươi vạn, biên luyện tinh nhuệ giáp sĩ gần hai vạn người. Quan phủ tồn bằng bạc hơn ba vạn kim, tồn lương thực 400 vạn gánh, quân giới dân giới chồng chất như núi, Lương Châu nhất phái Hân Hân hướng quang vinh cảnh tượng. Tàn Phàm rất là mừng rỡ, quyết định mở tiệc chiêu đãi thủ hạ văn thần võ tướng, để tránh lệ khích lệ mọi người.

Châu Mục phủ.

Từu là tốt từu, thuần túy lương thực nhượng tạo cái "Lương Châu thuần".

Thịt là tốt thịt, núi rừng hoang đại lực sắc gia công chung, lỗ, sấy, nấu, quai đội các thức ăn thịt.

Người là lương tài, đi theo chính mình đốc sức làm Lương Châu một đám văn võ đều đều chạy về, cùng về đích còn có dẫn tiến thể thần mãnh tướng.

Cùng mọi người cộng ẩm vài chén, Tàn Phàm quyết định nhất nhất mời rượu, mượn cơ hội tăng tiến thân cận độ, đề cao độ trung thành, thuận tiện tìm đọc thuộc tính biến hóa.

Tàn Phàm cái thứ nhất mời rượu đối tượng tự nhiên là Trịnh Thái.

"Công Nghiệp vất vả, buổi tất nhiên không quên ban đầu chí tâm, không phụ hứa hẹn. Khô..."

"Tạ chúa công! Khô..."

"Trịnh Thái, 34 tuổi, tinh lực 111, khí lực 38. Chỉ huy 55, vũ lực 21, trí lực 88, chính trị 86. Vật lý né tránh 10%, kỹ năng né tránh 36%. Kỹ năng nhất 'Mưu sĩ chấp niệm LV2', kỹ năng hai 'Thần cơ diệu toán LV3'. Lớn nhất có thể học kỹ năng mấy 3 cái."

Tiếp theo là Diêm Phổ.

"Từ Mậu chi tài công khác trong tâm khảm, hết thấy đều ở trong rượu. Khô..."

"Tạ chúa công! Khô..."

"Diêm Phổ, 22 tuổi, tinh lực 182, khí lực 39. Chỉ huy 55, vũ lực 25, trí lực 87, chính trị 86. Vật lý né tránh 13%, kỹ năng né tránh 21%. Kỹ năng nhất 'Đàm phán kỹ xảo LV3', kỹ năng hai 'Tài hùng biện không ngại LV2', kỹ năng ba 'Trí tuệ áp chế LV2'. Lớn nhất có thể học kỹ năng mấy 3 cái."

Tiếp theo là Hi Chí Tài.

"Khiến cho thiên hạ hàn môn cũng thể cư người như trong đó phòng, canh người như trong đó điện, nghiệp người như trong đó sản, học giả như trong đó giáo. Nhận quân nhất ân, thù tại đây cả đời. Khô..."

"Tạ chúa công! Khô..."

"Hi Chí Tài, 28 tuổi, tinh lực 88, khí lực 38. Chỉ huy 75, vũ lực 18, trí lực 92, chính trị 85. Vật lý né tránh 9%, kỹ năng né tránh 30%. Kỹ năng nhất 'Thần cơ diệu toán LV2'. Lớn nhất có thể học kỹ năng mấy hạn định là 3 cái."

Hi Chí Tài lại nhanh chóng làm dẫn tiến chi tài lễ bái chúa công.

Ồ... Người đâu?

"Hào tửu... Hào tửu..." Trong góc đột nhiên truyền đến một chút tán thưởng.

"Quách Gia, ngươi lẳng tử, còn không mau tới bái kiến chúa công!" Hi Chí Tài nhỏ giọng khiển trách.

Quách Gia như cũ mất say lơ đãng mông lung, reo lên: "Khiến hấn mau tới bái kiến ta mới phải..."

Lời vừa nói ra, đang ngồi phải sợ hãi. Điền Vi, Trang Hạ hai cái gấp gáp muốn xông lên đánh.

Thế nhưng là "Mới sách mưu lược, thế chi kì sĩ" "Thiên tài gọi bằng cụ" Quách Gia? Tần Phàm vội vàng ngăn lại, nâng lên một vò rượu, trực tiếp thẳng hướng Quách Gia đi đến.

Tần Phàm vậy mà không trước ngôn ngữ, mà là giống như Quách Gia ngồi trên mặt đất, thay hấn rót đầy chén rượu, thăm dò nói: "Mười?"

Quách Gia uống một hơi cạn sạch rượu trong chén, lại đem chén rượu đưa về phía Tần Phàm, từ đầu đến cuối không hề phát một lời.

Tần Phàm nhẫn nại tính tình thay hấn lần nữa rót đầy, còn nói thêm: "Mười lăm?"

Quách Gia vẫn là uống một hơi cạn sạch rượu trong chén, lại đem chén rượu đưa về phía Tần Phàm, như trước không nói được lời nào.

Tần Phàm lần thứ ba rót đầy, nói: "Năm!"

"Khục khục khục..." Quách Gia vừa bung chén rượu lên chuẩn bị đầy uống, nghe được Tần Phàm chỉ nói "Năm", trong lúc vội vã cấp bách muốn nói lời nói, lại bị tửu thủy sặc đến ho khan không thôi.

Tần Phàm nhanh chóng lại bái nói: "Tiên sinh cao thượng, lại không dùng tửu thủy tục vật ràng buộc. Như vậy liền theo tiên sinh, vèn vẹn chịu được lương tháng mười kim."

"Khục khục khục..." Quách Gia không khỏi một hồi khó thở, vội vàng hô: "Chúa công... Mười đàn... Năm đàn! Gia liền thuần phục chúa công! Chúa công... Tửu..."

"Thành giao!" Tần Phàm rất dứt khoát đáp.

A? Bị lừa...

Nhắm trúng Quách Gia một hồi ảo não, nắm lên vò rượu hướng tự cái trong miệng dùng sức nạnh liệt rót. Ở nhà mọi người tất cả đều cười ha hả.

Hi Chí Tài nhanh chóng đến an ủi hảo hữu, vỗ vỗ vai công nói: "Khiến ngươi tâm nhẩn ít nhiều! Cái này được rồi.. Bất quá, lấy ngươi chi tài, ít nhiều lập công huân cũng có thể lần nữa rượu ngon!"

Tần Phàm vậy mà thấy tốt thì lấy, cao giọng kêu lên: "Phong Quách Gia..." Tần Phàm dừng lại một chút, nhìn Quách Gia lười nhác bộ dáng, nhớ tới Tào Tháo vì hấn thiết kế chức quan, lĩnh cơ khê động, nói tiếp: "Quân sư tế tửu, gia phong bên trong sách Thị Lang, tạm thời chưa có chức chuyên riêng, nguyệt ban thưởng 'Lương Châu thuần' 5 đàn!"

Quách Gia đứng dậy, chỉnh lý quần áo, hướng phía Tần Phàm trình trọng lễ bái nói: "Biết rõ lòng ta! Quách Gia lĩnh mệnh, tạ chúa công!"

"Đinh đông... Chúc mừng Kí Chủ đạt được nhân tài một người: Quách Gia, phẩm chất đánh giá: S, ban thưởng kỹ năng điểm số 5 cái, Kí Chủ trước mất kỹ năng điểm số 17 cái."

"S004, Quách Gia, 16 tuổi, tinh lực 121, khí lực 31. Chỉ huy 84, vũ lực 15, trí lực 96, chính trị 84. Vật lý né tránh 4%, kỹ năng né tránh 17%. Kỹ năng nhất 'Thần cơ diệu toán LV2', kỹ năng hai 'Trí tuệ áp chế LV2'. Lớn nhất có thể học kỹ năng mấy hạn định là 4 cái."

Tiếp theo là Hoàng Trung.

"Hoàng Trung, 37 tuổi, tinh lực 204, khí lực 39. Chỉ huy 90, vũ lực 97, trí lực 68, chính trị 55. Vật lý né tránh 25%, kỹ năng né tránh 15%. Kỹ năng nhất 'Cường lực xạ kích LV3', kỹ năng hai 'Nhắm trúng xạ kích LV2', kỹ năng ba 'Nhật Nguyệt hàng loạt LV2'. Lớn nhất có thể học kỹ năng mấy 4 cái."

Hoàng Trung sau đó đưa tới một người thanh niên, chỉ vào hấn nói: "Chúa công, còn đây là Lăng Thao, lẳng hữu đức, Ngô quận người, làm người hiệp nghĩa như dừng khí, nỗ bất thiện huấn luyện thủy quân, đặc biệt dẫn tiến cấp chúa công."

Lăng Thao cũng không có Quách Gia ngạo kiêu, nhanh chóng lễ bái nói: "Tiểu nhân Lăng Thao mang theo con út thống đến cậy nhờ Lương Châu, nhìn qua châu Mục đại nhân thu nhận!"

Thế nhưng là thường trèo lên trước quan tại trong quân, thực hiện tiên phong chi công việc Lăng Thao, hơn nữa còn là mãnh tướng lẳng thống chi phụ? Phải nhận lấy! Tần Phàm nhanh chóng hai tay nâng dậy hấn, nói: "Đang cần như thế lương tướng. Phong Lăng Thao là giáo úy, mộ binh 500 xây dựng lâu thuyền doanh, tạm liệt đình các loại."

Lăng Thao cảm kích nói: "Mạt tướng bái tạ chúa công!"

"Đình đông... Chúc mừng Kí Chủ đạt được nhân tài một người: Lăng Thao, phẩm chất đánh giá: B, ban thưởng kỹ năng điểm số 3 cái, Kí Chủ trước mắt kỹ năng điểm số 20 cái."

"B004, Lăng Thao, 20 tuổi, tinh lực 178, khí lực 29. Chỉ huy 75, vũ lực 81, trí lực 42, chính trị 35. Vật lý né tránh 10%, kỹ năng né tránh 10%. Kỹ năng nhất 'Thủy chiến am hiểu LV1'. Lớn nhất có thể học kỹ năng mấy hạn định là 3 cái."

"Thủy chiến am hiểu LV1: Bị động kỹ năng. Chỉ huy thủy quân lúc tác chiến, đạt được tứ duy thuộc tính đề thăng, hiệu quả tối đa có thể bảo trì mấy tháng. LV1, tứ duy thuộc tính có thể phân biệt đề thăng 3, hiệu quả dài nhất tiếp tục mười lăm ngày."

Tiếp theo là Nghiêm Nhan.

Nghiêm Nhan bẩm: "Nhan vậy mà hướng chúa công dẫn tiến một người." Sau đó thỉnh nhất thanh niên đến, nói tiếp: "Còn đây là Hoàng Quyền, hoàng công nhất định, ba quận người. Trong đó hoàng Nhữ Tư lượng, bình chi tâm uyên nhất, quả thật đại tài."

Thế nhưng là trước khuyên can Lưu Chương không muốn nghênh tiếp Lưu Bị, lại khuyên can Lưu Bị không muốn phạt Ngô Hoàng Quyền? Đã kiểm được, đã kiểm được!

Tần Phàm nhanh chóng đến thi lễ, nói: "Nay thành công nhất định, là vì thế không thiếu hiền đây! Nguyên lấy công nhất định là hình Tào chủ sự, sớm chiều lắng nghe lời dạy dỗ."

Hoàng Quyền rất là cảm động, bái tạ nói: "Quyền chắc chắn tận trung kiệt lực, không phụ quân ừ!"

"Đình đông... Chúc mừng Kí Chủ đạt được nhân tài một người: Hoàng Quyền, phẩm chất đánh giá: B, ban thưởng kỹ năng điểm số 3 cái, Kí Chủ trước mắt kỹ năng điểm số 23 cái."

"B005, Hoàng Quyền, 18 tuổi, tinh lực 164, khí lực 31. Chỉ huy 75, vũ lực 59, trí lực 82, chính trị 79. Vật lý né tránh 14%, kỹ năng né tránh 16%. Kỹ năng không có. Lớn nhất có thể học kỹ năng mấy hạn định là 3 cái."

Mà là Điền Vi.

Điền Vi lớn tiếng nói: "Chúa công, ta không phải khoác lác người, cái này chính là ta dẫn tiến người!" Nói qua, kéo qua một người thanh niên, tiếp tục nói: "Ta khốn đốn, hắn từng giúp đỡ qua ta, thực là người tốt!"

Tần Phàm cùng thanh niên nghe xong đều là một hồi không lời, là người tốt người liền hướng chúa công đề cử?

Cùng loại này hèn người sẽ không pháp giảng đạo lý! Thanh niên bất đắc dĩ, chỉ phải chính mình mở miệng giải thích: "Mao giới bái kiến châu Mục đại nhân! Giới là Trần Lưu tiểu quan lại, đứng cùng Sơn Quân gặp nhau tương giao."

Đưa ra "Phụng thiên từ lấy làm không phù hợp quy tắc, tu canh thực, súc quân tư" chiến lược quy hoạch, gắng đạt tới lấy đơn giản tác phong làm người làm gương mẫu, kích thích thiên hạ liêm khiết làn gió mao hiệu trước? Không thể bỏ qua, đang cần nhân tài nhà.

Tần Phàm tán thán nói: "Ta chi Chu Xương tới cũng. Phong mao giới là môn hạ chủ sự, giám sát tổ giác quận huyện không hợp pháp."

Mao giới vội vàng bái tạ nói: "Tạ chúa công!"

"Đình đông... Chúc mừng Kí Chủ đạt được nhân tài một người: Mao giới, phẩm chất đánh giá: B, ban thưởng kỹ năng điểm số 3 cái, Kí Chủ trước mắt kỹ năng điểm số 23 cái."

"B006, mao giới, 24 tuổi, tinh lực 186, khí lực 33. Chỉ huy 63, vũ lực 39, trí lực 70, chính trị 78. Vật lý né tránh 11%, kỹ năng né tránh 17%. Kỹ năng không có. Lớn nhất có thể học kỹ năng mấy hạn định là 3 cái."

Mà là Liêu Hóa.

Liêu Hóa nói: "Thuộc hạ tại quận bên trong phát hiện một người nhân tài, đặc biệt hướng chúa công tiến cử." Lại thỉnh nhất thanh niên đến, nói tiếp: "Còn đây là Tần Mật, tấn lớp sắc, quảng hán quận người, học thức uyên bác, như Tô Tần Trương Nghi chi tài."

Tần Mật nhanh chóng khoát tay cảm ơn, nói: "Liêu tướng quân quá khen vậy..."

Tần Phàm lại không cho rằng quá khen, trong lịch sử Tần Mật cùng Trương Ôn khẩu chiến, nói Trương Ôn không phản bác được. Vừa vặn có thể dùng làm ra khiến cho bốn phương.

Tần Phàm phân phó: "Tiên sinh đại tài như sấm bên tai, đặc biệt thỉnh trước sinh ra đảm nhiệm lễ Tào chủ sự, chủ trì trường học, cuộc thi, ngoại giao đối sự việc."

Tần Mật đại hỉ, bái tạ nói: "Chính chính là mật chỗ học! Đa tạ chúa công..."

"Đình đông... Chúc mừng Kí Chủ đạt được nhân tài một người: Tần Mật, phẩm chất đánh giá: B, ban thưởng kỹ năng điểm số 3 cái, Kí Chủ trước mắt kỹ năng điểm số 23 cái."

kỹ năng điểm số 26 cái."

"B007, Tàn Mật, 25 tuổi, tinh lực 159, khí lực 31. Chỉ huy 39, vũ lực 10, trí lực 73, chính trị 78. Vật lý né tránh 8%, kỹ năng né tránh 15%. Kỹ năng nhất 'Đàm phán kỹ xảo LV1', kỹ năng hai 'Tài hùng biện không ngại LV2'. Lớn nhất có thể học kỹ năng mấy hạn định là 3 cái."

Tàn Phàm tiếp theo lại nhất nhất hướng mọi người mời rượu.

Cuối cùng lại đây nơi này trước mặt Trương Tùng, nói: "Lớp Kiều Đại mới, có thể trước ủy khuất nhậm chức thương tổ chức mấy tháng, mà ôn hòa trọng dụng!"

Trương Tùng liên tục thi lễ, nói: "Chúa công trạc vurun ra chi ân, tưng suốt đời khó quên! Gia huynh chi tài không thua ta, nguyện thư một phong, mời hấn đến đây đến cậ nhờ chúa công!"

Tàn Phàm đại hi, vỗ tay lời nói: "Cũng làm trọng dụng!"

"Định đông... Chúc mừng Kí Chủ đạt được nhân tài một người: Trương Tùng, phẩm chất đánh giá: A, ban thường kỹ năng điểm số 4 cái, Kí Chủ trước mất kỹ năng điểm số 30 cái."

"A009, Trương Tùng, 17 tuổi, tinh lực 153, khí lực 34. Chỉ huy 25, vũ lực 6, trí lực 88, chính trị 82. Vật lý né tránh 6%, kỹ năng né tránh 9%. Kỹ năng không có. Lớn nhất có thể học kỹ năng mấy hạn định là 3 cái."

Tiệc rượu một mực tiếp tục nơi này thâm dậ, thủ hạ tất cả mọi người say đến bất tỉnh nhân sự. An bài Tiểu đầy tớ thị nữ từng cái một đưa đến phòng trọ, Tàn Phàm vậy mà thất tha thất thêu sau này chỗ ở đi đến.

Một đêm này, Tàn Phàm chỉ cảm thấy "Tiểu Dịch" hơi có vẻ không lưu loát, hơi có trốn tránh, lại là có khác một phen tư vị...

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỹ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Khai phủ xây dựng nha (năm)

Tàn Phàm thống lĩnh Lương Châu tám quận, chinh đồn lại trị, khích lệ khóa dân nuôi tằm, tùy tiện dao mỏng phú, tại Lương Châu trong dân chúng có được rất cao hi vọng của mọi người, tụ họp Lương Châu dân chúng dân tâm.

Sau đó, một tòa cầu hiền quán, một tờ chiêu hiền bảng, khiến hàn môn đệ tử trắng trợn ăn mừng, vỗ tay khen. Chiêu hiền bảng truyền khắp Lương Châu, phạm vi liên quan đến toàn bộ Lương Châu cùng với xung quanh Ích Châu, Kinh Châu, Lương Châu.

Chỉ cần là nhân tài, Tàn Phàm đều muốn mướn người, đều muốn trao tặng chức quan. Có câu là học được văn võ Nghệ viện, bán hàng Đế vương nhà ta, Đế vương nếu không nhận thức, bán tại biết hàng người.

Thiên hạ chiến hỗn loạn, người sáng suốt cũng có thể nhìn ra trong đó mờ ám, cũng có được kiến công lập nghiệp tâm tư.

Tàn Phàm một tờ cầu hiền lệnh, lập tức tác động vô số người chi tâm.

Nam Trịnh huyện.

Một tên binh lính trong tay cầm một trương bố cáo, rất nhanh chạy đến ngoài cửa thành, đem trong tay bố cáo dán tại trên tường thành. Không bao lâu, văng lai tại Nam Trịnh người đi đường trông thấy bố cáo, lập tức điên vọt lên lại, muốn xem rõ ràng bố cáo bên trên nội dung.

Một người bốn mươi trung niên nhân trông thấy bố cáo bên trên tin tức, lập tức phát ra hoan hô ủng hộ. Lần này, lại càng là hấp dẫn vô số người ngừng chân quan sát.

"Mau nhìn, Lương Châu cầu hiền chương trình ra."

"Haha, đi rồi, đi ghi danh!"

"Tận dụng thời cơ a, đi trước báo danh rồi."

Tiếp cận bố cáo dân chúng xem hết bố cáo bên trên nội dung, rất nhanh nhảy lên ra đám người, nhanh chóng dứt bỏ.

Một cái một cái người hướng bên trong chen vào lại, lại có một cái một cái người chạy đến, đại đa số mặt người bên trên đều mang theo sắc mặt vui mừng, mặt người hớn hờ.

Đám người, bỗng nhiên đi tới một người cường tráng thanh niên.

Người này thanh niên thân mặc một bộ vải bố thô bào, ngày thường là lưng hùm vai gấu, tuy tuổi trẻ, lại cực kỳ cường tráng, lộ ra một cổ nhanh nhẹn dũng mãnh khí tức. Thanh niên sau lưng đeo lưng mang nhất can đại thương, dáng đám người, quả thực là hạc giữa bầy gà, tựa như người chung quanh đã thành phụ gia. Hắn đưa tay sờ sờ sau lưng lộ ra băng lãnh hàn ý đại thương, thì thào lầm bầm: "Văn thử, võ thử, đây là một cái trở nên nổi bật cơ hội, nhất định phải nắm chặt."

Sau khi nói xong, thanh niên lưng mang đại thương hướng võ đài phương hướng bước đi.

Lưng mang đại thương thanh niên rời đi, sau đó không lâu, lại có một người nho nhã thanh niên từ trong đám người nện đi ra. Người này thanh niên nghi biểu bất phàm, xương gò má cao vút, mũi cao thẳng, mọc ra nhất Trương Quốc chữ mặt, hai mắt sáng ngời như thần, đứng ở trong đám người, tự có một cổ bất phàm khí độ, làm cho người không thể bỏ qua. Thanh niên thân mặc thanh sắc nho bào, đầu đội phác khăn, ra đoàn người, vậy mà hướng võ đài phương hướng bước đi.

Cùng lúc đó, Lương Châu đề bạt nhân tài văn thử cùng võ thử, trước sau tiến hành.

Văn thử khảo hạch, không hề giống rõ ràng thanh như vậy lấy kinh điển lý luận khảo hạch làm chủ, là lấy cá nhân chân thực năng lực với tư cách là khảo hạch.

Chính bởi vì như thế, rất nhiều đọc chết sách con một sách, hoặc là cuồng vọng không cố kỵ lại không có thực học nho sinh đều bị loại bỏ, cuối cùng lưu lại người cũng có thực học.

Chỉ bất quá, thế gia đệ tử như trước chiếm giữ đa số, hàn môn đệ tử chiếm giữ số ít. Bởi vậy có thể thấy, quyền nói chuyện như trước nắm giữ ở trong đại tộc.

Tuy những mọi người này tộc đệ tử chức quan không lớn, lớn nhất cũng chính là Huyện lệnh cấp một, về phần chức quan thấp kém, còn có thật nhiều người là tiểu quan lại, thuộc lại. . . , nhưng Tần Phàm thực lực càng ngày càng mạnh, chỉ cần tại Tần Phàm dưới trưởng làm quan, chính là một mảnh thông thiên đường bằng phẳng. Chỉ cần chịu đựng tâm làm việc, an tâm làm việc, nhất định có thể từng bước một đi lên trên, tiến nhập Lương Châu quan trường trung tâm.

Văn thử, đứng đầu xuất chúng người là thuộc về Đồng Hòa, Hướng Lăng, Trương Nhậm mấy người kia, có thể nói là tài hoa xuất chúng, tiếng tăm lừng lẫy, tại trong lịch sử lưu lại trùng điệp một bút. Đợi đến võ thử thời điểm, xuất hiện võ tướng liên tương đối ít, chỉ có Trương Nhậm, Trương Nam tương đối xuất chúng, còn lại đại tộc đệ tử tài văn chương có thể, nhưng võ nghệ thừa thót, giương tài năng trẻ gần như không có.

Đồng Hòa, chữ Âu Tế. Cuối thời Đông Hán, Đồng Hòa ti lệ gia tộc tây dời. Tại Lưu Chương thủ hạ lần lượt đảm nhiệm ngư phủ, Giang Nguyên Huyện trưởng và thành đô Huyện lệnh, đảm nhiệm bên trong làm gương tốt, cải thiện tôn trọng xa hoa bầu không khí. Dời đảm nhiệm Ích Châu Thái Thú, cùng dân tộc thiểu số ở chung hòa hợp, rất được bọn họ kính yêu. Kiến An mười chín năm (công nguyên 214 năm), Lưu Bị đánh chiếm Ích Châu, mệnh Đồng Hòa là chương quân Trung Lang tướng, cùng Gia Cát Lượng cộng đồng chủ trì chính mình trong phủ sự việc.

Hướng Lăng, tự Cự Đạt. Tương Dương quận Nghi Thành huyện người. Trước kia sư từ tại Tư Mã Huy, theo Lưu Bị nhập Thục, nhiều lần đảm nhiệm Ba tây, Tương Kha, phòng lãnh Thái Thú, cũng báii bộ binh giáo úy, lĩnh thừa tướng trưởng sử, theo thừa tướng Gia Cát Lượng Bắc Phạt. Lúc tuổi già chuyên tâm nghiên cứu điển tịch, hướng dẫn thanh niên học, trong nhà tàng thư phong phú, chịu cả nước tôn trọng.

Trương Nhậm, chữ Công Nghĩa. Sinh ra ở bản Hàn gia đình, từ nhỏ liền gan lớn dũng cảm, làm người như chí hướng tiết. Ra làm quan Ích Châu, quan đảm nhiệm làm Lưu Bị tiến quân bao vây lạc thành, Trương Nhậm siết Binh chiến tại kim nhạn kiều, lại chiến bại bị bắt. Lưu Bị nghe nói Trương Nhậm chí trung dũng, làm quân sĩ chiêu hàng Trương Nhậm, Trương Nhậm lạnh lùng đáp: "Lão thần ta cuối cùng là sẽ không hầu hạ hai chủ." Vì vậy bị sát, Lưu Bị hơi bị thờ dài.

Trương Nam, chữ Văn Tiến. Lưu Bị công phạt Ngô quốc, lấy Trương Nam là phía trước bộ. Lưu Bị bị Lục Tồn đánh bại, Trương Nam chết trận. Dương đưa giong " quý hán phụ thần khen " đánh giá: "Thôi nguyên tùy tiện khẩu, tổn hại thì gây nên hại, Văn Tiến phản thần, cùng tại đây khốn cùng, hoạn môn sinh một người, về phần to lớn."

Lần này văn thử cùng võ thử, tuy chọn lựa ra tới đều là cơ sở quan viên, nhưng chỉ cần rèn luyện một phen, Tần Phàm tin tưởng đại đa số người cũng có thể lại hướng lên một bước, trở thành Lương Châu tầng giữa cột trụ. Liên quan đến Lương Châu phát triển, Trịnh Thái, Diêm Phô mấy người không dám chậm trễ chút nào, căn cứ từng cái một thí sinh khảo hạch thành tích, tới xác định mỗi người chức quan, lại ký phát mệnh lệnh.

Bởi vì chọn lựa ra người tới rất nhiều, mỗi ngày từ châu Mục phủ ký phát bổ nhiệm vô số kẻ, châu Mục phủ mọi người có thể nói là loay hoay chân không chạm đất, không có nghỉ ngơi thời gian.

Tần Phàm thì nhất nhất cùng tân tiến thu vào trong trường nhân tài trò chuyện với nhau, điều tra bọn họ cá nhân thuộc tính, thu bọn họ thuần phục ban thường.

"Đình đông... Chúc mừng Kí Chủ đạt được nhân tài một người: Đồng Hòa, phẩm chất đánh giá: A, ban thưởng kỹ năng điểm số 4 cái, Kí Chủ trước mất kỹ năng điểm số 34 cái."

"A010, Đồng Hòa, 18 tuổi, tinh lực 191, khí lực 30. Chỉ huy 57, vũ lực 34, trí lực 75, chính trị 87. Vật lý né tránh 9%, kỹ năng né tránh 17%. Kỹ năng không có. Lớn nhất có thể học kỹ năng mấy hạn định là 3 cái."

Tần Phàm bổ nhiệm Đồng Hòa là hộ Tào chủ sự, hiệp trợ Trịnh Hồn quản lý hộ Tào mọi việc. Dù sao mình khiến Trịnh Hồn kiêm chức quá nhiều, cũng có rèn luyện Đồng Hòa, tương lai ngoại phóng là quận trưởng cần nhắc.

"Đình đông... Chúc mừng Kí Chủ đạt được nhân tài một người: Hường Lăng, phẩm chất đánh giá: A, ban thưởng kỹ năng điểm số 4 cái, Kí Chủ trước mất kỹ năng điểm số 38 cái."

"A011, Hường Lăng, 19 tuổi, tinh lực 177, khí lực 28. Chỉ huy 35, vũ lực 18, trí lực 74, chính trị 74. Vật lý né tránh 7%, kỹ năng né tránh 11%. Kỹ năng không có. Lớn nhất có thể học kỹ năng mấy hạn định là 3 cái."

Tần Phàm dời Trương Tùng là lại Tào chủ sự, bổ nhiệm Hường Lăng tiếp nhận hãn hộ Tào thương tổ chức lang trung chi chức.

"Đình đông... Chúc mừng Kí Chủ đạt được nhân tài một người: Trương Nhậm, phẩm chất đánh giá: S, ban thưởng kỹ năng điểm số 5 cái, Kí Chủ trước mất kỹ năng điểm số 43 cái."

"S005, Trương Nhậm, 17 tuổi, tinh lực 201, khí lực 30. Chỉ huy 83, vũ lực 80, trí lực 80, chính trị 59. Vật lý né tránh 19%, kỹ năng né tránh 13%. Kỹ năng không có. Lớn nhất có thể học kỹ năng mấy hạn định là 3 cái."

Lại là một cái có thể một mình đảm đương một phía văn võ gồm nhiều mặt chi tài, Tần Phàm bổ nhiệm Trương Nhậm là xây dựng trung giáo úy, mộ binh 500, xây dựng thứ sáu doanh, tạm liệt đình các loại.

"Đình đông... Chúc mừng Kí Chủ đạt được nhân tài một người: Trương Nam, phẩm chất đánh giá: C, ban thưởng kỹ năng điểm số 2 cái, Kí Chủ trước mất kỹ năng điểm số 45 cái."

"C001, Trương Nam, 18 tuổi, tinh lực 178, khí lực 24. Chỉ huy 57, vũ lực 71, trí lực 46, chính trị 34. Vật lý né tránh 13%, kỹ năng né tránh 7%. Kỹ năng không có. Lớn nhất có thể học kỹ năng mấy hạn định là 2 cái."

Tần Phàm bổ nhiệm Trương Nam là giáo úy, mộ binh 500, xây dựng Đề thất doanh, tạm liệt đình các loại.

Mà Trương Tùng chi huynh, Trương Túc, cử nhà ta tự Ích Châu dời vào Nam Trịnh.

Trương Túc, chữ quân kiêu, như uy nghi, dung mạo thậm vĩ.

Tần Phàm khảo sát, bổ nhiệm Trương Túc làm lễ Tào học tổ chức lang trung, chuyên trách phụ trách Lương Châu đại học nhà cùng cầu hiền quán liên quan công việc.

"Đình đông... Bởi vì Trương Túc tử duy thuộc tính tổng không có đạt tới 200, Kí Chủ vô pháp đạt được nhân tài thuần phục ban thưởng."

Tần Phàm thấy mình đã góp nhặt 45 cái kỹ năng điểm số, nhện không được tài đại khí thô phân phó: "Nhìn xem hồi đoái bình đài như vật gì tốt "

"Đình đông... Hồi đoái bình đài khởi động thành công, kho số liệu chuẩn bị hoàn thành."

"Chuẩn bị tuyển đạo cụ T007, quý báu cung điều. Vũ lực +4, tốc độ công kích +10%, kèm theo kỹ năng 'Nhật Nguyệt hàng loạt' . Giá cả: Năm vạn năm ngàn kim hoặc 11 cái kỹ năng điểm số."

"Chuẩn bị tuyển đạo cụ T008, Tê Ngưu bảo giáp. Đề cao vật lý phòng hộ năng lực. Vật lý né tránh + 15%. Giá cả: Bốn Vạn Kim hoặc 8 cái kỹ năng điểm số."

"Chuẩn bị tuyển đạo cụ T009, thép rồng điểm thép thương. Vũ lực +6, tốc độ công kích +20%. Giá cả: Sáu Vạn Kim hoặc 12 cái kỹ năng điểm số."

"Chuẩn bị tuyển đạo cụ T010, Kim Bảo hòm. Sau khi mở ra có thể kích hoạt đặc biệt nhiệm vụ, sau khi hoàn thành sẽ đạt được tam tinh ban thưởng. Giá cả: Năm Vạn Kim hoặc 10 cái kỹ năng điểm số."

"Chuẩn bị tuyển đạo cụ T011, bồng bạc bảo rương. Sau khi mở ra có thể kích hoạt đặc biệt nhiệm vụ, sau khi hoàn thành sẽ đạt được nhị tinh ban thưởng. Giá cả: Ba vạn năm ngàn kim hoặc 7 cái kỹ năng điểm số."

"Chuẩn bị tuyển đạo cụ T012, đồng bảo rương. Sau khi mở ra có thể kích hoạt đặc biệt nhiệm vụ, sau khi hoàn thành sẽ đạt được nhất tinh ban thưởng. Giá cả: Hai Vạn Kim hoặc 4 cái kỹ năng điểm số."

Tần Phàm thăm nói: "Cái này bảo rương nhiệm vụ ban thưởng dựa vào không đáng tin cậy a?"

"Kí Chủ xin yên tâm, tiền nào đồ nấy. Như hoàn thành hệ thống nhiệm vụ, đem cũng tìm được vượt quá tại hồi báo, hay là phẩm chất là S nhân tài trực tiếp đến cây nhờ, hay là nào đó quận Thái Thú chủ động quy thuận, hay là học nơi này hiếm có thiên phú kỹ năng, hay là đạt được lớn bảo tàng..."

Nghe hệ thống cô động, Tần Phàm chỉ tâm ngứa khó nhịn, dứt khoát đem quyết định chắc chắn, nói: "Kim Bảo hòm!"

"Đình đông... Kí Chủ hồi đoái Kim Bảo hòm thành công, bởi vì tạm tồn hệ thống hậu trường hoàng kim chưa đủ, tự động lựa chọn khấu trừ 10 cái kỹ năng điểm số, Kí Chủ trước mắt còn thừa 35 cái kỹ năng điểm số."

Tần Phàm đột nhiên âm hiểm cười nói: "Bảo rương mở! Rương hòm đổi thành hoàng kim, tạm tồn hệ thống hậu trường!"

"Không mang theo Kí Chủ chơi như vậy đây!" Hệ thống oán trách hồi lâu, trầm mặc nửa ngày lại rốt cục đáp ứng nói: "Được rồi... Xét thấy lần đầu hồi đoái bảo rương, đồng ý Kí Chủ thỉnh cầu. Thế nhưng lần sau không thể chiếu theo lệ này nữa! Thỉnh Kí Chủ ghi nhớ nhiệm vụ tình hình cụ thể và tỉ mỉ, như không đúng hạn yêu cầu hoàn thành thì sẽ như nhất định trừng phạt!"

"Kim Bảo hòm tam tinh nhiệm vụ. Hạn thi công nguyên 190 năm trước hoàn thành. Kí Chủ thúc đẩy "Hán thất bị thương nặng" "Đồng Trắc bá Kinh Sư" "Mười tám lộ chư hầu thảo Đông" "Tam Anh chiến Lữ Bố" tình tiết kết quả. Tất cả tình tiết yêu cầu do Kí Chủ làm đội trưởng thúc đẩy, mà lại mười tám lộ chư hầu như bất khả ít nhiều một đường hay là thiếu một đường, Tam Anh chiến Lữ Bố cần lấy Kí Chủ hiện hữu nhân tài đánh bại Lữ Bố. Thành công thì đạt được vượt quá tại hồi báo, hay là phẩm chất là S nhân tài trực tiếp đến cây nhờ, hay là nào đó quận Thái Thú chủ động quy thuận, hay là học nơi này hiếm có thiên phú kỹ năng, hay là đạt được lớn bảo tàng... Thất bại thì tỉ lệ tương ứng tồn thất (thì mất đi)... Thành công ban thưởng cần Kí Chủ tay động chất lọc, thất bại trừng phạt thì tự động gây ra..."

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỹ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 53: Hán chi loạn bởi vậy mới (nhất)

Bên trong bằng năm năm (công nguyên 188 năm) tháng tám, Thái úy Trương Ôn lên lớp giảng bài, lời nói: "Bệ hạ điều khiển cực đến nay, thiên hạ mặc dù an bài. Như vậy Đông cung chi vị không nên cửu không, thỉnh lập Thái Tử." Thẳng thắn yêu cầu Hán Linh Đế sắc lập Thái Tử dẹp an ổn xã tắc.

Thế nhưng Linh Đế thái độ ái muội, hồi phục nói, "Hoàng tử nhỏ tuổi, không thể quá."

Nguyên lai Hán Linh Đế nhiều năm qua thể yếu ít nhiều bệnh, sinh dục hai lớp Lưu Biện cùng Lưu Hiệp. Lưu Biện tức là gì Hoàng Hậu chỗ môn sinh, Lưu Hiệp thì là Vương Mỹ người chi tử, bất quá Vương Mỹ người tại môn sinh Lưu Hiệp về sau bị gì Hoàng Hậu hạ độc hại chết, Lưu Hiệp một mực do đồng thái hậu nuôi dưỡng. Những năm nay gì Hoàng Hậu dựa vào ca ca của mình là Đại Tướng Quân Hà Tiến, bên ngoài dựa vào ngoại thích, bên trong chương hậu cung, độc tôn hơu thắng tuyệt. Bất quá gì Hoàng Hậu biết tất cả những cái này đều là tạm thời, chỉ cần con của mình một ngày không có bị lập là Thái Tử, trở thành chân chân chính chính thái tử, đó chính là không tổn sức Kháo. Không chỉ một lần cơ hội, gì Hoàng Hậu tại Linh Đế chỗ đó thời bên gối phong, muốn cho hấn sớm một chút lập con của mình là Thái Tử, bất quá chỉ cần nhất nói đến đây chút Linh Đế liền qua loa đi qua.

Linh Đế trước kia sủng ái Lưu Hiệp chi mẫu Vương Mỹ người, tự nhiên đối với Lưu Hiệp yêu thích nhiều Lưu Biện, bất quá bởi vì gì Hoàng Hậu lòng ganh tỵ, hạ độc độc chết Vương Mỹ người, khiến Lưu Hiệp từ nhỏ không có mẫu, cho nên nội tâm đối với gì Hoàng Hậu âm thầm tức giận. Thế nhưng gì Hoàng Hậu ngoài có Hà Tiến, bên trong chương hậu cung, thế lực đã thành, Linh Đế cũng không thể tránh được. Linh Đế cũng nghĩ qua lập Lưu Biện, bất quá vừa nghĩ tới gì tâm địa của Hoàng Hậu, sợ tương lai Lưu Biện sau khi lên ngôi Lưu Hiệp không để cho tại gì Hoàng Hậu.

Một ngày này Linh Đế mới vừa lên hương, còn chưa ngồi nóng đít đâu, Đại Tướng Quân Hà Tiến liền ra ngoài tấu nói: "Bệ hạ, nay Thái Tử chi vị cửu treo, không ai trong quốc gia chi phúc, thỉnh bệ hạ sớm lập Thái Tử."

"Đại Tướng Quân nói thật là, bệ hạ nên sớm lập Thái Tử?" Lúc này Thái úy Trương Ôn vậy mà ra lớp nói.

"Thỉnh bệ hạ sớm lập Thái Tử." . . . Trương Ôn vừa nói xong, dưới bậc thềm ngọc liền đến vài chục người ra lớp thỉnh lập Thái Tử.

Linh Đế vậy mà biết mình một mực kéo lấy không phải biện pháp, cho thấy mờ miệng hỏi: "Các khanh ý tứ ta đã nghe tấu, bất quá người phương nào có thể thực hiện thái tử?"

"Bệ hạ, hoàng tử biện thuở nhỏ thông biện lanh lợi, có thể thực hiện Thái Tử." Thấy Linh Đế rất cục nả ra, Hà Tiến lập tức góp lời nói.

Linh Đế bồn ý là hướng vào Lưu Hiệp, bắt quá cái này Hà Tiến nên như thế nào ứng phó rồi

"Bệ hạ, hoàng tử hiệp nhân hiếu, có thể lập!"

Người này vừa nói, Hà Tiến lập tức thấp quay đầu sang chỗ khác nhìn, rốt cuộc là người đó như vậy không biết tốt xấu, phát hiện là tông thất người. Lưu Biện triều đình trợ lực là ngoại thích Hà Tiến, Lưu Hiệp triều đình trợ lực chính là tông thất, từ khi "Phế lịch sử lập Mục" chi tranh, hoạn quan thế lực cùng tông thất thế lực dần hình thành chiến lược liên minh.

"Thái úy, người ý nghĩ như thế nào?" Linh Đế thấy hai phe tranh chấp, quay đầu hỏi Trương Ôn.

Trong triều đình chủ yếu phân ra vài cánh, nhất phái là lấy Trương Nhượng, Kiên Thạc cầm đầu hoạn quan thế lực, nhất phái là lấy Hà Tiến, Hà Miêu cầm đầu ngoại thích thế lực, nhất phái là lấy Viên Ngỗi, Viên gấp cầm đầu sĩ tộc thế lực, nhất phái là lấy Lưu Yên, Lưu Ngụ cầm đầu tông thất thế lực. Mười thường tùy tùng tuy có phân thành Linh Đế tín nhiệm, nhưng cũng chỉ có thể ở trong đáy lòng bên trái phải hoàng đế, tùy ý góp lời vu hãm, mà ở trên triều đình quyền nói chuyện không nhiều lắm, không người sẽ bị gây nên khắp thiên hạ công kích.

"Lập Thái Tử chính là quốc trọng chuyện riêng, lập ai là Thái Tử chính là bệ hạ gia sự, toàn bộ do bệ hạ một câu mà quyết." Đây cũng là cái lão hồ ly, hai bên đều không đắc tội.

"Bệ hạ, hoàng tử biện có thể lập." Hà Tiến thế nhưng là khẳng định duy trì cháu ngoại của mình.

"Bệ hạ, hoàng tử Hiệp Dương là thái tử."

Hai phe ngay tại trên triều đình bắt đầu nhao nhao, hai bên đều nói ủng hộ của mình người có thể lập, cãi nhau.

"Được rồi, cãi nhau còn thể thống gì, việc này cho trầm làm tiếp cân nhắc, bãi triều." Nói xong Linh Đế trực tiếp phẫn nộ phất ống tay áo đi vào hậu điện.

"A phụ, người nói trầm nên lập ai là Thái Tử?" Tại hướng hươu trắng tuột đi trên đường, Linh Đế quốc bên người mười thường tùy tùng Trương Nhượng hỏi.

"Đây là bệ hạ gia sự, lão nô không dám lắm miệng, bắt quá hoàng tử hiệp ít nhiều loại này thánh thượng." Tuy nói đây là hoàng gia sự tình, bắt quá mười thường tùy tùng cùng Hà Tiến thế thành nước lửa, một khi Lưu Biện yên vị, Hà Tiến quyền thế lại càng thêm ngập trời, không có Linh Đế bao che, mười thường tùy tùng chẳng lẽ còn như đường sông? Cho nên mười thường tùy tùng toàn lực duy trì Lưu Hiệp, bởi vì một khi Lưu Hiệp yên vị, muốn dựa vào bọn họ tới ngăn được Hà Tiến. Trương Nhượng nói Lưu Hiệp ít nhiều loại này Linh Đế, ý tứ chính là Lưu Hiệp so với Lưu Biện phù hợp.

"A phụ, trầm nghĩ theo cao tổ phong Triệu vương chuyện riêng, lập hoàng tử biện là Thái Tử, khiến hiệp né đi sớm phong quốc, tuyền thế thần hộ vệ chi." Linh Đế biết Hà Tiến hiện tại là Đại Tướng Quân, thủ hạ có nhiều người phụ thuộc, hơn nữa khiến Lưu Hiệp lúc Thái Tử hấn khẳng định không phục, hiện tại cũng chỉ có thể khiến Lưu Biện là Thái Tử.

Trương Nhượng nghe xong linh lời của Đế nội tâm cả kinh, chẳng lẽ Linh Đế đã thỏa hiệp, nhóm người mình khẳng định chết không toàn thân a!

Trương Nhượng không có đọc qua sách, nhưng cũng biết cao tổ phong Triệu vương chuyện xưa. Hán đại năm đầu, cao tổ Lưu Bang sủng ái thích cơ, hướng vào bọn họ môn sinh nhi tử Lưu Như Ý, nhiều lần nghĩ lập Lưu Như Ý là Thái Tử, bắt quá bởi vì Lữ cùng đám đại thần đều phản đối, cho nên mới thôi. Thế nhưng về sau thích cơ tìm Lưu Bang khóc lóc kể lể, sợ tương lai Lữ hậu báo phục, vì vậy Lưu Bang liền phong Lưu Như Ý là Triệu vương, mà lui về đại thần Chu Xương là Triệu vương đối với, Chu Xương thị danh thần, do hấn phụ tá Lưu Như Ý, liền có thể tại chính mình sau khi chết bảo hộ bọn họ. Bất quá Lưu Bang không nghĩ tới chính là hấn sau khi chết Lữ điều đi Chu Xương, chiêu Triệu vương vào kinh, thừa dịp huệ Đế ra ngoài đi săn cơ hội độc chết hấn.

"Bệ hạ theo cao tổ chuyện riêng an bài hoàng tử hiệp, xác thực ổn thỏa, bắt quá. . ." Trương Nhượng cẩn thận nhỏ giọng nói.

"A phụ, có gì nghĩ ngờ?"

"Bệ hạ", Trương Nhượng ngẩng đầu nhìn Linh Đế, thấp giọng nói, "Triệu vương tuy có Chu Xương hộ vệ, bắt quá không thể thời điểm chờ đợi ở bên người, lúc trước Vương Mỹ người thăm xử trong nội cung còn. . . , huống hồ tới thì Hậu hoàng tử hiệp tại phía xa phong quốc, càng không thể hộ vệ bản thân an toàn." Trương Nhượng ý tứ rất rõ ràng, lúc trước mẫu thân của Lưu Hiệp Vương Mỹ người trong hoàng cung như Linh Đế bảo hộ, vẫn bị gì Hoàng Hậu hạ độc chết, nếu như tương lai bọn họ chỗ hiểm Lưu Hiệp, kia không phải càng sự tình dễ dàng.

Linh Đế nghe được Vương Mỹ người chuyện riêng, trong lòng cũng là mười phần tức giận, lại vừa nghĩ Lưu Hiệp không có bảo vệ cho mình, đoán chừng chính là kế tiếp Triệu vương.

"Thế nhưng Đại Tướng Quân thế lực đã thành, có thể làm gì?"

"Bệ hạ, Hà Tiến tuy là Đại Tướng Quân, bắt quá là chịu được bệ hạ ban ân, nay bệ hạ chế khuỷu tay tại tư, vô luận tương lai người phương nào là Đế, đều nhau chịu được trong đó chế khuỷu tay, bệ hạ chẳng lẽ đã quên trong ngành tướng quân, sao không thừa cơ gọt trong đó quyền thế."

Vừa nghe nói trong ngành tướng quân, Linh Đế trên mặt vậy mà xuất hiện vẻ giận dữ, năm đó ngoại thích lương ký, dựa vào chính mình ngoại thích, giết bằng thuốc độc vật Đế, tự tiện triều chính, kết bè kết cánh, mà lại lớn phong Lương thị một môn là hầu làm quan. Tuy về sau bị trừ, bắt quá việc này cách

bây giờ còn cũng không xa, Hà Tiến nếu quyền thế thực như vậy không người có thể chế, thật là có khả năng, bây giờ là trong triều còn có đại thần phản đối với hắn và như một đám trung với Hán thất lão thần, nếu như một khi lòng cánh đầy đủ, xuất hiện lương ký sự tình không phải là không có khả năng.

"Thế nhưng Hà Tiến Vũ Dục đã phong, trăm nên làm như thế nào rồi "

Trương Nhưộng biết Linh Đế đối với Hà Tiến sản sinh cố kỵ, không người cũng sẽ không hỏi nên làm như thế nào, chỉ cần có cố kỵ, kia mình có thể nghĩ biện pháp thu thập Hà Tiến.

"Bệ hạ, Hà Tiến chỗ dựa vào người, bất quá là tay cầm kinh đô và vùng lân cận binh quyền, bệ hạ có thể hạ chỉ, thiết lập nhất quân, chiêu bên ngoài quận có thể đem, lúc sau tâm phúc người lĩnh quân, phân ra trong đó thực lực quân đội."

"Có lý, trăm sau đó sẽ hạ chỉ thiết lập tây vườn tám giáo úy, bất quá hà tất do bên ngoài quận chiêu tướng lãnh, trực tiếp do a phụ đội thống lĩnh không phải tốt hơn, như vậy trăm cũng có thể yên tâm"

Trương Nhưộng nghe xong để mình đợi mười thường tùy tùng thống lĩnh tây vườn giáo úy chỉ chức, vốn là thật cao hứng, bất quá lập tức nghĩ đến nếu thiết lập chức vị đều hoạn quan đảm nhiệm, vậy khẳng định không chỉ là Hà Tiến không đồng ý, liên tông thất, sĩ tộc vậy mà nhất định không ủng hộ.

"Bệ hạ, như toàn bộ đề ta đội thống lĩnh, sợ bên ngoài đình như chỉ trích, bệ hạ chiêu bên ngoài đem vào kinh, bởi vậy không ai trong Hà Tiến người, thứ hai cũng có thể thi ân tại bọn họ, khiến bọn họ càng trung tâm với bệ hạ, sau đó chỉ cần khiến hoàng cửa Kiền Thạc làm chủ, như vậy liền có thể trực tiếp nghe lệnh bởi bệ hạ, lại có thể phân ra Hà Tiến chi quyền."

"A phụ nói có lý, ngày mai trăm liền ban chiếu!"

Lạc Dương, Đại Tướng Quân Hà tiến vào phủ đề.

"Thiệu, khấu kiến Đại Tướng Quân." Viên Thiệu cung kính nơi đây quỳ rạp xuống đất, hướng Hà Tiến khấu ba cái khấu đầu.

"Ha ha ha, dâng lên mau mau xin đứng lên." Hà Tiến đội Viên Thiệu khấu chân ba cái khấu đầu mới lên phía trước đem chỉ nâng dậy, phủ râu cười nói: "Vốn năm đầu thiếu, phong thái không thua đường cái, Viên cửa bốn thế Tam công, có người kẻ tặc, thật sự là thật đáng chúc mừng."

Đứng trang nghiêm một bên Tư Không Viên Bàng gấp hướng Viên Thiệu nói: "Còn không tạ ơn Đại Tướng Quân dẫn dắt chi ân."

Viên Thiệu lần nữa đại lễ thăm viếng, cung kính nói: "Thiệu, ít nhiều tạ Đại Tướng Quân dẫn dắt chi ân."

Hà Tiến thân mật nơi đây khoác lại Viên Thiệu chỉ thủ, hướng Viên Bàng nói: "Tới tới tới, Chu Quang (Viên Bàng tự) huynh, Bỏ Sơ mà lại mời ngồi vào."

Ba người phân chủ khách ngồi xuống, Hà Tiến sắc mặt dần dần trở nên nghiêm túc lên, hướng Viên Bàng nói: "Chu Quang huynh, vừa mới Hoàng Hậu khiển người đưa tới mật thư, thiên tử dĩ nhiên đáp ứng Yêm đảng, ngày mai triều hội đem hạ chỉ thiết lập tây vườn tám giáo úy, có thể làm gì?"

Viên Bàng mỉm cười, lạnh nhạt nói: "Hạ quan hôm nay đến đây, chính là vì việc này."

Hà Tiến bối rối nói: "Hà?"

Viên Bàng từ trong tay áo rút ra một cuốn sách lụa, trình trọng biểu thị mệnh lệnh nơi đây đưa cho Hà Tiến trong tay, Hà Tiến đem sách lụa mở ra án phía trước chậm rãi triển khai, đọc nhanh như gió, chớp chớp duyệt bỏ đi, không khỏi mất lộ ra sắc mặt kinh hãi, hướng Viên Bàng nói: "Viên Tư Không, việc này thật đúng?"

Viên Bàng nghiêm mặt nói: "Thật đúng! Hạ quan đã liên lạc đại thần đạt thành nhất trí."

"Tốt hơn, thật tốt quá!" Hà Tiến công đoạn nói, "Liên theo Tư Không chi kế."

Là lấy, Linh Đế tại Lạc Dương tây vườn chiêu mộ tráng đinh thiết lập tây vườn tám giáo úy. Bên trên trường quân đội úy Tiểu Hoàng cửa. Kiền Thạc, trung quân giáo úy Hồ Bí Trung Lang tướng. Viên Thiệu, hạ trường quân đội úy đồn cười giáo úy. Bảo hồng, điển trường quân đội úy nghị lang. Tào Tháo, trợ quân bên trái giáo úy Triệu dung, trợ quân phải giáo úy Phùng phượng, bên trái giáo úy gián nghị đại phu. Hạ mưu, phải giáo úy Thuần Vu Quỳnh.

Chư giáo úy thống tại Kiền Thạc. Tiểu Hoàng cửa Kiền Thạc tổng quản tất cả quân, trực tiếp thụ mệnh tại hoàng đế. Nhất thời thanh thế to lớn, liền Hà Tiến cũng chịu lấy trong đó mệnh lệnh.

Bên trong bằng sáu năm (công nguyên 189 năm) tháng tư, Linh Đế bệnh tình nguy kịch.

"Bệ hạ, ngài có thể phải bảo trọng thân thể a!" Trong hoàng thành trong điện, Linh Đế thổ huyết không chỉ, Trương Nhưộng đám người cho thấy lo lắng vạn phần, không biết thì sao.

Linh Đế thổ huyết, ung dung tỉnh lại, kéo Trương Nhưộng, tay của Kiền Thạc, suy yếu nói: "Trăm muốn lập hoàng tử Lưu Hiệp là Đế, thế nhưng chưa trừ diệt Hà Tiến, Lưu Hiệp ngôi vị hoàng đế đi bất ổn, trăm tự biết đại nạn đã tới, mong rằng ái khanh đội niệm cùng trăm tương nhu hai mươi năm tình cảnh, tại trăm sau khi chết, tru sát Hà Tiến, lập hoàng tử Lưu Hiệp là Đế, trăm tại dưới cửu tuyền cũng thế nhắm mắt vậy!"

"Bệ hạ yên tâm, lão nô nhưng như một hơi, chắc chắn đỡ hoàng tử hiệp leo lên ngôi vị hoàng đế." Kiên Thạc lập tức lập tức đối với Linh Đế đã bái ba bái, chỉ thiên thể nói.

"Nếu có thể như thế, trẫm nhắm mắt vậy! Không làm gì được có thể cùng ái khanh đợi lại chờ chén sung sướng..." Nói xong, Linh Đế cánh tay rũ xuống, trương làm trên phía trước dò xét hơi thở, phát hiện hán Đế đã khí tuyệt, hưởng đêm 30 hai tuổi.

Kiên Thạc, Trương Nhưộng đám người lập tức là gào khóc, nửa ngày, Kiên Thạc ngừng lại nước mắt, đối với Trương Nhưộng đám người nói: "Lão nô chịu được bệ hạ Thiên Ân, bệ hạ làm chung như chữ, tru sát Hà Tiến, đỡ hoàng tử Lưu Hiệp đăng cơ, các người ở trong đình phong tỏa bệ hạ bằng hà tin tức, sát Hà Tiến chuyện này liền có đề ta làm."

Vì vậy Kiên Thạc lấy thiên tử danh nghĩa thỉnh gì sau khi tiến vào cung, thế nhưng Hà Tiến mới từ bên ngoài hướng sau khi tiến vào cung, Kiên Thạc Tư Mã Phan ẩn đi ra sao tiến quen biết cũ, hướng Hà Tiến trước mặt đi đến, cùng sử dụng ánh mắt ám chỉ Hà Tiến, Hà Tiến kinh hãi, vội vàng rời khỏi, từ nhân tiện nói trở lại quân doanh, sau đó đối xưng chính mình ngã bệnh, không thể vào cung, Kiên Thạc kế hoạch bởi vậy thất bại.

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Hán chi loạn bởi vậy mới (hai)

Hôm sau.

Hà Tiến liền dẫn đủ loại quan lại tiến cung diện thánh, thế mới biết hán Đế đã băng hà, lập tức Hà Tiến lấy thân phận Đại Tướng Quân liên hợp Hoàng Hậu Hà Thị tuyên bố do hoàng trưởng tử Lưu Biện đăng cơ xưng đế, Kiên Thạc đám người thấy Hà Tiến đám người thế lớn, không thể mạnh mẽ, chỉ có thể đáp ứng, hoàng tử Lưu Biện có thể thuận lợi đăng cơ.

Lưu Biện cùng ngày tại Gia đức điện đăng cơ xưng đế, tuyên bố tôn mẫu thân gì Hoàng Hậu là Hoàng Thái Hậu, bởi vì thiếu Đế còn trẻ, Hà Thái Hậu lâm triều xưng chế, cũng đại xá thiên hạ, cải nguyên là ban đầu bằng, phong chín tuổi Hoàng đệ Lưu Hiệp là Bột Hải vương. Phong Hậu tướng quân Viên Ngỗi là Thái Phó, cùng Đại Tướng Quân Hà Tiến cùng ghi chép Thượng Thư chuyện riêng.

Kiên Thạc tại thiếu Đế yên vị vẫn muốn thay đổi lập hoàng tử hiệp, lại sợ hãi Hà Tiến cầm quyền là giết mình, chính là cầu trợ ở Triệu trung đội khác loạn quan, nhưng bọn họ hoặc cùng Hà Tiến thân cận, hoặc vì tự bảo vệ mình, không nghe từ lời của Kiên Thạc, ngược lại hướng Hà Tiến bán rỏ Kiên Thạc. Không lâu sau, Hà Tiến chính là mệnh lệnh hoàng cửa làm bắt Kiên Thạc cũng tru sát chỉ, Trương Nhưộng đội mười thường tùy tùng bởi vì Hà Thái Hậu đối với bảo vệ, có thể may mắn thoát khỏi.

Tin tức truyền tới Hán Trung, Tàn Phàm tuy đã sớm ngờ tới sẽ có một ngày như vậy, thế nhưng lúc này một ngày thật sự đến thời điểm, Tàn Phàm trong nội tâm hay là không khỏi thấp thỏm, kế tiếp sẽ trình diễn Đồng Trác bá Kinh Sư, chư hầu thảo Đông, quân hùng cắt cứ đội lớn tranh đại loạn xu thế...

Chính mình xuyên việt ưu thế sẽ càng ngày càng nhỏ, thành mau chóng trừ tính!

Tàn Phàm một mặt phân phó Lương Châu tám quận nắm chặt trừ bị, một mặt mang theo Diễm Vi, phương vui mừng, Nhạc Tiến, dẫn kị binh nhẹ nhanh chóng đến Lạc Dương.

Ban đêm, Tàn Phàm lặng lẽ mò tới Trương Nhưộng phủ đệ, Lý quản gia biết được nguyên do, không dám lãnh đạm, vội vàng tìm về Trương Nhưộng.

Trương làm cho biết là Tàn Phàm tự mình tìm tới, kinh ngạc nói: "Tàn Phàm, như thế nào đột nhiên hỏi kinh sao?"

Tàn Phàm về mặt nghiêm túc nói: "Đại sự không ổn vậy, tại hạ biết được Đại Tướng Quân ý muốn gia hại tại Nhưộng công!"

"Thật sự là buồn lo vô có! Đại Tướng Quân muốn giết chính là Kiên Thạc, không phải chúng ta, hiện tại Kiên Thạc chết rồi, chúng ta đối với hán vẫn không có uy hiếp, hán làm sao có thể sát chúng ta đây?" Trương Nhưộng cười ha ha nói, hiển nhiên là đem Tàn Phàm nói như vậy trở thành một truyện cười.

Tàn Phàm lắc đầu, cười nói: "Nhưộng công cái này là không tin tại hạ a! Kia Nhưộng công cũng biết, Đại Tướng Quân Hà Tiến đã bí mật phát hịch văn tại tất cả vừa mới Mục, thích sứ, tướng quân, khiến bọn họ lãnh binh chạy đến Lạc Dương tru sát Nhưộng công đám người."

Trương Nhượng nghe vậy, đầu tiên là lấy làm kinh hãi, thế nhưng cũng chỉ là như vậy trong tích tắc, lập tức liền khôi phục trấn định, nói "Ngươi lời ấy thật đúng?"

"Nhợng công cùng Hà Tiến ở giữa ân oán, không cần ta nhiều lời, ngài trong lòng mình cũng có thể minh bạch a! Tiên đế mắt không được một tháng, Hà Tiến liền dám âm thầm giết bằng thuốc độc đồng thái hậu, vì cái gì liền không thể giết Nhợng công các ngươi rồi "

Trương Nhượng lúc này cho thấy tin bảy tám phần, chính như Tần Phàm theo như lời, hẳn cùng với Hà Tiến trong đó có thể nói là thủy hỏa bất dung, sĩ tộc đối với chính mình cho thấy căm thù đến tận xương tủy, hẳn không thể đưa hẳn tháo thành tám khối, một khi bọn họ có cơ hội, nhất định sẽ động thủ với tự mình. Đồng thái hậu là Linh Đế thân sinh mẫu thân, Hà Tiến cũng dám phái người sát hại, huống chi là hẳn Trương Nhượng.

"Nhợng công nếu vẫn không tin, có thể phái người âm thầm giám thị Đại Tướng Quân phủ, ta còn biết, Hà Tiến lần này là nghe theo Viên Thiệu, Tào Tháo dám người đề nghị, muốn đối với Nhợng công hạ thủ." Tần Phàm nhìn mặt mà nói chuyện, tiến thêm một bước dẫn đạo nói.

Trương Nhượng thời điểm này cho thấy càng thêm đã tin tưởng, lập tức thay đổi sắc mặt, cười ha hả nhìn Tần Phàm, cười nói: "Tần Phàm, rất tốt! Lần này đa tạ!"

Tần Phàm nghe vậy, khoát tay cười nói: "Nhợng công nói quá lời! Tại ngươi ta tương giao mới bắt đầu cũng đã nói, không phụ hứa hẹn, ta thế nhưng là một mực làm được. Nhợng công, kỳ thật lần này ta vậy mà có một việc muốn mời Nhợng công hỗ trợ."

"Ngươi nói đi!"

Tần Phàm nhìn chung quanh, rồi mới lên tiếng: "Nhợng công, ta muốn cầu một đạo đóng dấu chồng ngọc tỷ trống rỗng thánh chỉ."

Trương Nhượng sững sốt một chút, hẳn tuyệt đối không có không nghĩ được Tần Phàm là đưa ra yêu cầu này. Lần lượt Trương Nhượng suy đoán, Tần Phàm đơn giản là muốn thăng quan mà thôi, nhưng là bây giờ lại phải nhất đạo thánh chỉ, hay là đóng dấu chồng ngọc tỷ trống rỗng thánh chỉ, chẳng khác nào nói đạo thánh chỉ này sẽ do Tần Phàm chính mình viết, nghĩ viết cái gì cũng có thể.

"Chúng ta có một chuyện không rõ, ngươi muốn cái này đồ vật làm gì dùng?"

Tần Phàm cười nói: "Kỳ thật chính là chưa thấy qua, lần trước nghị định bổ nhiệm, cũng chỉ là như Thượng Thư Lệnh phát ra, cho nên rất muốn nhìn một chút, thánh chỉ đến cùng là cái dạng gì, ngọc tỷ là cái dạng gì, nhưng thật sự là ngọc tỷ là khẳng định không thể nhìn, nhưng nhìn nhìn ngọc tỷ phía trên chữ, coi như là trò chuyện lấy an ủi."

Trương Nhượng tự nhiên là không sẽ tin tưởng Tần Phàm biên lý do, cho nên hẳn không dám đáp ứng.

Tần Phàm thấy thế, xòe bàn tay ra, cười nói: "Ta nguyện ra năm ngàn kim."

"Cái này..."

"Nhất Vạn Kim."

Trương Nhượng còn không có đáp ứng.

"Hai Vạn Kim..."

Tần Phàm nhìn Trương Nhượng tham lam ánh mắt, đứng dậy sửa sang lại quần áo một chút, cười nói: "Nếu như Nhợng công làm khó, quên đi a! Cáo từ!"

Thấy Tần Phàm không lại ra giá, Trương Nhượng vội vàng đứng dậy ngăn cản Tần Phàm, cười nói: "Mà thôi, mà thôi! Không cần như thế, đã có tại đây yêu cầu, kia chúng ta tạm thời thử một lần."

"Tốt hơn! Lúc trời tối, hay là thời gian này, một tay giao tiền, một tay giao hàng, hi vọng Nhợng công không phụ hứa hẹn!"

Lúc này, Hà Tiến trong phủ, Hà Tiến chính nằm rạp xuống tại một người tuổi trẻ nữ tử trên người, làm lấy vui thích sự tình, đột nhiên phía trên mái ngói rơi xuống, một người hắc y nhân từ nóc nhà tháo chạy vào giữa phòng, cầm trong tay lưỡi dao sắc bén phóng tới Hà Tiến, Hà Tiến lại càng hoảng sợ, vội vàng bò lên, hô to "Có thích khách!", ngoài cửa vệ sĩ bên trong vọt vào, hắc y nhân kia liền tiếp đâm Hà Tiến vài cái, cũng không có tổn thương chỗ hiểm.

Thời điểm này vệ sĩ vọt vào, thích khách chuẩn bị đào tẩu, thế nhưng là bị vệ sĩ đá ngã lăn trên mặt đất, thích khách vội vàng tự vận chết.

Hà Tiến lập tức là tức giận không thôi, lấy dao đem thích khách chém vài chục cái, cái này mới ngừng lại được.

"Đại nhân, hù chết ta!" Nàng kia bọc lấy chân, mền, cho thấy mặt ngươi thật sắc.

Hà Tiến lập tức nhớ tới hai ngày trước từng thu được một phong mật tín, nói là mười thường tùy tùng chuẩn bị gây bất lợi cho hẳn, nguyên bản Hà Tiến không có tin tưởng, thế nhưng trải qua cái này đâm chuyện sát, Hà Tiến bắt đầu đã tin tưởng, cảm thấy chuyện này tám chín phần mười là mười thường tùy tùng thành âm mưu, rốt cuộc thiên hạ hôm nay, cùng hẳn có ân oán người, ngoại trừ mười thường tùy tùng, hẳn thật sự là nghĩ không ra người khác.

"Các ngươi muốn mạng của lão tử, lão tử trước hết giết các ngươi!" Hà Tiến ác hung hãn nói.

Nghe nói Hà Tiến gặp chuyện, lập tức Hà Tiến đông đảo tâm phúc người nhao nhao chạy tới, mọi người nghe xong Hà Tiến gặp chuyện quá trình, lập tức cho thấy lòng còn sợ hãi, nếu là Hà Tiến gặp chuyện, kia triều cục rung chuyển, được lợi đem sẽ là ai chứ, tự nhiên là mười thường tùy tùng, bây giờ là Hà Thái Hậu lâm triều, mà Hà Thái Hậu đối với mười thường tùy tùng lại hết sức thân cận, cho nên đến lúc sau lại sẽ xuất hiện mười thường tùy tùng loạn chính tình huống.

Viên Thiệu góp lời nói: "Có thể gọi bốn Phương anh hùng chi sĩ, siết Binh tới kinh, quá tru yếm dụng thẳng. Lúc này chuyện gấp, không để cho trì hoãn."

Lời ấy chính là Hà Tiến tâm ý, nghe vậy cười nói: "Kể này rất hay."

Chủ bộ Trần Lâm vội vàng khuyên can nói: "Không thể. Tục ngữ vân: 'Dấu mực mà bộ chim yến tước, là dối gạt mình.' hoi vật còn không thể lẩn lấy đặc chí, huống quốc gia đại sự? Nay Đại Tướng Quân dựa vào Hoàng uy, thủ chương Binh muốn, Long Tướng Hồ Bộ, quân thần phục chi tâm, như muốn tru hoạn quan, như cổ lò lớn liệu bộ lông tai. Nhưng làm nhanh chóng phát lời đình, đi quyền quyết đoán, thì thiên nhân như ý chí. Lại phản bên ngoài hịch đại thần, đến phạm kinh khuyết, anh hùng tụ hội, đều có một lòng: chính là cảm can qua, thụ người nắm thóp, công tất không thành, phản môn sinh loạn vậy."

Hà Tiến cười nói: "Tại đây người nhu nhược chi thấy."

Bên cạnh một người vỗ tay cười to, mọi người nhìn tới, nguyên lai là Tào Tháo. Tào Tháo đối với Hà Tiến nói: "Hoạn quan chi họa, cổ kim đều có. Nhưng thế chủ không lo giả chi quyền sung, khiến cho về phần tại đây. Như muốn trị tội, làm trừ tên đầu sỏ, nhưng giao nhất quan coi ngục là đủ, hà tất nhao nhao gọi bên ngoài Binh ư? Muốn quá tru chi, chuyện riêng tất tuyên lộ, ta liệu trong đó tất bại."

Hà Tiến nổi giận nói: "Mạnh Đức cũng hoài tư ý á?"

Tào Tháo nghe vậy, trong nội tâm không vui, phát tay áo thở dài: "Loạn thiên hạ người, tất tiến."

Hà Tiến chính là ám phái đi mệnh cảm mật chiếu, đêm tối hướng tất cả trấn.

Lư Thực nghe được tin tức, vội vàng chạy đến khuyên can: "Bên ngoài thần cảm giữ Binh, dẫn vào Kinh Thành, tất loạn triều cục vậy."

Hà Tiến lại ngoảnh mặt làm ngo, cười nói: "Ngươi đa nghi, chưa đủ mưu đại sự."

Lư Thực lần nữa đau khổ gián nói: "Bên ngoài trấn chư hầu, vừa vào cấm thẳng tước, tất môn sinh mới họa. Không bằng dừng lại chi chó, miễn gây nên môn sinh loạn."

Hà Tiến không nghe, Lư Thực giận dữ từ quan mà đi, Hà Tiến vậy mà không giữ lại, ngồi đợi bên ngoài trấn chư hầu đến đây cần vương từ tặc.

Trương Nhượng nghe theo Tàn Phàm nói như vậy, sai người giám thị Đại Tướng Quân phủ, hồi báo nói Đại Tướng Quân ngày đêm đều người đến hướng, còn phái người đi đến các nơi mà đi, bọn họ cũng không biết là có chuyện gì, thế nhưng đây hết thầy đầy đủ Trương Nhượng phán đoán, lập tức Trương Nhượng đối với Tàn Phàm lời là tin tưởng không nghi ngờ.

Trương Nhượng vội vàng liên lạc Triệu trung, đoạn khuê đám người, cùng bàn bạc nói: "Tại đây Hà Tiến không để cho chúng ta, chúng ta không thể ngồi chờ chết, không bằng tiên hạ thủ vi cường, bằng không chúng ta đem đều bị diệt tộc."

Vì vậy trước phục đạo phủ thủ năm mươi người tại Trường Lạc cung Gia đức trong môn, nhập cáo Hà Thái Hậu nói: "Nay Đại Tướng Quân tin vào kẻ sĩ nói như vậy, muốn diệt nô bọn thần, nhìn qua nương nương rủ xuống thương yêu ban thưởng cứu."

Hà Thái Hậu không biết trong đó kỹ càng, nói với bọn họ: "Các ngươi nhất định là va chạm Đại Tướng Quân, Đại Tướng Quân từ trước đến nay nhân hậu, các ngươi có thể đi đến Đại Tướng Quân phủ tạ tội, Đại Tướng Quân tất là khoan dung các ngươi."

Trương Nhượng nghe vậy, sản xuất tại chỗ khóc lóc kể lể nói: "Như nơi này Đại Tướng Quân phủ, những cái kia kẻ sĩ tất là khích lệ Đại Tướng Quân giết ta các loại, đến lúc sau cốt nhục đều là bột mịn vậy. Mong rằng nương nương tuyên Đại Tướng Quân vào cung, chúng ta tại nương nương trước mặt hướng Đại Tướng Quân khấu tội, đến lúc sau kính xin nương nương khuyên bảo chi, như Đại Tướng Quân không tha thứ, nô bọn thần cũng chỉ có nương nương phía trước thỉnh chết."

Hà Thái Hậu lập tức cũng không có suy nghĩ nhiều, vì vậy hàng chiếu tuyên Hà Tiến tiến cung.

Hà Tiến đi vào thái hậu chi chiếu, không nghi ngờ gì, chuẩn bị vào cung kiến giá.

Chủ bộ Trần Lâm suy nghĩ, cảm thấy không đúng, khích lệ Hà Tiến nói: "Thái hậu tại đây chiếu, hẳn là mười thường tùy tùng chi mưu, bằng không thì thái hậu vì sao vô cớ tuyên Đại Tướng Quân vào cung, có việc có thể sai người đến đây cho hay là được, Đại Tướng Quân thiết không thể đi, lại tất có đại họa."

Hà Tiến luôn luôn xem thường Trần Lâm, cộng thêm lần trước Trần Lâm khuyên can chính mình, trong nội tâm không vui, quát lớn: "Thái hậu chiếu ta, nào có cái gì tai họa? Thật sự là buồn lo vô cớ."

Viên Thiệu lập tức vậy mà khuyên: "Nay mưu đồ bí mật sự tình xem ra đã bị tiết lộ, Đại Tướng Quân chẳng lẽ còn muốn vào cung đi? Trần Lâm nói

không phải không có lý a!"

Tào Tháo vậy mà khuyên nhủ: "Có thể trước gọi mười thường tùy tùng ra nội cung, sau đó mới có thể vào."

Hà Tiến lơ đãng, cười nói: "Ta chường thiên hạ quyền hành, mười thường tùy tùng dám đối đãi ta như thế nào?"

Viên Thiệu đám người thấy thế, cho thấy bất đắc dĩ, vì vậy lựa chọn tinh binh 500, mệnh Hồ Bí Trung Lang tướng Viên Thuật dẫn dắt, vài bố liệt tại thanh tòa ngoài cửa, Viên Thiệu cùng Tào Tháo mang kiếm hộ tống Hà Tiến đến Trường Lạc cung phía trước.

Tiểu Hoàng cửa truyền chỉ nói: "Thái hậu đặc biệt tuyên Đại Tướng Quân vào cung đối với tự, những người khác bên ngoài chờ đợi." Dem Viên Thiệu, Tào Tháo đợi đều ngăn trở bên ngoài cửa cung.

Hà Tiến ngang nhiên thẳng vào, đến Gia đức cửa điện, Trương Nhượng, đoạn khuê một loạt, bên trái phải vây quanh Hà Tiến.

Hà Tiến cực kỳ hoảng sợ, muốn chạy trốn.

Trương làm trên phía trước lạnh lùng quở trách nói: "Ngươi vốn tàn sát heo bán rượu hạng người, chúng ta hướng lên trời lạy tiến cử ngươi rồi, ngươi mới có hôm nay vinh hoa phú quý; ngươi không tự báo đáp, còn muốn mưu hại chúng ta, hôm nay sẽ là của ngươi từ kỳ."

Hà Tiến vội vã, nghĩ tìm đường ra, thế nhưng là cửa cung tất cả đều đóng, mai phục giáp sĩ đều xuất hiện, đem Hà Tiến loạn đao chém giết, đem Hà Tiến thủ cấp chặt bỏ, đem thủ cấp từ trên tường ném, tuyên dụ nói: "Hà Tiến mưu phản, đã đền tội. Bọn ngươi chính là bị tông phạm vì bị cưỡng bức, tất cả đều đặc xá."

Viên Thiệu chứng kiến Hà Tiến thủ cấp, trong nội tâm lập tức liền toát ra một cái người can đảm ý nghĩ, lạnh lùng hét lớn: "Yểm quan mưu sát Đại Tướng Quân, tội không thể tha thứ, theo ta chém giết hoạn quan, tức Thanh triều đình, bình thường ta đại hán chỉ thần đều đến đây trợ chiến!"

Viên Thiệu, Viên Thuật, Tào Tháo cùng Hà Tiến thuộc cấp mang binh công tiến nội cung, mọi thứ gặp được mặt trắng không cần người, nhao nhao chém giết, một hồi cung đình huyết biến, liền như vậy bắt đầu rồi.

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Hán chi loạn bởi vậy mới (ba)

Nhà Hán khách sạn.

Tần Phàm nhìn trong tay thánh chỉ, phía trên một chữ cũng không có, chỉ có một ngọc tỷ ấn ký, Trương Nhượng động tác rất nhanh, ngày hôm sau liền đem đồ vật đưa tới, so với Tần Phàm còn muốn sót ruột, liền ước định ba ngày đều đã đợi không được, cái này cũng đúng lúc giải quyết xong Tần Phàm tâm sự, hân ước gì như vậy.

"Chúa công, Viên Thiệu bọn họ mang binh sát nhập cung thành!" Ngay tại Tần Phàm tỉnh tề nghiên cứu thánh chỉ thời điểm, phương vui mừng phong Phong Hỏa hỏa chạy vào, không kịp thở hướng Tần Phàm bẩm báo nói.

Tần Phàm cho thấy lấy làm kinh hãi, hân không nghĩ tới lại nhanh như vậy, lúc này mới ba bốn ngày thời gian. Tần Phàm bắt đầu vốn lấy là bọn họ chó cắn chó còn phải đợi bên trên một ít thời gian, không nghĩ tới lại nhanh như vậy.

Tần Phàm thu hồi thánh chỉ, lâm bẩm: "Đồng Trác trú đóng ở Tịnh Châu, cự ly Lạc Dương chỉ có hai ba Bách lý, khoái mã hành quân chỉ cần ba bốn ngày thời gian, cộng thêm mặt lệnh mang đến chỗ đó, cũng cần hai ba ngày thời gian, xem ra Đồng Trác còn cần mấy ngày năng lực đến Lạc Dương a!"

"Chúa công nói cái gì?" Phương vui mừng nhìn Tần Phàm thấp giọng tự nói, còn tưởng rằng là tại nói chuyện với mình.

Tần Phàm vẫy vẫy tay, cười nói: "Không có việc gì! Ngươi an bài mấy người, lập tức dọc theo đi đến kỳ quan con đường mà đi, nếu là gặp gỡ Tịnh Châu Mục người của Đồng Trác ngựa, liền nói cho hân biết nói, Lạc Dương đại biến tin tức. Sau đó phản hồi Hán Trung!"

"Thuộc hạ cái này lại an bài!" Phương vui mừng đáp ứng một chút liền vội vã đi ra cửa.

Tần Phàm thu thập một chút hành trang, gọi bên trên Điện Vĩ, Nhạc Tiến: "Đi, quay về Hán Trung!"

Chỗ này lạc Dương Thành, sẽ bởi vì Đồng Trác mà biến thành một mảnh phế tích, lúc này không đi đồ hãm lòng giam mà thôi.

Trong hoàng cung.

Trương Nhượng đợi đám hoạn quan trong hậu cung không kiên trì nổi, chính là nhập Trường Lạc cung tấu Hà Thái Hậu, đối xung Đại Tướng Quân bộ hạ mưu phản, thừa cơ bức ép Hà Thái Hậu, thiếu Đế, Bột Hải vương Lưu Hiệp cùng bên trong tình quan thuộc, bắt cóc trong nội cung những quan viên khác từ Thiên Kiều các nói chạy trốn hướng Bắc Cung Đức Dương điện, mà Hà Thái Hậu thì giữa đường bị Thượng Thư Lư Thực cứu.

Ngày kế tiếp, Trương Nhượng, đoạn khuê đợi bức bách tại truy binh, bị nhốt Bắc Cung, vô kế khả thi, đành phải mang theo thiếu Đế, Bột Hải vương đợi hơn mười người bộ hành xuất cốc cửa, hướng Hoàng Hà bên cạnh bờ bờ chạy. Mọi người trong đêm bốn tẩu đến Bắc Mang Sơn, ước canh hai thời gian, đằng sau tiếng la dần dần lên, có người ngựa đã tìm đến, trước mắt người chính là Hà Nam trung bộ duyệt lại Mẫn Cống, Mẫn Cống hô to nói: "Ngịch tặc chạy đâu!"

Trương Nhượng thấy sự tình đến trình độ này, biết từ kỳ đã đến, chính là hướng thiếu Đế chấp tay lại bái, cũng dập đầu từ biệt, thích thú nhảy sông mà chết. Thiếu Đế cùng Hoàng đế Lưu Hiệp không biết hư thật, vậy mà không dám cao giọng, phục tại bờ sông loạn thảo ở trong. Mẫn Cống quân ngựa không thấy thiên tử, liền tứ tán đi truy tìm, không biết thiếu Đế chỗ tại.

Thiếu Đế cùng hoàng đế phục đến canh bốn, sương sớm lại, trong bụng cơ yếu lòng, đối với ô mả khóc. Lại sợ người tri giác, im hơi lặng tiếng lùm cò bên trong. Hoàng đế Lưu Hiệp nói: "Nơi này không thể ở lâu, làm cái tìm đường sông."

Vì vậy hai người lấy y đối với kết, bò lên bờ bên, đầy đất bụi gai, trong bóng tối, không thấy đi đường, mười phần chật vật. Đi đến canh năm, chân đau nhức không thể đi, tại Sơn Cương bên thấy một cọng cỏ chổng chất, Đế cùng vương nằm tại thảo chổng chất chỉ bờ.

Thảo chổng chất phía trước là một chỗ trang viện, trang chủ ban đêm mộng hai mặt trời đỏ rơi tại sau trang, giật mình, khoác trên vai y ra hộ, mọi nơi quan sát, thấy sau trang thảo chổng chất bên trên hồng quang ngút trời, cuống quýt hướng xem, lại là hai người nằm tại thảo bờ. Trang chủ hỏi viết: "Nhị thiếu gia năm nhà ai chỉ từ?" Đế không dám ứng. Bột Hải vương chỉ Hoàng đế đạo: "Tại đây là Đường Kim Hoàng Đế, bị mười thường tùy từng chi loạn, chạy nạn đến vậy. Ta chính là Hoàng đế Bột Hải vương."

Trang chủ kinh hãi, cuống quýt bái nói: "Thần tiên triều Tư Đồ Thôi Liệt chi đệ Thôi Nghị Dã, bởi vì thấy mười thường tùy từng bán quan đồ kị hiên, cố ẩn vào tại đây." Thích thú đỡ Đế nhập trang, quỹ tiền rượu và đồ nhắm. Mẫn Cống bất kịp đoạn khuê, bắt lấy hỏi ý: "Thiên tử ở đâu?" Khuê chữ: "Đã ở nửa đường đối với mất, không biết đi nơi nào." Mẫn Cống thích thú sát đoạn khuê, treo đầu tại ngựa dưới cổ, tách ra tứ tán tìm kiếm. Chính mình lại một thừa lúc một con ngựa, theo đường truy tìm. Ngẫu đến Thôi Nghị Dã trang, kiên quyết thấy thủ cấp hỏi chi, Mẫn Cống nói ra kỹ càng. Thôi Nghị Dã vội vàng dẫn Mẫn Cống thấy Đế, quân thần khóc rống.

Mẫn Cống nói: "Quốc không thể một ngày không có vua, thỉnh bệ hạ cũng đều."

Thôi Nghị Dã trên lưng dừng lại như ngựa gầy ốm một thốt, chuẩn bị cùng Đế thừa lúc, Mẫn Cống cùng Bột Hải vương cùng cười một con ngựa, cách trang mà đi, không được ba dặm, Tư Đồ Vương Doãn, Thái úy Dương Bưu, bên trái trường quân đội úy Thuần Vu Quỳnh, phải trường quân đội úy Phùng phương, hậu quân giáo úy bảo tín, trung quân giáo úy Viên Thiệu, một đoàn người chúng, mấy trăm người ngựa, tiếp theo xa giá, quân thần khóc lóc.

Trước khiến người đem đoạn khuê thủ cấp hướng Kinh Sư hiệu lệnh. Khác thay xong ngựa cùng Đế và Bột Hải vương cười đi, đám Đế còn kinh.

Xa giá biết không nơi này vài dặm, chợt thấy tinh kỳ che ngày, bụi đất che bầu trời, nhất nhánh đội ngũ đến nơi, đủ loại quan lại thất sắc, Đế cũng kinh hãi.

Nguyên lai là Tịnh Châu Mục Đồng Trác trông thấy Lạc Dương trên không khói đặc cuộn cuộn, mới biết được triều đình phát sinh trọng đại biến cố, vì vậy vội vàng hạ lệnh tiến quân, hai mươi tám ngày trời chưa sáng, Đồng Trác mới đến biểu hiện dương quang uyển, thăm dò được trung bình tùy từng Trương Nhượng đám người bắt cóc hoàng đế Lưu Biện lên Bắc Mang Sơn, vì vậy lại hướng Bắc Mang Sơn tiến đến.

Ở dưới Bắc Mang Sơn, Đồng Trác gặp được trùng trùng điệp điệp nghênh giá đội ngũ, chưa tỉnh hồn Lưu Biện nhìn thấy chạy như bay mà đến Đồng Trác quân, bị làm cho khóc lớn, chúng đại thần nói: "Như chiêu lui binh!" Nghênh giá trong đội ngũ Thôi Liệt cũng gọi là Đồng Trác lánh tránh.

Đồng Trác chỉ vào Thôi Liệt mắng: "Ta ngày đêm đi gấp chạy ba Bách lý đường, ngươi hiện tại nói cái gì lánh tránh? Có tin ta hay không chặt bỏ đầu của ngươi! Tiếp theo, Đồng Trác lại hỏi vận đám đại thần nói: "Chư vị công khanh thân vì quốc gia đại thần, không thể cứu Chính Vương phòng, khiến quốc gia rung chuyển, thiên tử lưu lạc bên ngoài, các ngươi nào có để ta lui binh lý do!"

Sau đó, Đồng Trác tiến nhập nghênh giá đội ngũ, trước bái kiến Lưu Biện, lại đưa tay lại từ Mẫn Cống trong lòng ôm Trần Lưu vương Lưu Hiệp, Lưu Hiệp không chịu, Đồng Trác chỉ phải cùng Mẫn Cống cũng ngựa mà đi, cùng nhau vào thành. Đồng Trác lại hướng Lưu Biện hỏi biến cố trải qua, Lưu Biện nói năng lộn xộn, mà Lưu Hiệp lại có thể thuyết minh rõ ràng, Đồng Trác biết Lưu Hiệp là đồng thái hậu nuôi dưỡng lớn lên, hào "Đồng hầu", Đồng Trác lại tự nhận là cùng đồng thái hậu đồng tộc, vì vậy sinh lòng vui mừng, hi vọng Lưu Hiệp thể lên làm hoàng đế.

Đồng Trác đóng quân ngoài thành, mỗi ngày mang Thiết Giáp Mã Quân vào thành, hoành hành phố xá, dân chúng hoảng loạn, xuất nhập cung thẳng tuột, hơi không kiêng sợ. Bắt đầu Đại Tướng Quân Hà Tiến cùng Xa Kỵ tướng quân Hà Miêu quân đội cũng bị Đồng Trác hợp nhất, Đồng Trác lại dụ dỗ Lữ

Bổ sát hại chấp kim ta Đinh Nguyên, tóm đầu Đinh Nguyên tương ứng quân đội, trong khoảng thời gian ngắn, thanh thế to lớn. Như thế Đồng Trác nắm giữ Lạc Dương tất cả quân quyền.

Bắt đầu Đại Tướng Quân phủ phụ tá bảo tin không chịu quy phục Đồng Trác, hướng Viên Thiệu đưa ra đem Đồng Trác dụ dỗ sát hại kế hoạch, Viên Thiệu không dám, bảo tin thì vứt bỏ quan chạy trốn. Triều đình bãi miễn Tư Không Lư hoàng, cánh sứ giả nơi này biểu hiện dương quang uyển bái Đồng Trác là Tư Không.

Đồng Trác muốn mời Viên Thiệu nơi này biểu hiện dương quang uyển thương nghị phế lập. Đồng Trác trắng trợn nói: "Thiếu Đế ngu muội nhu nhược, không thể tôn kính tông miếu, không có tư cách gánh Nhậm Thiên ở dưới quân chủ. Vì quốc gia cùng Hán thất giang sơn suy nghĩ, ta nghĩ hiệu quả Y doãn thả quá gấp, bỗng nhiên sáng phế Xương Ấp chuyện xưa, phế bỏ thiếu Đế, sửa lập Bột Hải vương Lư Hiệp là trời lấp!"

Viên Thiệu không đồng ý, đưa ra muốn đi xin chỉ thị Thái Phó Viên Ngỗi. Viên Thiệu nói: "E rằng đại đa số người cũng sẽ không đồng ý ý kiến của người!" Đồng Trác nghe vậy giận dữ: "Thằng nhãi ranh! Chuyện thiên hạ chẳng phải quyết từ? Ta nay hơi bị, ai dám không từ? Người vị Đồng Trác đao là bất lợi hồ!" Viên Thiệu phân mĩa mai: "Thiên hạ kiện người, há duy đồng công?" Sau đó cầm lấy bội đao thờ dài mà đi. Đồng Trác biết Viên Thiệu danh vọng địa vị, vậy mà cảm hân không có biện pháp.

Đồng Trác đem phế lập sự tình báo cáo cấp Thái Phó Viên Ngỗi, Viên Ngỗi đồng ý. Viên Thiệu bởi vậy vứt bỏ quan chạy trốn đến Ký Châu Bột Hải quận.

Tháng tám ba mươi ngày, Đồng Trác tại triều là nâng lên ra phế lập sự tình, cũng lấy bỗng nhiên sáng chuyện riêng làm thí dụ, tự so với điển duyên niên (người đó phản đối liền lập tức xử tử), cả triều văn võ chỉ có Thượng Thư Lư Thực đứng ra biện hộ, Đồng Trác bị chống đối thành không phản bác được, tức giận đến bỏ đi hội. Về sau Đồng Trác còn muốn tìm cơ hội sát hại Lư Thực, nhưng bị Thái Ung, Bành bá khuyên can, Lư Thực thì vứt bỏ quan chạy trốn.

Chín tháng một ngày, tại sùng đức tiền điện, Thượng Thư đình cung chủ cầm phế lập nghị thức, Thái Phó Viên Ngỗi đem Lư Biện đỡ hạ hoàng tọa, giải trừ ngọc tỷ ấn tín và dây đeo trện chuyển giao cấp Lư Hiệp, sau đó đỡ Lư Hiệp chính thức đăng cơ, là vì "Hiển Đế".

Phế lập hoàng đế, Đồng Trác rồi hướng Hà Thái Hậu nhìn không vừa mắt, bởi vì nàng có trượng ngại mình tại trên triều đình hạ tự do hành động cùng dựng nên uy tín. Vì vậy, Đồng Trác cực lớn là quần thần, hướng đám đại thần quở trách thái hậu cái gọi là hành vi phạm tội, nói nàng như thế nào đi nữa bức bách bà mẫu Vĩnh Lạc Hoàng Thái Hậu, cho nên Hoàng Thái Hậu lo âu mà chết. Loại này vi phạm mẹ chồng lễ thường, không nói hiếu thuận lễ tiết giáo pháp, nên chịu nghiêm khắc trừng phạt.

Lúc sau, Đồng Trác liền giao trách nhiệm Hà Thái Hậu chuyển nhà Vĩnh An Cung, không lâu sau, Đồng Trác lại mượn cơ giết chết thiếu Đế Lư Biện, hạ độc chết Hà Thái Hậu. Đồng Trác còn không cho phép triều đình là Hà Thái Hậu tổ chức tang lễ, mà là khiến Lư Hiệp nơi này lạc Dương Thành bên trong phụng thờ đình biểu thị thương tiếc, công khanh đám đại thần mặc bạch y vào triều ba ngày.

Thông qua đối với trung ương chính quyền cao giai nhất tầng nhân viên đối cùng xử lý, toàn bộ Đông Hán chính phủ gần như hoàn toàn bị quản chế tại Đồng Trác: Hoàng đế phế lập, triều thần nhận đuổi, trọng đại chính sách chế định, đều do Đồng Trác định đoạt. Lúc này, đã tâm cực độ bành trướng Đồng Trác, đã coi trời bằng vung.

Đồng Trác đem chính mình do Tư Không chuyển công tác Thái úy, kiêm lĩnh phía trước tướng quân, thêm đoạn, ban thưởng búa rìu, Hồ Bí, cang phong mi hâu. Lại tự bãi quốc đối với, vọt cư Tam công đứng đầu, chương Tể tướng quyền. Đồng Trác trở thành "Dưới một người, trên vạn người" quốc đối với, được hưởng "Khen bái Bất Danh, vào triều không xu thế, kiểm lý lên điện" đặc quyền, chính mình thăng quan tiến tước, Đồng Trác còn lợi dụng trong tay mình đặc quyền, trắng trợn gia phong Đồng thị gia tộc thành viên. Đồng Trác còn âm thầm bồi dưỡng nanh vuốt, quảng là thu nạp thân tín, dùng lời kéo, hấp dẫn, gạt bỏ đối thủ đoạn đá kích cùng hãm hại hết thảy với mình bất lợi thế lực cùng tập đoàn.

Phong Hầu, Đồng Trác vậy mà có hết sức lôi kéo Tư Đồ Hoàng Uyển, Tư Không Dương Bưu, cất nhắc cùng bồi dưỡng đã bị giáng chức bày ra phiên, đậu võ đảm người, Đồng Trác lợi dụng trong tay đặc quyền, một lần nữa đề thăng cùng phân công rất nhiều đáng người, như tùy tùng bên trong Ngũ Quỳnh, trưởng sử gì như các loại.

Đồng Trác chịu được Chu Bí, Ngũ Quỳnh nói như vậy, là thu nạp danh vọng cùng đẹp loạn phản đối, một lần nữa phân công đáng người, Tuần thoải mái, bày ra kỷ, hàn dung bọn người không tự nguyện đã bị phân công, lại lấy Viên Thiệu là Bột Hải Thái Thú, Hàn Phúc là Ký Châu Mục, Lư đại là Duyện Châu thích sứ, lỗ khước là Dự châu thích sứ, Trương Mạc là Trần Lư Thái Thú, trương tư là Nam Dương Thái Thú các loại.

Đồng Trác thấy thành bên trong giàu có quý tộc phủ đệ liên miên, mọi nhà giàu có, kim tư lụa tài sản vô số, liền phóng túng thủ hạ binh lính, thực hành cái gọi là "Thu lao" vận động.

Những binh lính này khắp nơi giết người phóng hỏa, gian dân phụ nữ, cướp bóc vật tư, đem toàn bộ Thành Lạc Dương huyền não gà chó không yên, tiếng oán than dậy đất. Mà trong triều một đám tuần kiệt nhao nhao chạy, Viên Thiệu xa chạy Hà Bắc, Viên Thuật nam Hạ Nam dương quang, Tào Tháo độn hướng Trần Lư, bảo tin hướng về thái son...

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Mười tám lộ chư hầu thảo Đông Trác

Hán Linh Đế băng hà, ngoại thích hoạn quan lần nữa tranh chấp, Kiên Thạc, Hà Tiến, Trương Nhượng đời lần lượt bị sát.

Tuy Hà Tiến thuộc cấp Viên Thiệu, Viên Thuật, Tào Tháo nắm người suất lĩnh bộ khúc vào cung quá sát hoạn quan, nhưng hoàng đế Lưu Biện cùng Hoàng đế Lưu Hiệp lại bị hoạn quan cưỡng ép xuất cung, sau đó lại bị Hà Tiến gọi vào kinh, chuẩn bị thảo phạt hoạn quan Đông Trác đoạt tìm được trước cũng không chế.

Đông Trác nghĩ phế bỏ thiếu Đế Lưu Biện, cầm giữ lập trong đó đế Trần Lưu vương Lưu Hiệp là Đế, tại là dùng kế tăng cường thế lực của mình, cũng diệt trừ người phản đối, như dụ khiến cho Đinh Nguyên bộ hạ Lữ Bố giết chết Đinh Nguyên lấy đoạt trong đó binh mã, cùng bức đi người phản đối Viên Thiệu.

Hết thầy sau khi chuẩn bị xong, dễ dàng cho cứu Nguyệt Giáp tuất ngày phế thiếu Đế là Hoàng Nông vương, lại đẩy Lưu Hiệp là hiến Đế, đến C lóp ngày, càng chậm giết đi Hà Thái Hậu, trở thành Hán thất chân thực không chế người, đảm nhiệm tướng quốc.

Đông Trác tại Lạc Dương thực hành khủng bố thống trị, dùng túng binh sĩ gian dâm bắt người cướp của, liên hoàng tộc, công chúa, cung nhân cũng không thể may mắn thoát khỏi, dân chúng đối với hán hận thấu xương, vậy mà kích thích các nơi quần hùng thống hận. Lương Châu mật thám vậy mà sớm mà đem đây hết thầy hồi báo cấp Tần Phàm.

Lương Châu, Hán Trung quận, châu Mục phủ.

Tần Phàm sốt ruột thủ hạ văn võ thương nghị đôi sách.

Hi Chí Tài với tư cách là Binh Tào tòng, kiêm lĩnh hình ảnh vệ doanh, trước hướng mọi người giãn muốn tự thuật khắp nơi tình huống, nói: "Đông Trác độc bá Kinh Sư, chậm sát phế để Lưu Biện và Hà Thái Hậu, làm loạn triều cương dân chúng, thiên hạ nghĩa sĩ oán giận không thôi. Nam Dương Viên Thuật, đông quận kiều mạo, Bột Hải Viên Thiệu, Trần Lưu Tào Tháo v.v. Có dấu vết giống như ý muốn khôi binh thảo Đông."

"Hôm nay triệu tập chư vị đến đây, chính là cùng mọi người thương nghị, như thế nào việc này bên trong vì ta Lương Châu giành càng nhiều lợi ích." Tần Phàm ngừng dừng một cái, còn nói thêm "Như hai điểm ta ý đã quyết, thỉnh chư Công Cần ký! Thứ nhất, do ta Lương Châu làm đội trưởng thúc đẩy chư hầu thảo Đông, mà lại tính ta Lương Châu ở trong, cần như mười tám lộ chư hầu, không thể ít nhiều như bất khả thiếu. Thứ hai, đến lúc đó do ta Lương Châu tam tướng kẹp chặt đánh bại Lữ Bố, thiết không thể do người khác đoạt được tại đây công."

Tần Phàm không tiện nói rõ Kim Bảo hòm tam tính nhiệm vụ, chỉ phải như thế khiến chúng văn võ vì chính mình hiến kế trừ tính.

Trịnh Thái trầm tư một chút, đứng dậy bẩm: "Chúa công sao không tuyển mười bảy đường chư hầu tán phát 'Thảo Đông lịch văn', như thế đã thành trung thần danh vọng, lại không vì 'Mười tám' số lượng."

Diêm Phổ lại nói tiếp nói: "Chỉ là khó tại đây mười bảy đường có hay không hưởng ứng, hay hoặc là còn lại chư hầu thấy tình thế khôi binh."

Tần Phàm chính là lo lắng vấn đề này, tốt hơn ở kiếp trước chịu được tiểu thuyết cùng điện ảnh và truyền hình kịch ảnh hưởng, cái này nhất kiểu đoạn văn tương đối quen thuộc, bắt đầu nức nở đọc thuộc lòng khôi binh thảo Đông chư hầu danh sách:

"Hậu tướng quân Nam Dương Thái Thú Viên Thuật, Ký Châu Mục Hàn Phức, Dự châu thích sứ lỗ khúc, Duyện Châu thích sứ Lưu đại, Hà Nội quận Thái Thú Vương Khuông, Trần Lưu Thái Thú Trương Mạc, đông quận Thái Thú kiều mạo, Sơn Dương Thái Thú Viên Di, Tế Bắc đối với bảo tín, Bắc Hải Thái Thú Không Dung, Quảng Lăng Thái Thú Trương Siêu, Bắc Bình Thái Thú Công Tôn Toàn, Thượng Đảng Thái Thú Trương Dương, ô quy tắc hầu Trường Sa Thái Thú Tôn Kiên, kỳ hương hầu Bột Hải Thái Thú Viên Thiệu, kỳ binh dũng mãnh giáo úy Tào Tháo, Tây Lương Thái Thú Mã Đằng, Từ Châu thích sứ Đào Khiêm."

"Chúa công, đã có mười tám lộ chư hầu vậy..." Tần Phàm tiếng nói mới rơi, trí nhớ siêu quần Trương Tùng liền đưa ra dị nghị.

Ách, đây chẳng phải là muốn các người nghĩ biện pháp sao? Tần Phàm trong lòng thầm nghĩ, còn nói thêm: "Có thể nghĩ cách ngăn cản một đường chư hầu khôi binh, mà đổi thành mười bảy đường lại nhất định khôi binh, chư quân chớ nghĩ!"

Hi Chí Tài kinh ngạc hỏi: "Chúa công tại sao như thế khẳng định, lại vì sao nhất định phải 'Mười tám' số lượng?"

Tần Phàm chỉ phải từ chối nói: "Đêm qua tiên nhân chỉ dẫn, cho nên như thế. Chí mới có thể như vậy hành sự!"

Hi Chí Tài trầm mặc nửa ngày, đứng dậy hướng phía Tần Phàm thỉnh trọng cúi đầu: "Nếu như thế, trung chờ lệnh phụ trách việc này, từ Tây Lương này

Thái Thú Mã Đằng vị trí bắt tay vào làm. Kính xin chúa công đồng ý ta ba chuyện riêng."

Thấy Hi Chí Tài chủ động ôm, lại một bộ tính trước kỹ càng bộ dáng, Tần Phàm không nghĩ ngờ gì, nói "Thỉnh chí mới mảnh chữ..."

"Trung muốn tùy cơ ứng biến chi quyền, chúa công không hề hỏi đến việc này."

"Tốt hơn!" Hi Chí Tài là người thứ nhất đi theo người của mình mới, trong đó trung tâm năng lực tự không cần phải nói, Tần Phàm không hề nghĩ ngợi liền trực tiếp mở miệng đáp ứng.

"Trung muốn điều phối Triệu Nhị, Trương Nhậm, Trương Nam ba vị tướng quân và bộ đội sở thuộc tướng sĩ!"

"Chuẩn!" Tần Phàm lại trực tiếp đáp ứng, lại hướng phía Trương Nhậm, Trương Nam hai người phân phó: "Chỉ mới nói như vậy tức thì ta nói như vậy, nhị vị tướng quân cần phải nghe phụng!"

Trương Nhậm, Trương Nam Tề kêu lên: "Linh mệnh!"

Tần Phàm còn nói thêm: "Triệu Nhị, ta khiến Tiểu Địch..." Tần Phàm lúc này mới nhớ tới Tiểu Địch vẫn còn ở bực bội, cũng không đi theo nghị sự.

Cùng người khác vẫn vô ăn uống tiệc rượu ngày ấy, Tiểu Địch biết mình học thức kiến thức chưa đủ, lại thấy vui cười vì (Nhạc Tiến chi muội) một bộ tiểu thư khuê các bộ dáng, liền thường xuyên muốn mời vui cười vì qua phủ giáo sư chính mình quản lý phủ viện kỹ xảo. Hai người một mực trò chuyện thành thật là ăn ý, lại thấy sắc trời đã tối, Tần Phàm cùng Nhạc Tiến đám người vẫn còn ở uống rượu, sợ là sẽ phải thông thạo suốt đêm, cho nên Tiểu Địch ngủ lại vui cười vì tại gian phòng của mình.

Tần Phàm say rượu tiến nhập Tiểu Địch gian phòng, Tiểu Địch vừa vặn có việc rời đi, mà vui cười vì tự nơi này Lương Châu về sau, cảm thấy Tần Phàm lời nói và việc làm chuyện xưa, lại càng là hảo cảm dần dần tăng, mới ốm ờ thành tựu chuyện tốt, chỉ để lại ngủ say Tần Phàm cùng khổ mà không nói được Tiểu Địch.

Sự tình dĩ nhiên phát sinh, Tần Phàm một bên suy nghĩ như thế nào khiến Tiểu Địch người giận, một bên sửa lời nói: "Ta vào khoái mã đến Trương Dương quận chiêu Triệu Nhị trở về..."

Hi Chí Tài lại nói tiếp đi tới cái này chuyện thứ ba: "Thỉnh chủ Công Cần ký, thành đại sự người, nhất định có thể nhẫn thương người thường không thể nhẫn! Lại làm thủ ngu, thủ tĩnh, thủ, thủ tín! Chớ lúc đó hứa hẹn, khiến cho thiên hạ hán môn cũng thể cư người như trong đó phòng, canh người như trong đó điện, nghiệp người như trong đó sản, học giả như trong đó giáo."

Tần Phàm kiểm chế ở pháp phòng suy nghĩ, hướng phía Hi Chí Tài bái nói: "Nhận quân nhất ân, thủ tại đây cả đời."

Nếu như Hi Chí Tài lĩnh tứ tướng phụ trách "Mười tám lộ chư hầu thảo Đông" sự tình, như vậy chỉ còn lại đóng giữ Lương Châu cùng theo chính mình khỏi binh thảo Đông, đánh bại Lữ Bố cái này hai chuyện.

Tần Phàm hỏi dò: "Lữ Bố dũng mãnh phi phạm, tiếng người 'Ngựa bên trong Xích Thố, nhân trung Lữ Bố'. Cho nên ta muốn tuyển chọn tam tướng tổng cộng kích chi!"

Được nghe Tần Phàm lời ấy, Điền Vi lão đại mất hứng, thảm nói: "Cái gì phá vỡ Lữ Bố, ta một người song kích là được đuổi cái này 'Ba họ gia nô'!"

Tần Phàm lại khác như cân nhắc, nói "Người một cái bước đem, thuật cưỡi ngựa lại không tinh, như thế nào đuổi?"

"Ta như phi kích tuyệt kỹ, không đợi cái thằng này phụ cận liền có thể kết quả hần!" Điền Vi chẳng thềm ngó tới đáp.

"Lữ Bố thiện trường cỡi ngựa bắn cung, thể lực hơn người, được xưng là 'Phi đem', trong đó tiền thuật không tại hán lên phía dưới!" Tần Phàm nhiều lần khuyên bảo Điền Vi không thể đại ý, lại hướng mọi người nói "Ta tuyển Hoàng Trung, Điền Vi xuất chiến Lữ Bố, không biết còn có vị nào tướng quân nguyện ý cùng nhau đi tới?"

"Mặt tướng nguyện hướng!"

"Mặt tướng nguyện hướng!"

"Mặt tướng nguyện hướng!"

Ba tiếng trả lời lại là đồng thời vang lên, Tần Phàm vừa nhìn, nguyên lai là phương vui mừng, Nhạc Tiến, Trang Hạ đồng thời xin đi giết giặc.

Lương Châu tám quận còn cần lương tướng trấn thủ, không thể chỉ lo xuất chinh thảo Đông, quê quán lại bị người thừa cơ bùng. Tần Phàm hơi suy nghĩ một chút, phân phó: "Phương vui mừng, Trang Hạ!"

"Có mặt tướng!" Hai người ra khỏi hàng hát ân đội mệnh.

"Hai người các người chinh đồn quân ngựa, theo ta xuất chinh."

"Nhạc Tiến."

Nhạc Tiến vậy mà nhanh chóng ra khỏi hàng hát ân: "Có mặt tướng!"

"Thăng làm mặt ki giáo úy, lĩnh Trương Dương quận trưởng. Thay quay về Hoàng Trung!"

"Mặt tướng lĩnh mệnh!"

"Trương Dương chính là ta Lương Châu chỉ cửa Đông hộ, lại càng là ngày sau bắt ngờ đánh chiếm Kinh Châu, tiến thủ Trung Nguyên vãn cầu chi địa, không được có sai sót!" Tần Phàm nghiêm trang dặn dò, lại hơi có áy náy tiếp tục nói: "Văn khiêm chính là Văn Võ Song Toàn chỉ tài, cho nên lưu lại trấn Trương Dương... Trờ lại ngày liền cười vợ vui cười vì, quyết không đổi với phụ!"

Nhạc Tiến lúc đầu còn có chút tiểu tâm tình, chính mình anh vợ không cho hộ tống xuất chinh, mượn tại đây kiếm lấy chiến công.

Lúc này nghe được chân thật nguyên nhân, cảm nhận được Tần Phàm đối với chính mình thân cận tín nhiệm, không khỏi hồ thẹn cảm kích hỗn tạp, lần nữa hướng phía Tần Phàm lễ bái nói: "Trương Dương, mặt tướng môn sinh! Mặt tướng vong, Trương Dương vậy mà không còn gì để mất!"

Tần Phàm nhanh chóng nâng dậy Nhạc Tiến.

Như vậy, quảng hán quận do Hàn Hạo trấn thủ để ngừa Lưu Yên thừa cơ rồi, Từ Đông quận như Liêu Hóa trấn thủ giám thị Tây Lương tất cả quận, ba quận như Nghiêm Nhan, Trương Dương như Nhạc Tiến, Chỉ còn lại Hán Trung, Ba tây, gần chặt đông, bên trên dung bốn quận Thái Thú ghé trống không người lãnh binh trấn thủ (tháng trước, Ba tây quận Thái Thú lâm Hồng chết bệnh tại đảm nhiệm bên trên).

Tần Phàm lại là một phen suy nghĩ, nên là đề bạt chúng quan văn, cấp bọn họ sân khấu giương tài năng trẻ.

"Diêm Phổ, Quách Gia hộ tống xuất chinh!"

"Trịnh Thái, Trịnh Hồn tống lĩnh châu Mục phủ và Lương Châu tám quận sự việc!"

"Dời lại Tào chủ sự Trương Tùng là Hán Trung quận trưởng, Triệu Khuê, Triệu Đại, Lăng Thao cùng trấn Hán Trung!"

"Dời hình Tào chủ sự Hoàng Quyền là bên trên dung Thái Thú, dời mao giới là gần chặt đông Thái Thú, dời Đồng Hòa là Ba tây Thái Thú. Dời Tần Mật làm lễ Tào tông, dời Hường Lăng là hộ Tào chủ sự."

Mọi người cùng kêu lên lĩnh mệnh.

"Lần trước, ta đã từ Trương Nhượng vị trí lợi nhuận tới một phần trống rỗng thánh chỉ, hơn nữa che lên ngọc tỷ đại ấn." Tần Phàm lại hướng Tần Mật phân phó: "Lốp sắc đã chủ lễ Tào, liền mời làm ta sáng tác một phần 'Thảo Đồng hịch văn', phát mười bảy đường chư hầu!"

"Vui vẻ thụ mệnh!"

Ngày thứ hai, một phần có phần 'Thảo Đồng hịch văn' liền từ Lương Châu phát hướng Ký Châu, Dự châu to như vậy.

"Đồng Trác lần thiên võng địa diệt quốc hành thích vua; dâm loạn cung cấm, giết hại sinh linh; lang lệ bất nhân, tội ác sung tích! Nay phụng thiên tử chi chiếu, lớn tụ tập nghĩa Binh, thề muốn quét Thanh Hoa hạ, tiêu diệt lục bầy hung! Nhìn qua hưng nghĩa quân, tông cộng tiết công phần; đến đỡ vương thất, cứu vớt bá tánh, hịch văn nơi này ngày, có thể thừa hành!"

Nam Trịnh thành, bắc môn.

Đại quân chinh tề bày trận, phương vui mừng suất lĩnh một ngàn Cận Vệ Doanh (近卫) là phía trước bộ, Diêm Vi suất lĩnh một ngàn thân vệ doanh, Trang Hạ suất lĩnh một ngàn Lang Nha doanh phân loại hai bên trái phải.

Trung ương, Tần Phàm ngồi trên lưng ngựa, là Tần Phàm, Diêm Phổ, Quách Gia suất lĩnh hai nghìn trung quân.

Cuối cùng là Hoàng Trung dẫn tiền thương, giáo úy hai doanh 800 tinh nhuệ đốc.

Quân trận phía trước nhất, một cây đen kịt sắc to lớn tinh kỳ dựng đứng trong gió rét, bị gió lạnh thổi, bay phát phới, tinh kỳ phía trên, thêu lên một cái từ hắc sắc tranh đấu lớn 'Tân' chữ, thể chữ hào hùng khí thế, khí thế hùng hồn, liếc mắt nhìn qua, làm cho người ta một loại như đến đại sơn cảm giác.

Tần Phàm một thân áo giáp, đầu đội đồng nón trụ, bên hông giắt một thanh trường kiếm, ngồi trên lưng ngựa, uy phong hiên hách, khí thế bức người.

"Âm vang "

Tần Phàm hai con ngựa trợn lên, mãnh liệt rút ra bên hông trường kiếm, cao giọng rít gào nói: "Đại quân xuất phát!"

Ra lệnh một tiếng, ngoài thành đại quân nhất thời đát đát đát tiến về phía trước phát, hướng Toan Tào chư hầu địa phương xuất phát.

Đen ngòm đại quân chậm rãi đi tiến, dần dần rời xa Nam Trịnh...

Tiểu Địch, vui cười vì còn đang trên công thành hô to: "Buồm ca ca, chúng ta chờ người trở về! Nhất định phải bình an trở về!"

Đại quân tự Nam Trịnh xuất phát, muốn đến liên kết đồng minh chi địa —— Toan Tảo, đường xá vô cùng xa xôi.

Tần Phàm lĩnh đại quân, kinh qua thành vững chắc huyện, bên trên dung huyện, vượt qua Hán Thủy, đến nam hương huyện, mặc qua Vũ Quan, lượn quanh lư thị huyện, thích hợp dương quang huyện...

Một đường chạy, vậy mà hao tổn nửa tháng thời gian. Trong chớp mắt, bên trong bằng sáu năm đã qua, tiến nhập ban đầu bằng nguyên niên tháng giêng.

Mà Tần Phàm khởi binh xuất chinh đồng thời, Bắc Hải Thái Thú Không Dung, Bột Hải Thái Thú Viên Thiệu, Nam Dương Thái Thú Viên Thuật bao gồm hầu cho thấy nhao nhao khởi binh hưởng ứng, hướng Toan Tảo mà đi.

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Tâm tư của Lưu Bị

Tin tức truyền tới Lạc Dương, Đồng Trác lập tức cho thấy kinh hãi, thiên hạ chư hầu nhao nhao khởi binh thảo phạt hán, lúc này Đồng Trác mới biết mình chơi qua phát hòa, thế nhưng hán đã không có đường lui, nếu là lúc này hán cúi đầu, như vậy lúc trước đắc tội những người kia, chỉ sợ sẽ đưa hán nghiền thành tro bụi không thể.

"Văn ưu, việc này người cảm thấy nên xử trí như thế nào?"

Đồng Trác hỏi là con rể của mình Lý Nho, Đồng Trác có thể có hôm nay, Lý Nho là không thể bỏ qua công lao, một mực liền đem Lý Nho xem vì chính mình người nhiều mưu trí, phạm là có việc, Đồng Trác đều muốn nghe một chút ý kiến của hán.

Lý Nho cho thấy trầm ngâm nửa ngày, rồi mới lên tiếng: "Nhạc phụ, Quan Đông chư hầu khởi binh mà đến, mặc dù thanh thế to lớn, lại không đáng sợ, kỳ thật lập tức chúng ta cần gấp nhất chính là bên trong."

"Há? Chuyện đó ý gì?" Đồng Trác không hiểu hỏi, hiện giờ hán quản lý quyền hành, bên trong có ai dám phản kháng nha.

Lý Nho đến nói: "Nhạc phụ, Lạc Dương như tám quan chi hiểm độc, các nơi chư hầu khó có thể công đi vào, hơn nữa nhạc phụ trong tay cầm lấy mười vạn binh mã, chính là thiên hạ tính nhuệ, còn có Hồ Lao Quan chi hiểm độc, há lại dễ dàng như vậy đập tiến vào. Thế nhưng như Lạc Dương Thành bên trong những cái kia quan viên âm thầm cấu kết, vậy nguy hiểm. Nhạc phụ đừng quên, Tây Kinh Trường An chỗ đó Hoàng Phủ Tung trong tay còn có ba vạn Quan Tây tinh nhuệ, như là bọn họ cấu kết, lại có các nơi chư hầu Bình đến Quan Hạ, mặt phía bắc như bạch lớp quân làm loạn, trong triều đình những cái kia lòng dạ khó lường người sẽ cùng Hoàng Phủ Tung nhất cấu kết, nhạc phụ thật có thể chính là như đến vực sâu."

Đồng Trác không ngốc, nghe xong lời của Lý Nho, lập tức cho thấy trong nội tâm đã minh bạch lập tức thế cục, chính mình một mực có chút tự đại, thiếu chút nữa tự làm, lập tức Đồng Trác liền vội vàng hỏi: "Vậy người nói nên làm cái gì bây giờ?"

"Có thể khiến triều đình sứ giả đi đến chiêu mộ binh lính Hoàng Phủ Tung là Thành môn Giáo Úy, lại tìm cơ hội đưa hán giết chết, mà bạch lớp quân chỗ đó, có thể khiến Ngưu Phụ lĩnh binh chinh phạt, chỉ cần cái này hai đường an định lại, đến lúc sau các nơi chư hầu liền khó có thể được việc."

"Ha ha..." Đồng Trác lập tức nghe vậy, trong nội tâm đại hỉ, như đẩy ra mây đen thấy trăng sáng, đối với Lý Nho lại càng là không tiếc tán thưởng.

Lập tức, Đồng Trác liền khiến khiến cho chiêu mộ binh lính Hoàng Phủ Tung vào kinh thành, đồng thời phái con rể của mình Ngưu Phụ lĩnh binh ba vạn chinh phạt bạch lớp quân, còn làm thuộc cấp Từ Vinh đóng giữ cùng Huỳnh Dương biện thủy, chống cự nghĩa quân.

Toan Tảo, thảo Đồng minh quân tập kết địa làm Tần Phàm mang theo binh mã đi đến thời điểm, phát hiện bỗng nhiên đã có người đã tới trước.

Tần Phàm vậy mà cảm thấy vui mừng, may mắn ở kiếp này chư hầu thảo Đồng như trong lịch sử mở màn. Lại nhìn kia tính kỳ pháp phối khí thế, không dưới mười vạn đại quân a!

"Người đến người phương nào?" Một người thập lớn nhìn thấy Tần Phàm lĩnh quân mà đến, liền vội vàng tiến lên dò hỏi.

Tần Phàm vậy mà không mở miệng, bên cạnh Diêm Phổ đến đáp: "Còn đây là Lương Châu Mục Tần Đại Nhân."

"Nguyên lai là khôi xương đại nghĩa Tần Châu Mục, tiểu nhân thất lễ, Tần Đại Nhân thỉnh!"

Tần Phàm gật gật đầu, mang đám người tiến vào chiếm giữ trong đó, mà lúc này thập lớn đã sai người đi đến bẩm báo.

Toan Tào đại doanh, Viên Thiệu, Tào Tháo, Trương Mạc, Lưu đại bọn người đã đến. Cũng khó trách, bọn họ cự ly Toan Tào đều so với Tần Phàm muốn gần gũi nhiều, tối đa mười ngày đã đến, thế nhưng là Tần Phàm thế nhưng là tiến lên hơn một tháng mới chạy tới nơi này.

"Lương Châu Tần Phàm đến, tốt!"

"Thật sự là anh hùng xuất thiếu niên a!"

Lập tức tất cả mọi người là tán thưởng Tần Phàm, Tần Phàm lúc này cho thấy ngẩng đầu rồi, mọi người cho thấy nhao nhao đến chào. Tần Phàm cho thấy nhất hơi đánh giá vào mọi người, hắc thấp người chính là Tào Tháo, mặt trắng râu ngắn chính là Viên Thiệu, một bộ mềm yếu bộ dáng chính là Trương Mạc, một thân Kim Giáp chính là Lưu đại, Tần Phàm lập tức cho thấy nhất nhất nhớ kỹ.

"Gặp qua chư vị!"

Mọi người ngồi xuống, Tào Tháo đứng dậy nói: "Tần Phàm hiện tại vậy mà đến, mình quân hiện tại thêm vào chừng mười tám lộ đại quân. Cho nên nói, lần này thảo phạt Đông Trác có thể nói là nhân tâm chỗ hướng, chiều hướng phát triển a!"

"Đông Trác lão tặc, làm loạn triều cương, lần này nhất định phải đưa hắn nghiền thành tro bụi, tể điện thiếu Đế cùng thái hậu đám người trên trời có linh thiêng." Lưu đại lập tức cho thấy dị thường tức giận nói, lúc nói chuyện đều là nghiêng răng nghiêng lợi, với tư cách là Hán thất dòng họ, hắn tự nhiên nhất là thống hận người của Đông Trác.

Tần Phàm lập tức vậy mà đứng lên, đem trong tay chiếu thư biểu hiện ra, nói: "Còn đây là thiên tử tự viết thảo Đông chiếu thư nguyên bản, chư vị có thể nhìn xem, phía trên thiên tử đều liệt kê Đông Trác tội trạng, giết hắn mười quay về cũng không đủ."

"Thế nhưng là xa không đâu không chịu được, hiện tại chúng ta mười tám lộ đại quân lúc này, binh mã hơn mười vạn, cần phải có nhất đức cao vọng trọng người mang theo linh lại vừa, nếu là từng người tự chiến, chỉ sợ lực không hề bắt bớ, cho nên Tào mỗ cảm thấy, lập tức tuyển ra một người mới là khẩn yếu nhất sự tình!"

Tào Tháo nói xong, Tần Phàm vậy mà nói tiếp: "Mạnh Đức huynh lời ấy thậm thỏa, nên tuyển ra một người, Thống Suất cái này hơn mười vạn đại quân, như vậy năng lực nhanh chóng công diệt Đông Trác, nhanh chóng giải cứu thiên tử tại trong lúc nguy nan."

Lần này, tất cả mọi người bắt đầu trầm mặc, cho thấy tại suy nghĩ đến cùng có người đảm nhiệm mình chủ mới thích hợp nhất. Kỳ thật ai cũng muốn làm mình chủ, nhưng là có chút người cũng có tự mình hiểu lấy, biết mình không có tư cách kia, cho nên đều là một bộ cúi đầu trầm tư biểu tình.

Không Dung thấy mọi người đều có tâm tư, tình cảnh quả thực xấu hổ, nhanh chóng mở miệng nói: "Vi Dân (Tần Phàm tự) mới tới, hôm nay chỉ vì mời khách từ phương xa đến dùng cơm, ngày mai lại nghị, ngày mai lại nghị!"

Một đám chư hầu hậm hực thôi, lại thay đổi một bộ khuôn mặt tươi cười, đặt mua đưa rượu lên tiệc, mượn là Tần Phàm mời khách từ phương xa đến dùng cơm tẩy trần danh tiếng, nâng ly cạ chén sống mơ mơ màng màng dâng lên

Rượu này tiệc một mực tiếp tục nơi này thâm dạ, Tần Phàm thật sự chán ghét không ít chư hầu khẩu thị tâm phi, nhanh chóng nắm chữ không thắng từ từ lực, trốn về chính mình trong quân bên trong.

Đột nhiên, lều lớn, truyền đến một hồi tiếng bước chân dồn dập, Tần Phàm ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy phương vui mừng lưng đeo trường kiếm, bước nhanh đi đến, chấp tay nói: "Chúa công, đại doanh ngoài có một người tự xưng là Lưu Bị, đến đây bái kiến chúa công!"

Tần Phàm kinh ngạc không thôi! Nhưng người tới là khách, với tư cách là một phương chư hầu, há có thể không phong cách quý phái, đáp: "Kính hán đi vào!"

Lưu Bị, Lưu Huyền Đức. Đầu tiên tới bái phỏng người của mình cư nhiên là Lưu Bị, có ý tứ, thật có ý tứ!

"Chúa công, Lưu Bị tới chơi, phò cùng phụng hiếu liên cáo từ!" Diêm Phổ đứng người lên hướng Tần Phàm áp thi lễ, muốn kéo Quách Gia chuẩn bị rồi đi.

Tần Phàm nghe vậy, vội vàng khoát tay, lắc đầu nói: "Không cần rồi đi, ngươi cùng phụng hiếu đều lưu ở chỗ này, nhìn xem Lưu Bị này trong hồ lô muốn làm cái gì?"

"Ân" nghe thấy Tần Phàm, Diêm Phổ lại ngồi trở xuống. Ngược lại là Quách Gia cái thằng này, từ đầu tới cuối đều là vẫn không nhúc nhích, cong vẹo ngồi lên, khoe miệng câu dẫn ra, lộ ra một vòng ý vị sâu xa nụ cười.

Đột nhiên, lều lớn truyền ra bên ngoài tới một hồi tiếng bước chân trầm ổn. Màn cửa xốc lên, phương vui mừng ti lệ trước đi đến, sau lưng theo sát lấy ba trung niên nhân.

Trong ba người, cầm đầu trung niên nhân tuổi tác chừng ba mươi, người mặc một bộ tạo sắc trường bào, đầu đội phác khăn, bên hông giắt một thanh trường kiếm, người này rõ ràng chính là đến bái phỏng Tàn Phàm Lưu Bị.

Lưu Bị sau lưng, đi theo hai cái nhanh nhẹn dừng mảnh dừng mảnh người. Một người trong đó chiều cao cỡ xích, dưới hàm râu ria và ngực, chừng hai thước lớn; sắc mặt đỏ thẫm như táo, tựa như say tửu; một đôi mắt phượng híp lại, trong đôi mắt tinh quang lấp lánh, mắt phượng môn sinh uy; trên hàng mi hai cái nằm tầm lông ngươi, nằm tầm giống như vù, khí khái hào hùng bức người; liếc nhìn lại, cảm giác người này bá khí mười phần, uy phong lẫm lẫm.

Tàn Phàm đưa tầm mắt nhìn qua, liền biết được đây là Quan Nhị Gia không thể nghi ngờ.

Mục quang sau này nhìn lại, người cuối cùng thân cao tám thước, đầu báo hoàn nhân, trên hàng mi hai cái chữ bát (八) lông ngươi, làm cho người ta nhìn qua liếc một cái liền cảm giác bá đạo hung ác, dưới hàm râu quai nón tựa như cương châm dựng đứng, như thể diện mạo, hiển nhiên là Yến Nhân Trương Dự Đức.

Quan Vũ cùng Trương Phi, tạo hình đều vô cùng đặc biệt, liếc một cái liền có thể nhìn ra được. Tàn Phàm yêu thích Tam quốc, tự nhiên sẽ không nhận lầm người.

Hai người thần sắc động tác, vậy mà cấp Tàn Phàm để lại ấn tượng khắc sâu.

Bá đạo, hung lệ, đây là Tàn Phàm nhìn lướt qua Quan Vũ, Trương Phi lưu lại ấn tượng đầu tiên.

Trương phản, thân là Quan Vũ, Trương Phi huynh trưởng Lưu Bị lại là tướng mạo bình thường không có gì lạ, không có cái gì xuất chúng nơi đây, nếu nói là Lưu Bị có xuất chúng nơi đây, đó chính là vành tai khá lớn, rất có Di Lạc thái độ.

"Trắc quận Lưu Bị, Lưu Huyền Đức, bái kiến Tàn Châu Mục!" Lưu Bị ôm quyền hướng Tàn Phàm áp thi lễ, trong thanh âm chính ôn hoà, rất có từ tính. Cùng sau lưng Lưu Bị Quan Vũ, Trương Phi cho thấy ôm quyền nói: "Quan Vũ, Trương Phi, bái kiến châu Mục đại nhân!"

Tàn Phàm vẫy vẫy tay, thần nhiên nói: "Ba vị mời ngồi!"

Đội ba người sau khi ngồi xuống, Tàn Phàm trầm giọng nói "Huyền Đức cùng ta không thân chẳng quen, thâm dạ tới chơi không biết có chuyện gì quan trọng?"

Tàn Phàm như thế nói thẳng, Lưu Bị nhất thời cũng không biết nên mở miệng như thế nào.

Ngồi ở một bên Quách Gia Tiểu Tiểu, khoe miệng câu dẫn ra một vòng nụ cười: Tha cho người Lưu Bị xảo trá như hồ, tại chúa công trước mặt, không đồng nhất kinh ngạc sao? Nói cho cùng, thực lực mới thật sự là át chủ bài, Lưu Bị không có thực lực, muốn cùng Tàn Phàm ngang nhau nói chuyện, không có khả năng.

Lưu Bị giật mình, chợt phản ứng kịp, nói: "Tàn Đại Nhân hiểu lầm, Lưu Bị tại đây, đơn giản là vì thăm thính một chút tin tức của cố nhân mà thôi, không có trong đó ý nghĩ của hần!"

Cố nhân?

Tàn Phàm trong nội tâm một hồi cười lạnh, thật có thể kéo, chính mình trong quân doanh làm sao có thể sẽ có Lưu Bị cố nhân?

Nghĩ nghĩ, Tàn Phàm hay là nói thẳng nói "Không biết Huyền Đức cố nhân vì sao người?"

"Chuẩn bị sự từ bắc Trung Lang tướng Lữ Thực, từng tại Loup sư phủ đệ thân thấy Công Nghiệp (Trịnh Thái tự), văn công (tự) phong thái, đến nay truy đuổi tư tưởng không thôi. Hai công chính là thế to lớn mới, Tàn Đại Nhân lại không kết bạn đồng hành, sớm chiều lắng nghe lời dạy dỗ?"

Tiến lên lớn, Lưu Bị liền cấp Tàn Phàm tới cái hạ Mã Uy.

Xảo trá, thật sự là xảo trá. Lời nói này, Tàn Phàm không tin là Lưu Bị tạm thời nghĩ ra được, nếu như Lưu Bị chuẩn bị cho tốt bái phỏng Tàn Phàm, nhất định là đã sớm chuẩn bị kỹ càng, không có khả năng nhìn chuyện không có nắm chắc.

Tàn Phàm trong nội tâm cười lạnh, Lưu Bị lần này động tác, lại làm cho Tàn Phàm nhớ tới một cái điển cố.

Lưu Bị Lão Tổ Tông Lưu Bang, năm đó Lưu Bang hay là Tử Thủy đình lớn thời điểm, Lữ tri phụ thân Lữ công nơi này bái huyện tị nạn, tạm trú tại hào hữu bái huyện Huyện lệnh trong nhà, trong huyện quan viên, thân hào để cho Huyện lệnh nhà ta tới khách quý, đều tới kiếm tiền uống rượu. Lần lượt quy định, tiền tiền bất mãn một ngàn người chỉ có thể ở Đường Hạ uống rượu, kiếm tiền qua một ngàn nhân tài có thể tới quan tòa uống rượu.

Lưu Bang một cái hạt vừng lớn nhỏ đình lớn, nào có cái gì tiền dư. Bất quá Lưu Bang muốn uống rượu, lại cũng có biện pháp hần sau khi tới, hô lớn một tiếng: "Hạ tiền vạn!" Sau đó trực tiếp đến quan tòa uống rượu trên thực tế, Lưu Bang một cái lớp không có cảm..

Lý Tông ta đánh giá Tào Tháo, chi tâm hắc; đánh giá Lưu Bị dày, da mặt dày; đánh giá Tôn Quyền lại dày vừa đen, đã trái tim hắc lại da mặt dày, bất quá so sánh hai người đều hơi có không bằng..

"Công Nghiệp, văn công tài đức gồm nhiều mặt, đóng giữ châu Mục phủ, chủ trì tám quận sự việc, quyền lực và trách nhiệm trọng đại, tất nhiên là nên tận tâm tận lực. Người tại Công Tôn Thái Thủ dưới trướng hiệu lực, nên trung với cương vị công tác, trung thành với Công Tôn Thái Thủ!" Tần Phàm ngửa khí ôn hoà, lại cũng giống như vừa rồi Lưu Bị một phen, mềm bên trong mang cứng rắn, trong lời nói đậm chộc.

Lưu Bị là thông minh người, nhất thời đã minh bạch Tần Phàm. Trung thành với Công Tôn Toàn, không phải khiến Lưu Bị không muốn nay Tần mai Sở (tráo trở bất thường), sẵn sinh ý khác sao?

Lưu Bị sau lưng, ngồi chồm hổm Quan Vũ, Trương Phi sau khi nghe, cho thấy râu tóc đều dựng, trong đôi mắt lóe ra băng lãnh hào quang, mục quang nhìn về phía Tần Phàm thời điểm, lộ ra một cổ lạnh thấu xương sát ý.

Hai người bọn họ biết được Lưu Bị xuất thân cao quý, là đại hán dòng họ, Trung Sơn Tĩnh Vương Lưu hơn hẳn về sau. Tần Phàm nói chuyện ngấm ngấm hại người, trong lòng hai người đều là một hồi tức giận, hận không thể xông lên đầu nhúc nhâm bẹp dí Tần Phàm một phen, xóa bỏ trong nội tâm chí khí.

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Tào Tháo thỉnh cầu

Bị Tần Phàm răn dạy một phen, Lưu Bị tựa như ăn con gián đồng dạng, trong nội tâm sôi trào đến lợi hại.

Nhìn qua Tần Phàm nhàn nhạt nụ cười, trong nội tâm ngũ vị tạp trần, khó có thể nói rõ ràng.

Lưu Bị đã nhanh ba mươi tuổi, lần lượt tuổi mụ phép tính, qua ba mươi tuổi, đã là mà đứng chi niên. Nhưng mà Tần Phàm lại vẫn là hai mươi ra mặt thanh niên, như vậy một người tuổi còn trẻ giống như trường bối ân cần dạy bảo ân cần dạy bảo, khiến cho Lưu Bị trong nội tâm vô cùng không được tự nhiên, rất không thoải mái. Dù là Lưu Bị da mặt dày như tường thành, đều là sắc mặt đỏ lên, lồng tai bị phồng.

Mất mặt, mất mặt. Lưu Bị trong nội tâm như thế nói, bất quá trong lòng hắn không thoải mái, phản ứng lại tương đối nhanh, sắc mặt trong chớp mắt liền khôi phục bình tĩnh, đen kịt hai con ngươi yên tĩnh như nước giếng. Lưu Bị trong nội tâm khẽ động, bỏ qua cùng Tần Phàm đến gần ý nghĩ.

Lưu Bị lại không để lại dấu vết thay đổi một vòng nhớ lại biểu tình, chậm rãi nói: "Không đối gạt Vi Dân, chuẩn bị tuy gia cảnh chán nản, thân phận hèn mọn, tạm thời nương thân ở Công Tôn huynh trưởng hướng tới, như vậy chuẩn bị chi tổ tiên nhưng cũng là có mặt mũi nhân vật, lấy gia phả mà nói, chuẩn bị tổ tiên là Hán Cảnh Đế con trai thứ chín, Trung Sơn Tĩnh Vương hơn hẳn..."

Lưu Bị nói đến chỗ này, trên mặt tràn đầy kiêu ngạo vô cùng vinh quang.

Nhưng mà, Lưu Bị đang muốn xuống lúc nói, Tần Phàm lại cắt đứt lời của Lưu Bị, nói: "Huyền Đức, đây đều là ba hơn trăm năm trước, gần bốn trăm năm sự tình, mấy trăm năm về sau, ai là ai từ tôn, người đó lại nói được rõ ràng rồi cao tổ hoàng đế dưới gối con nói dối đa dạng, lại phát sinh bảy quốc chi loạn, thế cho nên Lưu thị huyết mạch trải rộng thiên hạ thiên hạ này, trong thân thể lưu lại Lưu thị huyết mạch người số lượng cũng không ít, nếu người nào cũng nói tổ tiên là vị nào hoàng đế chi tử, kia vẫn còn được, Cửu Châu đại địa, há không phải khắp nơi đều là Hoàng Thân Quốc Thích, bởi vậy, thiên hạ đều muốn lộn xộn!"

"Mấy đứa tầm tuổi chúng ta, thân gặp loạn thế, không nên chiêm ngưỡng tổ tông vinh quang, mà hẳn là dựa vào cố gắng của mình, vợ con hưởng đặc quyền, nhân vật nổi tiếng thiên cổ, chuyện của mình tự mình giải quyết, dựa vào thiên, dựa vào địa dựa vào tổ tiên, chưa tính là hảo nam nhé gây nên!"

Tần Phàm nói chuyện, khiến Lưu Bị khoe khoang gia phả tâm tư rơi vào khoảng không!

Lưu Bị vốn là muốn mượn cơ hội này, tuyên dương một chút hán hoàng thất dòng họ, nào biết được Tần Phàm nhất trừu nệ xuống, khiến cho Lưu Bị chóng mặt, rất khó chịu!

Lưu Bị hít sâu một ngụm khí, chợt cười nhạt một tiếng, nói: "Vi Dân nói có lý, mấy đứa tầm tuổi chúng ta, tao ngộ loạn thế, tại đây tại kiến công lập nghiệp cơ hội thật tốt, há có thể mượn tay người khác cho người khác. Tổ tiên vinh quang đã là ngày xưa quang huy, không đáng lo lắng, đương kim thế gian, anh hùng hào kiệt nổi lên bốn phía, cho thấy đại triển kế hoạch lớn, khôi phục tổ tiên vinh quang lớn thời cơ tốt!"

Nói chuyện, nói âm vang hữu lực, âm điệu mạnh mẽ.

"Tốt hơn, đại ca nói hay lắm" Trương Phi vẻ mặt hưng phấn, khiêu khích nhìn Tần Phàm liếc một cái, lộ ra vẻ tươi cười đắc ý.

Tần Phàm không có chối bỏ lời của Lưu Bị, cho thấy võ tay cười to, nói: "Huyền Đức nói có lý, thiên hạ đại sự, mượn tay người khác cho người khác há lại nam nhi! Đại trượng phu cái gọi là mấy đứa tầm tuổi chúng ta, làm bất chúc vệ, bỗng nhiên công, nuôi thả ngựa Nam Sơn, dương oai tái ngoại; hoặc là đi bỗng nhiên sáng phương pháp, chinh đồn thiên hạ, cấp thiên hạ dân chúng một cái yên ổn ôn hoà thời gian!"

Lưu Bị nghe vậy, mặt quang vẻ sợ hãi. Trên mặt của hắn toát ra thần sắc kinh ngạc, không nghĩ tới Tần Phàm lại có như thể chí hướng.

Người này làm vì ta mạnh địch. Lưu Bị trong nội tâm âm thầm đoán một chút, bất quá trên mặt của hắn như cũ là nét mặt nụ cười, nói: "Vi Dân, tuy còn trẻ tuổi, lại chí cao ngất, làm cho người bội phục bất quá, chuẩn bị trong doanh còn có chuyện quan trọng xử lý, cáo từ!"

Đã bãi phỏng Tần Phàm, tại đây đông đảo chư hầu bên trong Tiểu Lộ một thanh mặt, lại thừa cơ tuyên dương chính mình cầu hiền nhược khát thái độ cùng hiền hách xuất thân gia thế, Lưu Bị thấy hoàn thành mục đích, không muốn lại lưu ở Tần Phàm trong trướng, chịu được Tần Phàm chế ngạo. Không có uống một chén rượu thùy, liền mượn cơ rời đi.

"Thứ cho không tiễn xa được." Tần Phàm không có đứng dậy đưa tiễn, chỉ là nhàn nhạt nói một câu.

Sau đó, phương vui mừng lại đi đến trong đại trướng, nói: "Chúa công, cười Đô Úy Tào Tháo tới chơi!"

A... Tôi nay có thể chính là náo nhiệt a, ba phần thiên hạ hai kiêu hùng đều trước sau tới bãi phỏng ta.

Tần Phàm ngăn người, phản ứng kịp đã nói nói: "Khiến hắn đi vào!"

Phương vui mừng nghe vậy, quay người đi mời Tào Tháo tiến trướng.

Ngay tại phương vui mừng xóc lên lều lớn màn cửa thời điểm, Tần Phàm đứng dậy, nói: "Không có kỳ tới nay vất vả, sớm đi nghỉ ngơi đi thôi. Ta tự lại nghênh tiếp Tào Tháo!"

Tần Phàm tự mình tiến đến nghênh tiếp Tào Tháo, trong đại trướng Diêm Phốc, Quách Gia tự nhiên cũng không nên ngồi ngay ngắn trong trướng, vội vàng đứng dậy, đi theo Tần Phàm sau lưng, cùng đi nghênh tiếp Tào Tháo.

Một nhóm ba người, Tần Phàm đi tại phía trước nhất, bước nhanh hướng doanh trại công môn đi đến.

Doanh trại, một người mặc hắc sắc vải bông trường bào, thân cao sáu xích, hai gò má hơi có vẻ ngăm đen trung niên nhân dáng doanh trại công môn, tuy nói trung niên nhân thân thể không cao, khó khăn một mét sáu ba bên trái phải nhưng mà, trung niên nhân nhìn qua doanh trại công môn vừa đứng, vẫn không nhúc nhích, thần sắc không kiêu không nóng nảy, tự có một cỗ bất phàm khí thế từ trung niên nhân trên người phát ra.

Tần Phàm ba người bước nhanh mà đi, chỉ chốc lát sau, liền đến doanh trại công môn.

Thấy doanh trại công môn chỉ có một người, Tần Phàm ngăn người, không nghĩ tới Tào Tháo tự nhiên một mình đến bãi phỏng, liền Lưu Bị đều dẫn theo Quan Nhị Ca, Trương Tam Ca hành động tay chân, Tào Tháo một người đến đây, thật sự là ngoài dự đoán mọi người.

"Thế nhưng là Tào Tháo, Tào Mạnh Đức?" Tần Phàm hướng Tào Tháo đi đến, vẫn chưa đi nơi này Tào Tháo trước người, liền lên tiếng dò hỏi.

Trung niên nhân nghe vậy, hơi có vẻ ngăm đen trên mặt lộ ra một vòng sang sáng nụ cười, vậy mà mở rộng bước chân hướng Tần Phàm đi đến, vừa đi, vừa nói: "Chính là Tào Mạnh Đức, quấy rầy hướng tới, kính xin Tần Châu Mục thứ lỗi..."

Tào Tháo tuy vóc dáng thấp, vẻ mặt bình thường không có gì lạ, nhưng cử chỉ, lại có một cỗ quân nhân khí chất, hào sảng, đại khí. Long Hành Hồ Bộ, hành tẩu như gió, quả nhiên là khí độ bất phàm.

"Mạnh Đức huynh, bên trong mời" Tần Phàm đón Tào Tháo, liền hướng doanh trại bên trong đi đến.

Trên đường đi, Tào Tháo, Tần Phàm đều không nói gì, thẳng đến Tần Phàm trung quân lều lớn.

Trong đại trướng, khách và chủ ngồi xuống. Tào Tháo ngồi phía bên trái, Diêm Phốc, Quách Gia ngồi ở phía bên phải.

Tần Phàm vừa ngồi xuống, lúc này ra lệnh: "Bên trên 'Lương Châu thuận', 'Lương Châu tám dạng' ..."

Chỉ chốc lát sau, binh sĩ liền bưng rượu và đồ nhắm đi đến trong đại trướng, đem rượu và đồ nhắm bày đặt có trong hồ sơ trên bàn, cung cấp Tần Phàm bốn người dùng ăn. Tần Phàm rót đầy tửu, bưng chén rượu lên, hướng Tào Tháo kính nói: "Mạnh Đức huynh, một chén rượu này, mời người độc thân ám sát Đồng Trác, trong đó gan dạ sáng suốt làm cho người cực kỳ bội phục, thỉnh..."

Tần Phàm bưng chén rượu lên, ngửa đầu một hơi uống cạn.

Tào Tháo nghe thấy Tần Phàm lấy lòng, trên mặt lại hiện lên một vòng vẻ xấu hổ. Đám đông thất bại, trở thành chó nhà có tang, nào dám chừ dừng? Hắn bưng lên tửu tôn, một hơi uống cạn, nói: "Tần Châu Mục, thao lược già này mấy tuổi, xưng người tự, tốt chứ?"

Tần Phàm cười ha hả nói: "Vững chắc mong muốn nguoi, không dám thỉnh tài!"

Mặc kệ Lý Tông ta đánh giá Tào Tháo như thế nào hắc, nhưng cái này 'Hắc' làm sao không phải thân bất do kỷ rồi

"Hào tửu! Thật đúng hào tửu!" Tào Tháo lại rót đầy nhất tôn tửu, một hơi uống cạn, thở dài: "Vi Dân hiền đệ, nguoi cái này 'Lương Châu thuận', 'Lương Châu tám dạng' có thể khiến vi huynh dưới trướng mọi người sớm chiều tưởng niệm a!"

"Lương Châu còn như càng tốt hơn mỹ tửu mỹ thực, Mạnh Đức huynh ngại gì khiến mấy đem đến đây giao lưu một ít..." Tần Phàm thành khẩn cười nói.

"Không cần như thế phiền toái, vi huynh liền ra năm Vạn Kim mua sắm phương này lớp, vậy mà tránh khỏi nơi này Lương Châu quấy rầy hiền đệ!" Tào Tháo lại càng là thành khẩn đứng dậy chấp tay đối với bái, còn nói thêm: "Ký Châu, Dự châu chiến loạn nhiều lần, đường xá đạo tặc nổi lên bốn phía, vậy mà giám bớt hiền đệ hộ vệ, vận chuyển phiền toái!"

Ách, Tào Mạnh Đức này vậy mà không phải cạn dầu chủ! Trong lời nói có chuyện, trong nhu có cương.

"Việc này còn phải tinh tế châm chước." Tần Phàm tạm thời không có thân mật đối sách, chỉ phải cười ha hả, ngược lại nói "Mạnh Đức huynh, không biết thâm dạ tiếp, có chuyện gì?"

Tào Tháo thấy Tần Phàm đặt câu hỏi, lúc này đáp: "Thao vội vàng đến bái phỏng, chính là vì minh quân sự tình."

"A, Mạnh Đức là muốn đảm nhiệm chư Hầu minh chủ? Bởi vậy đến đây thuyết phục Tần Phàm, muốn cho Tần Phàm duy trì Mạnh Đức?" Tần Phàm hỏi dò.

Tào Tháo trầm giọng nói: "Thao bái phỏng Vi Dân, đúng là nhìn thuyết khách tới, đồng thời vậy mà là vì vị trí minh chủ. Bất quá, nhìn thuyết khách không phải là vì thao chính mình, mà là vì Viên Bổng Sơ, thao thâm dạ bái phỏng Vi Dân, là muốn mời Vi Dân, ngày mai duy trì Viên Bổng Sơ đảm nhiệm minh chủ, không biết Vi Dân ý tứ như thế nào?"

Không có cong cong thẳng thẳng, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề nói ra mục đích. Tào Tháo cử động lần này có thể được xưng tụng là đường đường chính chính, không có chút nào che lấp.

Tần Phàm nghe vậy nhất thời ngậm ngẫn cả người, không nghĩ tới Tào Tháo dĩ nhiên là Viên Thiệu thuyết khách, trầm mặc một lát, Tần Phàm nói "Mạnh Đức, chẳng lẽ là Viên Bổng Sơ khiến nguoi tới?"

"Ha ha ha..." Tào Tháo cao giọng cười to, thật lâu mới dừng lại, lắc đầu nói: "Vi Dân càng như thế xem trọng Viên Bổng Sơ sao? Tào Tháo bất tài, đảm nhiệm qua Lạc Dương Bắc Bộ úy, đảm nhiệm qua tây vườn tám giáo úy nhất cười Đồ Úy, lý lịch, chức quan đều không thua kém Viên Bổng Sơ, Viên Bổng Sơ mặc dù xuất thân Viên Thi, gia thế xuất chúng, nhưng Viên Bổng Sơ nghĩ muốn mệnh lệnh Tào Tháo, còn khiếm khuyết nhất điểm hoa hậu!"

Ngữ khí, tùy tiện lớn lối. Thần sắc, cương quyết bướng bỉnh.

Cái này nói chuyện, nói chính là âm điệu mạnh mẽ, vẻ mặt Tào Tháo rơi vào Diêm Phổ, Quách Gia trong mắt, cũng làm cho hai người hơi bị ghé mắt, đối với Tào Tháo cho thấy dâng lên một vòng khâm phục ý tứ. Như vậy một cái người lùn, tuy thân thể thấp bé, vẻ mặt hơi có vẻ ngăm đen, trong đó lòng dạ khí độ, lại không thua bởi bất luận kẻ nào.

"Đệ thất lễ, Mạnh Đức huynh thứ lỗi!" Tần Phàm cho thấy lấy lên được, thả xuống được, hiểu lầm Tào Tháo, liền nói ngay xin lỗi nói.

"Không sao, không sao, Vi Dân như tại đây ý nghĩ, cho thấy bình thường." Tào Tháo vẫy vẫy tay, còn nói thêm: "Vi Dân chính là liên kết đồng minh hiệu triệu nguoi, lại là Lương Châu châu Mục, lý lịch, chức quan đồng đều không thua tại Viên Bổng Sơ. Chỉ là Viên gia bốn thế Tam công, môn sinh có lại khắp Cửu Châu. Liên kết đồng minh chư hầu, Ký Châu Mục Hàn Phức, Dự châu thích sứ lỗ khức, Sơn Dương Thái Thú Viên Di đảm nguoi đều phụ thuộc Viên gia. Vi Dân nếu là lại đi tranh đoạt minh chủ, tự sẽ khiến liên kết đồng minh trở nên phức tạp, khiến cho minh quân đồ hãm nội đấu, vô ích tại thảo Đồng nghiệp lớn."

Tần Phàm không phải để ý cái này minh chủ hư danh, Viên Thiệu luận năng lực, luận uy vọng, luận tài cán, luận gia thế cũng làm thành, huống chi trong lịch sử đúng là như thế. Tần Phàm chỉ là lo lắng hoàng Kim Bảo hờm tam tinh nhiệm vụ hoàn thành, cũng không khiến Viên Thiệu đảm nhiệm minh chủ, cái này mười tám lạng chur hầu sợ là qua không được mấy ngày liền muốn sụp đổ, "Tam Anh chiến Lữ Bố" cái này nhất nội dung cốt truyện tất nhiên vô pháp hoàn thành.

Thấy Tần Phàm như trước trầm ngâm không nói, Tào Tháo bỗng nhiên đứng dậy, hướng phía Tần Phàm trình trọng cúi đầu, khẩn cầu: "Thỉnh niệm đại hán bốn trăm năm cơ nghiệp không dễ, bỏ tại đây cá nhân vinh nhục, thao vô cùng cảm kích!"

"Mạnh Đức huynh, nguoi đây là tội gì?" Tần Phàm thờ dài một chút, giả ý mười phần làm khó, lại bị Tào Tháo nói động bộ dáng, cuối cùng thờ dài: "Liên theo Mạnh Đức, đề cử Viên Thiệu là minh chủ."

Thấy Tần Phàm một ngụm nhận lời hạ xuống, Tào Tháo ngược lại có chút không yên lòng, giả tá tửu ý reo lên: "Vi Dân cũng không nên lòng gặt vi huynh..."

Tần Phàm biết đây là Tào Tháo bệnh đa nghi phạm vào, vậy mà không đáp lời, đứng dậy đi đến Tào Tháo án phía trước, thay hán rót đầy chén rượu, nói: "Nghe qua Mạnh Đức huynh ý chỉ hướng, là vì quốc gia lấy tặc lập công, sau khi chết trên bia mộ viết 'Hán cổ chinh tây tướng quân Tào hầu chi mộ'. Buồn bất tài, cũng nguyện làm cho đại hán dân chúng hơi quá non nớt chỉ lực, sau khi chết trên bia mộ viết 'Hán cổ chinh đông tướng quân tần hầu chi

mộ' ..."

Nghe xong Tàn Phàm, Tào Tháo giật mình, chợt cao giọng cười to nói: "Tốt hơn, tốt hơn, tốt hơn một cái Vi Dân!" Từ qua ba tuần, Tào Tháo hơi có vẻ ngăm đen trên mặt hiện lên một vòng đỏ lên vẻ, hấn đứng dậy, hướng Tàn Phàm chấp tay nói: "Vi Dân, hôm nay dừng ở đây. Nên, phải hỏi cũng nói, nên làm cũng làm, thao bây giờ cáo từ!"

Tàn Phàm đứng dậy, nói: "Mạnh Đức huynh, đi thông thả, thứ cho không tiễn xa được!"

"Không tiễn, không tiễn!" Tào Tháo khoát tay, lắc lư nhàn rỗi rồi đi trung quân lều lớn, đột nhiên bay tới một câu: "Nhìn qua Vi Dân không quên ban đầu chi tâm! Mạnh Đức tất báo tình này!"

Đội Tào Tháo sau khi rời khỏi, Tàn Phàm ngồi xuống, mục quang nhìn về phía Diêm Phổ, Quách Gia, nói "Hiện tại lại thấy Tào Tháo, hai vị là cảm tưởng gì?"

Thật lâu, hay là Diêm Phổ tỉ lệ trước khi nói ra: "Chúa công, phở lấy là, Lư Bị một thân, có phần giống như Hán cao tổ Lư Bang. Bất quá, Lư Bị lại không có cao hoàng đế kỳ ngộ, năng lực, Lư Bang đảm nhiệm Tứ Thủy đình lớn thời điểm, đã kết giao được phiến khoái, Tiêu Hà, Tào tham gia đội văn võ tướng lĩnh, Lư Bị lẫn lộn đến bây giờ, cũng chỉ có hai cái võ tướng, không có khát vọng, mà không có đất dụng võ. Trái lại Tào Tháo, người này thể chi hùng tài, lòng dạ khí độ, đều không thể lẽ thường mà nói. Còn nữa, Tào Tháo cùng Lư Bị bất đồng, Tào Tháo sau lưng như Tào thị, hạ thị tương trợ, hơn nữa Tào Tháo năng lực xuất chúng, chỉ cần một cái thi triển tài hoa bình đài, Tào Tháo là có thể mây mưa thất thường, tranh giành thiên hạ. Chúa công, nếu bàn về người đó kham vi kinh địch, trừ Tào Tháo ra không còn có thể là ai khác, Lư Bị, còn phải nhìn hấn kỳ ngộ tạo hóa nữa!"

"Gia cũng có nghĩ như vậy pháp!" Quách Gia không còn nữa lãng từ bộ dáng, mà là một bộ lãnh tĩnh cơ trí thần sắc, tự tin nói: "Lư Bị người này, nếu không chủ mưu tương trợ, cuối cùng cả đời, cũng chính là sống nhờ người ở dưới mệnh, nếu có tuyệt thế mưu sĩ tương trợ, cả Dục Long Môn, Nhật phi trùng thiên, không thể đo lường. Chúa công nên sớm mưu đồ chi!"

Tàn Phàm không ngừng gật đầu, nhẹ giọng: "Đoạn sẽ không cấp tai to tác đám người cơ hội!"

Tai to tác?

A..

Xác thực hình tượng

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 59: Tôn Kiên bất đắc dĩ

Diêm Phổ, Quách Gia thấy màn đêm thâm trầm, chính muốn đứng lên cáo từ, không ngờ phương vui mừng vội vã tiến trước, nói: "Chúa công, Trường Sa Thái Thú Tôn Kiên mang theo lớp cầu kiến."

"Không có kỳ như thế nào còn chưa nghỉ ngơi?" Tàn Phàm lại thấy Diêm Phổ, Quách Gia ngáp liên tục, có chút băn khoăn, thúc giục nói: "Đều hạ lại nghỉ ngơi a!"

Phương vui mừng mạnh mẽ đập tinh thần, đáp: "Hai vị tiên sinh trước đi nghỉ ngơi, mặt tướng hôm nay đang trực, phải rõ ràng Nhật Thân thì lại vừa nghỉ ngơi."

Diêm Phổ cười khỏ nói: "Cũng không kém cái này nhất thời!"

"Có rượu thì thông thạo suốt đêm lại có làm sao!" Quách Gia nhanh chóng lại kết hợp bầu rượu uống thả cửa một phen.

Phương vui mừng thấy vậy nhanh chóng lại quay người đi mời Tôn Kiên tiến trước.

"Hoàng Trung ở nơi nào? Mau tới cùng ta độ sức một phen!" Phương vui mừng khoản chi không lâu sau, liền đập doanh bên ngoài xông tới một người uy

vũ bất phàm thiếu niên.

Tần Phàm chính muốn mở miệng quát lớn, ngoài - trưởng lại đi vào ba người.

Dẫn đầu một người tự nhiên là mặt mũi tràn đầy bất đắc dĩ cùng áy náy phương vui mừng.

Sau lưng một người ngày thường chiều cao tám thước, người rậm mắt to, rộng rãi mặt trọng di, uy phong lẫm lẫm, không nên hỏi, tất nhiên là Tôn Kiên. Bên cạnh một người, phương di đại khẩu, mắt xanh từ râu, ước chừng bảy tám tuổi, chắc là "Mắt xanh nhé" Tôn Quyền.

Tôn Kiên khách khí chấp tay nói: "Trường Sa Thái Thú Tôn Kiên, Tôn Văn đài, mang theo lớp, sách, quyền, gặp qua Lương Châu Mục!"

"Văn Thai có tâm" Tần Phàm vậy mà không ra chữ mời ngồi, vậy mà không phản phó thêm từ, chỉ là nhàn nhạt đáp.

Tôn Kiên tựa như có chuyện khó tả, lại không biết từ đâu nói đến. Ngược lại là Tôn Quyền con mắt lăm lăm lóe vừa chuyển, đến nói: "Tiểu chất bá kiến thúc phụ. Ném cảm thấy thúc phụ sự tích, quyền rất là truy đuổi mộ. Lần này thúc phụ khởi nghĩa đầu tiên thảo Đồng, nhất định đứng đầu chư hầu, xây dựng bất thể công!"

Tần Phàm chậm đợi Tôn Quyền nói xong, nội tâm không khỏi một hồi cười lạnh.

Trong lịch sử Tôn Kiên dũng mãnh liệt, Tôn Sách phóng khoáng, mà Tôn Quyền này bụng dạ đen tối. Nếu là mình không quen biết lịch sử, lại kinh qua Tào Tháo khuyên bảo, sợ thật sự là bị Tôn Quyền cái này tiêu thí hài nói động, lại tranh đoạt cái này vị trí mình chủ, khiến Viên Thuật gia hỏa này ngư ông đắc lợi.

Tần Phàm chẳng muốn lại lãng phí miệng lưỡi, trực tiếp hỏi: "Thế nhưng là Hậu tướng quân Nam Dương Thái Thú Viên Thuật chi thỉnh?" Thấy Tôn Kiên ba người kinh ngạc vô cùng, không đợi bọn họ trả lời, dứt khoát làm nói: "Một vạn thạch lương thảo, 500 con chiến mã. Ta liền chủ trương gắng sức thực hiện Viên Thuật là mình quân Phó mình chủ."

"Vì sao bất lực tiến mình chủ?" Tôn Sách nhanh mồm nhanh miệng hỏi.

"Sách Nhi!" Tôn Kiên sốt ruột quát bảo ngưng lại. Thấy đối phương tâm tư đã bị toàn bộ hiểu rõ, vậy mà không hề nhả nhỏ, mở miệng nói: "Tần Châu Mục chính là thảo Đồng liên kết đồng minh khởi nghĩa đầu tiên người, kiên chịu được Viên Đại Nhân chi nắm, đặc biệt thỉnh ngày mai ý kiến nhiều người duy trì."

"Viên gia con trai trưởng một cái tay không bộ đồ bạch lang sao?" Tần Phàm cười lạnh một tiếng, vừa liếc nhìn Tôn Kiên, tiếp tục nói: "Văn Thai cho thấy một quận Thái Thú, triều đình sắc phong ô quy tắc hầu, danh vọng, quan tước vậy mà không chấp Viên Thuật này vài phần, tại sao thay hấn chân chạy truyền lời?"

"Còn có rượu thịt?" Tôn Kiên cười khổ một tiếng, không trả lời thẳng Tần Phàm.

Tần Phàm hơi hơi ngách đầu, phương vui mừng nhanh chóng gọi binh sĩ lại đưa lên "Lương Châu thuần" "Lương Châu tám dạng".

Tôn Kiên không đợi binh sĩ vì hấn rót rượu, cầm lên vò rượu liền bắt đầu hướng trong miệng mãnh liệt rót, thẳng uống đến vò rượu trống rỗng mới thở dài, tiếp tục nói: "Ta Tôn thị nhiều thế hệ tại Ngô Địa làm quan. Kiên ban đầu đảm nhiệm muối khinh Huyện thừa, lại chuyển công tác Hu Di Huyện thừa cùng Hạ Bi Huyện thừa. Tôn thị nhất tộc coi như là Ngô Địa ngang ngược, lại may mắn chống đỡ thế gia hào phú một lời. Viên Thuật chính là Viên gia con trai trưởng, Viên gia môn sinh cổ lại đông đảo, nhất là tại Ký Châu, Thanh Châu, Dự châu, Dương Châu đợi châu quận uy vọng rất cao. Kiên là Trường Sa Thái Thú, cũng phải dựa vào Viên gia hơi thở, nhìn thế gia sắc mặt..."

"Phụ thân hà tất như thế, đem những cái này đại tộc nhỏ tận gốc xong việc!" Tôn Sách chẳng hề để ý xen vào nói, "Nếu dám không từ ta Tôn thị, để cho hấn kiến thức hạ trong tay của ta ngàn thương lợi hại..."

"Viên Thuật này nếu như muốn làm cái này mình chủ, lại không chịu tự mình đến nhà, liên lụy Văn Thai huynh thâm dạ mang con út tới phát triển tuồng vui này!" Tần Phàm chậm rì rì nói, "Những cái này thế gia hào phú kỳ thật đập trong đáy lòng xem thường chúng ta những cái này 'Rể cò'!"

"Rể cò?" Tôn Kiên tỉnh tể thường thức Tần Phàm lời nói, lại hỏi: "Từng cảm thấy Tần Châu Mục trước sớm xuất thân son trại?"

Tần Phàm minh bạch Tôn Kiên chỉ chính là Triệu Khuê an dân trại, cũng không nói thẳng ra, nhẹ giọng: "Là tương đồng thế gia đầu đá, người hai ta nhà ta càng nên thân cận nhiều hơn. Buồm tự Vi Dân, cả gan lẫn nhau xưng tự tốt chứ? Văn Thai huynh'?"

"Rất tốt! Rất tốt! Vi Dân hiền đệ..." Tôn Kiên biểu hiện thành cao hứng phi thường, lại gọi Tôn Sách, Tôn Quyền đến hành lễ.

Tôn Sách thấy Tần Phàm so với chính mình không lớn hơn mấy tuổi, lại muốn xưng hô "Thúc phụ", hiển lộ mười phần kháng cự nhả nhỏ.

Nơi này là Tôn Quyền hướng phía Tần Phàm liền đập đầu một cái khấu đầu, cao giọng kêu lên: "Tiểu chất Tôn Quyền bá kiến thúc phụ!" Tần Phàm đang muốn tán dương "Mắt xanh nhé" lạnh lợi hiểu chuyện, không đề phòng hấn chuyển khẩu còn nói thêm: "Thúc phụ, chất nhi thành mời thúc phụ Ngô Địa nhất dạo chơi. Tôn thị nhất tộc trường bối rất nhiều, tất cả đều hào sảng thích rượu, còn trông mong thúc phụ sớm ngày thành hàng."

Người, nghĩ hổ Lương Châu của ta thuần.

"Ách... Thúc... Phụ, thúc phụ!" Tôn Sách vậy mà vậy mà mở miệng gọi lên, nhỏ giọng nói: "Sách... Cứu tìm tiện tay binh khí như bất khả, hy vọng như thanh hảo kiếm!"

Tôn Quyền tiểu nhi, ta nhìn thấy là người vụng trộm giáo Tôn Sách, còn muốn lừa ta bên hông Thanh Vân kiếm.

Chỉ là lúc này dĩ nhiên đâm lao phải theo lao, Tần Phàm chỉ phải ánh mắt ám chỉ Diêm Phổ, Quách Gia hai người.

Diêm Phổ không để lại dấu vết nhẹ gặt đầu.

Quách Gia thì một bên hào phóng cấp Tôn Kiên ba người rót đầy chén rượu, một bên hình như có chỉ nói: "Như thế rượu ngon, há có thể độc hươu. Một Nhạc Nhạc, không bằng chúng Nhạc Nhạc!"

Tần Phàm hiểu ý, gỡ xuống Thanh Vân kiếm, đem trình trọng giao cho Tôn Sách trong tay: "Kiếm này bạn ta rất có thời gian, hôm nay liền tặng cho Bá Phủ. Nhìn qua đối xử tử tế chi!"

Tôn Sách u khó tự kiếm chế, một thanh tiếp nhận bảo kiếm, trong chớp lát rút ra tường tận xem xét, lại thoáng cái chọc vào quay về, phối hợp vuốt vuốt, ngăn không được tán thưởng "Hảo kiếm! Hảo kiếm!"

Tần Phàm rồi hướng Tôn Kiên, Tôn Quyền hai người nói: "Lần xuất chinh này, tiểu đệ vền vẹn mang đến chừng một trăm đàn 'Lương Châu thuận', những này qua vậy mà dùng lại không ít. Ta trước đưa Văn Thai huynh ba mươi đàn 'Lương Châu thuận', trò chuyện bề ngoài tiểu đệ tâm ý. Tồn tại Lương Châu 'Lương Châu thuận', lại không biết như thế nào mang đến Ngô Địa. Trong đó chi tiết còn phải hai vị quân sư hao tâm tổn trí."

Tôn Kiên nhanh chóng hướng phía Diêm Phổ, Quách Gia hai người thì cái lễ, thỉnh giáo nói: "Tộc trưởng bối thậm thích chung diện tửu, dạn dò kiên cần phải còn nhiều mua về. Kiên cũng biết 'Lương Châu thuận' chế thành không dễ, tốn kém thuế ruộng, nguyện ý tiền bạc mua sắm, mong rằng tiên sinh cho phép."

Thấy Quách Gia nhưng phối hợp uống rượu, Diêm Phổ đành phải mở miệng trả lời: "Trên đường cửa khẩu đông đảo, càng có bọn cướp tàn sát bừa bãi, phổ lấy là chỉ có đường thủy, kinh qua nước sông (tức thì trường giang) xuôi dòng thẳng xuống dưới, mấy ngày liền nơi này Trường Sa."

Thấy Tôn Kiên ngạch đầu tựa như đồng ý, Diêm Phổ tiếp tục nói: "Như thế tính toán thì cần ba mươi chiếc thuyền lớn lại vừa cam đoan mỗi tháng cung cấp không ngừng!"

"Ba mươi chiếc? Nhiều như vậy..." Tôn Kiên có chút giật mình, nhỏ giọng đề nghị: "Ta Trường Sa vậy mà không giàu có, ba mươi chiếc thuyền lớn khó có thể gánh nặng. Có thể cung cấp... Công tượng, kiểu dáng đội đồ vật, do... Lương Châu chế tạo... Ta trả tiền một khoản tiền lương thực..."

"Như vậy a? Tê..." Diêm Phổ hiển lộ mười phần làm khó.

Quách Gia lại nói tiếp nói: "Là hai nhà hữu hảo, hà tất không phóng khoáng!"

Diêm Phổ thấy vậy, đành phải đáp ứng nói: "Được rồi... 500 danh công tượng, cũng trong đó gia quyến mang đến Hán Trung. Tất cả bản vẽ, kiểu dáng công cụ đội đồ vật cũng tốt nhất thuyền tam bản, gỗ, còn có... Ba mươi vạn thạch lương thảo... 'Lương Châu thuận' đội lấy giá thị trường sáu thành bán cho Trường Sa!"

Tôn Kiên một chút tính toán, nhanh chóng nói: "Liên theo tiên sinh!"

Tần Phàm còn nói thêm: "Ta ngày mai lại tiến cử Viên Thuật là minh quân Phó minh chủ, vậy mà không gọi Văn Thai huynh làm khó!"

Tôn Kiên đại hỉ, lại bái nói: "Vi Dân cao thượng, Tôn thị định báo đáp tại đây đức! Sắc trời thậm muộn, cha ta lóp ba người sẽ không quấy rầy! Cáo từ..."

Tần Phàm đứng dậy, nói: "Văn Thai huynh, đi thông thả, thứ cho không tiễn xa được!"

Ba người vô cùng cao hứng khoản chi rồi đi.

Tần Phàm cái này mới nói ra nghi vấn trong lòng: "Từ Mậu, phụng hiểu, vì sao chủ trương giao hảo Tôn Kiên?"

Hay là Diêm Phổ trước một bước đáp: "Hắc hắc, chúa công có chỗ không biết. Cái này Tôn thị tại Ngô Địa rất có uy vọng, ta Lương Châu sản xuất vừa vạn vạn Tôn thị chi thủ buôn bán Dương Châu to như vậy. Nếu là Tôn thị quả thể xưng bá một phương, đã có thể kiềm chế Tào Tháo bao gồm hầu, cũng có thể liên hợp chia cắt Kinh Châu."

"Có thể nếu là Tôn thị mượn tại đây phát triển an toàn..." Tần Phàm vẫn là có chút không yên lòng.

"Đến lúc đó chúa công mang theo gai, lợi ích, lương ba châu, đường thủy đồng tiến, Tôn thị truyền hịch khả định!" Quách Gia tự tin từ từ nói, thấy Tần Phàm nhưng như nghi ngờ, lại nhắc nhở: "Chúa công, đã như Tương Dương, gắn chặt đông đội quận, lại được công tượng thuyền lớn, nên sớm luyện thủy quân... Nam thuyền bắc ngựa..."

Đúng vậy! Sách lịch sử Tôn Quyền đối với Kinh Châu nhớ mãi không quên nguyên nhân không đúng là như thế nha. Giang Đông chi địa toàn bộ lại trường giang nơi hiểm yếu, như mắt Kinh Tương, thì môn hộ mở ra, địch quân có thể đường thủy đồng tiến tiến quân thần tốc.

Tần Phàm trong nội tâm đại chấn, nhanh chóng gọi mấy người nhanh đi nghỉ ngơi.

Ngày thứ hai, Toan Tảo, liên kết đồng minh đại sảnh.

Mười tám lộ chư hầu lẫn nhau trong đó hàn huyền khách sáo vài câu, liền không hẹn mà cùng nói chính đề, nghị lập minh chủ.

"Ta đề cử Tào Tháo, Tào Mạnh Đức, Tào Mạnh Đức rất rõ thao lược, có thể thực hiện minh chủ!" Lập tức Tề Bắc đối với bảo tín cái thứ nhất đứng dậy, hân cùng với mọi người ở đây đều rất là quen thuộc, trong lòng hân, Tào Tháo là cực kỳ có lực thể người, hân cũng chỉ để ý Tào Tháo.

Tào Tháo nghe vậy, vội vàng phát tay tạ nói: "Không thể! Không thể! Tào mỗ năng lực chưa đủ, không chịu nổi nhiệm vụ này!"

"Ta đề cử Viên Thiệu, Viên Bồn Sơ, Viên Thi bốn thể Tam công, Viên Bồn Sơ chính là thiên hạ hào kiệt người, định thể dẫn dắt chúng ta tru sát Đồng Trác." Kiều mạo vậy mà đứng dậy, hân bản thân chính là Viên Thi môn sinh cố lại.

Tần Phàm nhìn vào bọn họ từng cái một đứng dậy, trong đó còn có người đề cử Viên Thuật, cũng có người đề cử Lưu đại, dù sao trong lúc nhất thời không có một cái thống nhất thuyết pháp, Tần Phàm vậy mà không lẫn vào, tĩnh nhìn bọn họ như thế.

"Vi Dân, không biết ý của ngươi là?" Lúc này, Trần Lưu Thái Thú Trương Mạc chứng kiến một mực trầm mặc không nói Tần Phàm, liền đến hỏi thăm về. Mọi người vậy mà đem ánh mắt hướng Tần Phàm, với tư cách là thảo Đồng minh quân người phát khởi, ý kiến của hân vẫn là tương đối trọng yếu.

Tần Phàm đứng dậy, cười cười, đến nói: "Ta cảm thấy thành, không ai trong Viên Bồn Sơ không thể!"

Viên Thiệu nghe vậy, lập tức cho thấy trong thư chấn động, hướng Tần Phàm quang lại một cái mỉm cười thân thiện, Tần Phàm vậy mà là khẽ gật đầu.

"Viên Bồn Sơ tài cán người, năm đó Đồng Trác vào kinh thành, triều đình mấy ngàn quan viên, chỉ có Viên vốn lần đầu tiên người dám đối với Đồng Trác rút kiếm tương đối, cái này gan dạ sáng suốt, khí phách, ai có thể so sánh, cho nên, lần này minh quân khởi sự, Viên Bồn Sơ là minh chủ, là hoàn toàn xứng đáng sự tình."

"Đúng! Không ai trong Viên Bồn Sơ không thể!" Tào Tháo lập tức cho thấy tán thành Tần Phàm ý kiến.

Mọi người lúc này mới nhất trí, đề cử Viên Thiệu là minh chủ, Viên Thiệu nghe vậy, mừng rỡ trong lòng, đứng dậy hùng hồn nói: "Tốt hơn! Viên nào đó bất tài, thì tiếp cái này gánh nặng."

Đêm đó, Tần Phàm đi đến bái kiến Viên Thiệu, Viên Thiệu biết được Tần Phàm đến đây, lập tức cho thấy tự mình ra sổ sách đón chào.

"Vi Dân tới cũng, như thế nào không đề cập tới phía trước cho hay một chút, Viên nào đó cũng có thể chuẩn bị một phen, Vi Dân đại danh, ta cũng là nghe qua trong lòng."

"Viên minh chủ khách khí! Mạo muội đến đây, làm phiền!" Tần Phàm lập tức cho thấy khách khí vài câu.

Hai người vào bên trong trướng, Viên Thiệu liền mở miệng nói: "Vi Dân, hôm nay ban ngày đa tạ!"

Tần Phàm cười cười, nói: "Bồn Sơ huynh, thực không dám đầu điểm, lần này thiên hạ chư hầu, buồm chỗ người ngưỡng mộ, chỉ có Bồn Sơ huynh người, còn lại người, đều tâm thường vô vi hạng người."

Tần Phàm lời này vừa nói ra, Viên Thiệu lập tức cho thấy ngũ tạng sôi trào, uống nhất tôn tửu thủy, lắng lại một chút tâm tình của mình, cười nói: "Ngày khác như thành đại sự, định không phụ Vi Dân hôm nay trợ giúp tình cảnh."

"Bồn Sơ huynh, hiện giờ minh quân người đông thể mạnh, càng cần nữa chư hầu đồng tâm hiệp lực. Tiểu đệ lấy là, lại muốn cấp Viên Thuật một ít ngon ngọt, như vậy năng lực mau chóng trừ Đồng Trác a! Ý của ta là, không bằng đem Viên Thuật phong làm Phó minh chủ, khiến hân tận tâm tận lực."

"Tốt hơn! Liền theo Vi Dân nói hành sự!" Viên Thiệu suy nghĩ, lập tức cho thấy trong nội tâm cắn răng nói, tuy hân không muốn, thể nhưng phân tích, cảm thấy Tần Phàm theo như lời mười phần có lý, cho nên mới phải gật đầu.

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Viên Thiệu gieo gió gặt bão

Ngày kế tiếp, trúc đài ba tầng, khắp liệt ngũ phương cờ xí, bên trên nêu lên mao hoàng việt, binh phù đem ẩn, Viên Thiệu cả y bội kiếm, xúc động mà đi, dâng hương kết nghĩa anh em nói: "Hán thất bất hạnh, Hoàng cung mất thống. Tặc thần Đông Trác, thừa lúc hân nhẩy lên hại, họa thêm chí tôn, hành hạ lưu dân chúng. Thiệu đợi sợ xã tắc không có, tập hợp nghĩa Binh, cũng phó quốc nạn. Binh thường ta đồng minh, đồng lòng lục lực, cho nên thần đoạn, tất không hai chí. Như du tại đây mình, tử rơi trong đó mệnh, không có khác di dục. Hoàng Thiên Hậu Thổ, tổ tông rõ ràng linh, thực đều giám chi!"

Mọi người Sáp Huyết Minh thề, uống máu đã bỏ đi, hạ đàn tụ họp đêm.

Viên Thiệu lên trưởng mà ngồi, lời nói: "Hôm nay đã lập mình chủ, ứng tất cả nghe điều khiển, cùng đỡ quốc gia, chớ lấy mạnh yếu so đo. Thiệu mặc dù bất tài, đã nhận công đợi đây là mình chủ, có công tất phần thưởng, có tội tất phạt. Quốc hữu thưởng hình, quân như kỷ luật, tất cả thích hợp tuân thủ, chớ thành vi phạm."

Chúng đều bái nói: "Bảo sao nghe vậy."

Viên Thiệu lại giương một tay lên, bản thân chuyển tới ba người.

Tần Phàm tập trung nhìn vào, đúng là Lưu Bị, Quan Vũ, Trương Phi tam huynh đệ, trong chớp mắt có dừng khí cảm giác xấu.

"Còn đây là Trung Sơn Tĩnh Vương, hiệu cảnh Đế huyền tôn, Lưu Bị, Lưu Huyền Đức. Từng tại Trác quận lấy 500 hương dừng đại phá Hoàng Cân quy tắc viễn chí năm vạn tặc Binh. Nay cùng đóng cửa hai nghĩa đệ dẫn Binh tổng cộng thảo Đông tặc, thực có thể nói 'Mười chín đường chư hầu' tổng cộng tương hoạt động lớn!"

"Chuẩn bị, gặp qua chư vị đại nhân!" Lưu Bị khiêm khiêm hữu lễ hướng chúng chư hầu cười nói.

"Là Hán thất dòng họ, làm thành nhất chỗ ngồi!" Không đợi Tần Phàm đưa ra dị nghị, Duyệt Châu thích sứ Lưu đại liền mở miệng biểu thị đồng ý.

Mà Ký Châu Mục Hàn Phức, Dự châu thích sứ lỗ khức, Sơn Dương Thái Thú Viên Di đợi Viên Thị nhất đáng tất cả đều phụ họa, liền Bắc Hải Thái Thú Không Dung, Từ Châu thích sứ Đào Khiêm đợi người hiền lành vậy mà nhao nhao đứng dậy hoàn lễ.

Chỉ có Tần Phàm cùng Công Tôn Toàn sắc mặt hình như có không vui.

Tần Phàm còn đợi đứng dậy góp lời, lại bị Diêm Phổ gắt gao nắm lấy vạt áo, nhỏ giọng khuyên bảo nói: "Chúa công, cần phải nhẫn nại. Kỳ thế đã thành, làm tri hoãn đồ chi."

Viên Thiệu thấy còn lại chư hầu tất cả đều ngầm đồng ý, còn nói thêm: "Nay đại quân hội tụ cùng tại đây, làm khiến một người làm tiên phong. Còn lại các nơi làm theo hiểm yếu, lấy là tiếp ứng."

Bảo tín dẫn đầu ra khỏi hàng thỉnh chiến, nói: "Nào đó nguyên là phía trước bộ tiên phong."

Viên Thiệu đại hỉ nói: "Đồng ý thành huynh dừng mãnh liệt, mà khi nhiệm vụ này." Vì vậy gầy điều một vạn binh mã cùng bảo tín, mệnh bảo tín đi đến khiêu chiến.

Ngày kế tiếp, mình quân mười vạn đại quân tây tiến, trên đường đi tinh kỳ pháp phối, trùng trùng điệp điệp, hết sức tráng lệ.

Đại quân đi đến bắc Lăng Sa, lại đạt được bảo tín đại bại tin tức, một vạn binh mã hao tổn sáu ngàn, trong đó đệ bảo trung còn bị Hoa Hùng trước trận chém giết. Bảo tín hiện tại trú đóng ở biện thủy bờ đông, chờ đợi mình quân đi đến tiếp viện.

Viên Thiệu nhận được tin tức, không có thông báo hạ lại, mà là một mình mời thấy Tần Phàm.

"Bảo tín Binh bại, nhất định khiến cho đại quân sĩ khí bị nhục, Vi Dân, theo ý người làm sao bây giờ?"

Tần Phàm lập tức cho thấy tương đối ngoài ý muốn, bảo tín lấy dừng mãnh vào xung, không nghĩ tới là bị bại nhanh như vậy, lập tức suy nghĩ một phen, nói: "Không được khiến bảo tín Binh bại tin tức truyền đi, có thể nói bảo tín tại biện thủy cùng quân địch bất phân thắng bại, có thể phái Tào Tháo cùng Trương Mạc lĩnh quân đi đến tiếp viện. Quân ta phải lấy trước hạ Huỳnh Dương, đến lúc sau năng lực gỡ Tị Thủy Quan."

"Tốt hơn!"

Cùng ngày, Viên Thiệu liền y theo Tần Phàm kế sách, lấy bảo tín Binh thiếu bất phân thắng bại làm lí do, khiến Tào Tháo cùng Trương Mạc lĩnh quân hai vạn đi đến trợ chiến.

Lạc Dương.

Đồng Trác hôm nay không biết nguyên nhân gì, triệu tập hướng Trung văn võ đủ loại quan lại nơi này hấn trong phủ ăn uống tiệc rượu. Mọi người tuy không muốn đi đến, nhưng lại không không dám đi, trong bữa tiệc đều là như ngồi trên đồng lửa, cũng không biết là phát sinh chuyện gì.

Từ hơn phân nửa hàm, Đồng Trác đứng dậy cười nói: "Vì cấp mọi người trợ tửu hưng, ta đem là các vị hiến một cái đằng trước đặc sắc tiết mục, thỉnh thưởng thức!" Sau khi nói xong, vỗ tay ý bảo, cuồng tiếu không thôi.

Đồng Trác thuộc cấp lập tức xông vào chính trong nội đường, một người cầm đầu, chính là Lữ Bố, Lữ Bố đi đến trong nội đường, nhìn quét đủ loại quan lại, tất cả mọi người là nom nớp lo sợ, Lữ Bố cười lạnh không chỉ, đúng lúc này, đến một thanh bất được Từ Không Trương Ôn, vút trên mặt đất.

"Chư công chớ sợ, Trương Ôn kết liên Viên Thuật, muốn đồ hại ta. Viên Thuật khiến người gửi sách đến đây, sai hạ tại ta nhé Phụng Tiên, công tội vô tội, không cần kinh hãi sợ." Đồng Trác đứng dậy vỗ tay nói, hết sức lớn lối, khiến mọi người ở đây đều là sau lưng mồ hôi lạnh chảy ròng.

Nói qua, Lữ Bố liền một cước dẫm nát cánh tay của Trương Ôn phía trên, Trương Ôn chỗ nào chịu được, lập tức là kêu rên không thôi. Lữ Bố rút ra roi ngựa, tại trong nội đường đối với Trương Ôn quất roi, Trương Ôn càng thêm thống khổ, không ngừng gào thét, làm tất cả ở đây quan viên cùng binh sĩ vô cùng thê thảm, rất nhiều tân khách đôi đũa trong tay đều bị dọa đến chấn động rớt xuống trên mặt đất.

Cũng không biết cấp ít nhiều, Lữ Bố đến dò xét hơi thở, phát hiện Trương Ôn đã chết, lập tức sai người đem Trương Ôn thi thể mang ra. Đồng Trác lại điềm nhiên như không có việc gì, vẫn cuồng uống tự nhiên, trên mặt còn toát ra dương dương đắc ý thần sắc, hào hứng ngẩng cao gọi mọi người không muốn cố kỵ, tiếp tục khoan khoái nâng ly.

Lời phân ra hai đầu.

Mình quân đến Huỳnh Dương chiến tuyến, Tào Tháo thật sự đem Huỳnh Dương cầm hạ xuống, tất cả mọi người là thật cao hứng, bởi vì Huỳnh Dương đánh hạ, liền có thể tiến công Tị Thủy Quan, sau đó là được lao thẳng tới Hồ Lao, tiến thủ Lạc Dương. Cho nên Huỳnh Dương đánh hạ thật sự là thật đáng chúc mừng.

"Chúng ta suất quân đến, đầu tiên là chủ động nghênh chiến Từ Vinh, lấy trá bại chi kế, liên tiếp đánh bại ba trận, Từ Vinh không biết thật giả, đã cho ta đội thực lực không đủ, mưu toan đánh lên ban đêm ta đại doanh, kết quả chui vào chúng ta thành cạm bẫy, còn bị chúng ta bắt ngờ đánh chiếm Huỳnh Dương, Từ Vinh mang theo tàn binh chạy trốn hướng Tị Thủy Quan mà đi."

Nghe Tào Tháo tự thuật, Tôn Kiên lớn khen: "Mạnh Đức thực trí mưu chi sĩ a! Trận đầu được gọi là quân ta bắt lại Huỳnh Dương, bước tiếp theo chính là đánh Tị Thủy Quan. Thừa dịp thắng được kích, nhất cử bắt lại Tị Thủy Quan."

"Viên minh chủ, Từ Vinh tân bại, sĩ khí không phấn chấn, vừa vận toàn quân áp lên, thừa dịp vào bọn họ còn phản ứng không kịp nữa qua, mang theo binh mã lao thẳng tới Tị Thủy Quan, Tị Thủy Quan định thể bắt lại." Tàn Phàm lập tức cho thấy khuyên.

Lưu Bị lại đến nói: "Minh chủ, đại quân khổ chiến lâu ngày, cộng thêm ngày đêm đi gấp hành quân, hay là tĩnh dưỡng hai ngày rồi nói sau! Đội tam quân đều khôi phục nguyên khí, tái xuất Bình không muộn!"

Viên Thiệu nhẹ gạt đầu, lập tức đáp ứng nói: "Huỳnh Đức nói thật là! Đại quân nghỉ ngơi và hồi phục hai ngày, tiến quân sự tình ngày sau lại nghị!"

"Cái này..." Tào Tháo lập tức liền không vui, thế nhưng bị Tàn Phàm kéo lấy, Tàn Phàm đối với hấn đưa mắt ra ý qua một cái, ý bảo Tào Tháo không cần nói nữa.

"Đêm nay cùng thành bên trong thiết yến, khao thưởng tam quân!" Viên Thiệu lập tức cũng hăng hái nói.

Đội ra soái trưởng, Tào Tháo vội vàng hỏi Tàn Phàm vì sao kéo lấy hấn.

"Mạnh Đức huynh chẳng lẽ còn không nhìn ra được sao, cái Lưu Bị gì đề nghị, căn bản chính là chúng ta Viên minh chủ không muốn tiếp tục đập!"

Tào Tháo nhú ngời nói: "Vậy hấn muốn làm cái gì?"

"Hán thất lật úp sắp tới, Viên minh chủ đây là có tư tâm. Mạnh Đức huynh, lúc này vẫn phải là ẩn nhẫn, bảo trì đoàn kết mới là là cần gấp nhất. Một khi minh quân nội chiến, như vậy hơn mười vạn đại quân liền thật sự muốn phân ra chạy phân ly."

Tào Tháo nghe vậy, thở dài không thôi, đáng tiếc hấn cũng vô lực cải biến.

Đồng Trác tại Lạc Dương biết được Từ Vinh Binh bại tin tức, lập tức cho thấy hết sức ngoài ý muốn. Thế nhưng hấn cũng bất chấp ngoài ý muốn, Viên Thiệu hơn mười vạn đại quân đã công chiếm Huỳnh Dương, sắp đối với Tị Thủy Quan triển khai thể công.

Đồng Trác cũng không thể ngồi ở lạc Dương Thành, chờ Viên Thiệu bọn họ công phá Tị Thủy Quan, cho nên hấn quyết định tự mình mang binh đi đến chống cự.

"Tướng quốc không thể! Lạc Dương nhân tâm di động, lần trước chúng ta tuy lừa gạt tới Hoàng Phủ Tung, giải trừ phía tây uy hiếp, thế nhưng lạc Dương Thành bên trong những người kia lại sẽ không hết hy vọng. Tướng quốc người suy nghĩ một chút, lần này mình trong quân, Viên Thiệu, Tào Tháo đám người, đều là trong triều căn cơ thâm hậu, nhất là Viên gia bốn thể Tam công, Viên Ngỗi hiện tại đảm nhiệm Thái Phó, nếu là tướng quốc rời đi, bọn họ tất là cắt đứt tướng quốc đường lui, tướng quốc nghĩ lại a!"

Lý Nho nói chuyện nói đến trong lòng Đồng Trác, những người này căn cơ thâm hậu, hiện tại chính mình đại quân trên tay, bọn họ không dám vọng động, có thể là mình một khi rời đi, bọn họ còn có thể ngoan ngoãn nhìn bọn họ quan lớn đi? Nếu là Đồng Trác bản thân hắn, hắn cũng sẽ không.

"Thằng như bọn họ nội ứng ngoại hợp, đại quân ta đem không về đường, đã như vậy, vậy dứt khoát đem bọn họ đều giết đi." Đồng Trác ác hung hãn nói, hắn đối với mấy cái này thế gia đệ tử một mực bảo trì đầy đủ tôn trọng, có thể là bọn họ chính là không nguyện ý hợp tác với tự mình, vậy mình cũng chỉ có thể dùng vũ lực tới nói chuyện.

"Tướng quốc có thể phân phối binh mã, đem Viên Ngỗi phủ đệ vây quanh, đem nhà bọn họ tiêu toàn bộ bắt giết!" Lý Nho lập tức cho thấy trong mắt sát khí tràn ngập, hắn cùng với Đồng Trác là một sợi thừng tác bên trên mã trách, là nhất vinh câu vinh, nhất tôn câu tôn, cho nên hắn chỉ cần bảo trụ Đồng Trác là được, về phần đắc tội người nào, kia liền không phải hắn hiện tại cần lo lắng sự tình.

"Tốt hơn! Khiến Lý Giác hiện tại đi làm!"

Lập tức, Lý Giác mang theo 500 binh mã trực tiếp hướng Viên Ngỗi phủ đệ mà đi.

"Thật sự là thiên vong ta Viên gia a! Thì sao.....!" Viên Ngỗi nhận được tin tức, lập tức cho thấy mười phần sốt ruột, không biết như thế nào cho phải...

Một lúc lâu sau.

"Tướng quốc, đây là Viên Ngỗi thủ cấp, cả nhà của hắn hơn 100 miệng, một cái không có lưu lại!" Lý Giác hướng Đồng Trác phục mệnh.

"Tốt hơn! Nếu như chết rồi, quên đi, coi như là cấp trong triều những người kia một ít Chấn Nhiếp, nếu như bên trong đã bằng, vậy nên đồng tiến vào, không biết các người người phương nào nguyện nhìn tiên phong?"

Lữ Bố động thân mà ra nói: "Nghĩa phụ chứ lo, quan ngoại chư hầu, vài bố nhìn tới giống như cọng rom cái rác. Vài bố nguyện nói hổ lang chi sư, chém hết trong đó đầu, treo tại kinh đô ngoài cửa."

Đồng Trác nghe vậy đại hỉ, cười nói: "Ta có Phụng Tiên, vô tư vậy."

Không đợi Đồng Trác hạ lệnh xuất chinh, Lữ Bố sau lưng một người đứng dậy, nói: "Giết gà sao lại dùng đao mổ trâu? Không nhọc Ôn Hầu thân hướng. Mặt tướng nguyện làm tiên phong, chém chúng chư hầu thủ cấp, dâng cho tướng quốc dưới bàn!"

Mọi người nhìn tới, một thân chiều cao cừu xích, mãnh liệt thể lang eo, đầu báo vượn cánh tay, chính là Đồng Trác dưới trướng Hoa Hùng.

Đồng Trác nghe vậy, cười nói: "Tốt hơn! Hoa Tướng Quân uy vũ, ta gia phong ngươi là kỵ binh dũng mãnh giáo úy, thúc ngựa bộ quân ba vạn cùng ngươi, cùng Lý Túc, hồ chấn, Triệu sầm đem tới xuất quan nghênh địch. Đợi triều cục hơi hơi ổn định, ta tự lĩnh đại quân đến giúp, ít ngày nữa vậy mà đem đến."

"Đa tạ tướng quốc!"

Hoa Hùng lập tức hợp thành cùng hồ chấn, Lý Túc dẫn người suất quân thẳng đến Tị Thủy Quan, hướng mình quân đại doanh đánh tới. Mà lúc này, Viên Thiệu đám người còn không biết trong kinh biến cố, còn chuẩn bị ngày sau lại phát binh đánh Tị Thủy Quan.

Mấy ngày, Viên phủ cả nhà bị diệt tin tức trước một bước đưa đến, lập tức Viên Thiệu hồn hển, trực tiếp ngất đi.

"Đồng Trác lão tặc, giết ta vợ con, ta cùng với hắn thề không lưỡng lập!" Viên Thiệu tỉnh lại, liền lập tức kêu gào vào muốn đi tìm Đồng Trác báo thù, hay là mọi người khuyên lại mới an tĩnh lại.

"Đồng Trác, ta thề giết ngươi, nhất định phải đem ngươi nghiền thành tro bụi." Viên Thiệu bị thống khó chịu, rút kiếm thề. Lập tức, Viên Thiệu tụ tập chúng tướng, muốn xuất binh đánh Tị Thủy Quan.

Tào Tháo hiển kế nói: "Bôn Sơ có thể phân ra đem cố thủ thành cao, chế trong đó hiểm yếu; làm Phó mình chủ Viên Thuật tỉ lệ mấy đường chư hầu nhập Vũ Quan, lấy chân ba phủ; chúng ta ở chỗ này ngăn chặn Đồng Trác. Như vậy, đường lui vừa dứt, Đồng Trác đại quân thế tất quân tâm đại loạn, đến lúc sau lại từ phía vây quanh, là được đại hoạch toàn thắng!"

Tào Tháo kế sách là rất cao minh, thế nhưng là quá chậm, trong bị thống Viên Thiệu căn bản không có khả năng chờ đợi, đương trường liền tạ.

"Báo đáp! Tây Lương quân Hoa Hùng tiến đến Tị Thủy Quan."

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Chương 61: Hoa Hùng khoe uy

Viên Ngổ cả nhà hơn 100 miệng đều bị Đồng Trác giết chết, Viên Thiệu hận không thể lập tức công phá Tị Thủy Quan, đánh vào Lạc Dương thay phụ báo thù. Nay thấy Tây Lương quân Hoa Hùng tiếp viện Tị Thủy Quan, lập tức tụ tập chúng tướng, nói: "Còn cần một người làm tiên phong, thẳng đến Tị Thủy Quan khiêu chiến. Những người khác các cứ hiểm yếu, lấy là tiếp ứng."

Tôn Kiên nghe xong lời này, lập tức đứng ra mở miệng nói: "Kiên nguyện là phía trước bộ."

Viên Thiệu nghe xong đại hỉ, lập tức nói: "Văn Thai dũng mãnh liệt, mà khi nhiệm vụ này."

Tôn Kiên chỉ có ba Thiên Quân đội, con trai trưởng Tôn Sách trưởng thành, còn có Trình Phổ, Hàn Đương, Hoàng Cái, Tỏ Mậu bốn cái gia tướng đi theo.

Hoa Hùng thấy Tôn Kiên quân thiếu, vậy mà lại không có quá dễ trong lòng, liền khiến phó tướng hồ chấn dẫn Binh năm ngàn xuất quan nghênh chiến.

Tôn Kiên mục tiêu là Hoa Hùng, cái này hồ chấn hấn còn là khinh thường tại xuất mã, liền phái Trình Phổ đến nghênh địch.

Trình Phổ phi mã rất mau, thẳng đến hồ chấn.

Trình Phổ vũ lực như tám mươi bốn, mà hồ chấn chỉ có 65, căn bản không phải là đối thủ của Trình Phổ. Còn không có đấu thắng mấy cái hội hợp, Trình Phổ liền nhất mâu đã đâm trúng hồ chấn cổ họng, hồ chấn đã chết tại dưới ngựa.

Tôn Kiên thừa dịp thắng lợi uy thế, trực tiếp xua quân giết tới quan phía trước, đóng lại Hoa Hùng tuy chấn kinh hồ chấn tử vong, thế nhưng thủ thành sự việc hay là an bài nơi đây cẩn thận, phi thạch tiễn vũ tựa như hạt mưa đồng dạng trút xuống hạ xuống.

Tị Thủy Quan hùng vĩ, tường thành cao lớn, hơn nữa như Hoa Hùng như vậy hồ tướng gác, Tôn Kiên tổn thất thảm trọng, cũng không có lấy được quá tốt thành quả chiến đấu.

Tôn Kiên lui binh ba mươi dặm, một mặt phái người về phía sau phương Viên Thiệu vị trí báo tiếp, một mặt lại hướng Viên Thuật thúc lương thực. Tàn Phàm một mực phái người chú ý Viên Thuật nơi này, ngược lại là không có phát sinh diễn nghĩa bên trong Viên Thuật không cấp Tôn Kiên lương thảo sự tình.

Rốt cuộc hiện tại Tôn Kiên còn xem như Viên Thuật thuộc hạ, còn có Tị Thủy Quan Hoa Hùng tình thế cực kỳ nghiêm trọng trước mặt, Viên Thuật không có khả năng lại đoạn Tôn Kiên lương thảo.

Lại nói Tị Thủy Quan Hoa Hùng dưới trướng, như một người, chính là cái kia dùng Xích Thổ ngựa nói hàng Lữ Bố sát Đinh Nguyên quăng Đồng Trác Lý Túc. Người này hơi có chút mưu kế, trí lực vậy mà tiếp cận tám mươi, liền hiển kế từ nhỏ đường bọc đánh đánh lên Tôn Kiên quân doanh phía sau.

Hoa Hùng nghe xong Lý Túc đề nghị, cảm thấy được đẩy liền truyền lệnh quân sĩ ăn no nê, mà thừa lúc dưới bóng đêm quan.

Cái này không phải cái gì cao minh kế sách, nhưng là do ở Lý Túc tại chỉ tiết phương diện vậy mà cân nhắc rất chu đáo, còn có Tôn Kiên bên cạnh không có mưu sĩ, sừng sốt không có phát giác.

Cái này nhất Dạ Nguyệt Bạch Phong thanh, Hoa Hùng lĩnh quân nơi này Tôn Kiên doanh trại thời điểm, đã là nửa đêm.

Hoa Hùng đầu tiên là phân ra một bộ phận quân đội cấp Lý Túc, khiến hấn từ bên cạnh đường nhỏ vượt qua Tôn Kiên quân doanh, chuẩn bị ở hậu phương tập kích. Sau đó Hoa Hùng lại truyền lệnh phân quan trọng sĩ tốt gõ trống tiến công.

Cái này tại nửa đêm, to lớn tiếng trống cùng sĩ tốt hét hò đột nhiên vang lên, hết sức làm cho người ta sợ hãi.

Tôn Kiên từ trong lúc ngủ mơ bừng tỉnh, vội vàng mặc giáp trụ lên ngựa, chỉ huy quân đội chống cự.

Tôn Kiên một mạch liều chết, vừa vận gặp Hoa Hùng, hai người đều là tự tin ngạo kiều người, cũng không có lui bước, lẫn nhau giao thủ dâng lên

Hoa Hùng vũ lực chín mươi hai, Tôn Kiên vũ lực chín mươi bốn, hai người vũ lực không sai biệt lắm, chính là đem gặp lương tài, tốt hơn một phen dễ giết.

Tôn Kiên địch ở Hoa Hùng, cái khác bốn cái gia tướng dẫn dắt sĩ tốt phản công, ngược lại là dần dần văn hồi rồi bại thế.

Chỉ là thời điểm này, tại doanh trại đằng sau, Lý Túc suất quân chạy tới. Hấn khiến sĩ tốt tại Tôn Kiên trong doanh địa thả xảy ra hoả hoạn. Cái này một

mỗi lửa không phải chuyện đùa, thiếu sạch Tôn Kiên quân tâm lập tức cũng có chút di động

Về sau Lý Túc cùng Hoa Hùng trước sau giáp công, thuận thế đánh lên, Tôn Kiên quân đội dần dần có chút ngăn cản không nổi.

Hoa Hùng Tây Lương thiết kỵ sức chiến đấu cường hãn, Tôn Kiên mặc dù là Giang Đông Mạnh Hổ, thế nhưng hãn mang đến Trường Sa sĩ tốt, vậy mà không có khả năng đều giống như hãn, mỗi cái đều là Mạnh Hổ, tại vũ lực phương diện đồng đều muốn thấp hơn Tây Lương quân.

Tôn Kiên bốn cái gia tướng cứ như vậy bị Hoa Hùng quân đội cấp sát tàn, từng người hỗn chiến. Chỉ có Tổ Mậu một người cùng bên người Tôn Kiên, bảo hộ lấy Tôn Kiên phá vòng vây mà đi.

Hoa Hùng chứng kiến Tôn Kiên chạy, tự nhiên là theo đuổi không bỏ.

Tôn Kiên lấy ra cung tiễn, liền thả hai mũi tên, đều bị Hoa Hùng trốn đi qua. Tôn Kiên lại thả mũi tên thứ ba, bởi vì dùng sức quá mạnh, vậy mà túm chiết giả thước họa cung, chỉ phải vứt bỏ cung phóng ngựa mà chạy.

Chỉ là Hoa Hùng suất lĩnh Tây Lương thiết kỵ, một mực mau chóng đuổi không muốn bỏ, tùy ý liền muốn đuổi kịp Tôn Kiên. Bên cạnh theo sau Tổ Mậu thấy tình thế nguy cấp, liền nói với Tôn Kiên: "Chúa công, ngài trên đầu mũ giáp thái quá mức bất mất, có thể bị địch nhân phân biệt nhận ra. Không bằng cài đầu dài nón trụ gối xuống, để cho ta tới mang mũ giáp, dẫn đi quân địch."

Tôn Kiên mặc dù biết, muốn là dựa theo Tổ Mậu nói nhìn, kia Tổ Mậu khẳng định lành ít dữ nhiều. Thế nhưng cũng không có biện pháp tốt hơn, trong nội tâm lại là không muốn bỏ, cũng chỉ có thể là mất hồ rung rung, cùng Tổ Mậu trao đổi mũ giáp, chia làm hai đường đào tẩu.

Hiện giờ dạ sắc hôn ám, Hoa Hùng tuy thị lực kinh người, nhưng cũng chỉ có thể dựa vào mũ giáp công nhận Tôn Kiên, bởi vậy liền hướng vào Tổ Mậu phương hướng đuổi theo, Tôn Kiên lúc này mới có thể từ nhỏ đường thoát đi hiểm cảnh.

Tổ Mậu bị Hoa Hùng truy đuổi nơi đây nóng này, liền đưa mũ giáp giắt ở trên mặt cọc gỗ, chính mình lại là nhập rừng cây trốn.

Hoa Hùng tỉ lệ Tây Lương thiết kỵ, dưới ánh trăng thấy được mũ giáp, để cho sĩ tốt tứ phía vây kín, Hoa Hùng chính mình chậm rãi đến, mới phát hiện bị gạt, đây chỉ là một cọc gỗ mà thôi.

Hoa Hùng cánh sĩ tốt hướng bốn phía tìm tòi, Tổ Mậu thấy che dấu không nổi nữa, liền từ lâm giết ra, huy vũ song đao muốn đem Hoa Hùng đánh chết. Thế nhưng là Tổ Mậu vũ lực chỉ vẹn vẹn có bảy mươi, làm sao có thể là đối thủ của Hoa Hùng. Hoa Hùng hét lớn một tiếng, giao thủ mấy hiệp, liền đem Tổ Mậu một đao chém tại dưới ngựa.

Hoa Hùng không có bắt được Tôn Kiên, trong nội tâm rất không thoải mái, chỉ có mang theo Tây Lương thiết kỵ, không ngừng mà truy sát Tôn Kiên chạy tán loạn binh lính, một mực giết đến bình minh, Hoa Hùng phương mới trở lại Tị Thủy Quan.

Hai ngày, Viên Thiệu biết được Tôn Kiên chiến bại tin tức càng thêm kiềm nén không được, thúc dục tất cả quân chạy gấp Tị Thủy Quan.

Lần này, Hoa Hùng mang thiết kỵ ra Tị Thủy Quan, còn khiến sĩ tốt dùng lớn cây gậy trúc khơi mào Tôn Kiên mũ giáp, tại chư hầu liên quân doanh trại bên ngoài luôn không ngừng mắng chiến.

Hoa Hùng trước kia vẫn là Đồng Trác dưới trướng đệ nhất mãnh tướng, uy phong vô lượng, nhận hết thưởng thức trọng dụng. Có thể từ khi Lữ Bố đầu phục Đồng Trác, hãn liền ghen khuất rất nhiều. Hiện giờ Hoa Hùng liên tiếp đánh bại bảo trung cùng Tôn Kiên, trong nội tâm tích tụ chỉ khí tiêu tán không ít, cảm giác cho thấy hướng Đồng Trác đã chứng minh năng lực của mình, trong nội tâm đắc chí vừa lòng, là có chút xem Quan Đông quân hùng là con chuột nhất. Rốt cuộc uy danh trác vào Giang Đông Mạnh Hổ Tôn Kiên cũng bị hãn đánh bại, Hoa Hùng trong nội tâm ngạo khí một chút cũng là bình thường.

Bất quá Hoa Hùng suất quân ra khỏi thành khiêu chiến, hay là quá chủ quan khinh địch. Tị Thủy Quan dễ thủ khó công, Hoa Hùng nếu toàn lực thủ thành, kia chư hầu liên quân mặc dù như hơn mười vạn đại quân, vậy mà tuyệt đối khó có thể phá được. Hiện giờ Hoa Hùng cùng với người một mình đầu, một khi hãn thất bại thậm chí thân chết rồi, Tị Thủy Quan bên trên nhất định quân tâm bất ổn, không có chủ tướng chỉ huy, rất có thể liền sẽ bị chư hầu liên quân đánh một trận hạ xuống.

Bất quá Hoa Hùng làm như vậy, thật là phù hợp Tần Phàm tâm ý.

"Tới thật đúng lúc! Sát Hoa Hùng đoạt tỳ thủy, lại lấy Hồ Lao, đánh vào Lạc Dương bắt giết Đồng Trác!" Viên Thiệu lập tức cho thấy ý chí chiến đấu sục sôi, thay đổi lúc trước trạng thái.

"Ai dám xuất chiến Hoa Hùng?" Viên Thiệu làm nhà hô.

Trong trướng, Tôn Kiên được nghe tin tức này, tự nhiên là tức giận đến toàn thân run rẩy, lập tức hướng Viên Thiệu chờ lệnh, hi vọng có thể xuất chiến, rửa sạch phía trước hổ thẹn. Thế nhưng là Viên Thiệu cảm thấy Tôn Kiên nếu như bị Hoa Hùng đã bại qua, vậy khẳng định không phải là đối thủ của Hoa Hùng, cái này xuất chiến một khi thất bại, tất nhiên sẽ có tổn hại quân tâm.

Bởi vậy Viên Thiệu trầm ngâm không nói, do dự mà không muốn đáp ứng Tôn Kiên thỉnh cầu.

Tôn Kiên nhìn Viên Thiệu thần sắc, đã biết Viên Thiệu nội tâm suy nghĩ, nghe được Hoa Hùng phía ngoài tiếng chửi bậy, nghĩ đến liều mình cứu mình Tổ Mậu, nội tâm lại càng là phẫn nộ, liền nghĩ lần nữa thỉnh chiến, rửa sạch phía trước hổ thẹn, để chứng minh chính mình.

Bên cạnh Viên Thuật nhìn Tôn Kiên tức giận đến mặt đỏ bừng sắc, hẳn hiểu được tính cách của Tôn Kiên, quá cương liệt. Vừa mà dễ dàng chiết giá, lần này Tôn Kiên nếu xuất chiến, thắng lợi còn dễ nói, nếu tại nhiều như vậy sẽ tốt trước mặt, lần nữa bị Hoa Hùng đã bại, kia lấy Tôn Kiên ngạo khí, khẳng định không tiếp thụ được, vạn nhất chịu không nổi đã kích, như vậy trăm luân, kia há không phải đáng tiếc Giang Đông uy danh của Mãnh Hổ.

Viên Thuật đối với Tôn Kiên như vậy có năng lực thuộc hạ, vẫn phi thường thương thức, hẳn ngấm lại, hay là phái ra dưới tay hán Đại Tướng xuất chiến, giúp đỡ Tôn Kiên giải vây, vậy mà tránh Tôn Kiên lần nữa thất bại.

Viên Thuật những ý nghĩ này đều là một mình hán có chút đương nhiên mà nghĩ, trên thực tế hán tại Tôn Kiên bị Hoa Hùng đã bại, ngược lại là cũng có chút nhẹ Tôn Kiên. Giang Đông Mãnh Hổ, không chỉ có riêng là tại chiến đấu lực bên trên uy mãnh, trong lòng hình thái phương diện, cũng là có vương giả bất khuất phong phạm.

Viên Thuật làm người còn có thể, ngoại trừ thích khoe khoang sĩ diện, cũng không có cái khác hàng da bệnh. Xưa nay vậy mà thích chiêu hiền đãi sĩ, gặp được người có năng lực, vẫn sẽ chiết giá tét nhất trào. Bất quá hán bản thân năng lực chỉ có thể tính đồng dạng, nhìn người ánh mắt vậy mà không quá chuẩn, tuy dựa vào gia thế của hán cùng với hiệp nghĩa hiếu khách thanh danh, chiêu dụ không ít thuộc hạ, thế nhưng trong đó đại đa số thuộc hạ đều là bao cò hạng người, chân chính lợi hại, chỉ có số ít mấy cái.

Tựa như hiện tại, Viên Thuật tự quyết định mà nghĩ là Tôn Kiên giải vây, liền phái hán chỗ cho rằng cao thủ, dưới trướng Đại Tướng du vượt ra ngoài cùng Hoa Hùng giao chiến.

Viên Thuật mở miệng khiến du vượt xuất chiến, Viên Thiệu cùng Viên Thuật quan hệ không còn hòa hợp, vậy mà không có khả năng ở trước mặt mọi người biểu hiện ra ngoài, tự nhiên là gật đầu đáp ứng.

Tôn Kiên thấy Viên Thuật mở miệng, Viên Thiệu vậy mà đồng ý, cũng chỉ tốt hơn phiền muộn nơi đây lui ra, đối với Viên Thiệu cùng Viên Thuật không tin cử động của hán, trong nội tâm còn là có chút bất mãn.

Cái này du vượt kết cục liền không cần nhiều lời, Viên Thuật nhận thức mất người sáng không chịu được, du vượt vũ lực chỉ vẹn vẹn có sáu mươi hai, chỉ là tam lưu võ tướng, lại làm sao có thể sẽ là đối thủ của Hoa Hùng.

Viên Thuật thoắt trúng da trâu trần đầy, giao thủ không được ba cái hiệp, du vượt đã bị Hoa Hùng giết đi, ngược lại là đại thương sĩ khí.

Bên ngoài thám mã báo lại tình huống này, trong doanh trướng mọi người nghe vậy đều là cực kỳ hoảng sợ, Viên Thuật vậy mà nổi lên không ít thương tâm ý tứ. Kỳ thật Viên Thuật vậy mà bảo lưu lại không ít thực lực, tỷ như dưới trướng đệ nhất dũng tướng Kỳ Linh lại không có cánh ra sân, nói cách khác, ít nhất vậy mà là có thể cùng Hoa Hùng liều cái hai ba mươi hiệp.

Tần Phàm nhìn cái đó và trong lịch sử giống như đúc sự tình, trong nội tâm mừng rỡ, vậy mà không ra chữ, liền nhìn Ký Châu Mục Hàn Phúc, hán vẫn chờ nhìn Vô Song thượng tướng Phan phượng phong thái đó!

Quả nhiên, Tần Phàm trong đầu mới vừa vận nghĩ đến chuyện này, bên kia "Ta như thượng tướng Phan phượng, có thể chém Hoa Hùng!" To rõ tiếng đã từ Hàn Phúc trong miệng vang lên.

Phan phượng đến, tay cầm cự phủ, dáng người vô cùng cường tráng, khuôn mặt tướng mạo cho thấy bá khí vô cùng.

Viên Thiệu vừa nhìn, tướng mạo như thế khí phách dũng sĩ, vô cùng yên tâm. Lúc này quân tâm bất ổn, liền lập tức đồng ý, cánh Phan phượng xuất chiến, để giải bây giờ khốn cảnh.

"Nổi trống trợ uy!"

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 62: Diễn Vi hãm rượu chém Hoa Hùng

Tần Phàm nhìn Phan phượng rời đi, biết chuyển đi này hẳn là mất mạng không sai, lập tức cho thấy lác đầu tiếc hận. Quả nhiên, không bao lâu liền có

thăm mã hồi báo, Phan phượng không được năm cái hiệp đã bị Hoa Hùng chém

Mọi người đều là kinh hãi, Tàn Phàm thấy thời cơ đã đến, liền án lấy cùng Diêm Phổ, Quách Gia nghị định kế sách, đứng dậy nói: "Viên minh chủ, ta tiến cử một người, nhất định có thể chém giết Hoa Hùng."

Viên Thiệu sốt ruột thành lập tức đứng dậy nói "Vi Dân nhanh mà!"

"Buồm dưới trướng như nhất mảnh trướng, Diên Vi, diên Sơn Quân. Mười cái hiệp ở trong, nhất định có thể chém giết Hoa Hùng!"

Diên Vi đến một bước, ôm quyền nói: "Tiểu tướng nguyện chém Hoa Hùng, nếu không hơn hẳn, thỉnh chém nào đó chi đâu!"

Viên Thiệu thấy Tàn Phàm lại cho mình nháy mắt, vô ý thức chuẩn bị gật đầu đáp ứng, xa xa lại truyền đến một chút cười lạnh, một tiếng hừ lạnh, quát lạnh một tiếng.

Mọi người nhìn lại, lại là ghé hạng bét Lưu quan Trương Tam huynh đệ.

Cười lạnh người chính là chuyển quảng Viên Thiệu, trở thành thứ 19 đường chư hầu Lưu Bị. Lúc này, đã đổi lại về mặt ân cần biểu tình, hướng phía Tàn Phàm an ủi nói: "Vi Dân hiền đệ, Hoa Hùng này trước bại bảo trung, Tôn Kiên, lại giết du vượt, Phan phượng, quả nhiên là vũ dũng vô cùng. Không cần thiết làm thuộc hạ tiến đến tìm cái chết vô nghĩa a..."

Hừ lạnh người lại là mặt lạnh như sương Quan Vũ Quan Vân Trường, từ đầu đến cuối nhìn cũng chưa từng nhìn Viên Thiệu, Tàn Phàm đám người liếc một cái. Mà mặt đen đầu báo Trương Phi thì là không chịu cô đơn quát lạnh một tiếng, tựa hồ là đang phát tiết anh hùng không có vũ dũng chi địa oán khí.

Diêm Phổ xem sớm ra Lưu Bị đem chủ công mình coi là tranh bá kinh địch, nhất định sẽ trăm phương ngàn kế cấp Lương Châu đào hầm ngọt ngọt, là lấy phòng ngừa chu đáo đã làm xong an bài.

Không đợi Tàn Phàm mở miệng, Diêm Phổ liền mệnh sĩ tốt đặt lên một vò đàn Lương Châu thuần, cấp ở đây chư hầu cùng với đi theo ở bên cạnh võ tướng từng người rót đầy tửu tôn.

Tàn Phàm bùng lên nhất tôn tửu, hướng Viên Thiệu đám người giới thiệu nói: "Cái này chính là ta Lương Châu nổi danh 'Lương Châu thuần', lúc này nghiêm thời tiết mùa đông uống vừa vặn chống lạnh. Thỉnh chư vị thử một lần..."

"Hảo tửu!"

"Thật sự là hảo tửu!"

"'Lương Châu thuần' danh bất hư truyền a!"

Mùi rượu cùng với tiếng than thở tràn ngập minh quân trung quân lều lớn.

Tàn Phàm lại bùng lên nhất tôn tửu, đi đến Lưu Bị trước mặt, cười nói: "Huynh Đức huynh, có thể nguyện cùng buồm đánh bạc nhất đánh bạc?"

"Quân doanh trọng địa, há có thể đánh bạc trò đùa..." Lưu Bị trực giác không ổn, nhanh chóng tìm lý do từ chối.

Tàn Phàm lại là không thèm nhìn, phối hợp tiếp tục nói: "Nếu là Diên Vi bị Hoa Hùng chém giết, hoặc là vượt qua mười cái hiệp không chém giết Hoa Hùng, ta bại bởi ở đây chư hầu tất cả một trăm đàn 'Lương Châu thuần'!"

Ahhh, Hoa Hùng này như thế thành, nhìn cái này ngốc đại cá tử cũng chưa chắc có thể so với vừa rồi Phan phượng cường tráng đi nơi nào, như thế nào tính đều là phần thắng càng lớn a.

Lưu Bị này, cái Hán thất gì dòng họ, liền huynh đệ người ba người lợi hại, bố trí chúng ta thủ hạ vô năng, khiến người kinh ngạc ta nội tâm cũng có thể thông khoái một phen.

Ở đây chư hầu dần dần ngưng tụ thành cái này hai loại ý nghĩ, từng cái một bắt đầu tỏ thái độ duy trì, cổ động, thậm chí thúc giục Lưu Bị đáp ứng cùng Tàn Phàm đánh cược.

Nhiều người tức giận khó phạm, Lưu Bị đành phải cười theo mặt, đánh trống lảng nói: "Là chư vị như tại đây nhả hứng, chuẩn bị vui lòng từ chi."

Tàn Phàm thấy vậy, lập tức đánh rần côn theo sau, nói "Không biết Huyền Đức huynh lấy vật gì là tiền đặt cược?"

Cái này... Cái này nhưng làm Lưu Bị tam huynh đệ khó. Ba người đầy bụng tài hoa, võ nghệ siêu quần, lại thân không có của nả nên hồn, thật sự tìm không ra một kiện như dạng đồ vật đảm đương làm tiền đặt cược.

Tàn Phàm chính là đoán chắc Lưu Bị khôn quẩn, hào phóng nói: "Không cần Huyền Đức nhất kim một đường, nếu ta nhà này đem may mắn đắc thắng lần này thảo Đồng chư chiến, xin mời Huyền Đức tam huynh đệ an tọa trung quân lều lớn, là mười tám lộ chư hầu nổi trống trợ uy là được!"

Thắng nhãi ranh an bài dám khi nhục... Quan Vũ mất hạnh trường trừng, Trương Phi tức sùi bọt mép, thừa cơ liền muốn xông lên giáo huấn Tàn Phàm.

Bên cạnh phương vui mừng, Trang Hạ không cam lòng yếu thế, lập tức động thân đón chào.

Lưu Bị kiểm chế ở trong nội tâm khuất nhục cùng phần hận, nghiêng người đem đóng cửa hai người ngăn trở, như cũ là mặt mũi tràn đầy mỉm cười, hướng Tần Phàm đáp: "Đã là vì dân lấy 'Lương Châu thuận' là tiền đặt cược, không bằng liền lấy cái này rượu trong chén làm hạn định. Chỉ có như thế, chuẩn bị huynh đệ ba người mới có thể tâm phục khẩu phục."

"Rượu trong chén làm hạn định... Lại là ý gì?" Tào Tháo sâu cảm thấy hứng thú mà hỏi.

Lưu Bị cười lạnh một tiếng, đáp: "Ôn tốt hơn nhất tôn tử, tại trong đó nhiệt khí tan hết lúc trước, phải trận chém Hoa Hùng, nói đầu tới gặp. Bằng không thì... Ha ha... Ha ha..."

"Huyền Đức qua vậy!"

"Quả nhiên là cố ý làm khó dễ!"

Tào Tháo, Tôn Kiên đợi cùng Tần Phàm quen biết chur hầu tất cả đều đến khuyên bảo.

Tần Phàm lại nội tâm vui mừng rờ. Kiếp trước diễn nghĩa, Quan Vũ hăm rượu chém Hoa Hùng nội dung cốt truyện thế nhưng là xâm nhập nhân tâm, mình cùng Diêm Phò, Quách Gia thương nghị thời điểm, vốn là hạ quyết tâm muốn tốc chiến tốc thắng, dùng vũ lực tuyên dương Lương Châu quân uy.

Tần Phàm một mặt cao giọng đáp ứng Lưu Bị nói: "Quân tử nói ra, tử mã nan truy!" Một mặt vui mừng hỏi kỹ năng hệ thống, "Thình lại kiểm tra đo lường, Diên Vi thuộc tính tình huống, cùng với trao tặng Vật phẩm tình huống"

Lưu Bị tự nhiên âm tiếu đáp ứng nói: "Quân tử nói ra, tử mã nan truy!" Kia biểu tình, tựa như ung dung Diên Vi không có khả năng hoàn thành đồ ước, chỉ còn chờ nhìn Tần Phàm xám xịt dâng ra hơn một ngàn đàn rượu ngon, sau đó bị chính mình chế ngạo, nhằm báo thù lần trước chỉ cừ.

"Đình đông... Kinh qua hệ thống nhiều lần kiểm tra đo lường, trao tặng Diên Vi 'Trảo Địa Hồ', 'Thiên địa song kích' thành công, đã khấu trừ Kí Chủ kỹ năng điểm số 20 cái, Kí Chủ trước mắt còn thừa 4 cái kỹ năng điểm số."

"'Trảo Địa Hồ': Tốc độ di chuyển +6, vũ lực tại +5. Kèm theo kỹ năng: Sợ hãi, lần đầu đối chiến Trảo Địa Hồ cười chiến người sẽ như 60% tỷ lệ sản sinh sợ hãi hiệu quả, vũ lực tại 3, hiệu quả tiếp tục một phút đồng hồ. Lần thứ hai tỷ lệ giảm phân nửa, lần thứ ba tỷ lệ lại giảm phân nửa, dùng cái này suy ra."

"'Thiên địa song kích': Tốc độ công kích +25%, vũ lực tại +4. Kèm theo kỹ năng: [Chấn kích], thiên kích kích thứ nhất 30% tỷ lệ xem nhẹ mục tiêu né tránh, nơi đây kích kích thứ nhất 30% tỷ lệ tạo thành 2 vụn phần điểm bạo kích."

"S002, Diên Vi, chữ Sơn Quân, 29 tuổi, hiện giữ chức quan phân uy giáo úy. Tinh lực 2 15, khí lực 40. Chỉ huy 73, vũ lực 98, trí lực 36, chính trị 30. Vật lý né tránh 31%, kỹ năng né tránh 12%. Kỹ năng nhất 'Lực lớn vô cùng' LV3, kỹ năng hai 'Phi kích đột kích' LV3, kỹ năng hai 'Chiến tranh gào thét' LV3. Lớn nhất có thể học kỹ năng mấy hạn định là 3 cái."

Diên Vi lần nữa hướng Viên Thiệu chờ lệnh, lớn tiếng nói: "Diên Vi nguyện hăm rượu chém Hoa Hùng, hơn hẳn cùng bại đồng đều hiển đầu lâu một khóa!"

Viên Thiệu thấy tình hình chung như thế vậy mà không do dự nữa, cao giọng đáp: "Tốt hơn! Diên Vi, liền làm người xuất chiến Hoa Hùng."

Tần Phàm nhanh chóng ôn tốt hơn nhất tôn tử, nhẹ nhàng đặt trước mặt mình bàn, lại hướng phía Diên Vi chuyển tới một cái ánh mắt.

Diên Vi hiểu ý, lập tức bước nhanh chạy đi ngoài - trước, sớm có thân vệ doanh tướng sĩ dắt lấy Trảo Địa Hồ, giờ lên ngày nữa nơi đây song kích. Diên Vi nói trên thiên địa song kích, thúc dục Trảo Địa Hồ, thẳng đến Hoa Hùng.

Bên này, Hoa Hùng lại chém liên tục mình quân hai Viên đại tướng, ngăn không được đắc chí vừa lòng, nhìn xa thấy mình quân trong doanh địa lại lao ra một tướng, không khỏi đối với bên người Lý Túc, Triệu sầm đợi tướng lãnh cười ha hả nói: "Lại tới một người chịu chết, chur vị mà lại xem ta tam đao đuổi cái thằng này ra đi..."

"Đồ Đốc uy vũ!" Lý Túc vội vàng lấy lòng nói.

Nguyên lai Hoa Hùng liên tiếp đánh bại bảo trung, Tôn Kiên, Đồng Trác liền sắc phong hán là Đồ Đốc, thống lĩnh Tị Thủy Quan chúng tướng, liền từ Huỳnh Dương bại lui nơi này Tị Thủy Quan Chấn Uy Trung Lang tướng Từ Vinh, nhất thời cũng thành Hoa Hùng cấp dưới.

Hoa Hùng nói đao thúc mã nhắm mình quân phía doanh địa chạy đi, dồn hết sức lực muốn tam đao ở trong chém giết tới đem.

500 bước, 300 bước, một trăm bước...

Đội hai tướng thêm gần thời điểm, Diên Vi dưới háng Trảo Địa Hồ mãnh liệt một chút Hồ Khiếu, đem Hoa Hùng cả kinh suất nữa từ lập tức ngã xuống, dưới thân chiến mã vậy mà run rẩy bất an, không chịu nghe nữa người sai sử.

Hoa Hùng nhanh chóng một bên trấn an chiến mã, một bên nắm chặt đại đao, chuẩn bị tùy thời cấp Diên Vi một cái phách trầm.

Trảo Địa Hồ chờ đi Diên Vi vọt tới Hoa Hùng phía trước mười bước, lại là một chút Hồ Khiếu.

Đình đông... Trảo Địa Hồ sợ hãi kỹ năng sử dụng thành công, Hoa Hùng vũ lực 923.

Lại gần vài bước, Diên Vi song kích súc thể, hét lớn một tiếng, quanh quần vào Hồ Khiếu chỉ âm trầm ngập Hoa Hùng bốn phía.

Đình đông... Diên Vi 'Chiến tranh gào thét LV3' kỹ năng sử dụng thành công, trước mắt khí lực 2540, Diên Vi vũ lực tại 98+5, hiệu quả tiếp tục một phút đồng hồ.

Đình đông... Thiên địa song kích tất cả trọng 50 cân, người cầm được (Diên Vi) vũ lực tại 103+4, Diên Vi gây ra 'Lực lớn vô cùng LV3' kỹ năng, trước mắt khí lực 740, vũ lực tại 107+7, tiếp tục một phút đồng hồ.

Đình đông... Diên Vi trước mắt vũ lực tại 114, tinh lực 2 15; Hoa Hùng trước mắt vũ lực tại 89, tinh lực 172.

Diên Vi song kích tung bay, thiên kích đẩy ra Hoa Hùng đại đao, nơi đây kích như lưu tinh lướt qua, trùng điệp chém vào trên người Hoa Hùng.

Đình đông... Diên Vi chém giết địch quân võ tướng, Hoa Hùng. Hoa Hùng, chỉ huy 84, vũ lực 92, trí lực 62, chính trị 42, tứ duy tổng 280, tứ duy vền vẹn hạng nhất vượt qua 90, nhân tài đẳng cấp nhận định là S, ban thưởng Kí Chủ kỹ năng điểm số 5 cái. Kí Chủ trước mắt kỹ năng điểm số 9 cái."

Diên Vi vậy mà không do dự, cắt lấy Hoa Hùng đầu lâu liền thúc dục Trảo Địa Hồ hướng mình quân trung quân lều lớn chạy gấp.

Sau một lát, Diên Vi liền dẫn theo người của Hoa Hùng đầu trở về.

Ở đây chư hầu cùng võ tướng đều là kinh ngạc nhìn Diên Vi, Diên Vi lại bình thản ung dung, đem Hoa Hùng đầu lâu tiện tay ném đầy đất, căn bản không quan tâm những người kia ánh mắt.

Tần Phàm bùng lên từ tôn, cảm giác tôn sao bích lộ ra tí ti tình cảm ấm áp. Tôn phía trên, rõ ràng tản ra từng sợi nhiệt khí, tinh khiết và thơm mùi rượu lay động vào chúng thần kinh người.

Tần Phàm đem từ tôn đưa cho Diên Vi, nói: "Son Quân vất vả, rượu này còn ôn, mà lại uống chỉ!"

Diên Vi bùng lên từ tôn liền uống một hơi cạn sạch, chiếm được mọi người tại đây lại một hồi ủng hộ.

Viên Thiệu chứng kiến Diên Vi thủ thắng trở về, lập tức cho thấy liên tục trầm trồ khen ngợi.

"Hoa Hùng như là đã bại vong, trong đó quân tất loạn, thừa dịp thế đánh lên!" Tào Tháo lập tức đứng ra nhắc nhở.

Viên Thiệu nghe vậy, thật là đồng ý, rút kiếm hạ lệnh: "Chúng quân đều theo ta xuất chiến, thẳng đến Tị Thủy Quan."

Mười vạn minh quân lập tức đồng thời giết ra, ở phía sau đánh lên Hoa Hùng bại binh, Hoa Hùng binh mã mất đi chủ tướng, đều là chỉ lo chạy thoát thân, còn hận cha mẹ thiếu sinh ra hai cái đùi, chư hầu minh quân thuận thế công chiếm Tị Thủy Quan.

Viên Thiệu làm Tần Phàm quét sạch quan nội tàn quân, chính mình lại dẫn còn lại chư hầu truy sát bại vong quân đội. Đại quân một mực đã tìm đến dưới Hồ Lao Quan, Hồ Lao Quan thủ tướng vội vàng bề quan thủ vững, phái người phi mã báo đáp hướng Lạc Dương Đồng Trác vị trí.

Tị Thủy Quan một trận chiến này, trừ tiên phong Hoa Hùng bị chém, còn hao tổn gần vạn binh mã, Tây Lương quân hai chiến thất bại, quân tâm bất ổn.

Đồng Trác nhận được tin tức cho thấy tức giận dị thường, đem trong tay báo nguy công văn phá tan thành từng mảnh.

"Hoa Hùng phế vật, để ta không công tổn thất nhiều như vậy binh mã, đáng giận!"

Kia mới hiền Lý Nho thấy thế, vội vàng khuyên: "Chư hầu phản quân thế lớn, tướng quốc còn cần thân hướng mới có thể rõ ràng tại đây tình thế nguy hiểm a!"

"Xem ra cũng chỉ có thể chính ta lại chống cự, lập tức triệu tập chư tướng, ngày mai điểm đu cả binh mã tiếp viện Hồ Lao Quan, nghênh chiến chư hầu phản quân."

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Chương 63: Tha hương gặp

Ngày hôm sau, Đồng Trác liền dẫn Lý Giác, Quách Tỷ, Lữ Bố đợi đem, trung bình tấn quân năm vạn chạy tới Hồ Lao Quan, chuẩn bị cùng chư hầu liên quân tử chiến quyết đấu một trận. Mà mình quân bởi vì vừa mới chém Hoa Hùng, sĩ khí chính thịnh, Viên Thiệu thừa cơ hạ lệnh đánh Hồ Lao Quan, thủ tướng lo lắng không thôi, Bình không có chiến chí tâm, mắt thấy mình quân thế công càng ngày càng kịch liệt, bọn họ đều là đôi mắt - trông mong ngóng trông Đồng Trác sớm một chút.

Liên tiếp mấy ngày, mình quân vẫn không thể nào đánh hạ Hồ Lao Quan, nhưng lại mấy lần công lên đầu tường, thiếu một ít phải tay. Mà lúc này đây, Đồng Trác mang theo đại quân chạy tới, mình quân vội vàng ngừng lại, tại ngoài thành ba mươi dặm xây dựng cơ sở tạm thời.

Tần Phàm tất bị Viên Thiệu đặc biệt lưu ở Tị Thủy Quan, mỹ kỳ danh viết là chinh chiến vất vả tạm thời nghỉ ngơi và hồi phục, kỳ thật là lo lắng Tần Phàm Bình tĩnh đem mãnh liệt đoạt lấy hãn danh tiếng.

Tần Phàm lúc ấy cho thấy khuôn mặt tươi cười tiếp nhận. Làm gì vậy không chấp nhận đâu, Từ Vinh, Lý Túc, Triệu sầm đợi Tây Lương quân tướng sĩ một cái không có chạy, đều bị ngăn ở Tị Thủy Quan bên trong. Từ nào đó Viên Thiệu đám người đuổi giết tàn binh, trước đoạt chút vũ khí đồ quân nhu, sau đó đã tìm đến Hồ Lao Quan bị Lữ Bố đại sát một phen, chính mình lại có thể chiêu hàng hợp nhất cái này bộ phận Tây Lương tinh nhuệ, có sao mà không làm.

Tần Phàm một mặt ám cánh hình ảnh vệ tiếp tục tìm hiểu phía trước quân tình, phương vui mừng, Trang Hạ tất cả lĩnh bộ đội sở thuộc tiêu diệt toàn bộ quan nội bên ngoài tàn quân; một mặt khiến Hoàng Trung tự mình dẫn bộ đội sở thuộc trấn thủ Tị Thủy Quan, Diên Vi áp giải Tây Lương quân tù binh quân hầu cấp trở lên quan quân đến đại sảnh bên trong đợi mệnh.

Tị Thủy Quan, Hoa Hùng phủ đô đốc.

Tần Phàm ngồi ngay ngắn bên trên đầu, Diêm Phô, Quách Gia phân ra đi, Diên Vi dưới tay thị vệ. Đại sảnh ở giữa buộc chặt quỳ lạy vào mười mấy bị bị bắt được Tây Lương quân tướng trưởng học.

Diêm Phô đứng dậy hô: "Dưới bậc mọi người tự báo quan chức tính danh!" Đứng hầu ở đại sảnh bốn phía đám thân vệ vội mà lập tức cao giọng phụ họa nói: "Tự báo quan chức tính danh!"

Tiếng rộng lượng thậm chí có chút chói tai, thế cho nên non nửa thường, mọi người ở đây vẫn cảm giác thành bên tai còn có trong sảnh vẫn quanh quẩn tiếng la.

Tần Phàm rất hài lòng như vậy Chấn Nhiếp hiệu quả, có thể kế tiếp tình huống lại tương đối mất mặt, quỳ lạy người tuy bởi vì bị buộc chặt vào vô pháp động dậy, lại không một cái chủ động lên tiếng trả lời.

Tần Phàm khẽ nhủ ngời, rồi đi lân cận hai cái thị vệ đến liền đối với hàng phía trước mấy người mãnh liệt đập hung ác đá. Cái này mấy cước độ mạnh yếu khá lớn, thẳng bị đá mấy người nằm rạp xuống ngã xuống đất, miệng lưu huyết tinh, lại cắn chặt hàm răng không nói được lời nào.

Tần Phàm nhin không được một hồi kinh ngạc cùng thán phục, quả nhiên buru hãn kiên cường, làm vượt được Tây Lương dũng sĩ xưng hô.

Khả kính bội về kính nể, hiện tại ở vào đối địch lập trường, như thế nào khiến bọn họ khuất phục đầu hàng mới là đúng lý. Tần Phàm nghĩ đến đầu đầu không thôi, nhìn Diêm Phô, Quách Gia, hai người đều âm thầm lắc đầu, hiển nhiên cũng không có biện pháp tốt hơn.

Đem bọn họ đều giết đi? Như thế tình binh mãnh tướng, giết tới, thật sự đáng tiếc.

"Chúa công... Chúa công... Mặt tướng lập công lấy phần thưởng! Ta muốn 'Lương Châu thuận' ..."

Ngay tại Tần Phàm đám người thế khó xử chỉ kịp, đại sảnh, thật xa liền truyền đến Trang Hạ tiếng kêu.

Tần Phàm chính vì chuyện này tâm phiền ý loạn, thấy Trang Hạ vẫn như vậy không có quy củ, nhin không được mặt đen lên khiển trách: "Hô to gọi nhỏ, còn thể thống gì? ! !"

Lúc trước, Tần Phàm một phương diện xác thực yêu thích Trang Hạ chân chất dũng mãnh, một phương diện khác cũng có lời kéo gần chặt đông Man tộc nhân tố, cho nên đối với cái này Trang Hạ là vô cùng sùng tín chiều cố. Đối với Trang Hạ "Không biết lễ tiết" thường là làm như không thấy, không chút phật lòng.

Lần này, Trang Hạ là đập lấy miệng núi lửa.

Thấy Trang Hạ vẫn như thường ngày, rống to kêu to không có quy củ, Diên Vi nhanh chóng cấp Trang Hạ lách vào lòng ngời bừa bãi, nhắc nhở hãn tình thế không đúng.

Cũng không biết cái này Trang Hạ thật sự là tình thương lượng thấp, hay là xác thực không có lưu ý, phong Phong Hóa hòa liền hướng Tần Phàm trước mặt phóng đi.

Diêm Phổ thấy Tần Phàm hòa khí vụt vụt bên trên bốc lên, nhanh chóng quát bảo ngưng lại nói: "Trang Hạ, ngươi lỗ mãng làm cái gì? Còn không hướng chúa công bảm báo."

"Ai nha... Ta hưng phấn đã quên!" Trang Hạ vỗ đầu một cái, nhanh chóng ngừng lại bước chân, chấp tay bái nói: "Chúa công, lần này ngươi có thể phải hảo hảo khen thưởng mặt tướng, kém cỏi nhất cũng phải... Một vò... Hai đàn... Không đúng..."

Trang Hạ lại vịn tới ngón tay bắt đầu tính toán ra, trong giây lát gọi to: "Kém cỏi nhất cũng phải năm đàn!"

Trang Hạ cả kinh nhất chột cử động đem Tần Phàm khiến cho là vừa sợ vừa tức, cũng không nên lại phát tác, chỉ là nhẫn nại tính tình nói "Vậy ngươi nói một chút, dựng lên bao nhiêu công huân, muốn ta khen thưởng ngươi năm đàn Lương Châu thuận?"

"Hắc hắc, chúa công. Ta tuy không có niệm qua sách, thế nhưng là cũng đã được nghe nói 'Hạn hán đã lâu gặp cam lộ, tha hương ngộ cố tri. Đêm động phòng hoa chúc, Kim Bàng Đề Danh.' người này môn sinh Tử đại u. Chúa công, ta mang đến cho ngươi 'Vui vẻ', còn không nên tưởng thưởng trọng hậu đi?"

Ngoài phòng trời quang vạn dặm, khẳng định không phải "Hạn hán đã lâu gặp cam lộ".

Thời đại này khoa cử cuộc thi còn không từng cao hứng, tự nhiên không có "Kim Bàng Đề Danh thi".

Tần Phàm lại là xuyên việt cô nhi chi thân, còn chưa bao giờ đã đến Huỳnh Dương khu, tại sao "Tha hương ngộ cố tri".

Cái thằng này sẽ không phải đi đâu nhé giành được đảng hoàng thiếu nữ, chuẩn bị để mình "Đêm động phòng hoa chúc" a? Tần Phàm càng nghĩ càng cảm thấy là khả năng này, nhìn phía dưới vẻ mặt của mọi người, tám phần là cũng nghĩ đến phía trên này mà đi.

Tần Phàm rốt cục đè nén không được lửa giận, hướng phía Trang Hạ giận dữ hét: "Trang Hạ, ngươi làm tốt lắm chuyện riêng! "

"Tạ chúa công khích lệ! Tạ chúa công khích lệ!" Trang Hạ hưng phấn thành liên vọt vàng tiến lên bái tạ, còn thầm nói: "Phượng vui mừng tiểu tử này, còn nói ta không có nhãn lực giới, ta bang chủ công tìm đến thất lạc nhiều năm thúc phụ, đây chính là công lao lớn. Chúa công phần thưởng Lương Châu của ta thuận, liền nghĩ cùng đừng nghĩ."

Thúc phụ?

Tần Phàm tức giận đến cười ra tiếng.

Lần này thảo Đồng hành trình thật đúng là có ý tứ.

Đầu tiên là Lưu Bị nơi này chính mình trong quân tìm bạn cũ, lúc này lại cho mình xuất hiện một cái thúc phụ. Khá tốt chính mình là xuyên việt mà đến, tuyệt đối không có cái gì bạn cũ, thúc phụ các loại, bằng không thì cũng sẽ làm cho mộng vòng.

Trang Hạ thẳng ngực này dựa nhất định là gặp bọn bịp bợm giang hồ.

"Vậy đem người dẫn tới a!" Tần Phàm lại rất muốn nhìn một chút, đến tốt cùng là người đó như vậy như gan, đặc biệt đến đây giả mạo thúc phụ của mình.

"Tốt hơn rồi đấy!" Trang Hạ nhanh chóng xuất ngoại lại lĩnh người.

Tần Phàm gọi Diêm Phổ, Quách Gia phụ cận, nhỏ giọng phân phó một phen...

Không bao lâu, Trang Hạ liền dẫn một người trung niên đi đến trong sảnh.

Tần Phàm lập tức đến khách mời văn lại, dẫn dắt trung niên nhân tiến phía trước thăm viếng phía trên ngồi ngay ngắn "Tần Phàm".

Trang Hạ nhìn quý đệ này cảnh tượng, tò mò lại muốn hỏi thăm nguyên do, lời nơi này bên miệng lại bị Tần Phàm hung hăng tron mắt nhìn trở về.

Tần Phàm dẫn dắt vào trung niên nhân đi đến trong sảnh, nhỏ giọng dặn dò: "Tiên sinh, cái này chính là chủ công nhà ta. Lương Châu Mục, Tần Phàm."

Trung niên nhân hơi hơi ngach đầu biểu thị cảm tạ, lại nhanh chóng bước nhanh đến, động tình nói: "Buồn nhé, ngươi đã hoàn hảo? Từ khi cùng ngươi thất lạc, thúc phụ tìm ngươi tìm thật tốt đau khổ a!" Trung niên nhân nói qua nói xong dùng xiêm y vì chính mình lau đi trong hốc mắt nước mắt.

Ngồi ngay ngắn "Tần Phàm" vậy mà bước nhanh đi tới, ôm chặt lấy trung niên nhân, khóc lớn nói: "Thúc phụ, buồn rồi cuộc tìm được thân nhân của mình! Trong nhà cha mẹ trưởng bối vừa vắng, hiện ở nơi nào?"

"Ách..." Trung niên nhân lau khô nước mắt, đáp: "Từ lúc thất lạc, cha mẹ ngươi liền bị thương qua đời, tộc nhân bởi vì chiến loạn hoặc chết hoặc chạy trốn, sợ chỉ còn lại ta thúc cháu hai người vậy..."

"Nguyên lai như thế! Chỉ là thúc phụ như thế nào biết được chất nhi tại đây Tị Thủy Quan, nếu như tại đây ung dung ta chính là thất lạc chất nhi?"

"Ách... Thúc phụ một mực bốn phương tra xét. Năm trước, nghe tin bắt ngờ lĩnh Hán Trung, chiếm Uyển Thành, chiếu phong Lương Châu Mục người cũng gọi là 'Tần Phàm', liền động tâm tư. Vừa vặn thăm tra theo đến vậy, gặp người thuộc cấp. Bây giờ nhìn vào dung mạo của người cử chỉ, cùng khi còn bé là giống như đúc a! Buồn nhé..."

"Quả thật giống như đúc?"

"Xác thực giống như đúc!"

"Xin hỏi tiên sinh tục danh!"

"Làm càn!" Trung niên nhân giận tím mặt, trách cứ: "Ta chính là chủ công nhà ngươi chỉ thúc phụ, sao dám như thế vô lễ!"

"Tần Phàm" bận rộn hoà giải, khuyên giải nói: "Thúc phụ bớt giận, thúc phụ bớt giận. Hần (chỉ chân chính Tần Phàm) phụ trách nội phủ, tể tự đợi chuyện riêng, xác thực biết được hiểu thúc phụ tục danh!"

"Tất nhiên là họ 'Tần', tên một chữ một cái 'Hủ' chữ!"

"Tần hủ? Tần hủ? Tần hủ!"

Tần Phàm trầm ngâm ba tiếng, trong con người khoan thai lướt qua một vòng hàn mang, khoe miệng cũng tràn tới một tia tà ác mà cười cho, cười không ngừng thành trung niên nhân cảm thấy lưng từng trận ác hàn.

Diêm Phó hiểu ý, lập tức sắc giận nói to: "Tốt hơn người tần hủ, thậm chí ngay cả chủ công nhà ta ở trước mặt cũng không nhận biết, như thế nào giả mạo thúc phụ?"

"A..."

"Tần hủ" hít một hơi lãnh khí, cái này mới gạt mình lên đối phương ác làm. Tiểu Văn lại rõ ràng chính là Lương Châu Mục Tần Phàm!

Diêm Phó còn muốn nói tiếp, lại bị Tần Phàm đưa tay ngăn lại.

Tần Phàm đứng dậy, âm trầm trầm nói: "Tiên sinh cứ yên tâm ở lại, nơi này Bình Hoang Mã Loạn, người chuyển nhà xuất hành thật sự bất tiện. Đợi đến thái bình thời điểm, ôn hòa khiến người đưa về quê cũ, tuyệt không đối với khó!"

Dứt lời, Tần Phàm lạnh nhạt vẫy vẫy tay. Diêm Phó, Quách Gia hiểu ý, dẫn trung niên nhân tiến đến dàn xếp ở lại, Điền Vi thì áp giải Tây Lương quân tướng trường học nơi này tạm thời mắc khung trong lồng giam.

Trang Hạ lúc này vậy mà mình bạch mình làm sâu sắc chuyện sai, nhẹ chân nhẹ tay nghĩ theo mọi người hướng đại sảnh chạy đi.

"Hướng chạy đi đâu a? Không muốn khen thưởng sao?" Tần Phàm lạnh như băng nói.

"Không muốn, không muốn!" Trang Hạ nhanh chóng quay người, hướng về phía Tần Phàm vội vàng khoát tay.

"Nói đi, chuyện đã xảy ra. Một chữ đều không cho sai rò!"

Nguyên lai trung niên nhân này họ Cổ danh hủ, tự Văn Hòa, Lương Châu Võ Uy người.

Cổ Hủ năm gần nhước quán liền bị lúc ấy Lương Châu danh sĩ Diêm trung cử là Hiếu Liêm, vào triều là lang quan. Có thể bởi vì trong triều không người, lại bởi vì nhà nghèo không có tiền hối lộ Thượng Quan, còn có trời sinh tính lương bạc, phong bình luận không tốt, không lấy Thượng Quan chỗ vui, cho nên tại Lạc Dương lẫn lộn mười mấy năm vẫn chỉ là cái nhỏ nhỏ nơi đây lang quan.

Đồng Trác làm loạn Kinh Sư, Lạc Dương đủ loại quan lại ăn bữa hôm lo bữa mai, Cổ Hủ liền thừa cơ từ quan, ý định phản hồi Võ Uy nhà ta. Mà Tây Lương quân bởi vì Hoàng Phủ Tung sự tình, đối với tây hướng cửa khẩu giám thị thậm nghiêm, Cổ Hủ chỉ phải mang theo gia quyến đường vòng Huỳnh Dương, ý định kinh qua thích hợp dương quang, Nam Dương, lại kinh qua Lương Châu phản hồi Võ Uy.

Có thể chưa từng nghĩ, thời kỳ phát sinh Tị Thủy Quan cuộc chiến. Cổ Hủ biết rõ loạn binh như phi, liền cùng người nhà một chỗ tạm lánh quan ngoại hương dã, vừa vặn bị phụ trách tiêu diệt toàn bộ quan ngoại tàn quân Trang Hạ bộ đội sở thuộc Lang Nha doanh tìm lấy.

Tần Phàm là đầu người mấy cấp Trang Hạ bộ đội sở thuộc cấp cho lương hương, mấy cái Man binh chính oán trách hôm nay không có thu hoạch, liền phát hiện Cổ Hủ cái này nhất đại gia tử.

"Lão đại! Bốn bề vắng lặng, không bằng... Tạm thời cho đủ số... Gắn chặt đông tộc nhân nghèo rút mòng toi đó!"

"Nhưng này phụ nữ và trẻ em... Chúa công còn có nghiêm lệnh, như bất khả tổn thương vô tội!"

"Nếu không... Phụ nữ và trẻ em bỏ qua, trưởng thành nam tử mất đầu đòi lấy tiền thưởng?"

"Tốt hơn! Ca mấy cái... Thủ đoạn nhanh nhẹn, miệng kín điểm!"

"Đi liệt..."

Man binh hét lớn một tiếng, trong con người lướt qua một tia tàn nhẫn nơi đây sát cơ, lộ ra ngay trong tay sắc bén nơi đây yêu đao, chiếu vào trong lòng trung niên văn sĩ chỗ hiểm đảm.

"Khoan đã!" Trung niên văn sĩ mồ hôi lạnh trên trán đều bốc lên, cũng không biết không nên địa lực khí, la lớn: "Tại hạ là các người chúa công... Ách... Bạn cũ!"

"Ách?"

Man binh ách một chút, cứng rắn ngừng lại đao thế, sắc bén nơi đây mũi đao cự ly trung niên văn sĩ ngực bắt quá may mắn cự ly, băng lãnh nơi đây lưỡi đao trực tiếp xuyên vào quần áo, đâm vào trung niên văn sĩ thấu da đau nhức.

"Lão đại, cái thằng này nói là chúa công... Bạn cũ..." Man binh ngăn người, lần nữa ngẩng đầu cao giọng hô.

Man binh tiểu đầu mục giục ngựa nhích lại gần, nghi ngờ nói "Bạn cũ là vật gì?"

Man binh lắc đầu, mờ mịt không biết cái gọi là, kêu ầm lên: "Chúa công chưa nói qua không thể giết hấn bạn cũ a?"

Man binh tiểu đầu mục trong con người sát cơ tái hiện, trầm giọng phản phó: "Vây Sát!"

Trung niên văn sĩ khẩn trương, hô: "Ta chẳng những là các người chúa công bạn cũ, kỳ thật là các người chúa công thúc phụ! Đúng, thúc phụ!"

"Thúc phụ?"

"Ách..." Trung niên văn sĩ hít và một hơi, lấy ống tay áo lau đi bên trán mồ hôi lạnh, run giọng nói: "Thúc phụ chính là... Các người chúa công họ Tần danh buồm, tự Vi Dân, hiện bái bằng khẩu tướng quân, lĩnh Lương Châu Mục, đúng không? Hấn ta chất nhĩ, đã hiểu a?"

Man binh quay đầu nhìn qua tiểu đầu mục, nói "Lão đại, chúa công hay là hấn chất nhĩ, là không phải còn phải nghe hấn ? Đây cũng không được!"

Tiểu đầu mục nghĩ nghĩ, nói: "Nếu là chúa công thúc phụ, kia tự nhiên là không thể giết! Ta đi bảo báo thiếu đầu lĩnh (chỉ Trang Hạ), mấy người các người coi chừng hấn, nếu dám lộn xộn... Tính các người tiền thưởng!"

"Tam nhĩ, tới tay tiền thưởng cứ như vậy bong bóng Thang, thật sự là không cam lòng."

"Lão đại không phải nói nha, chỉ cần hấn động, chúng ta liền có thể cầm tiền thưởng!"

Mấy cái Man binh đưa mắt nhìn đầu mục cười ngựa đi xa, con mắt lại trực câu câu nhìn trung niên văn sĩ, thẳng đem hấn thấy da đầu run lên.

Trung niên văn sĩ thật sự là nhìn không được, giờ tay nghĩ gọi Man binh qua hỏi tình huống.

"Ài, hấn động, hấn động!"

"Nhanh... Động thủ!"

Man binh hét lớn một tiếng, trong con người sát cơ tái hiện, lộ ra ngay trong tay sắc bén nơi đây yêu đao.

Trung niên văn sĩ nhanh chóng vừa cao âm thanh hô: "Ta có thể là các người chúa công thúc phụ! Thúc phụ! Ta muốn thấy chủ công nhà người!"

"Chúa công không rảnh, chờ trì hoãn chúng ta thu hoạch tiền thưởng!"

"Tiền thưởng?" Trung niên văn sĩ không khỏi nghi hoặc hỏi, "Ít nhiều tiền thưởng?"

"Nhất cái đầu người hai mươi tiền!" Man binh biên nói qua biên giờ yêu đao, đếm lấy trung niên văn sĩ bên cạnh nam tử nhân số.

"Ta ra 500 tiền, khiến các người tướng quân dẫn ta đi gặp chủ công nhà người..."

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 64: lợi nhuận quá

Trang Hạ một năm một mười đem chuyện đã xảy ra hướng Tần Phàm báo cáo.

"Là lấy, mặt tướng liền dẫn hân..." Trang Hạ liếc trộm liếc một cái Tần Phàm, thấy hân biểu tình như trước lãnh đạm, nhanh chóng nhỏ giọng tổng kết nói.

Tần Phàm từng câu từng chữ phân tích Trang Hạ cung cấp tin tức của mình, Lương Châu Võ Uy quận người, từng ở Lạc Dương nhậm chức lang quan, trung niên văn sĩ, vất hết óc cũng không nghĩ ra cái này có thể là vị nào nhân tài. Tần Phàm thật sự không cam lòng, chỉ phải cầu trợ một chút kỹ năng hệ thống.

"Thỉnh điều tra hạ trung niên văn sĩ này tính danh!"

"Thật xin lỗi, hệ thống tạm thời vô pháp cung cấp tại đây hạng phục vụ."

"Minh bạch... Minh bạch... Trả tiền điều tra, ta nguyện ra 1 cái kỹ năng điểm số, nhanh lên một chút điều tra a!" Tần Phàm lấy là hệ thống vừa muốn "Chỗ tốt", nhanh chóng tỏ thái độ nói.

"Thật xin lỗi, hệ thống như cũ vô pháp cung cấp tại đây hạng phục vụ." Hệ thống tiếng sau đó vang lên, "Trước mắt hệ thống đăng cấp cùng phục vụ hạng mục hạn chế, Kí Chủ vô pháp trực tiếp điều tra không thu nhận sử dụng nhân tài một cái nhân tình huống."

"Vậy nói cho biết như thế nào đạt được người này liên quan tình huống! !" Tần Phàm có chút không kiên nhẫn được nữa.

"Kí Chủ có thể tiêu hao 1 cái kỹ năng điểm số điều tra phương viên trong mười dặm không biết nhân tài tình huống (bao gồm không cảm quyền hoặc địch quân)."

Đúng, trước phạm vi điều tra ra ngoài, lại lợi dụng phương pháp bài trừ, xác định là một nhân tài liền tìm kiếm nghĩ cách lưu dụng, nếu như không phải người mới, liền chỗ nào tới lui đến nơi đâu.

Tần Phàm hạ quyết tâm, phân phó: "Đồng ý tiêu hao 1 cái kỹ năng điểm số, thỉnh điều tra!"

"Đình đông... Thành công khấu trừ Kí Chủ 1 cái kỹ năng điểm số, trước mắt còn thừa 8 cái kỹ năng điểm số. Hệ thống thu được chỉ lệnh, đang tại dò xét, xin!"

"XXX, số 1 không biết nhân tài. Tinh lực 161, khí lực 38. Chỉ huy 88, vũ lực 28, trí lực 97, chính trị 85. Vật lý né tránh 7%, kỹ năng né tránh 36%. Thiên phú kỹ năng nhất 'XX', thiên phú kỹ năng hai 'XX'. Phổ thông kỹ năng không biết. Lớn nhất có thể học kỹ năng mấy hạn định là 4 cái."

"XXX, số 2 không biết nhân tài. Tinh lực 173, khí lực 29. Chỉ huy 51, vũ lực 69, trí lực 80, chính trị 45. Vật lý né tránh 11%, kỹ năng né tránh 12%. Phổ thông kỹ năng không biết. Lớn nhất có thể học kỹ năng mấy hạn định là 2 cái."

"XXX, số 3 không biết nhân tài. Tinh lực 194, khí lực 33. Chỉ huy 88, vũ lực 81, trí lực 80, chính trị 62. Vật lý né tránh 15%, kỹ năng né tránh 16%. Phổ thông kỹ năng không biết. Lớn nhất có thể học kỹ năng mấy hạn định là 3 cái."

"XXX, 4 hào không biết nhân tài. Tinh lực 165, khí lực 23. Chỉ huy 49, vũ lực 66, trí lực 49, chính trị 37. Vật lý né tránh 10%, kỹ năng né tránh 9%. Phổ thông kỹ năng không biết. Lớn nhất có thể học kỹ năng mấy hạn định là 2 cái."

Thiên phú kỹ năng? Còn có hai cái! Số một không biết nhân tài thật sự là nghịch thiên thuộc tính! Chớ nói chi là chỉ huy tám mươi tám, trí lực chín mươi bảy, chính trị tám mươi lăm, quả thật xâu thành không muốn không muốn.

Còn có Số 3 không biết nhân tài, các hạng thuộc tính tại cho thấy tương đối ưu tú, hiển nhiên là một cái có thể một ngăn cản một phương diện vừa mới. Về phần số hai không biết nhân tài, Số 4 không biết nhân tài, cũng có thể dùng làm phó tướng, giáo úy. Loạn thế tranh hùng, tự nhiên là nhân tài ưu tiên, hơn nữa càng nhiều càng tốt!

Phải nhận lấy! Nhất định phải tìm ra, dùng hết các loại phương thức khiến bọn họ đến cạy nhờ chính mình! Tàn Phàm nội tâm trùng điệp nói một câu, lại lòng tham mà hỏi: "Tù binh nhiều như vậy Tây Lương quân tướng trường học, làm sao lại chỉ có bốn cái không biết nhân tài?"

"Còn lại tướng tá tứ duy tổng không được 200, vô pháp nhận định làm người mới..."

Được rồi, Tị Thủy Quan cuộc chiến như tại đây bốn người cũng coi như thu hoạch tương đối khá, nên là suy nghĩ như thế nào chiêu hàng bọn họ.

Trí lực chín mươi bảy, sợ cũng chính là những người kia. Nhìn nhìn lại tuổi tác, quê quán, nhậm chức kinh lịch, không phải là hần a?

Cái này thú vị! Tàn Phàm trong nội tâm một hồi cười trộm, người đã như vậy là "Bo bo giữ mình", như vậy cũng chạy không thoát lòng bàn tay của ta.

Ngày kế tiếp, sắc trời còn sớm, Tàn Phàm liền dẫn Điền Vi, Trang Hạ thẳng đến cấp trung niên văn sĩ một mình chuẩn bị gian phòng.

"Các người ở ngoài cửa trông coi, không kinh qua ta cho phép không cho phép bất luận kẻ nào đi vào." Tàn Phàm hướng canh giữ ở cửa thị vệ phân phó,

Liền dẫn Điền Vi, Trang Hạ thẳng vào nội thất.

"Ách..." Cổ Hủ thật dài nơi đây rên rỉ một chút, cuối cùng từ vô tận nơi đây buồn ngủ bên trong thư tình lại.

"Tiên sinh rốt cục tỉnh chưa?" Một chút âm trầm trầm tiếng khoan thai truyền vào Cổ Hủ trong tai, Cổ Hủ giật mình nảy người, cái này mới phát hiện trước giường rõ ràng đứng vững ba người.

"Không biết tiên sinh tôn tính đại danh? Quê quán ở đâu? Có từng tại triều làm quan?"

Âm trầm trầm tiếng lại lần nữa vang lên, Cổ Hủ hít và một hơi, con mắt rốt cục thích ứng ngoài phòng hắc ánh địa quang mờ, thấy rõ người nói chuyện, chính là Lương Châu Mục Tàn Phàm, lúc này hần tuy mặt mày âm trầm, có thể đen nhánh sáng ngời nơi đây con người lại sáng rực như thần, nhìn quanh nhà tự có một cỗ khiếp người nơi đây phong thái.

"Ách..." Cổ Hủ ách một chút, đưa tầm mắt nhìn qua, chính mình nơi đây thân phận là không thể gạt được lại, đành phải đáp: "Tại hạ... Tại Lương Châu Vô Uy nhân sĩ! Xác thực từng ở hướng là lang quan, như vậy bởi vì Đồng Trác chi cố, dĩ nhiên từ quan."

Tàn Phàm lại lạnh lùng nói "Đêm qua tại trong quân có từng bình an?"

Cổ Hủ đáp: "Rất tốt, đa tạ Tướng quân 'Hộ vệ' chi ân."

Tàn Phàm duỗi tay ra, lãnh đạm nói: "Là thúc phụ cảm thấy 'Rất tốt', không bằng liền lưu ở trong quân cống hiến, phụ tá chất nhi thành tựu công lao sự nghiệp?"

"Tướng quân nói giỡn vậy, tiểu nhân tài sơ học thiển, chịu được thay tướng quân cống hiến."

"Vậy sao, kia vì sao còn đồ thừa không đi a?"

Cổ Hủ nói: "Như bất khả tướng quân cho phép, tiểu nhân không dám tự ý tự rời đi."

Tàn Phàm nói: "Bốn tướng hiện tại cho phép, tiên sinh thỉnh tự rời đi chính là."

Cổ Hủ nói: "Như thế, thỉnh tướng quân giờ cao đánh khê, ban thường còn gia quyền quần áo!"

"Chân sinh trưởng ở tiên sinh trên đồi, tại sao 'Giờ cao đánh khê'?" Tàn Phàm lãnh đạm nói, "Bốn tướng không biết tiên sinh nói ý gì?"

Cổ Hủ bất đắc dĩ nói: "Tiểu nhân chỉ là một kẻ áo vải, không biết tướng quân là sao như thế đối với khó?"

"Một kẻ áo vải? Hắc hắc..."

Mất thấy Tàn Phàm âm lãnh nơi đây thần sắc, Cổ Hủ không khỏi trong lòng trầm xuống.

Tàn Phàm lông mày nhăn lại, lãnh đạm nói: "Nếu như thế, bốn tướng vậy mà không ngại nói thẳng, người khác thả thành, người lại thả như bất khả."

Cổ Hủ hít một hơi lãnh khí, trầm giọng nói: "Đây cũng là vì sao?"

"Bởi vì người chính là Lương Châu danh sĩ... Cổ Hủ!"

Cổ Hủ trên mặt cũng không ít nhiều vẻ kinh ngạc, thông thả nói: "Nguyên lai tướng quân sớm biết tiểu nhân thân phận!"

Tàn Phàm lãnh đạm nói: "Cổ Hủ, hiện tại như hai con đường tạo điều kiện cho người lựa chọn, hoặc là lưu ở trong quân thay ta cống hiến, như nếu không, bốn tướng lập tức hạ lệnh giết người. Hai ngày này gây nên, chính là cố ý làm người quan sát bốn tướng làm người, người hẳn là rõ ràng, chỉ cần người lắc đầu, bốn tướng sẽ không chút do dự giết người."

Cổ Hủ lạnh nhạt nói: "Như thế, hủ nguyện là quân phụ tá!"

Tần Phàm âm hiểm cười nói: "Tiên sinh không hổ là người thông minh, am hiểu sâu bo bo giữ mình chi đạo, hắc hắc..."

"Kiến hủ còn ham sống, hướng chi người ư?" Cổ Hủ mày may lấy là, lạnh nhạt nói: "Tướng quân tất cả hành động, lúc đó chẳng phải vì giết ra một con đường sống sao?"

"Rất tốt, là một người biết chuyện." Tần Phàm quay đầu hướng Trang Hạ phân phó, "Truyền lệnh xuống! Trang Hạ thay ta tìm về thúc phụ có công, thăng làm chiêu đức giáo úy, phần thưởng Lương Châu thuần năm đàn. Bả thúc phụ Cổ Hủ là bên trong sách Thị Lang, quân sư tể tửu. Lập tức đưa trong đó gia quyến nhập Hán Trung, làm Tiểu Địch, Nhạc Vi thỏa đáng chiêu cô!"

"Thúc phụ, người xem chất nhi an bài như thế tốt chứ?"

"Rất tốt, rất tốt!" Cổ Hủ vẫn là mặt không biểu tình đáp.

"Đình đông.. Chúc mừng Kí Chủ đạt được nhân tài một người: Cổ Hủ, phẩm chất đánh giá: S, ban thưởng kỹ năng điểm số 5 cái, Kí Chủ trước mắt kỹ năng điểm số 13 cái."

"S006, Cổ Hủ, 39 tuổi. Tinh lực 161, khí lực 38. Chỉ huy 88, vũ lực 28, trí lực 97, chính trị 85. Vật lý né tránh 7%, kỹ năng né tránh 36%. Thiên phú kỹ năng nhất 'Quý mưu', thiên phú kỹ năng hai 'Độc sĩ' . Kỹ năng nhất 'Thần cơ diệu toán' LV3. Lớn nhất có thể học kỹ năng mấy hạn định là 4 cái."

"Quý mưu: Với tư cách là quân sư, đề cao bên ta quân đoàn 30% mưu kế thành công tỷ lệ; với tư cách là tổng quân, giảm xuống địch quân quân đoàn 30% mưu kế nhìn thấu tỉ lệ."

"Độc sĩ: Gia tăng mưu kế cơ sở thành công tỷ lệ 15%, mưu kế ngoan độc trình độ thay vì thành công tỷ lệ thành có quan hệ trực tiếp, chỗ nói mưu kế càng là ngoan độc càng thể thành công thực hiện."

Tần Phàm thấy Cổ Hủ này không hỏi không đáp, mày may chủ động làm chủ phân lo, chỉ phải chính mình trực tiếp mở miệng nói: "Thỉnh thúc phụ nghĩ cách chiêu hàng nhóm này Tây Lương quân tướng trường học!"

"Thế nhưng là hôm qua trong đại sảnh quỳ trối mọi người?"

"Đúng vậy!"

"Không thể toàn bộ chiêu hàng!"

"Vì sao?" Tần Phàm có chút gấp gấp hỏi, "Vậy chiêu hàng đầu lĩnh mấy người có thể?"

"Có thể!" Cổ Hủ nói chuyện như cũ ngắn gọn sáng tỏ, lại chỉ vào Trang Hạ tiếp tục nói, "Cần mượn vị tướng quân này dùng một lát."

Tần Phàm tự nhiên không có có dị nghị, phân phó: "Trang Hạ, ngươi nghe theo tiên sinh an bài!"

Trang Hạ nhanh chóng đáp ứng nói: "Lĩnh mệnh", lại hướng phía Cổ Hủ nhỏ giọng xin khoan dung nói: "Thúc phụ đại nhân, ta là người thô hào, thủ hạ binh sĩ son dã tính nghịch đã quen, ngài đại nhân bắt kẻ tiểu nhân qua..."

"Tướng quân nói đùa!" Cổ Hủ nhìn Trang Hạ khẩn trương bộ dáng, sâu kín cười nói, "Vừa vặn đưa tướng quân một hồi phú quý!"

"Một hồi phú quý?"

"Không sai!" Cổ Hủ cười u ám nói, "Nhất cái đầu người hai mươi tiền!"

A?

Quả nhiên là độc sĩ.

Tần Phàm có chút tiếc hận nhóm này tính nhuệ dũng mãnh Tây Lương quân tướng trường học. Bất quá như là đã hiển dâng tính mạng Cổ Hủ, làm người quân người liền không thể thay đổi xoành xoạch, chỉ cầu những người này có thể thức thời là tuấn kiệt.

"Sau nửa canh giờ, thỉnh Trang Tướng quân lãnh binh áp giải tất cả Tây Lương quân tù binh nơi này vô đài. Thuận tiện dự bị tốt hơn một trăm đao phủ..."

Tị Thủy Quan vô đài.

Điểm Tương Thai phía trước quỳ sát vào hơn ba mươi Tây Lương quân tướng trường học, chính giữa thì là hơn hai ngàn bị bắt Tây Lương quân sĩ tốt.

Tần Phàm tại Cổ Hủ, Diêm Phò, Quách Gia cùng đi hạ leo lên Điểm Tương Thai, Điểm Vi, Phương Duyệt dẫn thân binh hộ vệ một bên, Trang Hạ thì dẫn phần quan trọng Lang Nha doanh tướng Tây Lương quân vây ở trường học giữa sân.

Cổ Hủ con người vừa chuyển, bỗng nhiên đến một bước, tiến đến Tần Phàm bên tai nói nhỏ vài câu, Tần Phàm nghe xong nhất thời hai mắt sáng ngời, vui vẻ nói: "Tốt hơn một cái 'Quân tử có thể lẫn trong đó phương' ! Khó trách người muốn Trang Hạ an bài một trăm đao phủ, nguyên lai đúng là tồn tại cái này tâm tư. Hắc hắc, không hồ là Cổ Văn Hòa a, bức này độc kế cũng có thể nghĩ ra."

Cổ Hủ cười hắc hắc, nói: "Chưa công quá khen, hắc hắc... Hôm qua hủ là xong rõ ràng nơi này, Từ Vinh này thương lính như con mình, tại Tây Lương trong quân uy vọng rất cao, như thế làm việc, vừa vặn lẫn nhau kiềm chế."

"Tới người." Tần Phàm vung tay lên, tất âm thanh nói, "Mang Từ Vinh, Lý Túc, Triệu Sâm!"

Rất nhanh, Từ Vinh ba người liền bị mang lên Điểm Tương Thai.

Từ Vinh hai mắt chỉ thiên, nhìn vậy mà không nhìn Tần Phàm, chỉ từ trong lỗ mũi hừ một tiếng, bên cạnh Diễm Vi giận tím mặt, rút ra thiên địa song kích liền muốn giết Từ Vinh, lại bị Tần Phàm duỗi tay đè chặt.

Tần Phàm đến một bước, đi đến trước mặt Từ Vinh, nói "Từ Vinh tướng quân, có đầu hàng hay không?"

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 65: quân tử có thể lẫn trong đó phương

Từ Vinh phì phì ồng tay áo, lời lẽ chính nghĩa nơi đây quát: "Không hàng."

Tần Phàm cười nhạt một tiếng, dương tay ý bảo Cổ Hủ, Trang Hạ.

Trang Hạ nhanh chóng áp giải một người Tây Lương quân sĩ tốt quỳ sát tại Điểm Tương Thai phía trước, hướng Từ Vinh đám người hô: "Cũng biết người này là ai?"

Từ Vinh hừ một tiếng, quay đầu ra lại, một bộ thờ ơ bộ dáng.

"Không muốn biết? Bôn Tướng Quân càng muốn khiến người biết, người này họ Lý danh kích, chính là tỷ thủy Quan Tây mất quân thập lâu dài" Trang Hạ nói tại đây một hồi, quay đầu lạnh lùng nói, "Tới người, đem lý kích chém đầu!"

"Tuân mệnh."

Hai người Lang Nha doanh Man binh hồ gầm một chút, đem lý kích khung nơi này Điểm Tương Thai một bên nhất ấn, sớm có đao phủ thủ đến chiếu vào lý kích cổ một đao chém xuống.

"Phốc..."

Huyết quang bắn tung toé, một cái đầu lâu quảng lên, lăn lăn lộn lộn nơi đây té rớt tại dưới cổng thành.

Tần Phàm chuyển hướng Từ Vinh, lạnh nhạt nói: "Từ Vinh tướng quân, cái này lý kích chính là bởi vì người mà chết."

Từ Vinh nhú mày nói: "Buồn cười đến cực điểm, lúc này người rõ ràng đã chết tại người tàn sát dưới đao, cùng tại hạ có quan hệ gì đâu?"

"Đương nhiên là có liên quan!" Tần Phàm cười nhạt một tiếng, nói, "Bởi vì người không muốn quy hàng Bôn Tướng Quân, Bôn Tướng Quân trong nội tâm phản nộ, có thể lại không đành lòng giết đi tướng quân, cho nên đành phải giết hán đi tới cho hả giận!"

"Người..." Từ Vinh biến sắc, ngưng âm thanh nói, "Quả thật không thể nói lý!"

"Nói đúng, Từ Vinh." Tần Phàm cười lạnh nói, "Tới nha, lại mang mười tên Tây Lương quân tù binh đi lên!"

"Tuân mệnh!"

Điền Vi hồ hởi một chút, vung tay lên. Lại có hai mươi danh quân sĩ gieo vào mười tên Tây Lương quân tù binh lên Điểm Tương Thai, lần này không đợi Tần Phàm hạ lệnh, Trang Hạ liền trực tiếp khiến binh sĩ đem cái này mười tên tù binh bắt giữ lấy Điểm Tương Thai một góc, chờ đợi chém đầu.

Tần Phàm trên mặt hiện lên một tia giảo quyết tiểu ý, lần nữa hỏi Từ Vinh nói: "Từ Vinh, có đầu hàng hay không?"

Từ Vinh quay đầu nhìn qua kia mười tên Tây Lương quân sĩ tốt, trong con ngươi bỗng nhiên lướt qua một tia không đành lòng, nhưng cắn răng ngưng âm thanh đáp: "Không hàng."

Tần Phàm quay đầu, hướng Trang Hạ phát phát tay, lãnh đạm nói: "Chém."

"Tuân mệnh."

Trang Hạ đáp ứng một chút, giơ lên bội kiếm bằng lãnh nơi đây chém rụng, bỗng nhiên trong đó mười chuỗi sắc bén yêu đao đã phách không chém rụng. Nhiệt huyết bắn lên, lại có mười khối đầu lâu lăn xuống tại dưới cổng thành. Từ Vinh mãnh liệt khép lại hai mắt, Tần Phàm khóe miệng kia tia tiểu ý lại là càng nơi đây dày đặc.

Bỗng nhiên trong đó, lời của Cổ Hủ tại Tần Phàm bên tai lần nữa vang lên: "Chúa công, bởi vì cái gọi là quân tử có thể lẩn trong đó phương, Từ Vinh làm người ngay thẳng, thương lính như con mình. Chúa công như lấy Tây Lương quân toàn bộ tù binh chỉ tánh mạng đối với uy hiếp, thì có thể không hướng mà bất lợi đây!"

Tần Phàm nhàn nhạt mỉm cười một cái, nói: "Từ Vinh, cái này mười tên tù binh cũng là bởi vì ngươi mà chết."

Từ Vinh thần sắc lộ vẻ sầu thảm, bờ môi ngập ngừng hai cái, lại cuối cùng cũng không nói gì được.

Tần Phàm lại hỏi: "Từ Vinh, Bôn Tướng Quân hỏi ngươi một lần nữa, có đầu hàng hay không?"

Từ Vinh mắt lộ ra do dự cùng đau đớn vẻ, nửa ngày không thể làm âm thanh.

Lý Túc, Triệu Sầm hai người đôi mắt - trông mong nhìn qua Từ Vinh, phía dưới Tây Lương quân tù binh cũng tận là cầu khẩn mong ngóng thần sắc.

Tần Phàm lại là ngửa mặt cười dài ba tiếng, lạnh lùng nói: "Tới nha, mang một trăm danh tù binh đi lên!"

"Tuân mệnh."

Điền Vi hét lớn một tiếng, vung tay lên, lộn xộn tiếng bước chân vang lên, hai đội thân vệ gieo vào trọn một trăm danh hàng tốt chạy lên Điểm Tương Thai, tại trước đài lần nữa gạt ra. Một trăm danh đao phủ thủ thần sắc lạnh tức, cầm trong tay Cương Đao hướng trăm tên hàng tốt sau lưng vừa đứng, làm cho người hít thở không thông sát cơ liền trên Điểm Tương Thai tùy ý tràn ra khắp nơi...

Tần Phàm bước đi thông thả nơi này Từ Vinh trước mặt, ngữ khí rồi đột nhiên trở nên vô cùng trong trẻo nhưng lạnh lùng, nói: "Từ Vinh, nếu ngươi không hàng, Bôn Tướng Quân liền giết đi cái này trăm tên tù binh; như không còn hàng, Bôn Tướng Quân giết được một ngàn danh Tây Lương quân tù binh; nếu như hay là không hàng, như vậy Bôn Tướng Quân đành phải đem cái này Tị Thủy Quan tất cả Tây Lương quân tướng sĩ toàn bộ chém đầu!"

Từ Vinh kịch như vậy chấn động, mắt lộ ra vẻ kinh ngạc, yên lặng nhìn qua Tần Phàm, trong lúc nhất thời lại nói không ra lời.

Triệu Sầm rốt cuộc kiềm nén không được, hướng phía Từ Vinh quát: "Lại ngươi mẹ Từ Vinh, vì chính ngươi thanh danh làm mọi người thay ngươi chôn cùng!"

"Tướng quân, thức thời là tuấn kiệt!" Lý Túc vậy mà mở miệng hô.

Cổ Hủ âm hiểm cười cười,

Tiến đến trước mặt Từ Vinh nói: "Từ Tướng Quân, thật muốn bức chủ công nhà ta động thủ giết người? Cái này hơn hai ngàn người đều từng là bộ hạ của ngươi! Liền bởi vì ngươi cố chấp không hàng, không công uổng đưa tánh mạng!"

Từ Vinh bỗng nhiên quay đầu nhìn qua Cổ Hủ, lại vẫn là nói không nên lời một câu.

"Từ Tướng Quân, chỉ cần ngươi hàng chúa công, những Tây Lương này quân liền không cần đã chết!" Cổ Hủ mỉm cười, rốt cục lộ ra ngay cuối cùng vương bài, "Vi bảo toàn chính mình địa danh đoạn, ngươi liền thật sự nhẫn tâm ngày xưa đồng chí, chiến hữu đệ tử cùng nhau chịu chết? Tướng quân nghĩ lại a!"

Từ Vinh kiên ráp nơi đây hít và một hơi, mục quang hơi nghiêng bỗng nhiên chú ý tới đi phía trước không xa chính là tường thành, chỉ cần đi phía trước chạy gấp mấy bước...

Bỗng nhiên trong đó, Từ Vinh trong con ngươi lướt qua một tia kiên quyết vẻ, có thể Tần Phàm lại như là đoán trúng Từ Vinh địa tâm tư, lách mình chắn trước mặt Từ Vinh, lãnh đạm nói: "Từ Vinh, ngươi không muốn vọng muốn tự sát, để cho kết quả tánh mạng của mình, Bôn Tướng Quân cũng sẽ không buông tha những tù binh này! Một câu, hoặc là ngươi hàng, hoặc là đều chết!"

To như hạt đậu mồ hôi lạnh từ Từ Vinh cái trán trôi rơi xuống, sụp xuống tầm mắt cũng ở kịch liệt nơi đây run rẩy, Từ Vinh chính hăm vào kịch liệt đấu tranh tư tưởng. Tần Phàm uy hiếp tuy ti tiện vô sỉ, có thể hắn nói được thì làm được, Từ Vinh tuyệt đối tin tưởng, nếu như mình kiên trì không hàng, hắn tất nhiên sẽ lãnh huyết mà đem Tây Lương quân tù binh tàn sát hầu như không còn.

Một bên là một người địa danh đoạn, một bên lại là 2000 vô tội binh sĩ tánh mạng, ai tùy tiện? Ai trọng?

"Tướng quân vậy mà đừng lo trong nhà chịu liên quan đến, hủ cũng từ Lương Châu, nguyện đem tánh mạng cam đoan đem ở đây tướng sĩ gia quyền tất cả đều lông tóc không tổn hao gì đưa đón đến Hán Trung!"

"Mà thôi... Mà thôi..." Thật lâu, Từ Vinh mới Hạo Nhiên thở dài một chút, ngẩng cao đầu lâu chán nản rũ xuống rơi xuống, chán nản nói, "Nguyện hàng."

Cổ Hủ cười gian nói: "Tướng quân nếu như giảm, sao không đến gặp qua chúa công?"

Từ Vinh mãnh liệt quay đầu lại, nhìn hằm hằm Cổ Hủ.

Cổ Hủ mỉm cười mà chống đỡ.

Từ Vinh mục quang nhất thời lại lóe lên, rốt cục hướng về Tần Phàm nạp thân quỳ gối, rạp kêu lên: "Từ Vinh, bái kiến chúa công."

Lý Túc, Triệu Sầm hai người thấy Từ Vinh khuất phục đầu hàng, chưa phát giác ra thở một hơi dài nhẹ nhõm, nhanh chóng quỳ lạy nói: "Lý Túc (Triệu Sầm), bái kiến chúa công!"

Phía dưới Tây Lương quân tù binh thấy ba người tướng quân đều đầu hàng Tần Phàm, vậy mà nhanh chóng hướng phía Tần Phàm dập đầu bái nói: "Chúng ta nguyện hàng!"

"Đình đông... Chúc mừng Kí Chủ đạt được nhân tài một người: Từ Vinh, phẩm chất đánh giá: S, ban thưởng kỹ năng điểm số 5 cái, Kí Chủ trước mắt kỹ năng điểm số 18 cái."

"S007, Từ Vinh, 43 tuổi. Tinh lực 194, khí lực 33. Chỉ huy 88, vũ lực 81, trí lực 80, chính trị 62. Vật lý né tránh 15%, kỹ năng né tránh 16%. Lớn nhất có thể học kỹ năng mấy hạn định là 3 cái."

"Đình đông... Chúc mừng Kí Chủ đạt được nhân tài một người: Lý Túc, phẩm chất đánh giá: B, ban thưởng kỹ năng điểm số 3 cái, Kí Chủ trước mắt kỹ năng điểm số 21 cái."

"B008, Lý Túc, 34 tuổi. Tinh lực 173, khí lực 29. Chỉ huy 51, vũ lực 69, trí lực 80, chính trị 45. Vật lý né tránh 11%, kỹ năng né tránh 12%. Lớn nhất có thể học kỹ năng mấy hạn định là 2 cái."

"Đình đông... Chúc mừng Kí Chủ đạt được nhân tài một người: Triệu Sầm, phẩm chất đánh giá: D, ban thưởng kỹ năng điểm số 1 cái, Kí Chủ trước mắt kỹ năng điểm số 22 cái."

"D001, Triệu Sầm, 37 tuổi. Tinh lực 165, khí lực 23. Chỉ huy 49, vũ lực 66, trí lực 49, chính trị 37. Vật lý né tránh 10%, kỹ năng né tránh 9%. Lớn nhất có thể học kỹ năng mấy hạn định là 2 cái."

"Ha ha ha..." Tần Phàm cười dài ba tiếng, đến đem Từ Vinh nâng dậy, cất cao giọng nói, "Đức Uy (Từ Vinh tự) mau mau xin đứng lên. Hai vị tướng quân vậy mà xin đứng lên..."

"Hủ... Chúc mừng chúa công, chúc mừng chúa công."

Cổ Hủ đi lên trước, hướng Tần Phàm ôm quyền chúc mừng, trong con ngươi khoan thai lướt qua một tia không thể ngăn chặn sắc mặt vui mừng.

Cổ Hủ rất rõ ràng, lấy tính cách của Từ Vinh, nếu như vẹn vẹn chỉ là đầu hàng, chỉ sợ là mặt hàng mà chi tâm không hàng! Vạn nhất Đồng Trác lại lấy trong đó gia quyền hay là triều đình ý chỉ làm hắn phản loạn, sẽ cấp bên mình mang đến to lớn tai họa ngầm.

Nhưng nếu như ép buộc hắn phụng Tần Phàm làm chủ công, tình hình liền đem hoàn toàn bất đồng. Một tiếng này "Chúa công" chính là Từ Vinh trên tâm lý nơi đây một đạo khảm, chỉ cần bước qua cái này nói khảm, Từ Vinh đem khăng khăng một mực đi theo Tần Phàm, từ đó không còn dị tâm. Còn nữa, còn có thể tán nhóm này Tây Lương quân tướng trưởng học bởi vì Tà đầu hàng, mà bị Tần Phàm toàn bộ chém tin tức về sát. Đồng Trác bên kia nghe nói tất nhiên sẽ không lại vì khó mỗi người gia quyền, đến lúc đó có rất nhiều cơ hội cùng mưu kế đem nhà của bọn hắn quyền tất cả đều dời đi Hán Trung.

Mặc dù tương lai Từ Vinh bị người tù binh, muốn đối phương không dùng đồng dạng ti tiện thủ đoạn tới uy hiếp hắn. Dù cho đối phương là đương kim thiên tử, hắn cũng sẽ không lại phản bội.

Diễn Vi, Phương Duyệt, Trang Hạ đám người vậy mà liền vội vàng tiến lên chúc mừng nói: "Mặt tướng đại chúc mừng chúa công."

"Báo..." Tần Phàm đang đắc ý, chợt thấy một con khoái mã từ quan ngoại bay nhanh mà đến, hướng về Diễn Tương Thai trực tiếp vọt tới, trên lưng ngựa kỵ sĩ một bên giục ngựa chạy gấp, một bên tặc âm thanh hô lớn nói, "Chúa công, Hồ Lao Quan cấp báo!"

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 66: tân tam anh chiến Lữ Bố

"Chúa công, Đồng Trác thân dẫn đại quân đã tìm đến Hồ Lao Quan, trong đó dưới trướng Lữ Bố dũng mãnh vô cùng, chém liên tục minh quân mấy Viên đại tướng..."

Nguyên lai, Đồng Trác tụ họp Hồ Lao Quan quân coi giữ, thành bình mã bảy vạn, chia làm hai đường: Một đường đồng tiền Lý Giác Quách Tỹ tất cả dẫn Bình một vạn, đem ở Hồ Lao Quan, không muốn chém giết. Đồng Trác tự tỉ lệ năm vạn kỵ binh dũng mãnh, cùng Lý Nho, Lữ Bố, Phần Trù, Trương Tề chờ ở Hồ Lao Quan bên ngoài mười dặm xây dựng cơ sở tạm thời.

Đồng Trác làm Lữ Bố lĩnh ba Thiên Quân ngựa, lại liên quân đại doanh ước chiến.

Minh quân, bởi vì Tị Thủy Quan cuộc chiến đại hoạch toàn thắng, các lộ chư hầu nhao nhao nổi lên khinh miệt chi tâm.

"Đồng Trác lão tặc đã đến, vừa vặn đánh một trận mà định ra, nếu là có thể lúc này giết đi lão tặc, đó chính là không thể tốt hơn!"

"Đúng vậy a! Lão tặc phía trước đi tìm cái chết, vừa vặn tình chúng ta đi Lạc Dương giết hắn!"

"Ta xem ngày mai liền trực tiếp xuất chiến, cùng lão tặc quyết chiến sinh tử."

Chúng chư hầu đều là sĩ khí tăng vọt, hoàn toàn không có đem Đồng Trác để ở trong mắt, dường như Đồng Trác chính là một con kiến, chỉ một ngón tay liền có thể nghiền chết tựa như.

Nghe đến mấy cái này chư hầu lời nói và việc làm, Tàn Phàm cho thấy lắc đầu. Chỉ những thứ này người, trách không được cuối cùng toàn bộ cấp Tào Tháo làm mai mối, trở thành Tào Tháo sự nghiệp lộ trình phía trên đá kê chân.

Lữ Bố thành Đồng Trác chỉ lệnh, lĩnh ba ngàn chiến kỵ đi đến ước chiến, Lữ Bố tuy Binh thiếu, lại thần nhiên không sợ, ngược lại rất là hưng phấn, mang theo binh mã liền đuổi qua, tại liên quân trại phía trước khiêu chiến.

"Lữ Bố, nghịch tặc, lần trước trợ Đồng Trác lão tặc sát hại chấp kim ta Đinh Nguyên, hiện tại lại Trợ Trụ Vi Ngược, ai muốn xuất chiến Lữ Bố." Viên Thiệu lạnh lùng hô lớn nói.

"Mục như ý tới cùng!" Cũng không biết là người đó thuộc cấp, dẫn đầu giết ra, Lữ Bố trên ngựa liền động cũng không có nhúc nhích, đến lúc mục như ý cự ly hẳn chỉ có một trượng thời điểm, Lữ Bố lập tức trong tay Phương Thiên Họa Kích run lên, lấy một cái kỳ dị góc độ đâm ra, mục như ý còn chưa tới trước mặt Lữ Bố, đã bị mất mạng.

"Lữ Bố, Vũ An Quốc ở chỗ này!"

Sau một lát cho thấy một chút kêu rên, lại là một người bị mất mạng.

Sau đó, mấy đường chư hầu nhao nhao phái ra võ tướng đến khiêu chiến Lữ Bố, vậy mà nhất nhất bị Lữ Bố mấy hợp chém giết. Minh quân sợ hãi, không dám nhìn thẳng Lữ Bố cỡ xí. Viên Thiệu bất đắc dĩ, chỉ phải lui về phía sau ba mươi dặm hạ trại.

Tàn Phàm phát tay ý bảo ảnh vệ lui ra, ngay tại chỗ triệu tập văn thân võ tướng thương thảo đối sách.

Tàn Phàm đầu tiên đơn giản giới thiệu tình huống, nói: "Nghị định kế sách, ta Lương Châu phải tam tướng đủ cả chiến Lữ Bố. Nay Lữ Bố chém liên tục mấy đem, chư hầu kinh hãi khiếp sợ, có hay không lập tức tiến binh trợ giúp?"

Phương Duyệt, Trang Hạ vội vàng góp lời nói: "Thỉnh chúa công hạ lệnh!"

Tàn Phàm ngach đầu từ chối cho ý kiến, lại nhìn Diêm Phổ, Quách Gia, Cổ Hù lấy bày ra hỏi.

Diêm Phổ trầm mặc nửa ngày, cuối cùng chậm rãi gật đầu.

Quách Gia thì vẫn là như cũ, reo lên: "Tây Lương trong quân còn có rượu ngon ư?"

Cổ Hủ một mực cúi đầu, tựa như ngủ rồi.

Tần Phàm thấy vậy, quyết định lập tức xuất binh, chỉ là cái này theo chính nhân thành viên lại là một phen đau đầu.

Từ Vinh, Lý Túc đợi Tây Lương quân tân hàng, khẳng định không thể mang đến Hồ Lao Quan, nếu là làm trận đào ngũ có thể không phải đùa giỡn. Có thể nếu là làm những người này nhất quân một thủ Tị Thủy Quan, thời kỳ tạm thời phản loạn đã có thể đã đoạn đối phương đường lui.

Hắn lưu lại vừa tới hai người mưu sĩ, một ít danh võ tướng cùng thủ Tị Thủy Quan.

Mưu sĩ hiện hữu Diêm Phổ, Quách Gia, Cổ Hủ, võ tướng hiện hữu Hoàng Trung, Điển Vi, Phương Duyệt, Trang Hạ (không tính Tây Lương quân hàng tướng). Tần Phàm cố ý lưu lại Diêm Phổ chủ trì quân vụ, Điển Vi thống binh trấn thủ, chỉ là Cổ Hủ này là lưu lại là đi, đều có thể ra về mình không tin nhiệm hắn, quả thực đau đầu.

"Hủ nguyện theo chúa công Hồ Lao Quan một nhóm!"

Cổ Hủ này quả nhiên cảm kích thức thời, Tần Phàm nghe vậy đại hỉ, lập tức phân phối quân ngựa lao tới Hồ Lao Quan.

Mình quân đại doanh bên ngoài ba dặm

Viên Thiệu vậy mà dẫn một đám chư hầu ra doanh nghênh tiếp, Tần Phàm liền nói không dám.

Khách sáo vài câu, Viên Thiệu liền thẳng thắn nói: "Kính xin Vi Dân lại cánh dưới trướng mãnh tướng xuất trận!" Tần Phàm tự nhiên một ngụm nhận lời.

Ngày thứ hai.

Mọi người mang theo binh mã ra cửa trại, chỉ thấy Lữ Bố đầu đội Tam Xoa bó phát tím kim quan, thể treo tây Xuyên Hồng gấm trăm hoa bào, người mặc thú mặt nuốt đầu liên hoàn khôi, eo buộc siết giáp nhanh nhẹn Sur rất mang; cung tiễn tùy thân, cầm trong tay họa kích, ngồi xuống Tê Phong Xích Thố ngựa: Quả nhiên là "Nhân trung Lữ Bố,

Ngựa bên trong Xích Thố".

"Chúa công, mặt tướng đi đến khiêu chiến!" Phương Duyệt ở một bên chờ lệnh nói.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, dặn dò: "Ngàn vạn cẩn thận!"

Phương Duyệt lên tiếng giết ra, chỉ thấy Phương Duyệt trường thương trên dưới tung bay, độc đấu Lữ Bố.

Phương Duyệt khởi điểm còn xem thường Lữ Bố, lấy là chỉ là mọi người thổi phồng quá khen, thể nhưng nhất sau khi giao thủ, mới biết được cái này thật là một cái hung ác nhân vật, lập tức chỉ phải tinh thần phấn chấn, đánh nhau kịch liệt Lữ Bố.

"Đình đông... Lữ Bố thành công 'Quý thần loạn vũ' lv4 kỹ năng, vũ lực tại tăng đến 112, tốc độ công kích đề thăng 30%, tỉ lệ bạo kích đề cao 40%."

"Đình đông... Phương Duyệt chịu được Lữ Bố khí lực chấn tổn thương, tinh lực hòa khí cố giữ vững tục hạ thấp."

Không đợi Tần Phàm hạ lệnh, Hoàng Trung thúc ngựa, huy vũ vào cuốn nguyệt đao, trực tiếp giáp công Lữ Bố. Ba thất Martin chừ nhé chém giết, Lữ Bố Phương Thiên Họa Kích Long phi phượng vũ, làm cho người đáp ứng không xuể. Lại chiến hai mươi hợp, hai tướng nhưng chiến không ngã Lữ Bố. Tần Phàm vung tay lên, Trang Hạ huy vũ vào Lang Nha Bổng, thúc dục hoàng bồm ngựa, đâm nghiêng trong cũng tới trợ chiến, ba người vây quanh Lữ Bố, chuyển đèn nhé chém giết.

Từ tướng chém giết gần trăm hiệp, như trước bất phân thắng bại. Lúc này, hai bên binh lính nổi trống âm thanh cho thấy càng kịch liệt, hai phe sĩ tốt đều là không ngừng gào thét, là đối phương cố gắng lên hò hét, mà trên đài thể cục còn trong lúc nhất thời không có thay đổi gì.

Tần Phàm nhân châu xoay động, trong chớp mắt tính chạy lên nào.

"Lữ Bố, ngươi tổ tiên chính là đại hán trung tâm người, có thể ngươi lại Trợ Trụ Vi Ngược, ngày khác như mặt mũi nào đi gặp người Liệt Tổ Liệt Tông a!" Tần Phàm trốn trong đám người hô to.

Bên kia Lữ Bố tâm thần buông lỏng, trong lúc nhất thời lại càng là liên tục bị nhục.

"Lữ Bố, ngươi vốn là Đình Nguyên nghĩa tử. Đình Nguyên đối đãi ngươi thế nhưng là ân trọng như núi, ngươi vậy mà vong ân phụ nghĩa sát hại Đình Nguyên, loại người như ngươi, không biết là hổ thẹn đi? Ngươi mỗi ngày lúc ngủ, có hay không mơ tới qua Đình Nguyên, có hay không mơ tới qua bị Đồng Trác sát hại những cái kia bình dân dân chúng, bọn họ có hay không tại trong mộng đi tìm qua ngươi, tìm ngươi báo thù, hỏi ngươi vì sao tương trợ quốc tặc giết hại muôn dân trăm họ..."

Tần Phàm một cái lực nơi đây nói qua, Lữ Bố tuy không muốn nghe, tuy nhiên lại khó có thể ngăn chặn lỗ tai, Tần Phàm, những câu đều đâm đến trong

lòng của hắn.

Từ tướng vốn là càng đấu khó phân thắng bại, mà Tần Phàm trợ công khiến cho Lữ Bố không khỏi tâm thần có chút không tập trung, táo bạo vô cùng, thoảng cái liền công ít thủ nhiều.

Trái lại vây công tam tướng, Phương Duyệt trường thương nguyên bản đi là nhẹ nhàng con đường, thế nhưng là Phương Duyệt lại hết lần này tới lần khác lấy cương mãnh công kích, ngoại trừ đâm chính là nện, đối với Lữ Bố là từng chiêu công kích chỗ hiểm, mà Hoàng Trung trong tay đại đao mỗi nhất kích cho thấy cầm giữ thế lời đình vạn quân. So sánh cùng bọn họ, Trang Hạ vũ lực hơi yếu, chính là cái đã tương đương, chủ yếu vẫn là kiềm chế Lữ Bố, thỉnh thoảng đánh lên một chút.

Lữ Bố đấu trăm năm mười hiệp, lập tức cũng là có chút khí lực chống đỡ hết nổi, đẩy ra Phương Duyệt trường thương, phá khai Hoàng Trung đại đao, giả thoảng một chiêu, lập tức hướng phía Trang Hạ đánh tới, Trang Hạ thấy thế, lập tức cho thấy thúc ngựa trở ra, Lữ Bố lại thừa dịp không đương, giục ngựa rồi đi vòng chiến.

"Ba họ gia nô, trốn chỗ nào!" Phương Duyệt cho thấy kiên nhẫn, truy sát đi lên.

"Lữ Bố bị thua, cùng nhau!" Tần Phàm thừa cơ hô lớn.

Viên Thiệu cho thấy vội vàng hạ lệnh, ba quân tướng sĩ nhao nhao giết đi ra ngoài.

Lập tức liên quân thừa cơ đánh lên, Lữ Bố nhanh chóng dẫn tàn binh bái tướng hướng Đông Trác đại doanh mà đi. Đông Trác thấy Lữ Bố bại quay về, lập tức cho thấy kinh hãi không thôi, không nghĩ được mình quân thực lực mạnh mẽ như vậy, Lữ Bố chiến lực hẳn biết, thủ hạ chúng tướng, chính là Lý Giác Quách Tử, Trương Tế ba người liên thủ, 200 quay về ở trong vậy mà chiếm không được tiện nghi.

"Tướng quốc, mình quân sát tới!"

"Nhanh như vậy, nhanh, dẫn người đi lên chặn đường bọn họ!" Đông Trác cho thấy vội vàng hạ lệnh.

Mà lúc này, Hoàng Trung, Phương Duyệt, Trang Hạ ba người vượt lên trước dẫn người sát nhập vào Đông Trác cửa trại, Trang Hạ trong tay Lang Nha Bổng đem Đông Trác trước cửa trại sừng hươu nhất nhất đánh bay, nện vào Tây Lương trong quân, lập tức liền có hơn mười người bị nện chết nện tồn thương.

"PHÁ...!" Hoàng Trung trong tay cuốn vân đao cho thấy đánh đầu thắng đó, mỗi một chiêu sử dụng ra, đều là quét ngang nhất mảnh lớn, mà phía sau mình quân thừa cơ đầu giết đến, nhanh chóng liền phá tan Đông Trác cửa trại.

"Sát a!" Đông Trác bộ Tượng Vương phượng, hồ chắn mang theo binh mã đi đến, đúng lúc gặp được Tào Tháo bộ đội sở thuộc. Tào Tháo vẫy tay một cái, Tào Nhân, Hạ Hầu Uyên phóng ngựa giết đi đi lên, Vương Phụng, hồ chắn há là đối thủ của bọn hắn, lập tức không ra ba mươi hiệp, đã bị Tào Nhân, Hạ Hầu Uyên chém giết đâm chết.

Mình quân như vậy dừng mảnh như thế, Tây Lương quân cho thấy bị chấn nhiếp rồi. Mình quân người đông thế mạnh, liền phá Đông Trác ba đạo doanh trại.

Tào Nhân, Hạ Hầu Uyên, Tào Hồng, Hạ Hầu Uyên, Nhan Lương, Văn Sừ đợi đem, đều là ngàn người địch, Vạn Nhân Địch chi tài, bọn họ xung phong liều chết phía trước, thế không thể đỡ, liền Lữ Bố cho thấy không địch lại.

Đông Trác tại trung quân lều lớn, nghe được tiếng kêu giết thanh âm tiến dần, trong lòng cũng là lo lắng không thôi.

"Báo! Tướng quốc, Vương Phụng, hồ chắn, Lý Mông chư tướng tất cả đều chết trận, quân địch đã đột phá trung quân phía trước trại, một lát sẽ sát ở đây, thỉnh tướng quốc nhanh chóng rút lui khỏi!"

"A..." Đông Trác lập tức cho thấy sững sờ ở đương trường, có chút không biết làm sao.

"Nhạc phụ, hay là mau bỏ đi a!" Lý Nho lập tức cho thấy vội vàng khuyên nhủ.

"Rút lui! Rút lui!" Đông Trác đã không cam lòng, thế nhưng là hẳn biết hiện tại cho thấy không có biện pháp, nếu là mình thật sự bị hãm tại chỗ này, kia thật có thể hết thấy đều đã xong.

Đông Trác cho thấy hết sức quyết đoán, lúc này mang đám người rút lui hướng Hồ Lao Quan, theo Đông Trác cái này vừa chạy, toàn bộ Tây Lương quân đại doanh toàn bộ bờ tan tác, mình quân thừa cơ đánh lên, chém đầu hơn vạn, bắt làm tù binh 4000~5000.

Viên Thiệu lại càng là quyết đoán, trực tiếp hạ lệnh, đem tất cả tù binh toàn bộ chôn giết, một tên cũng không để lại, nhằm báo thù Diệt gia chi cừu.

Đông Trác trở lại Hồ Lao Quan, vẫn là chưa tỉnh hồn, lại được biết Viên Thiệu đem Tây Lương quân tù binh toàn bộ chôn giết, lại càng là tức giận đến cắn răng. Thế nhưng Đông Trác cũng biết, hiện tại bên mình chiếm cứ hạ phong, mà một đạo khác tin tức truyền đến, đi đến Hoàng Hà phía bắc chinh phạt bạch lạp quân Ngưu Phụ chiến bại, đã lui giữ an bài ấp, chờ đợi Đông Trác quân lệnh.

Đông Trác lúc này cho thấy ý thức được tình cảnh có thể xấu, chính mình lúc trước quá mức tự phụ, thế nhưng hối hận đã không kịp, chỉ phải trước phái người đem Ngưu Phụ triệu hồi Lạc Dương.

Hồ Lao Quan bên trong, Đồng Trác nét mặt ưu sầu nhìn Lý Nho, hi vọng Lý Nho có thể cho hắn ra cái chủ ý, thoát khỏi lập tức khốn cảnh.

Hồ Lao Quan đã là Lạc Dương cuối cùng một đạo hiểm độc đóng, nếu không phải có thể thủ vệ ở Hồ Lao Quan, như vậy bọn họ thật có thể chết không có chỗ chôn.

"Văn Ưu, có kẻ sách người nói ra a, không muốn lại đi tới đi lui rồi, chuyển ta đây đau đầu." Đồng Trác nhìn ở trước mặt mình tới lui đi dạo Lý Nho, lập tức cho thấy không có hảo tâm tình, cũng đã nửa canh giờ, Lý Nho một câu cũng không có nói, Đồng Trác cho thấy không có kiên nhẫn, hắn vốn liền không phải tốt tính tình người.

Lý Nho quả thật có đôi sách, thế nhưng hắn biết đôi sách một khi nói ra, hắn chính là thiên hạ tội nhân, hơn nữa không biết bao nhiêu người sẽ chết vào trong đó, cho nên hắn vẫn không có mở ra miệng, bây giờ nhìn nơi này Đồng Trác như thế, Lý Nho cho thấy hết sức làm khó, không biết nên không nên nói.

"Văn Ưu, phản bội quân đã chuẩn bị đánh Hồ Lao Quan, nếu là cũng không có đôi sách, chúng ta cũng chỉ có thể liều chết đánh một trận."

Lý Nho cắn răng một cái, nói: "Tướng quốc tân bại, Binh không có chiến chi tâm, không bằng dẫn Binh quay về Lạc Dương, đòi hán Đế tại Trường An, lấy ứng đồng dao. Ngay gần đây Lạc Dương phổ xá đồng dao hát nói: 'Tây đầu một cái hán, đầu đông một cái hán. Lộc đi vào Trường An, lại vừa không có tư khó.' tiêu tế suy nghĩ về sau cảm thấy lời ấy: 'Tây đầu một cái hán', chính là ứng cao tổ vương tại Tây Đô Trường An, truyền mười hai Đế; 'Đầu đông một cái hán', chính là ứng sáng vô vương tại Đông đô Lạc Dương, nay cũng truyền mười hai Đế. Thiên vận hợp quay về, tướng quốc nếu có thể đòi quay về Trường An, nên có thể không ngu."

Đồng Trác nghe vậy đại hỉ, thoáng cái từ trên giường nhảy dựng lên, cười to nói: "Văn Ưu không hổ là ta tam quân người nhiều mưu trí a! Tốt hơn, lập tức chạy về Lạc Dương, chuẩn bị đòi đô Trường An."

Đêm đó, Đồng Trác thừa dịp bầu trời tối đen mang theo binh mã chạy về Lạc Dương, chỉ chừa số ít binh mã thủ vững Hồ Lao Quan, trở lại Lạc Dương, Đồng Trác lập tức triệu tập quần thần, thương nghị đòi đô sự tình.

"Hán Đông đô Lạc Dương hai trăm dư năm, vận số đã suy, bốn tướng xem vương khí thật sự Trường An, bốn tướng đem phụng giá tây may mắn, bọn người đều quay về lại dọn dẹp một chút a, hôm nay buổi trưa lập tức xuất phát."

Tư Đồ Vương Doãn vội vàng khuyên nhủ: "Quan Trung tàn phá thừa thối, nay vô cơ quyền tông miếu, vứt bỏ hoàng lăng, sợ dân chúng kinh động. Thiên hạ động hướng tới dễ dàng, an bài hướng tới khó, mong rằng tướng quốc giám xem xét."

Đồng Trác giận dữ, quát lớn: "Người đây là nghĩ trở ngại quốc gia đại kế mà, hay là muốn cùng phản quân chuối mưu rồi!"

Thái úy Hoàng Uyển vội vàng nói: "Vương Tư Đồ nói như vậy có lý, ngày xưa Vương Mãng oán nghịch, làm lại từ đầu Xích Mi thời điểm, đốt cháy Trường An, quá là gạch ngói vụn chi địa, càng thêm nhân dân lưu dùi, trăm không một hai, nay vứt bỏ cung thất mà liền đất hoang, không ai trong chỗ thích hợp."

Lý Nho nghe vậy, đến cười nói: "Quan Đông tặc lên, thiên hạ truyền bá loạn, Trường An như hào hàm chi hiểm độc, thêm gần Lũng Hữu, gỗ đá gạch ngói, kỳ kạn có thể xử lý, cung thất kiến tạo, không - cần phải nguyệt dư."

"Văn Ưu nói như vậy Đúng vậy!" Lập tức Đồng Trác cho thấy liên tục gật đầu.

Tư Không Tuần thoải mái tiếp tục gián nói: "Tướng quốc nếu là đòi đô, dân chúng bạo động bất an, chỉ sợ nhường thành dân biến....!"

Đồng Trác giận dữ nói: "Ta là trời hạ mà tính, há tiếc tiểu dân quá thay! Ta mới ban đầu nghe lời của các người, bảo vệ dùng Viên Thiệu, Viên Thuật những người này, hiện giờ bọn họ tạo phản, các người vậy mà là đồng minh."

Lập tức la rầy võ sĩ đem Tuần thoải mái, Hoàng Uyển gieo xuất cung cửa, cách chức làm bình dân, thích thú hạ lệnh đòi đô, hạn nửa ngày ở trong khỏi hành.

Lý Nho hồi phủ liền hiến kế: "Nay thuế ruộng khuyết thiếu, Lạc Dương phú hộ rất nhiều, có thể kê biên và sung công nhập quan. Mà Viên Thiệu, Viên Thuật, Tào Tháo đội phản nghịch chư hầu môn hạ, sát trong đó tông đảng mà sao trong đó nhà ta tư, nhất định phải rất nhiều."

Đồng Trác lập tức Lý Giác Quách Tỷ đem thiết kỵ năm ngàn, khắp thành đuổi bắt Lạc Dương phú hộ, tổng cộng mấy Thiên Gia, chọc vào cờ trên đầu, kể chuyện "Phản thần nghịch đảng", chém hết tại ngoài thành, lấy trong đó nhà ta tài chính bằng bạc.

Lý Giác Quách Tỷ quá khu Lạc Dương chỉ dân mấy trăm vạn miệng, phía trước phó Trường An, giúp nhau kéo gieo, đã chết tại khe nứt người, không thể đếm. Lại nhảy lên quân sĩ đâm vợ người khác nữ, áp đảo người lương thực, khốc ni non thanh âm, chấn động thiên địa, nếu có đi thành chậm chể người, sau lưng ba Thiên Quân thúc đốc, quân tay cầm dao sắc, tại đường giết người.

Đồng Trác đi vào rừng, lại giáo chư cửa phóng hỏa, đốt cháy cư dân phòng ốc, để cạnh nhau hỏa thiêu tông miếu, cung phủ, nam bắc hai cung, hỏa điểm đụng vào nhau, Trường Lạc cung đình, quá là đất khô cần. Khác cênh lệch Lữ Bố phát hiện tiên hoàng và hậu phi lăng tẩm, lấy trong đó Kim Bảo, quân sĩ thừa thế móc quan dân mồ hầu như không còn, Đồng Trác chuyên chờ Kim Châu găm thất tốt hơn vật mấy ngàn dư xe, kiếp thiên tử cũng hậu phi các loại, lại nhìn qua Trường An mà đi.

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 67: từng người tản đi

Đại quân nghỉ ngơi và hồi phục mấy ngày, các lộ chư hầu việc vặt đều giải quyết tốt hơn, mới bắt đầu mang theo đại quân hướng Lạc Dương xuất phát. Trên đường đi, đại quân không có gặp được bất kỳ chống cự, nhẹ nhõm đến Lạc Dương.

Làm đại quân nơi này Lạc Dương thời điểm, lạc Dương Thành bên trong đã loạn thành một bầy, khắp nơi đều là phế tích cùng đất khô cằn, khói đặc cuồn cuộn, thành Trung Phi thường lẫn lộn luận, bốn phía cũng có thể trông thấy lưng mang balo chạy nạn dân chúng.

Các lộ chư hầu đem dưới trướng binh sĩ đồn tại vô đài, sau đó chư hầu có thể đều hướng Lạc Dương cung điện bước đi. Bởi vì Đồng Trác trước khi đi, khiến Tây Lương Bình bốn phía cướp bóc, đào mở hoàng lăng, cướp bóc phú thương, việc ác bất tận trong cung điện tất cả thứ đáng giá cũng đều bị vơ vét không còn gì, hoàng lăng cùng tông miếu đồng dạng bị cướp bóc. Lạc Dương Thành, phú thương thân hào, Hoàng Thân Quốc Thích đội cũng bị Tây Lương quân tàn sát không còn, rất khó như còn sống sót.

Trong cung điện, chư hầu phân loại.

Không Dung nhìn đồ nát thê lương cung điện, sắc mặt âm trầm, trong mắt tràn đầy lửa giận, hần đứng ra nói: "Minh chủ, Lạc Dương cung điện bị đốt, bốn phía đều là gạch ngói vụn phế tích, còn có hoàng lăng bị khai thác, tông miếu bị đốt hủy thành minh chủ phái người quét sạch cung điện, khôi phục hoàng lăng nguyên trạng, chỉnh lý tông miếu, còn Lạc Dương một cái ban ngày ban mặt!"

Viên Thiệu đi ra, đứng trong đại sảnh trung tâm, mặt hướng chư hầu, cao giọng kêu lên: "Lỗ Bắc Hải nói như vậy rất là có lý, hoàng thất tông miếu là đại sự quốc gia, không thể lười biếng. Chư công, như ai nguyện ý lãnh binh quét dọn cung điện, chữa trị hoàng lăng, chỉnh lý tông miếu. Tuy những cái này đều là việc tính tế, nhưng sự tình phức tạp, cần thận trọng đối đãi. Nhưng đối với đại hán mà nói, đây cũng là lợi quốc lợi dân cử chi!"

Viên Thiệu mục quang lướt qua mọi người, thế nhưng là lại không có người đứng ra.

Duy chỉ có Tôn Kiên do dự một lát, nói: "Minh chủ, kiên nguyện hướng!"

Viên Thiệu cười nói: "Tốt hơn, đã như vậy, liền Thịnh Văn đài lập tức lãnh binh lại quét sạch cung điện, chỉnh lý thái miếu cùng hoàng lăng!"

"Ân..." Tôn Kiên đáp lại thanh âm, quay người liền rời đi.

Tào Tháo thấy Tôn Kiên rời đi, hơi không thể điều tra thờ dài một chút.

Tôn Kiên là thảo phạt Đồng Trác chủ yếu lực lượng, hiện tại Tôn Kiên lãnh binh lại quét sạch cung điện, ít đi một cái mạnh mẽ hữu lực viện quân.

Tào Tháo nhìn chung quanh trong đại điện chư hầu một vòng, chậm rãi đứng ra nói: "Đồng Trác lãnh binh đi tây mà đi, chặt vật chạy thực mạng, hiện giờ chính là thừa thắng xông lên cơ hội thật tốt, thỉnh minh chủ lãnh binh truy kích Đồng Trác, cứu quay về hoàng thượng cùng đủ loại quan lại trọng thần!"

Viên Thiệu sau khi nghe, sắc mặt nhất thời âm trầm xuống.

Truy kích Đồng Trác?

Nói đùa gì vậy, Đồng Trác tuy tan tác mấy trận, liền tiếp tổn binh hao tướng, nhưng dưới trướng lương tướng tinh binh vô số, hơn nữa càng tiếp cận Trường An, liền càng đến gần Đồng Trác hang ổ, Đồng Trác thực lực vậy mà càng mạnh. Hiện tại lãnh binh truy kích Đồng Trác, nhất định là bánh bao thịt đánh chó, có đi không có về. Viên Thiệu trong nội tâm quyết định không truy kích Đồng Trác, bất quá hần chính mình lại không có biểu hiện ra ngoài.

Nghĩ nghĩ, Viên Thiệu nói "Đường cái, người có đồng ý hay không truy kích Đồng Trác?"

Viên Thuật không quan tâm nói: "Muốn truy đuổi các người truy đuổi, dù sao ta sẽ không lại đây!"

Viên Thiệu nghe vậy, khỏe miệng câu dẫn ra một vòng nụ cười, Viên Thuật như vậy phối hợp, phù hợp nhất tâm tư của hần. Dừng một chút, Viên Thiệu

lại hỏi: "Công Tôn tướng quân, Mạnh Đức nói truy kích Đồng Trác, ngại có bằng lòng hay không?"

Công Tôn Toàn thần sắc nghiêm túc, trầm giọng nói: "Tự chư hầu liên kết đồng minh, đại quân liên tục chinh chiến, cùng Đồng Trác giao chiến cho thấy lẫn nhau như thắng bại, tuy cuối cùng đánh bại Đồng Trác, chiếm lĩnh Lạc Dương, có thể trải qua luân phiên đại chiến, binh sĩ đã sớm mệt mỏi không chịu nổi, cũng không đủ tinh lực tiếp tục truy kích Đồng Trác. Toàn cho rằng, hay là tạm thời lưu ở Lạc Dương, nghỉ ngơi và hồi phục cho thỏa đáng..."

Viên Thiệu liên tục hỏi nhiều chư hầu, lấy được trả lời đều là đại quân mệt mỏi không chịu nổi, không nguyện ý tiếp tục ra chiến.

Nghe xong tất cả mọi người trả lời, Viên Thiệu trên mặt lộ ra hiền lành nụ cười, hòa thanh nói: "Mạnh Đức a, người xem chư công đều cho là nên nghỉ ngơi và hồi phục. Đại quân ta với tư cách là minh chủ, mặc dù có lòng cùng với người thảo phạt Đồng Trác, nhưng là muốn cân nhắc chư công ý kiến, ý nghĩ của mọi người nhất trí, ta cũng chỉ có thể tiếp thu chư công ý kiến, đại quân lưu ở Lạc Dương, nghỉ ngơi lấy lại sức, mà đợi thời cơ..."

Viên Thiệu một phen, khiến các lộ chư hầu trong nội tâm khó chịu. Rõ ràng là Viên Thiệu chính mình không nguyện ý xuất binh, lại từ chối nơi này chư hầu trên người.

Tào Tháo thấy Viên Thiệu Tà xuất binh, lập tức nóng nảy,

Không truy kích Đồng Trác, kia thảo phạt Đồng Trác còn có ý nghĩa sao? Hấn hướng trong cung điện các lộ chư hầu áp thi lễ, trầm giọng nói: "Chư công, xin nghe Tào Tháo một lời..."

"Vi Dân Quảng phát hịch văn, hiệu triệu thiên hạ chư hầu thảo phạt Đồng Trác, may có chư công to lớn duy trì, tự mình lãnh binh đến đây thảo phạt Đồng Trác. Nay Đồng Trác đốt cháy cung thất, bắt cóc thiên tử, thiên hạ chấn động, dân tâm bất ổn, Đại Hán Triều đã đến tình trạng nguy cấp, chính cần chư công lãnh binh xuất kích, đánh Đồng Trác, đánh một trận mà định ra thiên hạ. Kiến công lập nghiệp đang tại trước mắt, chư công có cái gì tốt do dự rồi"

Viên Thuật bĩu môi, nói: "Đại quân ta mệt mỏi, vô lực tiến binh!"

Công Tôn Toàn vậy mà đứng ra nói: "Mạnh Đức huynh, binh sĩ mệt nhọc không chịu nổi, không thể vào Binh a!"

Trương Dương cười lạnh nói: "Mạnh Đức huynh, người muốn thương cảm binh sĩ mới đúng, đợi các binh sĩ nghỉ ngơi và hồi phục được rồi, lại tiến binh cũng không muộn..."

...

Một đám chư hầu, đều khuyên can Tào Tháo không nên chủ động xuất binh.

Viên Thiệu thời điểm này với tư cách là cùng chuyện riêng lão lại đứng ra, tốt hơn chữ khuyên giải nói: "Mạnh Đức a, người xem chư công đều cho là nên tạm thời nghỉ ngơi và hồi phục, người vậy mà không muốn tranh luận, lưu lại, đợi đại quân nghỉ ngơi và hồi phục tốt hơn, theo đại quân một chỗ đánh Đồng Trác!"

Tào Tháo thấy Viên Thiệu không nguyện ý xuất binh đánh Đồng Trác, nhất thời nổi giận, nói to: "Thằng nhãi ranh chưa đủ cùn mưu!" Sau khi nói xong, Tào Tháo phẩy tay áo bỏ đi.

Viên Thiệu mặt âm trầm, sắc mặt vô cùng khó chịu. Hấn đã rất cấp Tào Tháo mặt mũi, có thể Tào Tháo vậy mà không thức thời, cũng chỉ có thể trách Tào Tháo chính mình rồi.

Tần Phàm thấy Tào Tháo rời đi, vậy mà đứng ra nói: "Minh chủ, Đồng Trác tân bại, chính là truy kích cơ hội thật tốt. Phàm vậy mà cho là nên lãnh binh thảo phạt Đồng Trác bất quá, chư công binh sĩ mệt mỏi, khẳng định là không thể nào lãnh binh xuất chiến, bởi vậy Tần Phàm thỉnh chiến, tự nguyện lãnh binh cùng Mạnh Đức một chỗ đánh Đồng Trác!"

Viên Thiệu nhú mày, nói "Vi Dân, vì sao không nhiều lắm đợi hai ngày?"

Tần Phàm trầm ngâm chờ lâu hai ngày, nói không chừng hai ngày sau lại là đợi thêm hai ngày, kia có cơ hội không một chuyến lớn. Hấn cố ý trầm mặc một lát, nói: "Minh chủ, Phàm chủ ý đã định, thỉnh minh chủ đồng ý!"

Viên Thiệu thấy Tần Phàm quyết định, thờ dài nói: "Vi Dân, người đã cố ý muốn đi, vậy lại!"

Tần Phàm bái tạ nói: "Đa tạ minh chủ!" Sau khi nói xong, Tần Phàm vậy mà rời đi đại điện.

Viên Thiệu nhìn Tần Phàm cùng Tào Tháo trước sau rời đi, mặt âm trầm, không biết trong nội tâm nghĩ những chuyện gì.

Làm Tần Phàm đi ra đại điện, vậy mà chứng kiến Tào Tháo đang tại cung điện bên ngoài chờ đợi hấn, tựa như biết Tần Phàm sẽ ra ngoài đồng dạng.

Tào Tháo mặt mỉm cười, đi đến Tần Phàm trước mặt, nói: "Vi Dân, ta liền biết người nhất định sẽ lãnh binh thảo phạt Đồng Trác. Như người ta liền thủ đánh, nhất định dẹp yên quốc tặc, hưng phục đại hán thiên hạ..."

Tần Phàm chỉ phải ngượng ngùng cười cười, chính mình có thể không phải là vì đại hán thiên hạ. Bất quá là vì Tây Lương lương tướng tinh binh, thuận tiện lại giúp Tào Tháo một tay, lợi nhuận một cái nhân tình tại. Như là bởi vì chính mình đến nơi nguyên nhân, khiến Tào Tháo vẫn một, Tần Phàm thật sự là

chi tâm không muốn, những ngày này cùng Tào Tháo giao lưu, cảm thấy là một tính tình bên trong người, Tàn Phàm cũng không muốn chính mình tương lai trên đường liền cái đối thủ cũng không có.

Hai người nghị định kế sách, Tàn Phàm lĩnh quân là bên trái đường tiến binh, Tào Tháo lĩnh quân là phải đường tiến binh, rõ ràng Nhật Thần thì phát binh, hai đường đánh hội đồng Tây Lương quân.

Hôm sau.

Diêm Phốc hạ lệnh đốt hủy Tị Thủy Quan, dẫn Điền Vi, Từ Vinh đội tướng sĩ vậy mà chạy đến cùng đại quân tụ họp.

Tàn Phàm lập tức phân phối chúng tướng, sai quân ngựa.

"Hoàng Trung, Phương Duyệt, hai người các ngươi lĩnh toàn quân kỵ binh lập tức đi đến tiếp viện Tào Tháo, nếu là thấy Tào Tháo Bình bại, cứu Tào Tháo trở về là được, không thể mạnh mẽ chiến!"

"Còn lại tất cả đem, tự lĩnh phần quan trọng quân binh theo ta tây đột kích kích Tây Lương bại binh."

Quách Gia ở một bên nghe vậy, rất là không hiểu hỏi: "Chúa công, vì có gì kết luận Tào Tháo là bại?"

Tàn Phàm cười nhạt một tiếng nói: "Đồng Trác là một mãng phu, không đáng để lo, thế nhưng bên cạnh hắn Lý Nho là một lợi hại tuyệt sắc, lần này tây tiến, tất làm là ở nửa đường bố trí mai phục, Tào Tháo đến nợ nước sốt ruột, tám chín phần mười là trúng mai phục. Đồng Trác mặc dù tân bại, thế nhưng còn có bảy tám vạn binh mã, Tào Tháo chỉ có vạn người, há là đối thủ của bọn hắn..."

Mọi người nghe vậy, cho thấy trong nội tâm hiểu được, lập tức cho thấy bội phục Tàn Phàm ánh mắt chỉ độc ác.

Tào Tháo dẫn dắt Hạ Hầu Uyên, Hạ Hầu Uyên, Tào Nhân, Tào Hồng đội đem, suất quân đêm tối tới đuổi Đổng Trác. Đi đến Hàm Cốc Quan Địa giới, thấy phía trước có bóng người toán loạn, còn có khóc hô thanh âm, biết cái này hẳn là Đổng Trác hậu đội, lập tức tì lệ vào binh mã liền xông tới.

Một tướng ngăn trở Tào Tháo, cười to nói: "Tào Tháo, không nghĩ được là ngươi đi tìm cái chết, ngươi trúng kế!"

Tào Tháo nghe vậy, chưa tỉnh ngộ lại, bên trái Lý Giác bên phải Quách Tỹ thừa cơ giết ra, Tào Tháo vội vàng tách ra ngăn cản, làm Hạ Hầu Uyên ngăn trở Lý Giác làm Tào Hồng ngăn trở Quách Tỹ, chính mình mang theo binh mã nghênh chiến Lữ Bố. Tây Lương Binh nhiều người, lại tác chiến dũng mãnh, Tào Tháo binh mã lập tức không thể đến nơi, liền tiếp bại lui.

Lữ Bố dẫn quân bên trái đột phải xông, Tào Tháo binh mã không thể đến nơi, tán loạn không chỉ, Tào Tháo thấy thế, cho thấy trong nội tâm bi thiết, hô lớn nói: "Đại hán vong!"

Tào Tháo bắt đắc dĩ, thấy chúng quân tán loạn, chỉ có thể đánh ngựa lui về, chúng quân ly tán, Tào Tháo bỏ lỡ tọa kỵ, mà Đổng Quân truy đuổi duy trì thậm cấp bách, Tào Hồng thấy thế nhảy xuống ngựa, đem tọa kỵ tặng cho Tào Tháo, Tào Tháo chối từ không bị, Tào Hồng nói: "Thiên hạ có thể không có ta Tào Hồng, nhưng không thể không có ngài a!" Vì vậy bộ hành theo Tào Tháo đến biện mếp nước, nước sâu lưu cấp bách, không thể lội nước qua sông, Tào Hồng dọc theo đường sông tìm kiếm, rốt cục tìm được một cái độ thuyền. Qua sông lại được rồi mười dặm, một chuyến quân ngựa giết ra, chính là Tây Lương quân Ngưu Phụ bộ đội sở thuộc, thành Đổng Trác chỉ lệnh, mai phục không sai, đội chủ hầu truy đuổi quân bại quay về, liền suất quân giết ra.

Mà lúc này Tào Tháo bên người chỉ có hơn trăm người, Tào Tháo thấy thế, biết lần này chết ở nơi này, chuẩn bị rút kiếm tự tử, ngay tại rút kiếm chỉ kịp, phía đông một chi quân ngựa đánh tới, đem Ngưu Phụ bộ đội sở thuộc tách ra, Ngưu Phụ bộ đội sở thuộc cho thấy vội vàng không kịp chuẩn bị, lập tức bại lui, Tào Tháo thừa cơ giết ra lớp lớp vòng vây, nhìn thấy tới đem, liền tục nói lời cảm tạ.

"Tướng quân người phương nào? Đa tạ cứu giúp chi ân!"

"Mặt tướng chính là Lương Châu Mục Tàn Đại Nhân dưới trướng Trung Lang tướng, Hoàng Trung. Phụng mệnh đến đây cứu viện Tào tướng quân, chủ công nhà ta biết Đổng Trác tất có phục binh, lo lắng Tào tướng quân có chỗ sơ xuất, là lấy mệnh chúng ta tì lệ kỵ binh nhẹ trợ giúp. "

"Nguyên lai là Vi Dân binh mã, ta liền biết, Viên vốn ban đầu là sẽ không phải binh đấy!" Tào Tháo lập tức cho thấy thở dài không thôi.

Hoàng Trung đám người che chở Tào Tháo đến cốc thành, vừa vặn gặp Tàn Phàm binh mã, Tào Tháo cho thấy liên tục bái tạ, Tào Tháo bại binh vậy mà lần lượt trở về, kiểm kê quân ngựa, chỉ còn lại ba ngàn chỉ chúng, những người còn lại ngựa không phải chết trận chính là bị sát, Tào Tháo lại càng là thương tâm.

"Cơ hội tốt như vậy, Viên vốn ban đầu lại chần chờ không tiến, đáng tiếc! Thật đáng buồn a! Lần này qua đi, chi sợ đại hán không còn sức mạnh lớn lao a!" Tào Tháo uống một hớp tửu, rất là tức giận.

"Mạnh Đức huynh không cần như thế, thiên hạ tình hình chung, từ xưa đến nay chính là phân ra cứu tất hợp, hợp cứu tất phân ra, Đổng Chu những năm cuối bảy quốc phân tranh, cuối cùng cũng tại tận; và tàn diệt, rõ ràng, hán phân tranh, lại nhập vào tại hán; Hán triều tự cao tổ chém bạch xà lên nghĩa, nhất thống thiên hạ, về sau sáng võ trung hưng, truyền đến đương kim, có lẽ chính là vận mạng luân hồi a! Không phải sức người có thể cải biến, Viên Thiệu liền là một người như vậy, người vậy mà không phải ngày đầu tiên biết hắn."

"Cho thấy! Ai! Thế nhưng là không thả ra trong nội tâm ôm ấp tình cảm a!" Tào Tháo là ngay cả liền thở dài.

Tần Phàm cũng bị hấn như vậy rất đau đớn cảm giác, lập tức nói "Mạnh Đức huynh kế tiếp thì sao?"

"Không biết, về trước Trần Lưu a!"

Tần Phàm vậy mà uống một hớp tửu, suy nghĩ chỉ rồi nói ra: "Mạnh Đức huynh, nếu là tin được tiểu đệ, nghe ta một câu khích lệ, không bằng trước hướng Thanh Châu, Thanh Châu thích sử tiêu cùng làm quan bất thiện lãnh binh, nhưng hiện tại Thanh Châu cảnh nội Hoàng Cân phục lên, Thanh Châu chi địa, thô quáng người nhiều, binh nhiều tướng mạnh khí duệ, lương thực phong phú. Tiêu cùng nhu nhược, như Mạnh Đức huynh đi đến, tiêu cùng nhất định trọng dụng, đến lúc đó có thể lấy Thanh Châu làm cơ sở nghiệp, bên trong an bài bá tánh, bên ngoài điều khiển cường đạo..."

Tào Tháo nghe vậy, lập tức cho thấy trong nội tâm nhiệt huyết sôi trào, ôm quyền nói cảm ơn: "Đa tạ Vi Dân chỉ điểm, lại thiếu nợ Vi Dân một phen tình nghĩa!"

Tần Phàm liền nói khách khí, nhiều lần lẫn nhau miễn, hai người cũng cười dẫn đầu trở lại Lạc Dương.

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 68: tin dữ truyền đến

Lạc Dương.

Mấy ngày nay, Viên Thiệu tách ra cứu diệt thành bên trong tàn lửa, đóng quân nội thành, thiết lập tại xây dựng: điện cơ, làm quân sĩ quét dọn cung điện gạch ngói vụn. Bình thường Đồng Trác chỗ móc lảng tẩm, tất cả đều dầu bé, cũng tại thái miếu cơ, sáng lập điện phòng ba gian, thỉnh chúng chư Hầu Lập liệt thánh nhân Thần vị, làm thịt quá lao tự chi.

Mà Tào Tháo cùng Tần Phàm dẫn Binh mà quay về, Viên Thiệu thấy thế, vội vàng thiết yến khoản đãi, Tào Tháo lập tức vậy mà không có hảo tâm tình, uống vài chén rượu, phát khởi bức tức: "Chư công chần chờ không tiến, lớn mất thiên hạ chỉ nhìn qua, thao trộm hổ thẹn chi."

Viên Thiệu nghe vậy, lập tức cho thấy không vui, lệ kêu lên: "Mạnh Đức say vậy!"

Tần Phàm cho thấy kéo lấy Tào Tháo, thế nhưng là Tào Tháo vậy mà không biết là không phải thương tâm bi thống, căn bản không để ý tới Tần Phàm, kêu lên: "Thăng nhải ranh chưa đủ cùng mưu!"

Tần Phàm thấy thế, lập tức vậy mà không cần phải nhiều lời nữa, vịn Tào Tháo trở về doanh trướng.

Đêm đó, Duyệt Châu Thái Thú Lưu đại hội đông quận Thái Thú kiều mạo mượn lương thực, mạo chối từ không cùng. Lưu đại dẫn quân đột nhập kiều mạo quân doanh, giết chết kiều mạo, quá hàng trong đó chúng, lấy vương quăng lĩnh đông quận Thái Thú.

Tào Tháo nghe nói, cho thấy trong nội tâm thờ dài không thôi, có lời mời Tần Phàm, Tôn Kiên tạm làm ly biệt ăn uống tiệc rượu.

"Văn Thai hiền đệ, Vi Dân hiền đệ, lần này phân biệt, chính là cách xa nhau ngàn dặm, thật sự không muốn bỏ a! Ngày sau ta tại đông, Văn Thai tại nam, Vi Dân tại tây, tự lúc Thủ vọng tương trợ!"

"Tự lúc Thủ vọng tương trợ!" Ba cái chữ hầu ở nơi này trong quân trướng đã đạt thành ngày sau gần nhau tương trợ minh ước.

"Tốt hơn! Đi đường cẩn thận!"

Tào Tháo, Tôn Kiên cùng ngày từ biệt mọi người phân ra quăng Thanh Châu, Kinh Châu mà đi. Thấy hai người đi, Tần Phàm cũng không muốn lại ở lại, chuẩn bị lĩnh quân quay về Lương Châu.

Tần Phàm đi rồi, Viên Thiệu đám người cho thấy đường ai nấy đi, trùng trùng điệp điệp mình quân mấy ngày trong đó liền tan rã.

Tần Phàm dẫn đại quân một đường hướng tây trở lại Lương Châu.

Một đường bình an vô sự, Tần Phàm lại chung quy có chừng dục cảm bất tường, chỉ là không có xác thực quân Báo cũng không nên đối với mọi người nói rõ.

Hon mười ngày sau, đại quân đã nhập Lương Châu, chính mặc qua bên trên dung quận. Bên trên dung thị trấn.

"Báo..."

Thê lương trường hào thanh vang lên, chọt như dòn dập nơi đây tiếng vó ngựa, kinh hãi nát yên tĩnh nơi đây phổ dài. Tần Phàm đám người bỗng nhiên quay đầu, chỉ thấy một con khoái mã chính bay nhanh mà đến, kỵ sĩ vai nghiêng chọc vào một chỉ tam giác lệnh kỳ. Chính đón gió phản phật pháp phổi.

"Báo! Quảng hán quận cấp báo!"

Tần Phàm thấy truyền tấn Binh thần sắc thê lương nhất thời trong lòng trầm xuống. Ngăn lại trước ngựa lạnh lùng quát: "Mà!"

Truyền tấn Binh bản năng mãnh liệt ghim ngựa cương, đợi thấy rõ cản đường người là Tần Phàm, vội vàng lặn xuống ngựa, thê âm thanh nói: "Chúa công, không xong, xảy ra chuyện lớn!"

Tần Phàm mắt sáng như đuốc, thẳng tắp nơi đây dừng ở truyền tấn Binh, trầm giọng nói: "Vội cái gì, hôm nay liền sập không xuống! Từ từ nói, đến cùng xảy ra chuyện gì?"

Tin tức Binh khóc kêu lên: "Trương Nhậm, Triệu Nhị tướng quân bản thân bị trọng thương, Hi Chí Tài đại nhân cùng Trương Nam tướng quân... Bọn họ... Bọn họ..."

Tần Phàm trong lòng đột nhẩy, chộp cầm lên truyền tấn Binh, lạnh lùng quát: "Hi Chí Tài hấn làm sao vậy?"

Đối với Tần Phàm mà nói, Trương Nam rốt cuộc đến cây nhờ không lâu sau, cũng không phải là năng lực xuất chúng người, tự nhiên không tình cảm chút nào đáng nói. Có thể Hi Chí Tài lại không đồng nhất, từ Đình Xuyên bắt đầu, Hi Chí Tài liền bắt đầu đi theo Tần Phàm dưới trường hiến kế hiến kế, thủy chung đối với Tần Phàm trung thành và tận tâm, không rời nửa bước.

Truyền tấn Binh chán nản nói: "Hi Chí Tài đại nhân hấn chết trận."

"Nói vậy!" Tần Phàm giận tím mặt, đem truyền tấn Binh một thanh ném đầy đất, lạnh lùng quát, "Hi Chí Tài hấn một kẻ văn sĩ, như thế nào bên trên thành chiến trường? Lại sao có thể chết trận? Quả thật một bên nói vậy nói bạ!"

Truyền tấn Binh cấp bách trở mình đứng dậy, quỳ xuống đất khóc không ra tiếng, "Trương Nhậm, Trương Nam, Triệu Nhị ba vị tướng quân che chở Hi Chí Tài đại nhân lên núi xem địa hình, người đó từng muốn thâm sơn trong rừng rậm cư nhiên đột nhiên giết ra một chỉ quân địch, cầm đầu một tướng dũng mãnh vô cùng, hộ tống mấy đem cũng thật là dũng mãnh, Trương Nhậm, Triệu Nhị hai vị tướng quân dốc sức chiến đấu không địch lại, bản thân bị trọng thương, Hi Chí Tài, Trương Nam hai vị đại nhân vậy mà chết trận."

"Người phương nào gây nên?"

"Chúa công, đây là Hàn Hạo đại nhân tự tay viết thư..." Truyền tấn Binh nhanh chóng đưa lên một phần lụa vài bó.

"Lưu Yên cầu tặc!" Tần Phàm cương nha cắn chặt, song quyền nắm chặt.

Cổ Hủ quan sát nét mặt, trong lòng biết Tần Phàm đã thật sự nổi giận.

Lại nghĩ lại, Tần Phàm rất có thể quy mô xuất binh, sát chạy thành đô báo thù cho Hi Chí Tài, Cổ Hủ trong con ngươi không khỏi lướt qua một tia mù mịt. Hiện tại Lương Châu thế cục tuy một mảnh tốt, có thể Lưu Yên chính là Hán triều tông thất, triều đình sắc phong Ích Châu Mục, Lương Châu như xuất binh đánh tông thất, chính là bốc lên thiên hạ to lớn sơ suất a.

Cái này cũng không phải nói Tần Phàm không có đánh Ích Châu thực lực.

Nếu như Tần Phàm khởi binh đánh Lưu Yên, rất có thể đưa tới còn lại tông thất, thậm chí là khắp thiên hạ chư hầu tập thể thảo phạt, thảo phạt Đồng Trác một màn liền rất có thể là tái diễn.

"Hô..." Tần Phàm thật dài nơi đây thở phào một cái, bỗng nhiên buông lỏng song quyền, thần sắc vậy mà khôi phục lãnh tĩnh, trầm giọng nói "Trương Nhậm, Triệu Nhị hai vị tướng quân rồi"

Truyền tấn binh đạo: "Đã đưa về Hán Trung quận trị liệu. Hi Chí Tài đại nhân cùng Trương Nam tướng quân... Trở lại Hán Trung!"

Tần Phàm vung tay lên, hướng Điền Vi nói: "Điền Vi ở đâu?"

Điền Vi tiến lên trước một bước, tặc âm thanh nói: "Chúa công có gì phân phó?"

Tần Phàm trong con ngươi khoan thai lướt qua vẻ đau thương, chán nản nói: "Truyền lệnh xuống, Lương Châu tám quận tam quân đồ trắng. Đại quân chạy gấp Hán Trung, nghênh tiếp Chí Tài, Trương Nam... Trở về!"

"Mặt tướng lĩnh mệnh." Điền Vi ầm ầm đồng ý. Lĩnh mệnh mà đi.

Hán Trung, Lương Châu châu Mục phủ.

Triệu Nhị sâu kín tình lại, liếc mắt liền thấy được đáng giường êm phía trước Tần Phàm, chỉ thấy Tần Phàm sắc mặt tái nhợt, mục quang thâm trầm, hai đầu lông mày toát ra không che dấu chút nào nghiêng răng cừ hận, còn có mấy phần mờ hồ đau thương. Cái này thù hận, tự nhiên là thù hận Lưu Yên. Cái này đau thương, lại là đau thương Trương Nam, càng đau thương Hi Chí Tài.

"Chủ . . Công . ."

Triệu Nhị vùng vẫy muốn ngồi dậy, lại chống cái không, cái này mới phát hiện mình toàn thân đều không nổi khí lực.

"Đừng động!" Tần Phàm cấp bách đoạt phía trước một bước. Ấn chặt Triệu Nhị, ngưng giọng nói: "Nhị ca, ngươi cứ nằm như thế, ngàn vạn không nên động."

Dứt lời. Tần Phàm quay đầu, lại hướng bên người Cổ Hủ nói: "Văn Hòa, lập tức phái người đem Lương Châu cảnh nội, thậm chí xung quanh quận huyện lang trung toàn bộ tìm đến, nghỉ hết sức biện pháp cũng phải chữa cho tốt Trương Nhậm, Triệu Nhị hai vị tướng quân thương thế! Người báo cho bọn họ, nếu như không thể chữa cho tốt bọn họ, lão tử diệt bọn họ cừu tộc! ! !"

Dưới trướng Đại Tướng trọng thương, tâm phúc mưu sĩ chết thảm, to lớn bi thương đã khiến Tần Phàm có chút mất đi lý trí, Cổ Hủ rất muốn an ủi hai câu, có thể bờ môi ngập ngừng hai cái, cuối cùng một câu cũng không thể nói ra. Thời điểm này Tần Phàm, tựa như một tòa đã đem phun trào núi lửa hoạt động, người đó ngăn cản đều chỉ có thể là nhóm lửa tự thiêu.

Đội Cổ Hủ rời đi, Tần Phàm lại vô ý thức nói: "Chí Tài, lập tức phái người triệu hồi tất cả doanh..."

Tần Phàm lời nói phân nửa liền đột nhiên ngừng lại, trên mặt biểu tình thoáng chốc ngưng kết, sau đó trở nên một mảnh xanh mét, xung quanh chư tướng đều không nhẫn nại đây nghiêng đầu lại, trên mặt đều toát ra vẻ ảm đạm, không khí của hiện trường hiển lộ áp lực mà ngưng tụ.

Bỗng nhiên trong đó, Tần Phàm xoay đầu lại, thẳng tắp nơi đây nhìn qua bốn góc tên lính trong tay mang hai bức cánh cửa thương, phía trên rõ ràng tại Hi Chí Tài cùng Trương Nam thì thể lạnh băng.

"Chúa công."

Trương Nhậm khập khiễng đi lên trước, trong tay bưng lấy một phương khay, trình trọng nơi đây đưa cho Tần Phàm trước mặt, khay bên trên còn bao trùm lấy một phương hơi mỏng vải trắng, như đỏ thẫm tơ máu từ bên trong thấm ra. Tần Phàm đưa tay xóc lên vải trắng, chỉ thấy khay bên trên rõ ràng cái đĩa ba khóa nhỏ máu đầu lâu.

"Còn đây là Lưu Yên thuộc cấp cao bá, Dương hoài, lý dị thảo người đầu!"

"Lưu Yên!" Tần Phàm trong con ngươi nhất thời toát ra làm cho lòng người lạnh ngắt nơi đây màu sắc trang nhã, nói từng chữ từng câu, "Lập tức đem ba người đầu người mang đến thành đô, lại chuyển cáo Lưu Yên, trong vòng mười ngày, tình thế hết sức nguy ngập! Đánh vỡ thành đô, chó gà không tha!"

Trương Nhậm quỳ xuống đất tạt âm thanh nói: "Mặt tướng lĩnh mệnh."

Trịnh Hồn, Trương Tùng, Tần Mật đám người còn muốn góp lời khuyên can, lại thấy Trịnh Thái, Diêm Phổ, Cổ Hủ lặng yên lắc đầu ám chỉ, chỉ phải dè lại không nói.

Tần Phàm lại bỗng nhiên quay người, lạnh lùng nói: "Diêm Phổ."

Hộ tống Tần Phàm một đạo trở lại Hán Trung Diêm Phổ sợ bước lên phía trước hai bước, hướng Tần Phàm nói: "Chúa công có gì phân phó?"

Tần Phàm nói: "Lấy Trương Túc (Trương Tùng chi huynh, hiện giữ lễ Tào học tổ chức lang trung) là Từ Đồng quận Thái Thú, lấy tám Bách lý kịch liệt, mệnh Liêu tan ra dẫn phần quan trọng đội ngũ lập tức đi đến quảng hán quận, quảng hán quận Hàn Hạo chinh đồn quân Mã Quân giới, cùng đại quân tụ hợp!"

"Hoàng Trung, Quách Gia!"

"Lấy Hoàng Trung làm chủ tướng, Quách Gia là quân sư, Liêu tan ra, Hàn Hạo là phó tướng, hợp Bình là bên trái lộ quân, tiến thủ bị huyện vây kín thành đô."

Tần Phàm nói: "Lâm Trung Lang tướng, phù lãng lớn trang khôi tới Mạn binh một vạn, lập tức chạy tới gần chặt quận, gần chặt quận Nghiêm Nhan chinh đồn quân Mã Quân giới, hợp Bình là phải lộ quân. Lấy Nghiêm Nhan làm chủ tướng, trang khôi là phó tướng, thẳng đến Nghiễm Đô huyện vây kín thành đô! Từ Mậu vật và một chuyến, là quân sư."

Diêm Phổ cuồng quát đáp: "Lĩnh mệnh."

"Trịnh Thái, Trịnh Hồn."

"Đến ngay đây."

"Như trước tổng lĩnh tám quận sự việc, là đại quân cung cấp lương thảo đồ quân nhu."

Trịnh Thái, Trịnh Hồn hai huynh đệ vậy mà nhanh chóng đáp: "Linh mệnh."

"Trương Tùng."

"Đến ngay đây."

"Cùng Trương Dương quận Nhạc Tiến, bên trên dung quận Hoàng Quyền, gắn chặt đông quận mao? D, Ba Tây quận đông cùng, từng người bảo vệ cảnh an dân!"

"Thuộc hạ lập tức tuyên bố chiếu lệnh!"

"Lãng thao "

"Phụ trách lương thảo, hộ vệ lương đạo."

"Mặt tướng lĩnh mệnh!"

"Phương Duyệt, Trang Hạ!"

"Là chính phó tiên phong, tỉ lệ phần quan trọng lập tức sát chạy tân đều huyện (thành đô phía đông môn hộ chi địa), lệnh cường chế Huyện lệnh khai mở thành đầu hàng, nhưng nếu không hàng..." Tần Phàm nói tại đây một hồi, trong con ngươi toát ra làm lòng người kinh hãi nơi đây lãnh ý, từng chữ một nói, "Toàn huyện san thành bình địa, cả người lẫn vật không để lại."

"Điền Vi, Từ Vinh, Lý Túc, Triệu Sầm, là trung quân phó tướng! Cổ Hủ là trung quân quân sư, cùng nhau xuất chinh!"

"Mặt tướng (thuộc hạ) lĩnh mệnh!"

"Nhạc phụ (chỉ Triệu Khuê), đại ca (chỉ Triệu lớn) tất cả lĩnh bản chức, cũng trợ giúp các nơi."

"Lĩnh mệnh!"

"Công nghĩa (Trương Nhậm tự), nhị ca (chỉ Triệu Nhị) an tâm dưỡng thương, định là hai người các ngươi lấy lại công đạo!"

"Tạ chúa công..."

Phân công đã định, chư tướng từng người lĩnh mệnh mà đi.

Tần Phàm lúc này mới thật sâu hút miệng khí lạnh, mục quang trở nên trước đó chưa từng có thâm trầm.

Tần Phàm cũng không phải là không biết lúc này khởi binh đánh Ích Châu nơi đây hậu quả, diệt Lưu Yên, chiếm lĩnh Ích Châu, tất sẽ lọt vào Đông Trác đánh lén, thậm chí là thiên hạ chư hầu nơi đây thảo phạt, cái này chính là một hồi trước đó chưa từng có nơi đây quyết chiến. Nếu như đánh thắng, Tần Phàm liền đem thắng được toàn bộ Ích Châu! Nếu như đập thua, có lẽ sẽ thua mảnh giáp không để lại, Kinh Tương chi địa, Hán Trung chi địa, thậm chí ngay cả toàn bộ Lương Châu địa bàn đều đem mất đi hầu như không còn.

Đây là một hồi trước đó chưa từng có nơi đây hào đánh bạc, lại không phải Tần Phàm ước nguyện ban đầu.

Bất quá cho dù cuối cùng kết quả là từ đó ăn nhờ ở đậu, thậm chí là trốn đông núp tây. Tần Phàm vậy mà quyết định đòi hỏi trận này kinh thiên đại quyết chiến, không là cái khác, chỉ vì chết đi Hi Chí Tài, Trương Nam cùng trọng thương Trương Nhậm, Triệu Nhị!

Có lẽ có người biết cười Tần Phàm ngu ngốc, cười Tần Phàm si, có thể Tần Phàm ý nghĩ kỳ thật cùng Tào Tháo truy kích Đông Trác không có sai biệt. Hai người đều được xưng tụng hùng tài đại lược, có thể nói thế chi kiêu hùng. Tại tuyệt đại đa số thời điểm bọn họ cũng có thể gắng giữ tỉnh táo, lý trí, có thể cái này cũng không đại biểu bọn họ lại không có nghịch lân.

Bọn họ cũng có nghịch lân, một khi bị người chạm đến, lập tức sẽ dẫn tới điên cuồng trả thù.

Đại trọng phụ có cái nên làm, có việc không nên làm, cái này... Mới là người, sinh động người.

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 69: ai tai Chí Tài

"Đại huynh, Từ Mậu vì sao không khuyên giải ngăn chúa công?" Vừa ra phòng nghị sự, Trịnh Hồn liền hướng phía Trịnh Thái, Diêm Phổ chất vấn, "Làm người hạ thần người, tu nói thẳng khuyên can hoặc tìm cơ hội bỏ cứu a!"

Trịnh Thái không khỏi cười khổ nói: "Văn công vậy mà không phải ngày đầu tiên nhận thức chúa công, nên biết được chúa công tính tình bản tính. Chí Tài chính là cái thứ nhất đến cậy nhờ chúa công người, tự đi theo chúa công liền chịu một nhọc, nhiều lần xây dựng công huân, tại chúa công trong nội tâm địa vị không ai trong chúng ta có thể tưởng tượng... Huống hồ vừa rồi an bài vậy mà cho thấy chúa công thật là rõ ràng biết cử động lần này hậu quả..."

Trịnh Thái dừng lại một chút, còn nói thêm: "Lúc này chúa công đau buồn thù hận đến cực điểm, thì như thế nào khích lệ thành?"

"Cử động lần này hung hiểm vô cùng, một lần vô ý, Lương Châu tốt thế cục sớm tối lật úp!" Tàn Mật vậy mà lo lắng nói.

Diêm Phổ trầm ngâm một hồi, đề nghị: "Có lẽ hai vị phu nhân có thể nhất khích lệ?"

Quách Gia lại nói: "Đại Phu Nhân (chỉ Tiểu Dịch) cùng Chí Tài, Triệu Nhị tình cùng huynh muội, nay vừa chết nhất tổn thương, như thế nào khuyên can chúa công tạm hoãn báo thù?" Lại cười khổ một tiếng, nói: "Cho dù Đại Phu Nhân mở miệng khuyên can, chúa công dĩ nhiên hiệu lệnh tam quân xuất sư báo thù, há có thể thay đổi xoành xoạch, làm tướng sĩ lạnh tâm, khiến thiên hạ chế nhạo?"

"Như thế, liền không có cách nào bỏ cứu sao?"

"Khó a..." Mấy cái mưu sĩ đều cau mày, ngăn không được lắc đầu.

"Như một người có thể!" Cô Hù lại là lạnh nhạt nói.

"Văn Hòa nhanh mà!" Diêm Phổ nhanh chóng kéo lấy Cô Hù hai tay, sốt ruột nói.

"Hù hôm qua điều tra nghe ngóng Chí Tài xuất chinh trước sau tình cảnh, phát hiện trong đó chi tiết có phần không tầm thường." Cô Hù chậm rãi nói, "Thảo Đồng lúc trước, Chí Tài liền một lĩnh 'Thúc đẩy mười tám lộ chư hầu thảo Đồng' sự tình, không cho phép mọi người nhúng tay trong đó. Lại nhiều lần khuyên bảo chúa công 'Thành đại sự người, nhất định có thể nhẫn thương người thương không thể nhẫn! Lại làm thủ ngu, thủ tĩnh, thủ, thủ tín! Chớ lúc đó hứa hẹn, khiến cho thiên hạ hân môn cũng thế cư người như trong đó phòng, canh người như trong đó điện, nghiệp người như trong đó sản, học giả như trong đó giáo.', có phần giống như di ngôn chỉ mũi vị. Còn nữa, bất ngờ đánh chiếm Ích Châu vừa lúc ta Lương Châu tăng cường trước kẻ sách, chỉ là khổ nổi xuất sư vô danh cho nên trì hoãn đến nay, hiện tại Chí Tài chỉ từ đang có mượn cớ hưng sư vẫn tội (*)."...

"Chí Tài là cố ý..." Mấy người còn lại tất cả đều tỉnh ngộ lại.

"Văn Hòa cử động lần này bất quá là sau đó phỏng đoán... Dù vậy, chúa công như biết được chân tướng của sự tình, sợ là càng khó lý trí..." Trịnh Thái vẫn lần đầu nhìn thấy Cô Hù, đối với Cô Hù năng lực còn chưa quen thuộc, bởi vậy chần chờ không tin.

Diêm Phổ lại là gặp qua Cô Hù "Độc ác", biết rõ hấn đối với người chi tâm, thi đấu thể hiểu rõ phán đoán năng lực càng ở trên mình, dĩ nhiên tin tưởng không nghi ngờ, nhanh chóng dò hỏi: "Không biết là người phương nào?"

"Chí Tài chi vợ, đùa giỡn phu nhân!"

"Đi, nhanh đi Hí phủ, bái kiến đùa giỡn phu nhân!"

Trịnh Thái nói một câu, liền hướng phía Hí Chí Tài phủ đệ bước nhanh bước đi, mọi người vậy mà vội vàng bước nhanh theo sau.

Châu Mục phủ sát đường Hí phủ cửa lớn dùng cảnh thông bạch hoa ghim lên một tòa cổng chào, dĩ vãng kia bốn cái viết "Hí phủ" lớn đèn lồng màu đỏ, đã đổi thành lụa trắng chề thành trắng ngần đèn, liền hai con thạch sư cái cổ bên trên vậy mà chụp vào vải trắng mảnh. Trước cửa trên cột cờ, treo thật dài gờ lên hồn phiêu, bị gió thổi, trong chốc lát chậm rãi phiêu thượng, trong chốc lát nhẹ nhàng rơi xuống.

Trước cửa đất trống ở giữa, đắp nổi lên một tòa cao lớn bia đình, bia đình trong thờ phụng một khối màu son tiêu kim lớn vũ bài, lên lớp giăng bài "Lương Châu chủ bộ, Bình Tào làm, bên trong sách Thị Lang Hí công kiêu kỳ trung chi lĩnh vị". Bia đình bốn phía, đẩy lên bốn tòa vàng bạc sơn, từng đoàn từng đoàn khói đặc kẹp lấy ánh lửa, đem Hoàng bạch giấy bạc tro tàn đưa đến không trung, sau đó lại bay xuống tại bốn phía.

Đối diện mặt Hí Chí Tài thường ngày gặp người ngoài phòng khách chính, hiện tại đã đổi thành linh đường. Dưới mái hiên treo một loạt giấy trắng hồ

đèn lồng, giương mắt vừa nhìn, liền có thể chứng kiến nhất cái cự đại hắc sắc "Điện" chữ.

Linh đường nghiêm túc, chính diện là một khối liên trời tiếp đất bạch sắc màn, nước son đen quan tài bày ở màn phía sau, chỉ lộ ra một cái đầu mặt. Chính giữa điện chữ phía dưới là một trương mảnh hình nước son đen mộc trác, phía trên bày biện lư hương, trái cây cúng.

Trong linh đường thuốc lá lượn lờ, Đồng Lô Lý Ngang đất tiền gỗ đàn hương thiêu nơi đây keng keng rung động. Nồng đậm thuốc lá lượn lờ dâng lên, khiến trong linh đường biến thành vụ mịt mờ địa phương. Mười tám cái tụng kinh cao tăng đã kính thối lui đến hành lang hạ uống trà nghỉ ngơi mà đi, trên linh đường.

Phía bên phải cô linh linh quý Hi Chí Tài về nhà chồng không được hai năm thê tử Hứa thị.

Hi Chí Tài chưa như con nôi dôi, là mà Tiểu Dịch, Nhạc Vi một thân đồ trắng, sung đỏ vào hai mắt hỗ trợ trả lời vào đến đây bái tế khách nhân, chỉ huy nha hoàn tỷ nữ có thể rón ra rón rén đổi hương khói, cắt bỏ đèn cây đầu, đốt vàng bạc giấy quạ. Bọn người hầu bưng trà dâng nước, dòng người không ngừng lại lặng yên không một tiếng động.

Hứa thị một thân bạch y, bên ngoài lại chụp vào kiện hoàng chap choàng áo trấn thủ nhé, eo buộc dây thừng. Quý gối linh tiền, gọi nàng bái liền bái, gọi nàng ngừng liền ngừng. Hai mắt trống rỗng, si ngốc ngơ ngác liền giống như mất hồn nhé.

Ngày tốt lành mới qua không được hai năm, phu quân tuy công vụ bề bộn, thế nhưng nàng biết Đạo Phu quân trong lòng có nàng, một mực yêu vào nàng. Phu quân vị cư Lương Châu chủ bộ, rất được châu Mục tín nhiệm trọng yếu, đã là hiền hách nơi này tốt đình, có thể là đối với nàng tư sắc tâm thường, thân phận hèn mọn nhà nông nữ nhi nhưng vẫn lại kính lại ưa thích.

Phu quân mặc dù tại bên ngoài bốn tẩu, thế nhưng trong nội tâm nàng có hấn, liền an tâm, ngọt ngào, sau đó hiện tại lão thiên gia tại ban cho nàng lớn địa nhất hạnh phúc vẹn vẹn đã hơn một năm qua đi, liền tàn nhẫn nơi đây thu trở về. Lòng của nàng cũng bị lấy hết.

Trắng ngần đèn cây thâm đậm, gió lạnh thê thê, giấy bà phát phơ, bạch hoa chap chòn. Tiểu Dịch hoà thuận vui vẻ vì toàn thân đồ trắng, châu lệ cắt đứt quan hệ, khóc thanh âm khàn giọng, mặt mày thâm đậm, mang mưa lê hoa đồng dạng, các nàng đã khóc không được, vậy mà không dám khóc nữa, bởi vì Hứa thị đã trọn ba ngày, cứ như vậy vẫn không nhúc nhích nơi đây quý ngời ở đây nhé tức trực bên linh cửu, liền giống như bần điều mộc tổ đồng dạng, đã không đồ lệ, vậy mà không khóc hô, một chút tiếng cũng không có, không người nào dám lại kích thích nàng.

Người khác nghĩ khích lệ, thế nhưng là vô luận người nói cái gì, nàng đều mất điếc tai ngơ, hôm qua Tần Phàm đến nhà tế điện, thế nhưng nàng đối với Tần Phàm dường như vậy mà đã hoàn toàn không nhận ra, kết quả Tần Phàm khuyên nửa ngày, nàng không nói tiếng nào, nhắm trướng Tần Phàm gào khóc khóc lớn lên.

Trọn ba ngày quý vẫn không nhúc nhích, cũng không ăn uống vậy mà không nước uống, vậy đơn giản không thể tưởng tượng, ai có thể có thể? Không có ai hoài nghi, bảy ngày sau đưa tang nơi đây thời điểm, e rằng vị này phu nhân muốn cùng tượng phu cùng nhau lên đường, nàng đây là ôm tuần tiết ý niệm trong đầu.

Thấy Trịnh Thái dẫn một đám mưu sĩ đến đây tế bái Hi Chí Tài, Tiểu Dịch con mắt sung đỏ nơi đây trước đưa đến mấy vị quan viên, lo lắng nơi đây đối với Trịnh Thái nói: "Trịnh Tiên Sinh, Hứa tỷ ty tình như vậy hình, cái này có thể sao môn sinh là tốt? Người ngược lại là nghĩ cái biện pháp nha, tiếp tục như vậy nữa, ta sợ tỷ ty nàng... Nàng..."

"Hứa tỷ ty ngoài mềm trong cứng, tính tình cương liệt." Nhạc Vi nói đến đây nhé, cái mũi đau xót, nước mắt lại hạ xuống rồi, "Hứa tỷ ty còn chưa là đùa giỡn nhà ta sinh hạ con nôi dôi, hiện giờ đùa giỡn nhà ta hương khói đoạn tuyệt... Hứa tỷ ty... Nàng khó chịu a..."

Hứa thị hai mắt trống rỗng, nhìn thấy một đám người đi tới trước mặt, căn bản nhìn không ra là người nào, chỉ nói là lại có người đến phúng viếng, liền hai tay đỡ địa đoàn đoàn chánh chánh nơi đây dập đầu cái đầu hoàn lễ, sau đó lại thẳng tắp nơi đây ngồi chồm hổm tại trên nệm. Thấy một đám nam tử cho thấy nước mắt không chỉ, chỉ là người đó cũng không biết như thế nào khuyên bảo, như thế nào mở miệng hỏi.

Cuối cùng còn phải là Quách Gia ra mặt, rốt cuộc hai người là đình sông đồng hương, tính tình yêu thích tương đồng, Quách Gia thường xuyên qua phủ thẳng cất thẳng hát (ăn nhờ ở đậu), cùng Hứa thị càng thêm quen biết.

"Thật sự là đau nhức sát ngu đệ, huynh trưởng tiến cử chi ân chưa kịp báo lại, chi phải đi theo ở dưới đất..." Quách Gia vừa khóc gào thét vào liền vụng trộm dò xét Hứa thị phản ứng, "Chi tiếc Chí Tài huynh tài hoa y bát không người kế thừa, nguyện vọng chi phải tan thành mây khói, thật đáng buồn đáng tiếc! Thật đáng buồn đáng tiếc!"

Hứa thị cuối cùng là triệt để trở về hồn, nghe lời của Quách Gia, sợ vội vàng lắc đầu nói: "Phụng hiếu không thể, nếu người theo phu quân mất đi, liền không còn người là hân môn đệ tử giương mắt nói thẳng, phu quân tại dưới cửu tuyền càng khó nhắm mắt!"

Quách Gia thấy Hứa thị nghe lời của mình như phản ứng, nhanh chóng lại nói: "Cho dù gia tiếc thân bảo vệ tánh mạng thì như thế nào, chúa công cấp bách muốn là Chí Tài báo thù, ít ngày nữa sắp xuất hiện Bình thảo phạt Lưu Yên, hoặc suốt ngày hạ công địch vậy... Tổ chim bị phá thì trứng còn có thể nguyên vẹn hay không?"

"Không thể... Không thể..." Hứa thị nghe xong lời này, nhanh chóng đứng dậy, cuống quýt vào nói với mọi người nói: "Nếu như thế, Chí Tài tức thì thành tội nhân đấy!" Nàng tựa hồ đột nhiên nghĩ tới điều gì, lại quay người đối với Tiểu Dịch nói: "Kính xin muội muội mời chúa công vừa thấy, Chí Tài có lưu thư một phong, cần phải trình báo chúa công..."

"Chúa công, Hí Trung dập đầu lại bái! Cầu cửa miệng viết, người chi tướng chết trong đó chữ vậy mà thiện. Trung ít ỏi chữ, mong rằng chúa công tư

chi... Trung thiếu bơ vơ, may mắn gặp chúa công, vừa mới giương tài hoa... Trung cho dù muôn lần chết cũng khó Báo chúa công ơn tri ngộ... Chi tiếc thiên không già năm, năm ngoài, liền cảm giác thân thể không thoải mái... Lương Châu chúng cứu đều thức thù vô sách... Là mà nguyên làm chủ công mưu cuối cùng nhất sách!"

Tần Phàm mỗi chữ mỗi câu đọc lấy Hi Chí Tài "Di ngôn", chưa phát giác ra nước mắt ngăn không được thì

"Kính Châu bắc theo hán, miện, lợi quá Nam Hải, đông liền Ngô là, tây thông gần chặt, Thục, tại đây dùng võ quốc gia. Ích Châu hiểm độc nhét, Ôc Dã ngàn dặm, Thiên Phủ chi thổ, cao tổ bởi đó lấy thành đế nghiệp. Nay chúa công đã theo Lương Châu, phục có Quan Trung, Kinh Tương chi địa, càn tu được voi đòi tiên. Như vượt qua như lương, gai, lợi ích, bảo vệ trong đó nham ngăn, tây cùng chư nhưng, nam phủ di càn, xa thân gần đánh, nội tu chính lý; thiên hạ có biến, thì mệnh vừa lên vừa Kính Châu quân lấy hướng uyển, Lạc, tướng quân thân ti lệ Ích Châu chi chúng xuất phát từ Tần Xuyên, thì nghiệp lớn có thể hưng, thịnh thế đều có thể."

"Lư Yên chính là Hán thất dòng họ, triều đình sắc phong chi Ích Châu Mục, thiết không thể không tội chinh phạt, nếu như lại thành Đồng Trác chuyện xưa, là trời hạ chư hầu cùng kêu lên thảo phạt... Nay nguyên mượn chúa công chi uy, giả tá Lư Yên danh tiếng tiến công tập kích Tây Lương Mã Đằng, lại mượn Mã Đằng hàng tướng đánh chiếm Ích Châu quận huyện, nhất có thể làm cho trong đó vô tâm liên kết đồng minh, hai có thể làm cho mất, lợi ích kết thù, chúa công thừa dịp thế đi thu ngư ông đắc lợi... Sợ trung to lớn hạn cũng tại lúc đó, đã an bài thỏa đáng, đúng cùng Lương Châu xuất sư danh tiếng, trong trường hợp đó chúa công nhưng tu lớn tạo thanh thế, càn thành triều đình cho phép, lại vừa khởi binh..."

"Trung thẹn với Hứa thị ít nhiều vậy, như nàng nguyên tái giá, liền từ trong đó tâm tư, nếu không nguyên, vậy mà nhìn qua chúa công còn nhiều trông nom, thì Hi Trung kiếp sau lại Báo chúa công đại ân... Dập đầu lại bái!"

Chí Tài cũng không phải là ốm chết, mà là bị tập kích thân vong? ! !

Tần Phàm không kịp chất vấn kỹ năng hệ thống cùng đi theo võ tướng, trước đem "Di thư" đưa cho Quách Gia đợi mọi người tổng cộng lãm, lại tràn đầy áy náy đối với Hứa thị nói "Chí Tài có chữ, 'Cuộc đời này thẹn với, từ khanh mong muốn', không có biết không chị dâu tâm ý..."

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThiênTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 70: con nuôi Lữ Mông

Hứa thị nghe vậy, lại nước mắt rơi như mưa, nghẹn ngào đáp: "Duy nguyện thanh đèn cô Phật, tại đây cả đời, là Chí Tài, làm chủ công cầu phúc!"

"Chị dâu hà tất như thế, hoang phế tuổi thanh xuân!" Tần Phàm nghe xong, trong nội tâm quả thực khó chịu, vội vàng khuyên nhủ, "Lại để cho Chí Tài dưới cửa tuyền như thế nào an tâm..."

"Mong rằng chúa công tạm hoãn khởi binh, ít nhất vậy mà đợi Chí Tài tang sự hoàn tất về sau!" Hứa thị đầu tiên là khuyên bảo Tần Phàm, lại trực tiếp hướng phía Tần Phàm đập đầu một cái khấu đầu, đáp: "Chí Tài mất đi, tiện thiếp sớm đã môn sinh không thể luyện, mong rằng chúa công cho phép!"

"Được rồi... Truyền lệnh xuống. Tạm hoãn xuất binh, tất cả quân giữ nghiêm cơ mật, người tiết lộ bí mật chém!"

Tần Phàm còn đợi khuyên bảo, lại bị vội vã chạy vào phòng nghị sự Tần Mật cắt đứt.

"Chúa công... Tôn Kiên là Kinh Châu thích sử Lư Biểu dưới trướng, giang hạ Thái Thú Hoàng Tô giết chết. Con hán Tôn Sách mang theo thuộc cấp Trình Phổ, Hoàng Cái chính hướng Hán Trung chạy đến... Hiện đã đến tuy định huyện..."

Tề... Không nghĩ tới Tôn Văn dài vẫn còn không có tránh được một kiếp này, giống như diễn nghĩa bên trong. Chi là không biết làm sao có thể chết ở Lư Biểu trong tay, hai người ngày xưa không oán ngày gần đây không thù.

Ài... Tần Phàm đột nhiên nhớ tới kiếp trước diễn nghĩa, Đồng Trác dời đô Trường An, Tôn Kiên tiến vào chiếm giữ Lạc Dương, ngoài ý muốn phát hiện truyền quốc ngọc tỷ, thích thú tới tư tâm, giấu kín ngọc tỷ phản hồi, không ngờ sự tình tiết lộ, nghe tới Viên Thiệu nói mình như ngọc tỷ, thề thốt phủ nhận, thậm chí không tiếc chi thiên là thề viết: "Ta như quả thành bảo vật này, một mình giấu kín, tương lai như bất khả chết già, đã chết tại đao dưới tên!" Bởi vậy cùng Viên Thiệu, Viên Thuật kết thù. Viên Thuật mệnh Lư Biểu dò hỏi, Tôn Kiên không từ, hai nhà thích thú kết thù môn sinh oán. Không lâu sau, Tôn Kiên đang cùng Lư Biểu thủ hạ Hoàng Tô trong khi giao chiến, trúng mai phục mà chết, vậy mà một câu thành châm

Lần này Tôn Sách đến đây, chẳng lẽ như diễn nghĩa bên trong đồng dạng, muốn dùng truyền quốc ngọc tỷ đổi lấy binh mã thuế ruộng, đã là cha báo thù, lại mượn cơ hội Khai Trương thác thỏ?

Tần Phàm còn không tốt hơn có kết luận, dù sao Tôn Sách còn có hai ngày liền nơi này Hán Trung, đến lúc đó tự nhiên chân tướng rõ ràng.

Lấy lại tinh thần, Tần Phàm tiếp tục khuyên nhủ: "Chị dâu như thế, ngày khác Chí Tài hỏi, Phàm như thế nào đối đáp..."

Hứa thị không hề trả lời, chỉ là che mặt nước nỡ, Tiểu Địch nhanh chóng trấn an an ủi.

Nhạc Vi nhú mày, tựa như nghĩ đến cái gì, bước nhanh đi đến Tần Phàm bên người, nhỏ giọng nói: "Hứa tỷ tỷ đây là bị phần đùa giỡn nhà ta không con! Đây chính là nữ tử lớn nhất đau xót!" Nói xong còn u oán tròn mắt nhìn Tần Phàm liếc một cái.

Tần Phàm không kịp để ý tới Nhạc Vi u oán, nhanh chóng hướng Tần Mật nói "Lớp sắc (Tần Mật tự) quản lý lễ Tào, có từng phát hiện đức hạnh đều tốt cô nhi?"

Cô nhi? Đức hạnh đều tốt? Tần Mật nhanh chóng cúi đầu tìm tòi trong đầu.

Tần Mật suy tư nửa ngày, vẫn không có phát hiện phù hợp người, chính muốn tiến lên thỉnh tội, Hán Trung quận trưởng Trương Tùng lại trước một bước chấp tay đáp: "Chúa công, Lương Châu cảnh nội đức hạnh hoặc tài hoa xuất chúng thiếu niên phần lớn học ở trường Lương Châu đại học nhà. Mà Lương Châu đại học nhà hiện hữu đệ tử ba trăm hai mươi chín người, nhược quán người hai trăm bảy mươi ba người, lại cha mẹ đều tại người một trăm chín mươi sáu người, cha mẹ đều vong mà thúc bá thân tộc trên đời người ba mươi hai người, bơ vơ không nơi nương tựa người bốn mươi lăm người."

Tần Phàm nhin không được tán thán nói: "Từ Kiều dễ nhớ tính cách!"

"Tạ chúa công..." Trương Tùng cười đắc ý, tiếp tục nói: "Cái này bốn mươi lăm nhân trung, năm mươi hai phía dưới người mười bảy người, từng lại là đều từng điều tra nghe ngóng hiểu rõ. Như một người hay là chúa công trong nội tâm nhân tuyển..."

"Từ Kiều thỉnh nói mau!"

"Người này họ Lữ, tên một chữ một cái mơ hồ chữ. Nhữ Nam phú pha người, gia thế bản hàn. Kỳ phụ mẫu tại bên trong bằng năm năm (công nguyên 188 năm) chạy nạn đến Trương Dương Nghi Thành, đều tại cuối năm nhiễm bệnh thân vong. Bên trong bằng sáu năm (công nguyên 189) tháng 11, Nghi Thành làm tiến cử kẻ này nhập Lương Châu đại học nhà, năm nay mười hai tuổi. Thân nhân chỉ vẹn vẹn có nhất tỷ, lấy chồng ở xa Kinh Châu Trường Sa quận."

Chẳng lẽ là kiếp trước Đông Ngô bốn góc anh đem nhất Lữ Mông, Lữ Từ Minh? Tần Phàm vẫn là không yên lòng, không xác định, tiếp tục nói "Kẻ này phẩm tính thiên phú như thế nào?"

"Hiếu để cần kiệm, cứng cỏi tiến tới, là vừa vận hạt giống."

Hắn phải là trong lịch sử Lữ Mông, là bởi vì xuyên việt chính mình, lưu lạc đến Lương Châu.

Lữ Mông, Lữ Từ Minh. Thiếu niên thì phụ thuộc tỷ phụ Đặng làm, theo Tôn Sách là. Lấy dũng khí xung, một mối phong cái bộ Tư Mã. Tôn Quyền thống sau đó, dần dần chịu được trọng dụng, từ phá vỡ Hoàng Tổ làm giành trước,

Phong vượt qua dã Trung Lang tướng. Từ xung quanh Tào Nhân tại nam quận, phá vỡ Chu sáng tại An Huy thành, một mối công bái Lư Giang Thái Thú. Người hiểu biết ít chiếm Kinh Nam ba quận, tính cảm hách phổ, tại tiêu dao tấn cuộc chiến bên trong anh đứng chống cự Trương Liều quân truy đuổi duy trì, cũng tại nhu tu mấy điều khiển Ngụy quân, lấy công trừ bên trái hộ quân, oai vũ tướng quân. Lỗ Túc sau khi qua đời, thay thủ lục mệnh, thiết kế bắt ngờ đánh chiếm Kinh Châu, đánh bại Thục Hán danh tướng Quan Vũ, khiến cho Đông Ngô quốc thổ diện tích lớn tăng, bái nam quận Thái Thú, phong mềm yếu lãng hầu, chịu được huân thù long. Sau đó không lâu bởi vì bệnh qua đời, hưởng thọ bốn mươi hai tuổi.

Tần Phàm trong nội tâm ngầm đồng ý, phân phó nơi này: "Làm phiên lớp sắc (Tần Mật tự) đi mời Lữ Mông đến tận đây."

"Ân!"

"Chị dâu... Phàm muốn lấy Lữ Mông cho làm con thừa tự cấp Chí Tài nuôi dưỡng lớp, kế tục chức quan, cũng vì Chí Tài thờ phụng hương khói. Không biết chị dâu ý như thế nào?"

Tần Phàm trước thăm dò Hứa thị ý, nhưng trong lòng nghĩ đến, kiếp trước diễn nghĩa, Lưu Phong vốn là La Hầu khẩu thị chi tử, Trường Sa quận họ Lưu người ta cháu ngoại trai. Lưu Bị nương nhờ Kinh Châu thích sử Lưu Biểu, tạm thời an cư tại Kinh Châu, bởi vì lúc ấy Lưu Bị không có con nối dõi, vì vậy thu Lưu Phong làm con nuôi. Năm đó Lưu Phong vậy mà ước chừng mười lăm mười sáu tuổi. Minh cũng có thể như thế hành sự.

Hứa thị nghe vậy, đột nhiên ngẩng đầu, con mắt thoáng cái sáng suốt rất nhiều, há miệng muốn nói lời nói, lại lặng yên cúi đầu xuống, nhỏ giọng nói: "Sợ đứa nhỏ này không nguyện ý."

Phản ứng này... Còn có 'Đứa nhỏ này' ... Hứa thị rõ ràng là vui lòng, chỉ là trong nội tâm nhưng như bắn khoăn.

Tần Phàm không khỏi an ủi: "Chị dâu mà lại giải sầu, Từ Kiều ánh mắt độc đáo, đoạn không có sai. Như Lữ Mông nguyện ý cho làm con thừa tự, Phàm

lập tức hạ lệnh, phong làm giáo úy, đợi trong đó lớn tuổi, kế tục Chí Tài chủ bộ chỉ chức."

Hứa thị nhỏ không thể thấy nhẹ gật đầu.

Lại nói tiếp, Hứa thị kỳ thật vậy mà rất đau khổ, khi còn bé gia cảnh bần hàn đau khổ, Hi Chí Tài lại một mực vì chính mình bôn tẩu vất vả, đối với nàng ít hơn so với chiều cổ che chở. Hai vợ chồng thành hôn mấy năm nhưng vẫn không như sinh hạ con nối dõi. Bên người không có một cái nhi tử bằng thân, chú ý con nối dõi truyền thừa thời đại, thật là thật đáng buồn một việc.

Ước chờ thời gian một chén trà công phu, Tần Mật liền dẫn một thiếu niên đi tới phòng nghị sự.

Hứa thị ánh mắt trực tiếp liền rơi xuống thiếu niên kia trên người. Dung mạo uy vũ, dáng người cao ngất. Khiến có được nhi tử khát vọng trong chớp mắt đến cực hạn.

"Bái kiến châu Mục đại nhân!" Lữ Mông tiến phòng nghị sự, liền cung kính hành lễ, động tác tiêu sái tự nhiên, không kiêu ngạo không siểm nịnh, rất có danh sĩ phong phạm.

Tần Phàm thấy vậy lại càng hài lòng, cười nói: "Tại học đường còn thói quen?"

"Rất tốt! Nơi đây như sư phó giáo sư võ nghệ thao lược, tàng thư đông đảo cũng có thể khắc khổ ra sức học hành... Chỉ là..." Lữ Mông giống như chữ lại dừng lại.

Tần Phàm không khỏi hiếu kỳ nói "Là như thế nào?"

"Không có danh sư..." Lữ Mông do dự tốt hơn một hồi, cuối cùng khề cần môi, nhỏ giọng nói: "Ta nghĩ học chút bản lĩnh thật sự!"

"Chẳng lẽ ta Lương Châu đại học nhà không có có danh sư, học không được bản lĩnh thật sự sao?" Tần Mật nhin không được đến chất vấn. Hắn lẽ Tào lăm, Lương Châu đại học nhà chính là trong đó phân thuộc sự tình. Lữ Mông tại nhà mình chứa công trước mặt như thế hạ thấp, tự nhiên nhin không được muốn giải thích một ít.

"Không phải... Không phải... Ta không phải ý tứ này..." Lữ Mông bây giờ còn là cái mười hai tuổi thiếu niên, tuy thiếu Niên lão thành, tâm trí thành thực thành sớm, vậy mà bị dọa đến nói chuyện vậy mà cả lăm đáng lên

"Chớ dọa hài tử!" Hứa thị vội vàng đứng dậy đến một bước, đỡ Lữ Mông, lại còn kéo tay của Lữ Mông, khiến hắn ngồi vào bên cạnh mình.

Đột nhiên bị một cái mỹ mạo thiếu phụ kéo tay, Lữ Mông hiển lộ rất không được tự nhiên, nhẹ tay tùy tiện vùng vẫy, một đôi mắt thẳng nhìn qua bàn, không dám lần nữa nhìn qua mọi người.

Thấy Lữ Mông như thế quần bách, Hứa thị cho rằng chỉ là mặt mỏng, không có kiên trì nữa, mà là lặng yên buông tay hắn ra.

Thấy vậy, Tần Phàm nhất thời như kẻ sách.

"Vậy ngươi muốn học cái gì bốn sự rồi lại có gì chí hướng rồi "

"Muốn là, muốn học đánh bại địch giành chiến thắng, quyết thắng chiến trường chi binh pháp."

Tần Phàm ha ha cười cười, nói: "Lại là một cái tương đối tướng quân người!"

"Học đường trong tự nhiên chỉ là giáo sư chút tầm thường học thức..."

"Không chỉ là!" Lữ Mông nhin không được mở miệng cắt đứt Tần Phàm, "Học đường trong còn có 'Chính sự nhà' cùng 'Giảng Vũ Đường', trong này năng lực học được ta muốn bốn sự! Thế nhưng là..."

"Nhưng mà cái gì? Nói thẳng không sao!" Tần Phàm từng bước một hướng dẫn Lữ Mông nhập hố.

"Có thể vào chính sự nhà đều có Lương Châu thế gia biểu hiện quan bối cảnh, có thể vào Giảng Vũ Đường cũng đều là tương tá thế hệ con cháu. Ta tay không học ở trường chi tâm, lại vô cầu học chi môn!"

"Như vậy ta liền vì ngươi bổ sung cái này bài học!" Tần Phàm không có trực tiếp đáp lại Lữ Mông, mà là bán cái hấp dẫn, hỏi ngược lại: "Ngươi cho rằng một châu quan sự và chính trị lấy chuyện gì làm trọng?"

A? Lữ Mông hiển nhiên không nghĩ tới Tần Phàm là hỏi vấn đề này, nhanh chóng suy nghĩ một phen, mới không xác định đáp, "Phú Dân cường binh?"

"Chỉ là một phần nhỏ."

"Một chữ. Ở chỗ 'Nhân'."

"Một loại là người bình thường, cũng chính Vi Dân chúng. Người tích nậu canh thực hiện nông phu, tích? Lúng túng khó xử cục? Là công trọng, tích phản hàng thực hiện thương nhân... Bọn họ là châu quận cung cấp thuế ruộng thuế má, hành động cường bức lao động sĩ tốt. Chỉ có tùy tiện dao mỏng phú,

yên ổn thanh minh, lại vừa khiến cho an cư lạc nghiệp, nhân khẩu thịnh vượng. Hai người hỗ trợ lẫn nhau, là một châu cơ sở."

"Còn có một loại là nhân tài, cũng chính là đang ngồi chờ công. Văn thể nói bút an bài thiên hạ, võ thể lên ngựa định càn khôn... Trong đó học thức võ nghệ từ đâu mà đến, chính là đến từ sư phó, đến từ sách vở, đến từ học ở trường."

"Nói ngắn gọn, chính là khiến người của chúng ta mới dần ưu liên mạnh mẽ, người của địch nhân mới hoặc chết hoặc hàng. Đem địch nhân địa bàn biến thành địa bàn của chúng ta, đem địch nhân dân chúng biến thành chúng ta dân chúng."

"Chính sự nhà cùng Giảng Vũ Đường mỗi tháng số tiền lớn mời làm việc danh sư mãnh tướng truyền thụ học thức võ nghệ, chính là quốc trọng quý báu, tự nhiên không thể truyền lưu tiết ra ngoài, cho nên đặc biệt trung thành ta Lương Châu người phương có thể vào, như đang ngồi chờ công cũng sẽ thỉnh thoảng đi đến dạy học giảng bài, thế hệ con cháu thông minh hiền đạt người tiến nhập chính sự nhà cùng Giảng Vũ Đường học rèn luyện."

"Lữ Mông nếu có thể chứng minh đối với ta Lương Châu chi trung thành, hay là mọi người tại đây như hai công vi người giới thiệu, tự nhiên vậy mà có thể vào học ở trường!"

Trung thành. Đối với một cái mười hai tuổi thiếu niên mà nói, muốn chứng minh là sao mà khó khăn.

Tần Phàm cái này là cố ý đoạn tuyệt Lữ Mông chứng minh chi đề, dụ dỗ hấn quăng hướng Hứa thị chi môn.

Quả nhiên, nghe được học ở trường như cửa, Lữ Mông đầu tiên là bỗng nhiên đại hỉ, lại nghe nơi này hay là muốn chứng minh, hay là muốn giới thiệu, buồn thành tiểu long ni đều vận đến cùng nơi.

"Liên đừng làm khó hài tử!" Hứa thị thấy Lữ Mông phát sầu, chi tâm đau đến mức oán trách Tần Phàm.

Chị dâu, ta cái này có thể cũng là vì ngươi, không lĩnh tình trả lại oán trách ta?

Tần Phàm bắt đắc dĩ, chỉ phải chạy ra đòn sát thủ, nói: "Lữ Mông, có thể nghe nói qua Hí Trung, Hi Chí Tài danh tiếng?"

"Như sấm bên tai, ngưỡng mộ cửu vậy!"

Tần Phàm nhìn xuống đau lòng thương cảm, nói tiếp: "Nay Chí Tài qua đời, dưới gối không con, ta có ý nghĩ cho làm con thừa tự ngươi nơi này đùa giỡn người sử dụng con nuôi, kể Thừa Chí Tài chức quan gia nghiệp, không biết ý của ngươi như nào?"

A... Lữ Mông thoáng cái bị kinh hãi ngây người, sững sờ ngu ngốc ở chỗ cũ.

Hứa thị cứ như vậy trực câu câu nhìn qua hấn, sợ hấn là nói thẳng Tạ.

Có thể không như mong muốn, Lữ Mông phục hồi tinh thần lại, hay là nói ra ba cái kia chữ.

"Tạ châu Mục đại nhân thường thức, Tạ phu nhân ưu ái." Lữ Mông hướng Tần Phàm, Hứa thị tất cả hành một cái lễ, còn nói thêm, "Cha mẹ tính danh, không thể bỏ qua. Mong rằng đại nhân cùng phu nhân thứ tội."

Hứa thị lóe sáng con ngươi thoáng cái mờ đi hạ lại, âm đạm cúi đầu.

Ách? Tần Phàm có chút phát hỏa, như vậy không biết điều, để mình trước mặt mọi người xuống đài không được.

"Ha ha..."

Truyền đến Cổ Hủ chiêu bài thức chuẩn bị hố người tiếng cười, Tần Phàm lập tức đổi giận thành vui.

"Không thay đổi họ không thay đổi danh, nhưng gọi 'Lữ Mông' như thế nào? Chỉ cần thờ phụng Chí Tài hương khói, ngày sau ngươi đông đảo con nối dõi, trong đó một đứa con lấy họ 'Đùa giỡn' là được." Cổ Hủ một bộ người hiền lành bộ dáng, còn nói thêm, "Như thế, lão phu giới thiệu ngươi nhập 'Giảng Vũ Đường'. Đã có danh sư truyền thụ binh pháp, cũng đầu phong giáo úy, ngày khác thành tựu không chỉ tướng quân nhé..."

"Đại trượng phu không thể dựa vào cha và anh ban cho, làm tự lập tự mình cố gắng kiếm lấy công lao sự nghiệp!"

"Hắc hắc... Thật sự có cốt khí!" Cổ Hủ cười u ám nói, "Thật đúng không dựa vào Chí Tài ban cho?"

"Tuyệt không!"

"Vậy còn không lại bá kiến 'Mẫu thân'!"

A? Bị cỡ hòng sao? Lữ Mông cái này mới phát giác bị lừa rồi, tương đối không cam lòng, hướng phía Cổ Hủ thi cái lễ, nói "Xin hỏi tiên sinh tục danh."

"Cổ Hủ, Cổ Văn Hòa. Lương Châu Võ Uy người, hiện giữ Lương Châu bên trong sách Thị Lang, quân sư tế tửu. Hiền chất, còn có cái gì muốn hỏi sao?" Cổ Hủ khoan thai đáp.

"Ta như một cái yêu cầu!"

"Nói!" Tần Phàm nhanh chóng hỏi.

"Ta muốn bái Cổ Hủ vì sư. Nếu như hấn đáp ứng, ta liền... Ta liền..."

"Vì sư đã đáp ứng!" Cổ Hủ lại chiếm tiên cơ, "Đồ nhi, còn không lên phía trước bái kiến 'Mẫu thân'?"

Ách... Lữ Mông nhất thời nghẹn lời, quay đầu nhìn về phía Hứa thị, hình như có cầu trợ ý tứ.

Hứa thị mắt phượng sáng ngời, trong đôi mắt đều là chứng kiến nhi tử vui sướng, kia trần trụi thân cận, khiến Lữ Mông cảm thấy lại càng là thờ dài.

"Nhé... Bái kiến... Mẫu thân!" Tuy nói ngắn ngủn năm chữ, Lữ Mông lại tựa như nói một ngày nói nhiều như vậy, mệt mỏi như vậy.

Hứa thị vui đến phát khóc, duỗi ra hai tay ôm Lữ Mông, một cái lực nói: "Tốt hơn... Tốt hơn... Tốt hơn..."

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 71: thu chi tang du

"Mẫu thân..."

Vượt qua trong nội tâm đạo kia khám, kêu lên tiếng thứ nhất mẫu thân, Lữ Mông liền không có như vậy nhần nhỏ. Một tiếng này mẫu thân làm cho Hứa thị mặt mày hớn hở, toàn thân đều tản ra mẫu tính quang huy.

"Nhi tử muốn đi cấp... Phụ thân... Cấp Cha Đại Nhân túc trực bên linh cửu!"

"Ừ! Con ta hiếu thuận!" Hứa thị cung chiêu trong chớp mắt lại phiếm lạm, vỗ vỗ trong lòng Lữ Mông, ôn nhu nói: "Ta cái này liền hướng chúa công nói rõ!"

Tần Phàm tự nhiên cho phép, cũng dặn dò Cổ Hủ đi theo, quản lý mai táng mọi việc, chính mình sau đó vậy mà đem đi đến.

Đưa mắt nhìn ba người ra phòng nghị sự, Tần Phàm nhớ tới một cái khác bỏ mình tướng lĩnh, giáo úy Trương Nam.

"Văn tiến (Trương Nam tự) còn có con nối dõi?"

Tần Mật ra khỏi hàng đáp: "Văn tiến như vợ, dục như con trai thứ hai. Lớn Từ Danh Trương Ngụy, bốn tuổi. Lớn Từ Danh Trương Dục, hai tuổi. Từ Kiều (Trương Tùng tự) huynh hiệp trợ tiến hành mai táng mọi việc."

Trương Ngụy? Trương Dục?

Cái này đều là Thực Hán hậu kỳ trọng yếu tướng lĩnh! Trương Nam bỏ mình, lại bồi thường cho mình hai người lương tướng. Thật sự là mất cái này được cái khác mất công này được công kia.

Trương Nghi, từng theo Gia Cát Lượng Nam chinh Mạnh Hoạch, bảy lần bắt Mạnh Hoạch chiến đấu trung lập hạ chiến công hiển hách, cùng Chúc Dung phụ nhân một mình đầu. Gia Cát Lượng bệnh chết năm trương bắt đầu, bảo cho khương duy Trương Nghi trung trình đứng mảnh, kinh nghiệm phong phú, là có thể dựa vào võ tướng. Tại chinh phạt Ngụy Quốc thì là yểm hộ khương duy lui lại, năm ngàn phi quân cùng không đảm nhiệm tư lệnh quan Trương Nghi tiến hành cuối cùng đánh một trận, toàn quân chết trận, lịch sử tái giết địch bối chí."Quân phía trước cùng Ngụy đem từ vật giao phong, nghi lâm trận vẫn thân, như vậy trong đó giết chết tổn thương cũng qua vạn phần."

Trương Dục, ban đầu sĩ Lưu Chương, trước chủ công Ích Châu, chương chênh lệch cánh phía trước đến lạc thành trợ chiến. Cánh cùng Lưu? Y thủ thành, bước nhỏ chủ vây thành, cánh sát? Y mà hàng. Và trước chủ lên ngôi, khôi phục phạt Ngô, lấy cánh là trung quân hộ úy. Và trước chủ sụp đổ, Nam Man phản, cánh theo thừa tướng sáng bằng chi, lĩnh đỡ phong Thái Thú, tùy ý Bắc Phạt, nhiều lần lập chiến công, dời chinh tây Đại Tướng Quân. Sáng hoẵng, cánh theo khương duy phạt Ngụy, mấy lần tiên phong. Xa Kỳ tướng quân Hạ Hầu bá bỏ mình, cánh là bên trái Xa Kỳ tướng quân, thủ

Dương An quan. Thục diệt, cánh theo duy hàng. Và chuông là phản, Ngụy Bình chi, cánh đội cũng đã chết tại trong loạn quân.

"Thụ Lữ Mông, Trương Ngụy, Trương Dực giáo úy, trưởng thành phía trước linh bổng lộc tạm thời chưa có chức quyền! Tùy thời có thể nhập Giảng Vũ Đường nghiên cứu!" Tần Phàm phân phó, "Chư công theo ta đi đến bái tế Chí Tài, văn tiến..."

"Ân!"

Một đoàn người lúc trước hướng Hi Chí Tài linh đường.

Hi phủ. Dưới mái hiên treo một loạt giấy trắng hồ đèn lồng, giương mắt vừa nhìn, liền có thể chứng kiến nhất cái cự đại hắc sắc "Điện" chữ. Linh đường nghiêm túc, chính diện là một khối liên trời tiếp đất bạch sắc màn, nước sơn đen quan tài bày ở màn phía sau, chỉ lộ ra một cái đầu mặt.

Màn hai bên treo quế vào toàn bộ đều Lương Châu đảm quan chức đưa nơi đây câu đối phúng điếu. Bên trái phải trên vách tường đeo đầy bức trướng tế, lạc khoản không phải trường hợp cá biệt, bên trái là lấy Trịnh Thái cầm đầu quan văn chỗ đưa, bên phải là Hoàng Trung cầm đầu võ tướng chỗ đưa.

Nội dung không có gì hơn đều là mấy thứ gì đó, 'Dung mạo và tiếng nói dường như vẫn còn', 'Vĩnh viễn rủ xuống Bất Hủ', 'Phong phạm trường tồn' một loại đồ vật, phía dưới là lạc khoản. Chính giữa điện chữ phía dưới là một trương mảnh hình nước sơn đen mộc trắc, phía trên bày biện lư hương, trái cây cúng.

Trong linh đường thuốc lá lượn lờ, Đồng Lô Lý Ngang đất tiền gỗ đàn hương thiêu nơi đây keng keng rung động. Nồng đậm thuốc lá lượn lờ dâng lên, khiến trong linh đường biến thành vụ mịt mờ địa phương. Mười tám cái tụng kinh cao tăng đã kính thối lui đến hành lang hạ uống trà nghỉ ngơi mà đi, trên linh đường, phía bên phải xếp thành một hàng quỹ Hứa thị, Lữ Mông, Cổ Hù ở một bên lo liệu tiếp đãi vào.

Tiểu đầy tớ tỷ nữ có thể rón ra rón rén đổi hương khói, cắt bỏ đèn cầy đầu, đốt vàng bạc giấy qu. Bọn người hầu bưng trà dâng nước, dòng người không ngừng lại lặng yên không một tiếng động.

Tần Phàm dẫn đầu kính hiến câu đối phúng điếu, lại lại trấn an Hứa thị vài câu, sắc mặt âm trầm nơi đây xuất diễn phủ, hướng Trương Nam phủ đệ đi đến.

Sự tình chân tướng đã biết rõ. Trên đường đi không nói chuyện, Tần Phàm một mình mọc lên hòn đồi.

Hi Chí Tài sớm có mưu đồ, châm ngòi Mã Đằng cùng Lưu Yên lẫn nhau thù hận, lại lợi dụng cái chết của mình là Lương Châu thắng được xuất sư danh tiếng.

Mới đầu, hết thầy tiên tri được rất thuận lợi.

Ảnh vệ tra xét nơi này Mã Đằng phu nhân Dương thị chính mang theo con út Mã Hưu, Mã Thiết Hậu, quay về võ đô quận nhà mẹ đẻ thăm viếng. Hi Chí Tài tức thì mệnh Trương Nhậm bộ đội sở thuộc thay đổi Ích Châu quân đội quần áo và trang sức, tại ven đường sơn cốc vị trí thiết lập mai phục. Đường trường chém giết Mã Hưu, Mã Thiết Hậu,

Lại cố ý khiến Triệu Nhị dẫn quân kịp thời xuất hiện, cứu Dương thị, trả lại Mã Đằng. Lại mệnh Trương Nam giả trang Tây Lương đạo chơi cười, tập kích Ích Châu âm binh nói mấy cái thành trấn.

Mà Mã Đằng đau lòng con út chết thảm, buông tha cho liên kết đồng minh thảo Đông, thân nói đại quân lao thẳng tới Thục quận. Lưu Yên kinh hãi, nhanh chóng khiến cho giải thích câu hoà. Mã Đằng như thế nào cho phép, đường trường chém giết sứ giả, tuyên bố muốn giết tiến thành đô, diệt Lưu Yên cả nhà.

Lưu Yên tự nhiên không cam lòng hiến cái cỏ liên lục, sai phải tới mãnh liệt chỉ huy cao bá, Dương hoà, lý dị thảo đội đem, phát binh ba vạn phía trước để chống đỡ. Cái này tới mãnh liệt là Lưu Yên nhập chủ Ích Châu, Quận chiêu dụ Dị tộc đứng sĩ, am hiểu khiến cho một chuỗi lớn đồng chùy, lại có thể tay không người bị đánh chết Mạnh Hồ, xem như Thục trung đệ nhất mãnh tướng.

Hi Chí Tài được biết tin tức, cố ý thừa dịp ngựa, Lưu hai nhà càng đấu lưỡng bại câu thương, thần kỳ Bình bắt được lui lại cá lợt lưới, mượn cơ hội suy yếu Ích Châu, Tây Lương thực lực, là ngày Hậu Lương châu xuất binh giảm bớt lực cản.

Cũng không nghĩ đến, Hi Chí Tài dẫn Trương Nhậm, Trương Nam, Triệu Nhị, cùng với tám mươi danh ảnh vệ, lên núi xem địa hình, thám sơn trong rừng rậm cư nhiên giết ra một chỉ quân địch.

Hi Chí Tài thấy tùy tùng sĩ tốt thật sự quá ít, chính diện khó có thể đến nơi, liền mệnh mọi người vừa đánh vừa lui. Lại làm Triệu Nhị hướng quảng hán quận cầu viện, Trương Nhậm trở về sơn cốc bên trong triệu hồi sĩ tốt.

Trương Nam một đường bảo hộ lấy Hi Chí Tài hướng sơn cốc lui lại, lại bị chạy tới tới mãnh liệt đụng vừa vụn. Tới mãnh liệt vậy mà không hỏi quân đội tương ứng, thẳng tắp liền dẫn đại quân công giết qua.

Trương Nam phân phó hai người hình ảnh hộ vệ đưa Hi Chí Tài ly khai trước, mang theo còn lại còn lại ảnh vệ hướng phía tới mãnh liệt liền đón đầu mà đi.

Trương Nam vũ lực không cao, lực phòng ngự vậy mà không xuất chúng, cũng không có đặc biệt bảo vệ tánh mạng kỹ năng, làm sao có thể là tới mãnh liệt đối thủ. Chiến không được năm cái hiệp, đã bị tới mãnh liệt một búa quật ngã, đi theo ảnh vệ cũng bị đại quân trong chớp mắt bao phủ.

Hí Chí Tài còn cũng không có đợi đến giúp Binh, đã bị không phân tốt xấu tới mãnh liệt giết chết. Trương Nhậm triệu tập quân binh quay về viện binh, vừa vặn gặp cao bá suất quân mà đến. Trương Nhậm hỏi Hí Chí Tài, trương xuôi nam rồi, cao bá cao giọng cười nói: "Sớm sát chết một người, một cái khác vậy mà chạy không thoát rồi...!"

Trương Nhậm giận dữ, thúc ngựa thẳng đến cao bá, phấn khởi thần uy, lại hợp lại liền đâm chết cao bá, trong đó quân tứ tán.

Trương Nhậm chỉ tâm lo Hí Chí Tài an nguy, vậy mà không đi đuổi theo, dẫn quân chạy gấp rừng cây. Ven đường lại đánh lên Dương hoà, lý dị thảo nhị tướng, cũng bị Trương Nhậm phản nộ chém giết. Đến lúc đánh lên tới mãnh liệt, hai người đấu hơn ba mươi hợp, tới mãnh liệt hình như có khiếp ý, ghìm ngựa đào tẩu.

Trương Nhậm chỗ nào chịu thả, thúc ngựa liền đuổi theo, chưa từng nghĩ cái này tới mãnh liệt còn có phi tiêu tuyệt kỹ. Trương Nhậm trên vai vào nhất tiêu, đập xuống ngựa. Tới mãnh liệt cười ha ha, hồi nãy liền muốn xông lên kết quả Trương Nhậm. May mắn thành Hàn Hạo, Triệu Nhị lãnh binh đi đến, lúc này mới bảo vệ tánh mạng.

Triệu Nhị không biết nặng nhẹ, nói đao liền đuổi giết tới mãnh liệt. Trương Nhậm vội gọi thôi lại, Triệu Nhị sớm bị tới mãnh liệt phi tiêu trúng mục tiêu, vài người thân binh liền chết mới cứu được Triệu Nhị một cái mạng.

Tới mãnh liệt thấy chuyện không thể làm, dẫn quân quay về Thục quân đại doanh.

Hàn Hạo đợi tìm khắp sơn dã, rốt cục tìm về Hí Chí Tài, Trương Nam cùng với ảnh vệ, sĩ tốt thi thể.

Tới mãnh liệt, ta nhất định phải đem người bầm thây vạn đoạn. Tần Phàm chỉ tâm trong lặng lẽ nảy sinh ác độc, lại nghĩ tới Kim Bảo hòm nhiệm vụ, kỹ năng hệ thống nhưng vẫn không như phản hồi kết quả.

"Nát hệ thống, lại ra Bug sao?"

"Bỏn hệ thống lý giải tâm tình của Kí Chủ, không cùng người so đo." Kỹ năng hệ thống giải thích, "Kí Chủ chẳng lẽ đã quên, Kim Bảo hòm nhiệm vụ 'Thành công ban thưởng cần Kí Chủ tay động chất lọc, thất bại trừng phạt thì tự động gây ra' ..."

"Ý của người là Chí Tài, vẫn tiến chết đều tính làm 'Thất bại trừng phạt' ?" Tần Phàm bất mãn trong lòng hừ thẳng vài phần.

"Có thể nói như vậy..." Kỹ năng hệ thống thấy Tần Phàm phản nộ bùng bùng, liền muốn phát tác, đuổi nói gấp, "Kí Chủ, người thế nhưng là tại vì Trương Nam gác đêm!"

Gác đêm?

Trong linh đường thuốc lá lượn lờ, Đồng Lô Lý Ngang đất tiền gỗ đàn hương thiêu nơi đây keng keng rung động. Tần Phàm tỉnh ngộ lại, kiểm chế ở lửa giận trong lòng, trong nội tâm nói "Có thể vì sao là Chí Tài?"

"Cái này là hấn lựa chọn của mình."

A?

Thấy Tần Phàm không tin, kỹ năng hệ thống lại giải thích: "Kí Chủ cũng biết, cái này Hí Trung chân thật dương thọ ít nhiều?"

Ách? Tần Phàm chỉ nhớ rõ "Tam quốc chí" bên trong một câu, "Đầu tiên là, đình sông Hí Chí Tài, trừ họa sĩ, thái tử thậm chí chi. Sớm tốt." Chẳng lẽ mình xuyên việt cũng không thể cải biến Hí Chí Tài vận mệnh?

"Kí Chủ đã cải biến Hí Trung vận mệnh!" Kỹ năng hệ thống tiếng lại trong đầu nhớ tới, "Trong lịch sử Hí Chí Tài, sống ở công nguyên 162 năm, trôi qua về công nguyên 196 năm, sống 34 tuổi."

"Thế nhưng là cái này một cái thời không hấn mới không được ba mươi tuổi!" Tần Phàm đè nén lửa giận, chỉ phải tại trong lòng giận dữ hết.

"Kí Chủ nhiệm vụ đã thất bại! Mười tám lộ chư hầu' lại trở thành 'Mười chín đường chư hầu' !"

"Vậy Lưu Bị... Kia Lưu Bị..." Tần Phàm không phản bác được.

Lưu Bị! Tai to tặc, thù này không đội trời chung!

"Kí Chủ vậy mà không cần tự trách hoặc oán trách người khác, đây là Hí Trung hấn lựa chọn của mình." Kỹ năng hệ thống hay là một câu nói kia, là an ủi lại làm giải thích: "Lấy Hí Trung trí lực, kỹ năng, như không phải có chủ tâm lấy chết, như thế nào lại có ý lấy thân phạm hiểm độc rồi còn nữa, nhiệm vụ trừng phạt đúng là tùy cơ, đã có thể là Kí Chủ khí trọng nhất nhân tài ôm chết bỏ mình, cũng có thể là không quan tâm sự vật tổn hại mất đi, hệ thống hậu trường cũng không cách nào khống chế."

"Kí Chủ không đề phòng đối lại góc độ ngầm lại. Trong lịch sử Hí Chí Tài chỉ nhiều sống không được năm năm, lại không có lưu lại con nối dõi; Tào Ngụy chính quyền giai đoạn trước như hàn môn đệ tử ra làm quan làm quan, có thể hậu kỳ thậm chí triều Tần, 'Thượng phẩm không có hàn môn, hạ phẩm không có sĩ tộc', lý tưởng của hấn mấy may cũng không có thực hiện."

"Năm năm tuổi thọ cùng lý tưởng thực hiện, còn có có người kẻ tục, cái gì nhẹ cái gì nặng?"

Tần Phàm dần dần tiếp nhận sự phát hiện này thực. Không chấp nhận thì phải làm thế nào đây đây, rốt cuộc người chết không có thể sống lại, chỉ là ngoài miệng còn không chịu thừa nhận.

"Hiện tại không cũng không có thực hiện, cũng chỉ là con nuôi mà thôi..."

"Cho nên cần Kí Chủ tỉnh lại, vì Hí Trung lý tưởng, không quên ban đầu chí tâm, đá mài đi tới!"

Không quên ban đầu chí tâm, đá mài đi tới! Không quên ban đầu chí tâm, đá mài đi tới! Không quên ban đầu chí tâm, đá mài đi tới!

Tần Phàm tại trong lòng mặc niệm ba khắp, cuối cùng khôi phục chiến ý.

"Vốn Kí Chủ muốn chất lọc Kim Bảo hòm thành công ban thưởng!"

"Xin... Nhiệm vụ yêu cầu, hạn thi công nguyên 190 năm trước hoàn thành. Kí Chủ thúc đẩy 'Hán thất bị thương nặng' 'Đồng Trác bá Kinh Sư' 'Mười tám lộ chư hầu thảo Đông' 'Tam Anh chiến Lữ Bố' vân vân đoạn kết quả. Tất cả tình tiết yêu cầu do Kí Chủ làm đội trưởng thúc đẩy, mà lại mười tám lộ chư hầu như bất khả ít nhiều một đường hay là thiếu một đường, Tam Anh chiến Lữ Bố cần lấy Kí Chủ hiện hữu nhân tài đánh bại Lữ Bố. Hệ thống kiểm tra đo lường, trừ 'Mười tám lộ chư hầu thảo Đông' nội dung cốt truyện thất bại, còn lại nhiệm vụ Kí Chủ đồng đều viên mãn hoàn thành. Đem cho ba hạng ban thưởng."

"Xin... Hệ thống hậu trường chính đang chuẩn bị số liệu. Lần này ban thưởng áp dụng 'Bốn góc tuyển ba' hình thức, tức thì Kí Chủ từ bốn góc hạng chuẩn bị tuyển ban thưởng, trực tiếp chọn lựa trong đó ba hạng với tư cách là cuối cùng nhận lấy ban thưởng."

"Tốt hơn! Tôi nay có rất nhiều thời gian..."

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 72: lựa chọn! Lựa chọn!

Trong linh đường, Tần Phàm khiến mọi người trở về nghỉ ngơi, một thân một mình là Trương Nam gác đêm.

Màn đêm thâm trầm, không người làm bạn, nhất là thúc người buồn ngủ, Tần Phàm lại không có một tia buồn ngủ, tính toán lựa chọn sử dụng cái gì ban thưởng năng lực thực hiện hiệu quả và lợi ích tối đa.

Đến lúc vào lúc canh ba, kỹ năng hệ thống tiếng mới lần nữa vang lên.

"Đình đông. . . Chuẩn bị tuyển ban thưởng số liệu chuẩn bị hoàn tất, xin chỉ thị Kí Chủ có hay không lập tức lựa chọn sử dụng?"

"Lập tức. Lập tức."

"Chuẩn bị tuyển ban thưởng 1001, gây ra nội dung cốt truyện kết quả, một người không cảm quyền cấp độ S nhân tài chủ động đến cạy nhờ Kí Chủ. Kí Chủ cũng lần nữa lựa chọn nhân tài loại hình (vận vận thông qua tứ duy thuộc tính hạn định), đến cạy nhờ thời gian (ba ngày mới xuất hiện, ba tháng bên trong dừng lại), đến cạy nhờ phương thức (khởi nguồn cơ sở quan lại tướng tá đề bạt hoặc lân cận châu quận mộ danh đến cạy nhờ). Hạn chế nhất, phải là không cảm quyền nhân tài. Hạn chế hai, Kí Chủ tối đa có thể thử ba lần, ba lần nhưng không đạt tới yêu cầu, thì ban thưởng mất đi hiệu lực thu hồi!"

"Chuẩn bị tuyển ban thưởng 1002, đề thăng thành công tỷ lệ, đề cao tiếp theo chiều độ chiều hàng xác suất thành công. Kí Chủ tiếp theo chiều độ chiều hàng đem nhất định thành công, không giới hạn chế nhân mới đẳng cấp, cũng chính là tối cao có thể là X cấp, thấp nhất cũng có thể là Cấp D. Lấy Kí Chủ tự mình chiều độ chiều hàng chỉ lần là chuẩn."

"Chuẩn bị tuyển ban thưởng 1003, thực hiện đặc thù hiệu quả, cho phép Kí Chủ chỉ định phạm vi chiều độ nhân tài. Kí Chủ có thể chỉ định lấy châu Mục phủ làm trung tâm, phương viên năm trong trăm dặm, một người không cảm quyền nhân tài hoặc đối với trước mắt chưa công độ trung thành thấp hơn 60

những người khác mới, cử nhà ta đến cây nhờ. Kí Chủ tối đa có thể thử ba lần, đến lúc nhân tài thành công đến cây nhờ. Vượt qua ba lần, nhưng không đến cây nhờ thành công, thì ban thường mất đi hiệu lực!"

"Chuẩn bị tuyển ban thường 1004, gây ra nội dung cốt truyện kết quả, chỉ mặt gọi tên đạt được nhân tài thuần phục. Kí Chủ có thể tại trước mắt thời không bên trong, tùy ý lựa chọn sử dụng một người, giành được trong đó đối với Kí Chủ mới bắt đầu hảo cảm độ +100, mới bắt đầu độ trung thành +100. Hạn chế nhất, nhân tài đẳng cấp hạn định là A cấp và phía dưới. Hạn chế hai, ban thường thời hạn có hiệu lực là ba tháng, vượt qua thời gian ban thường mất đi hiệu lực. Hạn chế ba, nên nhân tài không bài trừ bởi vì để lộ bí mật, ngoài ý muốn đợi nguyên nhân, tương lai thành và đến cây nhờ Kí Chủ, liền bị sát hoặc ốm chết."

"Thỉnh Kí Chủ lập tức bắt đầu 'Bốn góc tuyển ba', hạn định lựa chọn thời gian là một canh giờ, vượt qua thời gian không lựa chọn coi là tự động buông tha cho. Đồng nhất hạng ban thường có thể nhiều lần lựa chọn, thế nhưng cuối cùng ban thường tối cao không cao hơn ba hạng!"

Đúng là tiền nào đồ nấy, 12 cái kỹ năng điểm số đòi lấy bảo rương nhiệm vụ, cái này báo cáo thật sự là vượt quá tại. Bốn cái chuẩn bị tuyển hạng đều tốt đến không thể tốt hơn, chỉ tiếc kiếp trước lịch sử tri thức không quá quan, lại hạn chế lựa chọn thời gian, không có cách nào khác tìm đến một đám mưu sĩ tiền cử kỹ năng đối tượng. Xem ra chỉ phải chính mình nắm chặt lấy ngón tay chậm rãi đếm.

Đầu tiên cân nhắc lựa chọn kia ba hạng.

Chuẩn bị tuyển ban thường 1001, một người không cầm quyền cấp độ S nhân tài chủ động đến cây nhờ, không hề nghi ngờ, phải lựa chọn. Mười tám lộ chư hầu thảo Đông, muốn trình diễn quần hùng cát cứ nội dung cốt truyện, đã muốn thủ hộ Quan Trung căn cơ, vừa muốn trấn thủ Kinh Tương chi địa, còn muốn lãnh binh xuất chinh, chính mình nhu cầu cấp bách có thể một mình đảm đương một phía Đại Tướng.

Chuẩn bị tuyển ban thường 1002, đề cao tiếp theo chiêu dụ chiêu hàng xác xuất thành công, tựa hồ chẳng phải khẩn yếu, X cấp nhân tài trước mắt cũng còn không để cho, muốn chiêu mộ hàng tù binh có thể nghĩ biện pháp khác, tại đây hạng đợi định.

Chuẩn bị tuyển ban thường 1003, cho phép Kí Chủ chỉ định phạm vi chiêu dụ nhân tài. Mấu chốt điểm ngay ở chỗ 'Cử nhà ta đến cây nhờ', nếu là nhất đại gia tử đều là nhân tài, vậy còn tốt hơn, nếu muốn chiêu dụ một người, còn không bằng tuyển hai lần chuẩn bị tuyển ban thường 1001. Tại đây hạng vậy mà đợi định.

Chuẩn bị tuyển ban thường 1004, chỉ mặt gọi tên đạt được nhân tài thuần phục. Ba cái hạn chế, được hay không được không biết, thời gian kỳ ngộ hạn chế thành chết như vậy, cho thấy làm khó người. Tại đây hạng. . . Hay là đợi định đi.

Tần Phàm phen này cân nhắc, bốn góc tuyển ba, vậy mà ba cái chuẩn bị tuyển hạng bị chính mình 'Đợi định', trong nội tâm một hồi khí đau khổ.

Được rồi, được rồi. Hay là chuẩn bị tuyển ban thường 1001, một người không cầm quyền cấp độ S nhân tài chủ động đến cây nhờ, tối thật sự. Liền tuyển hai lần chuẩn bị tuyển ban thường 1001, lại tuyển một lần chuẩn bị tuyển ban thường 1003, thử một chút vận khí, nhìn có thể hay không kiếm cái cử nhà ta đến cây nhờ.

Hiện tại cân nhắc nhân tuyển danh sách.

Chuẩn bị tuyển ban thường 1003 còn muốn hạn định phương viên năm Bách lý, Tần Phàm vội vàng đem chính mình có thể nhớ rõ,

Khả năng tại trong phạm vi nhân tài nơi sinh, nhỏ giọng lưng ra ngoài.

Võ Uy quận, nay Cam Túc Võ Uy. Trương Tú, Cổ Hủ.

Nam Dương Quận, Hà Tiến, Hứa Du, Văn Sính, Hoàng Trung, Trần Chấn, Lý Nghiêm.

Nam quận, Thái mạo, Khoái Lương, Khoái Việt, Đồng Hòa, Đồng Doãn, Hoắc Tuấn, Phùng Tập, Trương Nam.

Giang Hạ quận, Lý Thông, Phí Quan, Phí Huy.

Linh Lăng quận, Lưu Ba, Trương uyển, Hoàng Cái.

Vũ Lăng quận, Liêu Lập, Phan đào sâu.

Trưởng Sa quận, Lưu phong.

Trương Dương quận, Bàng Thống, Mã Lương, ngựa tặc, Dương Nghi, hướng lăng, hướng sủng, Liêu tan ra.

Thục quận, Trương Túc, Trương Tùng, Trương Nhậm.

Kiên Vi quận, Phí Thi, Trương Dục, Lý Mật.

Tường Kha quận, Chu Bao.

Việt Tây quận, Cao Định.

Kiến Ninh quận, Lý Khôi, ung khái.

Kinh Triệu quận, Đỗ Kỳ, Kim Toàn.

Phù Phong quận, Mã Đằng, Mã Siêu, Mã Đại, Pháp Chính, Mạnh Đạt.

Ba quận, Diêm Phổ, Trương Nghi, Cam Ninh

Quảng hán quận, tần mật, Bành 秉, Vương Phủ.

Ba Tây quận, Tiểu Chu, Hoàng Quyền, Mã Trung, Vương Bình, Cú Phủ.

Ngoài ra lại hạn định không cầm quyền nhân tài, là không có ra làm quan nhân tài nha. Bây giờ là ban đầu bằng nguyên niên (công nguyên 190 năm) tháng sáu, Tần Phàm vất hết óc bắt đầu tính toán.

Muru sĩ bên trong.

Tào gia: Tuần Úc, Tuân Du, Cổ Hủ, Trình Dục, Quách Gia, Đồng Chiêu, Lưu Diệp, Trương Tế, Tân Tì, Dương Phụ, Hoàn Phạm, Tư Mã Ý.

Tôn gia: Chu Du, Lữ Mông, Lục Tốn, Trương Chiêu, Lỗ Túc, Trương Hoàn, Cố Ung, Chư Cát Cẩn, Bộ Chất, Hám Trạch.

Lưu Gia: Gia Cát Lượng, Bàng Thống, Pháp Chính, Từ Thử, Hoàng Quyền, Lưu Ba, Mã Lương, Lý Khôi.

Viên Thiệu: Điền Phong, Tự Thụ, Thảm Phối, Phùng Kỷ, Hứa Du, Quách Đồ.

Lưu Biểu: Khoái Việt, Khoái Lương.

Lữ Bố: Trần Cung, Trần Đăng.

Trương Lỗ: Diêm Phổ.

Lưu Chương: Trương Tùng.

Cổ Hủ, Quách Gia, Hoàng Quyền, Diêm Phổ, Trương Tùng, Lữ Mông đã nhậm chức Lương Châu. Còn lại mọi người nha. . .

Tuần Úc, Tuân Du, Trình Dục. Có thể hay không đã đến cây nhờ Tào Tháo sao? cầm không cho phép, hay là không đi lãng phí thử cơ hội. Tư Mã Ý? Hiện tại hắn là ít nhiều tuổi à? Ưng xem lang cổ, hay là không mạo hiểm như vậy. Đồng Chiêu, Lưu Diệp, Trương Tế, Tân Tì, Dương Phụ, Hoàn Phạm, cũng không quen thuộc phẩm tính năng lực tình huống, vậy mà chưa quen thuộc ra làm quan đến cây nhờ tình huống. Tào gia muru sĩ tất cả đều Pass.

Chu Du, Trương Chiêu, Lỗ Túc, Trương Hoàn, Cố Ung, Chư Cát Cẩn, Bộ Chất, Hám Trạch. Tôn Kiên rồi mới là Hoàng Tổ giết chết, Tôn Sách, Tôn Quyền chưa vượt sông gây dựng sự nghiệp, những cái này muru sĩ nên cũng không ra làm quan. Chỉ là Chu Du này, thế xưng cùng Tôn Sách như "Tóc để chôm chuyên tốt", vậy mà không mạo hiểm lấy ra chuẩn bị tuyển. Lục Tốn hắn là còn không có sinh ra a, mấy người còn lại bên trong có vẻ như Trương Chiêu trung tâm Hán thất, không làm là đệ nhất người được đề cử, vậy ưu tiên cân nhắc Lỗ Túc.

Gia Cát Lượng, Bàng Thống? Còn giống như không có sinh ra a? Mặc dù sinh ra cũng bất quá mấy tuổi. Tối thiểu phải đợi hơn mười năm mới có thể sử dụng, thế cục không đợi người a. . . Được rồi! Từ Thử? Đường như niên kỷ phù hợp. Tần Phàm nhớ rõ, bên trong năm thường, hắn thay người kêu bắt bính, đem người giết chết chạy trốn, bị quan bính bắt được, nhưng hắn ngậm miệng không nói tính danh, nhiều mặt nghĩ cách cứu viện thoát hiểm, đổi tên đơn phúc chạy, lúc này chính là trọng dụng! Pháp Chính tuổi chừng không ai cùng Lữ Mông không sai biệt lắm, cũng đáng được chuẩn bị tuyển. Mã Lương huynh đệ năm người, đều tài hoa danh khí, quê nhà là bọn họ biên như ngạn ngữ nói: "Mã gia ngũ thường, lông mi trắng tối lương." Có thể thử một chút cử nhà ta đến cây nhờ.

Điền Phong, Tự Thụ, Thảm Phối, Phùng Kỷ, Hứa Du, Quách Đồ. Viên Thiệu đã thành khí hậu, mấy người kia sợ là dĩ nhiên ra làm quan làm quan. Viên gia muru sĩ tất cả đều Pass.

Khoái Việt, Khoái Lương. Trong lịch sử, Khoái gia hai huynh đệ là Lưu Biểu định ra trấn an gai rõ ràng chính trị phương hướng, tá trong đó thành nghiệp, bị Lưu Biểu vinh dự "Ung quý chi luận". Cái này một cái thời không, Lưu Biểu đã đảm nhiệm Kinh Châu thích sứ, hai huynh đệ sợ là vậy mà dĩ nhiên ra làm quan làm quan. Hai huynh đệ Pass.

Trần Cung, Trần Đăng. Đường như rất sớm cùng với Tào Tháo có chỗ cùng xuất hiện, không biết có phải hay không tính làm ra sĩ làm quan, tạm thời xem nhẹ.

Tần Phàm lưu vào trí nhớ hạ Lỗ Túc, Từ Thử, Pháp Chính, còn có Mã Lương danh tự.

Võ tướng bên trong.

Tần Phàm biết rõ một cái về thuận miệng.

Nhất Lữ hai Triệu ba Điền Vi, bốn góc quan năm ngựa sáu cái phi, hoàng hứa tôn quá hai Hạ Hầu, hai cái từ bàng cam vòng quanh Ngụy, Sủng Thần

Trương Tú cùng văn nhân, mặc dù dừng bắt đắc dĩ mệnh quá đau buồn, Tam quốc 24 danh tướng, đập không Đặng Ngải cùng Khương Duy.

Điền Vi, Hoàng Trung hiện đã nhậm chức Lương Châu trong quân. Còn lại mọi người nha. . .

Lữ Bố, trực tiếp Pass. Cài ngai chính mình mệnh lâu dài. .

Triệu Vân, đáng tiếc đã theo Công Tôn Toàn.

Quan Vũ, Trương Phi, đã theo Lưu Bị.

Mã Siêu, tự nhiên thuộc về Mã Đằng thế lực.

Hứa Chử, không xác định có hay không đã đến cậy nhờ Tào Tháo. Hứa Chử, đợi định.

Tôn Sách, người ta là muốn làm một phương chư hầu người.

Thái Sữ Từ, hẳn là còn không có Bắc Hải báo ân cứu Khổng Dung a, có thể như. Thái Sữ Từ, đợi định.

Hạ Hầu Đôn, Hạ Hầu Uyên, Tào Mạnh Đức thân thiết tâm phúc, không cần nhớ thương.

Trương Liêu, đáng tiếc là Lữ Bố tám kiện tướng nhất.

Đóng mở, lúc này hẳn là tăng tại Hàn Phức dưới trướng.

Từ Hoàng, dường như trước kia thuộc về Dương Phụng.

Bàng Đức, Mã gia trung thực thân binh đội trưởng.

Cam Ninh, "Khu vực phía nam Trường Giang chi mãnh liệt thần", đáng như. Cam Ninh, đợi định.

Chu Thái, lúc này hẳn là hay là Cừu Giang thủy tặc a, thủy quân mãnh tướng, nên như. Chu Thái, đợi định.

Ngụy Duyên, "Như Tào Tháo cử thiên hạ mà đến, mời làm đại vương cự chi; thiên tướng mười vạn chi chúng đến, mời làm đại vương nuốt chi." Thủ Hân Trung không có hai nhân tuyển, phải như. Ngụy Duyên, đợi định.

Trương Tú, Trương Tế từ lớp, Tây Lương quân tướng lĩnh, Pass.

Văn Sứ, Nhan Lương, sớm theo Viên Thiệu.

Đặng Ngải, Khương Duy, cũng còn không có sinh ra nha.

Còn lại võ nghệ hơn người, đang diễn nghĩa trông được nơi này, bây giờ có thể nhớ tới mãnh tướng còn có quan bằng, Tào Hồng, Quan Hưng, Trương Bao, Hàn Đương, Văn Sính, lãng thống, Đặng trung, văn ương, Trương Nhậm, Lý Nghiêm các loại.

Phần lớn đều là quân nhị đại nha, tạm thời trước không cần nhắc.

Tần Phàm tổng kết một chút cái này hơn nửa canh giờ suy nghĩ kết quả.

Chuẩn bị tuyển mưu sĩ theo thứ tự là Từ Thứ, Pháp Chính, Lỗ Túc, chuẩn bị tuyển võ tướng theo thứ tự Ngụy Duyên, Cam Ninh, Chu Thái, Thái Sữ Từ, Hứa Chử, còn có tranh thủ 'Cử nhà ta đến cậy nhờ Mã Lương.

Tần Phàm như vậy sắp xếp cho thấy suy tính nhiều lần kết quả, đã muốn cân nhắc năng lực, còn muốn cân nhắc trung thành, cũng đã là không áp dụng Lương Châu, có hay không Lương Châu cần dùng gấp.

"Vốn Kí Chủ đã suy nghĩ kỹ, thỉnh chuẩn bị cấp cho ban thưởng!" Tần Phàm đánh thức kỹ năng hệ thống.

"Thỉnh Kí Chủ phân phó."

"Chuẩn bị tuyển ban thưởng 1001 lựa chọn hai lần, chuẩn bị tuyển ban thưởng 1003 lựa chọn một lần."

"Chuẩn bị tuyển ban thưởng 1001 lần đầu tiên lựa chọn, cơ hội nhất thử Từ Thứ, cơ hội hai thử Pháp Chính, cơ hội ba thử Lỗ Túc."

"Chuẩn bị tuyển ban thưởng 1001 lần thứ hai lựa chọn, cơ hội nhất thử Ngụy Duyên, cơ hội hai thử Cam Ninh, cơ hội ba thử Chu Thái."

"Chuẩn bị tuyển ban thưởng 1003 thử Mã Lương. . ." Tần Phàm nói qua nói qua, phát hiện cái này ban thưởng chính mình không có dự bị hậu tuyển thử nhân tài, vạn nhất. . . Thấy lựa chọn thời gian nhanh kết thúc, Tần Phàm chỉ phải bổ sung, "Chuẩn bị tuyển ban thưởng 1003, cơ hội nhất thử Mã Lương, cơ hội hai thử Bàng Thống, cơ hội ba thử Gia Cát Lượng."

Mặc dù Gia Cát Lượng, Bảng Thống hiện tại chỉ có mấy tuổi, vậy mà trước xếp hạng chuẩn bị tuyển bên trong a, vạn nhất Mã Lương không thành công, đừng lãng phí ban thưởng cơ hội.

"Đình đông. . . Thu được Kí Chủ chỉ lệnh. Nếu như Kí Chủ đã xác định cụ thể nhân tài, như vậy là không hạn định đến cây nhờ thời gian cùng đến cây nhờ phương thức."

"Trực tiếp đến cây nhờ, càng nhanh càng tốt!" Tần Phàm chính là lúc dùng người, cũng không muốn lại đi giày vò khổ tìm kiếm.

"Đình đông. . . Hệ thống đã ghi chép có trong hồ sơ. Ban thưởng gây ra người thành công mới đưa tại ba đến bốn ngày bên trong chủ động đến đây đến cây nhờ chứa công."

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỹ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 73: nhiệm vụ lại khái

Tần Phàm ảo tưởng mấy ngày ở trong lại có mấy danh cực hạn nhân tài đến cây nhờ chính mình, trong nội tâm vui cười ung dung, vui rạo rức, khó được khen ngợi kỹ năng hệ thống một phen: "Làm tốt lắm. Nếu ít nhiều tới điểm đẹp như vậy chuyện riêng là tốt rồi!"

"Cảm ơn Kí Chủ tán dương. Kí Chủ hiện hữu kỹ năng điểm số 22 cái, còn có thể mở ra một lần Kim Bảo hòm nhiệm vụ cùng một lần bảng bạc bảo rương nhiệm vụ. Đồng dạng như vượt quá tại báo cáo nhé..."

Có thể mạo hiểm hao tổn cho thấy rất cao, Tần Phàm nhin không được oán thán.

"Cao mạo hiểm cao hồi báo." Kỹ năng hệ thống bắt đầu cổ động Tần Phàm lần nữa mở ra bảo rương nhiệm vụ, "Chỉ cần Kí Chủ vận trù thoả đáng, tự nhiên có thể nhẹ vốn, cao lợi ích thu được..."

"Ách... Nếu như bảo rương mở ra, cảm thấy rất khó khăn, là có thể hay không không chấp nhận, trả lại kỹ năng điểm số?" Tần Phàm vẫn là không yên lòng, hỏi.

"Bảo rương mở ra, Kí Chủ trong vòng một canh giờ đổi ý, thối lui còn hai phần ba kỹ năng điểm số; một canh giờ đến trong một ngày đổi ý, thối lui còn một nửa kỹ năng điểm số; vượt qua một ngày thì không lùi còn bất kỳ kỹ năng điểm số. Kỹ năng điểm số số nguyên trả, chưa đủ một chút đem không đáng trả."

Kim Bảo hòm nhiệm vụ cần 12 cái kỹ năng điểm số, trong vòng một canh giờ đổi ý cũng chỉ có thể phản hồi 8 cái kỹ năng điểm số, tổn thất 4 cái; bảng bạc bảo rương nhiệm vụ cần 10 cái kỹ năng điểm số, trong vòng một canh giờ đổi ý cũng chỉ có thể phản hồi 6 cái kỹ năng điểm số, kia 0. 66666 cái kỹ năng điểm số cũng bị kỹ năng hệ thống hô đi, đồng dạng tổn thất 4 cái.

Tần Phàm tính toán một hồi, cuối cùng đồng ý hệ thống đề nghị.

"Liên mở ra một lần Kim Bảo hòm nhiệm vụ cùng một lần bảng bạc bảo rương nhiệm vụ!"

"Đình đông... Thu được Kí Chủ chỉ lệnh. Đã thành công khấu trừ Kí Chủ 22 cái kỹ năng điểm số, hồi đoái Kim Bảo hòm một cái, bảng bạc bảo rương một cái. Kí Chủ trước mắt còn thừa kỹ năng điểm số 0 cái. Xin chỉ thị Kí Chủ, có hay không lập tức mở ra bảo rương nhiệm vụ."

"Khai mở a... Đầu khai mở a... Lại một đêm trở lại trước giải phóng rồi..." Tần Phàm tự giễu nói.

"Đình đông... Kim Bảo hòm nhiệm vụ mở ra: Kí Chủ tu tại trong thời gian chỉ định đạt tới nhất định mị lực tại. Bảo rương mở ra, trong một tháng mị lực tại đạt tới 200 điểm; hoặc trong vòng ba tháng đạt tới 300 điểm; hoặc 6 tháng bên trong đạt tới 500 điểm; trong một năm đạt tới 1000 điểm. Đặc biệt nói rõ, từng X cấp nhân tài có thể tương đương thành 6, từng cấp độ S nhân tài có thể tương đương thành 5, từng A cấp nhân tài có thể tương đương thành 4, từng B cấp nhân tài có thể tương đương thành 3, từng C cấp nhân tài có thể tương đương thành 2, từng Cấp D nhân tài có thể tương đương thành 1 điểm. Kí Chủ trước mắt có được mị lực tại 111 điểm."

Ban thường cùng trừng phạt vậy là cái gì? Đây mới là Tàn Phàm quan tâm nhất.

"Lần này Kim Bảo hòm nhiệm vụ thành công ban thường là: Hay là không cảm quyền nhân tài chủ động đến cậy nhờ Kí Chủ, hay là chỉ định nhân tài đề thăng tứ duy thuộc tính tại, hay là ban thường chính trị, mưu lược, võ nghệ sách vở, hay là hiếm có thiên phú kỹ năng, hay là cái khác vượt quá tại ban thường. Lần này Kim Bảo hòm nhiệm vụ thất bại trừng phạt là: Hay là 23 danh hiện hữu nhân tài phân loạn, hay là Kí Chủ hoặc những người khác mới tứ duy thuộc tính tại giảm xuống, hay là quên đi kỹ năng và kỹ năng đẳng cấp giảm xuống!"

23 danh nhân mới phân loạn? Lớn nhất có thể là Từ Vinh, Lý Túc, Triệu Sầm? Chỉ cần mình còn nhiều ừ phần thưởng, lại âm thầm đề phòng, vậy mà ra không được cái gì nhiều loạn.

Về phần chính mình hay là những người khác mới tứ duy thuộc tính tại giảm xuống, quên đi kỹ năng và kỹ năng đẳng cấp giảm xuống, cùng phần thưởng cực lớn lợi ích thu được so với, quả thật có thể không đáng kể.

"Tốt hơn, cứ như vậy vào. Tuyệt không đổi ý!"

"Đình đông... Bảng bạc bảo rương nhiệm vụ mở ra: Kí Chủ ba tháng bên trong chức quan đề thăng làm nhị phẩm, hoặc tước vị đề thăng làm hương hầu. Kí Chủ hiện là Tam phẩm bằng khẩu tướng quân, đều đình hầu."

Nhiệm vụ độ khó thoáng thấp xuống chút, ban thường cùng trừng phạt là không phải vậy mà tương ứng thấp xuống? Tàn Phàm hay là quan tâm hai phương diện này.

"Lần này bảng bạc bảo rương nhiệm vụ thành công ban thường là: Hay là không cảm quyền nhân tài chủ động đến cậy nhờ Kí Chủ, hay là ban thường thần binh lương câu, hay là tài hàng bảo tàng, hay là cái khác vượt quá tại ban thường. Lần này bảng bạc bảo rương nhiệm vụ thất bại trừng phạt là: Hay là quận huyện thiên tai nhân họa tổn thất cất trong kho, hay là ôn dịch náo động dẫn phát lưu dân thoát đi Lương Châu!"

Cái này hai loại trừng phạt cho thấy có thể không chế mạo hiểm, cũng có thể thông qua cái khác phương thức bù đắp.

Tàn Phàm đáp ứng

"Tốt hơn. Cứ như vậy!"

"Đình đông... Hệ thống đã ghi chép có trong hồ sơ,

Thỉnh Kí Chủ..."

Câu nói kế tiếp, Tàn Phàm liền không nhớ rõ. Chỉ nhớ rõ đầu hỗn loạn, như là ngủ rồi...

Đến lúc một người tỳ nữ vội vàng hấp tấp chạy vào, hướng phía Tàn Phàm khóc lóc kể lể nói: "Tướng quân! Tướng quân! Không xong... Không xong..."

"Vội cái gì... Cái gì không xong!" Tàn Phàm bị đánh thức, nổi giận nói, "Từ từ nói rõ ràng!"

Ô ô... Ô ô... Đem tỳ nữ bị làm cho thoáng cái khóc lên, thế nhưng nàng hay là cố lấy dũng khí, đứt quãng nói.

"Đại Phu Nhân... Đại Phu Nhân... Nàng... Nàng... Thấy đỏ lên..."

Thấy hồng? Đại Phu Nhân?

A... Vậy là địch đã xảy ra chuyện! ! Tàn Phàm trở mình liền hướng mặt ngoài chạy.

"Tướng quân... Tướng quân... Chờ ta một chút..."

Mặt trời mùa xuân viện, Tiểu Địch sân nhỏ.

Nội thất.

Tiểu Địch trên mặt trắng xám nằm ở trên giường, Lý thị (Hoàng Trung chi vợ) ở một bên cẩn thận chiếu cố, Triệu Khuê ở một bên đối với nhất cái trung niên văn sĩ dặn dò cái gì.

Vừa thấy Tàn Phàm vội vã chạy vào phòng, Triệu Khuê khí không đập một chỗ, quay đầu đối với Tàn Phàm nổi giận đùng đùng nói: "Đây là người hứa hẹn kết quả?"

Tần Phàm không phản bác được, định ở chỗ cũ, lo lắng nhìn về phía giường thêu.

"Phụ thân... Không muốn... Không muốn làm khó... Phàm ca ca..." Tiểu Dịch vùng vẫy muốn đứng dậy bảo vệ Tần Phàm, "Là ta... Chính mình không cần thận..."

Tần Phàm một hồi đau lòng, rốt cuộc cố kỵ như bất khả như vậy rất nhiều, một cái đi nhanh vọt tới Tiểu Dịch bên cạnh.

"Tiểu Dịch... Ngươi làm sao vậy?"

"Khục... Khục... Phàm ca ca... Ta... Không có việc gì..."

"Cái gì gọi là 'Không có việc gì' !! Ngươi thiếu chút nữa liền hài tử đều giữ không được! Còn gọi không có việc gì!" Trung niên văn sĩ nhin không được chen miệng nói.

Hài tử? Hài tử! Hài tử!

"Cái gì hài tử?"

"Tướng quân vậy mà không biết?" Trung niên văn sĩ biểu hiện phải vô cùng giật mình.

Tần Phàm lại là cả trái tim đều dừng lại tại "Hài tử" phía trên, nói "Đến cùng hài tử là chuyện gì xảy ra?"

"Tướng quân..." Trung niên văn sĩ chấp tay chúc mừng nói, "Hai vị phu nhân tất cả đều có tin vui..."

A!

Tần Phàm trong lúc nhất thời không có phản ứng kịp.

Trung niên văn sĩ lại nói: "Đại Phu Nhân bởi vì mệt nhọc quá độ, suýt nữa thấy hồng đê non."

Cái gì? Tần Phàm sắp sửa nổi giận.

"May mắn như bốn nhân ở, bào thai trong bụng bình yên vô sự."

Cái này nhất ức giường lên, đem Tần Phàm khiến cho chỉ cảm thấy khi thì thiên đường, khi thì địa ngục.

"Tiểu Dịch vất vả ngươi rồi. Như thế nào không còn sớm chút nói cho biết... Sau này chỉ cần an tâm điều dưỡng, mọi sự có ta!"

Triệu Khuê nhìn đến đây cũng biết chuyện riêng hữu duyên do, sắc mặt hòa hoãn lại.

"Tình xảo Tào mọi việc mặt tướng ôn hòa tận tâm tận lực, mong rằng chúa công đối xử tử tế Tiểu Dịch. Mặt tướng xin được cáo lui trước."

Lý thị vậy mà đứng dậy cáo từ.

Tần Phàm đứng dậy đưa hai người bọn họ đi ra ngoài, lại nhanh chóng trở về hướng trung niên văn sĩ càng hỏi.

"Phu nhân còn cần chú ý nào công việc?"

"Chỉ cần an tâm tĩnh dưỡng, thích hợp tiến bổ hoạt động, phải tránh thức đêm mệt nhọc..." Trung niên văn sĩ dè dặt (*không dứt) nói một tràng.

Tần Phàm lại chỉ thể nhớ rõ đại khái, đang muốn hỏi lại thành tỉ mỉ chút, nghe được tỳ nữ ngọt ngào hồi đáp, "Xuân nhi nhớ kỹ!"

Tần thuận Phàm thể phân phó: "Xuân nhi chiếu cố tốt Đại Phu Nhân..."

"Liền ngươi là lười biếng!" Tiểu Dịch trợn mắt nhìn Tần Phàm liếc một cái, lại quay đầu dặn dò: "Xuân nhi những này qua liền ít nhiều vất vả chút, cũng đi Nhạc Vi muối muối kia né nhìn xem, ít nhiều mua thêm chút tỳ nữ đồ vật."

"Xuân nhi mình bạch!"

Hóa ra cái này Xuân nhi hay là Tiểu Dịch tâm phúc, thiếp thân thị nữ.

Tần Phàm cũng biết, Tần Hán Tam quốc thậm chí toàn bộ phong kiến vương triều, tỳ nữ, cũng chính là quen thuộc xưng nha hoàn, cũng phân là đủ loại khác biệt. Tồi cao là thông phòng nha đầu, bị nam chủ nhân thu vào trong phòng, xem như non nửa cái nữ chủ nhân. Sờ dĩ chỉ là non nửa cái, là không như thiếp danh vị.

Tiếp theo chính là thiếp thân thị nữ, chủ yếu nhìn nha hoàn phục thị chủ tử địa vị tới định, địa vị tương đối cao chủ tử thiếp thân nha hoàn gọi lớn nha hoàn, không có cố định chủ tử hoặc chuyên cung cấp sử dụng niên kỷ giác tiểu gọi tiểu nha hoàn. Một ít cao cấp nha hoàn còn có thể đảm nhiệm quản sự chức vụ.

Ngược lại là không nhìn ra cái này Xuân nhi còn là cao cấp nha hoàn, vậy mà không nhìn ra ta Tiểu Địch hiện giờ tay oản nhé càng cao cường, thừa này lại đem toàn bộ châu Mục phủ sự việc quyền lực nắm giữ ở trong tay.

Phì phì... Ta Tiểu Địch cũng không nhiều như vậy tâm cơ. Nhất định là chính mình kiếp trước tranh đấu kịch nhìn qua!

Tần Phàm mình tại chỗ đổ ảo tưởng, không có đề phòng Tiểu Địch một cước đá.

"Nghĩ gì thế?"

"Không có..."

"Xuân nhi thuở nhỏ bơ vơ không nơi nương tựa, lại là thông minh nhu thuận, tự ngưởi nhập chủ Hán Trung liền theo bên cạnh ta, giúp ta quản lý trong phủ sự việc, ngày sau ngưởi nhất định phải cho nàng tìm hộ ngưởi trong sạch. . . ."

"A?"

"A cái gì a? Hẳn là ngưởi như ý nghĩ..."

"Ta không có!" Tần Phàm làm sao dám thừa nhận. Lại nói, chính mình chỉ là muốn chuyện riêng thất thân, kia có nhiều như vậy xấu xa tâm tư.

"Vậy ngưởi vừa rồi nghĩ cái đó gì sao xuất thân?" Mang thai bên trong nữ nhân chính là đa nghi như vậy không nói đạo lý.

Tần Phàm bên trái phải không phải, sút đầu mẻ trán.

"Tướng quân, cần phải theo ta đi nhìn xem Nhị phu nhân?"

Trung niên văn sĩ tiếng đối với lúc này Tần Phàm tựa như cùng Tiên Âm.

"Đúng.. Đúng.. Đi, đi xem một chút Nhạc Vĩ!" Tần Phàm nhanh chóng gọi trung niên văn sĩ đi ra ngoài.

"Hừ..."

Hai ngưởi tại Tiểu Địch bất mãn trong tiếng chạy ra mặt trời mùa xuân viện.

Đi thông Hạ Vũ các trên đường.

Tần Phàm nói: "Nhìn không ra tiểu tử ngưởi ngược lại là có chút cơ trí!"

Trung niên văn sĩ ngạo nghễ đáp: "Cũng không như nào đó chi y thuật."

Như vậy tự tin! Chẳng lẽ lại là ẩn dật dân gian nhân tài?

Tần Phàm nhất thời hưng phấn lên, nói "Không biết tiên sinh tước danh?"

"Lý đương chi!"

Không có ấn tượng a! Tần Phàm không xác định, đánh thức kỹ năng hệ thống.

"Điều tra thêm ngưởi này thuộc tính đó!"

"Kí Chủ trước mắt còn thừa 0 cái kỹ năng điểm số, không đủ để trả tiền trả tiền điều tra hạng mục."

Ách...

"Quê quán?"

"Hán Trung quận."

"Cha mẹ tước danh?"

"Thuở nhỏ là Gia sư thu dưỡng, không biết tên kiêng kị."

"Vậy ngưởi sư phó tước danh!"

"Hoa Đà, hoa nguyên tan ra."

Cái gì? Kiến An Tam thần y nhất Hoa Đà là sư phó của hần! ! !

Hoa Đà, danh? Thấu? Chữ nguyên tan ra, Tam quốc trừ danh y học nhà ta. Không bao lâu từng ở bên ngoài du học, nghiên cứu y thuật mà không cầu con đường làm quan, làm nghề y dẫu chân khắp các nơi. Hoa Đà cả đời làm nghề y các nơi, danh dự có phần, tại y học trên có nhiều phương diện thành tựu. Hần tinh thông bên trong, phụ, nhê, châm cứu tất cả khoa, đối ngoại khoa càng am hiểu.

Tần Phàm thoáng cái liền thay đổi một bộ sắc mặt, ôn hòa có thể gần đối với lý đương chi cười nói: "Đương chi a, sư phụ của ngươi hiện ở nơi nào, có bằng lòng hay không tại ta Lương Châu định Cư Hành cứu rồi "

"Sư phó làm nghề y các nơi, ta hiện tại nói không chừng hẳn ở phương nào." Lý đương chi còn nói thêm, "Bất quá... Hẳn cùng với Trịnh Biệt Giá sớm đã 'Ước pháp tam chương', nên sang năm còn có thể nơi này Lương Châu."

Trịnh Thái? Ước pháp tam chương?

Thấy Tần Phàm nhưng không rõ, lý đương chi giải thích: "Trịnh Biệt Giá từng lúc mời sư phó tại Lương Châu đại học nhà đảm nhiệm dạy, lĩnh lễ Tào lang trung liên tiếp, mỗi tháng nơi này học đường giảng bài ba lần trước mặt nhận lấy 600 kim."

Lễ Tào lang trung, thế nhưng là từ từ phẩm quan giai. Chỉ cần giảng bài ba lần liền có 600 kim, tốt như vậy chuyện riêng làm lý đương chi thở dài không thời.

"Đáng tiếc sư phó không cầu con đường làm quan, cũng không tham mộ vinh hoa người, liền lời nói dụ dỗ xin miễn. Trịnh Biệt Giá lại lấy một người người không bằng vạn người đồng lòng, thụ người lấy cá không bằng thụ người lấy cá khuyên bảo, sư phó rồi mới miễn cưỡng đáp ứng, bất quá yêu cầu cùng tướng quân 'Ước pháp tam chương'. Bởi vì đem quân đang ở thảo Đông tiền tuyến, cho nên Trịnh Biệt Giá thay ngài nhận lời hạ xuống, không biết có hay không giữ lời?"

"Đương nhiên giữ lời! Ra sao 'Ước pháp tam chương'?" Tần Phàm đương nhiên mở miệng đáp ứng.

"Thứ nhất, trôi qua tự nhiên, mọi việc đều không bắt buộc. Thứ hai, Lương Châu đại học nhà không thể làm tiêu tan, tế thế nhà (truyền thụ y thuật phân nhánh học đường) môn sinh mỗi người mỗi tháng trợ cấp nhất kim. Thứ ba, Lương Châu hàng năm tu tổ chức tặng cứu trợ. Trịnh Biệt Giá nếu là đáp ứng cái này ba chuyện riêng, ta (Hoa Đà tự xưng) liền ứng chuẩn hàng năm nơi này Lương Châu giảng bài ba ngày. Lại còn, ta chỉ đệ tử như thì nguyện ý lưu ở Lương Châu đảm nhiệm cứu quan, giáo sư y thuật, làm nghề y tế thế, ta vậy mà không ngăn trở ... nữa ngăn. Nhưng quyết không có thể chuyển hướng lối của hẳn."

Hoa Đà không hồ là đức Nghệ viện song hình cứu thánh nhân!

Tần Phàm cũng biết đối với Hoa Đà cái này bướng bỉnh tính tình người tuyệt đối miễn cưỡng như bất khả, chỉ cần là có thể vì ta sử dụng, không muốn bị ràng buộc cũng được theo hẳn đi thôi. Đây của hẳn chút đệ tử nhà, liền thu nạp vào lưu ở Lương Châu a.

Tần Phàm chân thành có lời mời nói: "Không bằng đương chi liền lưu ở châu Mục trong phủ, thụ quan ngũ phẩm liên tiếp, lương tháng năm mươi kim..."

Lý đương chi trong đôi mắt hiện lên một tia nóng bỏng, cũng rất nhanh lại phai nhạt hạ.

"Gia sư lúc rời đi, dặn dò ta đi Ích Châu là Lưu Yên khám và chữa bệnh."

"Lưu Yên? Lưu Yên làm sao vậy?" Tần Phàm nhạy bén phát giác được cái này không tầm thường.

"Năm ngoái, Lưu Yên bệnh nặng, con hẳn Lưu Chương cầu được sư phó nhập Thục vì kia khám và chữa bệnh. Có thể trong đó sớm đã bệnh nguy kịch, chỉ bất quá lấy thuốc và kim châm cứu kéo dài tánh mạng mà thôi."

"Ngươi còn muốn tiến đến khám và chữa bệnh? Còn có tin vật bằng chứng?"

"Đúng vậy. Sư phó đem cuốn sách này tín, còn có cái này Ngọc Bội cùng ta, mệnh ta nguyệt bên trong thành hàng." Lý đương chi biên nói qua biên muốn từ trong lòng ngực đào đồ vật.

Chậm đã, chậm đã. Tần Phàm đưa tay ngăn lại, quay đầu phân phó: "Tới người..."

"Chúa công!" Trong góc đột nhiên toát ra một người, chấp tay đợi mệnh nói.

"Đi mời Diêm Phổ, Quách Gia, Cỗ Hủ đến đây nghị sự. Nhớ kỹ, mặc kệ đang làm cái gì chuyện riêng, muốn bọn họ lập tức đi đến."

"Ân!"

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: đau đầu Ngụy Duyên

Diêm Phổ, Quách Gia, Cổ Hủ ba người vội vàng đi đến châu Mục phủ.

Tần Phàm trước hết để cho lý đương chi giới thiệu Luru Yên tình huống.

"Năm ngoái, Luru Yên bệnh nặng, đã không thể xuống đất, ta theo sư phó nhập Thục khám và chữa bệnh, mới có thể kéo dài mệnh đến nay. Sư phó từng nói 'Mỗi ba tháng tu kim thuốc một lần, bằng không thì sớm chiều khó giữ được. Như vậy bệnh nguy kịch, dài nhất cũng bất quá một năm quang cảnh.' "

Tần Phàm hiển nhiên quan tâm không phải cái này, Luru Yên chết sớm, kiếp trước liền từ điển nghĩa bên trong biết, Tần Phàm quan tâm là Ích Châu cục diện chính trị.

Lý đương chi tiếp tục nói: "Luru Yên con trai trưởng, Luru phạm, quan bài bên trái Trung Lang tướng. Con trai thứ hai, Luru đàn, quan bài điều trị sách Ngự Sử. Ba đứa con, Luru mạo, đảm nhiệm cái bộ Tư Mã, con út, Luru Chương, theo tùy tùng bên người. Chư Từ, Luru mạo có tài cán nhất, Luru Chương nhất là hiếu thuận, cho nên cái này hai người huynh đệ tối thành Luru Yên yêu thích, Thục trung đồn đại Luru Yên khả năng lúc này con trai thứ hai trúng tuyển một người kế thừa cơ nghiệp..."

Diêm Phổ, Quách Gia, Cổ Hủ ba người đang định hỏi Ích Châu tình hình, Trang Hạ lại vội vã chạy tới bẩm báo.

"Chúa công, bên ngoài đã đánh nhau."

Phượng Duyệt dần dần ngoại phóng lĩnh binh, Tần Phàm liền khiến Diêm Vi, Trang Hạ hộ vệ. Hôm nay chính là Trang Hạ đang trực.

Tần Phàm nói "Tình huống như thế nào?"

"Hán Thăng (Hoàng Trung tự) tướng quân thủ hạ một người Đồn trưởng, cùng sáng nay đi đến Tôn Sách, không biết vì sao chuyện riêng nổi lên xung đột, vậy mà tại châu Mục bên ngoài phủ ngay tại chỗ so với đầu!"

"Đi xem một chút!" Tần Phàm có chút tức giận, Hoàng Trung chính là trong quân tướng già, phía dưới quan quân đúng là như vậy không biết nặng nhẹ.

"Mấy người các người tiếp tục thương lượng. Đương chi chậm chút lại là Nhị phu nhân khám và chữa bệnh, đã nói ta buổi tối lại đi nhìn nàng!"

"Ân!"

Tần Phàm bước nhanh đi tới, Trang Hạ nhanh chóng chạy phía trước dẫn đường.

Châu Mục bên ngoài phủ trên đường cái.

Lại có hai tướng tất cả cười chiến mã, cầm trong tay binh khí, đang định xung phong liều chết. Hai bên đường phố, tụ họp gần trăm danh tướng trường học binh sĩ.

Bên trái người kia, năm bất quá mười bảy mười tám tuổi, đầu đội đỉnh đầu quen thuộc thép sư tử nón trụ, người mặc một bộ thiết lá tích lũy thành áo giáp, trước sau hai mặt thanh đồng hộ Tâm Kính, bên trái mang một cây cung, phải treo một túi tên, trong tay nâng cao một chỉ điểm thép thương, ngồi xuống một thớt tuyết trắng ngựa.

Bên phải người kia, hình như có 15~16 đầu năm, đầu đội đỉnh đầu phổ sương ánh sáng mặt trời chói lọi nón trụ, thân mặc một bộ lưới câu khảm hoa mai du là giáp, trước sau thủ mặt đầu chỉ tâm, một trương da cái bia cung, vài góc cái đục tiền, trong tay hoành lấy một chuỗi Đại Khảm Dao, cười chính là một thớt đỏ thẫm ngựa.

Tần Phàm vừa thấy liền trước ám nơi đây hoan hô, mặc dù không biết võ nghệ như thế nào, tiên kiến uy phong xuất chúng.

"Cũng biết giao đầu Tôn Sách người kia tính danh?"

"Mạt tướng không biết!"

Tần Phàm nghĩ nghĩ, phân phó: "Khoan đã ngăn lại, xem trước một chút người này võ nghệ như thế nào."

"Ân!"

Thi đấu nhị tướng phóng ngựa xuất kích, đến lúc châu Mực phủ đại môn ngay phía trước.

Hai ngựa tương giao, hai binh khí đều phát triển.

Nói đao kia đem phần nộ, luân trong tay đại đao, thúc ngựa tới chiến; cầm thương kia đem khoe uy, về trong tay thần thương tới đón.

Nhị tướng tương giao, tất cả đánh bạc bình sinh bốn sự. Có qua có lại, vừa đi một hồi. Bốn mảnh cánh tay tung hoành, tám chi móng ngựa phân loạn.

Hai cái tranh đấu nơi này hơn năm mươi hợp, chẳng phân biệt được thắng bại, phía sau cửa Tàn Phàm đều nhìn đến ngây dại.

Tàn Phàm thủ hạ Điện Vi, Hoàng Trung đều là võ nghệ siêu phàm chi tướng, dĩ vãng xuất chiến đều là nghiền ép thức chém giết địch tướng, duy nhất một lần đối chiến cùng đẳng cấp Lữ Bố lại là tam tướng đều xuất hiện, Tàn Phàm còn ở bên cạnh ngôn ngữ trợ công, càng đấu một chút cũng không đặc sắc, dáng vẻ này hai người này như thế Kỳ Phùng Địch Thủ đem gặp lương tài.

Hai bên chúng tướng sĩ nhìn, cho thấy hoan hô cuồng quit. Trước trận bên trên bọn lẫn nhau nghị luận nói: "Chúng ta làm hơn nhiều năm Bình, đã từng ra mấy bị chinh, chưa từng thấy bức này một đôi mãnh tướng chém giết!"

Trang Hạ cũng nhin không được nữa kêu một chút: "Hiếu chiến!" Trong lòng lại sợ hai hồ tranh chấp, tất có nhất tổn thương, cuồng quit ra ngoài hô: "Hai vị tướng quân dừng tay!"

Hai tướng lực đạo nặng hơn vài phần.

Lại qua non nửa vang, Hoàng Trung nghe hỏi vội vàng chạy đến, hô:

"Bá Phù tướng quân dừng tay!"

"Văn Trường nhanh chóng lui ra!"

Hai tướng chính cang đấu cao hứng, tất cả căn mặt mũi mặt, chỗ đó chịu hồi mã.

Hoàng Trung giận dữ, thuận tay từ một bên xem nào nhiệt binh lính trong tay quơ lấy một chuôi đại đao, liền gia nhập chiến đoàn.

Keng..

Keng..

Lưỡi mác tiếng va đập, hai tướng vậy mà tất cả bị hợp lại đánh lui,

Hai người đều là mặt mũi tràn đầy kinh ngạc.

Hoàng Trung lạnh lùng nói: "Còn đây là châu Mực phủ đệ, còn dám làm càn, đừng trách Hoàng mỗ dưới đao vô tình!"

"Người chính là cái kia Lương Châu đệ nhất dũng tướng Hoàng Trung, Hoàng Hán Thăng?"

"Tướng quân..."

Hai tướng từng người thu trong tay quân khí, siết ngồi xuống ngựa, tất cả chạy về bốn trận, lập tức tại châu Mực ngoài cửa lớn.

Tàn Phàm nhưng không có ý định hiện thân, nghĩ xem trước một chút Hoàng Trung xử trí như thế nào việc này.

"Tự nhé, lĩnh Bá Phù tướng quân gặp mặt chúc công!" Hoàng Trung phân phó hoàng tự dẫn Tôn Sách đi gặp Tàn Phàm. Hoàng tự hiện đã mười ba tuổi, thân thể cao lớn cường tráng, một thân võ nghệ cang quá thành Hoàng Trung chân truyền, là lấy Hoàng Trung thành Tàn Phàm cho phép, đưa hấn mang theo trên người, truyền thụ hành quân tác chiến tri thức.

"Ân!" Hoàng tự vội vàng nhận lời nói, chạy chậm đến, hướng phía Tôn Sách chấp tay hành lễ, nói: "Thỉnh Tôn Tướng quân theo ta đi cầu kiến chúc công..."

"Cũng tốt!" Tôn Sách hơi suy nghĩ một chút, liền gật đầu đáp ứng, theo hoàng tự hướng châu Mực phủ đại môn đi đến. Phút cuối cùng, lại quay đầu lại hướng phía cùng hấn đối chiến kia đem mỉm cười, "Người được đẩy hôm nào sẽ tìm người tỷ thí, nhất định phải phân ra cái cao thấp!"

"Tới thì tới, ai sợ ai!"

Cho dù chủ tướng ở bên, áo bào trắng tiểu tướng vậy mà không muốn rơi xuống khí thế.

Hoàng Trung không khỏi giận dữ: "Còn muốn thị võ tư tranh đấu, tới a, cùng ta bắt lại!"

Vài người thân binh một loạt mà đi, đến chế trụ áo bào trắng tiểu tướng.

Áo bào trắng tiểu tướng vậy mà không phản kháng, chỉ là khiêng đầu hô to: "Một người như thế nào tư tranh đấu? Hết lần này tới lần khác do ta gánh trách, tướng quân, người xử phạt bất công!"

Hoàng Trung ánh mắt híp lại, một cái nho nhỏ Đồn trưởng, không cầu xin mệnh, cũng dám chỉ trích chính mình bất công, quả nhiên là chán sống.

"Ngụy Duyên, ta làm người hộ tống ngựa hoàng một nhà gặp mặt chúa công, người dám đem ném ở cầu hiền quán, cùng người tại châu trước cửa phủ tư tranh đấu. Sớm đề cho người cương quyết bước bình, là một đầu đầu. Lần này còn dám cãi lời bên trên mệnh, không giết người tại sao chính quân kỷ. Bắt giữ lấy đầu phò, ngay tại chỗ hành quyết!"

Ngụy Duyên bị đẩy tới đầu phò, cưỡng ép quỳ trên mặt đất, một người đao phủ thủ đem sắc bén dao bầu giơ lên cao cao, nhắm ngay Ngụy Duyên cái cổ.

Ngụy Duyên nhắm mắt lại, thấp giọng thở dài, "Không nghĩ được ta Ngụy Duyên lại chết ở chỗ này."

Cái này lúc này, phía sau cửa truyền đến hô to: "Dưới đao lưu lại người!"

"Chúa công..."

Mấy tên lính đem Ngụy Duyên đẩy đi vào, đưa hấn quỳ xuống, Tàn Phàm lạnh lùng nhìn hấn nói: "Nói đi! Người có không phục, cứ việc nói ra ngoài."

Ngụy Duyên tìm được đường sống trong chỗ chết, cảm kích nhìn Tàn Phàm liếc một cái, lúc này mới trầm giọng nói: "Ty chức là không nên đem ngựa hoàng một nhà nhét vào cầu hiền quán, nhưng này là ngựa hoàng bản thân yêu cầu, nói là 'Tự lại bãi phóng bạn cũ, là được ở lại cầu hiền quán'. Ty chức vậy mà không nên cùng người tại châu Mục trước phủ tư tranh đấu, có thể Tôn Sách nói ta Lương Châu không người, không dám ứng chiến, ta khí bất quá..."

Người là cảm thấy để mình hộ tống là không biết trọng nhân tài, mượn cơ hội tại châu Mục trước phủ thi đấu, nghĩ lấy vũ dũng hấp dẫn chúa công chú ý a. Tàn Phàm vậy mà không nói ra Ngụy Duyên điểm này tiểu tâm tư.

Ngụy Duyên này xác thực nghĩ ra đầu, không muốn khuất cư nhân hạ. Nhưng muốn nói hấn thân như phản cốt, sớm muộn gì phản nghịch, vậy mà thật sự là quá vô đoán, vô duyên vô cớ oan uổng hấn. Tàn Phàm thủ hạ một lòng đến lúc đem quân lại không chỉ hấn Ngụy Duyên một cái, chỉ có thủ hạ mọi người tích cực tiến thủ, Lương Châu năng lực ngày càng cường thịnh.

"Tướng quân thứ tội, Thiếu Tướng Quân (chỉ Tôn Sách) tuyệt không phải cố ý mạo phạm. Chỉ bất quá quân nhân tâm tính, thấy Lương Châu lương tướng như mây, nhất thời ngựa nghề khó nhịn, rối loạn một tắc vuông. Mong rằng tướng quân rộng lòng tha thứ..." Tôn Sách sau lưng, lờ ra một người, Tàn Phàm nhận biết, chính là Tôn Kiên tử đại gia đem đứng đầu Trình Phò, thay Tôn Sách hướng Tàn Phàm bồi tội nói.

Hoàng Cái vậy mà tỉnh ngộ lại, vụng trộm đẩy một chút Tôn Sách. Tôn Sách lúc này mới đến chấp tay nói: "Thúc... Phụ... Chết... Nhé, càn rỡ thô lỗ, mong rằng... Thúc phụ... Thứ lỗi!"

Tôn Sách đều gọi hô chính mình thúc phụ, Tàn Phàm tự nhiên cũng không nên lại dự kiến tính toán, liền nhìn Hoàng Trung, do hấn phán quyết.

Nhất thời an tĩnh lại, Hoàng Trung suy nghĩ một chút, nói, "Tôn Sách, Ngụy Duyên hai người châu Mục phủ tư tranh đấu, tất cả trọng trách hai mươi quân côn. Tôn Sách chính là bên ngoài đem, ở xa tới là khách, tạm không chịu được hình; Ngụy Duyên hai tội cũng phạt, đánh vào đít ba mươi quân côn, cách chức là tốt!"

Tôn Sách lại không lĩnh tình, cười nói: "Tư tranh đấu sự tình bởi vì ta lên, tự nên cùng nhau bị phạt!" Nói xong, không để ý Trình Phò, Hoàng Cái ám chỉ ngăn trở, còi chiến giáp áo bào, "Đánh đi!"

Tàn Phàm trong nội tâm lớn khen, hơi hơi ngách đầu.

Khó trách trong lịch sử Tôn Sách thế tự tập nhiều như vậy dũng tướng, Tiểu Bá Vương dám làm dám chịu, ngay thẳng hào sảng, xác thực mị lực vô cùng.

Hoàng Trung thấy Tàn Phàm vậy mà gật đầu đồng ý, vậy mà không hề bắn khoăn, nhẹ nhàng dương tay, chúng thân binh đem hai người đẩy ra, một mảnh bùm bùm đừng đừng trọng đập.

"Hán Thăng..."

"Có mặt tướng!" Hoàng Trung đáp.

"Lương Châu chính là lúc dùng người, ta có chuyện quan trọng khiến Ngụy Duyên đi làm, liền khiến hấn nơi này Trang Hạ thủ hạ đảm nhiệm cái đội ti lệ, vừa vặn!"

"Mặt tướng lĩnh mệnh."

Chúa công đây là vừa ý Ngụy Duyên này, nếu như xem hiểu Tàn Phàm tâm tư, Hoàng Trung vậy mà vui vẻ đáp ứng: "Ngụy Duyên! Về sau người chính là Lang Nha doanh đội ti lệ, không hề lệ thuộc giáo úy doanh."

"Chúa công ân cứu mạng, Ngự Duyên vô cùng cảm kích!"

"Được rồi... Chậm chút thời điểm đi tìm lý đương chi, còn có Quách Gia. Bọn họ là có sắp xếp..."

"Ân!"

Ngự Duyên thi lễ một cái, thủ hạ sĩ tốt diu hần lui xuống.

"Bá Phủ, Hán Thăng, mà lại nơi này trong sảnh sau đó..." Tần Phàm phân phó, "Đi mời công nghiệp (Trịnh Thái tự), văn công (Trịnh Hồn tự), Từ Mậu (Diêm Phô tự), Từ Kiều (Trương Tùng tự) đến đây nghị sự..."

"Ân!" Một người thân vệ đáp.

Trang Hạ sớm đã nhìn nhin một bụng, nhìn chuẩn mọi người xa hơn một chút một lát, hần nhanh chóng tiến đến Tần Phàm bên người, kêu khổ nói: "Cái này nổi danh đau đầu, chúa công như thế nào ném đưa cho ta?"

Tần Phàm vỗ vỗ Trang Hạ bờ vai, khẽ cười nói: "Hần không phải đau đầu, tương lai có một ngày, hần sẽ trở thành uy chấn một phương Đại Tướng, ta sẽ không nhìn lầm hần."

Trang Hạ gãi gãi đầu, dường như Tần Phàm đã nói như vậy Hoàng Trung, vậy mà nói như vậy qua Từ Vinh, dường như cái này uy chấn một phương có chút quá giá rẻ.

Tần Phàm phảng phất minh bạch hần vò đầu ý tứ, trùng điệp một chương vỗ vào trên vai của hần, tức giận nói: "Còn không thu xếp người tân thủ hạ lại, xem hần tổn thương thế nào, phía trên một chút thuốc gì gi đó, nhanh đi!"

Trang Hạ nhếch miệng đi ra, Tần Phàm hai tay bắt chéo trước ngực, ngửa đầu trở về chỗ hôm nay thu hoạch, có một loại thu hoạch ngoài ý muốn kinh hi.

Đây chính là Ngự Duyên a! Trong lịch sử Gia Cát Lượng nếu nghe hần nước buổi trưa cốc duy trì Trường An chi kế, lịch sử có lẽ liền thật sự cũng bị cải biến.

Hần tại trong quân đội quan hệ nhân mạch không tốt, nhất là cùng thủ trưởng quan hệ ác liệt, là trong quân nổi danh đau đầu, truy cứu nguyên nhân căn bản, chính là của hần tâm tính cao ngạo, xem thường những cái này tầng dưới cùng quan quân cùng sĩ tốt, khinh thường tại cùng bọn họ làm bạn. Nhưng hôm nay hần lại bởi vì kỹ năng hệ thống nhiệm vụ ban thưởng, sớm đến cậ nhờ nơi này Tần Phàm dưới trướng, vận mệnh của hần chắc chắn là một cái khác lần phong thái.

Tuy bị đánh ba mươi quân côn, chức quan còn giảm cấp một, nhưng nằm ở trên giường Ngự Duyên lại thấy được hi vọng, hần rốt cục tiến nhập chúa công tâm mắt.

Vừa rồi chúa công còn nói có chuyện quan trọng để ta đi làm, có thể hay không sau này muốn trọng dụng ta? Càng muốn, Ngự Duyên trong nội tâm càng là sáng sủa, trong lòng của hần đối với tương lai tràn ngập chờ mong.

Chúa công, ta Ngự Duyên quyết sẽ không khiến người thất vọng đấy!

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỹ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 75: nên hổ còn phải hổ

"Đình đông... Chúc mừng Kí Chủ đạt được nhân tài một người: Ngự Duyên, phẩm chất đánh giá: S, ban thưởng kỹ năng điểm số 5 cái, Kí Chủ trước mất kỹ năng điểm số 5 cái."

"S008, Ngự Duyên. Trước mất thuộc tính: 16 tuổi, tinh lực 171, khí lực 31. Chỉ huy 86, vũ lực 89, trí lực 80, chính trị 49. Vật lý né tránh 11%, kỹ năng né tránh 12%. Kỹ năng không có. Lớn nhất có thể học kỹ năng mấy hạn định là 4 cái."

Trên đường, Tần Phàm thu được Ngụy Duyên thuận phục ban thưởng. Lúc này Ngụy Duyên vẫn còn trưởng thành kỳ, xa không có đạt tới diễn nghĩa, độc trấn Hán Trung tám năm thì đình phong thuộc tính. Bất quá lại vượt qua Hàn Hạo, Phương Duyệt đám người, trở thành Tần Phàm dưới trướng, kẻ Hoàng Trung, Từ Vinh, Nghiêm Nhan về sau ba hạng thuộc tính tại (chỉ huy, vũ lực, trí lực) tám mươi trở lên võ tướng, tương lai đem có thể trấn thủ một phương.

Một đoàn người một đường thẳng đến phòng nghị sự.

Lúc Tôn Sách đám người ngồi vào chỗ của mình, Tần Phàm phân phó thị nữ dâng trà thơm.

Một chung trà uống bỏ đi, Tần Phàm thấy chung không nói được lời nào. Thấy Tôn Sách tựa hồ kiềm nén không được, nói "Hiền chất đối với trà này giống như có bất mãn?"

Tôn Sách đang muốn đến trả lời, lại bị một bên Trình Phổ vượt lên trước đáp: "Trà này rất tốt, chúng ta có chút thỏa mãn!"

"Như thế, liền uống một chung!" Tần Phàm giơ lên chén trà, mà mệnh lệnh thị nữ lại vì mọi người tục trà.

Nghe vậy, Tôn Sách mắt nhìn Trình Phổ, liền không tốt nói nửa lời nói, vì vậy mở miệng nói: "Đa tạ... Thúc phụ!"

Lại một chung trà, mọi người đều có tâm tư, Tôn Sách lại càng là thỉnh thoảng ngó ngó Tần Phàm. Nhưng mà Tần Phàm thấy chung bảo trì một bộ tình tế phẩm trà bộ dáng, nhìn Tôn Sách trong nội tâm nhất thời không có lực lượng.

Rốt cục, gấp gáp Tôn Sách hay là không để ý Trình Phổ một lần lại một lần ám chỉ, thốt ra: "Không đối gặt thúc phụ, tiểu chất có việc muốn nhờ."

Vẫn bị làm cho mở miệng trước a, kẻ xuyên việt phúc lợi liền này một ít tốt hơn, tình hình chung hay là biết được một chút. Tần Phàm chính là ung dung Tôn Sách việc này là muốn lấy ngọc tỷ đổi lấy quân tốt, phản hồi Giang Đông báo thù cùng cách khác cơ nghiệp. Cho nên, sớm cùng thủ hạ mưu sĩ định ra ứng đối kẻ sách.

"Hiền chất nhưng thỉnh nói thẳng!"

Nếu như Tần Phàm mở miệng, Tôn Sách liền không cần chờ nữa. Đứng dậy tiếp nhận Hoàng Cái đưa lên bao bọc, hai tay nâng đến Tần Phàm trước người, lời nói: "Gia phụ chi tử, cùng vật ấy có quan hệ!"

Nguyên lai.

Ngày ấy, Tôn Kiên cứu hoàng cung hòa, đem lều lớn thiết lập tại xây dựng: điện cơ. Ban đêm, như quân sĩ báo cáo: "Điện nam trong giếng phóng ra ngũ sắc hào quang." Tôn Kiên sai người hạ tỉnh, kiểm ra một cái găm túi. Mở ra găm túi, bên trong có cái màu son hộp, khóa khóa vàng. Mở ra hộp, lại là ngọc tỷ, phương viên bốn tấc, trên có khắc ngũ long trào uốn éo, bên cạnh thiếu một góc, khảm bỏ hoàng kim.

Tôn Kiên hỏi Trình Phổ đây là cái gì. Trình Phổ nói đây là truyền quốc ngọc tỷ, vốn là Sở quốc Hòa Thị Bích, về sau lưu lạc Triệu quốc, Tần Thủy Hoàng chiếm đoạt sáu quốc, thành cái ngọc bích này, tại hai mươi sáu năm mệnh thợ khéo mài là ngọc tỉ, Lý Tư khắc dấu "Thụ mệnh với thiên, đã thọ Vĩnh Xương" tám chữ, tần vong, Từ Anh đem ngọc tỉ hiến cho Hán cao tổ Lưu Bang. Vương Mãng soạn hán, hiểu nguyên thái hậu dùng ngọc tỉ đập Vương Tầm, tô hiến, đục mất cái góc, dùng hoàng kim khảm bỏ. Sáng Vũ Đế Lưu Tú tại thích hợp dương quang lần nữa tại đây ngọc tỉ, truyền cho tới bây giờ. Mười thường tùy tùng chi loạn, mất đi tại đây ngọc tỉ.

Trình Phổ liền khích lệ Tôn Kiên đã thành bảo vật này, liền ứng chạy nhanh triệt binh quay về Giang Đông. Tôn Sách tự hạ lệnh không cho phép tiết lộ việc này. Bộ hạ của hắn lại có một cái Viên Thuật hương thân, vội trộm đem việc này báo cáo Viên Thuật. Tôn Kiên chào từ biệt, nói là thân thể có bệnh, muốn lui binh quay về Giang Đông. Viên Thuật nói: "Tướng quân môn sinh chính là ngọc tỷ bệnh!" Tôn Kiên thề thề không thừa nhận, Viên Thuật khiến kia quân sĩ làm chứng, Tôn Kiên muốn giết kia quân sĩ, Nhan Lương, Văn Sừ rút kiếm bảo hộ, Trình Phổ, Hoàng Cái, Hàn Đường vậy mà rút kiếm đối với trị.

Chư hầu khích lệ khai mở hai bên, Tôn Kiên dẫn người ngựa rồi đi Lạc Dương. Viên Thuật cấp Kinh Châu thích sứ Lưu Biểu viết một phong thư, khiến Lưu Biểu nửa đường chặn lại ngọc tỷ.

Kinh Châu thích sứ Lưu Biểu, chữ Cảnh Thăng, cùng Trần Tường, phạm bàng, lỗ dục, phạm Khang, đàn ngao, trương kiện, sầm? y được xưng giang hạ Bát tuần, như khoái lương, Khoái Việt, Thái mạo đám người phụ tá. Hắn đón đến Viên Thiệu thư, liền mệnh lệnh Khoái Việt, Thái mạo dẫn một vạn đội ngũ đoạn Tôn Kiên.

Tôn Kiên mệnh Hoàng Cái đại chiến Thái mạo, đem Kinh Châu quân sát bại, đang muốn tiến lên, Lưu Biểu lại tự mình suất quân chạy đến, đem người của Tôn Kiên ngựa đoàn đoàn bao vây, hai bên đại chiến một trận.

Trình Phổ đội tướng lĩnh bảo hộ Tôn Sách liều chết giết ra lớp lớp vòng vây, đội ngũ đã chiết giá hơn phân nửa, trốn về Giang Đông, từ nay về sau cùng Lưu Biểu kết xuống cừu hận.

Viên Thuật tại Nam Dương để cho ca ca Viên Thiệu đạt được Ký Châu, liền phái người hướng Viên Thiệu muốn một ngàn con ngựa, Viên Thiệu không cấp, từ đó huynh đệ bất hòa. Viên Thuật lại phái người hướng Lưu Biểu mượn lương thực hai mươi vạn thạch, Lưu Biểu vậy mà không cấp. Viên Thuật liền viết xuống thư, phái người đưa cho Tôn Kiên, khiến Tôn Kiên đánh Kinh Châu, hắn đi đánh Ký Châu.

Tôn Kiên đón đến thư, muốn phát binh báo thù, Trình Phổ khuyên hẳn không nên tin Viên Thuật, hẳn công bố là báo thù không trông cậy vào Viên Thuật tương trợ, liền cánh Hoàng Cái an bài chiến thuyền, cài đặt lương thảo chiến mã, chọn lựa ngày tốt phát binh. Lưu Biểu biết được tin tức này, triệu tập văn võ thương nghị đối sách. Khoái lương nói: "Chúa công có thể khiến Hoàng Tổ hoa tiêu đường sông hạ Bình là đi đầu, chúa công tì lệ Kinh Tương đại quân trợ giúp. Tôn Kiên vượt qua giang tác chiến, không có đất dụng võ."

Tôn Kiên như bốn con trai, đều là Ngô Phu Nhân chỗ môn sinh. Con trai cả danh Tôn Sách, chữ Bá Phù; Nhị nhi danh Tôn Quyền, chữ Trọng Mưu; Tam nhi danh tôn dục, chữ thúc bật; Tứ nhi danh tôn cứu, chữ quý tá. Tôn Kiên đệ nhị phòng phu nhân là muội muội của Ngô Phu Nhân, sinh ra một trai một gái. Lốp gọi tôn lãng, chữ sáng sớm tốt lành; nữ gọi tôn nhân. Tôn Kiên lại cho làm con thừa tự Du thị một đứa con, danh tôn thiêu, chữ công lễ. Tôn Kiên đệ đệ gọi Tôn Tinh, chữ ấu đài. Tôn Tinh tì lệ thế hệ con cháu bá tại trước ngựa, khích lệ Tôn Kiên không muốn là Báo nhất thời chi cừu, khinh suất dụng binh, Tôn Kiên không nghe.

Tôn Sách muốn đi theo phụ thân xuất chinh, Tôn Kiên đã đáp ứng. Tôn Kiên tì lệ chiến thuyền giết đến phiến thành, Hoàng Tổ mệnh lệnh loạn tiền vọt tới. Tôn Kiên mệnh lệnh binh sĩ nằm ở trong thuyền, khiến chiến thuyền vắng lại bơi lộ. Ba ngày sau, Hoàng Tổ tiền bản xong, Tôn Kiên khiến quân sĩ nhỏ xuống trên thuyền tiền, bản về phía trên bờ. Hoàng Tổ duy trì không được, chỉ phải bại lui. Tôn Kiên thừa thắng đồ bộ, xua quân truy sát.

Tôn Kiên vây khốn Tương Dương, cứu công không được. Một ngày, gió lớn đột nhiên thổi đoạn soái kỳ. Hàn Đương cho rằng là điềm không may, khích lệ Tôn Kiên lui binh, Tôn Kiên không chịu. Khoái lương lập kế hoạch, khiến Lữ công dẫn người ngựa lại hiện sơn bố trí mai phục, có thể đánh chết Tôn Kiên. Đêm đó, Lữ công tì lệ 500 đội ngũ giết ra thành, thẳng đến hiện sơn. Tôn Kiên cảm thấy Báo, tì lệ ba mươi danh kỵ binh truy kích. Lữ công thấy Tôn Kiên đến nơi, sai người ném thạch bản tên, đem Tôn Kiên bắn ra Vạn Tiễn Xuyên Tâm, chết dưới ngựa, năm gần 37 tuổi. Hơn ba mươi cười không một người còn sống.

Tôn Sách nói xong, ngừng đầu nhìn thấy Tàn Phàm một bộ đã tính trước bộ đáng, tiếp tục nói: "Tại đây chính là cái kia truyền quốc ngọc tỷ. Hiện giờ dâng cho thúc phụ, hy vọng có thể đổi lấy binh mã là gia phụ báo thù!"

Nói xong, Tôn Sách quỳ một chân trên đất.

Tàn Phàm vội vàng đứng dậy nâng dậy Tôn Sách nói: "Hiện chất chớ để như thế, vật ấy chính là cha ngươi đoạt được, là thúc như thế nào lấy chi!"

"Thịnh tướng quân thành toàn!" Sau đó Trình Phổ, Hoàng Cái hai người cũng một chỗ bái nói.

"Chư vị mau mau xin đứng lên! Văn Thai huynh chi cừu ta tuyệt đối sẽ không làm việc không để ý tới!" Tàn Phàm hạ thấp người ý bảo mọi người đứng dậy.

"Thúc phụ...?" Tôn Sách còn muốn nói điều gì, lại bị Tàn Phàm dùng sức nâng dậy.

"Hiện chất an tâm một chút chớ táo, đợi mấy vị tiên sinh đến sau khi thương nghị lại định. Bất quá trước đó, là thúc còn muốn tận mắt nhìn xem cái này truyền quốc ngọc tỷ, có thể?" Tàn Phàm nâng dậy Tôn Sách nói tiếp.

"Thúc phụ muốn xem chi, tiểu chất cái này liền mở ra!" Tôn Sách vội vàng bổ sung.

Tôn Sách trong nội tâm cho rằng, chỉ cần Tàn Phàm muốn nhìn, vậy như lấy được dục vọng, mượn binh sự tình tất nhiên thể thành. Kỳ thật Tàn Phàm chẳng qua là muốn nhìn một chút cái này truyền quốc ngọc tỷ đến tột cùng là không phải kiếp trước trên sử sách ghi lại như vậy!

Lúc Tôn Sách mở ra hộp gấm, dù là sớm như chuẩn bị tâm lý Tàn Phàm, trong mắt cũng hiện thị rõ vẻ tham lam. Bất quá loại này thần sắc chớp mắt tức thì, nhìn Hoàng Cái đám người âm thầm kính nể!

Truyền quốc ngọc tỷ chính là phụng Tàn Thủy Hoàng chi mệnh chỗ nhìn, bị coi là vương triều chính thống biểu tượng. Trong đó phương viên bốn tắc, bên trên nữ trảo ngũ long, chính diện khắc như Lý Tư chỗ sách "Thụ mệnh với thiên, đã thọ Vĩnh Xương" tám chữ triện, để làm "Hoàng quyền thần thụ, chính thống hợp pháp" chi tín vật.

, các thời kỳ Đế vương đều lấy thành tại đây ngọc tì là phù ứng, phụng như kỳ trân, quốc trọng khí. Có được thì biểu tượng trong đó "Thụ mệnh với thiên", mất chi thì biểu hiện trong đó "Vận số đã hết". Bình thường trèo lên đại vị mà không có tại đây ngọc tì người, tất bị mĩa mai là "Bỏ trống hoàng đế", hiển lộ lực lượng chưa đủ thực hiện thế nhân chỗ khinh miệt. Bởi vậy liền thúc đẩy muốn mưu đại báo hạng người người tranh ta đoạt.

Tuy ngọc tỷ đang ở trước mắt, nhưng Tàn Phàm thủy chung vô dụng tay đi lấy, mục quang ngăn ngừa ngưng mắt nhìn, liền ý bảo Tôn Sách thu giấu đi. Vật này Việt thiếu người biết càng tốt, lan truyền ra ngoài một cái thụ người nắm thóp, trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích.

Thời gian chừng nửa nén hương, Trịnh Thái, Trịnh Hồn, Diêm Phổ, Trương Tùng bốn người dắt tay nhau chạy đến.

Tại cùng mọi người nhất nhất chào, Tàn Phàm liền đem Tôn Sách mượn binh sự tình nói ra. Hít một hơi thật sâu, Tàn Phàm liền đi thẳng vào vấn đề đi thẳng vào vấn đề, nói "Bốn vị tiên sinh, Bá Phù muốn lấy 'Truyền quốc ngọc tỷ' mượn binh ngựa nhằm báo thù thù cha, chư vị ý như thế nào?"

Lời vừa nói ra, Tôn Sách khẩn trương nhìn bốn người, bị Tàn Phàm nề trọng tâm phúc, tuyệt sẽ không là bình thường hạng người.

Tàn Phàm nói tuy đơn giản, thế nhưng quanh năm đi theo tại Tàn Phàm bên người mấy người, nhạy bén bắt được những lời này, Tàn Phàm chỗ biểu đạt ý tứ.

Luận sự mà nói, Lưu Biểu cùng Tàn Phàm tám gậy tre đều đập không đến, mà Tàn Phàm cùng Tôn Kiên tương đối mà nói chỉ là thân cận một chút, trên

miệng "Huỳnh đệ chi giao" mà thôi, chưa nói tới cái gì vượt qua thử thách giao tình.

Thế nhưng liền thế cục trước mắt mà như vậy, nếu như giúp đỡ Tôn Sách tại phía nam quật khỏi, đối với Tần Phàm như trăm lợi mà không có một hại, địch nhân địch nhân liền là bằng hữu, đây là Tần Phàm thường xuyên giắt ở bên miệng lời nói.

Bốn người lập tức đã minh bạch Tần Phàm ý tứ, đây là hạ quyết tâm muốn đến đỡ Tôn Sách, chỉ bất quá muốn hung hăng trước hồ Tôn Sách một thanh. Bởi vì đây mới là Tần Phàm trước sau như một bản sắc.

Đối với cái này một chút, Lương Châu một đám mưu sĩ sớm đã đạt thành nhất trí. Rõ rệt giúp đỡ Tôn Sách báo thù, ám thì là khiến hấn tại phía nam kiểm chế Lưu Biểu, thậm chí bao gồm Viên Thuật, cùng với Tào Tháo!

Những thứ này là phù hợp trước mắt lợi ích. Chỉ là, cụ thể cấp cho Tôn Sách bao nhiêu nhân mã, nhất thời bán hội hai người khó có thể bóp chuẩn Tần Phàm tâm tư.

Diêm Phổ theo Tần Phàm thảo Đồng một nhóm, càng thêm rõ ràng Tần Phàm bố cục mưu đồ, vì vậy ném gạch dẫn Ngọc Đạo: "Không đối gạt tướng quân, Ích Châu Lưu Yên giết ta quân sư Đại Tướng, ta Lương Châu ít ngày nữa sắp xuất hiện Binh báo thù. Có thể Tôn Văn đài một đời hào kiệt, cùng chúa công huỳnh đệ chi giao, lại sao nhẫn Tạ Bá Phù quyền quyền hiếu tâm. Ý ta lấy là có thể mượn binh một vạn!"

Như Diêm Phổ lên tiếng, còn lại ba người vậy mà đã minh bạch trong đó ý tứ, Tần Phàm gọi mấy người bọn họ đến đây hoàn toàn chính là làm rối, hiển nhiên nhà mình chúa công trong nội tâm sớm có so đo!

Vì vậy Trương Tùng cho rằng, cho dù mượn binh vậy mà không thể vượt qua ba ngàn số lượng. Rốt cuộc Lương Châu quận cần đóng quân, kia cái quận cần phòng thủ. Trương Tùng từ Hán Trung một mực đàm luận nơi này gần chặt quận, nói Tôn Sách đám người cũng xấu hổ không thôi. Lương Châu như thế khó khăn, chúng ta rõ ràng còn tới mượn binh?

Trịnh Hồn lại từ tình, lý, nghĩa, lợi các phương diện, lực khích lệ Tần Phàm mượn binh, lại lập tức bị nhà mình huỳnh trưởng Trịnh Thái phản bác, mượn binh có thể, kia lương thảo binh khí đồ quân nhu do ai gánh nặng? Tôn gia đánh mất Trường Sa quận, không chỉ thảo Đồng liên kết đồng minh thì hứa hẹn công tước không có đưa tới, lần này là không phải còn muốn Lương Châu trợ cấp thuế ruộng chinh chiến?

Bốn người ý kiến phát sinh chia rẽ, liền mỗi người phát biểu ý kiến của mình, theo lý cố gắng bắt đầu rồi tranh luận.

Gặp tình hình này, Tần Phàm chau mày, kỳ thật nội tâm trong bụng nở hoa.

Không phải Tần Phàm lúc này không nguyện ý mượn binh ngựa cấp Tôn Sách, chỉ là quốc cùng quốc lúc trước không có vĩnh viễn tình nghĩa, chỉ có Vĩnh hằng lợi ích.

Lương Châu, đây là tại phòng ngừa chu đáo.

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: hồ tới Cam Ninh

Ngay trước Tôn Sách đám người mặt, Lương Châu quân tướng đem trọn cái chiến trận động viên toàn bộ đỡ ra, không có chút nào giữ lại, khiến cho Hoàng Cái đội biết Binh người cũng nhìn ra Tần Phàm khó xử.

Khục khục, Tần Phàm ho khan hai tiếng, trong phòng nghị sự lập tức an tĩnh lại.

"Binh muốn mượn, thuế ruộng cũng phải chi trợ." Tần Phàm lời ấy làm Tôn Sách đám người đại hỉ, nhưng ai biết Tần Phàm chuyển giọng, lại nói: "Chỉ là ta Lương Châu xác thực có chỗ khó, hiện chất còn phải thông cảm."

"Thình tướng quân nói rõ!" Trình Phổ vội vàng dò hỏi.

"Đức Mưu chớ sợ, đợi mấy vị tiên sinh tính toán tính toán." Tần Phàm tốt hơn chữ trấn an Trình Phổ.

"Chúa công, đây là 'Lương thảo hao tổn' ..." Trương Tùng sớm có chuẩn bị, trình lên nhất sách thư từ.

"Lương thảo hao tổn" bất quá là Tần Phàm cùng Trương Tùng ước định mật hiệu. Tần Phàm sớm mệnh lệnh Hoàng Trung, Phương Duyệt đội võ tướng, tiếp cận Tôn Sách đi theo nhân viên, thành tới tên của bọn hắn, chức quan, nhân cơ hội truyền đưa cho Trương Tùng.

Tần Phàm lần lượt nhìn xem phía trên này tin tức, tìm xem yêu cầu người.

Trình Phổ, cai bộ Tư Mã.

Hoàng Cái, cai bộ Tư Mã.

Hai người này Tần Phàm không động qua một tia tâm tư. Bởi vì động vậy mà bạch động, Tần Phàm không cần hoài nghi qua bọn họ đối với Tôn thị trung thành.

Trương Giản, quân hầu.

Ngưu Đại đầu, quân hầu.

Đồng Tập, quân hầu.

Giang Đông mười hai mãnh liệt thần nhất, la lừa dối đã từng tán thán nói "(kỳ) ức xưa kia chinh Hoàng Tổ, toàn bộ bằng Đồng Tập công. Phi thân lâm chiến hạm, vung lưỡi dao đoạn cầu vòng. Đồ viết đỏ xanh, Du hồn con sông tuyết. Nhu tu thuyền tan vỡ, rơi lệ đây Giang Đông." Có thể thử yêu cầu, có được may mà, mất chỉ ta mệnh.

...

Đặng Đương, Đồn trưởng.

Tần Phàm nhớ rõ tỷ phụ của Lữ Mông trùng hợp cũng gọi là Đặng Đương, trong chốc lát nhất định phải qua, không thể cho mình sau này bởi đường Lữ Mông lưu lại tai họa ngầm.

Ngô Mãnh, Đồn trưởng.

...

Cam Ninh, Đồn trưởng.

Vậy mà Cam Ninh vậy mà đến cậy nhờ tại Tôn Kiên dưới trướng. Như thế nào nhậm chức Đồn trưởng, quá nhân tài không được trọng dụng.

Cam Ninh tại quận bên trong, tùy tiện hiếp giết người, giấu bỏ bỏ mạng, rất có thanh danh. Chỗ thành thị quan viên địa phương hoặc những cái kia cùng hắn sống chung kết giao người, nếu như long trọng nơi đây tiếp đãi, Cam Ninh liền ái mộ tương giao, có thể vì hắn xông pha khói lửa; nếu như lễ tiết không long, Cam Ninh liền phóng túng thủ hạ đánh cướp đối phương của cải, thậm chí tặc hại quan chức lại thành viên.

Bất quá cũng tốt, Tôn thị như thế chậm đội Cam Ninh, vừa vận cho Tần Phàm cơ hội.

...

Còn lại mọi người cũng không sao ấn tượng, Tần Phàm cũng không có ý định ít nhiều muốn, còn phải có chừng có mực, cùng Tôn thị gắn bó một đoạn thời gian đồng minh hữu nghị.

Cuối cùng, Tần Phàm đem chính mình ý nghĩ trong lòng nói ra: "Có thể đưa hiền chất năm ngàn thanh tráp, cũng Cương Dao ba ngàn chuôi, trường mâu ba ngàn cán, cung đo đất 500 pho, tên một vạn nhánh, lương thảo năm vạn thạch."

"Tạ ơn thúc phụ!" Tôn Sách đại hỉ, vội vàng chấp tay bái tạ.

"Không vội... Không vội..." Tần Phàm khoát tay ngăn cản, tiếp tục nói, "Hiền chất cũng phải 'Thông cảm' là thúc 'Khó xử' a..."

Khó xử? Cái này... Tôn Sách nhất thời không có tính ngộ lại.

Ngược lại là Trình Phổ dẫn đầu phản ứng, hướng phía Tần Phàm hơi chút vái chào, nói: "Thỉnh tướng quân phân phó."

"Thoáng cái cho Tôn thị nhiều người như vậy, dù sao cũng phải có cái thuyết pháp, ngang nhau đổi những người này tới Lương Châu a." Tần Phàm cười hắc hắc, nói, "Còn có những số tiền này lương thực đồ quân nhu, mấy vị tiên sinh vừa muốn đau lòng hồi lâu, còn phải an ủi một chút bọn họ..."

Tần Phàm ám chỉ Tôn Sách đám người chính mình muốn nói điều kiện, cho thấy đòi người đòi lấy vật gì.

"Thỉnh thúc phụ phân phó, Tôn thị toàn lực thực hiện." Tôn Sách cũng biết thiên hạ không có miễn phí cơm trưa, mình muốn mượn binh mượn lương thực

còn phải trả giá lớn.

"Lương Châu cảnh nội thủy vực rộng lớn, còn phải trù hoạch kiến lập thủy quân, đau khổ không có lương tướng chèo chống. Tôn thị nguyên vốn Ngô Địa, chắc chắn lương vật liệu." Không đợi Tôn Sách đám người chen vào nói, Tàn Phàm trực tiếp một chút danh đòi người, "Đồng Tập, Đặng Đương, Cam Ninh, cũng trong đó gia quyến."

Đồng Tập, Tôn Sách là có chút ấn tượng, chiều cao tám thước, vũ lực hơn người. Nhưng này Đặng Đương, Cam Ninh thì là người nào?

Trình Phổ nhanh chóng đưa lỗ tai giải thích: "Hai người hiện là Đồn trưởng, Đặng Đương trước kia đến cậy nhờ Trường Sa, một thân trung quy trung cử; Cam Ninh từng là thủy tặc, ta thấy trong đó vũ dũng, chiêu dụ bất quá mấy tháng."

Tôn Sách nhẹ gật đầu, lại nhỏ âm thanh nói "Có đáp ứng hay không?"

"Đặng Đương, Cam Ninh có thể đáp ứng,

Cái này Đồng Tập trước chậm rãi..."

"Tốt hơn!" Tôn Sách ứng âm thanh. Đứng dậy hướng Tàn Phàm lời nói: "Thúc phụ, năm ngàn người ngựa còn cần tướng tá chỉ huy, nhìn qua thúc phụ khoan thứ, nguyện lấy Đặng Đương, Cam Ninh, cũng trong đó bộ đội sở thuộc, gia quyến chống đỡ chi."

Vậy mà lưu lại Đồng Tập mà không muốn Cam Ninh, Tàn Phàm nhất thời không biết nói cái gì cho phải. Cam Ninh lúc này còn không biết danh, đạt được hân đại phóng dị sắc thời điểm, các người liền sẽ hối hận a.

Tàn Phàm giả ý làm khó tốt hơn một hồi, cuối cùng mới thờ dài, đáp ứng.

Tôn Sách đám người thật là vui mừng, như là được ít nhiều đại tiện nghi tựa như.

"Kính xin mấy vị tiên sinh chỉ giáo!"

"Tôn thị không thể nói nữa ngọc tỷ sự tình, làm chưa bao giờ thấy qua."

"Ba tháng, mỗi tháng đưa tạo người chèo thuyền tượng mười người, cũng trong đó gia quyến, cùng với tạo thuyền bản vẽ đồ vật, một thuyền đến lúc Trương Dương."

"Tôn thị hứa hẹn, vĩnh viễn không xâm chiếm Lương Châu. Không được Lương Châu cho phép, tuyệt không lướt qua? U thủy (Tân Dã phiên thành một đường), tương giang (Trương Dương mạch thành một đường), tương thủy (Trường Sa Linh Lăng một đường)."

"Muối, thiết, lương thực trong vòng năm năm giá thị trường tám phần bán dư Lương Châu, hàng năm tổng sản lượng không ít hơn một trăm thuyền lớn."

"Tốt hơn." Tôn Sách nghe xong không chút suy nghĩ liền đáp ứng.

Tàn Phàm nhìn Trịnh Thái, Trịnh Thái hiểu ý, gọi tiểu quan lại trình lên văn án, cấp tốc viết liền minh ước hiệp nghị.

"Bá Phủ, Đức Mưu, Công Phúc, kính xin lưu lại mặc bảo!" Tàn Phàm trước tại minh ước bên trên ký tên của mình, rồi hướng Tôn Sách đám người cười nói.

Ba người theo lời mà đi.

Trịnh Thái đem thẻ tre cắt kỹ, đưa cho Tôn Sách một trương lụa sách, lại nói: "Trong trại huấn luyện liền có thanh tráng một vạn, ba vị tùy thời có thể chọn lựa. Thái vậy mà viết xong thủ lệnh, chấp tại đây có thể nơi này phủ Gutu lấy tiền lương thực binh khí."

"Ài... Hiền chất cũng tại Lương Châu sống thêm mấy ngày. Kia Ngụy Duyên ta vậy mà cho phép, hai người các người có thể lại thi đấu một phen." Tàn Phàm nhiệt tình chân thành, thành mời Tôn Sách đám người ở lâu một đoạn thời gian.

Tôn Sách cùng Trình Phổ, Hoàng Cái nhìn nhau liếc một cái, đứng dậy lời nói: "Tạ thúc phụ thịnh tình, chỉ là trong quân sự việc phức tạp, chur đệ nhỏ tuổi, tiểu chất không yên lòng, như vậy bái biệt."

"Được rồi! Lấy trà thay rượu, Chúc hiền chất thuận Phàm xuôi gió!" Tàn Phàm cử trà tiễn khách.

Tôn Sách ba người cáo từ rồi đi.

Ha ha... Tàn Phàm rốt cục nhịn không được cười ra tiếng.

"Xin hỏi chúa công, vì sao đại hĩ?" Trịnh Thái không khỏi hỏi.

"Lại được lương tài vậy."

"Chúa công chỉ... Cam Ninh?"

"Đúng vậy!" Tần Phàm cười nói, "Phía nam sông lớn đông đảo, cấp bách tu khôi công xây dựng thủy quân. Mà Cam Ninh này chính là thủy quân Đại Tướng chỉ huy. Chư công, lúc đó chẳng phải như vậy trù bị?"

Bốn người sững sờ, chợt phản ứng kịp, cho thấy thoải mái cười to.

Đội mọi người tâm tình hơi ổn, Tần Phàm còn nói: "Việc cấp bách, là nhanh chóng bằng Ích Châu. Chỉ... Công nghiệp (Trịnh Thái tự), tụ tập từ ngũ phẩm lấy Thượng Quan thành viên (châu Mục phủ tất cả Tào Duyệt Sử, tất cả quân Trung Lang tướng, giáo úy), từ nay trở đi giờ Thân (hạ buổi trưa 3 điểm bên trái phải) nơi này phòng nghị sự nghị sự..."

Sở dĩ từ nay trở đi nghị sự, một phương diện vừa vặn là Hi Chí Tài, Trương Nam tiến đưa, một phương diện khác cho thấy rút thời gian đi cầu hiền quán, nhìn xem lương tài đến cậy nhờ tình huống, cũng cấp nơi khác giáo úy quay về Hán Trung thời gian.

"Ân!"

Tần Phàm phát tay ý bảo mọi người tất cả lại chuẩn bị, tự đi cầu hiền quán gặp Mã Lương một nhà, không, Tần Phàm cũng nhớ tới lúc này Mã Lương bất quá là cái ba tuổi hài đồng, trên thực tế là đi gặp kỳ phụ ngựa hoàng.

Lương Châu, cầu hiền quán, tân nhiệm lễ Tào chủ khách thanh lại tổ chức lang trung Lý Túc sớm đã cửa lớn cung nghênh Tần Phàm

"Thuộc hạ bái kiến chúa công!"

"Vĩ cung (Lý Túc tự) tại Lương Châu còn thói quen?" Tần Phàm nhìn như tùy ý vừa hỏi.

Diễn nghĩa, Lý Túc, vốn là Đồng Trác dưới trướng võ tướng, đảm nhiệm Hồ Bí Trung Lang tướng, Lữ Bố đồng hương, chủ động chờ lệnh là Đồng Trác thuyết phục Lữ Bố tới hàng. Chư hầu liên quân phạt Đồng Trác chỉ kịp, Lý Túc hiệp đồng Hoa Hùng trấn thủ Tị Thủy Quan, là Hoa Hùng bày mưu tính kế, đánh bại thiếu lương thực Tôn Kiên quân. Vương Doãn, Lữ Bố trù tính tru sát Đồng Trác, lôi kéo Lý Túc đồng mưu, Lý Túc bởi vì cừu không lên chức, lòng mang bất mãn, cùng Lữ Bố ăn nhậu với nhau, cộng đồng mưu sát Đồng Trác, lại là Lữ Bố tiên phong cùng Ngưu Phụ quân giao chiến, Bình bại bị Lữ Bố chém đầu răn chúng.

Tần Phàm đối với Lý Túc này đánh giá chính là quan muốn trọng. Lý do là là thăng quan, nói Lữ Bố, không lên mà oán; lại là thăng quan, sát Đồng Trác. Cho nên đưa hắn do từ ngũ phẩm giáo úy dời là từ tứ phẩm lang trung, đã nhất thời thỏa mãn hắn thăng quan nguyện vọng, lại đem hắn và Tây Lương bộ hạ cũ ngăn cách ra, đội Tây Lương hàng tốt gia quyến đều đưa đến Hán Trung, lại chuyển công tác hạ quận Thái Thú hoặc làm phó tướng.

"Túc tạ ơn chúa công yêu mến." Lý Túc chấp tay thờ dài, lại nói, "Nơi đây rất tốt, chỉ là thiếu đi tư thế hào hùng, hơi có chút không quen mà thôi."

Tần Phàm minh bạch Lý Túc ý ở ngoài lời, hay là muốn từ quân lĩnh binh, nhưng cái này hoàn toàn là mình kiêng kỵ. Đồng Trác không vong, một thân lại tâm tính không tốt, Tần Phàm thật sự lo lắng giao phó hân binh quyền.

"Kính xin vĩ cung ủy khuất mấy tháng, Lương Châu vẫn lại thiếu thốn, đội có thích hợp nhân tuyển, liền khiến vĩ cung lại lĩnh nhất quân!"

Lý Túc đại hỉ, vội vàng nói cảm ơn: "Thuộc hạ nhất định tận trung cương vị công tác, nhằm báo thù chúa công đại ân!" Thấy Tần Phàm hứng thú hết thời, nhân châu xoay động, liền có điều ngộ, lại phụ cận nói: "Chúa công, cầu hiền quán tiếp tục sử dụng Từ Kiều (Trương Tùng tự, người nhậm chức đầu tiên chủ khách thanh lại tổ chức lang trung) cựu lệ, lấy giáp ất Bình Đình phân chia nhân tài đẳng cấp, cũng so sánh an bài ăn, mặc, ở, đi lại tiêu chuẩn. Mỗi quý do lễ Tào khảo hạch đánh giá nhân tài đẳng cấp, cũng đề cử châu Mục phủ hậu tuyển. Do công nghiệp (Trịnh Thái tự), Từ Mậu (Diêm Phổ tự) cũng lại Tào, hộ Tào đội làm thương nghị nhậm chức nơi đây, cụ thể chức quan, cuối cùng Báo chúa công thẩm định. Toàn bộ quán hiện hữu ngoại hạng nhân tài hai người, C cấp nhân tài mười bảy người, đỉnh cấp nhân tài chín mươi bốn người."

"Rất tốt! Vĩ cung tài hoa bất phàm!" Tần thuận Phàm thể tán dương Lý Túc vài câu, lại trở về việc này chính đề, "Mới tới ngựa hoàng một nhà dàn xếp tại nơi nào?"

"Chữ Huyền đệ ngũ số phòng."

"Dẫn ta tiến đến!"

"Ân!"

Lý Túc đáp ứng một chút, nhanh chóng đăng trước dẫn đường.

Tần Phàm mệnh lệnh thị vệ dừng lại quán, một mình theo Lý Túc tiến nhập trong quán.

Mãi cho đến đệ nhị Nhật Thân, Tần Phàm mới từ trong quán đi ra, giao cho thị vệ mấy phong chiếu lệnh, phân phó: "Đưa đến công nghiệp (Trịnh Thái tự), Từ Mậu (Diêm Phổ tự) chỗ đó."

Buổi trưa, chiếu lệnh chính thức từ châu Mục phủ phát ra:

Kinh Châu danh sĩ ngựa hoàng tài đức gồm nhiều mặt, trong nước thanh danh... Con hân thông, bằng đều như lương tài. Nay phong ngựa hoàng là hình Tào chuộc phạt luật lệ tổ chức lang trung, từ tứ phẩm quan giai. Phong con trai trưởng thông là tây thành lệnh, thứ tử bằng là di lang lâu dài còn lại con út

ngựa du, Mã Lương, ngựa tặc cho phép nhập chính sự nhà nghiên cứu.

Nay phong Từ Thứ là bên trong sách Thị Lang, quân sư tể tửu, từ tứ phẩm quan giai, tham tán quân vụ.

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 77: phạt Thục kế sách

"Đình đông... Chúc mừng Kí Chủ đạt được nhân tài một người: Mã Hoàng, phẩm chất đánh giá: B, ban thưởng kỹ năng điểm số 3 cái, Kí Chủ trước mắt kỹ năng điểm số 8 cái."

"B009, Mã Hoàng. Trước mắt thuộc tính: 49 tuổi, tinh lực 161, khí lực 29. Chỉ huy 49, vũ lực 29, trí lực 80, chính trị 76. Vật lý né tránh 9%, kỹ năng né tránh 13%. Kỹ năng không có. Lớn nhất có thể học kỹ năng mấy hạn định là 2 cái."

"Đình đông... Chúc mừng Kí Chủ đạt được nhân tài một người: Mã Thông, phẩm chất đánh giá: C, ban thưởng kỹ năng điểm số 2 cái, Kí Chủ trước mắt kỹ năng điểm số 10 cái."

"C002, Mã Thông. Trước mắt thuộc tính: 21 tuổi, tinh lực 190, khí lực 31. Chỉ huy 32, vũ lực 41, trí lực 75, chính trị 65. Vật lý né tránh 13%, kỹ năng né tránh 11%. Kỹ năng không có. Lớn nhất có thể học kỹ năng mấy hạn định là 2 cái."

"Đình đông... Chúc mừng Kí Chủ đạt được nhân tài một người: Mã bình, phẩm chất đánh giá: C, ban thưởng kỹ năng điểm số 2 cái, Kí Chủ trước mắt kỹ năng điểm số 12 cái."

"C003, mã bình. Trước mắt thuộc tính: 17 tuổi, tinh lực 177, khí lực 22. Chỉ huy 31, vũ lực 32, trí lực 77, chính trị 67. Vật lý né tránh 7%, kỹ năng né tránh 10%. Kỹ năng không có. Lớn nhất có thể học kỹ năng mấy hạn định là 2 cái."

"Đình đông... Chúc mừng Kí Chủ đạt được nhân tài một người: Từ Thứ, phẩm chất đánh giá: S, ban thưởng kỹ năng điểm số 5 cái, Kí Chủ trước mắt kỹ năng điểm số 17 cái."

"S009, Từ Thứ. Trước mắt thuộc tính: 21 tuổi, tinh lực 199, khí lực 33. Chỉ huy 87, vũ lực 64, trí lực 93, chính trị 80. Vật lý né tránh 17%, kỹ năng né tránh 24%. Kỹ năng không có. Lớn nhất có thể học kỹ năng mấy hạn định là 4 cái."

"Đình đông... Mã Du, Mã Lương, Mã Tắc tứ duy thuộc tính tại tổng chưa đủ 200, vô pháp cho Kí Chủ thuận phục ban thưởng."

Từ Thứ này năng lực thật sự là toàn diện, vậy mà tứ duy thuộc tính toàn bộ đạt tiêu chuẩn, ba hạng tám mươi điểm trở lên, trí lực lại càng là chín mươi ba, chỉ đứng sau Quách Gia, Cổ Hủ, hoàn toàn có thể một mình đảm đương một phía.

Tần Phàm vui tươi hơn hớn nhận lấy cái này liên tiếp nhân tài thuận phục ban thưởng, quay đầu nói "Son quân (Điền Vi tự), mọi người có hay không đã đến Hán Trung?"

"Chúa công, đều đã trở lại Hán Trung. Cam Ninh, Đặng giờ cũng tại đêm qua đến. Đặng Dương giữa lấy Lữ Mông chỗ đó, ta còn cùng Cam Ninh uống một đêm tửu. Chúa công, tên kia tửu lượng thật tốt, công phu vậy mà khá tốt, chúa công ánh mắt chính là lợi hại."

"Tốt hơn..." Tần Phàm đắc chí vừa lòng, văn thần võ tướng tề tụ Hán Trung, chính mình quyền cước có thể buông tay mở rộng. Chỉ Tài, ta sẽ vì người báo thù đấy!

"Chúa công..." Điền Vi tiếng lại vang lên, "Ta trong nhà không có rượu... Vì chúa công nhân tài, ta lấy hết trong phủ Lương Châu thuận..."

"Việc nhỏ... Người đi Triệu Đại chỗ đó lãnh mười đàn là được!" Tần Phàm lấy là Điền Vi là nhân cơ hội đòi uống rượu, thuận miệng liền đã đáp ứng.

"Đa tạ chúa công!" Điền Vi lại không có trong tưởng tượng như vậy hưng phấn cùng cao hứng.

"Son quân, người ta nói thắng là được." Tần Phàm cũng tò mò, Điền Vi luôn luôn tùy tiện, có cái gì thì nói cái đó, lần này như thế nào vậy mà áp a áp

úng.

Điền Vi nghe vậy lập tức quỳ rạp xuống đất, hướng Tần Phàm khóc lóc kể lể nói: "Chúa công, ta nhà ta đầy tiểu tử chết sống muốn tòng quân chinh chiến, bọn ta vợ chồng đánh chửi đều không có biện pháp, kính xin chúa công nghĩ biện pháp."

"A? Điền đầy cũng phải tòng quân?" Tần Phàm hiển nhiên vậy mà lấy làm kinh hãi, "Đầy tiểu tử năm nay mới mười tuổi, ồn ào cái gì lực a?"

"Chúa công nguyệt phía trước không phải cho phép hoàng tử theo quân sao? Ngày hôm trước A Mãn thấy hãm mộ cực kỳ, liền một mực kêu la hét cũng phải theo quân..." Điền Vi đại thổ nước đắng, đúng là mất hổ như nước mất, nói: "A Mãn tuổi còn nhỏ quá, võ nghệ kinh nghiệm cũng chưa tới nhà ta, làm sao có thể ra trận giết địch?"

"Son quân không cần lo lắng, ta tới nghĩ biện pháp." Tần Phàm nâng dậy Điền Vi, an ủi nói.

"Đa tạ chúa công, A Mãn sùng bái nhất chúa công, cũng chỉ có chúa công thể chế được hần..."

Ách, thân sinh cha mẹ đều không có biện pháp, người còn là một mãnh tướng cũng không có chiết giá, chẳng lẽ là để ta đem điền đầy giam lại? Bất quá, lấy điền đầy mười tuổi, xác thực khí lực, kinh nghiệm đều còn chưa đủ để, còn là một nháo đẳng tính nết, theo quân chinh chiến một tên cũng không để lại thân liên dễ dàng ra tình huống,

Mình cũng không công tổn thất nhất Viên đại tướng.

"Son quân, thông báo mọi người một lúc lâu sau nơi này phòng nghị sự a. Kêu lên nhà của người điền đầy, cũng gọi là bên trên hoàng tử, Lữ Mông đợi tiểu bối, cùng với Ngụy Duyên, Đặng Dương, Cam Ninh đám người."

"Ân!"

Chấn không bằng sợ, nếu như ngăn cản không nên, liền thuận thể thực hiện a.

Một lúc lâu sau, châu Mục phủ phòng nghị sự.

Lương Châu văn võ trọng thần tề tụ không sai.

Tần Phàm như cũ là trực lai trực vãng phong cách, nói ngay vào điểm chính: "Hôm nay triệu tập mọi người, chính là nghị định phạt Thục kẻ sách, cùng với như thế nào ứng đối còn lại chớ hầu."

Quách Gia thay đổi lắng từ bộ dáng, lần đầu tiên dẫn đầu lời nói: "Chúa công, gia chờ lệnh nhập thành đô là nội ứng."

"A, phụng hiếu đã có kẻ sách?" Tần Phàm hỏi.

"Hoa Đà thay vì đệ tử lý đương chi từng ba lần nhập Thục là Lưu Yên khám và chữa bệnh, tháng này lại là ước định trị liệu chi hẹn. Nguyên cùng Ngụy Duyên dẫn trong đó bộ làm loạn thành đô, tùy thời bắt được Lưu Yên thay vì tử tử."

"Tê... Cử động lần này rất là hung hiểm, phụng hiếu chớ lấy thân mạo hiểm." Tần Phàm thật sự lo lắng Quách Gia xâm nhập hang hổ.

"Tân đều huyện chính là thành đô phía đông môn hộ chi địa, trong đó thủ tướng Ngô lan hữu dũng vô mưu, gia có thể thắng lợi dễ dàng tại đây thành. Lại làm binh sĩ giả vờ bại binh chạy quay về thành đô, tùy thời là được chiếm đoạt cửa thành. Chúa công yên tâm, gia như tuyệt đối nắm chắc toàn thân trở ra."

Quách Gia liên tục cam đoan, lại lệ kêu lên, "Lưu Yên sát gia bạn thân, gia muốn hấn Lưu Gia Thân Bại Danh Liệt, cửa nát nhà tan."

Tần Phàm suy tư một hồi, nhưng lo lắng, hỏi còn lại mấy vị mưu sĩ ý kiến.

"Không biết chớ vị nghĩ như thế nào?"

"Phụng hiếu tại đây sách có thể thử một lần, như vậy cần mãnh tướng đồng hành." Mấy vị mưu sĩ suy nghĩ một phen, đúng là không hẹn mà cùng đồng ý đề nghị của Quách Gia.

Tần Phàm vậy mà không kiên trì nữa, gật đầu đồng ý.

"Quách Gia, Ngụy Duyên, Phương Duyệt, Hàn Hạo!"

"Mạt tướng (thuộc hạ) tại!"

"Lấy Phương Duyệt làm chủ tướng, Hàn Hạo, Ngụy Duyên là phó tướng, Quách Gia là quân sư, lĩnh binh một vạn thẳng đến tân đều. Mà Hàn Hạo thủ tân đều, lấy là tiếp ứng. Tiền thưởng doanh vậy mà tạm do Ngụy Duyên tạm thời thống lĩnh." Tần Phàm đau lòng Quách Gia, đem luôn luôn do Hoàng Trung một lĩnh tiền thưởng, giáo úy Nhị doanh, phân ra một nửa giao cho Ngụy Duyên cùng nhau xuất chinh. Dù sao Ngụy Duyên liên từng là tiền thưởng doanh Đôn tướng, thống lĩnh trên vậy mà không có bao nhiêu ngăn cách.

"Ân!"

"Lại chuẩn bị đi!" Tần Phàm vùng tay lên, mấy người lập tức rời đi phòng nghị sự.

"Đồng Trác cùng với lân cận Mã Đằng, Lưu Biểu bao gồm hầu hết vị trí như thế nào ứng đối?"

Diêm Phô ra khỏi hàng đáp: "Chúa công, phò nguyền đi đến Trường An một nhóm, làm chủ công phạt Thục chính danh."

"Hả?" Tần Phàm đại hỉ, liền vội vàng hỏi, "Không biết Từ Mậu (Diêm Phô tự) nhu cầu vật gì?"

Tần Phàm lấy là Diêm Phô muốn lấy số tiền lớn hối lộ Đồng Trác, hoàn toàn lơ đãng, phản chính tự mình dùng "Xem tài như mạng" kỹ năng góp nhặt mấy Vạn Kim, cùng lắm thì coi như những thời giờ này bạch vất vả.

"Chỉ cần một vật trước mặt... Chỉ sợ chúa công không nỡ bỏ."

"Từ Mậu nhưng thỉnh nói thẳng, bất kỳ đồ vật, chỉ có ta có, tất cả đều cam lòng."

"Truyền quốc ngọc tỷ!"

"Cấp."

Tần Phàm không chút do dự, ngược lại là làm một đám văn võ kinh ngạc không thôi.

Trịnh Thái, Trịnh Hồn đám người đồng thanh thở dài: "Chúa công lòng dạ, ta chờ không được."

Tần Phàm trong nội tâm thầm nghĩ, dù gì cũng là kẻ xuyên việt, trong lịch sử Viên Thuật liền bởi vì cái này truyền quốc ngọc tỷ bỗng nhiên xưng đế, lấy được xúc động trừng phạt, chính mình cũng không như vậy ham hư danh. Tang đá kia, lấy được vậy mà chẳng phải ý vị là "Chân Mệnh Thiên Từ", chỉ có phát huy nó chân chính giá trị, mới có khả năng nhất vẫn đỉnh thiên hạ.

"Dựa vào một khối truyền quốc ngọc tỷ tựa hồ không đủ để làm Đồng Trác động tâm... Vạn nhất Đồng Trác tạm giam Từ Mậu lại làm như thế nào?"

Diêm Phô cười nói: "Hắc hắc... Còn cần Hán Thảng (Hoàng Trung tự), sơn quân (Điền Vi tự) đóng quân lớp buổi trưa cốc, lấy là Chấn Nhiếp. Phô đến lúc đó giống trống kua chiêng, tuyên bố ngọc tỷ chính là từ Lưu Yên vị trí đoạt lại, chúa công lại thư Tào Tháo, Tôn Sách đợi thân mật chư hầu, cùng nhau hô ứng. Đã có thể tạo thành dư luận tình hình chung, lại có thể làm phò toản thân trở ra."

"Tốt hơn, liền theo Từ Mậu." Tần Phàm không do dự nữa, lập tức hạ lệnh.

"Lấy Hoàng Trung làm chủ tướng, Liêu hóa thành phó tướng, Diêm Phô là quân sư, dẫn giáo úy doanh cũng tinh binh một vạn ra thôn trấn buổi trưa cốc."

"Lấy Điền Vi làm chủ tướng, Lý Túc, Triệu Sầm là phó tướng, Cổ Hủ là quân sư, lĩnh tinh binh năm ngàn tọa trấn ki cốc, chuẩn bị Tây Lương Mã Đằng, cũng cùng Hoàng Trung quân đoàn cơ giáp hô ứng."

"Ân!" Bị Tần Phàm có một chút thuộc cấp hát ân đáp.

"Về phần Kinh Tương trọng địa, chỉ vẹn vẹn có văn khiêm (Nhạc Tiến tự) một người, còn có ai nguyện ý đi đến phụ trợ?" Tần Phàm nhớ tới Tương Dương quận bắc tiếp nhận Nam Dương Quận, đông Lâm Giang hạ quận, lo lắng Viên Thuật, Lưu Biểu thừa cơ đánh lên, muốn cho Nhạc Tiến phải phó tướng, quân sư.

Võ tướng bên trong, chỉ còn lại Triệu Khuê, Triệu Đại, Triệu Nhị (bị thương dưỡng bệnh), Trương Nhậm (bị thương dưỡng bệnh), Nghiêm Nhan, trang khôi, Trang Hạ, lãng thao, Từ Vinh, Đặng Đương, Cam Ninh đợi giáo úy còn không có phái nhiệm vụ, mưu sĩ bên trong, cũng chỉ có thể từ Từ Thứ, Trương Tùng, Hoàng Quyền, ma? D, đồng cùng, hướng lãng trong mấy người chọn lựa.

"Chúa công, ta nguyện đi đến Tương Dương!"

Tần Phàm nghe vậy đại hỉ, tìm theo tiếng nhìn lại lại là hoàng tự. Hoàng tự dừng thì dừng vậy, lại khuyết thiếu chiến trận kinh nghiệm, mình cũng còn không nhận được kỹ năng hệ thống thuần phục ban thưởng, chứng minh hán tử duy thuộc tính liền hai trăm điểm cũng chưa tới, Tần Phàm như thế nào yên tâm khiến hoàng tự tiến đến.

Có thể nếu là hoàng tự lần đầu tiên chủ động xin đi giết giặc, đã bị chính mình bác bỏ trở về, khó tránh khỏi sẽ để cho tiểu tử này, thậm chí Hoàng Trung sinh lòng ý nghĩ.

Tần Phàm thật sự làm khó.

"Chúa công, thuộc hạ nguyện lại Tương Dương!" Từ Thứ vậy mà vậy mà chủ động xin đi giết giặc.

Tần Phàm hoàn toàn tin tưởng Từ Thứ trung thành cùng năng lực, không hề nghĩ ngại liền đã đáp ứng: "Như nguyên thẳng phụ trợ, Tương Dương có thể bảo vệ vạn toàn."

"Mệnh Từ Thứ là quân sư, lãnh thao, Đặng Dương là giáo úy, lĩnh tinh binh năm ngàn tiếp viện Tương Dương."

"Ân!" Bị Tần Phàm có một chút thuộc cấp hát ân đáp.

Từ Thứ lên ngựa có thể trị quân, xuống ngựa thể an dân, toàn bộ phương diện thuộc tính đều rất phù hợp túc vệ Tương Dương, mà lãnh thao lâu thuyền doanh cũng có thể bảo vệ xung quanh tàu tuần tra đường thủy, Đặng Dương làm người tỉ mỉ cẩn thận, tông quân kinh nghiệm phong phú, thích hợp phòng thủ thành phố trình sát tuần hành. Tương Dương như tại đây mấy người, lại hợp Binh một vạn, trong thời gian ngắn tất nhiên không lo.

Về phần hoàng tự ở đây, Tần Phàm cũng có so đo.

"Lữ Mông (Hi Chí Tài con nuôi), hoàng tự (Hoàng Trung chi tử), diễn đầy (Diễn Vi chi tử), Phung Kiệt (Phung Duyệt chi tử), nghiêm Hồng (Nghiêm Nhan chi tử)..." Tần Phàm một hơi gọi lên tất cả mười tuổi trở lên "Quân nhị đại", những cái này quân nhị đại lớn tuổi người cũng bắt quá mười ba mười bốn tái thời gian.

"Ngày hôm đó lên, có thể tất cả mộ binh năm mươi, cùng Trang Hạ đội cũng vì trung quân hộ vệ."

Cổ nhân trưởng thành sớm, nhất là đem cửa chi tử. Đã như phổ biến tự nhiên mà vậy nguyên nhân, cổ đại tuổi thọ xác thực không cao, còn có tông quân chinh chiến cao thương vong, có chút bất đắc dĩ. Một ít võ tướng tại thể hệ con cháu rất khi còn bé liền đặc biệt thuần dưỡng dạy dỗ, đem chính mình võ nghệ, hành quân tác chiến tâm đắc, kinh nghiệm dốc lòng truyền thụ, lấy kế thừa từ mình bộ khúc gia nghiệp.

Độc vạn quyển sách, không bằng đi ngàn dặm đường. Tần Phàm cũng chỉ là thích hợp sớm, khiến những cái này "Bể quan tòa cảng" nhị đại có thể từ từ tiến dần giao qua tầng giữa tướng lĩnh, tương lai lại ủy thác trách nhiệm, tránh lại xuất hiện Triệu Quát, Mã Tắc như vậy bị kịch.

"Tạ chúa công!"

"Đa tạ chúa công!"

Vô luận là Hoàng Trung, Diễn Vi, Phung Duyệt đội bậc cha chú tướng quân, hay là hoàng tự, diễn đầy, Lữ Mông đội ghé con mới đẻ, đều đều đối với Tần Phàm cảm ơn không thôi, nhanh chóng ra khỏi hàng bài tạ.

Tần Phàm vẫy vẫy tay, tiếp tục phân phó: "Mệnh Nghiêm Nhan làm chủ tướng, trang khôi là phó tướng, tới gần chặt quận chi Binh, hợp Man binh một vạn hướng tây thẳng đến Nghiêm Đô."

"Ân!"

"Từ Vinh!" Tần Phàm đã biết Cổ Hủ thiết kế đem Từ Vinh gia quyến lợi nhuận tới Hán Trung, không còn băn khoăn, quyết định lớn mật sử dụng bắt đầu dùng Từ Vinh.

"Có mặt tướng!" Từ Vinh cho thấy tâm không nhiều loạn, thậm chí có chút hưng phấn đáp.

"Mệnh người dẫn tinh binh năm ngàn, tính cả Tây Lương bộ hạ cũ một chỗ, chiếm trước bị huyện, đoạn hấn Lưu Yên đường lui."

"Mặt tướng tất nhiên không phụ sứ mạng."

"Nghe qua hưng bá từng tung hoành nước sông (chỉ trường giang), nay bá hưng bá là gấm Phàm giáo úy, trừ hoạch kiến lập gấm Phàm doanh, tập kích quấy rối nước sông Mân Giang đà giang kê lột Giang Duyên bờ."

"Xem sớm Lưu Yên không quen, vừa vận giáo huấn hấn một phen." Cam Ninh khoáy ý ân cừ, hiển nhiên là phải báo lúc tuổi còn trẻ tại Thục quận bị khinh mạn chi cừ.

"Đình đông.. Chúc mừng Kí Chủ đạt được nhân tài một người: Cam Ninh, phẩm chất đánh giá: S, ban thưởng kỹ năng điểm số 5 cái, Kí Chủ trước mắt kỹ năng điểm số 22 cái."

"S010, Cam Ninh. Trước mắt thuộc tính: 17 tuổi, tinh lực 211, khí lực 35. Chỉ huy 89, vũ lực 93, trí lực 76, chính trị 18. Vật lý né tránh 19%, kỹ năng né tránh 17%. Kỹ năng không có. Lớn nhất có thể học kỹ năng mấy hạn định là 4 cái."

"Trịnh Thái, Trịnh Hồn Tổng đốc tất cả quận, nhanh chóng điều phối bổ đủ cả quận huyện chênh lệch thành viên. Trương Tùng, Hoàng Quyền đội tất cả an bài bản chức, bảo vệ cảnh an dân."

"Ân..."

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78: chiếm trước Tân đô

Lại nói Lương Châu lấy Ích Châu Lưu Yên đánh cấp truyền quốc ngọc tỷ danh tiếng, chia ra bốn đường thẳng hướng thành đô.

Một đường là lấy Phương Duyệt làm chủ tướng, Hàn Hạo, Ngụy Duyên là phó tướng, Quách Gia là quân sư, lãnh binh một vạn thẳng đến Tân đô.

Một đường Nghiêm Nhan làm chủ tướng, Trang Khôi là phó tướng, tới gần chặt quận chi Bình, hợp Man binh một vạn, hướng tây bắt ngờ đánh chiếm Nghiễm Đồ dọc tuyến chi địa.

Một đường do Tây Lương hàng tướng Từ Vinh chỉ huy, bốn tập Giang Nguyên huyện, cắt đứt Lưu Yên đường lui.

Mà Tân Phàm tự lĩnh Trang Hạ, cùng với Hoàng Tự, Lữ Mông, Diên Mãn đội tiểu tướng, lao thẳng tới bì huyện.

Tân đô huyện thủ tướng chính là Ngô Lan, nhắc tới Ngô Lan, còn phải trước nói một người, chính là Lưu Yên thân gia Ngô Ý.

Ngô này ý bởi vì phụ thân cùng Lưu Yên giao tình rất tốt, Lưu Yên dòi đảm nhiệm Ích Châu Mục, liền dẫn cả nhà theo Lưu Yên nhập Thục. Lưu Yên lòng mang tự lập là Đế ý nghĩ, giới về tướng mạo người còn nói Ngô Ý muội muội Ngô thị ngày sau sẽ có cực địa vị tôn quý, vì vậy khiến đi theo chính mình nhập con trai của Thục Lưu Mạo đã cưới Ngô thị.

Ngô Lan vốn là hữu dũng vô mưu hạng người, toàn bộ nhờ là Ngô Ý bà con xa họ hàng mới đảm nhiệm Tân đô làm, phó tướng quân.

Quách Gia tiểu thi kế sách liền khiến Ngô này lan phần nộ bùng bùng, điếm tới năm Thiên Quân Bình liền ra khỏi thành nghênh chiến. Ngụy Duyên đang muốn lập công, không đợi Quách Gia phân phó, liền xung trận ngựa lên trước thẳng đến Ngô Lan đánh tới.

Ngô Lan hiển nhiên không biết Ngụy Duyên lợi hại, thúc ngựa nghênh tiếp.

Ngụy Duyên đại đao cương mãnh lăng lệ, tuổi còn nhỏ, lại có Đại Tướng phong độ. Mà Ngô Lan thương pháp thì là góc độ xảo trá, mỗi lần ra thương, nhất định là ngoài dự đoán mọi người hướng tới.

Hai người phong cách bất đồng, thế nhưng chém giết, lại cũng dị thường mạnh mẽ.

"Sát."

Ngụy Duyên hét lớn một tiếng, đại đao như Cực quang chọt lóe lên, lăng lệ cương mãnh bỏ về phía Ngô Lan.

"Hừ."

Ngô Lan khó chịu hừ một tiếng, trong tay trường thương giống như độc xà đồng dạng, đánh úp về phía Ngụy Duyên cái cổ, phải một kích bị mất mạng.

Đối mặt Ngô Lan cái này lăng lệ nhất thương, Ngụy Duyên mục quang, như trước vững vàng, trên tay lại càng thêm mạnh mẽ, lấy cực kỳ xảo trá góc độ, đánh úp về phía Ngô Lan ngực.

Đương nhiên không phải tạng bộ vị, bởi vì tạng có nhiều hộ Tâm Kinh, còn có áo giáp lực lượng, đại đao nếu muốn một kích bỏ mạng đó là không có khả năng. Chỉ có đánh úp về phía không có hộ Tâm Kinh bảo hộ phải phối năng lực nhất kích tất sát.

Đây là lưỡng bại câu thương đuổi, liền xem ai vũ khí càng thêm mạnh mẽ.

Tuổi còn nhỏ, lại như thế đậm mật sinh tử.

Ngô Lan nhìn thần sắc lạnh nhạt Ngụy Duyên, cảm thấy run lên, lại là tại thời khắc mấu chốt, đã không còn loại kia lưỡng bại câu thương dừng khí, thân thể hơi hơi nhoáng một cái, tránh thoát cái này nhất lăng lệ chém.

Rốt cuộc Ngô thị tại Ích Châu đã thành danh môn vọng tộc, chính mình con đường phía trước tốt đẹp, còn có cẩm tú sinh hoạt chờ đợi mình lại hưởng thụ, như thế nào chịu lưỡng bại câu thương. Làm người sợ chết, cái này một khóa đem chi tâm, tự nhiên cũng kém chút.

Ngược lại không bằng tiền thưởng trong doanh, lấy mệnh kiếm tiền Ngụy Duyên tới quá quyết.

"Sát." Ngô Lan tuy tránh thoát Ngụy Duyên một đao này, nhưng mất đi tiên cơ. Ngụy Duyên từ hầu miệng bộ vị, quát ra một tiếng này sát.

Trong tay đại đao giống như bạo vũ đồng dạng, bỏ về phía Ngô Lan.

"Rầm rầm rầm."

Ngô Lan quay về thương chống đỡ, binh khí tiếng va chạm liên miên không dứt.

"Sát." Ngụy Duyên lại là hét lớn một tiếng, liền chuẩn cơ hội, lẳng lẹ một cái phách trảm, bắn thẳng Ngô Lan.

"Uống."

Giao chiến hơn mười hợp, Ngụy Duyên hét lớn một tiếng, đao thức mạnh mẽ như điện, bổ trúng Ngô Lan vai trái bành.

"A."

Ngô Lan bờ vai bị lệt bỏ nhất khối lớn cốt nhục, hấn hét to một chút, phần khối dư dừng, nhất thương hướng về Ngụy Duyên làm ngực đánh tới.

"Hừ." Ngụy Duyên phát ra một tiếng hừ lạnh, tránh khỏi một phát này, sau đó, vận chuyển đại đao, lại bổ Ngô Lan.

Lần này, lại là một đao bị mất mạng, Ngô Lan cũng không có gãy dựa, liền nhào ngã trên mặt đất.

"Ngô Lan chết rồi, Ngô Lan chết rồi." Lương Châu trong quân, tiếng hoan hô nổi lên bốn phía. Trái lại Tân đô quân, lại phần lớn là mặt như màu đất, giải tán lập tức hướng cửa thành phương hướng bỏ chạy.

"Truy kích, công chiếm Tân đô." Đối mặt tứ tán Tân đô quân coi giữ, Quách Gia hạ lệnh. Vô cùng quả quyết.

"Ân." Hàn Hạo đồng ý một chút, lập tức suất lĩnh tướng tá, truy kích.

"Truyền lệnh xuống, đối mặt những cái kia có chút địa vị tướng tá, tận lực bắt sống. Mau chóng đưa đến ta bên này.

"Quách Gia lại truyền đạt một đạo quân lệnh.

"Ân."

"Đi thôi, vào thành, nhìn xem Lưu Yên tướng tá là cái gì đức tính." Quách Gia cười lạnh nói, "Trước chọn lựa ra, lần này trong tù binh tướng tá bên trong nhất lưu nhân vật."

Hai canh giờ, Tân đô huyện nha.

Quách Gia ở đại sảnh, ước chừng ngồi ngay ngắn ước chừng nửa canh giờ.

Ngụy Duyên, Phương Duyệt, Hàn Hạo đám người, lần lượt tìm tới Tân đô quân coi giữ bên trong hơn mười cái tướng tá.

Những người này đều là thân mặc áo giáp, có chút chật vật. Tuổi trẻ người, trung niên người đều.

Quách Gia lại là hướng vào bọn họ mỉm cười, nói: "Từ trước kẻ làm tướng, không khỏi mong đợi chính mình có thể đủ bá tướng Phong Hầu. Chi là đáng tiếc, con đường của các người cũng được đến đây chấm dứt rồi."

Tuy cười, thế nhưng tiếng lại là vô cùng rét lạnh, làm cho người ta luôn run rẩy.

"Hừ." Bọn này tướng tá, như một trung niên nhân, hừ lạnh một tiếng, rất là khinh thường bộ dáng.

Như thế cũng chưa chắc chính là trung liệt. Cũng có thể là vợ con đều tại thành đô, thuộc về loại kia cận kề cái chết không hàng nhân vật.

"Kéo ra ngoài, giết đi." Quách Gia vậy mà không tức giận, tiện tay chỉ vào cái này hừ lạnh một tiếng trung niên nhân nói.

"Ân." Hàn Hạo lên tiếng, lập tức đi tới, một đôi tay giống như cái kìm đồng dạng, bắt lấy cái này tay của trung niên nhân, đè ép ra ngoài.

"Lương Châu đánh Ích Châu tông thất, nhất định không có kết cục tốt. Lão tử bất quá là so với các người vừa đi tới một bước mà thôi, trên mặt đất hạ đội các người cùng đi. Ha ha ha." Trung niên nhân kia mặt không đổi sắc, cười ha hả nói.

Cái này hơn mười cái tướng tá, lại lộ ra kính nể vẻ. Bất quá, cũng chỉ là hiện lên miệng lưỡi lợi hại mà thôi.

Một lát sau, tiếng cười thương nhưng mà dừng lại. Hàn Hạo dẫn theo một khóa máu chảy đầm đìa đầu người đi đến.

"Phanh." Tiện tay ném trên mặt đất, đầu người lăn mấy vòng, lăn đến cả đám dưới chân.

Dù cho gan lớn người, cho thấy mục quang co rút lại. Nhất gan người, lại càng là kinh hãi thuật không thôi.

Sa trường lão tướng về sa trường lão tướng, hiện giờ bị bắt, đồng môn lại bị sát. Loại này sợ hãi vậy mà không phải người bình thường có thể chịu được được.

"Đồng dạng, hiện lên miệng lưỡi lợi hại người đều không có gì hảo kết cục. Ta chỉ biết cấp bọn họ một đao, mà sẽ không tha bọn họ." Quách Gia nhìn nhìn đầu người, cười đối với chúng nhân nói.

Nụ cười này, so với vừa rồi một đao kia đều lợi hại.

Đám tiểu tà tà mà đầu người rơi xuống đất. Không chút nào dây dưa dài dòng.

Một đám tướng tá đều cái đầu dài hơi hơi thấp, không dám nhìn thẳng Quách Gia.

Quách Gia hơi có chút thất vọng, thật sự là đều là trẻ con không thể giáo a. Nhưng vào lúc này, như một người tuổi còn trẻ thanh âm vang lên.

"Chưa hẳn."

"Ồ?" Quách Gia nhiều hứng thú ngẩng đầu nhìn lại. Nói chuyện chính là một cái tiểu tướng, ước chừng chừng hai mươi tuổi bộ dáng, mục quang vô cùng nhạy bén, lại nhìn thẳng cho hắn, vô cùng như sự can đảm bộ dáng.

"Hiện giờ, chúng ta chính là tướng quân dưới trướng tù binh. Tướng quân một câu, tự nhiên là để ta đám người đầu rơi xuống đất. Nhưng nếu là tướng quân có thể rủ xuống thương yêu, chúng ta cũng có thể thắng chức rất nhanh."

Thấy Quách Gia nhìn về phía chính mình, tiểu tướng rất là cung kính ôm quyền nói.

"Ngươi nơi này là lãnh lợi." Quách Gia ha ha cười nói.

"Không biết tướng quân có gì phân công?" Tiểu tướng cảm thấy cho thấy vui vẻ, hiện giờ như vậy thế cục, hẳn cho thấy sợ chết, vậy mà ý thức được Quách Gia có thể sẽ có ích nơi này chỗ của bọn hắn. Quách Gia ha ha cười cười, chính là chứng thực suy đoán của hắn.

Hắn nhìn thấy đường sống.

"Không vội a. Không biết tên họ ngươi là? Hiện cư gì chức?" Quách Gia lại hỏi ngược lại.

"Loại nhỏ họ Trương, danh đức. Hiện giữ quân Tư Mã." Trương Đức tuy không rõ ràng cho lắm, nhưng là chi tiết bấm báo nói.

"Đem hắn mang đi a." Quách Gia cười quay người đối với Ngụy Duyên nói.

"Ân." Ngụy Duyên lên tiếng, lập tức, đi tới đem Trương Đức cấp dẫn theo ra ngoài.

"Tướng quân." Vừa rồi, chính là như vậy bị giết chết một cái đồng chí, hiện giờ vừa muốn dẫn hắn đi, nói thật ra Trương Đức cảm thấy có chút run rẩy, thế nhưng quay đầu lại nhìn thoáng qua Quách Gia, phát hiện Quách Gia trong mắt, không có bất kỳ sát cơ. Không khỏi nuốt xuống một câu tướng quân, đi theo Ngụy Duyên đi ra ngoài.

"Toàn bộ chém." Trương Đức bị lộ đi rồi, Quách Gia nhìn thoáng qua Ích Châu tướng tá có thể, hạ lệnh.

Nếu như nhân tuyển đã tìm được, như vậy đám người kia liền vô dụng.

"Ân." Bốn phía thân binh có thể đồng ý một chút, lập tức như lang như hổ nhào tới.

"Tướng quân tha mạng, ta nguyện ý quy thuận..."

Tại một mảnh tiếng cầu khẩn, đám người kia bị gieo đi. Quách Gia thần sắc nửa phần không thay đổi. Những người này chỉ có thể là Chí Tài vật bồi táng.

Trong đại sảnh, tướng tá bị xử lý về sau.

Trương Đức cũng bị Ngụy Duyên dẫn tới một chỗ trong phủ đệ.

Chỗ này phủ đệ, Trương Đức rất là quen thuộc, đây là Tần đô Huyện thừa nhà ta. Quách Gia chiếm giữ về sau, dĩ nhiên là do Quách Gia phân phối.

Ngụy Duyên một đường mang theo Trương Đức đi tới phủ đệ đại sảnh.

Trong đại sảnh, để đó từng cái một to lớn rương hòm, rương hòm là mở ra, bên trong ánh vàng rực rỡ hào quang, trực tiếp xuyên vào mắt ra.

Rương hòm bên cạnh, đứng thẳng hơn mười cái thanh tú động lòng người mỹ nữ.

Tài phú, mỹ nhân.

Chói mắt vô cùng.

Bất quá, nói thật ra. Trương Đức tuy xuất thân chẳng ra gì, nhưng cũng là giàu có nhà, phương diện này truy cầu, cũng không thể nào mãnh liệt.

Tuy thị giác cảm giác rất mãnh liệt, thế nhưng Trương Đức chỉ là thất thần một lát, liền thu hồi ánh mắt.

"Cầm lấy." Ngụy Duyên thấy vậy, từ trong lòng, lấy ra một trương lụa vài bó, đưa cho Trương Đức.

Trương Đức đương nhiên không dám cãi chống đỡ, từ trong tay Ngụy Duyên nhận lấy.

"Nơi này sau này sẽ là của ngươi." Ngụy Duyên cười cười, đi ra ngoài. Ngụy Duyên sau khi đi ra, Trương Đức có chút đầu óc không thông, một lát sau, mới nhớ tới mở ra lụa vài bó.

"Quân Tư Mã Trương Đức, công huân trác vào. Đặc biệt phong làm Tân đô làm, phó tướng quân." Cuối cùng là một cái tranh đấu lớn ấn tín "Lương Châu Mục".

Ngắn ngủn mấy chữ, lại làm cho Trương Đức cảm thấy trọng như thái sơn, hô hấp trầm trọng.

Đúng là Lương Châu Mục Tần Phàm thủ lệnh! !

Trương Đức tuy gia cảnh giàu có, nhưng rốt cuộc không phải thế gia đại tộc xuất thân, tài giỏi nơi này quân Tư Mã đã là chính mình mọi việc đều thuận lợi, khúm núm đối lấy tối cao chức vị.

Nếu muốn lại hướng lên leo, trừ phi kiếp sau quăng tốt hơn thai.

Lương Châu này Mục thật lớn quyết đoán.

. . ., Lương Châu đây là muốn chiếm đoạt Ích Châu...

Tần Phàm là nhân vật như thế nào rồi

Trước kia không ai xem trọng Tần Phàm, Lương Châu từ phía đều địch, nhân khẩu chưa đủ, nội tình không sâu, thế nhưng như Tần Phàm lấy được Ba Thục chi địa, lập tức thế có thể tiến có thể công, lui có thể thủ.

Ít nhất cũng là Vương Bá chi nghiệp.

Mình nếu là dẫn đầu nương nhờ hắn, lập nhiều một ít công huân, cũng có thể tại cái này cất cứ chính quyền trong lẫn lộn cái chức tướng quân vị.

Tài phú, mỹ nhân, địa vị.

Quách Gia ba quân đủ cả, chỉ cần không thể không nhượng điểm gia hòa, liền nhất định sẽ chịu hấp dẫn.

Trương Đức cũng không ngoại lệ.

Trương Đức là một cái lạnh lợi người. Bằng không, cũng sẽ không cái đầu mở miệng, thắng được Quách Gia tán thưởng. Hắn vậy mà bởi vậy, biết như dự đoán được đây hết thấy, liền phải trả giá lớn.

Thờ dốt một lát sau, Trương Đức trong ánh mắt nóng bỏng nhất thiểm rồi biến mất, dứt khoát xoay người đi ra ngoài.

Đi ra ngoài, Trương Đức liền thấy được Ngụy Duyên ở ngoài cửa ngừng chân.

"Trương Tướng Quân, đi theo ta a." Chứng kiến Trương Đức đi ra về sau, Ngụy Duyên cười ha hả nói, đi thẳng mà ra.

Trương Đức lập tức đi theo ra ngoài.

Lần này, Ngụy Duyên không có lại mang theo Trương Đức đi gặp Quách Gia, mà là mang theo Trương Đức một đường đi tới thành nam.

Thành nam đơn sơ tạm thời trong doanh địa, chủ tướng Phung Duyệt, đối với tiền thưởng doanh tướng sĩ đang tại dặn dò cái gì.

Bất quá, trên người của bọn hắn lại ăn mặc Ích Châu quân phục thị. Tại khí thế, bên ngoài nhìn lên tới rất là chặt vật.

"Tướng quân đây là?" Trương Đức về mặt nghi ngờ hỏi.

"Quân sư mệnh ngươi làm chủ tướng, dẫn binh ở ngoài thành thu nạp tàn binh. Đợi trình độ nhất định về sau, liền lập tức dẫn binh xuôi nam, tiến nhập thành Đô thành. Lại nghĩ biện pháp lấy được thành đô thủ tướng tín nhiệm. Tôi viết cùng đại quân một chỗ, nội ứng ngoại hợp, phá được thành đô." Phung Duyệt đi tới, cười đối với Trương Đức giải thích.

"Cái này..." Trên trán của Trương Đức, lập tức thấy mồ hôi.

Cái này thật đúng là một kiện khổ sai chuyện riêng, cái này mấy trăm sĩ tốt, nếu là bị Ích Châu phát hiện có chút không ổn. Mấy người bọn hắn chính là bắt rùa trong hồ a.

Thế nhưng cầu phú quý trong nguy hiểm a.

Một cái tướng quân chức vị, làm sao dễ dàng như vậy lợi nhuận a. Cảm thụ được trong tay áo, kia tiến lên Phong Tướng quân thủ lệnh. Trong lòng Trương Đức lập tức như quyết định.

"Kính xin tướng quân đem tay này lệnh, hiện lên còn cấp Tần Châu Mục." Trương Đức đem chiếu thư đem ra, đưa cho Phương Duyệt.

"Làm sao vậy? Điều kiện không tốt?" Phương Duyệt lại là hiểu lầm, trên mặt không khỏi có chút hiện lạnh.

"Tướng quân hiểu lầm. Lần này đi đến thành đô, nếu là hơi không cẩn thận, liền đã chết kết quả diệt vong. Mang theo tay này làm đi qua, nếu là bị người phát hiện, há không phải tai họa? Lại nói, nếu là đã chết, tay này làm cũng vô ích. Nhưng nếu là ta phải hơn hẳn mà về, lấy Tần Châu Mục chỉ uy nhìn qua, địa vị, làm sao có thể quên ta nay viết công huân?" Trương Đức vô cùng bày ra khẩn đối với Phương Duyệt nói.

"Nói rất hay!" Phương Duyệt trên mặt lập tức thể hiện ra nụ cười, ha ha cười cười, gật đầu nói. Nói qua, vậy mà nhận lấy Trương Đức trong tay chiếu thư.

"Thỉnh tướng quân hồi báo quân sư, còn có chúa công. Lương Châu đại quân khi nào đánh thành đô, ta liền lúc nào làm chủ công mở cửa thành ra." Trương Đức hướng phía Phương Duyệt ôm quyền một chút, trở mình trên người nhất con chiến mã.

"Tốt hơn."

Phương Duyệt thấy Trương Đức liền xưng hô đều sửa lại, sắc mặt càng thêm ôn hòa, vậy mà ôm quyền nhẹ gật đầu.

Tuy Trương Đức người này khí tiết kém một chút, nhưng là vẫn có thể xem là một cái dám giết dám đập chân hán tử, Phương Duyệt cảm thấy đối với hắn đã có một chút hảo cảm.

"Làm phiền Văn Trường (Nguy Duyên tự) cùng Trương Tướng Quân một nhóm..." Phương Duyệt lại quay đầu hướng Nguy Duyên phân phó, "Ta tự bảo vệ mình hộ quân sư khác thành một nhóm!"

"Mặt tướng lĩnh mệnh!" Nguy Duyên chấp tay đáp.

"Toàn quân xuất phát."

Theo Nguy Duyên một tiếng rống giận vang lên, một đoàn người thoát nhìn phi thường giống là Ích Châu tàn binh, kỳ thật là 500 tiền thưởng doanh sĩ tốt tạo thành quân đội, hướng phía thành đô bước đi.

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: toi công bận rộn 1 trận

"Đình đông... Nguy Duyên chém giết địch quân vô tướng, Ngô Lan. Ngô Lan, chỉ huy 68, vũ lực 80, trí lực 35, chính trị 36, tứ duy tổng 219, tứ duy văn vận hai hạng vượt qua 60, nhân tài đẳng cấp nhận định là D, ban thưởng Kí Chủ kỹ năng điểm số 1 cái. Kí Chủ trước mắt kỹ năng điểm số 23 cái."

"Quách Gia một đường đã công chiếm Tân đô huyện sao?" Tần Phàm thu được kỹ năng hệ thống nhắc nhở, nhanh chóng lại hỏi Lữ Mông, "Còn có Quách Gia một đường mới nhất quân Báo?"

"Chúa công, còn không có..." Lữ Mông nghĩ nghĩ, đáp.

"Báo..."

Lữ Mông vừa dứt lời, liền có một người truyền tấn Binh chạy gấp lại trung quân lều lớn, hân tướng quân Báo giờ cao khỏi đỉnh đầu, vội vàng đưa tin: "Chúa công... Quách quân sư sai người đưa tới quân Báo!"

Lữ Mông tiếp nhận quân Báo, dương tay ý bảo truyền tấn Binh lui ra.

"Gia kính bẩm chúa công..." Lữ Mông nhân thể tướng quân Báo đọc ra ngoài.

"Các người là gì ý nghĩ, cũng nói nói, nói thoải mái!"

Tần Phàm vậy mà không trực tiếp tỏ thái độ, mà là mở miệng hỏi các vị tiểu tướng cách nhìn.

"Chúa công, chúng ta đường này rút lại phía sau, thành tăng nhanh hành quân, đánh bi huyện..." Phương Kiệt cùng hân lão tử Phương Duyệt đồng dạng, là một tánh tình nóng nảy, kêu âm lên.

"Đúng đây, nhìn ta giết đến bọn họ tề ra quân!" Hoàng Tụ, Diên Mãn đợi tiểu tử vậy mà một bên hát đệm nói.

Tần Phàm như trước từ chối cho ý kiến, quay đầu lại hỏi Lữ Mông, nói: "Tư Minh (Lữ Mông tự), cảm thấy thế nào?"

"Kỳ thật chuyện này vẫn còn có chút mạo hiểm, rốt cuộc kia Trương Đức trung diệt không rõ." Lữ Mông hơi có chút thờ dãi nói.

"Đúng vậy a, có chút mạo hiểm. Bất quá, lấy Ngụy Duyên kia 500 tiền thưởng doanh tướng sĩ, cho dù là xuất hiện biến cố, cũng có thể làm cho cả thành Đô thành hăm vào hỗn loạn. Chúng ta chỉ cần ba mặt vây kín là được rồi." Tần Phàm nhẹ gạt đầu, rốt cuộc không thể không đề phòng chuẩn bị Trương Đức rắp tâm hại người.

Bất quá, Tần Phàm còn là tin đảm nhiệm Ngụy Duyên cùng 500 tiền thưởng doanh.

Cho dù lâm vào bao vây, chỉ sợ cũng thể giết hân cái mấy ngàn người. Đến lúc đó, thành Đô thành loạn trong giặc ngoài, càng khó chống cự chính mình ba mặt vây công.

Tần Phàm chỉ là lo lắng Quách Gia, Phương Duyệt, Lý Đương Chi, vền vền mang mấy cái tội tở liên xâm nhập Ích Châu Mục phủ đệ, vạn nhất như cái gì ngoài ý muốn, chính mình cần phải đau lòng không biết bao lâu.

Vì kế hoạch hôm nay, cũng chỉ có mau chóng đánh vỡ bi huyện, hoá lực tập trung thành Đô thành, hấp dẫn Ích Châu chú ý, là Quách Gia dám người thắng được càng nhiều thời cơ a.

"Như vậy, còn có kế sách đoạt được bi huyện?" Tần Phàm thấy cái này bi thị trấn thành trì cao lớn chắc chắn, bên người ngoại trừ Trang Hạ một cái mãnh hân, chỉ có một đám nhóc con Binh, nhất thời cũng không có tốt so đo.

"Chúa công, sư phó (chỉ Cổ Hủ) dạy bảo, muốn thiện dẫn tình thế xấu là ưu thế, mà chúng ta đường này đa số thiếu niên tướng quân, vừa vận mượn tại đây kích thích thù tướng lòng khinh thị, dụ hân truy kích, tận lực bắt sống tướng tá, sau đó giả trang bại quân lợi nhuận thành."

"Tốt hơn, theo ý người chỉ kế sách!" Tần Phàm vỗ tay tán thưởng một chút, lập tức điểm tướng phân phối nhiệm vụ.

"Hoàng Tụ "

"Có mặt tướng!" Hoàng Tụ ra khỏi hàng đợi mệnh.

"Mệnh người dẫn quân một trăm phía trước hướng ngoài thành khiêu chiến, chỉ cho phép bại, không cho phép hơn hân."

"Ách... Mặt tướng lĩnh mệnh!" Hoàng Tụ lão đại không tình nguyện, chỉ là quân lệnh như núi, không thể không nghe lệnh hành sự.

Chỉ cho nên an bài Hoàng Tụ đi đến trá bại, Tần Phàm cho thấy cân nhắc nơi này hân võ nghệ tốt hơn, kinh nghiệm tương đối phong phú, những người khác vạn nhất có chỗ sơ xuất, có thể là hối tiếc không kịp.

"Trang Hạ!" Tần Phàm lại phân phó, "Người cùng ta tùy thời đoạt thành."

"Án."

"Diên Mãn."

"Ài, có tôi." Diên Mãn cao hứng phi thường ra khỏi hàng đáp.

"Người tại Hoàng Tụ trá bại, tái dẫn một trăm sĩ tốt đi đến khiêu chiến. Bất quá không cho phép giao chiến, có thể trực tiếp chạy trốn."

"Ta mặc kệ." Diên Mãn lập tức mặc kệ.

"Vậy tốt hơn, lập tức điều Diên Mãn quay về Hán Trung chăm ngựa." Tần Phàm vậy mà không khách khí.

"Ta... Ta... Lại vẫn không được nha." Diên Mãn cũng không nguyện lại nuôi dưỡng cái gì ngựa, như vậy không chỉ không thể đến lúc đem quân, còn muốn bị một đám huynh đệ chê cười bao lâu.

"Người đem địch tướng dẫn tới ngoài năm dặm con đường nhỏ vị trí. Mà đội lệnh kỳ một chỗ, người quay người sát quay về."

"Tốt hơn!" Diên Mãn bĩu môi đáp, "Mặt tướng lĩnh mệnh."

"Nghe Hông có thể lãnh binh 500 lại con đường nhỏ bên trái mai phục."

"

"Ân!"

"Phong Kiệt có thể lãnh binh 500 lại con đường nhỏ phía bên phải mai phục."

"Ân!"

"Lữ Mông, người mang còn lại tiểu tướng bốn phía tiếp ứng."

"Tuân mệnh!"

Tần Phàm đem một chỉ lệnh kỳ giao cho Lữ Mông, dặn dò: "Phải tránh chú ý cẩn thận, chiếu cố chu toàn. Nhưng có biến cố, lập tức Báo ta biết được."

"Chúa công yên tâm, mơ hồ tránh khỏi."

Lại nói Hoàng Tự dẫn một trăm thiếu niên binh sĩ đi đến bì thị trấn bên ngoài khiêu chiến.

Bì huyện chính là thành đô tây bắc môn hộ trọng trấn, Lưu Yên cánh nhất phó tướng quân, họ Hàn, danh mãnh liệt, dẫn hơn ba ngàn người đóng giữ.

Hàn Hồ thấy Lương Châu cánh nhất nhóc con phía trước tới khiêu chiến, không khỏi cười ha hả, phân phó bên trái phải nói: "Không cần kích trống tụ họp đem điểm binh, nên đề làm chi. Bốn tướng một người mang lên một trăm thân binh là được ứng phó."

Bên trái phải tướng tá đã thâm dĩ vì nhiên, liền tiếp tân đi. Tiếp tục chui vào ôn nhu hương, hay là rót vào rượu thịt trì.

"Mở cửa thành!" Hàn Hồ xước thương lên ngựa, hét lớn một tiếng.

"Két kẹt..."

Trầm trọng cửa thành mở ra thành thật sự chậm chạp.

"Két kẹt..."

Cửa thành rốt cục mở rộng ra.

"Mở cửa! Cửa thành trước cái quan, thời gian một chén trà công phu, Bốn Tướng Quân liền đắc thắng trở về."

"Tuân mệnh!"

Hàn Hồ xung trận ngựa lên trước, xông Hoàng Tự sát chạy mà đến, đem sau lưng thân binh vùng thành thật xa.

Hoàng Tự kể tục Hoàng Trung võ nghệ, tự nhiên cho thấy thói quen khiến cho đại đao. Đội Hàn Hồ cách rất gần, cẩn thận vượt qua đao nghênh đón tới.

Đây còn là Hoàng Tự lần đầu tiên một thân một mình trước trận đấu tướng, là mà hấn rất là cẩn thận, đánh nhau hoàn toàn tinh thần, sử dụng ra binh sinh học.

Chậm!

Thật chậm!

Tốt hơn vô lực!

Cái này địch tướng thật sự là yếu phát nổ!

Hoàng Tự cùng Hàn Hồ chiến bất quá mấy hợp, liền không có hứng thú. Vốn định một đao lấy Hàn Hồ tánh mạng, lại trở ngại Tần Phàm quân lệnh, chỉ phải lại giả thoán mấy đao, giả vờ khí lực bất lực, thúc ngựa quay đầu bước đi.

Hàn Hồ đang muốn chém đem lập công, chỗ nào chịu thả, thúc ngựa thẳng đuổi theo.

Hoàng Tụ thấy hấn mắc lừa, nội tâm vụng trộm thẳng vui cười, tiếp tục thúc ngựa chạy thoát thân. Thế nhưng là hấn quên một chút, Tàn Phàm ban thường cấp tọa kỵ của hấn thế nhưng là từ kỹ năng hệ thống trong hồi đoái mà đến quý báu Mã Lương Cầu, há lại Hàn Hồ dưới háng ngựa chạy chậm có thể so sánh.

Mấy cái thở dốc công phu, hai người hai ngựa liền kéo ra khỏi mấy chục bước cự ly.

Hàn Hồ thấy Hoàng Tụ muốn chạy trốn cách vô tung, nhanh chóng xước thượng thủ bên trong thiết thương, lại nhanh chóng lấy cung cài tên, mặt chuẩn Hoàng Tụ liền bắn qua.

"Vèo..."

Hoàng Tụ nghe được sau lưng tiếng dây cung vang, thân thể bản năng hướng phải hơi nghiêng. Tiễn vũ lau gương mặt của hấn gào thét mà qua, mang theo một đạo vết máu.

Hoàng Tụ giận dữ, nhất thời quên Tàn Phàm dặn dò, thuận thế lấy cung cài tên, quay đầu lại liền trả Hàn Hồ một mũi tên.

"Đình đông. . . Tụ động nhắc nhở phục vụ Hoàng Tụ tiêu hao 18 điểm khí lực sử dụng 'Cường lực xạ kích lv2' kỹ năng thành công 'Cường lực xạ kích lv2' bắn xuyên 3 cái địch quân mục tiêu, mỗi xuyên thấu một mục tiêu, tổn thương giảm bớt 30%. Độ nhất tiễn tạo thành 175275 điểm kèm theo tổn thương, mũi tên thứ hai tạo thành 122192 điểm kèm theo tổn thương, mũi tên thứ ba tạo thành 85134 điểm kèm theo tổn thương."

"Đình đông. . . Hoàng Tụ bắn chết địch quân võ tướng, Hàn Hồ. Hàn Hồ, chỉ huy 61, vũ lực 71, trí lực 38, chính trị 38, tứ duy tổng 208, tứ duy văn văn hai hạng vượt qua 60, nhân tài đăng cấp nhận định là D, ban thưởng Kí Chủ kỹ năng điểm số 1 cái. Kí Chủ trước mắt kỹ năng điểm số 24 cái."

Không tốt!

Không tốt!

Hai tiếng không tốt tự hai người trong nội tâm vang lên.

Hoàng Tụ trầm nghĩ không tốt, một mũi tên bắn chết Hàn Hồ, cái lời quân lệnh, cái này nhẹ thì lần lượt giáo huấn, nặng thì bỏ mệnh a. Hoàng Tụ rất cuộc nhỏ tuổi, kinh nghiệm chưa đủ, nhất thời có chút phân thần.

Mà Tàn Phàm giạt mình không tốt, trong chớp mắt tỉnh ngộ lại, lập tức gọi bên trên Trang Hạ.

"Truyền lệnh đại quân, lập tức công thành."

Trang Hạ đồng ý một chút, phân công phó tướng chia nhau hành động.

"Chúa công không cần thiết phụ cận, cẩn thận phi thạch tên lạc. Ta đi chiếm trước cửa thành..."

"Chê cười, chính là tướng sĩ phục vụ quên mình chỉ kịp, há có thể co vòi." Tàn Phàm từ bên người thân vệ trong tay túm lấy một cây trường thương, liền xung trận ngựa lên trước phóng tới bì thị trấn cửa.

"Trước vào thành người, phần thưởng trăm kim! Quan lên hai cấp!"

Trọng thương phía dưới tất có dừng phu, hướng chi chúa công gương cho binh sĩ, một đám Lương Châu quân sĩ gào khóc kêu xông về phía phía trước.

Trang Hạ lại càng là duệ không thể đỡ, cướp Tàn Phàm phía trước xông vào Hàn Hồ thân binh trong đội ngũ, Lang Nha Bổng tung bay quét ngang, như vào chỗ không người.

Tàn Phàm cũng không cam chịu rút lại phía sau, Bạch xà thổ tín đâm, tự tay đâm chết một người Hàn Hồ thân binh, phun ra huyết dịch kích thích Tàn Phàm thần kinh, chiêu thức tan ra lập lại ngăn, cầm, ghim, dẫn chúng tướng sĩ đột hướng cửa thành.

Lúc này Hoàng Tụ vậy mà phản ứng kịp, một lần nữa nói đao trên tay, dẫn dắt 200 thiếu niên Binh trực tiếp thẳng hướng bì thị trấn.

Hàn Hồ ngang ngược kiêu ngạo chính cho Lương Châu cơ hội, bì thị trấn tường cao lớn chắc chắn, nếu là hấn đóng cửa thủ vững, Tàn Phàm mặc dù lấy mãnh tướng tinh nhuệ công thành, cũng không biết bao lâu thành phá vỡ, hướng chi là một đám tân binh, nhóc con Binh.

Còn có Hàn Hồ khinh địch, vì chính mình nhất thời chi tiện, vậy mà hạ lệnh không đóng cửa thành, cơ hồ là chấp tay hiến thành.

Tàn Phàm, Trang Hạ, Hoàng Tụ đơn giản liền công chiếm cửa thành, đại quân một loạt rồi, nhanh chóng chiếm trước các nơi yếu địa.

"Trang Hạ, mệnh người dẫn theo bộ công chiếm huyện nha, phủ kho đội yếu địa, ba canh giờ nội vụ tất quét sạch toàn thành tàn quân."

"Ân!"

"Hoàng Tụ!"

"Mệnh người cắt đứt bị huyện các nơi thông đạo, không thể khiến cho một người qua lại thành đô." Tàn Phàm lại hướng Hoàng Tụ phản phó.

"Tuân mệnh!" Hoàng Tụ nhanh chóng đáp ứng, thuận thế muốn chạy đi.

"Hừ!" Tàn Phàm hừ lạnh một chút, bị làm cho Hoàng Tụ sắc mặt âm đạm. Đã xong đã xong, chúa công đây là muốn cảm ta khai đao a, chỉ sợ là khó giữ được cái mạng nhỏ này.

"Kẻ làm tướng làm quả cảm, không thể tùy hứng làm vậy!" Tàn Phàm trách cứ một câu, lại đưa cho Hoàng Tụ nhất khăn tay vuông, "Thanh tẩy chà lau một phen, không muốn làm cảm tử thanh xuân..."

Hoàng Tụ vô ý thức lấy tay sờ hướng gương mặt của mình, tê... Hòa hợp, sợ là tốt hơn một đầu lớn vết máu. Cái này chết tiết Hàn Hồ.

"Rất thiện, không ngại. Qua vài ngày dĩ nhiên là được rồi "

"Đa tạ chúa công!" Hoàng Tụ nhẹ nhàng thiếu niên, tự nhiên vẫn là cố kỵ dung mạo của mình. Nghe được Tàn Phàm nói không cần mặt mày hốc hác, không che dấu được nội tâm vui mừng.

"Trước cái Tạ, quay về Hán Trung tự lại công nghiệp (Trịnh Thái tự, quan báii Lương Châu Biệt Giá, hình Tào tông) vị trí lĩnh phạt."

Hắc hắc, mạng nhỏ bảo vệ. Khi đó vừa vặn lấy công chuộc tội.

"Mặt tướng tuân mệnh!"

Hoàng Tụ đáp ứng một chút, liền gọi bộ đội sở thuộc sĩ tốt tản đi.

"Lại thông báo Lữ Mông, Điền Mẫn đám người, buông tha cho mai phục, chỉnh lý nơi trú quân, toàn quân vào thành..."

"Ân!"

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 80: cũng đi lợi nhuận thành?

Bị huyện huyện nha.

Tàn Phàm ngồi ngay ngắn phía trên, dưới tay đứng trang nghiêm vào Lữ Mông, Hoàng Tụ, Điền Mẫn đợi một đám tiểu tướng.

Đơn giản liền đoạt được bị huyện, Tàn Phàm tâm tình thật tốt, tránh không được muốn ca ngợi mọi người một phen.

"Hoàng Tụ võ nghệ xuất chúng, có thể tính trận chiến này công đầu."

"Đa tạ chúa công!" Hoàng Tụ vui vẻ ra mặt, ra khỏi hàng báii tạ nói.

Còn lại tiểu tướng lại tất cả đều khó chịu không lên tiếng. Tàn Phàm biết bọn họ là tại oán trách Hoàng Tụ tự tiện tranh đoạt đầu công, khiến mọi người mai phục đều cho ăn... Con muỗi.

"Các vị không nên nản chí nha, lần đi thành đô còn có đại chiến, xây dựng công cơ hội đông đảo." Tàn Phàm cười an ủi, lại lạnh lùng hạ lệnh.

"Cho dù Trang Hạ làm chủ tướng lãnh binh hai nghìn, đóng giữ bị huyện."

"Ân."

"Hoàng Tự, hảo hảo ở tại bị huyện nghĩ lại..." Tần Phàm lại giả vờ nghiêm khắc.

Còn lại tiểu tướng lại là không đành lòng, tất cả đều quỳ rạp trên đất, hướng phía Tần Phàm khuyên bảo nói: "Kính xin chúa công khoan thứ, cho Hoàng Tự theo quân chinh chiến, lấy công chuộc tội..."

Hoàng Tự cảm động không thôi, hướng phía các vị huynh vái chào đến cùng, bái tạ.

"Cũng thế... Nếu như chúng tướng xin tha, liền cho phép Hoàng Tự mang tội đi theo. Bất quá..." Tần Phàm cố ý dừng lại không nói, mọi người chỉ tâm lại treo lên.

"Bất quá... Lập công được thưởng Lương Châu thuận liền muốn phân cho các vị huynh đệ!"

"Tốt hơn! Nguyên cùng chư vị huynh đệ cùng hưởng!"

"Cùng hưởng!"

"Cùng hưởng!"

Đến cùng đều là người trẻ tuổi, tính tình hợp nhau, thoáng cái lại đáng đánh nóng dâng lên

"Tôi nay quyền làm khanh công, ngày mai Canh [3] nấu cơm, canh năm xuất binh, đại quân lao thẳng tới thành đô." Tần Phàm chuyển giọng, lại nói tiếp, "Còn có nửa ngày quang cảnh, trước phải nghiêm túc quân bị, an bài tốt mọi việc mới có thể!"

"Ân!" Chúng tướng tất cả về chức vị, lần lượt tản đi, chỉ có Lữ Mông, Hoàng Tự hai người một mực không chịu rời đi.

Tần Phàm nói "Như thế nào? Nói ra suy nghĩ của mình?"

Hoàng Tự nói thẳng đáp: "Chúa công, mặt tướng nghĩ lập công chuộc tội."

"Không phải là khiến người theo quân lập công đi?" Tần Phàm rất là khó hiểu.

"Mặt tướng cùng Từ Minh (Lữ Mông tự) thương lượng một phen, đặc biệt hướng chúa công chờ lệnh, hai ta nguyện học Ngụy Duyên, giả vờ bại binh, đi đến thành đô lợi nhuận thành."

"Hò đồ!"

Tần Phàm có chút nổi giận, chính mình là không phải đối với đám tiểu tử này quá phóng túng, như thế nào như thế không biết trời cao đất rộng.

Một chỗ Quách Gia, một chỗ Ngụy Duyên, đã làm chính mình chờ đợi lo lắng. Hai cái này mao đầu tiểu tử vậy mà cũng muốn học lại bại binh lợi nhuận thành, thực lấy là thủ tướng đều là ngu ngốc nha.

Lữ Mông lại là trịnh trọng cúi đầu, giải thích: "Chúa công, binh pháp vân 'Kì thực tiêu trừ chi, tiêu trừ thì thực chi'. Định tướng biết thứ nhất cũng không cũng biết thứ hai. Cho dù nhìn thấu một đường, yên là lại hoài nghi cái khác bại binh, người này tính cách nhân tâm."

"Thế nhưng là quá hung hiểm! Lại nói, vậy mà không cần phải!" Tần Phàm chính là không đồng ý. Hoàng Tự, Lữ Mông đều là mình trọng điểm bồi dưỡng đối tượng, cầm lấy lợi nhuận thành thật sự là mạo hiểm to lớn mà lợi ích thu được quá nhỏ.

"Chúa công!" Lữ Mông trực tiếp quỳ xuống đầy đất, không có cảm giác vậy mà rơi xuống nước mắt, khóc lóc kể lể nói: "Ta muốn vì phụ thân báo thù, tự tay chém giết Lai Hồ."

Tần Phàm một thanh nâng dậy Lữ Mông, an ủi: "Ta biết người hiếu thuận, Chí Tài thù, không đơn thuần là người muốn Báo, ta vậy mà nhất định sẽ không bỏ qua Lai Hồ. Người thật sự không cần phải lấy thân phạm hiểm độc..."

"Thù giết cha không đội trời chung, không giết Lai Hồ, ta uống làm người lóp." Lữ Mông bướng bỉnh, lại bổ sung một câu, "Chúa công, chẳng lẽ nguyện ý để ta áy náy trăm luân một đời? Đại thù phía dưới vĩnh viễn chỉ có thể là cỏ non, tuyệt đối không thể có thể dài thành đại thù che trời..."

"Đại thù phía dưới vĩnh viễn chỉ có thể là cỏ non, tuyệt đối không thể có thể dài thành đại thù che trời!" Tần Phàm tỉnh té phẩm nhai lấy những lời này. "Lời này là Cô Hủ giáo người nói a?"

Lữ Mông hiển nhiên không có ngờ tới Tần Phàm trực tiếp liền đoán được là Cô Hủ ngôn từ, nhưng vẫn là cẩn thận nhỏ giọng giải thích: "Là ta cầu sư phó giáo sư, muốn phạt liên phạt ta sao, không liên quan sư phó chuyện riêng!"

"Ha ha... Cô Hủ này thật sự là..." Tần Phàm thở dài một chút, nhưng cũng không cách nào phản bác. Nếu như mình tổng bởi vì những cái này đều là tương lai danh tướng, liền cho bọn họ đặc thù chiếu cố, lúc nào cũng khắp nơi cẩn thận bảo hộ, bọn họ vậy mà sao có thể phát triển nha. Chỉ sợ đến lúc đó không thành được danh tướng, dẫm vào Triệu Quát, Mã Tắc vết xe đổ,

Không có thử mà luyện, đánh một trận liền chiến bại thân vong.

Là long là mãnh liệt, là trùng là chuột, còn phải trên chiến trường thấy rõ ràng.

"Được rồi. Nhanh đi trừ bị. Mọi sự cẩn thận, không thể vội vàng xao động."

"Đa tạ chúa công."

Lữ Mông, Hoàng Tụ vậy mà vui vẻ đi ra huyện nha.

Tần Phàm tuy đã đáp ứng Lữ Mông, Hoàng Tụ "Điên cuồng hành động", nhưng vẫn cảm thấy chính mình hẳn là cấp bọn họ tăng số người nhân thủ, tăng thêm vài phần an toàn bảo đảm.

Bên người thật sự rút không ra cái gì võ tướng, đành phải cầu trợ kỹ năng hệ thống.

"Hệ thống, còn có cái gì triệu hoán kỹ năng thích hợp hiện ở loại tình huống này sao?"

"Trước mắt chỉ ven ven có 'Triệu hoán tôi tớ' thích hợp nhất, 'Dã thú thủ hộ' đội kỹ năng không thích hợp nội thành đám người dày đặc địa phương."

"Trao tặng Lữ Mông hoặc Hoàng Tụ 'Triệu hoán tôi tớ' kỹ năng." Tần Phàm kỳ thật biết vô pháp thực hiện, nhưng vẫn là quyết định thử một chút.

"Thật xin lỗi, vô pháp hoàn thành Kí Chủ chỉ lệnh. Lữ Mông, Hoàng Tụ tứ duy thuộc tính tại đồng đều chưa đủ 200, ở vào không thu nhận sử dụng trạng thái, vô pháp trao tặng kỹ năng." Quả nhiên, kỹ năng hệ thống lạnh như băng Tà.

Xem ra, còn phải chính mình học, lại triệu hoán đi ra phải đến hai người bọn họ bên người. Tần Phàm suy nghĩ minh bạch, phân phó: "Như vậy Kí Chủ tự học 'Triệu hoán tôi tớ' kỹ năng."

Kỹ năng hệ thống "Kiểm tra" về sau đáp, "Thật xin lỗi, Kí Chủ trước mắt lớn nhất kỹ năng mấy là 4 cái, đã học 4 cái kỹ năng, nếu muốn học kỹ năng mới, cần đề thăng kỹ năng hệ thống đẳng cấp hoặc quên đi hiện hữu kỹ năng hay là đề thăng 'Lĩnh ngộ kỹ xảo lv1' kỹ năng đẳng cấp."

"Đề thăng 'Lĩnh ngộ kỹ xảo lv1' nơi này đẳng cấp cao nhất." Đề thăng kỹ năng hệ thống đẳng cấp cần quá nhiều hệ thống kinh nghiệm, trong thời gian ngắn căn bản vô pháp thực hiện. Quên đi cái này mấy cái tốt hơn kỹ năng, Tần Phàm vậy mà thật sự không nỡ bỏ, dứt khoát liền đề thăng hiện hữu kỹ năng cấp bậc.

"Đình đông —— thu được Kí Chủ chỉ lệnh, đang tại xử lý."

"Đình đông —— thành công khấu trừ Kí Chủ 3 cái kỹ năng điểm số, Kí Chủ còn thừa 21 cái kỹ năng điểm số."

"Đình đông —— Kí Chủ 'Lĩnh ngộ kỹ xảo lv1' thành công thăng cấp làm 'Lĩnh ngộ kỹ xảo lv4'."

"Lĩnh ngộ kỹ xảo lv4: Quảng sáng kỹ năng. Ảnh hưởng phạm vi lấy Kí Chủ làm trung tâm phương viên mười dặm, gia tăng tứ duy thuộc tính tổng 200 trở lên nhân tài 2 cái lớn nhất có thể học kỹ năng đến. Không có thời gian cooldown."

Tần Phàm tiếp theo phân phó: "Một lần nữa học 'Triệu hoán tôi tớ' kỹ năng, cũng tăng lên tới đẳng cấp cao nhất."

"Đình đông —— thu được Kí Chủ chỉ lệnh, đang tại xử lý."

"Đình đông —— thành công khấu trừ Kí Chủ 5 cái kỹ năng điểm số, Kí Chủ còn thừa 16 cái kỹ năng điểm số. Nói rõ: Lựa chọn sử dụng quá thời hạn chuẩn bị tuyển kỹ năng khấu trừ 2 cái kỹ năng điểm số, thăng cấp đến 4 cấp khấu trừ 3 cái kỹ năng điểm số."

"Đình đông —— Kí Chủ học 'Triệu hoán tôi tớ lv1' kỹ năng thành công, cũng thành công thăng cấp làm 'Triệu hoán tôi tớ lv4'."

"Triệu hoán tôi tớ lv4: Kí Chủ kỹ năng. Cần bí ẩn thi pháp hai Thập tức (ước 1 phút đồng hồ), chịu được Kí Chủ tứ duy thuộc tính ảnh hưởng. Triệu hoán hình người tôi tớ nghe lệnh bởi Kí Chủ, vượt qua triệu hoán thời gian đem tự động biến mất. lv4 dự tính có thể triệu hoán bốn cái tinh lực 125, vũ lực 70, trí lực 30, vật lý né tránh 15%, kỹ năng né tránh 15% tôi tớ. Thời gian duy trì mười ngày, tiêu hao khí lực 25, kỹ năng thời gian cooldown ba mươi ngày."

Chọn xong kỹ năng, Tần Phàm tự lại quân doanh, tự mình làm hai cái tiểu tướng chọn lựa tinh binh cường tướng..

Chạng vạng tối, còn lại hai đường quân Báo vậy mà rốt cục đưa đến thắng.

Nghiêm Nhan một đường đã công chiếm gần dương quang. Tần Phàm quả thực bị lại càng hoảng sợ, vị Lão Tướng Quân này giống như thần trợ ư? Đến lúc Tần Phàm tỉ mỉ đọc quân Báo, mới bừng tỉnh đại ngộ.

Nguyên lai Nghiêm Nhan chuyển quảng Tần Phàm lúc trước, một mực ở Ích Châu trong quân nhậm chức, đã gần đến hai mươi năm. Còn có Nghiêm Nhan võ nghệ cao siêu, ngay thẳng vô tư, đội trong quân văn bối rất tốt, tại Ích Châu trong quân uy vọng rất cao.

Kiên Vi quận trưởng đem chính là Nghiêm Nhan năm đó thủ hạ Tư Mã, phó tướng, giáo úy cũng nhiều chịu được Nghiêm Nhan dạy bảo, là lấy Nghiêm Nhan đại quân vừa đến, Kiên Vi quận liền nhất huyện tiếp theo nhất huyện đầu hàng.

Kiên Vi quận Thái Thú thiết lập Hồng Môn Yến, nghỉ rút cùi dưới đáy nòi chém giết Nghiêm Nhan, lại không biết đã bị phía dưới quân hầu mật báo. Nghiêm Nhan, Trang Khôi già vờ không biết, trực tiếp đi đến phủ Thái Thú dự tiệc, lại thường phục lên vào đại lượng dưới trướng sĩ tốt. Kiên Vi quận Thái Thú ném chén làm hiệu, đưa tới lại là Trang Khôi thủ hạ hung dữ Man binh, đem Kiên Vi quận Thái Thú đương trường chém giết.

Nghiêm Nhan nhân thế đề bạt ngày xưa thân tín, mượn cơ hội nắm trong tay Kiên Vi quận đại bộ phận.

Nghiêm Nhan làm Trang Khôi lãnh binh ba ngàn tiếp tục đốc trấn Kiên Vi quận, tự lĩnh bảy ngàn tinh nhuệ Binh khẩu Nghiễm Đô.

Từ Vinh một đường chiến tích cũng thật là huy hoàng.

Tần Phàm lấy hết của cải xây dựng hai nghìn Lương Châu kỵ binh, cùng nhau trào do Từ Vinh thống lĩnh.

Từ Vinh một đường khuyết thiếu mãnh tướng, nhưng như kỵ binh hơn ba ngàn, bộ tốt hơn bốn ngàn (hàm một khối đầu hàng Tần Phàm Tây Lương bộ hạ cũ). Có thể chinh chiến sơ kỳ, Từ Vinh lại đem kỵ binh một mực giấu mà không cần, chỉ lo suất lĩnh lấy bốn ngàn bộ tốt vây công Giang Nguyên Thành Tây biên sừng khang thị trấn.

Sừng khang huyện ủy dẫn người liều chết "Chạy ra" vòng vây, hướng phụ cận Giang Nguyên, lớn áp, đến cung các huyện thành cầu viện.

Đội đến bốn phía thị trấn tinh nhuệ đi đến sừng khang thị trấn bên ngoài gò đất thế, nắp trong Hạc Minh Sơn trong rừng kỵ binh ra hết, triển khai đối với bộ tốt đồ sát.

Binh chủng khắc chế, đội quân địch một mối rồi tấn công, kích trong đó không có chuẩn bị, cái này hoàn toàn là không có lo lắng chiến tranh.

Sừng khang Huyện lệnh không chỉ không có đội đến giúp Binh, ngược lại đội tới rậm rạp chẳng chịt, đặng đặng sát khí kỵ binh, thoáng cái liền tuyệt vọng.

Sừng khang, khai mở thành đầu hàng.

Lớn áp, khai mở thành đầu hàng.

Phụ cận thị trấn trông chừng đầu hàng.

Từ Vinh thuận thế công chiếm Giang Nguyên thị trấn, cũng thiết trí sừng hươu, đao xe, phân công sĩ tốt gác cửa ải.

Đúng là Từ Vinh một đường trước hết nhất hoàn thành đoạt thành đoạn viện binh nhiệm vụ, Tần Phàm ngay từ đầu vẫn không rõ những cái này thị trấn thành tới là sao như thế dễ dàng. Đội đến lấy ra Trương Tùng vì chính mình họa tây sông đồ vừa nhìn mới bừng tỉnh đại ngộ.

Trương Tùng còn trẻ thì khắp lịch tây sông, bằng vào đã gặp qua là không quên được chi năng, là bốn đường chủ tướng mỗi người hội chế một bức tây sông bản đồ địa hình. Sở dĩ xưng bản đồ địa hình, là bởi vì không có kiếp trước diễn nghĩa, trên bản đồ tái rõ ràng quan ải, thủ tướng, đóng quân, quân giới đội tin tức, chỉ là đơn giản địa thế sông núi giản đồ. Bởi vì cái này nhất thời trông không Trương Tùng không phải Kiến An mười ba năm Ích Châu Biệt Giá, mà là Sơ Bình nguyên niên Lương Châu Hán Trung Thái Thú.

Bất quá, cái này đã có thể trợ giúp Tần Phàm nghĩ thông suốt như thế thuận lợi nguyên nhân.

Hán Trung chính là lợi ích bên trong cỗ họng, tồn vong cơ hội là, như mất Hán Trung, thì ba gấn chặt không phản chấn, cắt Thực chi cỗ cánh tay, tại đây gia môn chi họa.

Hướng chỉ quảng hán quận, gấn chặt quận đều lệ thuộc Lương Châu. Từ nơi này hai quận xuất binh, kỵ binh nửa ngày có thể đập Thực quận tới lui, bộ tốt sớm chiều liền thành kính, Thực quận tất cả huyện thật sự là khó lòng phòng bị.

Còn có Lưu Yên tư tâm vậy mà gián tiếp trợ giúp Tần Phàm. Lưu Yên lòng tràn đầy tưởng tượng nhìn một cái "Thổ Hoàng Đế", không nỡ bỏ thành đô "Vương nghiệp chi kh", thà rằng đem "Vương thành" đặt Lương Châu bên miệng.

Đương nhiên, Lưu Yên vậy mà không phải là không có phòng bị, thành Đô thành bên trong liền đóng quân gần ba vạn tinh nhuệ Ích Châu quân. Chỉ là Thực quận thậm chí Ích Châu cái khác quận huyện lại Binh chuẩn bị rời rạc, khiến Tần Phàm đại quân đã hình thành ba mặt vây kín xu thế, cùng chờ đợi Lương Châu quân đội dư lấy dư đoạt.

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 81: người tính không bằng trời tính

Thành Đô thành bên trong.

Lưu Yên phụ tử còn có thủ hạ chính là văn thần võ tướng còn là nhận được Lương Châu quân đội xâm chiếm tin tức.

Biết được Tân đô huyện, Giang Nguyên huyện trước sau bị phá, Kiền Vi quận cử quận đầu hàng, Lưu Yên đương trường liền phun ra một ngụm lão huyết, ngã xuống đất bất tỉnh nhân sự, bị làm cho Lưu phạm, Lưu đản, Lưu Mạo, Lưu Chương đợi thể hệ con cháu nhanh chóng sai người đi tìm Lý Đương Chi.

Lý Đương Chi nhanh chóng mang theo trợ thủ Tiểu Tứ (tự nhiên là Quách Gia dùng tên giả) đến đây khám và chữa bệnh.

Nhất gần Lưu Yên trước giường, vén vén nhìn Lưu Yên sắc mặt liếc một cái, Lý Đương Chi nhất thời trong lòng hiểu rõ.

Sinh cơ hầu như không còn, mệnh không lâu sau vậy.

"Tiên sinh, còn phải cái gì rồi nhanh cấp phụ thân thi kim a..." Lưu Chương sốt ruột đến độ nước mắt chảy ròng.

Lý Đương Chi tỉnh ngộ, nhanh chóng đến trước cấp Lưu Yên bắt mạch.

Ài... Cái này mạch đối với không đúng a. Lý Đương Chi vội vàng đứng dậy tỉ mỉ là Lưu Yên kiểm tra thân thể.

Có vấn đề.

Lớn có vấn đề.

Rõ ràng là mẫn tính dấu hiệu trúng độc.

Quách Gia đối với y thuật thông da lông, nhìn không ra môn đạo, chỉ thấy Lý Đương Chi khi thì cau mày, khi thì hơi hơi ngạch đầu.

"Như thế nào?" Mượn đưa lên kim cái hòm thuốc cơ hội, Quách Gia nhanh chóng dò hỏi.

Lý Đương Chi ý vị thâm trường đáp: "Xem ra còn phải dùng sư phó lưu lại bí truyền phương thuốc."

Quách Gia nghe vậy, trong nội tâm cả kinh. Không phải cứu mạng tán?

Bí truyền phương thuốc, là hai người chuyện riêng thương lượng xong trước mặt hiệu, chỉ Lưu Yên tương vong, mà lại có ẩn tình khác.

"Ta ở chỗ này thi kim, có thể bảo vệ Lưu Yên hai ngày bên trong vô sự. Có thể nếu muốn lại kéo dài mệnh, còn phải phối tề 'Đại Hoàn Đan'."

Lưu Mạo nói: "Trong phủ liền có hiệu thuốc, tiên sinh có thể tùy ý phối chế."

Lý Đương Chi hừ lạnh một chút, nói: "Nếu là tầm thường thuốc và kim châm cứu có ích, còn gọi bí truyền phương thuốc? Nhanh chóng chuẩn bị văn chương văn án..."

"Nhanh... Theo Lý Tiên Sinh phân phó xử lý!" Lưu Chương nhanh chóng phân phó thị nữ chuẩn bị.

Thị nữ vội vàng chuẩn bị tốt văn án, trải tốt lụa vải bố, mùi tốt hơn mực.

Lý Đương Chi ngồi ngay ngắn án phía trước, tả viết liền năm tờ phương thuốc.

"Trong lúc vội vã tất cả tài liệu đều từ một hai người tìm kiếm, quả thực tinh lực chưa đủ." Lý Đương Chi trước đem bên trong bốn tờ phương thuốc đưa cho Lưu Yên tử tử, lại dặn dò, "Cái này bốn tờ phương thuốc chỗ liệt đều quý trọng được liệu, trong phủ sợ là không có, làm phiền bốn vị công tử chia nhau phía trước đi tìm."

Lý Đương Chi lại đem còn lại một cái toa thuốc đưa cho Quách Gia, nói ". Những cái này lạ được liệu lại là chỉ có phổ phường dân gian mới có. Tiểu Tứ, người đi mua sắm cái này tờ phương thuốc bồi thuốc vật liệu."

"Ngày mai mặt trời lặn lúc trước nếu là đem tất cả được liệu đưa đến, ta có sáu thành nắm chắc là Lưu châu Mục kéo dài mệnh ba tháng." Lý Đương Chi chữ chỉ chuẩn xác, "Bất quá, hai ngày bên trong muốn chuẩn bị đầy đủ nhiều như vậy quý trọng được liệu vậy mà đúng là không dễ, chênh lệch một mặt cho thấy Lưu châu Mục mệnh số... Trách không được bất luận kẻ nào..."

Lưu phạm, Lưu đản, Lưu Mạo, Lưu Chương tử tử biểu tình không đồng nhất, thế nhưng cũng không có tiếp tục trả lời, lần lượt đứng dậy ra nội thất, lưu

lại Lý Đương Chi chăm sóc Lư Yên.

Lý Đương Chi hàm chứa thương cảm nhìn qua cô linh linh nằm ở trên giường Lư Yên, không khỏi cảm thán nói: "Đáng tiếc sống không quá nửa ngày, như thế nào đợi thành đến cứu mạng được liệu. Thì... Mệnh..."

"Nửa ngày sao?"

A...

Đột nhiên nhớ tới sâu kín một chút, đem Lý Đương Chi lại càng hoảng sợ, nhanh chóng bên trái phải nhìn quanh, tìm kiếm tiếng khởi nguồn.

"Khục khục "

Hơi yếu khục thanh âm, lại nguyên ở trên giường. Lư Yên cứ nhiên chính mình tỉnh lại.

Lý Đương Chi nhanh chóng đến là Lư Yên bắt mạch thăm hỏi.

Ngồi vào bên giường, một tay đặt bên trên Lư Yên sớm đã gầy như que củi tay oản, Lý Đương Chi lại bị cái tay kia mãnh liệt trở tay nắm lấy.

"Là cô... Kéo dài tánh mạng... Thanh tỉnh... Chỉ cần thanh tỉnh nửa ngày..."

"Nếu là cưỡng ép thi kim, là có thể làm nguoi như người bình thường đồng dạng, tiếp tục hai canh giờ, chỉ bất quá... Thì vừa đến, Thần Tiên khó cứu!"

"Đã đủ rồi!"

Lý Đương Chi mang tới ngân châm, đang muốn ghim, lại trong lòng xiết chặt, nếu là Lư Yên thanh tỉnh, đối ý muốn giết ta, vậy phải làm sao bây giờ?

"Cô thể... Thanh tỉnh... Tức thì thả tiên sinh... Rồi đi..."

Lư Yên không hồ là một đòi kiêu hùng, bệnh thành như vậy, còn có thể lập tức đoán ra lý làm trong lòng băn khoăn.

Lý Đương Chi không có lựa chọn nào khác, nhanh chóng là Lư Yên thi kim.

Một chung trà qua đi. Lư Yên mạnh mẽ chống đỡ thân thể ngồi dậy.

"Ba —— ba —— ba ——" chậm chạp cũng rất như tiết tấu tiếng vỗ tay.

"Chúa công, có gì phân phó." Không biết từ nơi nào xuất hiện một cái nam tử áo đen.

"Đi mời —— thỉnh —— thỉnh —— Tam công tử —— Lư Mạo ——" Lư Yên vùng vẫy hồi lâu, cuối cùng quyết định, phun ra một cái tên.

Nam tử áo đen nghe được Lư Mạo hai chữ, thân thể nao nao, rồi lại rất nhanh khôi phục như thường, cung kính đáp: "Ân!" Sau đó lặng yên không một tiếng động rời đi.

Lý Đương Chi trợn mắt há hốc mồm, . Dừng lại bất an, đi lại như bất khả, không biết như thế nào tự xử.

Lư Yên nhẹ nhàng cười cười, nói: "Xin mời tiên sinh lập tức rời đi. Hai canh giờ, liền không thể lại bảo hộ tiên sinh an toàn."

Lý Đương Chi như trút được gánh nặng, quay đầu định rời đi. Mới đi ra khỏi vài bước, lại nhin không được trả lời nói thêm một câu.

"Châu Mộc đại nhân, nguoi thân trúng mẫn tính chi độc. Đương chi suy tính, hạ độc chi hện ước là hai tháng phía trước. Thỉnh châu Mộc đại nhân bảo trọng..."

Dứt lời, Lý Đương Chi cũng không quay đầu lại đi ra nội thất.

Lư Yên mặt trắng như nước, cũng không nói lời nào, chỉ lo vỗ tay.

"Ba ba —— ba ba —— "

"Chủ nhân, có gì phân phó." Không biết từ nơi nào lại xuất hiện một cái nam tử áo đen.

"Thông báo Lai Hổ, chấp hành kế hoạch C." Lư Yên phân phó, "Còn có —— cần phải đem Lư An cả nhà diệt khẩu, ăn cây táo, rào cây sung gia hỏa. Dĩ nhiên là lão đại gian tế."

"Ân!"

Nam tử áo đen vậy mà lặng yên không một tiếng động rời đi.

Lưu Yên hít sâu một hơi, vậy mà cảm giác chưa bao giờ có nhẹ nhõm.

Ra ngoài đi một chút đi, nhìn nhìn lại cái này vương nghiệp chi địa. Tốt núi sông, còn có hai cái nghịch tử, vì ta chôn cùng.

Mạo nhé, để cho hai người khổ nạn ca ca là người hấp dẫn Lương Châu chú ý, làm cho người bình yên rồi đi.

Chỉ mong tổ tông phù hộ, người thể thừa dịp loạn binh an đến? ? Tường Kha quận...

Thành đô, một chỗ trong mặt thất.

"Đại ca, người còn do dự cái gì. Phụ thân nghị quyết truyền ngôi cấp Lưu Mạo tiểu tử kia. Người lại không động thủ, nên cái gì đều lấy không được."

"Nếu không, chúng ta cố ý tìm không được được liệu, đợi phụ thân... Đợi phụ thân..."

"Thiên Sơn Tuyết Liên —— ngàn năm nhân sâm ——" lúc trước nói chuyện nam tử kia khi không đập một chỗ, ném cho một cái khác nam tử một khối vải rách, quát, "Cái này cái gì phá vỡ bí phương, rõ ràng là cả chúng ta —— không đúng —— đây là tại kéo dài thời gian —— "

"Tê —— không thể kéo dài được nữa!"

"Động thủ!"

"Động thủ!"

Thành nam võ đài.

Lúc này, Lai Hồ 1,5 vạn đại quân, chính đóng quân ở chỗ này.

Lai Hồ chính là Man tộc, do Lưu Yên phát hiện cũng uy thác trọng dụng, thì đối với Lưu Yên trung trinh như một. Bằng vào bản thân võ nghệ cùng Lưu Yên tín nhiệm, tại Ích Châu trong quân đội được xưng là "Bắc Ngộ nam tước".

Bắc Ngộ, là chỉ Ngộ Ý. Nam, tự nhiên là chỉ Lai Hồ.

Người này, uy vọng rất cao.

Chỗ hạt quân đội tổ chất, vậy cũng không cần nói, đều là mười dặm chọn một hạng người. Dưới trướng tướng tá, cũng nhiều như rừng măng hạng người.

Lúc này, trung quân trong đại trướng.

Lai Hồ cùng chư tướng trường học thương nghị, nên như thế nào đột phá lớp lớp vòng vây. Kỳ thật phá vòng vây không khó, thế nhưng chỉ có thể là hơn thi triển tài bảo quân giới.

Một phương diện cần nhờ đao tiễn để chống đỡ ở Lương Châu quân đội truy kích, mà? ? ? Đợi quân thuộc Man Hoang chi địa, vốn chỉ còn thiếu binh khí quân giới, phải dựa vào châu quận vận chuyển tiếp tế đi qua. Bằng không thì, tay không có đeo găng tay như thế nào đến nơi Lương Châu hồ lang chi Bình.

Một phương diện khác còn muốn tại phía nam Man Hoang chi địa đặt chân, không có tài bảo thuốc rượu có thể không làm được, đại quân phá vòng vây sau khi đi qua, người ăn ngựa nhai, đã không còn thuốc rượu tài bảo, đại quân mấy ngày liền tự sụp đổ.

Lai Hồ thân cao thể rộng, đại mã kim đao ngồi ở soái vị, một lượng tháo vát khí tức bắn ra bốn phía. Nhất là một đôi mắt, vô cùng như nhuệ khí.

Trong đó dưới trướng tướng tá, cũng đều là hùng mãnh liệt hạng người.

"Tướng quân, chúa công muốn chúng ta tìm cơ hội đoạt lại Giang Nguyên thị trấn, đã thông xuôi nam thông đạo. Đại quân chậm chạp bắt động, chúng ta ngay ở chỗ này ngồi chờ vào?" Lai Hồ dưới trướng phó tướng Lai Báo hỏi.

Lai Báo là tước hồ tộc đệ, một chỗ nương nhờ Lưu Yên, liền một mực đảm nhiệm Lai Hồ phó tướng.

Tộc đệ, bởi vậy nói chuyện đều là tương đối tiện nghi.

"Chúa công đã muốn chúng ta đã thông xuôi nam thông đạo, vừa muốn đem Tam công tử, còn có đại lượng vật tư thuốc rượu muốn vận hướng? ? ? . Cái này nhất định phải nhìn đúng thời cơ. Hiện tại mặt phía nam thế cục còn không có trong sáng. Đợi thám tử thám thính nơi này tin tức về sau, làm tiếp kết luận không muộn." Lai Hồ tuy nhìn như tháo vát dũng mãnh, thế nhưng một thân có chút đem hơi, vô cùng lãnh tĩnh một người.

"này là hỏi đề." Lai Báo hao tổn tâm trí nói.

Không thể liều lĩnh phá vòng vây, còn muốn mang một đồng vương vùi, thật sự là tương đối khó khăn.

"Dù sao, bất kể như thế nào. Chúng ta đều muốn đợi thám tử tin tức lại nói. Nếu không có chuyện gì, liền đi chinh lương thực, trung bình, hơn nữa càng

nhiều càng tốt!" Lai Hổ thấy Lai Báo cùng với dưới tướng tá có thể, đều hơi biểu hiện vội vàng xao động, không khỏi an bài như vậy một cái nhiệm vụ.

"Tướng quân, ý của ngài là, chúng ta khả năng không về được?" Lai Báo lại là nghĩ tới càng sâu đích một tầng, không khỏi hỏi.

"Sợ là đời này không thể lại đến thành đô tới..." Lai Hổ nhẹ gật đầu, nói.

Cho nên phải tận khả năng cướp đoạt nguồn mộ lính, lương thảo. Về phần nhân khẩu, đối với Man Hoang chi địa mà nói, sẽ chỉ là phiên toái. Gây chuyện không tốt bệnh chết đói người chết hơn nhiều, liền dễ dàng ôn ào ôn dịch.

Thời đại này người, đối với ôn dịch có lớn lao sợ hãi.

Ngay tại Lai Hổ hướng chúng tướng phân phối nhiệm vụ, có cái hộ vệ đi đến, bẩm nói: "Tướng quân, như thám tử hồi báo. Như mấy chi tàn binh đang theo vào thành Đô thành mà đến. Có chút giống là Tân đô huyện, có chút giống là Giang Nguyên huyện, có chút tạm thời còn không rõ ràng lắm..."

"Cái gì?" Lai Hổ kinh hãi, bỗng nhiên đứng lên nói.

"Vây chút tàn binh, còn có tướng tá chỉ huy?" Lai Hổ không hổ là Lai Hổ, hấn rất nhanh liền khôi phục lại, hỏi hộ vệ này nói.

Nghìn quân dễ được một tướng khó cầu. Đối với từ trước nhân tài thiếu thốn Thực trung mà nói, hiển nhiên càng thêm coi trọng tướng tá.

"Trong đó một chi tàn binh, cầm đầu chính là một cái gọi Trương Đức, nguyên lai quan cư quân Tư Mã. Theo như hấn nói, Ngô Lan tướng quân bị Ngụy Duyên trong trận chém giết. Ích Châu quân tử tán. Hấn may mắn bỏ chạy, thu thập ước chừng hơn một ngàn quân đội xuôi nam. Còn lại mấy chi tàn binh, cầm đầu tối cao vẹn vẹn là Đồn trưởng..." Hộ vệ nói.

"Lập tức, phái đồ quân nhu trước xe ngựa hướng tiếp ứng. Đều đón đến thành nam võ đài..." Lai Hổ không phải do dự người, lập tức hạ lệnh.

Nếu là đạt được những cái này tàn binh, ít nhiều cũng có thể gia tăng một ít nguồn mộ lính.

"Ấn." Lai Báo lên tiếng, đi xử lý mà đi.

Một lát sau, ước chừng như hơn hai trăm cỗ xe ngựa ra thành Đô thành, hướng tất cả cỗ tàn binh phương hướng mà đi.

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 82: nằm vùng vào thành

Thành đô hướng Tân đô phương hướng ba mươi dặm.

Trương Đức chính suất lĩnh Ích Châu tàn binh chậm rãi hướng thành Đô thành xuất phát. Cái gọi là tàn binh thật đúng là tàn binh, đa số sĩ tốt đều là hữu khí vô lực, toàn thân mang thương.

Cả chi đội ngũ, liền trương như dạng đem cờ cũng không có. Thế nhưng đại đa số sĩ tốt trên mặt, đều sống sót sau tai nạn vui sướng.

Bọn họ cuối cùng là trốn ra Tân đô, bước chân vào Thực quận Địa giới. Cái này phía nam hay là Ích Châu thiên hạ, là quê hương của bọn hấn a.

Những cái này sĩ tốt biểu tình không phải làm bộ, bọn họ cũng không biết, mang vào bọn họ trốn ra tướng quân, kỳ thật bản thân chính là một cái phản tặc.

Phản bội Lưu thị phản tặc.

Làm viết, Tân đồ cuộc chiến về sau.

Trương Đức thừa cơ suất lĩnh 500 cải trang qua tiền thưởng doanh sĩ tốt ở ngoài thành thu thập tán tốt. Lấy được hơn một ngàn người.

Vì để cho chuyện này hiển lộ càng thêm chân thật một ít, Phương Duyệt còn tượng mô tượng dạng phái mấy chi quân đội phân biệt truy kích.

Bởi vậy, chân chính đến nơi đây, cũng chỉ có hơn một ngàn người. Đa số còn mang theo tổn thương.

Trong chuyện này tính là chân thật, muốn không phải Trương Đức cảm kích, chỉ sợ cũng tưởng rằng tìm được đường sống trong chỗ chết, khiến bọn họ may mắn thoát được họ mệnh.

Lúc này, Trương Đức chính giục ngựa đi ở phía trước, trên người Trương Đức vậy mà vô cùng chật vật, áo giáp là rách nát, mũ giáp vậy mà không có. Mặt mũi tràn đầy gian nan vất vả.

Bên cạnh hắn, cho thấy một cái cùng hắn chật vật trung niên nhân.

Trung niên nhân này gọi hàn vũ, thân cư giáo úy, luận chức vị còn ở trên Trương Đức. Là Trương Đức tại thu nạp tán tốt thời điểm, thu nạp nơi này. Bất quá, bởi vì cái này chỉ tàn binh là Trương Đức tổ chức. Hàn vũ bởi vì kính trọng, không cùng Trương Đức tranh quyền.

Đây đối với Trương Đức mà nói, đương nhiên là chuyện cầu cũng không được tình. Có một cái chức quan cao hơn hắn, lại không tranh quyền tại. Đến lúc sau, gặp mặt Lai Hồ thời điểm, như hàn vũ đứng phía trước biên, ít nhiều thể giảm bớt một chút phiền toái.

Bởi vậy, Trương Đức đối với hàn vũ vậy mà vô cùng kính trọng.

Hai người xem như ở chung không sai.

"Trương Tướng Quân, hiện giờ chúng ta tuy trốn về đến. Nếu là tới hổ tướng quân sự hỏi, nên làm thế nào cho phải?" Hàn vũ có chút lo âu nói.

"Bác Phương chư huyện tất cả đều thất thủ, chạy thoát thân trở về lại không phải người ta hai người. Hơn nữa, lúc này chính là lúc dùng người, tới hổ tướng quân là sẽ không khó là chúng ta ——" Trương Đức ở bên an ủi.

Đích xác. Những cái này tàn binh nói nhiều hay không, nói thiếu không ít, chính là xuôi nam cấp bách cần nguồn mộ lính. Chỉ cần Lai Hồ không điên, cũng sẽ không ở thời điểm này giết đi bọn họ.

"Cũng thế. Lương Châu quân đội quá mạnh, chỉ dựa vào tới hổ tướng quân chỉ sợ cũng khó có thể đến nơi." Hàn vũ nghe vậy cảm thấy hơi cảm giác an tâm, gật đầu nói.

"Kỳ thật a, chúng ta vậy mà không có hoàn toàn tìm được đường sống trong chỗ chết. Đội Lương Châu quân đội lại đây công thành thời điểm, chúng ta như cũ thành đáng đầu tường chống cự. Hiện tại muốn những thứ này đau đầu nhức óc sự tình, thật sự là có chút vể vùi cho thêm chuyện ra. Đội trở lại thành Đô thành về sau, chúng ta ăn được một hồi, ngủ ngon giấc, mới là việc cấp bách." Trương Đức cười nói.

"Ha ha." Hàn vũ ha ha cười cười, có chút hướng tới. Từ khi chạy nạn đến nay, thật sự của bọn hắn lại không có đã ăn một hồi tốt hơn cơm, ngủ qua một lần tốt hơn cảm giác.

Vừa vào thành đô, liền có thể ngủ cái an ổn cảm giác a. Đây là bao gồm hàn vũ ở trong, nhóm này tàn binh bên trong đại bộ phận trong lòng người nhận định sự thật.

Cái này đại bộ phận đương nhiên là loại bỏ giấu ở trong quân Ngụy Duyên, cùng với 500 tiền thưởng doanh sĩ tốt.

Nghe Trương Đức, cùng hàn vũ đối thoại, theo vào bọn họ bộ hành Ngụy Duyên trong nội tâm cười lạnh một chút.

Chỉ cần thành Đô thành đại môn, là bọn họ mở ra, mặc dù có mấy vạn đại quân đóng giữ, bọn họ vậy mà có thể vì Lương Châu mở ra.

Lai Hồ. Ngụy Duyên ngẩng đầu, nhìn về phía phương xa, trong nội tâm yên lặng nhớ kỹ phía nam danh tướng danh tự. Giết chết Hi Chí Tài, Trương Nam người, chúa công hận không thể ăn trong đó thịt ngủ trong đó da Lai Hồ.

Ta Ngụy Duyên định là chúa công đạt thành tâm nguyện!

Cái này chi tàn binh ước chừng lại được rồi hai mươi dặm, gặp Lai Hồ sai phái tới đồ quân nhu xe.

"Bây ra Tư Mã, tới hổ tướng quân cánh ta phía trước tới đón tiếp." Đại lộ bên trong, một cái tiểu tướng ngăn cản Trương Đức đường đi, cung kính bái kiến nói. Phía sau là một trăm chiếc đồ quân nhu xe.

"Đa tạ." Trương Đức cùng hàn vũ liếc nhau một cái, đều có chút mừng rỡ.

Bọn họ là tàn binh, ngoại trừ 500 tiền thưởng doanh sĩ tốt bên ngoài.

Đều là không có thể lực, ít nhiều người bị thương tồn tại. Cho nên tốc độ không thể đi lên, hiện giờ như đồ quân nhu xe chuyên chở người bị thương, cái

này tiến lên tốc độ liền có thể đạt được thật lớn đề cao.

Trương Đức hướng phía cái này tiểu tướng ôm quyền một chút, sau đó vô cùng không khách khí dừng lại. Mệnh lệnh người bị thương lên xe, do đồ quân nhu xe chuyên chở, mà hướng phía thành đô đi tới.

Như lần này tăng tốc, Trương Đức bọn họ lại bỏ ra hơn nửa ngày thời gian, liền chạy tới thành Đô thành.

Lúc này, thành Đô thành bên trong khắp nơi đều là sĩ tốt đi đi lại lại thân ảnh, một lượng trước khi đại chiến ngưng tụ bầu không khí, bao phủ lại cả tòa thành trì.

Cho nên, lúc Trương Đức bọn họ dẫn binh đi đến thời điểm, Lai Hổ lấy chủ soái thân phận, đi tới thành bắc nghênh tiếp Trương Đức.

"Bái kiến tới tướng quân." Trương Đức, hàn vũ hai người liếc nhau một cái, lập tức trở mình xuống ngựa, bái kiến nói.

"Nhị vị tướng quân có thể từ từ địa thoát thân, thật sự là thật đáng chúc mừng." Mặc dù là tướng bên thua, nhưng hiện tại cho thấy một cỗ sinh lực, cho thấy hi vọng một kiện, bởi vậy Lai Hổ trên mặt lộ ra nụ cười, ngôn ngữ trấn an nói. Nói qua, Lai Hổ tự mình đến vài bước, đỡ dậy Trương Đức, cùng với hàn vũ.

"Chúng ta hai người tìm được đường sống trong chỗ chết, thật sự là hỏ thẹn." Trương Đức về mặt áy náy nói.

Tần Phàm tán thưởng Trương Đức người này, ngoại trừ bởi vì hần lạnh lợi bên ngoài, còn có đảm lược, càng chủ yếu nhất là như hướng lên leo đã tâm.

Không muốn lấy Trương Đức phản bội Lưu Yên, liền dùng thành kiến đối đãi hần. Như lúc này, dưới tình huống như thế, Trương Đức còn có thể dày che mặt da miệng nói áy náy, thật sự vẫn có thể xem là một nhân tài.

"Ai, thắng bại là chuyện thường binh gia, Trương Tướng Quân không muốn đau buồn." Lai Hổ có cảm xúc nên phát ra, qua hồi lâu, mới thu hồi tâm trạng.

"Nhị vị tướng quân một đường khổ cực, trước theo ta nơi này thành bên trong nghỉ ngơi đi." Lai Hổ đối với Trương Đức, hàn vũ hai người nói.

"Ân." Trương Đức, hàn vũ tự nhiên không có cái gì dị nghị, đồng ý một chút, theo Lai Hổ đi vào.

Hơn một ngàn tàn binh, đều vào thành.

Vào thành, Lai Hổ đem Trương Đức bọn họ hơn một ngàn người đặt ở thành bắc.

Hần làm chủ, khiến Trương Đức cùng với hàn vũ hai người phân biệt lãnh binh hơn tám trăm người, tính là có biên chế. Thế nhưng nếu muốn thành quân, lại vẫn phi thường khó khăn. Rốt cuộc một đường bốn tẩu một nhọc, còn có người bị thương cũng không phải một sớm một chiều có thể giải quyết.

Bất quá, đối với Lai Hổ mà nói, coi như là đủ rồi. Bọn họ vốn cũng mới 1,5 vạn binh mã, hiện giờ nơi này hơn nhiều một ngàn, chỗ đó hơn nhiều 500. Mấy chi tàn binh tính hạ xuống, vậy mà hơn nhiều bốn ngàn người, thật sự là thật đáng chúc mừng.

Một phương diện, Lai Hổ an bài Trương Đức đám người trụ sở. Một phương diện khác, Lai Hổ tự mình sai người an bài Trương Đức cái này chi tàn binh thức ăn, khao bọn họ.

Có thể nói là, hết sức trấn an. Đợi sắp xếp xong xuôi những cái này về sau, Lai Hổ suất lĩnh Lai Báo chiết giá quay trở về chính mình trung quân lều lớn.

"Như thế nào?" Vừa về tới trung quân lều lớn về sau, Lai Hổ liền lập tức hỏi Lai Báo nói.

Tuy Lai Hổ tương đối tín nhiệm cái này chi tàn binh, thế nhưng từ khi chính chiến đến nay, các loại quỷ kế thành ra bất tận. Lai Hổ coi như là từ trên thi thể bò ra tới, tự nhiên là rất cẩn thận.

Hần nhờ vào cứu chữa người bị thương, cùng với mượn cơ cùng Trương Đức đám người quát mấy chén, cũng là vì âm thầm phái Lai Báo đi đến tra xét.

"Phần lớn là ta Ích Châu sĩ tốt không sai, nhưng là có một chút người là Hán Trung khẩu âm." Lai Báo hồi báo hần tra xét kết quả nói.

"Cái này không kỳ quái, thiên tai thảm họa chiến tranh không ngừng, nhân khẩu tác động đều khá lớn. Ích Châu cùng Hán Trung gần trong gang tấc, như số ít là Hán Trung khẩu âm vậy mà không kỳ quái, chỉ cần không phải nửa số phía trên đều là Hán Trung khẩu âm là được rồi. Nếu là như vậy, cái này chi quân đội mới là có vấn đề." Lai Hổ thở ra một hơi, nói.

Quân đội gia tăng lên, mà còn chứng minh không có vấn đề gì, thật sự là đáng vui mừng sự tình.

"Đúng rồi, hiện giờ Lương Châu quân đội tình hình như thế nào?" Lai Hổ hỏi.

"Đã điều tra rõ. Chủ yếu tụ tập tại Tân đô, Giang Nguyên, gần dương quang ba cái thành trì. Song lưu một đường phòng ngự tương đối bạc nhược..." Nhắc tới chuyện này, Lai Báo trong mắt tức là phấn khởi, lại là ngưng tụ.

"Truyền lệnh xuống, đại quân nghỉ ngơi và hồi phục một ngày. Từ nay trở đi Canh [3] nấu cơm, canh năm toàn quân phá vòng vây. Mặt khác, thúc giục theo công tử mau chóng nơi này quân doanh tụ họp..."

"Chúa công nha... Chúa công thủ vững thành đô? Nếu là chúa công thủ vững thành đô, kia không cần chúng ta phá vòng vây?" Lai Bảo thật sự nghĩ mãi mà không rõ.

Lai Hổ hiện lên một tia bi thương, chột bị vẽ mặt kiên nghị che dấu.

"Thấy người làm cái gì thì làm cái đó, hỏi nhiều như vậy làm cái gì?"

Tới hồ tướng Lai Bảo trách cứ một phen, đem buồn khổ nuốt vào trong nội tâm. Chúa công, một đường đi tốt hơn. Mạt tướng tất nhiên bảo vệ tốt theo công tử đến? ? ? , phụ tá hẳn đặt chân Nam Man..

Cùng Ích Châu khùng hoảng phiến muộn bất đồng, Tần Phàm trong nội tâm tràn đầy đều là sốt ruột.

Bắc Phụng, Tần Phàm suất lĩnh Diên Mãn, Phụng Kiệt, nghiêm Hồng đội tiểu tướng, bộ quân tám ngàn người, hướng về thành Đô thành xuất phát.

Tuy kế hoạch công chiếm quận huyện đều đã tới tay, nhưng Tần Phàm lại biết rõ, đây chỉ là một thí dụ. Nếu là không có bắt lại thành đô. Tại Ích Châu, hẳn nghĩ dừng bước cùng như trước tương đối khó khăn.

Kế tiếp mới là đại sự.

"Cách lần trước thám tử truyền đi tin tức đã bao lâu?" Tần Phàm ngừng đầu nhìn thoáng qua thành đô phương hướng, hỏi nghiêm Hồng (Nghiêm Nhan con trai trưởng) nói.

"Chúa công, còn không có đi qua nửa canh giờ nha." Nghiêm Hồng ôm quyền hồi đáp.

"Nóng vội a." Tần Phàm vậy mà không hiện xấu hổ, rất thân nhiên nói.

Thám tử.

Lai Hổ có thể dùng thám tử dò xét nghe bọn họ hư thật, Tần Phàm đương nhiên cũng có thể dùng thám tử tìm hiểu Ngụy Duyên đám người tiến trình. Nửa canh giờ trước kia, Tần Phàm nhận được tin tức, Ngụy Duyên, Lữ Mông, Hoàng Tự bọn họ đã phân biệt ngồi trên đồ quân nhu xe.

Nhanh muốn đi vào thành Đô thành trủng.

Một cái lương tướng Lai Hổ, một tòa cứng rắn thành trì, gần ba vạn tinh nhuệ sĩ tốt (còn có những tướng quân khác chỉ huy hơn vạn binh sĩ). Những cái này tổ hợp cùng một chỗ, không phải hiện tại Tần Phàm cái này hơn hai vạn đại quân có thể đơn giản phá được.

Ngụy Duyên, Trương Đức, Lữ Mông, Hoàng Tự bọn họ liền biến thành máu chốt, không được phép Tần Phàm không nhìn chăm chú.

"Chúa công yên tâm, nếu là a Mông, a tự có thể thuận thế tiến nhập thành trì, cái này thành Đô thành chính là nắm chắc phần thắng." Nghiêm Hồng mỉm cười, nói.

Nếu như tin tưởng hai tên tiểu tử thú, vậy mà không tin Ngụy Duyên. Thật không biết là nghiêm Hồng xử trí theo cảm tính, hay là Ngụy Duyên ngày xưa nhân duyên thật sự là quá kém.

"Ha ha." Tần Phàm ha ha cười cười, xem như bỏ qua.

Đúng lúc này, như thám tử từ tiền phương giục ngựa mà đến.

"Chúa công, căn cứ phía trước thám tử báo lại. Tất cả tàn binh đã tiến nhập thành Đô thành trủng." Thám tử cao giọng báo cáo.

"Lại dò xét." Tần Phàm vui mừng trong bụng, thế nhưng trên mặt không có biểu hiện ra ngoài, chỉ là khua tay nói.

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 83: công thành mở màn

Giả bộ tàn binh vào thành chuyện này, ngoại trừ Lương Châu cao tăng có hạn mấy người bên ngoài, tăng dưới cùng thám tử đều là không biết.

Vô cùng cơ mật.

"Ân." Thám tử lên tiếng, lập tức quay lại đầu ngựa, đi vòng vèo trở về.

"Cái này được rồi, Ích Châu đang nhìn." Tần Phàm ha ha cười cười, nói.

"Chúc mừng chúa công." Nghiêm Hồng (Nghiêm Nhan con trai trưởng), Phương Kiệt (Phương Duyệt con trai trưởng) chờ ở bên cạnh ôm quyền chúc mừng nói.

Chỉ cần thành đô nắm, còn lại quận huyện tựa như lấy đồ trong túi.

Tây Nam Bán Bích Giang Sơn, nếu là đánh xuống, tiến có thể công lui có thể thủ, coi như là tùy ý chính thức xưng vương xưng đế, đó cũng là không ngại bất kỳ chư hầu tới công.

Mang bức này tâm tình, một ngày sau, Tần Phàm suất quân Bình đến thành Đô thành xuống.

Phương Duyệt đại quân hội tụ đến trung quân, Từ Vinh là bên trái quân, Nghiêm Nhan là phải quân, hơn ba vạn tinh binh gối giáo chờ sáng.

Thành Đô thành bên trong.

Tần Phàm hoá lực tập trung thành đô bên ngoài, cũng không có lập tức tiến công, mà là đóng quân đại quân bên ngoài, xây dựng doanh trướng, thậm chí đã thành lập công sự phòng ngự. Các loại chiến hào, cạm bẫy vô số.

Thứ nhất là sợ thành bên trong Ngụy Duyên đám người đặt chân chưa ổn, nếu là dẫn đầu công kích, là đang ép bức bách bọn họ vội vàng khởi binh.

Thứ hai, cho thấy mê hoặc Lai Hổ, khiến Lai Hổ lấy là bọn họ là tại vì trường kỳ vây công thành đô chuẩn bị.

Lần viết, Lai Hổ trung quân trong đại trướng.

"Cư nhiên không có lập tức công thành? Ta lấy là Tần Phàm sẽ rất cấp bách." Lai Hổ còn không thấy Tần Phàm tiến công, vô cùng ngoài ý muốn nói.

"Có thể là chính đồn a. Rốt cuộc Tần Phàm lấy đi nhanh quân công khắc Tân đô, sĩ tốt thể lực khả năng đã dần dần khô kiệt." Bên cạnh, Lai Báo suy đoán nói.

"Cũng thế." Lai Hổ gật đầu nói.

"Bất kể như thế nào hay là cẩn thận cảnh giới, nhất là phải đề phòng Tần Phàm đánh lên ban đêm." Lập tức, Lai Hổ lại dặn dò."Còn có, phá vòng vây chủ lực sĩ tốt vậy mà phải chú ý nghỉ ngơi!"

"Ân." Lai Báo ứng tiếng nói.

"Đúng rồi, Trương Đức đợi mấy bộ quân đội tình huống như thế nào?" Lập tức, Lai Hổ liền nghĩ tới tân tiến về xây dựng mấy chi quân đội, không khỏi hỏi.

"Trương đối xuất sắc." Nói đến Trương Đức, Lai Báo không khỏi lộ ra tán thưởng thần sắc, cười nói.

"Có thể phá vòng vây mà ra binh lính, đều là phi thường xuất sắc." Lai Hổ không có vẻ ngoài ý muốn, cười gật đầu nói.

Ngay tại hai bên trong khi chờ đợi, nhất ngày thời gian lặng lẽ trôi qua.

Trương Đức, hàn vũ, Ngụy Duyên đám người vào thành, liền được an bài tại thành bắc.

Lữ Mông, Hoàng Tự đám người thì được an bài tại thành nam.

Trong khoảng thời gian này, Lai Hổ liên tục không ngừng cung cấp lương thực, lấy trị liệu sĩ tốt, bọn họ lại không có chuyển ỏ.

Lúc này sắc trời dần tối.

Trương Đức cùng Ngụy Duyên một chỗ dùng bữa tối, liền một mực đứng ở trong đại trướng.

Lúc này, trong đại trướng, cũng bị tiền thương doanh sĩ tốt thủ vệ, bọn họ trao đổi trên vậy mà vô cùng thuận tiện.

"Chúa công tình thế hết sức nguy ngập lại không có công thành, chỉ sợ cũng là là chúng ta có thể đặt chân ổn một ít. Thế nhưng y theo chúa công tính tình,

sợ sợ không phải ngày mai, chính là ngày sau. Muốn giữ vững tinh thần." Ngụy Duyên nói.

"Trướng quân là suy đoán chưa công tiến công, liền ở hôm sau, hay là từ nay trở đi?" Trương Đức trong ánh mắt hiện lên vài phần ánh sáng, hỏi.

"Đúng." Ngụy Duyên gật đầu nói.

"Vậy ta có thể xin mời hàn vũ qua uống rượu." Trương Đức cười nói.

"Ừ." Ngụy Duyên trầm ngâm một lát, gật đầu nói.

Trước mắt bọn họ bộ đội sở thuộc như hơn một ngàn người, ngoại trừ tiền thưởng doanh, còn có mấy trăm người Tân đô quân coi giữ.

Nếu có thể đem hàn vũ cấp làm thịt, cái này một bộ quân đội, sẽ Quân Long Vô Thủ.

Đến lúc sau, bọn họ hành động, đem vô cùng tiện nghi.

"Ta cái này lại đem hân tìm đến." Trương Đức thấy Ngụy Duyên gật đầu, liền lập tức quay người đi ra ngoài.

Mà Ngụy Duyên thì tại trong trướng, bày xong rượu và thức ăn, chuẩn bị chiêu đãi hàn vũ.

Nếu là Tần Phàm có thể tới nay tiến binh, bọn họ liền tới nay đem hàn vũ cấp làm thịt. Nếu là Tần Phàm không tiến công, trước hết lưu lại. Dù sao trước quá chén lại nói.

Ngoài thành, Tần Phàm trung quân đại doanh.

Bốn phía đã điểm nổi lên không ít chấu than, trong đó Tần Phàm soái sở sách phụ cận, lại càng là chọn tám cái chấu than, bốn phía bị chiếu rọi một mảnh tươi sáng.

Trong trướng, một đám võ tướng đợi đều tại.

"Lần lượt ước định công thành tín hiệu,

Ngày mai canh bốn, tam lộ đại quân đồng thời công thành. Nên biến mất nhất định phải tiêu thất, chur vị phải tránh!" Tần Phàm ngồi ngay ngắn ở soái chỗ ngồi, sắc mặt tràn ngập đại chiến trước kia ngưng tụ.

Tuy hết thấy đều bố trí thỏa đáng, thế nhưng thế sự không có tuyệt đối. Nên coi trọng, Tần Phàm nhất định sẽ coi trọng.

"Ân." Chúng tướng vậy mà rất là nghiêm túc, đồng thời ứng tiếng nói. Một lát sau, từng người hạ lại chuẩn bị mà đi.

"Nếu là có thể được thành đều, đời này vậy mà không mất vương hầu chi vị." Tần Phàm đứng người lên thể, nhìn phía nam, thần sắc khác thường nói.

Đi đến thời đại này, ngày đêm khó có thể bình an nhiều năm như vậy, rốt cục như thở dốc cơ hội, Tần Phàm trong nội tâm tâm tình thật sự khó có thể miêu tả thuyết minh.

Trước đây, Tần Phàm mặc dù nắm giữ Lương Châu, thế nhưng diện tích nhân khẩu có hạn, lại còn tứ phía đều địch, thời điểm lo lắng bị làm vẩn thán. Chỉ có đặt được thành đô về sau, có được rộng lớn nội địa, không hề lo lắng phía tây cùng mặt phía nam, Tần Phàm mới thật sự là vô tư.

Đêm dần khuya, trên không trung, một vòng trăng sáng trên không, bốn phía mông lung, giống như nhìn rõ ràng, rồi lại có chút mơ hồ.

Lương Châu quân đại doanh, đại quân đã tập kết hoàn tất.

Bình giáp đầy đủ hết, mâu Gossen như vậy. Tần Phàm một thân áo giáp, eo bội Curong Dao, đứng trên Đỉnh Tương Thai. Bên cạnh, soái kỳ đón gió pháp phối.

"Xuất phát." Tần Phàm hướng phía phía dưới vung ra tay, nói to.

"Ân." Phương Duyệt đội đem đồng thời đồng ý một chút, lập tức quay lại đầu ngựa, phân biệt suất bộ đi ra vô đài, chạy về phía mệnh mông dạ sắc.

Tần Phàm ở phía sau, theo sát hạ xuống. Một lát sau, trong quân doanh, vang lên kịch liệt nổi trống âm thanh.

"Đông đông đông." Chấn thiên đồng dạng nổi trống thanh âm, như kinh Lôi Đồng dạng, triệt để phá vỡ dạ sắc yên tĩnh.

"Như quân tình, như quân tình." Thành nam tường chấn mái, phụ trách gác đêm một cái quân Tư Mã, phát ra một chút thê lương tiếng kêu.

Bất quá, cái này một chi Ích Châu tinh binh, quả nhiên vậy mà không phải nói giả. Coi như là dạ sắc bị tập kích, cũng không có một vẻ bối rối, ngược lại quét qua buồn ngủ cảm giác, tinh thần vô cùng phấn chấn bắt đầu vận chuyển thủ thành khí giới.

Xạ thủ có thể vậy mà lập tức giương cung cài tên.

Hết thầy cũng có chỗ chuẩn bị.

To lớn nổi trống thanh âm, cơ hồ là toàn bộ thành trì cũng có thể nghe thấy.

Thành bên trong Ích Châu quân đại doanh.

Lai Hổ kỳ thật đã là âm thầm cảnh giới cả ngày, tinh thần một mực tương đối căng thẳng. Hôm nay chính là xác định phá vòng vây chi hện, cho nên tinh thần có chút buông lỏng.

Lúc này, Lai Hổ đang cùng dưới trướng sĩ tốt nhân nhả ăn no nê chiến cơm, không muốn Tần Phàm chính là lựa chọn thời gian này gây phiền toái.

"Chỗ nào truyền đến tiếng trống?" Cổ âm thanh vang lên trong nháy mắt, Lai Hổ liền tỉnh ngộ lại. Trong đông người chết bò ra tới người, ứng phó tình huống như vậy, quả thực là tùy tiện xa giả chạy nhanh.

"Bầm bầm tướng quân, tiếng trống thị tòng mặt phía bắc truyền." Như thân binh lập tức đi đến, báo cáo.

"Thành Tây, thành nam, thành đông là tình huống như thế nào?" Lai Hổ một bên thu thập, vừa nói.

"Thành Tây, thành nam, thành đông tạm thời đều không có tình huống như thế nào." Thân binh hồi đáp.

"Hạ lệnh, thông báo Thành Tây, thành đông thủ tướng, cao độ cảnh giới. Mệnh lệnh đại quân sớm định ra kế hoạch thành nam phá vòng vây." Lai Hổ nhanh chóng đoán được thế cục, lớn tiếng nói.

"Ân." Thân binh lên tiếng, lập tức lui ra ngoài.

Một lát sau, càng nhiều thân binh đi đến. Trong quân là không thể nào có nữ quyền, cái gọi là thân binh ở trong phục thị chủ soái, bên ngoài bảo hộ chủ soái. Lai Hổ lời đầu tiên mình mặc vào giày, lại đang thân binh đám người phục thị, mặc vào áo giáp. Lại dùng nước lạnh tắm một cái mặt, tinh thần vô cùng phấn chấn đi ra ngoài.

"Tướng quân." Lai Hổ đi ra soái sở sách không bao lâu, tức thì thấy Lai Báo bước nhanh mà đến.

"Tần Phàm đại doanh liền đồn tại thành bắc. Thành bắc nhất định là chủ lực, liền do Ngô Ý bọn họ thành trung kiên thủ một phen, yểm hộ chúng ta hành động. Ta trước suất bộ thành nam phá vòng vây, hộ tống theo công tử ra khỏi thành xuôi nam; người lĩnh nhất quân, sau đó áp giải vật tư cùng ta tụ hợp." Lai Hổ nhanh chóng đối với Lai Báo nói một chút, lập tức dạng chân lên chiến mã, suất lĩnh một đám thân binh cũng không quay đầu lại hướng phía thành nam mà đi.

"Ân." Lai Báo đồng ý một chút.

Thành bắc, Ngụy Duyên, Trương Đức trong đại doanh.

Mùi rượu ngút trời, mùi thịt tràn ra bốn phía. Tại lửa than nướng, vô cùng ấm áp.

Chức quan so với Trương Đức cao hơn bên trên một đoạn, nhưng lại cùng Trương Đức địa vị ngang nhau hàn vũ, hiện giờ chính về say rượu mưòi phần té xỉu có trong hồ sơ.

Trên bàn để đồ được ăn còn dư lại tửu thủy, ăn thịt.

Trương Đức ngồi chồm hổm tại soái vị, sắc mặt cười lạnh. Mà Ngụy Duyên thì ngồi chồm hổm ở bên, thần sắc nguội lạnh.

"Cái thằng này thật đúng là dưới đao thịt cá." Nhìn hàn vũ kia thất thố bộ dáng, Trương Đức châm chọc nói.

"Ai có thể nghĩ một chỗ đồng sinh cộng tử đồng chí, lại là một cây chùy thủ rồi người này không phải thua ở hán trên người của mình, mà là thua ở quân sư (chỉ Quách Gia) kế sách này trên người." Ngụy Duyên lại là lắc đầu nói.

Một chỗ đồng sinh cộng tử đồng chí huynh đệ, bỗng nhiên phản bội, không có lý do gì phản bội. Người đó cũng sẽ không như phỏng bị.

"Ha ha." Trương Đức xấu hổ cười cười, Ngụy Duyên lại nói tiếp khả năng vô tâm, thế nhưng hán lại có chút xấu hổ, dù sao cũng là hán phản bội ngày xưa chúa công.

"Bất kể như thế nào, nếu là chúa công tối nay công thành, chúng ta liền làm thịt hán. Nếu là chúa công rõ ràng viết công thành, chúng ta liền rõ ràng viết làm thịt hán." Ngụy Duyên tàn nhẫn nói.

"Ừ." Trương Đức nhẹ gật đầu, biểu tình có chút phấn khởi.

"Đồng đồng đồng." Liền vào lúc này, ngoài thành vang lên chấn thiên đồng dạng nổi trống âm thanh.

To lớn trống quân rung động ra giống như, thiên địa sụp đổ đồng dạng kịch liệt tiếng nổ vang. Thế nhưng tại Trương Đức, Ngụy Duyên nghe tới, loại này

làm cho người ta sợ hãi tiếng, lại có một loại làm cho người ta nhiệt huyết sôi trào cảm giác.

"Là lúc này rồi." Trương Đức vỗ tay cười to nói.

"Ừ." Ngụy Duyên gật đầu nói.

"Tới người, triệu tập trong quân đội ti lệ lấy Thượng Quan chức người tiến nhập lều lớn." Trương Đức hạ lệnh.

Hiện giờ hàn vũ lúc này, bọn họ cái này một bộ hơn một ngàn người, chỉ nghe hấn một cái. Chỉ cần đem đội ti lệ lấy Thượng Quan chức người, toàn bộ giết sạch. Cái này chỉ quân đội liền có thể tàn phế.

"Ân." Lều lớn, như tiền thương doanh sĩ tốt cao giọng đồng ý.

"Đây là thế nào?" Nằm ở trên bàn sống mơ mơ màng màng hàn vũ, phát ra một chút tửu nức, mở ra mắt say lơ đãng nhìn hai mắt hỏi.

"Đưa người ra đi." Trương Đức nhẹ răng cười một chút, rút ra bên hông trường kiếm, đâm vào hàn vũ ngực.

"Hừ." Khó chịu hừ một tiếng, trên đường đi bị Trương Đức lợi dụng giáo úy, chết không minh bạch.

Lập tức, Trương Đức sai người đem trong trướng thu thập một chút. Hàn vũ thi thể cùng với vết máu cũng bị ẵm đi dấu đi. Trong đại trướng, dấu điểm mười mấy tên tiền thương doanh sĩ tốt.

Sau đó không lâu, bọn họ bộ đội sở thuộc hơn một ngàn người quân Tư Mã, Đồn trưởng, đội ti lệ bọn người lần lượt đến đông đủ, chừng ba bốn mươi người.

"Quân Tư Mã đại nhân triệu tập chúng ta tới tại đây, có hay không vì ngoài thành nổi trống âm thanh?" Có cái Đồn trưởng, hỏi Trương Đức nói.

"Đương nhiên." Trương Đức cười cười, lập tức, vươn tay vỗ ba cái. Ở nơi này bày Đồn trưởng, đội ti lệ đám người mờ mịt trong ánh mắt, một đám tiền thương doanh sĩ tốt vọt vào, một hồi loạn đao, vô số âm thanh rú thảm.

Trong đại trướng, nhất thời máu chảy trên đất.

"Tụ tập quân đội, mở cửa thành ra?" Lúc này, đều là người một nhà, Ngụy Duyên vậy mà không hề che dấu, hạ lệnh.

"Ân." Tiền thương doanh sĩ tốt có thể đồng ý một chút, đồng thời dừng xuất ra ngoài.

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 84: chiếm đoạt thành bắc

Lúc này, thành bắc Ích Châu quân đã triệt để tiến nhập chiến tranh trạng thái. Sĩ tốt có thể nghiêm chỉnh huấn luyện, tinh thần vô cùng phấn chấn bắt đầu chuẩn bị phòng ngự sự việc.

"Thế nào?" Thiên tướng quân Lôi Đồng một đường hoành hành đi đến đầu tường, lập tức hỏi thủ vệ quân Tư Mã nói.

"Khởi bẩm tướng quân. Tuy nổi trống âm thanh vang lên, thế nhưng Tàn Phàm không có lập tức công thành. Tựa hồ là không có gì chuẩn bị, bây giờ còn đang tập kết quân đội. Người xem." Nói qua, cái này quân Tư Mã hạ lệnh: "Phóng hỏa tiễn."

Mặc dù có ánh trăng có thể nhờ, nhưng lại vẫn là khảm bất chân thiết. Thời khắc máu chốt, còn phải dựa vào hỏa tiễn chiếu sáng.

Theo, quân Tư Mã ra lệnh một tiếng, trên đầu thành nhất thời phóng ra mấy trăm chi hỏa tiễn. Một mảnh xẹt qua, chiếu sáng phía trước.

Lôi Đồng nhìn chăm chú nhìn lại, đứng là quân đội tại tập kết. Như sĩ tốt khiêng thang mây đang đi lại, tựa hồ là tại bài binh bố trận.

"Thật đúng là kỳ lạ." Lôi Đồng nhìn vậy mà không khỏi có một chút nghi hoặc.

Muốn nói, đánh lên ban đêm coi như là mượn ánh trăng đánh lên. Thế nhưng Tần Phàm lại là trước phát tín hiệu. Cái này vậy mà có thể giải thích trở thành, tín hào này là vì còn lại công thành đại quân đồng thời công thành tín hiệu. Thế nhưng kéo lâu như vậy, tựa hồ như khiến bọn họ chuẩn bị đầy đủ hiềm nghi.

Lôi Đồng càng nghĩ, lại là không rõ ràng cho lắm.

"Chúa công, cái này bài binh bố trận cũng có một lát. Như thế nào còn không công thành?" Ngoài cửa thành vài trăm mét nơi đây, Tần Phàm dạng chân vào truy phong thú, bên cạnh là Phương Duyệt, nghiêm Hồng, Phương Kiệt đội võ tướng cùng với đông đảo thân binh hộ vệ.

Phương Duyệt thấy Tần Phàm bài binh bố trận hoàn tất, còn không công thành, cũng không khỏi nghi ngờ nói.

"Trước đội thành bên trong tin tức xấu đi, dù sao Từ Vinh, Nghiêm Nhan bên kia hẳn là đều là tấn công mạnh, cũng không kém chúng ta." Tần Phàm cười nói.

Mấu chốt thắng bại, là thành bên trong Ngụy Duyên đám người.

Ngoài thành công thành, nơi này là không nhiều lắm sự tình.

"Ừ." Phương Duyệt nhẹ gật đầu.

Tựa như Tần Phàm nghĩ đồng dạng, phụ trách tiến công thành đồng Nghiêm Nhan, đã sớm chuẩn bị thỏa đáng.

Bảy ngàn đại quân, phân tán ra. Hay là dẫn theo thang mây, hay là khiêng bao tải.

Làm nổi trống âm thanh vừa vang lên lên, Nghiêm Nhan liền thuận thế hạ lệnh.

"Công thành."

Nhất thời, một hồi "Ô ô" tiếng kèn vang lên.

"Sát." Một chút tràn ngập khát máu hương vị hết hò, theo sát phía sau.

Thành nam, Từ Vinh bộ đội sở thuộc lại thật là khác thường.

Ba ngàn bộ tốt ở ngoài thành năm dặm đóng giữ, mà trung quân doanh trưởng lại thiết lập đến thành nam mười dặm vị trí trên đường lớn.

Doanh trưởng, lương thảo xe, cự sừng hươu, khắp nơi đều là quân giới vật tư, hiển lộ hết sức mất trật tự vô chương.

Đồng, nam hai phương hướng, yên tĩnh khê động, khiến Lai Hồ chi tâm, không khỏi càng thêm ngưng trọng lên. Bất quá, không được phép hấn suy nghĩ nhiều, xung trận ngựa lên trước, ra thành đô.

Thành bắc.

Ngụy Duyên, Trương Đức chính suất bộ hướng phía chỗ cửa thành mà đến.

"Người nào?" Làm bọn họ tiếp cận cửa thành thời điểm, thủ vệ binh lính, nhất thời quát bảo ngưng lại nói.

"Ta chính là quân Tư Mã Trương Đức, phụng mệnh đến đây thay quân." Trương Đức hét lớn.

Lai Hồ vì kích lệ sĩ khí, nhiều lần động viên tán dương Trương Đức, Trương Đức ở thời điểm này, coi như là thành Đô thành bên trong danh nhân rồi. Lại nói, thành bên trong vậy mà không có khả năng như diệt mãnh. Bởi vậy, sĩ tốt nhất thời buông lỏng cảnh giác.

"Đại nhân thỉnh." Sĩ tốt có thể cung kính cho Ngụy Duyên, Trương Đức bọn họ đi qua.

Giục ngựa tại phía trước Ngụy Duyên, Trương Đức liếc nhau một cái, lập tức hạ lệnh: "Đi."

Cái này một chi bộ đội sở thuộc một ngàn người, nhất thời hướng phía đại doanh tuôn đến. Thế nhưng chưa có chạy một nửa, đã sớm chuẩn bị sẵn sàng tiền thưởng doanh sĩ tốt, hướng phía đồng bạn bên cạnh, giơ lên Cương Dao.

"Phốc."

"Phốc."

Vô số Ích Châu sĩ tốt, tại không minh bạch, bị tiền thưởng doanh sĩ tốt hung mãnh Cương Dao chém trở mình.

Bất tri bất giác, tiền thưởng doanh sĩ tốt đám người cánh tay trái, đều trôi lại một khối lụa đỏ. Tại ngọn đèn dầu chiếu rọi xuống, vô cùng bắt mắt.

"Làm sao vậy? Làm sao vậy?" Tuy thoáng cái bị chém bay mấy trăm người, thế nhưng càng nhiều Ích Châu sĩ tốt, lại là mờ mịt không liệu, thậm chí là sợ hãi không thôi.

Nhìn những cái kia mặt mang nhe răng cười, huy vũ vào nhuộm máu trường kiếm, hướng phía chính mình đánh tới xưa kia viết đồng chí, sợ hãi không thôi.

Bọn họ mờ mịt, nghi hoặc. Vì cái gì đồng chí có thể như vậy.

Còn có bọn họ Đồn trưởng, đội tỉ lệ đội tất cả giai trường quan, cũng bị Ngụy Duyên bọn họ giết chết.

Cho nên loạn hơn.

"Chạy trốn." Làm càng nhiều người tại rú thăm trong tiếng bị sát thời điểm, vô số Ích Châu sĩ tốt trong nội tâm chợt hiện từng như vậy một cái ý niệm trong đầu, lại còn lập tức thay đổi hành động.

Còn lại hơn ngàn người Ích Châu sĩ tốt, âm âm tứ tán.

Nhắc lên vô số doanh trưởng, vô số chầu than. Vốn đang háo hảo đại doanh, nhất thời lâm vào tặc doanh hoàn cảnh.

Tặc doanh.

Đây là một cái khiến tướng quân biến sắc từ, tặc doanh liền là quân đội hỗn loạn, giúp nhau chém giết. Mặc kệ thân phận của người như thế nào quý trọng, tại thời điểm như vậy, cũng có thể sẽ bị loạn binh giết chết.

Toàn bộ Tam quốc trong lịch sử, nổi danh nhất chính là Đồng Trác con rể Ngưu Phụ, hấn dẫn binh mấy vạn, nhưng đã chết tại chính mình quân trong trận.

Tiếp theo chính là chuông là, tiểu tử này dẫn binh đã bình định Thục quốc, uy vọng cái thế. Nhưng bởi vì đã tâm, nhỏ nhỏ thuộc cấp làm phản, đã bị loạn binh giết chết tại trong quân.

Ngày nay Lôi Đồng, so với Ngưu Phụ, chuông là đám người, lại càng là kém không chỉ một bậc.

Tặc doanh, trong quân hỗn loạn lại càng là không cần nghĩ cũng biết.

"Chuyện gì xảy ra? Chuyện gì xảy ra?" Cái này hơn ngàn Ích Châu sĩ tốt tứ tán bốn phía, trong lúc bối rối, đá nơi này chầu than nổi lên doanh trưởng, trên công thành mấy ngàn sĩ tốt, vậy mà nhất thời sợ loạn cả lên.

Mới vừa rồi bị tiền thưởng doanh sĩ tốt đột nhiên giết chết hơn ngàn người, mà chạy trốn cái này một bộ phận sĩ tốt, đối với xưa kia viết đồng chí lại càng là không có cảm giác an toàn. Nhao nhao rút dao nhìn về phía đồng chí.

Hỗn loạn, bốn phía đều là hỗn loạn. Rất nhanh, lan tràn đến thành Bắc Đại doanh.

"Tướng quân, không biết như thế nào trong quân bất ngờ làm phản, sĩ tốt tranh nhau chém giết..." Lập tức như thân binh, về mặt mồ hôi đã đi Lai Báo cáo.

Hiện giờ không có ra tiền tuyến chém giết, ngược lại chết ở phía sau, chính mình trong tay người. Nghẹn khuất có thể nghĩ.

Thế nhưng Lôi Đồng lại không quản được như vậy rất nhiều.

Ngoài thành như Tần Phàm đánh, nội thành như loạn binh. Cái này vô cùng bất lợi với thủ thành, nếu là hơi không cẩn thận, khiến quân coi giữ lấy là thành trì đã bị hãm. Vậy hồng bét.

Bởi vậy, Lôi Đồng lập tức hạ lệnh: "Đem thân binh có thể đều tổ chức, chúng ta bình định phản loạn."

"Ân." Thân binh lập tức lên tiếng, một lát sau, hơn một trăm thân binh bị tụ tập lại. Thân binh sờ đi gọi thân binh, đó chính là trung thành, tin cậy đều xa cao hơn tầm thường sĩ tốt.

Trong doanh tuy loạn binh rất nhiều, thế nhưng cái này một bộ thân binh lại không loạn.

"Đi." Thân binh tổ chức hoàn tất về sau, Lôi Đồng lập tức suất bộ xông vào trong hỗn loạn.

"Tướng quân lúc này, đừng vội lỗ mãng." Trên đường đi, thân binh có thể không ngừng hô quát, lại còn chém giết một ít liều lĩnh binh lính, ngược lại nhận được hiệu quả nhất định.

Rất nhanh, Lôi Đồng bên người, liền tụ tập lại bốn năm trăm binh lính. Trong doanh hỗn loạn, hơi hơi đã bình định.

"Hừ. Tiến lên, chém tại đây đem." Thấy vậy, Ngụy Duyên không nói hai lời, hạ lệnh.

"Sát." Hơn bốn trăm tiền thưởng doanh sĩ tốt có thể, tiếng kêu giết một chút, lập tức vọt tới.

"Ta nơi này nói là vì sao bỗng nhiên trong quân đại loạn, nguyên lai là có người làm loạn." Lôi Đồng nhìn Ngụy Duyên đám người, sắc mặt âm trầm đáng sợ. Lập tức, nói to: "Giết đi bọn họ."

"Sát." Lôi Đồng sau lưng bốn năm trăm sĩ tốt vậy mà mãnh liệt vọt tới.

Kết quả đương nhiên là bị kịch không thôi.

"Sát." Ngán ngại tiếp xúc, tiền thưởng doanh sĩ tốt tại Ngụy Duyên dưới sự suất lĩnh, lập tức chém bay vô số Lôi Đồng sĩ tốt, lại còn tiến tới đi tới Lôi Đồng trước người.

"Sát." Tại Lôi Đồng không thể tin dưới ánh mắt, Ngụy Duyên gương cho binh sĩ, dẫn sĩ tốt có thể loạn đao đem Lôi Đồng chém trở thành thịt nát.

"Bốn phía phóng hỏa. Gây ra hỗn loạn."

Giết đi Lôi Đồng, Ngụy Duyên một thân huyết tinh, toàn thân tản ra sinh ra chó gào khí tức. Mục quang nhất thiết, hạ lệnh.

"Sát."

Tại tiền thưởng doanh sĩ tốt có thể hết hô, thành bên trong càng thấy hỗn loạn.

Ngoài thành, tiếng kêu nổi lên bốn phía. Hết lần này tới lần khác, thành bên trong vừa giận sáng ngút trời.

"Thành đô đổi chủ. Dân chúng giữ lại cho mình trong nhà, tự ý ra người giết không tha."

"Thành đô đổi chủ. Dân chúng giữ lại cho mình trong nhà, tự ý ra người giết không tha."

Tiền thưởng doanh sĩ tốt một bên hô to, một bên chém giết tứ tán Ích Châu sĩ tốt.

"Tại sao có thể như vậy?" Đang tại thành nam đốc xúc sĩ tốt vận chuyển quân giới thuê ruộng ra khỏi thành Lai Báo nghe được thành bên trong âm ỉ tiếng vang, bỗng nhiên quay đầu lại nhìn lại. Chỉ thấy thành bên trong ánh lửa phóng lên trời.

"Tướng quân, hiện giờ nội thành thất thủ, nên làm thế nào cho phải?" Lai Báo một cái phó tướng, hàm chứa hoảng hốt mà hỏi.

Như thế hỗn loạn, dễ dàng nhất vứt bỏ họ mệnh. Không chỉ là phó tướng, Lai Hồ lưu cho Lai Báo tám ngàn tinh nhuệ, thần sắc đều biểu hiện phải vô cùng thấp thòm, thậm chí là tuyệt vọng.

"Mặc kệ, chứa lên xe vật tư lập tức chở đi. Không có chứa lên xe, ngay tại chỗ đốt hủy." Lai Báo trầm tư một lát, cắn răng nói.

Nếu như vận không đi, vậy cũng không thể tiện nghi Tàn Phàm.

"Ân." Lúc này, như Lai Báo ra lệnh, phó tướng thần sắc hơi dễ nhìn chút, đồng ý một chút, lập tức gọi sĩ tốt áp giải vật tư ra khỏi thành.

Thành bắc.

"Công đến." Thành bên trong hỗn loạn, Tàn Phàm đương nhiên không có khả năng không có chú ý tới, vẻ mặt nụ cười, phát tay làm nói.

Nếu như Ngụy Duyên đám người lần lượt ước định, tại thành bên trong làm loạn. Cái này thành Đô thành, coi như là kiếm được một nửa.

"Sát." Phương Duyệt rộng lớn một chút, gương cho binh sĩ suất lĩnh quân đội vọt tới.

"Sát." Hơn một vạn đại quân mãnh liệt vọt tới.

Thành đông.

Nghiêm Nhan sớm Tàn Phàm một bước công thành, chính là khẩn yếu thời điểm.

Mãnh liệt nghe thấy thành bên trong tiếng ồn ào nổi lên bốn phía, lại còn thấp thoáng như Lương Châu quân rống to.

"Thành đô đổi chủ. Dân chúng giữ lại cho mình trong nhà, tự ý ra người giết không tha."

Nghiêm Nhan không khỏi cười ha hả nói: "Ha ha ha, thành Đô thành rồi loạn." Nói qua, lại hạ lệnh: "Tấn công mạnh, trước vào thành người hấn là quân ta."

"Sát."

Sĩ tốt có thể không khỏi nhiệt huyết sôi trào, gào thét lớn càng thêm mãnh liệt trùng kích tường thành.

Thành nam.

Lai Hổ dẫn bảy ngàn tinh nhuệ, hộ tống Lưu Tuần phá vòng vây.

Một đường có chút thuận lợi, thẳng giết đến ngoài năm dặm kết trận Từ Vinh bộ đội sở thuộc bộ quân tan tác chạy trốn.

Lai Hổ đại quân một đường truy đuổi chạy tới Từ Vinh nơi trú quân, lại bị các thức quân giới chõng ngăn, lộn xộn xây "Quân giới" rất là uyển chuyển, phụ trách thanh lý vận chuyển binh lính phát hiện không đúng, vội vàng chạy tới từ trước đến nay mãnh liệt báo cáo.

"Trưởng quân, trong doanh trường toàn bộ đều sợi bông, cô khô những vật này..."

"Không tốt, quân địch hỏa công..." Lai Hổ giật mình, vội vàng hô lớn, "Nhanh, rút khỏi nơi đây, thay đổi tuyến đường xuôi nam..."

Có thể đã trễ.

"Vèo "

"Vèo "

Phô thiên cái địa hỏa tiễn ba mặt phóng tới. Có trực tiếp bắn tới Lai Hổ dưới trướng sĩ tốt trên người, nhất thời liền có mấy trăm danh sĩ tốt chết. Có thì tại nơi trú quân, dẫn đốt dự lưu nhóm lửa chỉ vật, thoáng chốc dâng lên mọi chỗ hỏa điểm.

Toàn bộ nơi trú quân là một cái biển lửa.

"Đại ca, chúng ta vút xuống đại quân chạy thoát thân a!" Sau đó khoái mã bắt kịp phía trước quân Lai Báo nhanh chóng tiến đến Lai Hổ bên người, cẩn thận đề nghị.

Lai Báo một mực ở Lai Hổ thủ hạ làm việc, đối với Lưu Yên tự nhiên không có huynh trưởng Lai Hổ cao như vậy độ trung thành. Gặp được nguy hiểm, đầu trước tiên nghĩ chính là đề nghị Lai Hổ cùng mình một chỗ, vút xuống đại quân, vút bỏ Lưu Tuần, không để ý đồ quân nhu, từng người chạy thoát thân.

"Ba ——" Lai Hổ nghe vậy giật dử, tiện tay liền cho Lai Báo một cái miệng rộng, trách cứ, "Còn dám ra tại đây bệnh dịch tả quân tâm nói như vậy, định chém không tha!"

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 85: thành quả chiến đấu to lớn

Lai Báo khúm núm lui ra.

Lai Hổ nhanh chóng tỉnh táo lại, định ra kế sách.

"Lai Báo, ngươi lĩnh đại quân lao ra nơi đây, tạm nơi này nam an bài huyện tụ họp."

Lời ấy chính là Lai Báo tâm ý, lập tức đổi giận thành vui, ứng tiếng nói: "Tuân mệnh" .

Dứt lời, Lai Báo không để ý đồ quân nhu đội ngũ, trực tiếp điểm tới tinh nhuệ sĩ tốt, xông về trước ra biển lửa, đi về phía nam an bài huyện phương hướng chạy đi.

Mà đến mãnh liệt thì có ý định khác, hần đi đến Lưu Tuần trước mặt, chấp tay thờ dài, nói: "Công tử, chọn tuyến đường đi Vũ Dương đến lúc nam an

bài, đường này xem ra không thông. Cần thành sửa đường cái khác."

Lưu Tuân lại là mặt không đổi sắc, đáp: "Có thể đi đường thủy, vùng ven sông thủy (Trường Giang cổ xưng) xuôi nam..."

"Sợ là cũng có phục binh..." Lai Hổ cười khỏ lắc đầu, giải thích, "Ta xem Tần Phàm nam lộ chủ tướng dụng binh, thật là tàn nhẫn độc đáo, đường thủy tất nhiên cũng sẽ thiết lập phục binh."

"Vậy ta đợi chẳng lẽ không phải trời cao không đường chạy, địa ngục không cửa vào?" Lưu Tuân cái này mới có hơi luống cuống.

"Bầm." Lai Hổ phun ra hai chữ.

"Bầm đây?" Lưu Tuân bất khả tư nghị lặp lại, nói: "Bầm lại lại càng là dè vào miệng cộp!"

Lai Hổ mỉm cười, phụ cận nhỏ giọng đối với Lưu Tuân nói: "Mượn đường Giang Nguyên, đến cung, sẽ đi xuôi nam. Tần Phàm nam lộ đại quân quá ở nơi này bố trí mai phục, quả quyết không nghĩ được công tử là đi vòng vào Giang Nguyên!"

"Tướng quân cao minh!" Lưu Tuân nghe xong nhẩn tỉnh sáng lên, mườì phản đồng ý.

"Đương Hồng." Lai Hổ lạnh lùng quát.

"Có mặt tướng!" Bên cạnh một thành viên hồ tướng đến lên tiếng đợi mệnh.

"Vào ngườì lĩnh năm mươi tinh nhuệ, cải trang giả dạng thành dân chạy nạn, hộ tống theo công tử xuôi nam."

"Ân."

"Công tử, thỉnh nhanh chóng thay quần áo!" Dương Hồng thúc giục nói.

"Tới tướng quân, ngườì nha. Không cùng lúc cải trang chạy nạn?" Lưu Tuân đang muốn lên xe ngựa thay đổi trang phục, lại thấy Lai Hổ không nói không động, nhin không được hiểu kỳ hời.

"Ha ha, mặt tướng tự đi đường thủy!" Lai Hổ cười nói.

Lưu Tuân nóng nảy, chạy qua tới khuyên bảo, nói: "Tướng quân rồi mới suy đoán đường thủy sẽ có phục binh, như thế nào còn tự mình mạo hiểm?"

"Không ai lại đường thủy, có thể nào khiến nam lộ chủ tướng buông lỏng cảnh giác..." Lai Hổ cười khỏ, chợt lại phóng khoáng cười lớn một tiếng, cười nói, "Cho dù như phục binh, bằng vào ta chi võ nghệ, cũng làm khó dễ ta không được. Công tử chỉ cần tại nam an bài huyện cùng huynh đệ của ta hai ngườì tụ hợp..."

Lưu Tuân im lặng, cũng biết lúc này không phải sĩ diện cãi láo thời điểm, khẽ cắn môi, lên xe thay đổi trang phục xuất phát.

Lai Hổ mệnh lệnh sĩ tốt nhặt lấy lửa chùng, tương lai báo mạng ra thành vật tư ngay tại chỗ đốt hủy, mà dẫn hơn hai trăm thân binh hướng nước sông bước đi.

Lai Báo suất quân bỏ qua cho nơi trú quân, một đường hướng đi nhanh nam an bài huyện đi nhanh.

Đại quân tiến lên hai ba dặm địa dần dần trở về nơi này trên quan đạo. Lai Báo không khỏi thở một hơi dài nhẹ nhõm, rốt cục chạy ra vòng phục kích.

Có thể còn chưa kịp trì hoãn khẩu khí, chỉ nghe chung quanh, bốn phương tám hướng tiếng vó ngựa chấn động, đen ngòm kỵ binh bao vây qua.

"Suru suru suru —— "

"Suru suru suru —— "

"Suru suru suru —— "

Tây Lương kỵ sĩ cỡi ngựa bắn cung chính là nhất tuyệt, một bên phóng ngựa tập kích, một bên giương cung bắn tên.

"A —— "

"A —— "

Lai Báo trong đại quân tiền ngườì vô số kẻ, tiếng kêu thảm thiết bên tai không dứt.

"Không phải sợ, không phải sợ. Kết trận ngăn địch —— kết trận ngăn địch ——" Lai Báo hô to, ý đồ nghiêm túc đội ngũ, dùng đao thuẫn Bình, Thương binh sĩ đến nơi kỵ binh đại đội trưởng công kích.

Có thể nào có hấn nghĩ đến dễ dàng như vậy.

Hộ tổng ra khỏi thành Ích Châu quân sĩ tốt xác thực tình nhuệ, thế nhưng không chịu nổi luân phiên biến cố, lao lực bôn tẩu, trong lúc nhất thời quân tâm bối rối, từng người tứ tán chạy trốn.

Người bằng hai cái đùi làm sao có thể chạy trốn qua chiến mã bốn mảnh chân rồi hướng chỉ là trống trải bình nguyên cả vùng đất.

Một cái Ích Châu sĩ tốt thật sự chạy không nổi rồi, dứt khoát ném đi vũ khí trong tay, quỳ rạp trên đất, trong miệng hô lớn: "Đừng giết ta —— đừng giết ta —— ta đầu hàng —— đầu hàng —— "

Cao ngạo kỵ sĩ chẳng thêm ngó tới, từ bên cạnh hấn gào thét vụt qua.

Còn lại Ích Châu sĩ tốt thấy thế, nhao nhao mô phỏng. Trong lúc nhất thời, vũ khí ném nơi đây tiếng liên tiếp.

Đầy đất đều là quỳ sát xin hàng Ích Châu sĩ tốt.

Chỉ có Lai Báo không chỉ không hàng, ngược lại ngoan quất roi ngựa, mưu toan chạy ra tìm đường sống.

Từ Vinh như thế nào như hấn mong muốn,

Lấy cung cài tên, hướng phía Lai Báo sau lưng liền bắn một mũi tên.

"Phốc ——" tên nhập vào cơ thể tiếng.

"Đồng ——" Lai Báo thẳng tắp rơi xuống dưới ngựa.

"Quét dọn chiến trường." Từ Vinh hừ lạnh một chút, dương tay ý bảo phó tướng phụ cận, thấp giọng phân phó: "Nên biến mất không có khả năng chạy rồ, làm được sạch sẽ như dạng điểm."

"Ân!"

Bên kia, Lai Hồ dẫn hơn hai trăm thân binh vậy mà rốt cục chạy tới nước sông biên.

Dài đằng đằng Trường Giang bên trên vậy mà không có một cái thuyền, gấp đến độ Lai Hồ cao giọng la lên: "Nhà dò —— nhà dò —— "

Thăng hô bốn năm khắp, mới thấy xa xa lòng sông, giống như có một cái đánh cá tiểu hóa nhé, đang đưa nhát cái thuyền nhỏ ra ngoài.

Kia tiểu hóa nhé ý định thuyền nhỏ, tựa như cả gan kêu lên: "Tướng quân, tiểu nhân là cái này nước sông người cầm lái. Không biết tướng quân kêu gọi chuyện gì?"

Lai Hồ nói: "Ta có công vụ khẩn cấp, muốn tới hạ du lại! Ngươi nhanh chóng đưa ta..."

Tiểu hóa mới nói: "Tướng quân phân phó, tiểu nhân làm sao dám không tuân lời. Chỉ là thuyền nhỏ, sợ tái bất động nhiều như vậy Quân Gia..."

Lai Hồ chần chờ một lát, nói "Ngươi cũng biết phụ cận còn có ụ tàu?"

"Ai —— sợ là tướng quân tìm không được. Hôm qua tới một đám thủy tặc, đem phụ cận đội thuyền tất cả đều bắt người cướp của mà đi. Tiểu nhân thuyền nhỏ, nấp trong chỗ tối, mới tránh thoát một kiếp..."

Hắn là tàn tặc nam lộ quân gây nên, đoạn ta đường thủy ý muốn. Lai Hồ trong nội tâm nổi lên một hồi cười lạnh, đáng tiếc trời không tuyệt ta chi mệnh.

"Nếu ngươi độ thành ta đi qua, ta với ngươi nhất kim!"

"Tiểu nhân độ tướng quân đoạn đường, liền có nhất kim?" Tiểu hóa nhé mặt mũi tràn đầy bất khả tư nghị kinh ngạc.

Thị tỉnh tiểu dân, chưa thấy qua thị trường, nhất kim thù lao liền bộ dáng này. Lai Hồ trong nội tâm chẳng quản khinh thường, nhưng vẫn là tận lực giả trang ra một bộ ôn hòa biểu tình, đáp: "Đúng. Chỉ cần đưa ta đi đến đạo chơi, liền cho ngươi nhất kim, với tư cách là thù lao."

"Ồi chào —— ời chào —— tiểu nhân nguyện ý ——" tiểu hóa nhé nhanh chóng chèo thuyền bâng bở, đợi Lai Hồ lên thuyền.

"Ngươi đợi từng người tìm đường nơi này nam an bài huyện tìm ta!" Lai Hồ hướng phía đi theo thân binh phân phó, đồng thời thăm nghĩ, rời thuyền, người chèo thuyền nhất định phải kết quả, để ngựa hành quân tin tức tiết lộ.

"Ân!"

Ngư dân tiểu hóa nhé vịn Lai Hồ liền lên thuyền đánh cá.

Lai Hồ an tọa ô cột Phàm, bên tai nước sông cuộn cuộn thanh âm, dần dần sinh ra vài tia ủa ỉu, dứt khoát đóng cửa dưỡng thần, nghỉ ngơi trong chốc lát.

Ước đi tầm mười trong mặt nước, chỉ nghe phụ cận mặt sông kim cổ tề mình, hình như có đại quân hành động.

Lai Hồ nghe được, nắm chặt trong tay Cương Dao, trong nội tâm tự nghĩ kỹ năng bơi không tốt, liền đứng dậy gọi ngư nhân: "Nhanh cùng ta ôm lấy thuyền gần bờ!"

Kia ngư nhân cười ha ha, đối với Lai Hồ nói: "Bên trên là thanh thiên, hạ là nước biển; sanh ở nước sông, cuối cùng quăng Lương Châu; đi không đổi danh, ngồi không đổi họ; gắm Phàm Cam Ninh, muốn tính mệnh của ngươi!"

Lai Hồ kinh hãi, quát một tiếng: "Không phải ngươi, chính là ta!" Cầm lấy Cương Dao, nhìn qua Cam Ninh trong trái tim sóc tương lai.

Cam Ninh thấy Cương Dao sóc tương lai, quyết định trạo bài, một cái lưng ném bỏ nhào, nhào sóc trở mình xuống nước mà đi.

Kia chiếc thuyền quay tròn tại mặt nước chuyển, Lai Hồ chờ đợi không liệu nhìn qua mặt sông, không biết nên lưu lại trên thuyền, hay là bơi bỏ chạy.

Ước chừng thời gian một chén trà công phu, đuôi thuyền một người từ đáy nước hạ chui đi ra, kêu một tiếng: "Thấy ngươi giấu xấu!" Bắt tay hợp với thuyền sao, chân đạp thương sóng, đem đội thuyền hơi nghiêng, thuyền úp sấp, Lai Hồ liền ngã tiến trong sông.

Cái này Lai Hồ võ nghệ tuy là rất cao minh, kỹ năng bơi lại là không tốt, bị Cam Ninh vịn trở mình thuyền nhỏ, đụng xuống nước.

Cam Ninh biết rõ Lương Châu đối với Lai Hồ cừu hận, càng tức giận hấn rồi mới muốn mưu hại mình, vậy mà không muốn sống, từng chiêu đều là sát thủ. Mấy cái hiệp hạ xuống, liền tương lai mãnh liệt đâm chết, huyết tinh nhất thời phiếm hồng mặt sông.

Cam Ninh rút đao cắt bỏ đầu hồ sọ, trực tiếp trở về đội tàu, sai người hướng Tần Phàm vị trí báo tiếp.

Chỉ có Lưu Tuân nơi này, chạy trốn thành có chút thuận lợi.

Một nhóm 51 người ra về dân chạy nạn đã lừa gạt Từ Vinh thiết lập đông đảo quan Kalu ngăn cách, vậy mà thật sự chạy trốn tới Giang Nguyên huyện phụ cận, chuẩn bị chuyển hướng xuôi nam.

"Công tử, có hay không nghỉ ngơi một lát, tiến chút ẩm thực." Hồ trợ tùy tùng võ tướng Dương Hồng thấy phụ cận đã mất Lương Châu quân ngựa tung tích, vậy mà thờ một hơi dài nhẹ nhõm. Lại thấy Lưu Tuân tinh thần uể oải, liền đến đề nghị.

Lưu Tuân bốn ý là muốn thừa dịp sắc trời vừa vãn, lại đi nhanh ba năm canh giờ, triệt để chạy ra Thục quận lại nghỉ ngơi và hồi phục. Chỉ là thấy Dương Hồng đám người đều là mỗi một không chịu nổi, sinh lòng không đành lòng, đáp: "Nghỉ ngơi nửa canh giờ, mọi người ăn chút lương khô."

"Phải thêm trinh sát, cẩn thận cảnh giới." Lưu Tuân vẫn chưa yên tâm, lại dặn dò một câu.

"Mặt tướng tránh khỏi." Dương Hồng đáp ứng một chút, liền hạ lại an bài.

Lưu Tuân ăn băng lãnh khó nuốt lương khô, trong nội tâm càng đắng chát. Không nghĩ được chính mình đường đường Ích Châu Tam công tử, vậy mà luân lạc tới loại tình trạng này.

Hai cái huynh trưởng thấy phụ thân sủng ái mình và Tứ đệ, sinh lòng không hài lòng đồ đoạt quyền. Không chỉ mua được phụ thân thiếp thân người hầu Lưu An, cấp phụ thân chén thuốc trung hạ nấn tính độc vật, lại uy bức lợi dụ lôi kéo văn thần võ tướng. Thời khắc cuối cùng thậm chí Bình đi nước cờ hiểm cừu binh phân loạn, tự mình dẫn binh đánh châu Mục phủ, ý đồ bức bách phụ thân đi vào khuôn khổ.

Kẻ thù bên ngoài xâm lấn, trong nhà Chư Tử còn tranh quyền đoạt lợi. Ích Châu không phải thua ở Tần Phàm trong tay, mà là thua ở chính mình trong tay người a.

Thời khắc mấu chốt, phụ thân lúc này quyết đoán, đem châu Mục đại ấn trao cùng mình, cũng an bài Lai Hồ, Lai Báo huynh đệ hộ tống chính mình xuôi nam, bắt đầu từ số không, chuẩn bị đông sơn tái khởi. Đồng thời, đề phòng dừng lại hai vị huynh trưởng lại lần nữa tranh quyền phân liệt, phụ thân cuối cùng vậy mà lấy thân là mồi, thiết kế tiêu diệt bức vua thoái vị phản quân, cùng hai vị huynh trưởng một chỗ mai táng tại châu Mục phủ hừng hực Liệt Hỏa.

Thật đáng buồn! Đáng hận! Đáng tiếc! Đáng thương!

Phải nhanh chút đã tìm đến? ? Tường Kha quận, hứa cấp Man tộc lãi nặng, mượn binh trọng đoạt Thục quận. Còn có Lưu thị dòng họ, Kinh Châu Lưu Biểu, U Châu Lưu Ngụy, côn châu Lưu đại... Cũng phải khiến khiến cho cầu viện.

Lưu Tuân một người lẳng lặng suy nghĩ vào.

"Công tử —— công tử ——" Dương Hồng tiếng kêu lại cắt đứt phiêu tán suy nghĩ.

"Chuyện gì?"

"Mặt tướng dò xét, gặp được ta Ích Châu tàn binh, đặc biệt mang trong đó tướng tá đến đây yết kiến."

Nguyên lai Lữ Mông, Hoàng Tự đường này tàn binh tuy được an bài tại thành nam, lại không có bị Lai Hồ một chỗ mang ra thành, mà là để lại cho Lai

Báo với tư cách là đồ quân nhu hộ vệ đội.

Lại càng không khéo léo chính là, thành phá vỡ sắp tới, Lai Báo ngay tại chỗ đốt hủy những cái kia vận chuyển không kịp đồ quân nhu, tự nhiên cũng được không cần nhiều như vậy hộ vệ đội. Lai Báo không giống huyênh trưởng Lai Hồ đồng dạng coi trọng những cái này tàn binh, chỉ lo dẫn dòng chính binh sĩ chạy trốn, tùy ý Lữ Mông, Hoàng Tự như vậy tàn binh tự sanh tự diệt.

Đáng tiếc, cử động lần này chính là Lữ Mông tâm ý.

Lữ Mông bá sư Cổ Hủ, vậy mà đã học được một ít chuyên tấn công nhân tâm nhân tính mưu lược kế sách.

Lữ Mông tìm đến Hoàng Tự thương nghị, nói: "A tự, chúng ta thuộc hạ chỉ có chừng một trăm cái nhóc con Binh, cho dù vọt tới phía trước, vậy mà nhất không đến Từ Vinh, Cam Ninh tiện nghi. Không bằng, tại đây cửa Nam cùng Giang Nguyên huyện, Nghiêm Đồ huyện tam giác khu vực lại tìm kiếm một phen, cố gắng thể kiếm mảnh lột lưới cá lớn."

"Người chủ ý nhiều, tất cả nghe theo người. Phân ra điểm công lao cấp ta đền tội là được..." Hoàng Tự tự nhiên không có có dị nghị, hoàn toàn đồng ý nói.

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 86: vu oan Lưu Yên

Lữ Mông, Hoàng Tự hai người dẫn hơn 100 sĩ tốt giả vờ chạy tán loạn, kì thực âm thầm tìm kiếm, đụng phải trình sát tuần hành cảnh giới Dương Hồng.

Chẳng quản chứng kiến Lữ Mông, Hoàng Tự còn có dưới trưởng sĩ tốt đều rất tuổi trẻ, tựa hồ chiến lực không mạnh. Dương Hồng cũng nhiều nhất tượng tượng, mệnh lệnh thủ hạ coi chừng phổ thông sĩ tốt, lại dẫn Lữ Mông, Hoàng Tự tha tốt hơn một vòng to, mới đem bọn họ dẫn tới Lưu Tuần trước mặt.

Lưu Tuần cho thấy rất cẩn thận, mở miệng vặn hỏi: "Hai người các người tính danh, chức vụ, tại sao đến vậy."

Tự nhiên là Lữ Mông ra mặt giải đáp.

"Tướng quân, tiểu nhân gọi đùa giỡn mơ hồ (Lữ Mông cho làm con thừa tự cấp Hi Chí Tài, cho nên như nói vậy), hẳn gọi lý tự (tạm từ mẫu thân Lý thị chi họ). Ta hai người đồng đều là bị huyện quân coi giữ đội ti lệ. Bị thị trấn phá vỡ, một đường chạy tán loạn đến tận đây."

Lưu Tuần lại hỏi một ít Ích Châu phong thổ, Lữ Mông cũng nhất nhất đối đáp trôi chảy.

Lưu Tuần dần dần buông xuống lòng đề phòng. Lại thấy Lữ Mông, Hoàng Tự còn trẻ uy vũ bất phạm, nhớ tới bên cạnh mình khuyết thiếu nhân tài phụ tá, lại môn sinh chiêu dụ chi tâm.

"Ta chính là Ích Châu Tam công tử, Lưu Tuần. Cha ta đã đem châu Mục chỉ vị truyền cùng ta. Người đợi có bằng lòng hay không ở bên cạnh ta, ta phong hai người các người là giáo úy."

Đùa giỡn mơ hồ, lý tự một bộ kinh hi biểu tình, vội vàng quỳ xuống đất bái tạ, nói: "Đa tạ công tử."

"Hai vị tướng quân nhanh đi triệu hồi thuộc hạ, chúng ta lên đường xuất phát." Lưu Tuần nghi ngại thành không sai biệt lắm, quyết định lập tức khởi hành.

Hoàng Tự nhất thời không biết như thế nào ứng đối, vô ý thức quay đầu nhìn về phía Lữ Mông. Lữ Mông bất động thanh sắc, vậy mà ra vẻ vô ý thức nhìn về phía Dương Hồng. Nhìn qua thành Dương Hồng không biết ý gì, Lưu Tuần mặc danh kỳ diệu.

"Hai vị tướng quân đây là vì có gì?"

"Bầm bầm công tử, thuộc hạ sợ là chiêu không trở về thuộc hạ." Lữ Mông hiển lộ rất ủy khuất.

"Vì sao?"

Lữ Mông nhút nhát e lệ dùng ánh mắt liếc qua Dương Hồng, nhỏ giọng đáp: "Vị tướng quân này không cho."

"Dương Hồng —— còn không bồi tội." Lư Tuần hơi hơi vừa nghĩ, liền muốn thông nguyên do trong đó. Chẳng quản Dương Hồng là tận trung cương vị công tước, nhưng đùa giỡn mơ hồ, lý tự rất cuộc tân quăng, lại có hơn trăm tên lính, chính cần lôi kéo, liền chỉ có trách cứ Dương Hồng hóa giải mâu thuẫn.

Dương Hồng vậy mà lập tức minh bạch, chỉ phải cười lạnh nói: "Tội chậm trễ, mong được tha thứ."

Dứt lời, cũng không đợi đùa giỡn mơ hồ, lý tự trả lời, liền quay người lại truyền lệnh mà đi.

Lữ Mông mượn cơ hội tới gần Hoàng Tự, thấp giọng hỏi: "Có thể có nắm chắc tiêu diệt cái này bốn cái thị vệ?"

"Một người hai cái. Người có thể, ta là được." Hoàng Tự nhỏ giọng đáp lại.

"Thập tứ, đồng thời động thủ."

Mười, cửu, tám... Ba, hai, nhất.

Lữ Mông, Hoàng Tự đột nhiên phát uy, phi thân đánh về phía phụ cận thị vệ, nhân thế túm lấy Cuồng Đao, trong chớp mắt chém giết Dương Hồng lưu lại bảo hộ Lư Tuần bốn cái thị vệ.

"Các người ——" Lư Tuần kêu sợ hãi.

"A Mông, bắt sống a. Sống công lao càng lớn..."

"Sai, phải chết không muốn sống..."

"Phốc —— "

Lữ Mông một đao kết quả Lư Tuần, lại nhanh chóng phân phó: "A tự, nhanh tìm kiếm trên người hắn có hay không ẩn tín các loại vật."

"Ài!"

Hoàng Tự đáp ứng, liền vào phía trước tại Lư Tuần trên người lục lọi lên.

"Như phong thư." Hoàng Tự một bên tìm, vừa nói, "Oa —— Ích Châu Mục ẩn tín. A Mông, chúng ta lập đại công —— "

Lữ Mông đoạt lấy tới vừa nhìn, cho thấy mừng rỡ không thôi. Bất quá, hẳn nếu so với Hoàng Tự lãnh tình nhiều lắm.

"Trước giấu kỹ, thủ hạ huynh đệ còn bị khốn trụ nha. Trong chốc lát trở về nữa tìm —— "

"Đúng."

Hai người gần đây tìm một chỗ bí mật chỉ địa đem thư cùng ẩn tín giấu kỹ, lại dọn dẹp dọn dẹp vũ khí, hướng phía thuộc hạ nơi ở bước đi.

Đi đến một nửa, liền gặp Dương Hồng dẫn hộ vệ cùng với chính mình thuộc hạ qua. Lữ Mông bất động thanh sắc, đến hành lễ.

"Tướng quân, công tử xin ngài tiến đến nghị sự."

Dương Hồng có chút nghi hoặc, nói "Vì sao chệnh lệch hai người các người đến đây?"

"Chúng ta không biết, có lẽ là cái gì cơ yếu sự việc. Rốt cuộc tướng quân càng chịu được công tử tin cậy."

Dương Hồng ngừng lại, cũng không nghĩ ra không hợp lý hướng tới, liền yên tâm về phía trước.

Mới được qua Lữ Mông, Hoàng Tự hơn mười bước, liền phát giác không đúng, đột nhiên nói đao trên tay, quay người quát: "An bài dám lừa dối ta!"

Lữ Mông thấy hắn tỉnh cảm giác,

Quyết định thật nhanh, vung đao chém trở mình bên cạnh một gã hộ vệ, cao giọng phân phó: "Sát!"

"Sát!" Dưới trướng sĩ tốt lập tức hưởng ứng.

Trước đây trông giữ thời điểm, Dương Hồng xác thực đem cái này chừng một trăm người vũ khí đều thu được. Có thể trở về nữa truyền lệnh, bởi vì đã xác nhận là "Quân đội bạn", liền đem vũ khí lại phát còn cho bọn họ.

Cái này, có thể khổ cái này hơn mười danh hộ vệ.

Vội vàng không kịp, lại quả bất địch chúng. Hơn nữa, cái này hơn trăm sĩ tốt, là Tần Phàm tự mình làm Lữ Mông, Hoàng Tụ hai người chỗ chọn lựa trong quân tình nhuệ. Tần Phàm lại càng là sử dụng "Triệu hoán tôi tớ lv4", cũng đem bốn người tôi tớ đều phái đến hai người bọn họ bên người, chính là vì ứng phó như vậy đột kích tình huống.

Hộ vệ thời gian một chén trà công phu đã bị chém giết hầu như không còn.

Chỉ có Dương Hồng rất có vũ lực, không chỉ giết chết vài người sĩ tốt, còn ngăn trở Lữ Mông, Hoàng Tụ giáp công.

Bất quá, rốt cuộc chỉ là vậy khôn thủ chi tranh đầu. Sĩ tốt một loạt mà đi, trong chớp mắt đem Dương Hồng bao phủ.

Hai người thở một hơi dài nhẹ nhõm, gọi sĩ tốt thu thập tàn cuộc, lãnh binh phản hồi phục mệnh.

Thành Đô thành bên trong.

Tần Phàm liên tiếp thu được kỹ năng hệ thống nhắc nhở.

"Đình đông. . . Kí Chủ dưới trướng tướng sĩ chém giết địch quân võ tướng, Lôi Đồng. Lôi Đồng, chỉ huy 69, vũ lực 78, trí lực 51, chính trị 37, tứ duy tổng 235, tứ duy vẹn vẹn hai hạng vượt qua 60, nhân tài đẳng cấp nhận định là D, ban thưởng Kí Chủ kỹ năng điểm số 1 cái. Kí Chủ trước mắt kỹ năng điểm số 17 cái."

"Đình đông. . . Từ Vinh chém giết địch quân võ tướng, Lai Báo. Lai Báo, chỉ huy 61, vũ lực 79, trí lực 49, chính trị 26, tứ duy tổng 215, tứ duy vẹn vẹn hai hạng vượt qua 60, nhân tài đẳng cấp nhận định là D, ban thưởng Kí Chủ kỹ năng điểm số 1 cái. Kí Chủ trước mắt kỹ năng điểm số 18 cái."

"Đình đông. . . Cam Ninh chém giết địch quân võ tướng, Lai Hồ. Lai Hồ, chỉ huy 82, vũ lực 91, trí lực 70, chính trị 70, tứ duy tổng 313, tứ duy vẹn vẹn hạng nhất vượt qua 90, nhân tài đẳng cấp nhận định là S, ban thưởng Kí Chủ kỹ năng điểm số 5 cái. Kí Chủ trước mắt kỹ năng điểm số 23 cái."

...

...

Kỹ năng hệ thống một mực thông báo hơn mười mảnh giết địch ban thưởng tin tức, Tần Phàm không kịp nhất nhất ghi chép, bởi vì còn có càng thêm chuyện trọng yếu cần phải xử lý.

"Chúa công, đã chuẩn bị thỏa đáng." Quách Gia đã trở lại trung quân. Lúc này, chính hướng Tần Phàm báo cáo nhập Thục thời kỳ trừ bị tình huống.

Tần Phàm lại một lần nữa dặn dò: "Nhất định phải làm cho Thục trung quan lại, dân chúng tận mắt nhìn thấy, truyền quốc ngọc tỷ thị tông Lưu Yên trong tay tìm được."

"Gia minh bạch."

Tần Phàm hít sâu một hơi. Phía trước một loạt chiến dịch cũng không bằng trận này trong chính trị đánh cờ trọng yếu a, chỉ có triều đình thừa nhận, Thục trung quan dân tán thành, mình mới thể ngồi vững vàng Ích Châu chỉ chủ vị trí. Bằng không thì, lại trở thành Đồng Trác thứ hai, chịu phi nhỏ cùng thảo phạt.

Ngần vạn phải cẩn thận ứng phó!

Trời đã sáng choang.

Tần Phàm dẫn Lương Châu nhập Thục một đám văn võ, lấy tể bái Lưu Yên danh nghĩa, đi đến Ích Châu châu Mục phủ.

Châu Mục trước phủ, một đám Ích Châu quan lại đã cung kính bồi tiếp.

Có quan lại xanh mặt, một bộ giận mà không dám nói gì bộ dáng.

Có quan lại mặt mũi tràn đầy không sao cả, hoàn toàn là tới xem náo nhiệt.

Có quan lại khi thì lắc đầu, khi thì thờ dài, không biết suy nghĩ cái gì.

Tóm lại, chúng sinh muôn màu, lúc này hiển thị rõ, cũng nhất nhất rơi xuống chỗ tối tăm từ đám người trong mắt.

Tần Phàm thấy thời cơ không sai biệt lắm, chuẩn bị phân phó tuồng trình diễn, vừa khoát tay liền bị trong sân một màn cắt đứt.

Một người võ tướng tức miệng mắng to: "Tần tặc, ngươi vọng hưng bạo Binh, xâm lược tông thất, ngươi chạy không thoát công nghĩa, chạy không thoát thảo phạt. Ngày khác tất hạ tăng mười tám địa ngục..."

Tần Phàm cười lạnh, nói "Người kia là ai?"

"Người này danh Dương hoà, chức quan Trung Lang tướng." Quách Gia hiển nhiên làm đủ bài học, lập tức trả lời.

"Cho thấy trung tâm với Lư Yên ?"

Tần Phàm hỏi ý tứ lời của này là, nếu là trung tâm với Lư Yên thuộc cấp, vì sao không có xử trí?

Quách Gia hiển nhiên vậy mà không ngờ rằng loại tình huống này, chỉ phải thỉnh tội, nói: "Thỉnh chúa công ban thưởng tội."

"Không có việc gì —— sau này lại dự kiến tính toán. Còn phải đem việc này cấp trước định tính."

"Án." Quách Gia đáp ứng một chút, quay người tiến đến an bài.

Một phút đồng hồ qua đi.

Ngụy Duyên gieo vào Lư An tự tàn phá châu Mộc phủ ra ngoài, Lư An trong tay còn bung lấy một phương hộp gấm.

"Chúa công, tìm được." Ngụy Duyên đến cao giọng bẩm.

Tần Phàm mỉm cười, tại Phương Duyệt, Nghiêm Nhan nhị tướng hộ vệ hạ đi đến trước bậc thang, tiếp nhận Ngụy Duyên đưa lên hộp gấm, hướng phía dưới bậc thang quan lại dân chúng la lớn.

"Ích Châu quan lại phụ lão. Ta chính là Lương Châu Mộc, bằng khẩu tướng quân Tần Phàm. Phụng hoàng để bệ hạ mặt chỉ, thảo phạt phản tặc Lư Yên, truy hồi truyền quốc ngọc tỷ..."

Tần Phàm lời mới nói đến đây, lập tức đã dẫn phát dưới bậc mọi người từng trận thì thào. Vô luận quan lại dân chúng đều án lấy chính mình cảm thấy tiêu hóa, bình luận vào việc này.

Trong lúc nhất thời xôn xao, âm ỉ không chịu nổi.

Tần Phàm vậy mà không ngăn cản, tùy ý mọi người tùy ý thảo luận.

Lại qua gần nửa canh giờ, tiếng nghị luận mới thoáng nghỉ thì hoãn. Một cái quan văn trang phục trung niên nhân ra khỏi hàng chất vấn.

"Miệng không Bạch Nha, chết không có đối chứng. Đây chẳng qua là người Lương Châu lời nói của một bên."

Trung niên quan văn lời thoáng cái đưa tới ở đây Ích Châu văn võ cộng minh. Chính là, dựa vào cái gì người nói cái gì, chính là cái gì, dựa vào cái gì muốn chúng ta tin tưởng?

Thấy vậy, Tần Phàm vậy mà không đáp lời, tay phải hơi hơi giương lên. Quách Gia tay bung lấy một phần chiếu thư đi tới trên bậc thang.

"Bệ hạ mặt chỉ, quan lại dân chúng quý nghe..."

Đám dân chúng ngược lại là gặp quan liền bái thói quen, là lấy nghe được "Bệ hạ" "Quý nghe" đợi chữ, rất tự nhiên liền quỳ sát đầy đất. Chỉ có Ích Châu văn võ quan lại chân chờ, không biết có phải hay không hẳn là "Quý nghe", đồng loạt nhìn về phía vừa rồi trước mặt mọi người chất vấn Tần Phàm kia cái trung niên quan văn.

Hiển nhiên hẳn uy vọng rất cao, rất được Ích Châu quan lại tín nhiệm.

Quách Gia hơi suy nghĩ một chút, như chủ ý. Hắn đi xuống bậc thang, đem chiếu thư hai tay đệ trình cấp trung niên quan văn, cười nói: "Làm đại nhân kiến thức rộng rãi, liền thỉnh đại nhân phân biệt thật giả, vì ta đợi suy nghĩ a!"

Trung niên quan văn run rẩy tiếp nhận chiếu thư, trên dưới, trong trong ngoài ngoài cẩn thận chu đáo, to như hạt đậu mồ hôi từ trên người của hắn nhỏ xuống, nom nớp lo sợ cũng không dám nói một chữ.

"Làm đại nhân nếu như vậy mà cho rằng chiếu thư là thực, vì sao không dám nhận chúng đọc lên rồi?" Quách Gia cười lạnh một tiếng, một thanh đao lại chiếu thư, lại lần nữa đi đến trên bậc thang.

"Bệ hạ mặt chỉ, quan lại dân chúng quý nghe..."

"Đồng ——" trung niên quan văn xụi lơ ngồi vào trên mặt đất. Còn lại quan lại khiếp sợ không thôi, lại cũng không dám lần nữa kiên trì không bái, một người tiếp một người quỳ nghe mặt chỉ. Dưới bậc thang ô áp áp quý đầy người.

"Ích Châu Lư Yên, tổn hại hoàng ân; quốc nạn vào đầu, cầm giữ Bình tự trọng. Không tư đền nợ nước, họa nơi đây xưng vương; cướp bóc ngọc tỷ, ý đồ mưu phản. Thiên Sứ đòi hỏi, nghịch Bình phạm thượng; không có vua không có phụ, tội ác tày trời. Sắp Lư Yên và thế hệ con cháu: Khai trừ tộc tịch, cách chức làm thứ người; tay chèo bị bắt, kháng mệnh tru sát. Mệnh Lương Châu Mộc Tần Phàm: Hung binh thảo phạt, đoạt lại ngọc tỷ; trấn phủ Ích Châu, bảo vệ cảnh an dân."

Đại đa số quý sát Ích Châu quan lại nghe xong mồ hôi đầm đìa, đại khí cũng không dám ra ngoài.

Nhưng vẫn là như không muốn sống quan lại đứng dậy hô lớn: "Truyền quốc ngọc tỳ ở đâu, như thế nào chứng minh nhà của ta —— không có vật ấy, đoạn không thể nói Lư Yên mưu phản —— "

Còn chưa từ bỏ ý định.

Tần Phàm hừ lạnh một chút, mở ra hộp gấm.

Hòa Thị Bích tài liệu. Phương viên bốn tắc, bên trên nữ trào ngũ long. Chính diện khắc như Lý Tư chỗ sách "Thụ mệnh với thiên, đã thọ Vĩnh Xương" tám chữ triện. Đứng mất cái gốc, dùng hoàng kim khảm bỏ.

Thật sự là truyền quốc ngọc tỳ!

Thật sự là truyền quốc ngọc tỳ!

Chúa công a —— người như thế nào nghĩ như vậy không thông rồi

Chúa công a —— người như thế nào nghĩ như vậy không thông a?

Trung niên quan văn gào khóc.

Một đám quan lại cho thấy âm đạm không lời.

Tần Phàm thấy thời cơ chín muồi, cất giọng nói: "Tại đây tội vèn vèn tru kẻ trùm tội ác phản nghịch, quan lại trăm họ An phân ra thủ mình. Ta đem khiến khiến cho hộ tổng ngọc tỳ vào kinh, cũng thỉnh chỉ ừ phần thưởng trợ cấp Ích Châu. Thời kỳ, văn võ quan lại thêm bổng nửa năm, dân chúng mỗi nhà ta tiền thưởng một ngàn. Cần phải yên ổn, sớm về chính đạo..."

"Có tiền cảm —— tốt hơn —— "

"Tạ châu Mục đại ân —— "

Dân chúng cũng mặc kệ phía trên tranh đấu, vậy mà không hỏi châu Mục là ai, chỉ quan tâm nhà mình ấm no. Tần Phàm phen này "Chảy máu" lập tức lấy được tầng dưới cùng quan lại cùng với quảng đại dân chúng duy trì. Hào ném Vạn Kim "Xem tài như mạng lv4" kỹ năng toàn nhiều năm như vậy, Tần Phàm lần này, một chút cũng không có đau lòng.

Về phần cao giai quan văn võ tướng, còn phải Diêm Phổ hoàn thành Trường An hành trình, đạt được triều đình chính thức sắc phong, năng lực tốt hơn lời kéo hồi tâm. Lập tức, chỉ có trấn an, còn có giám thị!

"Nguy Duyên, gia phong người là trung dũng giáo úy. Lập tức chọn lựa tinh cưỡi 500, hộ tổng truyền quốc ngọc tỳ cùng Diêm Phổ tụ họp, hoàn thành Trường An hành trình."

"Ân!"

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỹ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 87: Lý Nhỏ độc kế

Trường An.

Hán cao Đế năm năm (Công nguyên 202 năm) bố trí huyện, bảy năm, định đô không sai. Cuối thời Đông Hán, quân phiệt quyền thần, Đông Trác, cường ép dời đô Trường An.

Sơ Bình nguyên niên tháng 11, Diêm Phổ rốt cục gặp được Đồng Trác.

Diêm Phổ hay là cung kính thờ dài hành lễ, nói: "Lương Châu điều trị bên trong Diêm Phổ, gặp qua đồng thái sư."

"Ta biết được ngươi, miệng lưỡi bén nhọn hướng về. Còn có gan phía trước nơi này Trường An, không ai không phải tới thử ta đao kiếm lợi không?" Đồng Trác vừa thấy Diêm Phổ sẽ không cấp sắc mặt tốt.

Diêm Phổ không kiêu ngạo không siểm nịnh, phối hợp vỗ vỗ xiêm y, đến lúc nhanh Đồng Trác không kiên nhẫn, sắp sửa tức giận thời điểm, mới vui đùa nói: "Tặng lễ mà đến, tự nhiên như gan."

"Tặng lễ? Đưa thế nhưng là Tần Phàm đầu người ——" xem ra Tần Phàm hiệu triệu chư hầu thảo Đồng, quả thật làm cho Đồng Trác thù hận đến trong xương tủy. Vậy mà ngay trước trong đó thuộc hạ mặt, yêu cầu Tần Phàm đầu người.

"Cũng không phải —— cũng không phải —— lại là một người khác đầu người ——" Diêm Phổ bất động thanh sắc, hấp dẫn được mọi người tại đây chú ý cùng hứng thú.

Lý Nho thần sắc khẽ động, vượt hẳn song dê cái cằm, chậm rì rì đi đến Diêm Phổ trước mặt, nói "Lại là người phương nào?"

Diêm Phổ cảm miệng không đáp.

"Là người phương nào chi đầu?" Đồng Trác ngữ khí nặng hơn, cũng đã hỏi một lần.

Diêm Phổ như trước không nói, chỉ là nhìn chung quanh.

Đồng Trác hiểu ý, khoát tay làm thị nữ tất cả đều lui ra. Chỉ để lại Lý Nho, Lữ Bố, vẫn vỗ cánh tay theo tùy tùng.

"Hiện tại có thể nói rõ a ——" Đồng Trác tức giận nói.

Diêm Phổ ngắn gọn sáng tỏ nổi bật hai chữ: "Lưu Yên."

"Cái gì, bọn ngươi lớn mật, dám tàn sát tông thất." Đồng Trác nổi giận nói.

"So đầu thái sư đi phế lập Túc Long giường; so đầu Văn Ưu cư sát phế đế; so đầu Ôn Hầu sát Đinh Nguyên, chúng ta đảm lược chênh lệch khá xa..."

"Thằng nhãi ranh an bài dám ——" hiển nhiên đâm chọc nghịch lân, nhắm trúng ba người giận dữ. Lữ Bố lại càng là đi nhanh đến, muốn sát Diêm Phổ.

Diêm Phổ không sợ hãi không sợ, cười ha ha.

"Con ta khoan đã!" Đồng Trác kinh dị, bận rộn gọi ờ Lữ Bố, lại hỏi, "Sắp chết đến nơi, vì sao cười to?"

Diêm Phổ đáp: "Không vì sao, chính là cười thái sư đảm người đảm lược chưa đủ."

Đồng Trác nói "Ý gì?"

Diêm Phổ đáp: "Lo trước lo sau, không dám xưng đế."

Tề... Đồng Trác, Lữ Bố kinh ngạc khó lời nói, Lý Nho lại giống như có điều ngộ ra. Hắn cười u ám nói: "Hắn là truyền quốc ngọc tỳ?"

Diêm Phổ nhất thời thất sắc, bất quá rất nhanh khôi phục lại, vậy mà không hề che giấu, dứt khoát nói thẳng đáp: "Đúng vậy. Đặc biệt hướng thái sư hiến vào truyền quốc ngọc tỳ."

"Ngọc tỳ nơi nào, nhanh đưa tới cùng ta đánh giá." Đồng Trác vừa nghe đến là truyền quốc ngọc tỳ, lập tức liền thay đổi sắc mặt.

Nguyên lai, các thời kỳ Đế vương đều lấy thành tại đây ngọc tỳ là phù ứng, phụng như kỳ trân, quốc trọng khí. Có được thì biểu tượng trong đó "Thụ mệnh với thiên", mất thì biểu hiện trong đó "Vận số đã hết". Bình thường trèo lên đại vị mà không có tại đây ngọc tỳ người, tất bị mỉa mai là "Bỏ trống hoàng đế", hiển lộ lực lượng chưa đủ thực hiện thế nhân chỗ khinh miệt.

Đồng Trác vô luận là hiệp thiên tử còn là mình xưng đế, đều phải, đều nhu cầu cấp bách cái này truyền quốc ngọc tỳ.

"Tự nhiên không tại ta chi thân." Diêm Phổ cười nói, "Như thế khản yếu vật, sao dám tùy thân mang theo."

"Hừ ——" Đồng Trác nghe vậy lập tức lại thay đổi sắc mặt.

Diêm Phổ từ trong lòng rút ra một khối lụa vải bố, đưa tới Lý Nho, nói: "Văn Ưu vừa nhìn, có thể đoán thật giả."

Lý Nho tiếp nhận lụa vải bố, nhẹ nhàng bằng phẳng rộng rãi ra, chỉ thấy nho nhỏ phương trên khăn, chính tề sắp xếp vào tương đồng bốn cái ấn tín, điều văn chân dạng chữ Đại Triệu, thụ mệnh với thiên, đã thọ Vĩnh Xương. Lý Nho liền tưởng đến các nơi thịnh truyền Lưu Yên đánh cướp truyền quốc ngọc tỳ mà nói, lập tức như phán đoán.

Lý Nho rót cục âm thầm hướng Đồng Trác nhẹ gạt đầu.

"Vô sự mà ân cần, tất có sở cầu. Nói đi, chuyện gì." Đồng Trác lúc này mới tin tưởng, sắc mặt dần dần hòa hoãn, thái độ chuyển biến qua.

"Mục thủ lương lợi ích, bá tướng Phong Hầu."

"Lại dịch quán đang chờ ——" Đồng Trác nghe xong, từ chối cho ý kiến, ném ra một câu, đuổi Diêm Phổ rời đi.

Diêm Phổ biết làm việc tốt thường gian nan, vậy mà không tranh luận, tự hành rồi khỏi đại sảnh.

Trong đại sảnh, chỉ còn lại Đồng Trác, Lý Nho, Lữ Bố ba người.

Đồng Trác nói chuyện lại càng không có kỵ, trực tiếp hỏi Lý Nho: "Hiện tế,

Ngươi nghĩ như thế nào?"

Hiện tế! Cũng đã lâu, rốt cục lại gọi ta hiện tế. Lý Nho trong nội tâm một hồi cảm khái, từ khi dời đô Trường An đến nay, Đồng Trác càng thêm ngang ngược bá đạo, gọi chính mình giống như tôi tớ, nào có một phần thân cận thân tình.

Lúc này, Lý Nho quần chúng tâm tư dao động, mà thôi mà thôi, đời này cũng được vì hân bầy mưu tính kế, dù sao vận mệnh sớm trời đến một khối. Hân tốt hơn ta tốt hơn, hân gặp chuyện không may, Ngã đảo nắm mốc.

Lý Nho trần thuật nói: "Nhạc phụ, tiểu tể lấy là có thể đáp ứng. Lấy tiểu hoàng đế danh nghĩa, chiếu phong Tàn Phàm là Thục hầu, Trấn Nam tướng quân, đem Ích Châu chia cho Lương Châu."

Đồng Trác giận dữ, trách cứ: "Lý Nho, ngươi đây là lấy lòng tàn tặc, muốn thay đổi địa vị sao?"

"Thái sư ——" Lý Nho lại không dám gọi Đồng Trác nhạc phụ, mà là càng thêm kính cẩn gọi là thái sư, "Xin bớt giận. Nho toàn bộ đều là thái sư cân nhắc."

"Giải thích a." Đồng Trác mặt âm trầm, phun ra ba chữ.

"Thái sư ——" Lý Nho nhanh chóng giải thích. "Thịnh tướng tượng một chút, cái này Tàn Phàm đầu tiên là dẫn đầu tuyên bố ngụy chiếu, hiệu triệu tất cả trấn chư hầu khởi binh. Như lúc này tham mộ quyền vị, tiếp nhận thái sư ừ chỉ, há không được ra về đạo mạo Ngụy quân tử, thay đổi thất thường tiểu nhân. Đến lúc đó thái sư lại hưng đại quân thảo phạt, chẳng phải làm ít công to?"

Đồng Trác trí lực cũng có bảy mươi ba, lập tức suy nghĩ cẩn thận trong đó chỗ tốt, vậy mà đưa ra cái nhìn của mình: "Đến lúc đó hân lại không chấp nhận quan tước, có thể làm gì?"

Ách, Lý Nho không nghĩ qua Tàn Phàm không chấp nhận quan tước, như thế quyền vị lại có người nào đó thể ngăn cản ở hấp dẫn? Chi là Đồng Trác trời sinh tính đa nghi, cho dù chính mình là con gái hân tể, nếu khiến hân nổi lên nghi ngờ, sợ cũng không có quả ngon để ăn.

Lý Nho nhanh chóng suy tư đổi sách.

Mất thấy Đồng Trác trên mặt bất mãn càng ngày càng rõ ràng, Lý Nho mồ hôi rơi như mưa. Rốt cục vẫn phải miễn cưỡng nghĩ tới một cái biện pháp.

"Thái sư, có thể tiểu hoàng đế danh nghĩa, gả nhất vị công chúa cấp Tàn Phàm. Linh con trai của Đế thừa thót, lại là công chúa đông đảo, tùy tiện chọn một cái ném cho Tàn Phàm chính là." Lý Nho tiến thêm một bước giải thích, "Nếu là hân Tạ, hắc hắc. Cái này nhưng chỉ có coi rẻ công chúa, tiết độ công hoàng thất, mục không có vua, ý đồ mưu phản..." Lý Nho thoáng cái liền cấp Tàn Phàm khẩu trừ mũ đều nghĩ kỹ.

"Tốt hơn —— hiện tế tại đây sách có thể thực hiện." Đồng Trác gật đầu đáp ứng.

"Nhạc phụ, nho còn có nhất kế." Lý Nho chịu cổ vũ, thoáng cái lại nghĩ tới nhất kế, vội vàng dâng ra, "Ích Châu hiện hạt Thục quận, Thục quận nước phụ thuộc, khóa là quận, khóa là nước phụ thuộc, quảng hán nước phụ thuộc, ? ? Tường Kha quận, Ích Châu quận, Vĩnh Xương quận đội 8 quận. Có thể vạch Thục quận, Thục quận nước phụ thuộc, khóa là quận, khóa là nước phụ thuộc, quảng hán nước phụ thuộc đội 5 quận cấp Lương Châu, lấy tăng Tàn Phàm tiếp nhận quan tước khả năng. Lại đem Tường Kha quận, Ích Châu quận, Vĩnh Xương quận, cùng với thương ngô quận, hợp phò quận, trào chỉ quận đội quận kết hợp một châu, gọi là 'Giao Châu', tiểu tể dò xét, mười chín trấn chư hầu, Lưu Bị cùng tàn tặc thù hận rất sâu, có thể do Lưu Bị đảm nhiệm Giao Châu thích sử. Ngoài ra, dời Kinh Châu thích sử Lưu Biểu là Kinh Châu Mục, trấn tây tướng quân. Khác phát mật chiếu, khiến bọn họ là Lưu Yên báo thù..."

"Trai cò tranh chấp?" Đồng Trác thoáng cái minh bạch Lý Nho kế sách. Lợi dụng chức quyền, địa bàn, danh lợi đội kích thích phía nam chư hầu phân tranh, để mình ngư ông đắc lợi.

Nhiều như vậy kế sách đối phó Tàn Phàm, Đồng Trác rất hài lòng, lập tức phân phó: "Những chuyện này liền do hiện tế tiến hành. Tứ hôn sự tình nhất định phải làm cho được thiên hạ đều biết, đến lúc đó nhìn Tàn Phàm như thế nào kết thúc."

"Tuân mệnh!"

"Còn có, Phụng Tiên, người cùng Văn Ưu đi một chuyến dịch quán, cần phải đem truyền quốc ngọc tỷ muốn tới."

"Ân!"

Lại nói Lương Châu bên này, Diêm Phổ đi sứ thời kỳ, Tần Phàm phân công Quách Gia, Hoàng Quyền, hướng lã cùng với Nghiêm Nhan, Trang Khôi, Hàn Hạo, Từ Vinh đám người trấn thủ quận huyện, đem Hoàng Trung, Diên Vi, Ngụy Duyên đợi đem thay mới trở về, hoàn thành sơ bộ trấn thủ bố trí.

Biết được Đồng Trác điều kiện, Diêm Phổ vội vàng khoái mã chạy về xin chỉ thị.

"Lý Nho này thực ác độc. Cái này chiếu phong tiếp nhận vậy mà không phải, không tiếp nhận vậy mà không phải."

Nghe xong Diêm Phổ giới thiệu, Diên Vi, Trang Hạ đợi võ tướng vậy mà mình bạch trong đó khó xử. Tần Phàm không khỏi chán chờ.

"Không biết chư công nghĩ như thế nào?" Tần Phàm một lòng giành được địa vị cao, thực cầu mang tới, mới phát hiện là củ khoai nóng bỏng tay.

Là Diêm Phổ cầu lấy trở về, tự nhiên hán đương nhiên không bằng dẫn đầu lên tiếng.

"Chúa công, phò lấy là có thể tiếp nhận. Thứ nhất làm chủ công phạt Thục chính danh, thứ hai lợi cho chúa công thống lĩnh Ba Thục, thứ hai dễ dàng cho ngày sau chinh phạt Kinh Châu. Về phần nhiều lần mà nói, trong loạn thế, thực lực là muốn, không cần so đo hư danh."

"Thuộc hạ khen Đồng Từ mậu (Diêm Phổ tự) thuyết pháp." Trịnh Thái, Trịnh Hồn hai huynh đệ vậy mà tỏ thái độ duy trì.

"Chức quan chính là triều đình phong thưởng, cũng không phải là Đồng Trác tư thụ, tự nhiên có thể tiếp nhận." Tần Mật, mao? D đám người vậy mà tỏ thái độ duy trì.

Tần Phàm nhất gât đầu một cái đáp lại, lại thấy Cổ Hủ từ đầu đến cuối không phát một lời, nhin không được nói "Văn Hòa như cùng cao kiến?"

"Tiếp nhận."

"Như Đồng Trác hiệp thiên tử lấy làm chư hầu, có thể làm gì?"

"Thiên tử vậy mà chiếu lệnh chúa công thảo Đồng."

"Không có bằng chứng?"

"Nhân chứng liền là công chúa, vật chứng nhà... Nhiều như vậy đồ cưới, trong đó giấu kín một phần thảo Đồng chiếu thư, cho thấy khả năng. Ví dụ như, công chúa dây thắt lưng bên trong có dấu Hoàng đệ Lưu Hiệp huyết thư, yêu cầu chúa công thống lĩnh Tây Nam chi Bình, Mã Đằng tới tây bắc chi Bình, Viên Thiệu tới Bắc Phương chi Bình, Tào Tháo tự phía đông, Tôn Kiên tự đông nam lại lấy Đồng Trác."

Dây thắt lưng chiếu!

Diễn nghĩa, Tào Tháo nghênh phụng thiên tử dời đô hứa huyện, cùng hán hiền Đế phát sinh mâu thuẫn. Hán hiền Đế dùng huyết tinh viết ra chiếu thư khe hở tại dây thắt lưng trong, bí mật truyền cho Đồng Thừa. Đồng Thừa đối ngoại tuyên bố tiếp nhận hán hiền Đế dây thắt lưng bên trong mặt chiếu, cùng Loại Tập, Ngô to lớn, Vương Từ phục, Lưu Bị, Ngô lóp lan đợi mưu sát Tào Tháo. Kiến An năm năm tháng giêng, sự tình thất bại bị tru.

Tần Phàm đại hi, mình tới thì cũng có thể mở phòng dây thắt lưng chiếu sự kiện, như vậy liền có thể không hề có kỳ thăng cấp.

Sau một lát, Tần Phàm lại thở dài, nói: "Hôn nhân đại sự, há có thể trò đùa."

Diêm Phổ lắc đầu nói: "Chúa công, quốc gia đại sự, không thể không thận trọng. Ngài không thích công chúa, lấy sau khi trở về có thể ném ở một bên."

Đối với cưới vợ công chúa chuyện này, Tần Phàm cùng thủ hạ mưu sĩ lại sinh ra chia rẽ.

Diêm Phổ, Cổ Hủ đám người cho rằng, công chúa chính là Ích Châu của hồi môn phẩm, lấy sau khi trở về có thể ném ở một bên, không có bất kỳ giá trị, đây là thời đại tạo thành. Bởi vì Tam Quốc loạn thế, vốn chính là một cái nam nhân chí thượng thời đại, nữ nhân đều là nước phụ thuộc phẩm, đối với nam nhân mà nói, nữ nhân một là lấy lòng nam nhân, hai là sanh con dưỡng cái truyền thừa hậu đại.

Nhưng mà, Tần Phàm rốt cuộc là sinh trưởng ở ngũ tinh hồng kỳ, đối với hai cái vốn không quen biết người kết hôn, nội tâm không tiếp thụ được, vậy mà không muốn đi phá hủy một nữ nhân hạnh phúc. Huống chi, Tiểu Dịch, Nhạc Vi, sắp chuyển dạ, chính mình vẫn còn như tái giá nhất vợ, tựa hồ có chút quá mức.

Trịnh Thái thấy Tần Phàm do dự, vượt vượt chồm râu, ngữ khí thành khẩn nói: "Chúa công, muốn thành đại sự người, tuyệt sẽ không bởi vì nhi nữ sự tình chịu ràng buộc. Ngài cưới vợ công chúa, đối với ngài trăm lợi mà không có một hại."

Dừng một chút, Trịnh Thái tiếp tục nói: "Chỉ cần chúa công thể danh chính ngôn thuận sát nhập, thôn tính Ích Châu, tiếp nhận Đồng Trác yêu cầu cũng không sao. Lý Nho độc kế, đơn giản nghĩ trêu chọc chúa công cùng cái khác chư hầu quan hệ, lại không biết chư hầu trong đó, thuộc về chính là đối lập, sớm muộn muốn lẫn nhau công phạt."

Trịnh Hồn vậy mà khuyên: "Chúa công, nên ngừng thi đoạn, không thể chần chờ bất định a."

Tần Phàm nghe mưu sĩ đám người khuyên bảo, trong lòng có chút lo lắng. Hắn thờ sâu, trầm mặc thật lâu, nói: "Tốt hơn, đáp ứng Đồng Trác thỉnh cầu." "Chúa công anh minh!"

Tần Phàm thở dài, còn có một người không có tỏ thái độ, phải làm thông công tác của hắn, không thể lưu lại khúc mắc.

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỹ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 88: báii tướng Phong Hầu

Rút sạch, Tần Phàm đi đến công tượng vườn đến nhà báii phòng Triệu Khuê, trước cung kính áp thi lễ, báii nói: "Nhạc phụ!"

Triệu Khuê dạ, liền hướng trong đại sảnh đi đến.

Hai người ngồi xuống, Triệu Khuê đi thẳng vào vấn đề nói: "Ngươi chuẩn bị lại lấy vợ?"

Tần Phàm con người đảo một vòng, biết Triệu Khuê là vì Tiểu Dịch lấy muốn thuyết pháp. Hắn mỉm cười, nói: "Nhạc phụ, hoàng đế tứ hôn không dám không nghe theo, Đồng Trác cho ra điều kiện cho thấy muốn cưới vợ công chúa. Sát nhập, thôn tính Ích Châu sự việc liên quan trọng đại, tiểu tể đã đáp ứng Đồng Trác, tùy ý cưới vợ công chúa."

Triệu Khuê thần sắc lạnh lẽo, nói "Ngươi lấy công chúa làm vợ, liền chuẩn bị đem Tiểu Dịch đặt ở một bên?"

Tần Phàm giải thích: "Nhạc phụ, Phàm cùng Tiểu Dịch sớm đã thành hôn, nói gì vứt bỏ Tiểu Dịch?"

Triệu Khuê từng bước ép sát, lại hỏi: "Đã như vậy, ngươi như thế nào đối đãi Tiểu Dịch?"

Tần Phàm cười nói: "Chính thể chi vị ngoại trừ Tiểu Dịch, không còn ai khác. Công chúa nhập châu Mục phủ, địa vị cũng chỉ là một cái thiếp mà thôi. Nếu là nàng can quấy, không nghe lời, cũng chỉ có thể một mình vì nàng mở ra một tòa biệt viện, để cho nàng trường kỳ cư ngụ."

Triệu Khuê nghe xong Tần Phàm, lạnh lùng biểu tình lúc này mới thư thả hạ xuống.

Chính thể chi vị, đối với Tiểu Dịch quá trọng yếu.

Cổ nhân chính thể, môn sinh nhi tử là con trai trưởng, môn sinh nữ nhi là đích nữ, mà tiểu thiếp thì là không lên được trên mặt bàn người, sinh hạ nhi nữ địa vị tính toán chính thể môn sinh nhi nữ chênh lệch quá xa. Hơn nữa, có ít người càng ưa thích đem tiểu thiếp tặng người, bởi vậy có thể đọc sách tiểu thiếp địa vị có nhiều thấp.

Hiện tại đạt được Tần Phàm tin chính xác, Triệu Khuê mới yên lòng.

Tần Phàm cười nói: "Nhạc phụ, cái này ngài có thể hài lòng?"

Triệu Khuê vuốt vuốt dưới hàm chòm râu, nói: "Tốt hơn, như cam đoan của ngươi, ta an tâm rồi."

Đối với Triệu Khuê mà nói, chỉ cần Tần Phàm lấy nữ tử không ảnh hưởng Tiểu Dịch vị trí, Triệu Khuê cũng không phản đối. Nam nhân ba vợ bốn nàng hầu, có mấy cái nữ nhân là chuyện rất bình thường. Nếu là trong nhà chỉ có một nữ nhân, chỉ sợ cũng có người nói nữ nhân kia không hiền lành, tâm tư đồ kị nặng lời nói. Bởi vậy, Triệu Khuê đối với Tần Phàm nạp thiếp, cũng không phản đối.

Tần Phàm đáp ứng Đồng Trác điều kiện, rất nhanh, Thiên Sứ cùng với đưa thân đội ngũ đi Hán Trung tuyên đọc thánh chỉ.

Cái này Thiên Sứ vậy mà không phải người khác, chính là Tần Phàm người quen biết cũ, Thượng Thư Đan công. Tần Phàm cao hứng nơi đây dẫn một đám văn võ ra khỏi thành mười dặm chờ đợi.

Đan công hiển lộ vậy mà thật cao hứng, rốt cuộc hấn từng đảm nhiệm Hán Trung Thái Thú, không muốn vài năm, lại trở lại chốn cũ.

Tần Phàm hướng phía Đan công thờ dài hành lễ, nói: "Tiểu tử bái kiến Đan công."

Đan công vội vàng nâng dậy Tần Phàm, cười nói: "Ngày xưa thiếu niên hiện giờ thành tài vậy!"

"Đan công khen nhầm! Thỉnh —— "

"Chư công, thỉnh —— "

Một đoàn người thẳng đến châu Mục phủ.

Mới tiến phòng nghị sự, phân chủ khách ngồi xuống. Đan công liền đi thẳng vào vấn đề, nói: "Vi Dân (Tần Phàm tự), ta lần này đã là triều đình Thiên Sư, thân phận chức trách cho phép, mong rằng Vi Dân thứ lỗi."

"Không dám không dám, thỉnh Đan công tuyên chỉ." Tần Phàm cảm ơn Đan công mấy lần tương trợ chi ân, cho nên cấp bậc lễ nghĩa chu đáo cung kính.

Tần Phàm dâng hương tắm rửa, Đan công cao giọng tuyên đọc chiếu thư.

"Lương Châu Mục Tần Phàm, thảo phạt phản nghịch, tìm về ngọc tỷ, công tại xã tắc, chiếu phong Thục hầu, báí Trần Nam tướng quân. Tăng Lương Châu quận huyện, Thục quận, Thục quận nước phụ thuộc, khóa là quận, khóa là nước phụ thuộc, quảng hán nước phụ thuộc đội 5 quận lệ thuộc Lương Châu. Do Tần Phàm kế nhiệm Lương Châu Mục, cũng gả cho công chúa, ngay hôm đó thành hôn."

Báí tướng Phong Hầu, động phòng hoa chúc.

Tần Phàm thoáng cái ngênh đón nhân sinh hai đại hỷ sự, là lấy cùng thủ hạ một đám văn võ uống đến là cực kỳ tận hứng, mỗi người đều rót hạ xuống không ít Lương Châu thuần.

Tần Phàm một bộ không thảng tửu lực bộ dáng, hướng mọi người nói: "Các người tiếp tục —— đêm nay không say —— Bất Quy —— ta đi —— nghỉ ngơi —— "

Mọi người vội vàng ồn ào, đều lấy là Tần Phàm nhớ kỹ diêm lệ công chúa, vậy mà không nghĩ ngờ gì, kêu lên hai cái Tiểu đầy tớ, đỡ Tần Phàm đi đến biệt viện.

Tiểu đầy tớ vịn Tần Phàm một đường lao đảo hướng biệt viện đi đến, mới đi nơi này nửa đường thư phòng, Tần Phàm liền ngừng chân không tiến, phân phó: "Đi xuống đi, chính ta lại —— "

"Hầu Gia —— "

"Hạ lại!"

"Ân!" Tiểu đầy tớ thấy Tần Phàm nổi giận, nhanh chóng đáp ứng một chút,

Nhanh như chớp chạy tiếp.

"Ai —— thực thâm —— kiêu thê trước mắt, còn phải một mình trông phòng —— " Tần Phàm thật dài thở dài một hơi, đi một mình tiến vào thư phòng của mình.

Dùng nước trong rửa mặt, nằm vật xuống trên giường. Tần Phàm từ từ nhắm hai mắt lẳng lặng suy tư: "Phải hảo hảo nghỉ ngơi một chút, kỹ năng hệ thống mấy cái nhiệm vụ cũng coi như hoàn thành, trước ngủ hấn một ngày, quay đầu lại lại đi so đo những cái này việc vặt... Ta hiện tại cần có nhất, chính là ngủ một giấc..."

Tần Phàm mí mắt trầm trọng nơi đây đánh một cái ngáp.

Qua một canh giờ.

Tiểu Địch nhẹ nhàng chọt hiện vào cửa, "Phàm ca ca..."

Nàng hoán nửa tiếng, liền im tiếng nín thở, rón ra rón rén nơi đây gần qua, Tần Phàm phát ra rất nhỏ tiếng ngáy, đã ngủ.

Chứng kiến Tần Phàm cứ như vậy thẳng tắp nằm ở trên giường, đều chưa từng đắp chăn tấm đệm cái gì, Tiểu Địch cảm lấy một khối mới tỉnh chán bông, nhẹ nhàng, nhẹ nhàng thay hấn phủ ở, sau đó ở bên cạnh ngồi xuống, hai tay nâng cằm lên, đỡ tại trì xuôi theo nhẹ không có chớp mắt mà nhìn chính mình nam nhân, khỏe môi thỉnh thoảng nổi lên hơi hơi tiểu ý, cũng không biết nghĩ tới điều gì...

Lại qua trận nhé, tiểu nha đầu Xuân Nhi rón ra rón rén nơi đây mở cửa phòng thăm dò nhìn lên, Hầu Gia nằm ở trên giường đang ngủ say, Đại Phu Nhân nằm ở giường Biên nhi, gương mặt gối lên mu bàn tay, tướng ngủ ngày thơ ngọt ngào.

Xuân Nhi nghĩ kích thích phu nhân, ngấm lại cách hùng dũng vậy mà không bao lâu. Hầu Gia xuất chinh những ngày này, phu nhân mấy ngày nay căn bản không ngủ qua. Vì vậy thay phu nhân vậy mà che lên một mảnh mỏng thảm, sau đó nhẹ chân nhẹ tay lại lui ra ngoài.

Xuân Nhi tiểu cô nương là Đại Phu Nhân thiếp thân nha hoàn, trong phủ mà đi vị không phải cái khác tỷ nữ so với được, cho nên trách nhiệm chi tâm vậy mà đặc biệt mạnh mẽ. Nàng nhìn thấy Tiền viện vẫn đèn đuốc sáng trưng không có ngủ, lại thấy Hầu Gia, Đại Phu Nhân đang ngủ say, liền kích thích hai cái tỷ muội tại cửa thư phòng chăm sóc, chính mình nói ra một chung đèn lồng hướng Tiền viện khoan thai tiến đến.

Tối nay tiệc cưới, Tần Phàm cho phép thủ hạ văn võ ngủ lại châu Mục phủ, một ít say rượu văn võ vậy mà thực không khách khí, phải trong phủ ở lại.

Cái này nhưng làm môn hạ duyên Trương Lâm bận rộn hư mất. Tuy chỉ là đăng ký, an bài gian phòng, điều chỉnh trình sát tuần hành, vậy mà mang hoạt nửa ngày.

Thật vất vả bận việc đã xong, chính phân phó bọn hạ nhân vậy mà đi nghỉ ngơi, Xuân Nhi đốt đèn lồng tới.

Xuân Nhi mọi nơi nhìn xem, đến rất lễ phép nói: "Trương Đại Nhân, đều an bài thỏa đáng sao?"

Trương Lâm tưởng rằng Đại Phu Nhân lo lắng, vào nàng ra ngoài hỏi, liền cười híp mắt nói: "Ừ, đều an bài thỏa, cái này muốn tắt đèn ngủ, Xuân Nhi cô nương mấy ngày nay chăm sóc Đại Phu Nhân, cũng mệt mỏi vô cùng, sớm đi trở về nghỉ ngơi đi."

Tiểu cô nương hé miệng cười cười, xinh đẹp khéo léo nơi đây vuốt cằm nói: "Ừ, Trương Đại Nhân vậy mà sớm đi nghỉ ngơi a. Hầu gái cái này quay về hậu viện nhé."

Đúng lúc này, Trang Hạ ục ục thì thầm nơi đây đi ra, hần lại thay đổi bộ quần áo, trong tay bụng lấy bị một vị đại nhân nào đó đùi gà, cái nào đó tướng quân tử thủy làm rơi áo choàng, tức giận mà nói: "Thực đáng ghét, ta tại đây ba bộ quần áo, xuất chinh bộ này sẽ không đổi qua, rách rưới cũng không có cách nào mặc, trở về thật vất vả đổi một bộ, khiến cái đùi mủ nơi đây cấp dầu, cũng không biết tẩy không tẩy ra ngoài."

Xuân Nhi nghe xong thiếu chút nữa không có cười ra tiếng: "Cái này ngọc đại cá tử, xuất chinh rất nhiều ngày mới mặc nhất bộ quần áo, còn giống như đã là cái ít nhiều sạch sẽ nhé bộ đáng tựa như, rất có thú."

Nàng thoải mái nơi đây đi lên trước, từ chính tìm khắp nơi chậu gỗ Trang Hạ trong một thanh đoạt lấy y phục, mỉm cười cười nói: "Đừng tìm a người ta giúp người tẩy được rồi"

"Người? Không không không, khó mà làm được, người là Đại Phu Nhân người bên cạnh, ta chính là người thô hào, cũng không dám khiến người giặt quần áo."

"Được rồi được rồi, rất lớn người đàn ông, như thế nào bà bà mẹ nha, ta nói giúp người tẩy chính là giúp người tẩy, ta thích rửa cho người có được hay không? Nhanh đi ăn một chút gì ngủ đi."

"Ồ..."

Trang Hạ chậm chạp nghi nghi nơi đây đi trở về hai bước, bỗng nhiên lại quay người lại, cắn cắn dày bờ môi, rất chân thành mà nói: "Cái kia... Cái gì, người... Người là không phải thích ta à nha? Người thích ta cũng không thành, người là người của Đại Phu Nhân, lại không thể cùng ta đi."

"A?" Xuân Nhi dưới mặt đất gần chặt gần như rớt xuống, khuôn mặt nhỏ nhắn cùng một khối đỏ thắm vài bộ tựa như, tròn tròn tròn mắt đối với Trang Hạ cực kỳ bại hoại mà nói: "Người đó —— người đó —— người đó —— người đó muốn gả cho người à nha? Không phải, ta nhô vào! Người đó thích người à nha?"

Tiểu cô nương túng quần đến độ thành lớn cả lăm, trên cổ gân đều nhảy dựng lên.

Trương Lâm nhìn mới tốt cười, mân khản bờ môi lại không tới, người khiến hần và cái này hồn người nói như thế nào nha, còn không bằng trang phục không thấy, tránh Xuân Nhi cô nương khó chịu nổi, Trương Lâm hướng mái hiên phía dưới thối lui, lại đi xa xa trượt chân vài cái.

Trang Hạ xấu hổ mà nói: "Ta cha nói a, người lại không phải ta con dâu, lại không phải ta muội tử, lại không phải ta đại tẩu lớp, người bằng cái gì cấp ta giặt quần áo. Nữ nhân nào có tùy tiện cấp lạ lẫm nam nhân giặt quần áo, ta cha nói..."

"Cút người con rùa đen lớn trứng vịt!" Xuân Nhi cô nương tao không mặt mũi thấy người, đem y phục hướng trong tay hần hung hăng nhất nhét, lau nước mắt nhé liền chạy. Trang Hạ rất vô tội nói: "Người xem, chột dạ a?"

Cổ Hủ trong phòng không ngủ, nghe được hai người vừa mới đối thoại, liền ra gian phòng. Toàn bộ quá trình đều rơi vào trong mắt của hần, người Gia Xuân nhé là tâm phúc của Đại Phu Nhân thị nữ, tiểu tử này đặc tội người ta còn không biết. Trang Hạ bây giờ là Tần Phàm tước vệ võ tướng, về sau châu Mục phủ muốn thường xuyên xuất nhập, cũng đừng kết thù.

Cổ Hủ vội vàng tiến lên ngăn lại Xuân Nhi, cười nói: "Cô nương chớ trách, cái thằng này... Kỳ thật chính là cái hồn người, bực tuệch, cô nương hà tất chấp nhặt với hần, ta khiến hần cho người bồi thường cái không phải."

Xuân Nhi nhận ra hần, cũng biết hần hiện tại vô cùng chịu được Tần Phàm coi trọng. Đại Phu Nhân nói qua, những người này phải cẩn thận hầu hạ. Đối với vị tiên sinh này, nàng còn không dám làm càn, liền theo lời đứng lại.

Cổ Hủ đi qua trách cứ Trang Hạ vài câu, trùng điệp vỗ bờ vai của hắn nói: "Còn không cấp con gái người ta bồi thường cái không phải sao? Kìa lời vô vị là người có thể nói sao? Nhanh đi!"

"Ta... Ta nói sai cái gì a về phần đi ——" Trang Hạ nội tâm lăm bằm, tam đại bước liền bước đến Xuân Nhi cô nương trước mặt, đem y phục hương trong tay nàng nhất nhét, rất uốn lượn nơi đây cao giọng nói: "Được rồi được rồi, người chớ khóc, ta rửa cho người, trở thành không?"

...

Uống rượu quá nhiều, cuối cùng khát nước khó nhịn. Chỉ ngủ không được hai canh giờ, Tần Phàm liền tỉnh lại, hắn vốn định gọi thị nữ đưa tới trà thơm, lại thấy Tiểu Định tựa ở bên giường đang ngủ say, sợ quấy rầy mộng đẹp của nàng, nhẹ chân nhẹ tay trở mình xuống giường, ra thư phòng đi ra ngoài.

Lúc này, Tần Phàm chứng kiến sắc trời nhưng ám, đang muốn gọi người trên lòng bàn tay đèn, Xuân Nhi ghim vung vào ướt đầm nơi đây bàn tay nhỏ bé chạy vào, trong tay còn cầm một thanh cây kéo, hướng Tần Phàm thì lễ nói: "Hầu Gia —— "

Tần Phàm nói "Người tại giặt quần áo?"

"Đúng nha, Hầu Gia —— "

"Hả? Vậy người xách cái kéo làm cái gì?"

"Ồ..." Xuân Nhi cười khan nói: "Y phục phá. Ta cắt bỏ cắt bỏ vài lẻ bỏ nhất bỏ "

Tần Phàm mở to hai mắt nhìn, tò mò nói: "Vừa giặt áo phục vừa đánh miếng vá? Ách... Được rồi, người còn đang bận việc đi thôi —— "

"Vâng, Hầu Gia!" Xuân Nhi nhanh như chớp nơi đây chạy.

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỹ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 89: 1 sóng lớn ban thưởng đánh úp lại

Đã là giờ mẹo canh ba, nói sớm không sớm, nói có chậm hay không.

Lúc này trở về nửa ngủ sợ cũng khó có thể chìm vào giấc ngủ, Tần Phàm quyết định nhận lấy kỹ năng hệ thống gộp nhặt ban thưởng.

"Rời giường —— rời giường —— bốn Kí Chủ yếu lĩnh lấy ban thưởng —— "

"Đình đông —— kỹ năng hệ thống lv5 hết sức trung thành là ngài phục vụ."

Wow, kỹ năng hệ thống âm thầm thăng cấp đến đẳng cấp năm, nhìn xem lại có thể cung cấp cái gì tốt phục vụ.

"Thăng cấp đến đẳng cấp năm, kỹ năng hệ thống đem từ ba cái phương diện cải tiến phục vụ. Thứ nhất, kỹ năng thăng cấp. Thứ hai, tư phí thăng cấp. Thứ ba, nhắc nhở thăng cấp."

"Thứ nhất, kỹ năng thăng cấp. Đẳng cấp năm ban thưởng, giao phó Kí Chủ thiên phú kỹ năng một cái, Kí Chủ có thể lựa chọn phụ hôn hay là thuê, đồng đều làm chấn động kỹ năng, thời gian cooldown phụ thuộc phổ thông kỹ năng."

"Phụ hôn, cũng chính là Kí Chủ 'Triệu hoán tôi tớ' kỹ năng chỗ triệu hoán tôi tớ có thể cùng trong hiện thực nhân tài 'Hợp hai làm một', kết hợp sự thật nhân tài tư tưởng bản tính cùng triệu hoán tôi tớ năng lực đặc tính. Ưu điểm là thời gian duy trì vĩnh cửu, nhân tài phẩm tính cũng biết; khuyết điểm là như tỷ lệ nhất định khiến cho sự thật nhân tài điên cuồng thậm chí từ vong."

"Thuê, cũng chính là Kí Chủ có thể từ hệ thống cung cấp chuẩn bị tuyển trong danh sách, thông qua trả tiền nhất định báo thù lao phương thức, hạn thì đạt được Mercenary thuần phục. Ưu điểm là mau lẹ thuận tiện, tính mũi nhọn càng mạnh, thỏa mãn càng nhiều cảnh tượng cần; khuyết điểm là Mercenary tâm tính, phẩm đức đội không biết, không bài trừ làm phản tính khả năng. Thuê làm hạn định thì thuê, đến kỳ tự động biến mất."

"Thứ hai, tư phí thăng cấp. Kí Chủ lập tức lên, có thể miễn phí điều tra tùy ý nhân viên thuộc tính. Kỹ năng hệ thống lập tức lên, không hề thu đảm bảo phí, tiền hoa hồng, phí phục vụ tất cả các loại chính giữa phí tổn."

"Thứ ba, nhắc nhở thăng cấp. Hệ thống càng thêm trí năng tan ra, đem chủ động phân tích, dự đoán, nhắc nhở Kí Chủ khả năng cần chuẩn bị tuyển kỹ năng, đạo cụ, ban thưởng các loại, mà lại hệ thống nhắc nhở đem tự động loại bỏ thứ yếu hoặc không quan hệ tin tức."

Tần Phàm càng nghe càng mừng rỡ, rốt cục chịu đựng Thành đại gia. Là tại sao không có thông báo ta một chút rồi a, tự động loại bỏ mất. Bất quá, kích động như vậy nhân tâm nhắc nhở vẫn có thể có nha.

"Đình đông.. Chúc mừng Kí Chủ thụ phong Thực hầu, ban thưởng thành tựu 3000. Trước mắt hệ thống kinh nghiệm 660510000. Chúc mừng Kí Chủ thụ phong Trấn Nam tướng quân, ban thưởng thành tựu 1500. Trước mắt hệ thống kinh nghiệm 810510000. Chúc mừng Kí Chủ đạt được Thực quận, Thực quận nước phụ thuộc, khóa là quận, khóa là nước phụ thuộc, quảng hán nước phụ thuộc đội 5 quận, ban thưởng thành tựu 2000. Trước mắt hệ thống kinh nghiệm 1010510000. Hệ thống tự động đem thăng cấp làm đẳng cấp năm..."

"Trước mắt hệ thống đẳng cấp năm, hệ thống kinh nghiệm 10530000. Kí Chủ ngay hôm đó lên, chỉ có thể thông qua nhất phẩm Vương Công tướng tước quan tước, công thành chiếm đất đội phương thức đề cao hệ thống kinh nghiệm."

"Đình đông —— chúc mừng Kí Chủ viên mãn hoàn thành bằng bạc bảo rương số một nhiệm vụ. Thịnh Kí Chủ kịp thời chất lọc nhiệm vụ ban thưởng. Âm áp nhắc nhở, Kim Bảo hòm số hai nhiệm vụ Kí Chủ sắp hoàn thành, thịnh Kí Chủ lưu ý."

Tần Phàm tâm tình thoáng cái tốt, phân phó: "Chất lọc —— chất lọc ——"

"Đình đông —— hệ thống hậu trường đã hoàn thành chuẩn bị tuyển ban thưởng công tác chuẩn bị. Sắp thông báo cung cấp Kí Chủ lựa chọn, thịnh chuẩn bị..."

Thăng cấp hiệu quả về sau thăng thấn là nhanh. Tần Phàm nội tâm lại một lần nữa là kỹ năng hệ thống điểm khen.

"Bởi vì Kí Chủ vượt mức hoàn thành nhiệm vụ, lần này bằng bạc bảo rương số một ban thưởng áp dụng 'Bốn tuyển hai' hình thức, tức thì Kí Chủ từ bốn hạng chuẩn bị tuyển ban thưởng, trực tiếp chọn lựa trong đó hai hạng với tư cách là cuối cùng nhận lấy ban thưởng."

"Chuẩn bị tuyển ban thưởng 1005, gây ra nội dung cốt truyện kết quả, một người không cầm quyền cấp độ S nhân tài chủ động đến cạy nhờ Kí Chủ. Hạn chế nhất, phải là không cầm quyền nhân tài. Hạn chế hai, Kí Chủ tối đa có thể thử ba lần, ba lần nhưng không đạt tới yêu cầu, thì ban thưởng mất đi hiệu lực thu hồi!"

"Chuẩn bị tuyển ban thưởng 1006, ban thưởng thần binh quý báu câu. Kí Chủ có thể tại đạo cụ trong kho tùy ý chọn lựa một kiện vũ khí, hay là một thớt bảo mã với tư cách là ban thưởng. Kí Chủ có thể miễn phí đổi mới chuẩn bị tuyển đạo cụ kho ba lần. Tại đây ban thưởng một khi cấp cho, không thể đổi."

"Chuẩn bị tuyển ban thưởng 1007, ban thưởng thuê ruộng quân giới. Kí Chủ có thể chọn chọn phía dưới một cái trong đó lễ bao: Ba mươi vạn thạch lương thảo, hai mươi Vạn Kim, hai vạn đem Cương Dao, mười vạn chi cung tiễn,

Một vạn bộ đồ giáp da. Tại đây ban thưởng một khi cấp cho, không thể đổi."

"Chuẩn bị tuyển ban thưởng 1008, ban thưởng địa đồ bản vẽ. Kí Chủ có thể chọn chọn đạt được chế Định Châu quận bản đồ địa hình, hay là trọn vẹn đồ vật thiết kế chế tạo bản vẽ. Tại đây ban thưởng một khi cấp cho, không thể đổi."

"Tuyển hai lần chuẩn bị tuyển ban thưởng 1005." Tần Phàm thậm chí không có nghe đầy đủ hoàn mỹ tuyển ban thưởng liền nghĩ trực tiếp hỏi phục kỹ năng hệ thống, chỉ là xuất phát từ lễ phép (kỳ thật là nhằm chán cùng đắc chí) mới thành kỹ năng hệ thống thông báo xong mới trả lời.

"Đình đông —— hệ thống thành công tiếp thu Kí Chủ chỉ lệnh. Xin chỉ thị Kí Chủ, có hay không chỉ định nhân tài phạm vi."

"Chỉ định nội chính hay là luyện binh, đúng, một cái nội chính, một cái luyện binh." Tần Phàm nghĩ thầm, địa bàn càng rộng, tất nhiên dính đến thống trị, như vậy liền cần nội chính nhân tài phát triển sinh sản. Tương ứng, sĩ tốt gia tăng lên, cũng cần luyện binh nhân tài dạy dỗ huấn luyện.

"A —— càng nhanh càng tốt!" Tần Phàm nghĩ đến lần trước kỹ năng hệ thống còn có thể hỏi nhiều ban thưởng đến thời gian, vậy mà sắp sửa câu trực tiếp cùng nhau nói ra.

"Đình đông.. Hệ thống đã ghi chép có trong hồ sơ. Ban thưởng gây ra người thành công mới đưa tại ba đến bốn ngày bên trong chủ động đến đây đến cạy nhờ chúa công."

"Đình đông —— chúc mừng Kí Chủ hoàn thành Kim Bảo hòm số hai nhiệm vụ, thịnh Kí Chủ kịp thời chất lọc nhiệm vụ ban thưởng."

Tình huống như thế nào, mới vừa rồi còn sắp hoàn thành, như vậy trong một giây lát liền "Hoàn thành" sao? Tần Phàm như tên Hòa thượng lùn 2 thước với tay sờ không đến đầu.

"Báo cáo Kí Chủ, bằng bạc bảo rương số một ban thưởng là nhất định thực hiện, tân đến cạy nhờ 2 cái cấp độ S nhân tài, vừa vặn đầy đủ hoàn thành Kim Bảo hòm số hai nhiệm vụ. Hệ thống là Kí Chủ ưu hóa cân nhắc, đề nghị Kí Chủ cùng nhau nhận lấy nhiệm vụ ban thưởng."

Thật sự là quá nhân tính hóa. Ta thích. Tàn Phàm rất là cảm động, nói: "Như vậy —— đến đây đi —— cung cấp chuẩn bị tuyển ban thưởng —— "

"Đỉnh đông —— hệ thống hậu trường đã hoàn thành chuẩn bị tuyển ban thưởng công tác chuẩn bị. Sắp thông báo cung cấp Kí Chủ lựa chọn, thỉnh chuẩn bị..."

"Chuẩn bị tuyển ban thưởng 1009, gây ra nội dung cốt truyện kết quả, một người không cảm quyền cấp độ S nhân tài chủ động đến cây nhờ Kí Chủ. Kí Chủ cũng lần nữa lựa chọn nhân tài loại hình (về vện thông qua tứ duy thuộc tính hạn định), đến cây nhờ thời gian (ba ngày mới xuất hiện, ba tháng bên trong dừng lại), đến cây nhờ phương thức (khởi nguồn cơ sở quan lại tương tá đề bạt hoặc lân cận châu quận mộ danh đến cây nhờ). Hạn chế nhất, phải là không cảm quyền nhân tài. Hạn chế hai, Kí Chủ tối đa có thể thử ba lần, ba lần nhưng không đạt tới yêu cầu, thì ban thưởng mất đi hiệu lực thu hồi!"

"Chuẩn bị tuyển ban thưởng 1010, đề thăng thành công tỷ lệ, đề cao tiếp theo chiều độ chiều hàng xác xuất thành công. Kí Chủ tiếp theo chiều độ chiều hàng đem nhất định thành công, không giới hạn chế nhân mới đẳng cấp, cũng chính là tối cao có thể là X cấp, thấp nhất cũng có thể là C cấp D. Lấy Kí Chủ tự mình chiều độ chiều hàng chỉ lần là chuẩn."

"Chuẩn bị tuyển ban thưởng 1011, thực hiện đặc thù hiệu quả, cho phép Kí Chủ chỉ định phạm vi chiều độ nhân tài. Kí Chủ có thể chỉ định lấy châu Mục phủ làm trung tâm, phương viên năm trong trăm dặm, một người không cảm quyền nhân tài hoặc đối với trước mắt chúa công độ trung thành thấp hơn 60 những người khác mới, cử nhà ta đến cây nhờ. Kí Chủ tối đa có thể thử ba lần, đến lúc người mới thành công đến cây nhờ. Vượt qua ba lần, nhưng không đến cây nhờ thành công, thì ban thưởng mất đi hiệu lực!"

"Chuẩn bị tuyển ban thưởng 1012, gây ra nội dung cốt truyện kết quả, chỉ mặt gọi tên đạt được nhân tài thuần phục. Kí Chủ có thể tại trước mắt thời không bên trong, tùy ý lựa chọn sử dụng một người, giành được trong đó đối với Kí Chủ mới bắt đầu hảo cảm độ +100, mới bắt đầu độ trung thành +100. Hạn chế nhất, nhân tài đẳng cấp hạn định là A cấp và phía dưới. Hạn chế hai, ban thưởng thời hạn có hiệu lực là ba tháng, vượt qua thời gian ban thưởng mất đi hiệu lực. Hạn chế ba, nên nhân tài không bài trừ bởi vì để lộ bí mật, ngoại ý muốn đợi nguyên nhân, không tới kịp đến cây nhờ Kí Chủ, liền bị sát hoặc ốm chết."

"Bởi vì Kí Chủ là tháng thứ ba hoàn thành nhiệm vụ, nhận định là hoàn thành. Lần này Kim Bảo hòm số hai ban thưởng áp dụng 'Bốn tuyển nhất' hình thức, tức thì Kí Chủ từ bốn hạng chuẩn bị tuyển ban thưởng, trực tiếp chọn lựa trong đó hạng nhất với tư cách là cuối cùng nhận lấy ban thưởng."

Tàn Phàm lần này không có lập tức trả lời, mà là lại rất nghiêm túc tự hỏi.

Lương Châu đại chiến phương kết, thoáng cái bao gồm lương, lợi ích hai châu, mười ba quận, chính là cần nghỉ ngơi lấy lại sức thời điểm. Tương đối dài một đoạn thời gian không sẽ chủ động khơi mào chiến sự, mà hẳn là chuyển tới bảo vệ cảnh an dân, phát triển sinh sản, xây dựng chế độ, dẫn dắt người mới cái này bốn sự kiện đi lên.

Bảo vệ cảnh an dân, phát triển sinh sản. Thu hạ văn võ nên đầy đủ.

Xây dựng chế độ, Trịnh Thái, Cổ Hù miễn cưỡng có thể thực hiện. Còn có thể đem Đan công lưu ở Lương Châu, hẳn thiện ngày mai quan, sổ học, từng cử Hiếu Liêm, lại đòi quá lịch sử lệnh, tùy tùng, Thượng Thư, học phú năm xe, kinh nghiệm phong phú, vậy mà đủ rồi.

Chỉ có cái này dẫn dắt người mới, chính mình mặc dù có kỹ năng hệ thống cái này nhất Kim Thủ Chi, vậy mà thiết lập cầu hiền quán, Lương Châu đại học nhà, thế nhưng là hiệu quả một mực không nhiều lý tưởng, còn phải như Đại Nho tọa trấn, mới có thể lâu dài hấp dẫn, đào tạo nhất sóng lớn lương tài.

Tàn Phàm trước hết nhất nghĩ đến chính là Tư Mã Huy.

Tư Mã Huy, chữ bồi dưỡng đạo đức, đỉnh sông dương quang địch người. Cuối thời Đông Hán danh sĩ, tinh thông Đạo gia, Kỳ Môn, binh pháp, kinh học. Như "Thủy Kinh Tiên Sinh" danh xưng là.

Diễn nghĩa, Tư Mã Huy làm người thanh nhã, như có mắt nhìn người, cũng hướng Lưu Bị đề cử Gia Cát Lượng, Bàng Thống đợi môn sinh. Kỳ tài hoa thủy chung không được thi triển, cả đời chôn vùi không chường.

Tàn Phàm vậy mà từng nghĩ tới tự mình đi đến, thuyết phục Tư Mã Huy tới Hán Trung dạy học, thậm chí định cư. Không phải bởi vì việc vật tri hoãn, chính là lo lắng mặt mũi chưa đủ.

Cái này như nhiệm vụ ban thưởng, có thể đủ thử một lần. Nếu có thể làm Tư Mã Huy "Cử nhà ta đến cây nhờ", không khác đưa tới một cái Phụng Hoàng, thế hạ Kim Đan Phụng Hoàng.

Còn có Bàng Đức Công.

Bàng Đức Công, chữ còn lớn, Kinh Châu Tương Dương người, cuối thời Đông Hán danh sĩ, ẩn sĩ. Bàng Đức Công cùng lúc ấy Từ Thứ, Tư Mã Huy, Gia Cát Lượng, Bàng Thống đám người kết giao mật thiết. Bàng Đức Công từng xưng Gia Cát Lượng là "Ngọa long", Bàng Thống là "Tiểu phụng hoàng", Tư Mã Huy là "Thủy Kính", được vinh dự biết người. Đối với Gia Cát Lượng, Bàng Thống đám người trước kia ảnh hưởng rất lớn, cũng đạt được Gia Cát Lượng kính trọng. Bàng Đức Công cuối cùng ẩn cư ở Lạc Môn Sơn, hái thuốc đến.

Tàn Phàm quyết định thử dùng "Chuẩn bị tuyển ban thưởng 1011" kề cạnh khiến cho bọn họ "Cử nhà ta đến cây nhờ".

"Chuẩn bị tuyển ban thưởng 1011, cơ hội nhất thử Tư Mã Huy, cơ hội hai thử Bàng Đức Công, cơ hội ba thử Hoàng Thừa Ngạn. Càng nhanh càng tốt!"

"Đình đông... Hệ thống đã ghi chép có trong hồ sơ. Ban thường gây ra người thành công mới đưa tại ba đến bốn ngày bên trong chủ động đến đây đến cây nhờ chúa công. Ấm áp nhắc nhở, Kí Chủ nhớ rõ lựa chọn sử dụng thiên phú kỹ năng. Xin chú ý, lựa chọn sử dụng đem không thể sửa đổi."

Đối với ài, chính mình đã quên lựa chọn phụ hôn hay là thuê. Kinh qua kỹ năng hệ thống nhắc nhở, Tần Phàm mới nhớ tới như vậy cùng một loại, thoáng nghĩ nghĩ, liền đáp: "Thuê a —— dù sao 'Xem tài như mạng lv4' không kém tiền."

"Đình đông —— Kí Chủ thành công đạt được thiên phú kỹ năng —— thuê. Kí Chủ có thể tùy thời thông qua kỹ năng hệ thống mua sắm Mercenary."

Tần Phàm tuyển xong ban thường, trời đã sáng choang.

"Lại là mới tinh tốt đẹp một ngày." Tần Phàm đuổi đuổi người, đi đến phòng nghị sự, chuẩn bị bắt đầu bận rộn một ngày.

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỹ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90: 4 châu 6 bộ

Liên tiếp nửa tháng, Tần Phàm đều "Mất ăn mất ngủ" công tác.

Không phải tại thư phòng đọc qua các nơi tấu, thông thạo cùng mưu sĩ thương nghị chuyện quan trọng, chính là nơi này quân doanh dò xét, sau đó thuận thể ngủ lại trong quân.

Tóm lại, tìm khắp các loại lý do, chính là loay hoay không có thời gian lại biệt viện, lại cùng công chúa viên phòng.

Hôm nay là cuối tháng, chính là định tốt nửa năm một lần "Lớn nghị". Lương Châu mười ba quận quận trưởng (Thái Thú), ngoại phóng đóng giữ tất cả quân chủ tướng đều trở lại Hán Trung, tập trung nơi này phòng nghị sự, thương thảo đại sự.

Kỳ thật chủ yếu nhất đại sự chính là nhân sự an bài, còn có phong thưởng mọi người.

Tần Phàm dĩ nhiên là Thực hầu, Trần Nam tướng quân, theo sau người cũ, đến cây nhờ người mới, dù sao cũng phải có cái an bài, có cái thuyết pháp a. Cho nên, một đám văn võ là một cái không kém tụ tập phòng nghị sự.

Khá tốt phòng nghị sự đầy đủ rộng rãi, dung nạp xuống cái này gần trăm người Lương Châu nòng cốt.

Tần Phàm ngồi vào chỗ của mình chủ vị, mọi người hành lễ.

Diêm Phổ sớm thành bày mưu đặt kế, dẫn đầu ra khỏi hàng góp lời.

"Thuộc Hạ Lương châu điều trị bên trong Diêm Phổ góp lời: Ta Lương Châu hiện hữu quận mười ba, huyện chín mươi sáu, nhân khẩu hơn 400 vạn. Một châu chi chế đã khó có thể phụ tải đông đảo sự việc, châu Mục phủ nhân viên phụ thuộc khó có thể ứng đối quận huyện vắng lai. Thuộc hạ đề nghị, châu Mục phủ đổi tên Trần Nam Tướng Quân Phủ, thống lĩnh tất cả quan sự và chính trị. Trong đó hạ thiết lập bốn châu, tất cả lĩnh quận huyện một số. Cử động lần này công có thể nhanh chóng xây dựng quân đoàn, thủ có thể hiệp đồng phòng ngự. Thỉnh chúa công và chư công thương nghị."

"Chúng ta đồng ý." Một đám văn võ vậy mà đồng thanh phát ra tiếng.

Kỳ thật vậy mà không kỳ quái. Trên đời không có tường nào gió không lọt qua được, Tần Phàm triệu tập thủ hạ tâm phúc mưu sĩ thương nghị nhiều ngày như vậy, cái khác văn võ hoặc nhiều hoặc ít đã nghe được một ít tiếng gió, biết đây là chúa công tâm tư, tự nhiên không muốn phản đối.

Còn nữa, thiết lập Tướng Quân Phủ, thiết lập bốn châu, thoáng cái lại nhiều hơn nhiều như vậy quan tước, chính là là nhóm người mình dự lưu, như thế nào lại trở ngại chính mình tiền đồ, hay là làm chim đầu đàn, bạch khiến người khác ghi hận nha.

Thấy vậy, Tần Phàm khẽ gật đầu, ý bảo Diêm Phổ nói tiếp.

Diêm Phổ tự trong lòng móc ra phác thảo một phần châu quận huyện danh sách, cao giọng đọc chậm dâng lên

"Trần Nam Tướng Quân Phủ, thiết lập Lương Châu, Ích Châu, du châu, quỳ châu, trong đó hạ tích phân ra quận huyện."

"Bắc Bộ, Lương Châu, điều trị Hán Trung, lấy nước trắng hán hưng thịnh tây thành là giới, hạt Hán Trung, quảng hán, gấn chặt, tây thành đội sáu quận."

"Tây Bộ, Ích Châu, điều trị thành đô, lấy nước trắng tư bên trong Kiền Vi là giới, hạt Thục quận, hán gia, Kiền Vi, Từ Đồng đội sáu quận."

"Vùng phía nam, du châu, điều trị gấn chặt quận, lấy tư bên trong nước trắng nước sông là giới, hạt gấn chặt quận, gấn chặt đông, tuyên hán, phù lãng đội sáu quận."

"Phía đông, quỳ châu, điều trị Tương Dương, lấy tây thành lặn xuống nước sông là giới, hạt Tương Dương, bên trên dung, tỷ về, Nghi Thành đội sáu quận."

Diêm Phổ niệm xong, lại trung cầu mọi người tại đây ý kiến.

"Chúng ta không dị nghị." Một đám văn võ như trước đồng thanh phát ra tiếng.

"Tướng Quân Phủ, châu, quận, huyện, phổ biến 'Ba tỉnh lục bộ chế'."

"Tướng Quân Phủ bên trong, thiết lập Thượng Thư tỉnh, môn hạ tỉnh, bên trong sách tỉnh. Thượng Thư tỉnh, là tối cao hành chính cơ cấu, phụ trách chấp hành chính lệnh. Môn hạ tỉnh, là tối cao xem xét cơ cấu, phụ trách xét duyệt chính lệnh. Bên trong sách tỉnh, là tối cao quyết định biện pháp cơ cấu, phụ trách phác thảo ban phát chiếu lệnh."

"Thượng Thư tiết kiệm thiết lập lục bộ. Tức thì Lại bộ, hộ bộ, Lễ bộ, Binh bộ, Hình bộ, Công bộ."

"Lại bộ, quản lý văn chức quan viên nhận đuổi, khảo thi tuyển, lên xuống, điều động đám người chuyên riêng liên quan. Hộ bộ, quản lý ranh giới, ruộng đồng, hộ tịch, thuế má, bổng hưởng đội tài chính công việc. Lễ bộ, quản lý điển lễ, ngoại giao, trường học, cuộc thi đội lễ chế lễ nghi. Binh bộ, phụ trách quân sự, biên chế, võ quan, đóng giữ, huấn luyện, kiểm duyệt đội quân đội sự việc. Hình bộ, trường phòng hình phạt, pháp lệnh, xét duyệt, hình danh đội hình luật hình sự. Công bộ, quản lý các hạng công trình, công tượng, đồn điền, thủy lợi đội chế tạo kiến tạo."

"Bên trong sách tỉnh trường quan là Trung Thư Lệnh, môn hạ tỉnh trường quan là Ngự Sử lệnh, Thượng Thư tỉnh trường quan là Thượng Thư Lệnh, đều từ nhị phẩm quan giai. Các tỉnh sĩ quan phụ tá xưng 'Thị Lang', chính quan tam phẩm giai. Bên trong thiết lập tổ chức vị trí chủ quan xưng 'Lang trung', chính tứ phẩm quan giai, còn lại quan giai tương ứng giảm dần."

"Châu Trường quan là thích sử, từ quan tam phẩm giai; sĩ quan phụ tá là trường sử, chính tứ phẩm quan giai.

Bên trên quận quận trưởng, từ tứ phẩm quan giai; hạ quận Thái Thú, chính quan ngũ phẩm giai. Bên trên huyện Huyện lệnh, chính thất phẩm quan giai, hạ huyện Huyện trưởng, từ thất phẩm quan giai. Châu, quận, huyện tất cả 'Ba tỉnh lục bộ' thiết lập nhân viên phụ thuộc, nhân số, quan giai tương ứng giảm dần."

Diêm Phổ niệm xong một đoạn này, lại một lần trung cầu mọi người tại đây ý kiến.

"Chúng ta không dị nghị." Một đám văn võ như trước đồng thanh phát ra tiếng.

Tần Phàm ho nhẹ một chút, mọi người nín thở lắng nghe.

"Do, Diêm Phổ, đảm nhiệm Lại Bộ Thượng Thư."

Chẳng quản sớm đã biết được Tần Phàm tâm ý, Diêm Phổ vẫn ức chế không nổi bên trong kích động. Trịnh trọng hướng Tần Phàm đại lễ lễ bái, nói: "Tạ chúa công!"

Tần Phàm chỉ cho nên trực tiếp mở miệng, một nặt là Diêm Phổ làm vượt được chức quan. Tự quy thuận đến nay, đi sứ cầu quan, quản lý lại Tào, đều là công huân trác, do hần đảm nhiệm Lại Bộ Thượng Thư, Thục trung trên dưới tất nhiên mỗi người tâm phục khẩu phục. Một phương diện khác, vậy mà là vì kế tiếp, do hần đề nghị nhậm chức nhân tuyển, như vậy rồi mới danh chính ngôn thuận, lẽ thẳng khí hùng.

Tần Phàm dương tay, ý bảo Diêm Phổ tiếp tục.

"Lại bộ đề nghị Trịnh Thái đảm nhiệm Lương Châu thích sử ——"

Diêm Phổ chậm lại lời nói nhanh chóng, tựa như đợi mọi người ý kiến, lại không có người nào dị nghị.

Chắc chắn sẽ không có người có thể đưa ra dị nghị. Trịnh Thái chính là danh sĩ, lúc đầu liền đi theo Tần Phàm, một mực đảm nhiệm "Tổng quản". Vô luận lý lịch, năng lực, uy vọng, công hiến. . ., đều là hoàn toàn đầy đủ.

"Do, Trịnh Thái, đảm nhiệm Lương Châu thích sử."

Trịnh Thái ra khỏi hàng lễ bái, nói: "Tạ chúa công!"

Rất thuận lợi, tiến triển đến nơi đây cũng rất thuận lợi. Tần Phàm biết, đến nơi đây chỉ là về phía trước rảo bước tiến lên một bước rất nhỏ, đằng sau chỉ sợ cũng không sẽ như thế thuận lợi.

Quả nhiên ——

"Lại bộ đề nghị Triệu Khuê đảm nhiệm du châu thích sứ —— "

Khẳng định cũng sẽ không có người đưa ra dị nghị. Chúa công nhạc phụ, sớm nhất cử trại họp nhau người, trước đây liền đảm nhiệm tinh xảo Tào tông, chuyên đảm nhiệm một châu thích sứ, đó là chuyện phải làm.

Đáng tiếc, có người đưa ra dị nghị.

"Thuộc hạ có dị nghị."

Tần Phàm nghe vậy trong nội tâm giận dữ, thậm chí có người dám đưa ra dị nghị, theo tiếng nhìn lại, cư nhiên chính là Triệu Khuê bản thân.

Triệu Khuê ra khỏi hàng bái nói: "Chúa công, thuộc hạ sáng suốt chưa đủ, sợ không chịu nổi trách nhiệm. Nguyên khác tiền cử một người đảm nhiệm —— "

"Người phương nào ——" nếu là Triệu Khuê chính mình không nguyện ý, Tần Phàm cũng được không có ý định miễn cưỡng.

"Vương một mối."

"Thế nhưng là ngày ấy chất vấn Ích Châu của ta làm, vương một mối."

"Chúa công, vương một mối sáng suốt gấp mười ta, càng thêm trung trinh hiển đạt, thỉnh chúa công tư chi." Triệu Khuê lần nữa lễ bái, nói.

Tần Phàm cười nói: "Ta chẳng phải biết vương một mối chi trung, chi tài. Chính là xác nhận là hấn mà thôi. Do, vương một mối, đảm nhiệm du châu thích sứ."

Vương một mối ra khỏi hàng lễ bái, nói: "Tạ chúa công!"

"Lại bộ đề nghị Trương Tùng đảm nhiệm Ích Châu thích sứ —— "

Đây là Tần Phàm cùng người khác tâm phúc thương nghị kết quả. Ích Châu tân hàng, tiếp tục sử dụng xưa cũ quan, Lương Châu mọi người lo lắng; nhảy dù người khác, Ích Châu bản địa lại không hài lòng. Càng nghĩ, chỉ có Trương Tùng thích hợp nhất.

Trương Tùng hiện giữ Hán Trung quận trưởng, thật "Đệ nhất quận trưởng", thuận thế chuyển đảm nhiệm một châu thích sứ, vậy mà chuyện phải làm. Càng mâu chốt chính là, Trương Tùng nguyên quán Thục quận, mấy đời Ích Châu làm quan, do hấn nhập chủ Ích Châu, bản địa quan lại trên tâm lý càng thể tiếp nhận.

Quả nhiên, một đám văn võ, nhất là Ích Châu quan lại hơi hơi châu đầu ghé tai, khẩu khí liền thống nhất.

"Chúng ta không dị nghị."

"Do, Trương Tùng, đảm nhiệm Ích Châu thích sứ."

Trương Tùng ra khỏi hàng lễ bái, nói: "Tạ chúa công!"

"Lại bộ đề nghị Hoàng Quyền đảm nhiệm quỳ châu thích sứ —— "

Ôi chao —— vậy mà không phải Nhạc Tiến, phía dưới văn võ bên trong có người lặng lẽ nghị luận.

Nhạc Tiến là Tần Phàm cậu em vợ, một mực Đô Đốc Tương Dương quận, theo lý thuyết nên thuận thế chuyển đảm nhiệm quỳ châu thích sứ a? Bất quá, như Triệu Khuê khiêm nhượng cử chỉ làm tiền lệ, rất nhanh tiếng nghị luận cũng chưa có.

Quỳ châu, trung tâm khu chính là Tương Dương quận. Mấy ngày thương nghị kết quả, mọi người nhất trí cảm giác phải cần cấp Tương Dương quận thiết lập hoà hoãn khu vực, là lấy đem bên trên dung, tỷ về, Nghi Thành đợi quận cùng nhau do quỳ châu thống lĩnh, bảo vệ xung quanh lỗ cốt đầu cầu.

Quỳ châu chủ quan liền trở nên mười phần trọng yếu, đã muốn am hiểu nội chính, bảo vệ cảnh an dân, phát triển sinh sản, trừ hàng quân nhu, vừa muốn biết Bình thủ chiến, tùy thời ứng đối khả năng phát sinh chiến sự.

Vốn Từ Thứ là người chọn lựa thích hợp nhất. Chỉ huy tám mươi bảy, vũ lực sáu mươi bốn, trí lực chín mươi ba, chính trị tám mươi, lên ngựa chinh chiến, xuống ngựa điều trị chính.

Đáng tiếc Từ Thứ đến cậy nhờ thời gian ngắn ngủi, lý lịch, uy vọng, công tích chưa đủ.

Còn lại trong mọi người, đều rất "Thiên khoa", hoặc là am hiểu nội chính, hoặc là am hiểu mưu lược, hoặc là am hiểu chiến sự.

Chỉ có Hoàng Quyền, các phương diện năng lực tương đối toàn diện, chỉ huy bảy mươi lăm, vũ lực năm mươi chín, trí lực tám mươi hai, chính trị bảy mươi chín.

"Chúng ta không dị nghị." Một đám văn võ, cuối cùng đồng thanh đáp.

"Do, Hoàng Quyền, đảm nhiệm quỹ châu thích sử."

Hoàng Quyền ra khỏi hàng lễ bái, nói: "Tạ chúa công!"

Rốt cục đem bốn châu chủ quan vững vàng định ra, về phần còn lại trưởng sử, cùng với tất cả quận, huyện chủ quan, sĩ quan phụ tá, là thuộc về Lại bộ có phần bên trong sự tình.

"Tất cả Châu Trưởng lịch sử, tất cả quận, huyện chủ quan, sĩ quan phụ tá do Lại bộ cùng thích sử lại Báo ta nghị định." Tần Phàm cử động lần này đã là vì sơ tán một ít mâu thuẫn, vậy mà là vì gia tăng một châu cân đối ăn ý.

"Ân!" Diêm Phổ, Trịnh Thái, Trương Tùng, vương một mỗi, Hoàng Quyền năm người cùng kêu lên đáp.

Kế tiếp, là Tướng Quân Phủ ba tỉnh lục bộ nhân tuyển.

Mấy ngày thương nghị, Tần Phàm cùng một chúng mưu sĩ đã đạt thành nhất trí, tạm thời không thiết lập Trung Thư Lệnh, Ngự Sử lệnh, Thượng Thư Lệnh, một mặt là còn không có phù hợp nhân tuyển, một phương diện khác thành cấp mọi người lưu lại tấn chức không gian.

Về phần tất cả bộ Thượng Thư, Diêm Phổ tự nhiên không tiện đề nghị, chỉ có do Tần Phàm trước mặt mọi người tuyên bố.

"Do, Trịnh Hồn, đảm nhiệm hộ bộ Thượng Thư."

"Do, Đan công, đảm nhiệm Lễ bộ Thượng Thư."

"Do ——"

"Chúa công, đợi chút ——" Tần Phàm chính phải nói ra Binh Bộ Thượng Thư nhân tuyển, đã bị một chút cắt đứt.

Nguyên lai là Đan công.

"Đan công, có gì chỉ giáo." Tần Phàm đối với Đan công một mực trong lòng còn có cảm kích, hơn nữa hấn lý lịch, uy vọng, năng lực vậy mà xác thực làm thành, rất là khách khí dò hỏi.

Đan công bái nói: "Binh Bộ Thượng Thư, thuộc hạ khác như một người đề cử, kính xin chúa công đợi chút."

Tần Phàm phi thường tò mò, nhin không được nói "Người phương nào, có thể được Đan công coi trọng như thế."

"Ách —— trong cái này ần tình cho sau lại bẩm."

"Binh Bộ Thượng Thư, lại nghị." Tần Phàm chỉ phải kiềm chế lòng nghi ngờ, tiếp tục tuyên bố cái khác mấy bộ chủ quan nhân tuyển.

"Do, Cỗ Hủ, đảm nhiệm Hình bộ Thượng Thư."

"Do, Triệu Khuê, đảm nhiệm Công Bộ Thượng Thư."

Cuối cùng đem quan văn hàng loạt chủ quan gánh hát dựng, Tần Phàm thở một hơi dài nhẹ nhõm, cảm giác thành trong bụng đói bụng khó nhin, mới nhớ tới ngày hôm qua uống chút tửu thủy, buổi sáng cũng chưa từng dùng cơm. Nhìn xem ngày, vừa vặn buổi trưa, quyết định sau giờ ngọ lại nghị.

"Thôi nghị. Liền thỉnh chư vị trong phủ dùng cơm, hơi chút nghỉ ngơi. Một lúc lâu sau, lại nghị."

"Ân!"

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Chương 91: Lư Thực Thành cứu công

Qua loa tắc hạ kỷ trương diện bính, Tần Phàm liền không nhịn được tìm Đan công hỏi, đến cùng hắn muốn nói lại thôi Bính Bộ Thượng Thư nhân tuyền là người phương nào.

Đan công rất là cẩn thận hỏi ngược lại: "Ách —— Nhạc Bình công chúa không có nói với ngài sao?"

"Không từng nói đến ——" Tần Phàm nói cũng đúng lời nói thật. Cũng không có đi qua biệt viện, không thấy người, tự nhiên là không từng nói đến.

"Vậy còn là thỉnh chúa công lại hỏi hạ Nhạc Bình công chúa a ——" Đan công rất là lưu manh câu nói vừa dứt, liền kiếm cớ chạy trốn.

Tần Phàm trái lo phải nghĩ cũng không nghĩ ra, còn có cái nào phù hợp nhân tuyền, là làm Đan công thành bộ dạng này bộ dáng.

"Mà thôi, mà thôi. Hay là đi gặp vị này Nhạc Bình công chúa a." Tần Phàm quyết định một người tiến đến bái phỏng một chút tân hôn của mình thế tử.

Nhạc Bình công chúa vào cửa đã là sự thật không cần tranh luận, Tần Phàm do do dự dự, không phải cô làm ra vẻ cấp Tiểu Địch nhìn, chỉ là trong lòng của hắn mặc dù tiếp nhận sự thật này, có thể là từ nhỏ chịu giáo dục cùng ảnh hưởng tại đáy lòng của hắn thực là thâm căn cố đế, đòi hỏi phá vỡ tầng này chỉ tâm phòng, yên tâm thoải mái hưởng thụ thế thiếp cả sảnh đường tính phúc, không phải dễ dàng như vậy thân nhiên tiếp nhận.

Đã lấy vào cửa, trở thành chính mình vợ, còn có thể một mực sĩ diện cãi láo hạ đây?

Tần Phàm kiên trì đi đến biệt viện, Nhạc Bình công chúa trước phòng, bên trái nhìn một cái, bên phải nhìn xem, giống như làm tặc tựa như chính không biết nên không nên đến, chợt nghe nơi này trong phòng "Leng keng" một thanh âm vang lên.

Tần Phàm nghe xong thừa cơ đi qua đẩy cửa nhìn lên, gặp mặt gương đồng trên mặt đất lăn lông lốc qua, Nhạc Bình công chúa truy đuổi ở phía sau biên, nhìn thấy hắn vào cửa, trên mặt đầu tiên là vui vẻ, tiếp theo liền chóng mặt môn sinh hai gò má, tung quần đứng ở đằng kia thật xin lỗi.

Hai người đã bái nhà, Nhạc Bình công chúa tất nhiên là vụng trộm gặp qua Tần Phàm dung mạo.

Tần Phàm nguyên bản chính là anh tuấn phiêu dật, mặt như xoa phấn hảo lang quân, lại kinh qua chiến trường quan trường hun đúc cùng chùy luyện, loại kia đã tiêu sái vừa trầm ổn, khí độ bất phàm cảm giác càng nổi bật lên Tần Phàm khác người.

Không cần nói tướng mạo anh tuấn nam tử liền có thể khiến cho nữ nhân coi trọng, giống như Nhạc Bình công chúa như vậy gia thế thân phận thiếu nữ, không có đồng dạng bất phàm khí chất, chỉ dựa vào tướng mạo có thể dừng hòng chinh phục trái tim của nàng hoặc là khiến cho chú ý của nàng.

Hoàng đế tử hôn, thiên hạ đều biết.

Ba môi sáu sính, sớm đã bái đường.

Bái đường về sau đâu, tự nhiên là đêm động phòng hoa chúc.

Đối với một cái đang lúc suy nghĩ về tình yêu niên kỷ thiếu nữ mà nói, đối phương lại dài hoàn toàn không ghét, nàng đêm yên tĩnh một tư thì há có thể không có chút nào khinh niệm?

Tần Phàm nhặt lên gương đồng đưa tới trong tay nàng, kỳ quái nói: "Như thế nào... Đêm tắm gương vậy mà rớt xuống đất?"

Nhạc Bình công chúa nằm ở khe cửa bên trên nhìn thấy Tần Phàm đứng bên ngoài biên cùng Du hồn nhè tựa như đôi tới đôi lui, lại thủy chung không dám đi tới, nhất thời tình thế cấp bách trí môn sinh, mới nhớ tới cái này lấy kính làm cho người biện pháp, nàng sao dám nói ra chân tướng, bèn rón xấu hổ tiếp nhận kính, thấp giọng nói: "Ta... Ta... Thiếp... Nhất thời không cẩn thận..."

Cũng không biết tiểu cô nương này là có ý nghĩ là vô ý, kia bàn tay như ngọc trắng tiếp nhận tấm gương, thuận thế nhẹ nhàng đặt phải Tần Phàm tay một chút, tay nhỏ bé của nàng mượt mà tỉ mỉ, tinh xảo linh hoạt ngón tay nhuận trượt như ngọc, nhìn đến Tần Phàm trong nội tâm thỉnh thoảng động.

Nhạc Bình công chúa xấu hổ nơi đây đi qua đem cửa nhẹ che đây, hoảng hoảng trương trương để lên cửa áp, cô tự trấn định mà nói: "Hầu Gia nhanh đi, thiếp cho ngài châm chén trà" .

Tần Phàm vội hỏi: "Công chúa, không phải làm. Ta... Ta... Ta có chuyện quan trọng muốn hỏi ngài."

"Chuyện gì?" Nhạc Bình công chúa sắc mặt suy sụp hạ xuống, hiển nhiên Tần Phàm có việc mới đến tìm hắn, rất là mất hứng.

Tần Phàm cẩn thận từng li từng tí mà hỏi: "Đan công nói, công chúa ở đây có thích hợp Bính Bộ Thượng Thư nhân tuyền ——"

"Không có. Nơi này chỉ có chút thị nữ, lạnh lạnh Thanh Thanh. Chỗ nào làm được Binh Bộ Thượng Thư." Ngự khí rất là cứng ngắc.

Tần Phàm xấu hổ Tiểu Tiểu, lấy lòng vào đến chuẩn bị làm thú Bình công chúa xoa bóp cái cổ lưng. Chiêu này nhé tại Tiểu Địch trên người, trăm thử khó chịu.

Tần Phàm tay vừa đập bên trên Nhạc Bình công chúa vai công, Nhạc Bình công chúa liền cả người thuận thế ngồi phịch ở trong ngực của hắn.

Nàng cũng chỉ là cái vô tội thiếu nữ, bất hạnh sanh ở Đế vương nhà ta, biến thành chính trị công cụ. Tần Phàm trong nội tâm bắt đầu sinh tới một loại yêu quý, một phần áy náy.

Nhạc Bình công chúa bị hắn ôm vào trong ngực, lại là tràn đầy vui sướng cùng ngượng ngùng, nàng nhắm đôi mắt - xinh đẹp thật mong chờ kia hạnh phúc ngọt ngào một khắc,

Thế nhưng là nửa ngày nhưng không thấy phu quân động tác, không khỏi ngạc nhiên nơi đây mở mắt.

Chứng kiến chính mình sau này đem phục thị cả đời nam nhân tựa hồ cũng không có hết sức động tình, một bộ tinh thần không thuộc bộ dáng, Nhạc Bình công chúa trong nội tâm không khỏi hiện lên một tia uồn lượn cùng không cam lòng: Chẳng lẽ dung mạo của ta không thể để cho phu quân thoải mái sao?

Nàng cắn cắn môi, u oán nhìn Tần Phàm liếc một cái, thối lui hai bước, đưa tay nhỏ xuống sau đầu ngọc trâm, một đầu mái tóc nhất thời trút xuống hạ xuống, khiến nàng thanh tú nhan trong lúc đó tăng thêm vài phần quyến rũ, thấy Tần Phàm nhất thời trở về thần.

Nhạc Bình công chúa hài lòng nhất thần nhiên cười cười, nhẹ nhàng Xảo Xảo nơi đây giường bên cạnh cời ra cung giày, nàng leo đến trên giường lại, đem theo giường bên trái phải móc cầu bên trên la trưởng buông xuống, cả người gắn vào bên trong, nhất thời giống như lưng tại một đoàn ủng đồ trong sương mù.

Nhạc Bình công chúa kéo qua găm khâm chút đáp tại trên thân thể, dí dỏm nói: "Nhạc Bình công chúa không biết Binh Bộ Thượng Thư là ai, Hầu Gia thế tử có lẽ biết..."

Tần Phàm nhìn đến hoa mắt phi, trong nội tâm dục vọng rốt cục áp qua trong nội tâm vậy cũng thương yêu một chút do dự, thả người nhảy lên theo giường.

Một phen vuốt ve an ủi nói nhỏ.

Nhạc Bình công chúa trên mặt đẹp đều là sung sướng hạnh phúc, nàng dán Tần Phàm lồng ngực, ngọt ngào nơi đây nói nhỏ: "Phu quân, người ta nhũ danh Oánh nhi."

"Oánh nhi."

"Mẫu thân từ Lư thị."

"Hả?" Tần Phàm hay là không rõ.

"Thực gốc ——" Lư Oánh tròn mắt nhìn Tần Phàm liếc một cái, sắc giọng, "Thiên hạ hôm nay, họ Lô binh gia còn có ai?"

Còn có ai?

Còn có ai rồi

"Đình đông —— kỹ năng hệ thống nhắc nhở, trước mắt tin tức suy tính, nên là —— Lư Thực."

"Đúng, Lư Thực!" Tần Phàm hưng phấn kêu lên, "Lư Thực là của ngươi? Như thế nào lại tới Hán Trung?"

Tần Phàm thu được tình báo mới nhất là Lư Thực chọc giận Đồng Trác bị miễn quan, mà liền chẳng biết đi đâu, làm sao có thể cùng Lư Oánh cùng đi nơi này Hán Trung rồi

"Là mẫu thân 'Cậu', khi còn bé ta thường lại cậu nhà nước chơi đùa. Mà Hoàng Cân phản loạn, phụ hoàng băng hà, đồng tặc tàn sát bừa bãi, may mắn cậu công phù hộ, phương mới không có bị đồng tặc khi nhục. Đáng tiếc vậy mà đặc tội đồng tặc, đem cậu công miễn quan. Phu quân cầu hôn, đồng tặc vậy mà cho phép, càng lấy Đan công là Thiên Sứ. Đan công cùng cậu công chính là nhiều năm hảo hữu, đề nghị cậu cùng đề cử nhà ta theo đưa thân đội ngũ cùng nhau nhập lương."

Nguyên lai như vậy một tầng quan hệ tại. Tần Phàm đại khái đã minh bạch nguyên nhân gây ra trải qua. Có thể là tại sao không có gặp mặt cấp ta rồi

Lư Oánh tựa như nhìn ra Tần Phàm nghi vấn, sắc giọng: "Bái đường, phu quân một mực chưa từng đến đây. Cậu công hữu —— một chút ý nghĩ —— liền không cho phép chúng ta hướng ngươi dẫn tiến, bằng không thì hẳn lập tức rời đi —— "

"Cậu công chỉ là đau lòng Oánh nhi, kính xin phu quân Vu Yêu trách móc."

"Không trách —— không trách ——" Tần Phàm trong nội tâm quả thật trong bụng nở hoa.

Là Lư Thực ài, có tên trong nước, học là nho tông, sĩ chi mẫu mực, quốc chi nòng cốt. Lô gia hiền tài xuất hiện lớp lớp, Nhạc Bình công chúa lấy thành thật sự là quá kịp thời.

"Vây Lô Công —— "

"Ách?" Lư Oánh cái miệng nhỏ nhắn phần hồng Bí bo.

"Cậu công, hiện ở nơi nào." Tần Phàm vội vàng đổi giọng.

"Tự nhiên là ở nhờ Đan công ——" Lư Oánh vừa nói ra địa điểm, Tần Phàm liền vội vàng mặc quần áo đứng dậy.

"Ngươi cái này muốn đi ——" tâm hồn an nhàn ngươi, Lư Oánh tự nhiên không nỡ bỏ Tần Phàm nhanh như vậy rời đi.

"Ngoan! Vi phu như đại sự muốn làm. Mời được cậu đi công cán sĩ, ta định tại biệt viện cùng ngươi nửa năm " Tần Phàm tốt hơn chữ trấn an nói.

Lư Oánh xấu hổ u vô cùng, đứng dậy phục thị Tần Phàm mặc quần áo, nói: "Oánh nhi vậy mà cùng phu quân cùng đi vào a."

"Ngươi thân thể ——" Tần Phàm bắt đầu đau lòng nữ nhân của mình.

"Nha —— không cho phép ngươi nói ——" Lư Oánh đôi bàn tay trắng như phấn nện cho Tần Phàm một chút, lại nhỏ giọng nói, "Đã hứa ngươi làm vợ, tự nên phu xướng phụ tùy. Ngươi đi an bài xe ngựa quá —— "

"Ôi chào —— ôi chào ——" Tần Phàm vội vàng đáp ứng.

...

Sau nửa canh giờ, một chiếc xe ngựa ngừng đến Đan phủ. Tần Phàm đặc biệt là Đan công chuẩn bị phủ đệ.

Đan công còn đang châu Mục phủ chưa về, chỉ có lão bộc ở nhà.

Tần Phàm nói rõ ý đồ đến, lại thấy Nhạc Bình công chúa đi theo, liền dẫn hai người đi đến trong phủ biệt viện.

Trong biệt viện, một người bảy tám tuổi nam đồng đang tại khắc khổ dụng công.

Lư Oánh cười đến, đúng là phúc thi lễ, nói: "Dục thúc —— "

Tần Phàm choáng váng, Lư Oánh gọi như vậy, há không phải ta cũng phải gọi một đứa bé con là thúc?

Thấy Tần Phàm như thế, Lư Oánh hé miệng cười trộm.

Khá tốt nam đồng hiểu chuyện, lập tức trả lễ, nói: "Công chúa chiết giá sát Lô Dục vậy. Kính xin xưng hô 'Lô Dục' trước mặt."

Cái gì, hần chính là Lô Dục?

Lô Dục, chữ lớp nhà ta, thời Tam quốc chính trị gia, Lư Thực con út. Lư Thực con trai trưởng chết sớm, lúc tuổi già chỉ vện vện có Lô Dục theo tại trái phải. Ở tiền thể không trung, Lô Dục trước sau hầu hạ từ Tào Tháo nơi này Tào mao năm vị quân chủ, người phụ trách mới đánh giá cùng tiến cử, từng hướng Tào duệ đề nghị chế định khảo thi khóa pháp.

Tần Phàm thoáng cái không muốn thể diện, học Lư Oánh bộ dáng, kêu lên: "Dục thúc —— "

Lô Dục nhanh chóng nghiêng người, không dám chịu được tại đây đại lễ, nói: "Dục đảm đương không nổi, Thực hầu, thỉnh như công chúa đồng dạng, xưng hô 'Lô Dục' trước mặt."

Cơ trí biết lễ, tiến thoái thoả đáng, Lô gia nề nếp gia đình có thể thấy.

"Thực hầu, công chúa thể nhưng là tới bãi phóng phụ thân ? Phụ thân lúc này vừa lúc ở thư phòng —— ta dẫn các ngươi lại —— "

"Làm phiền —— "

Thư phòng.

Lư Thực đối với khuôn mặt tươi cười nghênh tiếp Tần Phàm làm như không thấy, chỉ lo dò xét Lư Oánh, Lư Oánh mắc cỡ giấu đến Tần Phàm sau lưng.

Tần Phàm không có ngăn cản, rốt cuộc Lư Thực chính là quân tử, lại là Lư Oánh cậu công.

"Về sau cực kỳ yêu thương Oánh nhi ——" Lư Thực thở dài, tiếp tục nói, "Oánh nhi ba tuổi, mẫu thân của nàng liền buông tay nhân gian. Trong nhà không còn thân thiết đến cỡ, làm chung cầu ta thay chăm sóc. Lần này, nếu như cho phép tiểu tử ngươi, liền là trách nhiệm của ngươi."

Tần Phàm nhanh chóng kéo Lư Oánh bàn tay nhỏ bé, nói: "Kết tóc làm phu thê, ân ái hai không nghi ngờ. Chắp lóp chi thủ, cùng lóp giai lão."

Lư Oánh vậy mà nhỏ giọng phụ họa, nói: "Kết tóc làm phu thê, ân ái hai không nghi ngờ. Chắp lóp chi thủ, cùng lóp giai lão."

"Tốt hơn —— ta cũng có thể đổi với mẫu thân của ngươi có chỗ dựa —— từng người bận rộn đi thôi ——" Lư Thực quay đầu đã đi xuống trên lệnh đuổi khách.

Lư Oánh nhanh chóng đến làm nũng, cầu khẩn nói: "Cậu công, phu quân thành tâm muốn mời ngài rồi núi tương trợ."

"Lúc này lại nghĩ tới khiến ngươi tới làm thuyết khách? Sớm làm gì vậy mà đi —— "

"Cậu công —— Oánh nhi —— Oánh nhi —— đã là phu quân —— thê tử. Ngài liền nhìn tại trên mặt của Oánh nhi, giúp đỡ phu quân a."

Lư Thực hừ lạnh một chút.

"Nhìn tại trên mặt của ngươi, đã gặp hấn một lần."

Tần Phàm nhanh chóng quỳ sát dập đầu, nói: "Phàm thành ý có lời mời, nhìn qua cậu công tương trợ."

"Thành ý —— thành ý —— ta không nhìn thấy ——" Lư Thực đối với Tần Phàm vẫn là xụ mặt.

Tần Phàm nhất thời nghẹn lời, không biết nên như thế nào biểu hiện thành ý.

Lư Oánh thấy phu quân làm khó, vội vàng cổ vũ, một bên cấp Lư Thực đám lưng, một bên ôn nhu hỏi: "Cậu công —— nếu không, ngươi nói bên trên một chuyện, phu quân cho ngươi hoàn thành, coi như là thành ý a."

"Nữ sinh hướng ngoại a ——" Lư Thực bất đắc dĩ, cứng chiều xoa bóp Lư Oánh phần hông mũi, cuối cùng nói ra một cái điều kiện.

"Sát Đồng Trác. Đồng Trác lang lệ tặc nhẫn, bạo ngược bất nhân, tự chữ viết đã, đãi không chi như. Nếu ngươi có thể giết Đồng Trác, ta liền suy nghĩ một chút."

"Cậu công, phu quân lại không ai trong thích khách, sao có thể giết được Đồng Trác. Vạn nhất có cái sơ xuất, Oánh nhi của ngươi muốn ——" Lư Oánh vẫn không thuận không buông tha, muốn vì Tần Phàm tranh thủ càng có lợi điều kiện.

Lư Thực cười lạnh nói: "Tay hấn nắm tinh binh mười vạn, chiến tướng ngàn thành viên, còn cần bản thân hấn động thủ. Liền nhìn hấn có hay không lòng này —— "

Tần Phàm biết mấu chốt tới, nhanh chóng lại dập đầu một đầu, nghiêm mặt nói: "Phàm nguyện cùng cậu công nhất đánh bạc. Không biết cậu công có thể nguyện —— "

"Hừ —— như thế nào đánh bạc pháp?" Lư Thực đang muốn quát lớn, quốc gia đại sự há có thể trò đùa, lại bị Lư Oánh tội nghiệp thần sắc khiến cho thoáng cái mềm lòng hạ xuống, tạm thời sửa lại ý.

"Lấy một năm làm hạn định, Đồng Trác tắt vong —— "

"Tốt hơn!" Lư Thực vỗ tay trầm trồ khen ngợi.

"Cậu công, Phàm còn chưa nói xong đâu." Tần Phàm đại thổ ỷ khuất.

"Ngươi nói." Nghe được Tần Phàm cam đoan trong một năm giết chết Đồng Trác, Lư Thực tâm tình thật tốt.

"Trong một năm, kính xin cậu đi công cán đảm nhiệm Binh Bộ Thượng Thư, trừ bị thảo Đồng công việc. Một năm sau, như Đồng Trác chưa chết, Phàm tuyệt không cưỡng cầu nữa cậu đi công cán sĩ, cũng thân dẫn đại quân xuất binh diệt đồng, Đồng Trác bất diệt, thê Bất Quy nhà ta."

"Tốt hơn! Quân tử nhất ngôn —— "

"Tứ mã nan truy!"

Ba ba ba.

Tần Phàm cùng Lư Thực tam kích chương minh ước.

"Đi —— lại phòng nghị sự." Lư Thực phong Phong Hỏa hòa bắt đầu thu dọn đồ đạc.

A? Tần Phàm cùng Lư Oánh tròn mắt há hốc mồm.

"A cái gì a? Ngươi đi nhìn ngươi chuyện nên làm, ta đi nhìn ta chuyện nên làm—— "

"Là —— "

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 92: 5 quân bộ khúc chế

Phòng nghị sự.

Lư Thực vừa hiện thân liền đưa tới chúng văn võ thôn thức.

"Lô Thượng[Luschan] sách vậy mà vậy mà đến cậ nhờ chúa công sao?"

"Xem ra chúa công thiên mệnh sở quy —— "

"Bình Bộ Thượng Thư nguyên lai là để trống chỗ Lô Thượng[Luschan] sách. Trừ hấn ra không còn có thể là ai khác —— "

...

Tần Phàm ho nhẹ một chút, trong sảnh nhất thời lặng ngắt như tờ.

"Do, Lư Thực, đảm nhiệm Bình Bộ Thượng Thư."

Lư Thực đến, hướng phía chúng văn võ chấp tay hành lễ, một đám văn võ liền vội khom lưng thở dài, liền nói không dám.

Lư Thực nói: "Hán thất bất hạnh, Hoàng cung mất thống, tặc thần Đồng Trác, trừng phạt hấn nhảy lên hại, họa thêm chí tôn, hành hạ lưu dân chúng. Một đám quan dân, đồng lòng hợp sức, tập hợp nghĩa Binh, tổng cộng lấy quốc tặc."

"Đồng lòng hợp sức, tổng cộng lấy quốc tặc." Một đám văn võ cùng kêu lên phụ hợp.

Tần Phàm hơi giương một tay lên, trong sảnh lại an tĩnh lại.

"Thực trung quân chế cải thành 'Năm quân bộ khúc chế'." Vốn trước khi đến nghị định chính là do Quách Gia đảm nhiệm Bình Bộ Thượng Thư, do hấn tuyên bố quân chế cùng võ tướng chức vị, tạm thời bởi vì Lư Thực chưa quen thuộc Thực trung tình huống, do Tần Phàm tự mình xử lý.

Hán đại làm Chiến Bộ đội thực hành chính quy bộ khúc chế, lấy bộ làm cơ sở vốn xây dựng chế độ đơn vị. Biên chế danh sách do lớn đến tiểu là: Quân —— bộ —— khúc —— đồn —— đội —— thập —— ngũ.

Quân trưởng phòng là quân (vị bên trên khanh).

Bộ trưởng phòng là giáo úy (so với hai nghìn thạch), quân Tư Mã (so với ngàn thạch), dưới bình thường tình huống phân ra trái, phải, phía trước,, bên trong năm khúc, hoặc bởi vì cần phải có tăng như giảm, Tổng binh lực ít nhiều người sáu bảy ngàn người, ít thì một ít ngàn người, thân thể to lớn lấy một ít ngàn người là thường chế; giáo úy là chỉ đứng sau tướng quân cao cấp võ quan, địa vị tương đối cao, trong đó chỗ Lĩnh Bộ trưởng học có độc lập tác chiến năng lực.

Khúc trưởng phòng là quân đội (so với 600 thạch), ngàn người (so với 600 thạch), dưới bình thường tình huống, mỗi khúc phân ra trái, phải hai đồn, biên binh sĩ 200 hơn người, nhưng có khi sẽ thêm đến 500 người;

Đồn trưởng phòng là Đồn trưởng (so với hai trăm thạch), mỗi đồn phân ra phía trước, hai đội, biên binh sĩ ước 100 người;

Đội trưởng phòng là đội tỉ lệ (so với trăm thạch), đội lịch sử (so với trăm thạch), mỗi đội phân ra phía trước,, trái, phải, bên trong tổng cộng 5 thập, biên

binh sĩ ước 50 người.

Trước mắt Thục trung tiếp tục sử dụng cho thấy bộ khúc chế. Tần Phàm là kẻ xuyên việt, đã lo lắng nhất quân quá khổng lồ khó có thể khống chế, lại lo lắng tiếp sau nguồn mộ lính huấn luyện chưa đủ, cho nên muốn nhu hợp tiến đòi sau năm quân phủ đô đốc chế độ, cũng căn cứ chân thực tình huống tiến hành cải tiến.

"Thiết lập, ngựa, bước, thủy, phủ, năm quân phủ đô đốc. Trung quân phủ đô đốc tiết chế cấm quân. Mã Quân phủ đô đốc quản lý kỵ binh, bộ quân phủ đô đốc quản lý bộ binh, thủy quân phủ đô đốc quản lý thủy quân, phủ quân phủ đô đốc quản lý dự bị Binh."

Cụ thể như sau:

Trung quân phủ đô đốc:

Tiền thường doanh (bộ quân): Chính đem Hoàng Trung, phó tướng Triệu Nhị

Giáo úy doanh (Mã Quân): Chính đem Từ Vinh, phó tướng Lý Túc, Triệu Sầm

Thân vệ doanh: Chính đem Điền Vi, phó tướng Trang Hạ

Canh gác doanh: Chính đem Triệu Khuê, phó tướng Triệu Đại

Cận Vệ Doanh (近卫): Chính đem Lữ Mông, Hoàng Tự, phó tướng nghiêm Hồng, Phương Kiệt, Điền Mãn

Mã Quân phủ đô đốc:

Đệ nhất doanh: Chính đem Ngụy Duyên

Đệ nhị doanh: Chính đem Phương Duyệt

Đệ tam doanh: Chính đem Trương Nhậm

Bộ quân phủ đô đốc:

Đệ nhất doanh: Chính đem Nghiêm Nhan

Đệ nhị doanh: Chính đem Nhạc Tiến

Đệ tam doanh: Chính đem Hàn Hạo

Đệ tứ doanh: Chính đem Liêu Hóa

Đệ ngũ doanh: Chính đem Trang Khôi

Thủy quân phủ đô đốc:

Đệ nhất doanh: Chính đem Cam Ninh

Đệ nhị doanh: Chính đem Lăng Thao

Phủ quân phủ đô đốc:

Phủ quân giáo đầu (kiêm): Lư Thục, Hoàng Trung, Từ Vinh, Nghiêm Nhan, Nhạc Tiến, Cam Ninh, Lăng Thao.

"Một doanh biên chế và thực có người mấy vạn như bất khả vượt qua ba ngàn người, dư người quá về Binh bộ, phủ quân phủ đô đốc quản lý. Chính đem thụ chức phó tướng quân, từ tứ phẩm quan giai. Phó tướng thụ chức Trung Lang tướng, chính quan ngũ phẩm giai. Trong đó hạ giáo úy, quân hầu đội do tất cả doanh chủ tướng Báo Binh bộ nghị định."

"Tất cả châu, quận, huyện thích hợp phổ biến phủ nội quy quân đội, với tư cách là phòng giữ lực lượng. Thiết lập Đô Úy, quận úy, huyện úy quản lý phủ Binh, nông ke hồ huấn luyện, thời gian chiến tranh tổng quân chinh chiến."

"Trong vòng nửa năm, các nơi cần phải nhân viên đủ, bước lên chính đạo. Đến lúc đó, lại luận công ban thưởng"

"Ân!"

Một đám văn võ tản đi,

Trở lại từng người phủ nha, nơi trú quân nắm chặt trừ bị mọi việc.

Xử lý xong cái này một đồng lớn chuyện riêng, Tần Phàm nằm ở trên ghế ngồi thật dài thở phào nhẹ nhõm, hảo hảo thưởng thức trà nghỉ tạm một hồi.

Trần Nam Tướng Quân Phủ vẫn vô phân ra bờ, quan văn hệ thống áp dụng "Ba tỉnh lục bộ chế", võ quan hệ thống áp dụng "Năm quân bộ khúc chế", rốt cục dựng nổi lên hoàn chỉnh một bộ gánh hát, bắt đầu đất Thục tân văn chương.

Ra phòng nghị sự, Tần Phàm vừa chuẩn chuẩn bị lại công tượng vườn nhìn xem. Đầu nhập vào đại lượng tài hàng, đám thợ thủ công lại không có thực chất nghiên cứu phát minh thành quả, Tần Phàm cảm thấy nên tự mình phía trước đi xem một chút đến cùng.

Gọi qua Trang Hạ nói: "Chuẩn bị xe ngựa, lại công tượng vườn."

Trang Hạ thân thể đứng thẳng tắp, ngang nhiên đáp: "Vâng, chúa công chờ một chút, ta lại đem đám thân vệ gọi." Nói qua Trang Hạ xoát nơi đây quay người lại, thân thể cùng ném lao tựa như, quần đung quần mạo chỉ nghiêm chỉnh, trước đây chưa từng gặp.

Tần Phàm hiếu kỳ, vội hỏi: "Đội một chút, Trang Hạ, người tại trong quân thì vậy mà không có như vậy thủ quy củ, như thế nào hiện tại hóp bụng ưỡn ngực thành như vậy nghiêm chỉnh? Hiện tại không thể so với tại trong quân, không cần như vậy câu thúc."

Trang Hạ nhếch miệng cười nói: "Ta không phải câu thúc." Hắn thân thân góc áo, ngại ngại mà cười nói: "Xuân Nhi thủ nghệ của cô nương được đẩy chính là... Y phục làm được nhỏ hơn một chút, ta không đứng thẳng sợ đem y phục chống đỡ hư mất."

Tần Phàm nghe xong cười ha hả, nói: "Trương Lâm, lại gọi Xuân Nhi ra ngoài, cấp Trang Hạ lượng suy tính khùng. Vừa vặn nhanh bước sang năm mới rồi, để cho nàng cấp Trang Hạ trọng tổ một bộ."

"Không cần, không cần." Trang Hạ liền vội vàng lắc đầu: "Nàng nhìn bộ đồ tân bồi thường ta, như kia có phần chi tâm là được rồi, cũng không dám quá lao động người ta."

Lần trước Trang Hạ y phục bị Xuân Nhi mấy chuyện xấu, dùng cái kéo cắt bỏ thất linh bát lạc, sau đó mới dùng sức nhẹ cho hắn lau sạch một lần, một mực chắc chắn là hắn vật liệu may mặc quá tệ, kết quả nhất chà xát liền nát, Trang Hạ biết rõ là một mụ con có, trong nội tâm không cam lòng, chạy đến hậu viện nhẹ muốn tìm nàng lý luận.

Xuân Nhi là Đại Phu Nhân bên người nhà đầu, nghiêm nhiên chính là Tướng Quân Phủ bên trong quân sự, từ trên xuống dưới nô bộc tùy tùng tỳ người đó không giúp nàng nói chuyện nha, kết quả Trang Hạ vốn cũng không thể nào tức giận, bị bọn họ người một lời ta một câu nơi đây chế ngạo một phen, nhất thời nổi trận lôi đình, dứt khoát giật ra yếm hầu mắng to lên.

Tiểu Dịch nghe được tin tức ra ngoài vừa hỏi, biết là chính mình người bên cạnh khi dễ thân vệ tướng lĩnh, đem Xuân Nhi gọi hung hăng răn dạy một phen, sau đó cho nàng một thớt vải vóc, phạt nàng cấp Trang Hạ trọng tổ một bộ bồi thường.

Xuân Nhi thấy Trang Hạ đứng đứng uốn éo uốn éo, nhìn ra một chút thân thể của hắn bản, liền tức giận bất bình mà thẳng bước.

Kết quả lần này không phải thành tâm chinh hắn, có thể y phục này hay là nhìn ghen ghét.

Vốn việc này nên như vậy hiểu rõ, thế nhưng là hậu trách bên trong đám tiểu tỷ muội rảnh rồi nhàm chán, thật vất vả như kiện vui vẻ công việc, không khỏi thường xuyên cầm Trang Hạ chuyện riêng cùng Xuân Nhi đùa cợt, ngay từ đầu nàng vậy mà không khỏi xấu hổ khí tím tím. Thế nhưng là nam nữ trên chuyện riêng chính là như vậy kỳ quái, vốn nội tâm không có người này, không chịu nổi mỗi ngày có người đề cập với nàng tới người này, còn cứng rắn đem bọn họ kéo cùng một chỗ, giễu cợt lẫn số nhiều, Trang Hạ "Uy vũ" oai hùng thật sự là ánh tiên vào Xuân Nhi nội tâm.

Muốn nói Trang Hạ bây giờ là thân vệ doanh phó tướng, quan giai ít nhất là lục phẩm trở lên. Thực phải chăm chỉ tính toán ra, còn là nàng thị nữ không xứng với người ta.

Cô nương nội tâm vừa có tâm sự, gặp lại Trang Hạ thì thần thái liền không tự nhiên lại. Tiểu Dịch cùng Xuân Nhi sớm chiều làm bạn, dần dần phát hiện tâm tư của nàng, hai ngày này đối với Tần Phàm nhắc tới qua, Tần Phàm cũng có chi tâm kẻ cạnh trong đó chuyện tốt, cho nên thừa cơ cấp bọn họ lại chế tạo một cơ hội.

Trang Hạ nhận được đám thân vệ lấy xe ngựa binh khí ra ngoài, Xuân Nhi vậy mà cầm lấy cây thước đến đường lớn.

Tần Phàm cười mỉm mà nói: "Xuân Nhi, hai ngày trước cấp Trang Hạ nhìn kia bộ quần áo, chế tác cắt quần áo đều không thể chê, Trang Hạ hiếm có lắm. Đáng tiếc nhỏ nhỏ hơn một chút, hắn mặc lên người sợ kéo căng nứt ra, di động đều cẩn thận từng li từng tí địa liền cái kia khổ người nhè, cái này không phải chịu khổ đi? Thủ nghệ của người khéo léo, liền phiền toái người cho hắn lượng suy tính vật liệu, trọng tổ một bộ nhé a, điều này cũng nhanh bước sang năm mới rồi, y phục đã làm xong, ta khiến Trang Hạ nhận được tân phong trả lại người một phần năm lễ."

Xuân Nhi khuôn mặt nhất hồng, nhanh chóng nơi đây lên liếc một cái ngang nhiên đáng Đường Hạ Trang Hạ liếc một cái, ngồi xổm thân nói: "Hầu Gia phân phó, Xuân Nhi tự nhiên tuân mệnh."

Tần Phàm Tiểu Tiểu, vừa chạy ra ngoài, một bên lớn tiếng nói: "Trang Hạ, lại, khiến Xuân Nhi cô nương cho người lượng suy tính vật liệu, nhanh nhẹn, lập tức phải lên đường."

Trang Hạ thẹn thẹn thò thò nơi đây tiến vào đường lớn, phía sau truyền đến một đám bạn thân đây trộm tiếng cười trộm. Mà môn hạ duyên Trương Lâm, người tình lắm, Trang Hạ còn chưa đi đến phòng nhè, hắn liền giống như hoa cúc cá giống như nơi đây dựa vào bơi ra ngoài.

Trang Hạ cao lớn vạm vỡ, đáng thương đáng người nhỏ nhắn xinh xắn Xuân Nhi cô nương, cầm lấy mềm xịch cho hấn lượng vòng eo, quả thật liền giống mở ra bàn tay nhỏ bé ôm lấy eo của hấn, chẳng những cô nương mặt mũi tràn đầy xấu hổ, liền ngay cả Trang Hạ mặt lồng ngực đều biến thành màu gan heo.

Cô nương đo xong đáng người, lại ngồi xổm người xuống lại cho hấn lượng mu bàn chân, Trang Hạ ăn mà nói: "Chân... Chân cũng phải lượng a?"

"... Ừ, người ta... Người ta có chút vải rách Lão đại, bên cạnh đồ vật vậy mà không làm được, cấp... Làm cho người đôi giày được rồi người... Không nguyện ý?" Xuân Nhi cô nương ngẩng đầu liếc mắt hấn liếc một cái.

Trang Hạ gãi gãi đầu, cười ngây ngô nói: "Vui lòng, thế nào không vui đâu, Xuân Nhi cô nương khéo tay lắm, y phục này đường may nhè mật, chính là tại ta trong tộc, đó cũng là đếm một chút Nhị Hội thiếu thừa may vá sống cô nương."

Xuân Nhi bị hấn khoa trương nơi đây hé miệng nhè cười cười, đứng lên nói: "Khéo tay cũng sẽ không đem y phục nhìn... Hi hi, siết thờ không ra hơi nhè a? Ta lúc đầu còn lo lắng kiểu ngạo nữa nha, lúc này ta có thể không phải có tâm cả người."

Trang Hạ thẹn thùng mà nói: "Ta biết. Trách không được Xuân Nhi cô nương, là ta to lớn ngu ngốc lớn khờ thô, phí có khiêu chất vải."

Xuân Nhi nghe được "PHỤT" cười cười, tròn mắt nhìn hấn, sắc giọng: "Sáng phí có khiêu chất vải đi? Còn phí tay của người ta nha."

"Dạ dạ dạ" cô nương cái này vừa đứng tới gần. Trang Hạ liền bắt đầu cà lăm, hấn nuốt nhỏ nước miếng, quay đầu lại liếc mắt nhìn, bỗng nhiên nhanh chóng nơi đây từ trong lồng ngực lấy ra một kiện đồ vật, thoáng cái nhét tại Xuân Nhi trong tay, hoảng hoảng trương trương nói một câu: "Ta đưa cho người." Sau đó hướng ra phía ngoài bỏ chạy, đến đường lớn công môn còn bị cánh cửa nhè đẩy ta một chút, thất tha thất thêu nơi đây một phát té thân vệ trong đồng.

Xuân Nhi cô nương thấy kinh hô một chút, thấy hấn không có việc gì mới nhẹ nhàng thờ ra. Nàng phát hiện đám thân vệ hướng nàng trông lại, liền vội vàng xé ra tay áo, che lại trong tay đồ vật...

Hai mươi cười thân vệ dắt ngựa ra cửa phủ.

Xuân Nhi nha đầu nhẹ nhàng mà, nhẹ nhàng mà kéo ra trên tay kia tay áo, tầm mắt đạt tới. Bàn tay là một cái so với bánh Trung thu tiểu chút, lại có hai khối chông chất trên đây như vậy cái hộp nhỏ, cái hộp là tơ lụa mặt trang sức vào nhỏ vụn bạch hoa, trung gian là ba cái tiểu chữ "Mùi hoa quế".

Một tia động lòng người cười ngọt ngào tách ra tại Xuân Nhi bên môi: "Ai nói hấn ngu ngốc lớn khờ thô, cái này không phải cũng sẽ lấy hảo nữ hài tử sao?" "Mùi hoa quế" Sơn Phấn, rất đắt tiền đâu, hấn... Cam lòng."

Xuân Nhi kia vẻ mặt ôn nhu ngọt ngào cười, liền giống như nhất nhánh tản ra nhàn nhạt mùi hoa quế...

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93: kiếp sau không sinh Đế vương đường

Lương Châu đại học nhà, công trọng viện.

Một đám quan lại quỳ rạp trên đất, nom nóp lo sợ đại khí không dám ra.

"Năm năm thời gian, mấy Vạn Kim, các người liền cấp ta nghiên cứu chế tạo những vật này?" Tần Phàm một cước đá ngã lăn trên mặt đất bàn băng ghế, gầm thét giận dữ hét, "Ta muốn binh khí, khôi giáp, chiến thuyền những cái này, đồng dạng không có?"

"Ai là nơi này quản sự?" Tần Phàm cả giận nói.

"Chúa công, tiểu nhân là nơi đây viện chính." Một người trung niên nam tử về phía trước liền leo hai bước, nhỏ giọng bẩm báo nói.

"Người giải thích thế nào."

"Tiểu nhân —— tiểu nhân ——" trung niên nam tử bị làm cho nói không hết cả bảo.

Tần Phàm thấy thật sự hỏi không ra cái nguyên cớ, quay đầu hỏi mọi người, nói: "Nơi này người đó đích tay nghề tốt nhất, ta chỉ chính là binh khí quân giới phương diện."

Mọi người lòng có ấn ý đồng thời nhìn về phía cuối cùng một người thanh niên.

Thanh niên thấy tránh cũng không thể tránh, chỉ phải đến hành lễ, nói: "Tiểu nhân Bồ nguyên, gặp qua chúa công."

Bồ nguyên? Đúc đao mọi người!

Ở tiền thế không trung, tương truyền Bồ nguyên nắm giữ tinh xảo Cương Đao tôi vào nước lạnh kỹ thuật, hẳn có thể phân biệt rõ bất đồng thủy đối chất tôi vào nước lạnh chất lượng ảnh hưởng, lại còn lựa chọn nguội lại tốc độ lớn Thực nước sông, đem Cương Đao tôi nơi này phù hợp độ cứng. Hẳn tạo đao, thể bỏ ra tràn đầy thiết châu ống trúc, được vinh dự thần đao.

Thế nhưng là vì cái gì nơi này chính mình đây liền không hề có kiến thụ rồi Tần Phàm không khỏi nghi vấn.

"Người nơi này công tượng viện đã bao lâu?"

Bồ nguyên đáp: "Phương bảy tháng."

Nguyên lai là không đủ thời gian. Tần Phàm hỏi dò: "Nếu là ta toàn lực duy trì, người bao lâu thể có chỗ thành tựu?"

"Hai năm. Hai năm tất có tiểu thành, năm năm nên đại thành. Hàng năm có thể thực hiện chúa công đoán tạo mấy ngàn tốt nhất chiến đao."

Tần Phàm đại hỉ, hạ lệnh: "Tốt hơn. Ngay hôm đó lên, lấy Bồ nguyên là viện chính, quản lý công tượng viện."

"Tạ chúa công." Bồ nguyên cảm kích không thôi, vội vàng lễ bái.

"Người ——" Tần Phàm đang muốn giao cho Bồ nguyên một sự tình. Chính mình trong lúc bất chợt nhớ tới đời sau bàn đạp, yên ngựa, muốn cho hẳn thử có thể hay không đoán tạo những kỵ binh này lợi khí, lại bị vội vàng đi đến Diên Vi cắt đứt.

Diên Vi đưa lỗ tai nhỏ giọng nói: "Chúa công —— cô (hù) tiên sinh xin ngài nhanh đi về ——"

"Chuyện gì?" Tần Phàm lời vừa ra khỏi miệng, đã cảm thấy dư thừa. Lấy Cổ Hù cá tính, nếu không phải trọng đại khẩn cấp, quyết sẽ không chủ động xuất đầu.

"Đồng Trác xưng đế —— còn giết đi Lưu Hiệp ——"

"Cái gì —— đi, lập tức đuổi Hồi tướng quân phủ."

Trần Nam Tướng Quân Phủ. Tần Phàm gần đây bổ nhiệm lục bộ Thượng Thư, Thị Lang, tất cả quân chủ tướng sớm đã tụ tập không sai.

"Đến cùng tình huống như thế nào? Thực trung hiện tại mới thu được tin tức, chúng ta mật thám đã làm gì ——" Tần Phàm tiến Tướng Quân Phủ, biên hướng chủ tọa đi, biên hướng một đám văn võ quát.

"Chúa công bớt giận, chuyện riêng phát đột nhiên, Trường An cùng Hán Trung cũng có đoạn cự ly, cho nên ——" mật thám sự tình tự Hi Chí Tài bỏ mình, liền một mực do Quách Gia phụ trách, cho nên hẳn nhanh chóng ra khỏi hàng giải thích, cũng đem trong đó chi tiết nhất nhất tương lai.

Nguyên lai, từ lúc dùng thế lực bắt ép thiên tử chuyển nhà Trường An, Đồng Trác liền động xưng lòng Đế, truyền quốc ngọc tỷ bất quá là kiên cố hơn định rồi này của hẳn chừng ý nghĩ mà thôi.

Đồng Trác vừa bắt đầu ý nghĩ hay là "Nhuòng ngôi", do Lưu Hiệp "Tự nguyện" đem đế vị "Nhuòng ngôi" cho hẳn, vậy mà phong Lưu Hiệp một cái Sơn Dương Công đường lão, thực hiện đế vị vững vàng quá độ.

Mà cái này nặc cho hoàng đế, Lưu Hiệp lại thật sự có "Dây thắt lưng chiếu" ý nghĩ, cũng thay đổi hành động.

Đầu tháng mười hai sáu, Đồng Trác tâm tình thật tốt, chính ở hậu điện mặc thử long bào, đúng lúc này, chợt nghe nội thị bẩm báo: "Lý Nho, Lữ Bố ở ngoài điện cầu kiến."

Đồng Trác khẽ giật mình, vội vàng nói: "Mệnh hẳn hai người đi vào."

Chỉ trong chốc lát, Lý Nho, Lữ Bố tiến bước hậu điện.

Hai người hướng Đồng Trác hành lễ, Lý Nho đến một bước, từ trong lòng lấy ra một phong thư. "Thái sư, Phụng Tiên vừa rồi tại ngoài cửa đông, bắt được một cái người khả nghi. Từ trên người người kia, tìm ra một mảnh dây thắt lưng, bên trong vậy mà có dấu truyền cùng Thực trung Tần Phàm mật chiếu."

"Tần Phàm, cùng Lưu Hiệp?"

Tuy nói tại ngoài sáng, Đồng Trác còn tôn Lưu Hiệp làm chủ, có thể lên lút, sớm đã là gọi thẳng trong đó danh. Hắn vội vàng khiến Lý Nho đem thư nhận lấy, chuyển giao cho mình.

Vì sao Đồng Trác không chính mình lại nhận lấy? Hiện giờ Đồng Trác,

Còn không có xưng vương, nhưng này nội tâm, sớm đã đem mình làm Đế vương.

Trên thực tế, ngoại trừ một cái danh hiệu ra, hắn ở, dùng, tất cả đều là y theo Đế vương chi lễ. Hoàng Thành này bên trong Tần phi tỷ nữ, càng theo hắn hưởng dụng, hoàn toàn không để ý mặt mũi của hắn thất.

Phạm nhé, phải hơn như, mà còn muốn bắt bóp dâng lên

Từ Lý Nho trong tay tiếp nhận thư, hắn mở ra vừa nhìn, nhất thời thay đổi sắc mặt.

Một lát sau, Đồng Trác mặt âm trầm nói: "Tần Phàm, là như thế nào cùng Lưu Hiệp câu liền cùng một chỗ?"

"Thái sư, kia đưa tin người, từng là Nhạc Bình công chúa gia thân."

Lữ Bố đến một bước, trầm giọng nói: "Hải nhi đã thăm vấn qua kia tặc nô, theo kia tặc nô nói rõ, Lưu Hiệp chính là muốn thông qua Nhạc Bình công chúa, động viên Tần Phàm khởi binh cần vương. Hắn còn nói, Hoàng Thành này trong, hắn còn có đồng đảng, chuyên môn phụ trách là Lưu Hiệp đáp cầu đất mồi."

"Là cái nào?"

"Thái y lệnh, Cát Bình!"

"Hả?"

Đồng Trác lông mày nhăn lại, hơi có chút giật mình.

Cát Bình, hắn biết!

Gia hỏa này có thủ đoạn tốt hơn y thuật, Đồng Trác đối với hắn, vậy mà có chút thương thức.

"Có từng xác định?"

"Còn không có... Kia tặc nô nói, Cát Bình gần nhất thường đến nhà thăm hỏi Lưu Hiệp, cùng Lưu Hiệp gặp mặt không lâu sau, Cát Bình lại cùng hắn kết hợp, muốn mượn cơ hội do hắn đem mật chiếu truyền hướng Thực trung. Hải nhi lấy là, Cát Bình rất có hiềm nghi."

Đồng Trác nhất thời mặt lộ vẻ vui mừng.

"Phụng Tiên con ta, vậy thì do ngươi, bí mật đuổi bắt Cát Bình... Còn có, lập tức mệnh Lý Giác Quách Tỷ triệu tập đội ngũ, trong đêm tiến nhập Trường An, tiếp quản tất cả cửa."

"Thái sư, Cát Bình khó ra hồn, hôm nay nếu như bị phát hiện, cái kia chút vây cánh, tất nhiên khó có thể thành thái sư chương ngại. Chỉ là..." Lý Nho thấy Đồng Trác tựa hồ có chút đắc ý quên hình, vì vậy đến nhắc nhở.

Đồng Trác nói: "Ngươi có lời cứ nói, không ai áp a áp ứng."

Lý Nho cũng có chút do dự, bất quá nếu như đến nơi này tình trạng, hắn tựa hồ vậy mà không có cái khác đường lui. Tại do dự sau một lát, Lý Nho cắn răng quyết định.

"Cát Bình sở dĩ như vậy với tư cách là, thực bởi vì Trường An này nội thành, còn có thái sư họa lớn trong lòng."

"Hả?" Đồng Trác nội tâm nhất lộp bộp, "Là ả?"

"Người này nếu không diệt trừ, thái sư liền vô pháp tâm tưởng sự thành... Thử nghĩ, hôm nay có Cát Bình, ngày khác liền khó bảo toàn sẽ có trương bằng, Lý Bình, Triệu Bình chỉ lưu. Phải cái này người, sẽ có vô số Cát Bình, không ngừng đi theo..."

Đồng Trác biến sắc, hít sâu một hơi.

"Ngươi nói là..."

Lý Nho nhẹ gật đầu, ngưng mắt nhìn Đồng Trác nói: "Kính xin thái sư, sớm nhìn quyết đoán."

Hiển Dương uyển, tại đầu hiu trong gió thu, càng biểu hiện vài phần cô tịch.

Hán ban đầu xây dựng thành cung, theo thời gian trôi qua, đã bày biện ra pha tạp vè. Cung ngoài thành, không ngừng như quân tốt tuần tra cảnh giới; cung nội thành, lại là ánh đèn hôn ám. Cửa cung lâu, đèn lồng đen sì, đã nhìn không ra nguyên lai sắc thái, không hiểu được có nhiều cửa không có đôi.

Mà ở Hiển Dương uyển bên trong, từ khí, ngẫu nhiên truyền đến tiếng thở dài, chợt lại biến mất vô tung.

Lưu Hiệp ngồi ngay ngắn Hiển Dương uyển, ánh mắt chất phác.

Hiển Dương uyển, mấy cái lão cung người còng xuống vào thân thể, rút lại cái cổ, lẳng lẳng dừng lại.

Vậy mà chỉ còn lại cái này mấy cái lão cung người!

Lưu Hiệp mở mắt ra, hướng uyển bên ngoài nhìn một chút, chợt lại nhắm mắt lại.

Năm gần mười hai tuổi Lưu Hiệp, lúc này giống như qua sáu mươi chi niên lão nhân đồng dạng, nhưng có chút non nớt trên mặt, lại lộ ra bất thường tinh mịch chi khí. Bị giam tại đây Hiển Dương uyển trong, giống như trong lồng chi điều. Theo Đồng Trác ngày càng ương ngạnh, thái độ đối với Lưu Hiệp, vậy mà trở nên càng ngày càng kém, càng ngày càng không tôn trọng.

Không cho phép Lưu Hiệp hỏi đến triều chính, không cho phép Lưu Hiệp cùng ngoại nhân tiếp xúc.

Thậm chí Lưu Hiệp muốn lại tế bái một chút tiên đế, đều trở nên vô cùng khó khăn.

Mười lần thỉnh cầu, cũng được có thể có cái một hai lần thành công. Có thể Đồng Trác còn như như thao thao tả nói qua trung tâm, kia đối trả gương mặt, không ngừng lặp lại ngôn ngữ, động một tí chi thiên thể hành vi, khiến Lưu Hiệp vô cùng chán ghét. Nhưng hán cho dù là chán ghét, lại có thể như thế nào?

Mười hai tuổi Lưu Hiệp, tựa hồ đã thấy ra hết thảy, cả ngày chỉ biết ngẩn người khô đi.

Hiển Dương uyển, truyền đến tiếng bước chân.

Không bao lâu, một người nội thị thần sắc hoảng hốt đi tới.

"Bệ hạ, không xong!"

Lưu Hiệp mở mắt ra, kia trống rỗng trong ánh mắt, lại lại tựa hồ nhìn thấu thể gian hết thảy.

Thần sắc hán lạnh nhạt, nói khẽ: "Làm sao vậy?"

"Thái y làm hán... Bị Đồng Trác bắt lại. Đồng tặc đã phát hiện chuyện chúng ta, ý đồ đối với bệ hạ độc thủ... Đoán chừng rất nhanh muốn xuống tay với ngài. Thỉnh bệ hạ nhanh chóng rời đi, nô tài thủ hạ còn có mười mấy cái trung trinh vệ sĩ, có thể liều chết bảo hộ bệ hạ rời đi. Bệ hạ, việc này không nên chậm trễ, nhanh chóng khởi hành."

Lưu Hiệp, lại vẫn không nhúc nhích.

"Lý Đức, trăm thể đi chỗ nào?"

"Cái này... Lại Thực trung, như Nhạc Bình công chúa, Tàn Trần nam (Tàn Phàm quan báỉ Trần Nam tướng quân) nhất định sẽ hộ vệ bệ hạ chu toàn."

"Lý Đức a, lại Thực trung dễ dàng, ra Hoàng này cung, lại khó khăn. Trăm sớm liền nghĩ đến ngày hôm nay, chỉ là không nghĩ tới lão tặc lại nhanh như vậy động thủ."

"Bệ hạ!" Lý Đức sản xuất tại chỗ, lệ rơi đầy mặt.

"Lý Đức a, đáp ứng trăm một sự kiện."

"Thỉnh bệ hạ phân phó."

"Nếu như trăm chết rồi, thỉnh đem phong thư này đưa cho vui cười bằng. Đã nói, đa tạ Hoàng tỷ nhiều năm như vậy chiếu cố chi ân... Vậy mà thỉnh Tàn Phàm, là trăm báo thù." Một mảnh vạt áo, đưa cho Lý Đức.

Trên vạt áo viết một nhóm chữ bằng máu: Nguyên kiếp sau, không sinh Đế vương đường!

"Lý cung giam, ngoài thành như quân tốt kêu cửa."

Một cái tiểu thái giám ở bên ngoài nức nở kêu gọi, mang theo vài phần hoảng hốt cùng lo cấp bách.

"Lý Đức, đi thôi..."

"Lão nô, bái biệt bệ hạ."

Lý Đức quỳ trên mặt đất, bang bang bang dập đầu ba cái, quay người bước nhanh mà rời đi.

"Các người đều chuẩn bị xong?" Hiền Dương uyển, truyền tới một Lão Thái Giám tiếng, "Bệ hạ, tui nô tỳ đều chuẩn bị xong... Tui nô tỳ đi, tại trên Trương Dương tuyên, là bệ hạ mở đường." Nói qua, chỉ nghe Hiền Dương uyển truyền ra bên ngoài tới dập đầu tiếng, theo sát lấy liên tiếp phù phù tiếng vang truyền đến, Lưu Hiệp nhắm mắt lại.

"Lão các nô tài, các người nên vì trẫm đi mở đường, có thể trẫm lại không nguyện ý, lại lúc này đồ bỏ hoang để." Hai hàng thanh nước mắt, theo hai gò má trượt xuống. Lưu Hiệp từ trong lòng ngực lấy ra một cái hộp nhỏ, mở ra, lấy ra một mai màu đỏ thẫm đan được, để vào trong miệng. Lại cẩn thận từ hốc tối (*lỗ khâm ngọc) bên trong lấy ra tân tác giả Hán thất Liệt Tổ Liệt Tông linh vị, đoan đoan chánh chánh phóng tới bàn.

Lưu Hiệp quỳ gối linh vị phía trước, chậm rãi dập đầu.

"Cái này ba bái, thỉnh Liệt Tổ Liệt Tông phù hộ phụ hoàng, mẫu thân, kiếp sau thể hưởng vinh hoa phú quý."

Bang bang bang, hấn dập đầu ba cái.

Mà ngồi thẳng lên, hai tay trước ngực chắp tay trước ngực, "Cái này ba bái, thỉnh Liệt Tổ Liệt Tông phù hộ, chớ để Lưu Hiệp kiếp sau, tái sinh tại Đế vương trong nhà."

Lại là ba cái khấu đầu...

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 94: Đồng Trác hành thích vua soán vị

Hiền Dương uyển, truyền đến một hồi lộn xộn tiếng bước chân, cũng nương theo như ồn ào ồn ào.

Lý Nho cùng Lữ Bố, tại một đám Tây Lương binh sĩ túm tụm, cầm trong tay bó đuốc, đi đến Hiền Dương uyển ngoài cửa.

Hiền Dương uyển dưới bậc thang, mấy cái lão cung người trong vũng máu, đã khí tuyệt thân vong. Lý Nho khẽ giật mình, bận rộn cùng Lữ Bố đi đến bậc thang.

Hắc sắc giày quan, dẫm nát máu tươi, phát ra bẹp bẹp tiếng.

Lưu Hiệp xoay người qua, nhìn thoáng qua Hiền Dương uyển bên ngoài Lý Nho, Lữ Bố hai người, mỉm cười, "Lý trưởng sử, Lữ Tướng Quân, có thể hay không cho trẫm bái xong tổ tông, liền thích thú các người tâm ý."

"Bệ hạ, bệ hạ thỉnh bệ hạ ra đi, kéo dài như bất khả!" Lữ Bố lúc này lại nhãn hàm hung quang. Nói qua, hấn cầm lấy một đoạn lụa trắng, cắt bước muốn đi tiến Hiền Dương uyển, lại bị Lý Nho kéo lấy.

"Phụng Tiên, đều nơi này thời điểm này, mà lại làm thỏa mãn bệ hạ tâm ý a."

"Lý Nho —— người ——"

Lữ Bố hơi hơi nhăn lại lông mày, có thể thấy Lý Nho thần sắc kiên quyết, vì vậy hừ lạnh một chút, không có tái mở miệng.

"Lý trưởng sử, đa tạ!" Lưu Hiệp hướng phía Lý Nho cười cười, chợt quay người, hướng về linh vị dập đầu.

Lữ Bố thấy vậy, không khỏi cười lạnh một tiếng, nghiêng đi thân thể.

"Đường đường Quân Vương, lại không làm nửa điểm phản kháng, một cái hướng phía một đồng nát đầu gối dập đầu, làm sao có thể không vong?"

Lý Nho nhìn hấn một cái, không nói gì.

Đột nhiên, hấn nghe được Lưu Hiệp cao giọng nói: "Liệt Tổ Liệt Tông, thỉnh phù hộ Tần khanh, ngày sau là trăm bảo thù rửa hận... Đạm trong đó thịt, uống trong đó huyết, đoạn trong đó gân... Trăm nguyện trọn đời đọa A Tỳ Địa Ngục, làm kia Đồng Trác chết không toàn thây, làm Lý Nho đời đời là kỹ nữ, làm Lữ Bố kiếp sau như bất khả làm người..."

Lý Nho cùng Lữ Bố nguyên lai cũng không có tại ý nghĩ, không nghĩ tới Lưu Hiệp lại phát ra như thế ác độc nguyên rủa.

Cái này quý thân mà nói, xưa nay làm người chỗ sợ hãi, huống chi hiện giờ Hán thất tiền đề linh vị tại thượng, Lưu Hiệp ác độc nguyên rủa, khiến hai người sồn tóc gáy.

Lữ Bố hét lớn một tiếng, rút ra bảo kiếm xông lên, một kiếm xuyên thấu Lưu Hiệp đơn bạc thân thể gầy yếu.

Kia nguyên rủa thanh âm, lập tức im bặt.

Lưu Hiệp chậm rãi trong vũng máu, thất khiếu chảy máu, hình dung dữ tợn, giống như ác quỷ.

Lữ Bố sát trợn vô số, có thể chẳng biết tại sao, tại dưới tình hình như vậy, cũng không khỏi thành giết nãy mình cấp cái sợ hãi. Phảng phất cái này Hiên Dương uyển trong, có một đôi nhìn không đến con mắt, chính dừng ở chính mình. Hấn rút ra bảo kiếm, liền lùi mấy bước, đột nhiên quát to một tiếng xoay người rồi đi.

Mà Lý Nho, thì là sắc mặt trắng bệch, không có nửa điểm huyết sắc.

Sơ Bình nguyên niên, ngày 8 tháng 12, Đồng Trác tiệc Thịnh Văn võ đủ loại quan lại.

Lý Nho bỗng nhiên kích án lên, lạnh lùng nói: "Ta như một lời, chư quân mà lại nghe!"

Trong đại sảnh thoáng chốc hoàn toàn yên tĩnh. Mọi người đều ngắc nhiên nhìn nhau, cũng không biết Lý Nho muốn nói gì, chỉ có Đồng Trác hai mắt híp lại, thần sắc khác thường.

Đội mọi người nơi đây lực chú ý đều tập trung vào trên người mình, Lý Nho mới chính ngay ngắn chính y quan, nghiêm nghị nói: "Xưa kia cao tổ bất quá từ bên trên nhất đỉnh lớn, mà cuối cùng theo như thiên hạ. Đến nay kéo dài hơn bốn trăm năm, vận số đã hết, trong nước huyền ảo. Dân chúng chỉ trông mong tân quân như hạn hán đã lâu chỉ trông mong trời hạn gặp mưa rào đấy!"

Mọi người nhao nhao biến sắc, phần lớn đoán được Lý Nho muốn nói cái gì.

Quả nhiên, Lý Nho bước nhanh rời tiệc, đi đến trong sảnh quát: "Bệ hạ công tại xã tắc, nhìn qua về trong nước, làm ứng Thiên Thuận người, chính vị cửu ngũ! Mọi người lấy vì sao như?"

Lý Nho tiếng nói tức thì roi, trong sảnh một mảnh tĩnh mịch, Đồng Trác cao theo chủ vị, hai mắt khép hờ không nói một lời.

"Không thể!"

Làm cho người hít thở không thông nơi đây tĩnh mịch, bỗng nhiên vang lên một thanh tiếng sấm hét lớn.

Đồng Trác mí mắt mãnh liệt nhảy dựng, bỗng nhiên mở mắt ra, chỉ thấy Tư Đồ Vương Doãn đã rời tiệc, đứng ở trong sảnh cao giọng quát lớn Lý Nho nói: "Xưa kia Chu Văn Vương ba phần thiên hạ như thứ hai, vẫn còn lấy thần đoạn chuyện riêng Ân Thương. Nay bệ hạ thể lực lại xa không bằng vòng quanh chi cường thịnh, huống chi Hán thất mặc dù hơi, cũng không bằng Ân Trụ chi bạo ngược, thân là thần tử lại há có thể như soán vị chi tâm? Việc này quyết không thể được."

Lý Nho cả giận nói: "Cái gọi là Giang Sơn Xã Tắc. Như đức người theo chi. Bệ hạ theo như truyền quốc ngọc tỷ, nếu không là quân, lưng thiên đạo đấy!"

"Há? Truyền quốc ngọc tỷ?"

"Ngọc tỷ?"

"Ngọc tỷ vậy mà tại Đồng Trác trong tay?"

"Lạc Dương chi loạn, ngọc tỷ không phải đã mất tích đi?"

Lý Nho một câu đã ra, mọi người xôn xao.

Vương Doãn hơi hơi ghé mắt, bước nhanh ra khỏi hàng đứng ở sảnh, tỏa như vậy nói: "Xin hỏi bệ hạ, truyền quốc ngọc tỷ quả tại quý phủ?"

Đồng Trác lạnh nhạt nói: "Vốn bệ hạ ngày hôm trước ngẫu dạo chơi Nam Sơn, trong núi chợt gặp nhất thương tu lão giả, lấy tay bên trong hoàng lãng

bao bọc đem tặng, ngẩng đầu lại nhìn, thương tu lão giả đã hóa thành một cỗ khói xanh bỏ chạy, lại cúi bỏ hoàng lăng nhìn tới, không muốn đứng là truyền quốc ngọc tỷ."

Đồng Trác tiếng nói vừa dứt, Lý Nho đồng dạng nói: "Bệ hạ trong núi gặp thương tu lão giả, rõ ràng chính là Nam Hoa lão tiên, hẳn là phụng trời cao chi mệnh lấy truyền quốc ngọc tỷ đem tặng, cái này há không phải thiên mệnh sở quy đi?"

"Là thiên mệnh sở quy, bọn thần cung thỉnh bệ hạ chính vị cửu ngũ!"

Đồng Mân, đồng hoàng lần lượt ra khỏi hàng, quỳ xuống đất trần tình, Lý Giác Quách Tỷ, Nguru Phụ, Trương Tế, Phàn Trù đội văn võ tâm phúc vậy mà nhao nhao ra khỏi hàng, quỳ rạp xuống đất, Vương Doãn đám người nhất thời nghẹn lời, không dám ít nhiều cho một lời khuyên.

"Hồ đồ! Quả thật chính là hồ đồ!" Đồng Trác trong nội tâm cuồng hi. Trên mặt lại cố ý bày ra giận dữ về.

"Bệ hạ!" Lý Nho lấy đầu chạm đất, tạt âm thanh nói: "Hôm nay nếu nguoi bắt chính vị cửu ngũ, tại hạ liền đâm chết tại trên thềm đá!"

"Ai..." Đồng Trác biến sắc lại dần, dậm chân thờ dài một chút quay người nghênh ngang rời đi.

Ba canh giờ, Luru Hiệp hạ chiếu, đem đế vị nhường ngôi tại Đồng Trác.

Đồng Trác ba lần bên trên sơ khước từ, Luru Hiệp ba lần hạ chiếu khuyên chân thành, cuối cùng Đồng Trác đồng ý đăng cơ.

Mùng mười, Đồng Trác sai người quét dọn cung điện, cười Đế vương loan giá dụng cụ đội, đi vào Hoàng Thành, đăng cơ xưng đế, sửa quốc hiệu là mát, cái nguyên là thái bình.

Nhưng mà, Luru Hiệp ba lần hạ chiếu, lại chưa từng xuất hiện qua một lần.

Thậm chí cả triều văn võ, thậm chí Trường An dân chúng tại Đồng Trác Đăng Cơ Đại Điển, cũng chưa từng nhìn thấy nhỏ tuổi hoàng đế...

Hán Trung, Trần Nam Tướng Quân Phủ.

"Bệ hạ ——" Lư Thực lên tiếng khóc lớn.

"Đồng Trác phải chết. Thực trung gần đoạn thời gian coi đây là đệ nhất sự việc cần giải quyết, thỉnh chư công suy nghĩ biện pháp..." Tần Phàm biết Lư Thực bước tiếp theo tất nhiên yêu cầu mình xuất binh thảo Đông, là Luru Hiệp phụ Chóu, dứt khoát mở miệng trước hỏi chúng mưu sĩ đối sách.

Một đám văn võ cúi đầu cân nhắc, trên mặt lộ ra trầm tư.

Diêm Phó nhìn về phía Tần Phàm, nói: "Chúa công, Đồng Trác như Lữ Bố bảo hộ, muốn giết chết Đồng Trác, liền nhất định phải diệt trừ Lữ Bố. Nhưng mà, Lữ Bố võ nghệ tuyệt luân, khó có thể từ bỏ. Hơn nữa Đồng Trác chiếm giữ Trường An, tiếp cận hang ổ, thực lực cường đại. Ngay cả là Diên Vi xuất thủ, diệt trừ Đồng Trác vậy mà vô cùng khó khăn."

Tần Phàm lộ ra vẻ suy tư, nói: "Nếu là xúi giục Lữ Bố rồi "

Diêm Phó nghe vậy, đôi mắt sáng ngời, chợt lại lắc đầu, cảm thấy không lớn có thể thực hiện. Lữ Bố là người phương nào? Đồng Trác nghĩa tử, khó có thể xúi giục.

Quách Gia thờ phào một cái, nói: "Chúa công nói như vậy có lý, muốn diệt trừ Đồng Trác, phải như Lữ Bố phối hợp, hoặc là có người có thể kiềm chế Lữ Bố. Nhưng Lữ Bố quá lợi hại, không người thể địch, chỉ có thể xúi giục hắn. Lấy gia ý kiến, giết chết Đồng Trác cần trong ngoài giáp công, mới có thể được việc."

"Đầu tiên cần xúi giục Lữ Bố, tiếp theo là muốn như Triều Trung Đại Thần phối hợp tác chiến, nói thí dụ như vương Tư Đồ, Dương Thái Phó. . ., như bọn họ những cái này lão thần từ bên trong khiên kiêu bắc cầu, năng lực hoàn thành."

Quách Gia hai tay khép lại, nói: "Trong ngoài giáp công, mới có thể được việc!"

Tần Phàm nghe xong, trong nội tâm kinh ngạc.

Không hổ là thiên tài gọi bằng cụ Quách Gia, tru sát Đồng Trác thân thể to lớn hình dáng lại bị hắn tính toán ra ngoài.

Tần Phàm nghĩ nghĩ, phân phó: "Phụng hiếu, liền nguoi cùng Văn Hòa một chỗ, tìm cách giết chết Đồng Trác."

"Ân!"

"Ta vậy mà gia nhập ——" Lư Thực phục hồi tinh thần lại, xen vào nói, "Ta tới kết hợp trong triều lão thần —— "

"Tốt hơn —— "

Trường An, năm mới.

Lý Nho thượng tấu: "Bệ hạ, gần nhất ty chức đề cho Lữ Bố cùng Vương Doãn đội triều đình lão thần đi lại rất thân, bệ hạ là không phải đem hấn ép tới quá độc ác. Giống như người như Lữ Bố, nếu không phải cấp điểm ngon ngọt, e rằng sớm muộn muốn phản."

Đồng Trác cười hỏi: "Văn Ưu, người xem Lữ Bố người này như thế nào?"

Lý Nho suy nghĩ một phen, lại liếc mắt Đồng Trác, nói: "Lữ Bố hồ lang hướng về, thấy lợi mà vong nghĩa, cũng không trung thành tin cậy người. Đối với cái này loại người, bệ hạ càng hấn là lôi kéo cho mình dùng, nếu là đem hấn ép, chớ cùng rút gậy, ngược lại không tốt, thỉnh bệ hạ nghĩ lại."

Đồng Trác vuốt vuốt dưới hàm Đại Hồ Từ, cười nói: "Văn Ưu nói đúng, người nói đạo lý, trầm vậy mà minh bạch. Nhưng mà, trầm khắp nơi chèn ép hấn, là muốn cho hấn biết trăm mối là chủ tử của hấn. Trăm có thể cho hấn bình quyền, cũng có thể nạo bình quyền của hấn. Hấn nếu là nghĩ mãi mà không rõ, liền một mực rãnh rồi như vậy vào a, như tiếp tục cùng Vương Doãn đám người kia đi được thân cận quá, chỉ có thể đưa hấn triệt để đi xuống."

Lý Nho trong nội tâm âm thầm lắc đầu, Lữ Bố loại người này chỉ có thể lôi kéo, áp chế ngược lại không tốt.

Dừng một chút, Lý Nho đề nghị: "Bệ hạ, Lữ Bố lưu ở Trường An tóm lại không tốt, không bằng đưa hấn điều hướng Tây Lương, liền diệt trừ Lữ Bố sôi trào cơ hội, không biết bệ hạ ý như thế nào?"

Đồng Trác lắc đầu nói: "Không cần, như Lữ Bố, còn có thể thăm dò tâm tư của Vương Doãn, có sao mà không làm."

Lý Nho bất đắc dĩ, chỉ phải nghe theo Đồng Trác ý kiến.

Tư Đồ phủ.

Lữ Bố cười Xích Thố ngựa, đi đến Tư Đồ phủ. Hấn vừa xuống ngựa, liền có gia đình đem Lữ Bố đón vào. Đội Lữ Bố vào cửa, gia đình lại thò đầu ra, khoẻ mạnh kháu khỉnh hướng ngoài cửa dò xét một phen, thấy Tư Đồ phủ bên ngoài tựa như không có ai, sau đó mới yên tâm đem lớn cửa đóng lại.

Trong đại sảnh, Lữ Bố cùng Vương Doãn ngồi đối diện nhau.

Lữ Bố thân mặc một bộ chiến bào màu trắng, áo khoác một kiện ngân bạch sắc đường sư tử áo giáp, đầu đội kim quan, lưng đeo bội kiếm, hấn ngồi nghiêm chỉnh, nhìn không chớp mắt, quả nhiên là uy phong lẫm lẫm.

Lữ Bố ngồi ngay ngắn, tự có một cỗ không giận tự uy nhiếp người khí thế.

Đại sảnh ngay phía trên, Vương Doãn thân mặc trường bào màu đen, xám trắng búi tóc chải vuốt thành cấn thận tỉ mỉ, dùng nhất cái đàn mộc cây trầm mặc qua. Hấn đã tuổi gần lục tuần, dần dần già thay, nếp uốn trên mặt che kín nếp nhăn, làm cho người ta một loại tuổi xế chiều chi niên cảm giác. Nhưng mà, Vương Doãn tuy già nua, một đôi sâu ánh mắt lại vô cùng như thần, lộ ra cơ trí rộng rãi cảm giác.

Vương Doãn là đương triều Tư Đồ, vị cư Tam công, trong triều có được rất cao uy vọng, cho nên Lữ Bố vẫn có chút kính trọng. Hấn nhìn hướng Vương Doãn, chấp tay nói "Tư Đồ thỉnh Lữ Bố tới đây, có chuyện gì quan trọng?"

Vương Doãn cười nói: "Phụng Tiên a, chẳng lẽ không có chuyện gì, lão phu liền không thể thỉnh Phụng Tiên dự tiệc sao?"

Thấy Vương Doãn như thế coi trọng hấn, Lữ Bố trong lòng có chút vui mừng, ôm quyền cười nói: "Vương Tư Đồ lớn Hán Tam công, quan chức hiển hách, vài bộ có thể có được vương lời mời của Tư Đồ, cho thấy nhất rất may chuyện riêng, cảm giác sâu sắc vinh hạnh." Nói chuyện, Lữ Bố bụng lên tửu tôn, hướng Vương Doãn kính nói: "Một chén rượu này, kính vương Tư Đồ, thỉnh!"

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 95: liên hoàn kế (1)

Gần đây, Lữ Bố vô cùng thất bại, khắp nơi bị Đồng Trác áp chế, hấn thấy Vương Doãn như thế coi trọng hấn, trong nội tâm cảm khái rất nhiều. Trong

lúc nhất thời, trên mặt vậy mà lộ ra chán chường thần sắc.

Vương Doãn bùng lên từ tôn, một hơi uống cạn. Hắn buông xuống từ tôn, nhìn về phía Lữ Bố, trầm giọng nói: "Phụng Tiên a, gần nhất trong triều thế cục khàn trương, bệ hạ lại tru sát vài người trong triều quan viên, lão phu trong nội tâm thật là lo lắng, hi vọng Phụng Tiên có thể tại trước mặt bệ hạ còn nhiều nói tốt vài câu. Phụng Tiên là bệ hạ coi trọng nghĩa tử, rất được bệ hạ tín nhiệm trọng dụng, nói khẳng định có sức nặng."

Lữ Bố nghe lời này, rất tự vị không tốt nhé, sắc mặt lại càng thêm khó coi.

Vương Doãn một bên nói chuyện, một bên lưu ý lấy về mặt Lữ Bố biến hóa. Hắn hơi khề cúi đầu, tựa như lâm bảm, nói: "Năm đó Viên Thiệu suất lĩnh chư hầu minh quân đánh Lạc Dương, thảo phạt bệ hạ, Phụng Tiên vì thay bệ hạ đến nơi chư hầu đại quân, suất lĩnh đại quân đến nơi, dưới trướng thuộc cấp từ thương hầu như không còn. Phần nhân tình này nghị, bệ hạ khẳng định khắc trong tâm khảm, như bệ hạ coi trọng, Phụng Tiên liền có thể đủ bằng bước Thanh Vân, quan chức vị cao, cho nên thỉnh Phụng Tiên còn nhiều giúp đỡ, ta bộ xương già này..."

"Bịch!" Vương Doãn lời còn chưa dứt, chỉ nghe thấy một chút giòn vang.

Lữ Bố nghe lời của Vương Doãn, hơi thờ hốt hốt, tức giận không thôi, hắn tay áo phất một cái, đem từ tôn đá đảo trên mặt đất, đột nhiên quát: "Vương Tư Đồ, chẳng lẽ mày không biết ta bị bệ hạ vắng vẻ, như bất khả trọng dụng, hôm nay vương Tư Đồ mời ta dự tiệc, chẳng lẽ là vương Tư Đồ có ý chế ngạo ta, để ta khó chịu nỗi không thành."

Lúc nói chuyện, Lữ Bố lông mày nhíu lại, trên người lộ ra nhàn nhạt sát khí. Lúc này, Lữ Bố ở vào bạo phát biên giới, rất có thể bạo khởi giết người.

Thành như Vương Doãn nói, hắn quy thuận Đồng Trác, khắp nơi lấy Đồng Trác nghĩa tử tự cho mình là, tận tâm tận lực giúp đỡ Đồng Trác làm việc, không dám chậm trễ chút nào. Chư hầu thảo phạt Đồng Trác thời điểm, dưới trướng hắn thuộc cấp toàn bộ chết trận, không còn một mống, chuyện như vậy không có công lao vậy mà cũng có khổ lao. Nhưng mà hắn không có được ngợi khen, lại bị nạo binh quyền, trở thành bảo hộ Đồng Trác hộ vệ, tình trạng sao mà thâm đạm.

Mà Đồng Trác xưng đế, cấp thân thiết thế hệ con cháu vương hầu chi vị, tấn phong Quách Tỷ, Trương Tế đảm người là chinh, trấn đội danh hào tướng quân, duy chỉ có không có bản thân. Bị như thế khinh thường, Lữ Bố trong nội tâm đã sớm tràn ngập lửa giận.

Đối mặt Đồng Trác, Lữ Bố không dám nổi giận, nhưng đối mặt một cái không có tên tuổi, lại không có chân thực quyền lực đại hán Tư Đồ, hắn căn bản không cần sợ hãi rụt rè.

Vương Doãn nghe thấy lời của Lữ Bố, cấp bách nói gấp: "Phụng Tiên bớt giận, mà lại nghe lão phu giải thích."

Lữ Bố vẫn tương đối tôn trọng Vương Doãn, rốt cuộc Vương Doãn coi trọng như thế hắn.

Trầm mặc một lát, Lữ Bố gật đầu nói: "Vương Tư Đồ, người mà lại nói nghe một chút, như giải thích được hợp tình hợp lý, chuyện này như vậy bỏ qua, không truy cứu nữa. Như là qua loa cho xong, có ý chế ngạo ta, đừng trách ta trở mặt." Lữ Bố thần sắc nghiêm túc, mục quang như đao gắt gao nhìn Vương Doãn, chờ đợi Vương Doãn giải thích.

Vương Doãn sắc mặt như thường, không nhanh không chậm nói: "Phụng Tiên, người cũng biết lão phu mỗi ngày đều nhìn mấy thứ gì đó?"

Lữ Bố mặt lộ vẻ vẻ không kiên nhẫn, nói: "Người làm chuyện gì, cùng ta có quan hệ gì đâu?"

Vương Doãn cũng không tức giận, chậm rãi nói: "Lão phu mỗi ngày lại tảo triều nghị sự, hạ hướng về sau liền trực tiếp về nhà, đóng đại môn, không dám cùng những quan viên khác như kết hợp. Từ Lạc Dương đi đến Trường An, lão phu cũng đã gần một năm không có ra cửa, cả ngày ở lại trong nhà, tin tức bết tắc, sao có thể biết bên ngoài chuyện đã xảy ra. Nhất là Phụng Tiên cùng bệ hạ chuyện giữa, lão phu lại càng là không dám hỏi đến, nào biết đầu gần nhất chuyện đã xảy ra a."

Lữ Bố sau khi nghe, trên mặt sắc mặt giận dữ mới thoáng giảm bớt.

Vương Doãn giải thích rõ ràng, hai người liền lại trò chuyện chút triều đình sự tình khác, hai bên người tới ta đi, có chút thân thiện.

Sau nửa canh giờ, Vương Doãn tự mình đem Lữ Bố tổng xuất Tư Đồ phủ. Vương Doãn tiễn khách một màn, rơi vào Tư Đồ phủ phía ngoài người không có phận sự trong mắt, liền để lộ ra không ít tin tức. Thế nhưng, Vương Doãn biết rõ bên ngoài có người, lại không có phái người xử trí tán lặc tại Tư Đồ phủ bên ngoài thám tử.

Lữ Bố rời đi Tư Đồ phủ, liền phát giác bên ngoài phủ ẩn núp vào vô số thám tử, giám thị Tư Đồ phủ nhất cử nhất động.

Hắn khề lắc đầu, trên mặt lộ ra cười tự giễu cho.

Biểu hiện ra,

Hắn vô cùng chịu được Đồng Trác trọng dụng, bởi vì Đồng Trác bất kể là vào triều, hoặc là phản hồi bệ hạ phủ, đều nhau đem Lữ Bố mang theo trên người, bảo hộ Đồng Trác an toàn của mình.

Tình hình như vậy, biểu hiện tựa như Lữ Bố rất được Đồng Trác coi trọng. Nhưng mà, trong triều đình hiểu rõ quan viên lại biết rõ cũng không phải là như thế, Lữ Bố cũng không chịu được Đồng Trác trọng đó. Lữ Bố từ Lạc Dương nơi này Trường An, dưới trướng ra chính mình mấy trăm binh sĩ,

không có lại gia tăng trong đó binh lính của hắn, bị Đồng Trác gắt gao áp chế, rất khó mở rộng thực lực.

Lữ Bố trong nội tâm không cam lòng, lại chỉ thể nghe theo Đồng Trác mệnh lệnh, sung lúc Đồng Trác thị vệ. Hắn thở dài, hai chân đá xuống ngựa bụng. Nhất thời, Xích Thố ngựa vung ra bốn vó chạy như điên, như cùng là một đạo hỏa hồng bóng dáng, trong nháy mắt liền tiêu thất tại đường phố rộng rãi.

Hoàng cung.

Đồng Trác đỉnh đặc ngồi xếp bằng, nhìn về phía Lý Nho, cười hỏi: "Văn Ưu, người vội vội vàng vàng chạy đến cung, có hay không xảy ra chuyện gì đại sự?"

Lý Nho chấp tay nói: "Bệ hạ, Lữ Bố lại đón đến lời mời của Vương Doãn, lại Tư Đồ phủ dự tiệc."

Vương Doãn?

Đồng Trác sau khi nghe, hẹp dài đôi mắt hơi hơi nheo lại, lóe ra từng đạo ánh sáng lạnh. Ánh mắt của hắn lạnh lẽo, âm trầm nói: "Hiện giờ xem ra, những người này quên trầm thủ đoạn, Vương Doãn năm lần bảy lượt thỉnh Lữ Bố dự tiệc, chẳng lẽ là nghĩ xúi giục Lữ Bố? Hừ, nếu như Vương Doãn không nghe lời, trăm tiên hạ thủ vi cường, giết đi Vương Doãn."

Trong giọng nói, lộ ra vô hạn bá đạo cùng tàn nhẫn.

Lý Nho nghe thấy Đồng Trác muốn giết Vương Doãn, vội vàng khuyên nhủ: "Bệ hạ, không thể a!"

Đồng Trác trừng mắt nhìn Lý Nho, trên mặt lộ ra không thoải mái thần sắc, cao giọng chất vấn: "Có gì không thể? Trăm chính là thiên tử, muốn giết cá nhân còn không được sao?"

Lý Nho thờ sâu, chậm rãi nói: "Bệ hạ, Vương Doãn không thể giết, vậy mà không thể sát."

Đồng Trác phẫn nộ quát: "Khốn nạn, Vương Doãn không thể sát? Đạo lý chó má gì vậy, đem trăm chọc giận, quản lý hắn là Thiên Vương Lão Tử, giết đi lại nói!"

Lý Nho nghe xong, trên sống lưng mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, bị làm cho cấp run một cái. Hắn nhanh chóng khom người áp thi lễ, nghiêm mặt nói: "Bệ hạ, Vương Doãn xuất thân danh môn vọng tộc, nhiều thế hệ làm quan, hơn nữa là đương thời Đại Nho, tại trong sĩ lâm có rất cao uy vọng. Nếu là bệ hạ tru sát Vương Doãn, thế tất khiến thiên hạ kẻ sĩ tình cảm quân chúng xúc động, đến lúc sau khả năng không chỉ là Quan Đông chư hầu khởi binh làm loạn, thậm chí còn thiên hạ chư hầu đều nhau khởi binh đánh Trường An."

Hắn dừng lại một chút, lại nhìn nhân Đồng Trác, trầm giọng nói: "Lần trước, Viên Thiệu suất lĩnh Quan Đông chư hầu đánh Lạc Dương, bệ hạ không thể không lui hướng Trường An; như lần này thiên hạ chư hầu đột kích, bệ hạ há không phải muốn lui hướng Tây Lương, năng lực tránh đi thiên hạ chư hầu phong mang, thỉnh bệ hạ nghĩ lại mà làm sau."

Đồng Trác nghe xong, mắt nhìn Lý Nho, ánh mắt lộ ra vẻ không hài lòng.

Có lẽ, Lý Nho nói ra một phen lời là chính xác. Thế nhưng, Lý Nho phân tích truyền vào Đồng Trác trong tai, lại biến thành Tây Lương của mình quân so với như bất khả Quan Đông chư hầu, sợ hãi thiên hạ chư hầu, mới không dám sát Vương Doãn.

"Ba!" Đồng Trác một chương vỗ vào án trên bàn, quát: "Tới người!" Tiếng nói hạ xuống, một người Tây Lương binh sĩ từ đại sảnh bên ngoài chạy vào, cung kính hướng Đồng Trác áp thi lễ, chấp tay nói: "Bái kiến bệ hạ!"

Đồng Trác phân phó: "Lập tức lại Lữ Bố quý phủ, khiến Lữ Bố tiến cung kiến giá."

"Ân!" Binh sĩ trả lời một chút, quay người lại truyền đạt mệnh lệnh.

Lý Nho thấy Đồng Trác đang tại nổi nóng, trong nội tâm thờ dài, nhưng vẫn là khuyên: "Bệ hạ, Lữ Bố quan tước không lên, quyền vị không phát triển, ngài đối với hắn áp chế thành quá độc ác, không bằng cho hắn một chút ngon ngọt, như vậy cũng có thể khiến Lữ Bố sinh lòng cảm kích, đem Lữ Bố thu thập thành dễ bảo, hoặc là đem Lữ Bố điều hướng Tây Lương, khiến hắn đi Tây Lương thảo phạt Tây Vực ngoại tộc, ngài thấy thế nào?"

Đồng Trác chính khí không khí Lý Nho không để ý và mặt mũi của hắn, cho rằng Lý Nho thị mới ngạo mạn, trong nội tâm vô cùng không vui.

Trên thực tế, không phải Lý Nho thay đổi, mà là Đồng Trác thay đổi. Xung đến nay, phía dưới quan viên đều là nịnh nọt xu nịnh, quá nói tốt hơn. Đồng Trác nghe quen nịnh nọt, thấy Lý Nho khoa tay múa chân, liên tục gọi một gáo nước lạnh, trong nội tâm liền rất không thoải mái. Đồng Trác lờm Lý Nho liếc một cái, thần nhiên nói: "Xử trí như thế nào Lữ Bố, trăm tự có tính toán, không cần người nhúng tay."

"Ân!" Lý Nho ngẩng đầu nhìn Đồng Trác liếc một cái, chột cùi đầu xuống.

Lý Nho sao mà khôn khéo, trong chớp mắt liền minh bạch ý tứ của Đồng Trác. Đồng thời, Lý Nho cũng biết hắn chính mình nói chuyện quá tùy ý, nguyên lai hắn ý là Đồng Trác dưới trướng đệ nhất mưu sĩ, lại là Đồng Trác con rể, liên có cái gì thì nói cái đó, không có may giữ lại, nhưng hôm nay xem ra, Đồng Trác thay đổi, không thể tiếp nhận lời thật thì khó nghe.

Lý Nho trong lòng có chút thất vọng, thần sắc chán chường, chấp tay nói: "Bệ hạ, ty chức cáo lui!"

Đồng Trác vậy mà không giữ lại, khoát tay nói: "Đi thôi!"

Lý Nho quay người chậm rãi rời đi, nhưng trong lòng dần dần lạnh xuống.

Đồng Trác đang tại nổi nóng, căn bản không có chú ý tới Lý Nho tâm tư biến hóa. Hắn chỉ là liếc qua Lý Nho, trong nội tâm liên lo lắng lấy xử lý như thế nào Lữ Bố.

Đồng Trác ý nghĩ rất đơn giản, một phương diện muốn áp chế Lữ Bố, triệt để khiến Lữ Bố minh bạch chán nản tư vị, khiến cho Lữ Bố biết hắn mới là chủ nhân, mà Lữ Bố bất quá là dưới trướng hắn một con chó mà thôi; một phương diện khác, Đồng Trác còn muốn dùng Lữ Bố đến xò xét trong triều trọng thần tâm tư, nhìn người nào như lòng bất chính, mới tốt một mẻ hốt gọn.

Bất quá, nếu như Lý Nho nói không thể giết Vương Doãn, Đồng Trác trong nội tâm tuy mất hứng, hay là buông tha cho sát Vương Doãn ý định.

Sau nửa canh giờ, Lữ Bố tiến nhập hoàng cung chánh điện. Hắn bước đi tiến trong đại sảnh, chấp tay nói: "Vãi bố bái kiến bệ hạ, không biết bệ hạ triệu hoán, có chuyện gì quan trọng?"

Đồng Trác thấy Lữ Bố thân thể thẳng tắp, thần sắc kiêu căng, mặt ngoài nhìn lại rất tôn kính hắn, thực chất ở bên trong lại lộ ra một cỗ cự nhân lấy ở ngoài ngàn dặm cảm giác, trong nội tâm liền hừ lạnh một chút, trực tiếp hỏi: "Trẫm để cho ngươi lại lại Tư Đồ phủ bên trên dự tiệc, không biết Vương Doãn cho ngươi chỗ tốt gì, khiến ngươi như thế thích lại Tư Đồ phủ dự tiệc?"

Lữ Bố nghe vậy, trong nội tâm càng lạnh xuống.

Tư Đồ phủ bên ngoài thăm tử, khẳng định có Đồng Trác...

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 96: liên hoàn kế (2)

Lữ Bố thăm mắng Đồng Trác không tín nhiệm hắn, nhưng trên mặt biểu tình lại cung kính, nói: "Bệ hạ, hôm nay vương Tư Đồ tìm mặt tướng tiến đến dự tiệc, chính là là có chuyện đối với năm, cũng không phải là là sự tình khác."

Đồng Trác 'A' một chút, thân thể hơi hơi nghiêng về phía trước, nói "Là chuyện gì a?"

Lữ Bố thấy Đồng Trác hùng hổ dọa người, không để lại cho hắn thể diện, trong nội tâm phần nộ.

Nhưng mà, Lữ Bố trong nội tâm càng phần nộ, lại càng cung kính, hắn cao giọng hỏi đáp: "Bẩm bẩm bệ hạ, vương Tư Đồ nghe nói lại có một đám quan viên bị bệ hạ giết chết, trong nội tâm lo sợ bất an, vô cùng sợ hãi bị trong triều quan viên liên quan đến, vì vậy thỉnh mặt tướng tiến đến dự tiệc, muốn khiến có mặt tướng trước mặt bệ hạ nói ngọt một phen, giữ được tánh mạng, để tránh lọt vào họa sát thân."

"Ha ha ha..."

Đồng Trác sau khi nghe, cao giọng cười to, trên mặt lộ ra sượng khoái thần sắc. Dừng một chút, hắn vẫn không tin, lại hỏi một lần: "Phụng Tiên, quả thật như thế?"

Lữ Bố khẳng định gật đầu, nói: "Dùng là như thế, nếu có nửa câu lời nói dối, mặt tướng nguyện ý cắt lấy trên cổ đầu lâu, lấy chứng minh lời ấy không ai trong triều trù." Hắn nói chuyện tốc độ vô cùng chậm, cơ hồ là từng chữ một nói ra. Đối với Đồng Trác hùng hổ dọa người, Lữ Bố trong nội tâm vô cùng tức giận, liền dự tiệc đều muốn bị kiểm tra, còn có cái gì tự do rồi

Năm đó hắn tại Đình Nguyên dưới trướng hiệu lực, càng thêm tự do, quyền lợi càng lớn. Hiện giờ tình trạng thảm đạm, khó có thể hình dung.

Giờ này khắc này, Lữ Bố trong nội tâm dâng lên phản loạn Đồng Trác ý niệm trong đầu, muốn đem Đồng Trác mà chuyển biến thành. Hắn đi theo Đồng Trác cũng có mấy năm thời gian, biết Đồng Trác tuy quyền thế ngập trời, lại không có con nối dõi, chỉ có một cháu trai đồng hoàng. Nếu là Đồng Trác bị

giết chết, hấn nghĩa từ liền có thể đủ kế thừa Đồng Trác cơ nghiệp, vẫn định thiên hạ.

Bất quá, Lữ Bố trong chớp mắt liền đề xuống điên cuồng ý niệm trong đầu.

Đồng Trác nhìn biết vâng lời Lữ Bố, cười hỏi: "Phụng Tiên đây nè, trước kia Vương Doãn muốn mời ngươi, hẳn là đều là muốn tìm ngươi nói tốt, muốn giữ được tánh mạng?"

Lữ Bố cung kính hồi đáp: "Mặc dù có thì không phải, nhưng đa số là như vậy."

Đồng Trác nghe xong, cảm thấy Vương Doãn bất quá chỉ như vậy. Đường đường đại hán Tư Đồ, vậy mà thông qua Lữ Bố tới lấy lòng hấn, thật đáng buồn a! Đồng Trác trầm nghĩ trong lòng, Vương Doãn biểu hiện ra kiên cường chính trực, trung với Hán thất, lại là cái sợ chết người nhu nhược.

Giờ khắc này, Đồng Trác cảm thấy Vương Doãn lại vậy mà không phải trong lòng họa lớn, không cần khẩn khoản. Trong triều đình, ngoại trừ bên ngoài Vương Doãn, còn lại quan viên càng thêm không cần lo lắng. Nghĩ tới đây, tâm tình của Đồng Trác càng thêm thoải mái, hấn vung tay lên, cười nói: "Phụng Tiên, Tây Lương đưa tới một đám hấn huyết ngựa, chính đặt ở quý phủ, ngươi đi chọn lựa vài thớt, mang về cấp dưới tướng binh sĩ phân phối."

"Ân!" Lữ Bố nghe xong, không chỉ không có cao hứng, ngược lại càng thêm phần nộ. Dưới tướng hấn còn có mấy trăm binh sĩ, nhưng không phải trên đường cái hành khất khất nhi (*ăn mày). Lữ Bố có hấn ngông nghênh, vài thớt hấn huyết ngựa làm sao có thể đủ chiêu dụ Lữ Bố, thật sự là đem hấn Lữ Bố nhìn quá thấp. Lữ Bố trong nội tâm khinh thường, lại cung kính hướng Đồng Trác thi lễ một cái, sau đó đi ra đại điện, hướng chuồng ngựa phương hướng bước đi.

Đồng Trác đi trong đại sảnh, cẩn thận suy tư, cảm thấy là không phải hấn là cho nhiều Lữ Bố một chút ngon ngọt. Hoặc là, khiến Lữ Bố một mình suất lĩnh nhất quân.

Chỉ là Đồng Trác nghĩ đến hấn vào triều cùng phản hồi phủ đệ, đều cần Lữ Bố thiếp thân bảo hộ, liền đem ý nghĩ này ép xuống, quay người sau này cung đi đến, tìm kiếm thê hạo thiếp trên giường đánh nhau mà đi.

Lữ Bố ra đại sảnh, hướng chuồng ngựa phương hướng đi đến.

Đi ngang qua hậu cung thời điểm, nghe thấy một chút khiếu mị tiếng la truyền đến: "Lữ Tướng Quân, chờ một chút!"

Lữ Bố theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một cái tỷ nữ thanh tú động lòng người nhìn qua hấn, trên mặt hiện ra nhiều đóa rạng rỡ mây đỏ, thẹn thùng vô hạn. Một đôi câu hồn con người muốn cự lại thôi, tựa hồ là muốn đem Lữ Bố hồn câu đi.

Nữ tử này, chính là Đồng Trác quý phủ tỷ nữ, là phục thị Đồng Trác thê thiếp nha hoàn, bởi vì Lữ Bố bảo hộ Đồng Trác an toàn, thường xuyên xuất nhập hậu cung, liền cùng nha hoàn quen thuộc dâng lên

Thường xuyên qua lại, hai bên liền câu kết lại.

Lữ Bố bị Đồng Trác kích thích, trong nội tâm hỏa khí chính vượng, thấy nữ tử Câu Hồn Nhiếp Phách nhìn qua hấn, trong nội tâm dâng lên một cỗ hùng hực Liệt Hỏa, không thể chờ đợi được muốn phát tiết một phen.

Hấn xoay người, rất nhanh hướng tỷ nữ bước đi..

Tốt hơn một phen vuốt ve an ủi.

Lữ Bố nhu tình đưa tình, đang cùng tỷ nữ mất đi mây lại, thổ lộ hết vào lẫn nhau ở giữa ý nghĩ - yêu thương. Nào biết được, Đồng Trác hôm nay không có lưu ở hậu cung nghỉ ngơi, lại nghĩ đến lại Ngự Thư Phòng đi dạo một vòng, liền đụng chạm Lữ Bố cùng tỷ nữ cái này đối với dã uyên ương.

"Tặc tử —— "

"Vào —— "

Đoàn kích phá không, treo thê lương chói tai thanh âm, đâm về Lữ Bố cùng tỷ nữ.

Trong chớp mắt, đoàn kích liền muốn bắn trúng Lữ Bố.

Lữ Bố cảm giác được một cỗ nguy hiểm truyền đến, hấn bất chấp mọi thứ sự tình, một thanh ôm tỷ nữ, cuộn cuộn trên mặt đất, mới tránh qua, tránh né đoàn kích. Tỷ nữ cho thấy nghe thấy Đồng Trác gào to, che kín đồ ửng, hai gò má mảnh liệt trở nên tái nhợt.

"Phanh!"

Đoàn kích bắn vào đình lương trụ, chui vào trong đó, kích cán ồng. ồng liên tục run rẩy.

"Nghiệt tử, dưới ban ngày ban mặt, lại làm ra loại này gièm pha, trẫm muốn giết ngươi." Đồng Trác nổi giận dưng dưng chạy qua, nhanh chóng thời điểm, nhanh rút ra bên hông gươm bội kiếm, thê phải giết chết Lữ Bố. Đồng Trác thấy Lữ Bố nhiễm trong nội cung nữ nhân, nộ khí dâng lên, hận không thể giết chết Lữ Bố.

Thời điểm này, Đồng Trác đang tại nổi nóng, Lữ Bố nào dám cùng Đồng Trác đối nghịch, hấn khê cắn môi, bỏ qua tỳ nữ, vung ra chân hướng ngoài hoàng cung chạy tới.

Đồng Trác đuổi tới, quát: "Ngươi lưu lại ở chỗ này, không cho phép rời đi, đợi trẫm trở về rồi."

Sau khi nói xong, Đồng Trác liền mang theo bội kiếm tiếp tục đuổi giết Lữ Bố.

Lúc này Đồng Trác, đã không thể dùng phần nộ để hình dung, Lừa giận ngút trời, thế phải giết chết Lữ Bố.

Lữ Bố, nhanh như chớp chạy trốn không thấy.

"Nghịch tử, nghịch súc, Bạch Nhân Lang!" Đồng Trác liên tục quát mắng, quay người sau này cung bước đi.

Hắn hiện tại không thể xử trí Lữ Bố, vẫn không thể xử trí tư thông tỳ nữ sao? Đồng Trác trở về nhanh chạy đi, lo lắng lấy thế nào giết chết tỳ nữ, mới có thể tiêu tan rõ ràng trong nội tâm mối hận, lại còn Chấn Nhiếp quý phu nữ tỳ, khiến các nàng ngoan ngoãn mà nghe lời, không dám làm xuất hiện giới sự tình.

Đồng Trác hướng đình đi đến thời điểm, ở phía xa đã nhìn thấy trong đình không có người hình ảnh, nhất thời bắt đầu cuồng bạo.

"Đạp! Đạp!"

Đồng Trác vung ra chân, chạy mau đi lên.

Nhưng mà, chạy đến đình thời điểm, trước mắt cảnh tượng khiến Đồng Trác ngẩn người, chỉ thấy cùng Lữ Bố tư thông tỳ nữ nhảy vào thủy đường, bị chết đuối dưới sông, thì thế cũng đã nổi mặt nước. Đồng Trác lờm tỳ nữ liếc một cái, thì thảo nói: Coi như ngươi thông minh!

Ngừng dừng một cái, Đồng Trác hét lớn: "Tới người!"

Nhất thời, liền có một tên binh lính chạy tiến lên đây.

Bởi vì Đồng Trác liên tục đuổi theo Lữ Bố, kinh động đến quý phu Vệ Bình. Đồng Trác phản hồi đình, một đôi binh sĩ vậy mà cùng sau lưng Đồng Trác. Nghe thấy Đồng Trác la lên, binh sĩ lập tức chạy tới, ôm quyền nói: "Bệ hạ!"

Đồng Trác phân phó: "Đem thi thể vớt lên, khiến hậu cung tỳ nữ có thể chiêm ngưỡng một chút, sau đó lấy ra lại ném đi."

"Án!" Binh sĩ nghe xong, kêu gọi mấy tên lính lại vớt thi thể.

Trường An, Lữ Bố phủ đệ.

Lữ Bố từ trong hoàng cung chật vật chạy thực mạng mà quay về, trong nội tâm hồi hận tới cực điểm.

Sớm biết như thế, liền không nên trước mặt mọi người cùng trong nội cung tỳ nữ nhiểm, bằng không cũng sẽ không bị Đồng Trác phát hiện. Trong lòng của hắn hồi hận vô cùng, lại không có đã hồi hận, đi trong đại sảnh, Lữ Bố nghĩ tìm cách có thể đạt được Đồng Trác thông cảm. Bởi vì thời điểm này Lữ Bố dưới trướng liền mấy trăm binh sĩ, thuộc cấp từ thương hầu như không còn, nếu là phản bội Đồng Trác, thế tất vô pháp sinh tồn, hắn chỉ có thể tiếp tục dựa vào Đồng Trác, năng lực tại trong loạn thế sống được thoải mái tiêu sái.

Huống hồ, Lữ Bố còn muốn kế thừa Đồng Trác cơ nghiệp, lại càng thêm không thể rời đi.

Lữ Bố cong vẹo đi trong đại sảnh, tỉ mỉ tính toán cân nhắc như thế nào mới có thể đã động Đồng Trác, vẫn hỏi Đồng Trác tín nhiệm. Nhưng mà, trái lo phải nghĩ, Lữ Bố đều cảm thấy khó có thể một lần nữa đạt được Đồng Trác tin cậy, trong nội tâm vô cùng thất vọng.

Tư Đồ phủ, thư phòng.

Vương Doãn cùng Lữ Bố ngồi đối diện nhau, Vương Doãn nói "Phụng Tiên, ngươi tới quý phủ tìm ta, có thể có chuyện quan trọng?"

"Tặc tử Đồng Trác giết ta người yêu —— ta cùng với Đồng Trác Thế Bất Lưỡng Lập ——" Lữ Bố đi thẳng vào vấn đề nói: "Đồng Trác tàn bạo bất nhân, làm hại dân chúng, khi dễ đủ loại quan lại. Tư Đồ còn có ý nghĩ hồ "

Vương Doãn sau khi nghe, lập tức nói: "Phụng Tiên, ta muốn đuổi đại nghĩa khắp thiên hạ, tru sát Đồng Trác, từ bỏ quốc tặc, giúp đỡ triều đình, hưng phục đại hán giang sơn, Phụng Tiên có thể có dừng khi?"

Hiển nhiên, Vương Doãn là tại kéo Lữ Bố với tư cách là minh hữu.

Lữ Bố trong nội tâm mặc dù có phản ý nghĩ, nhưng sắc mặt do dự, trầm giọng nói: "Vương Tư Đồ, ta là Đồng Trác nghĩa tử, giết đi Đồng Trác e rằng không tốt a. Lại nói Đồng Trác dưới gối không con, chỉ cần đợi Đồng Trác trăm năm về sau, ta liền có thể kế thừa Đồng Trác cơ nghiệp. Đến lúc sau, không uống phỉ người nào, há không phải tốt hơn."

Vương Doãn nghe được lời của Lữ Bố, liền biết Lữ Bố bàn tính.

Cái gì chó má nghĩa tử, bất quá là nghĩ dễ dàng đem Đồng Trác cơ nghiệp kế thừa mà thôi.

Vương Doãn khoe miệng chứa đựng một vòng tiểu ý, nói: "Phụng Tiên, người họ Lữ, gian tặc họ đồng, phụ tử quan hệ chỉ là trên danh nghĩa, cũng không phải là cốt nhục thân tình. Huống hồ Đồng Trác bóc lột tàn nhẫn, lòng tham không đáy, dưới trướng tướng lĩnh chết thì chết, tổn thương tổn thương, đã là chúng bạn xa lánh, người chẳng lẽ còn nhận giặc làm cha đi? Người lúc hân vì phụ thân, bình thường hân đối đãi người là nhi tử đi?"

Lữ Bố nghe vậy, sắc mặt lập tức trở nên khó coi.

Vương Doãn một phen, trực tiếp chọc trúng Lữ Bố trong nội tâm điểm yếu. Thành như Vương Doãn nói, Đồng Trác cần không phải hân trên danh nghĩa nhi tử, mà là cần hân một thân vô nghệ.

Trên thực tế, Đồng Trác vậy mà cũng không có đưa hân làm làm nghĩa tử nhìn, bởi vì Đồng Trác thế hệ con cháu đều đã Phong vương Phong Hầu, quan chức hiển hách, quyền hành rất nặng. Nhưng mà, hân trên danh nghĩa nghĩa tử cũng chỉ có chính mình mấy trăm bộ khúc, nhận lấy lương thảo đều muốn nhìn mặt người sắc, người như vậy hay là Đồng Trác nghĩa tử sao?

Vương Doãn một mực đánh giá Lữ Bố, thấy Lữ Bố thần sắc ý động, còn nói thêm: "Phụng Tiên, người nghĩ kế thừa Đồng Trác cơ nghiệp, ý nghĩ này mặc dù tốt hơn. Thế nhưng là người cân nhắc qua không có, Đồng Trác quý phù thê thiếp đồng đảo, người có thể cam đoan Đồng Trác trước khi chết, không có thể thiếp mang thai, sinh hạ nhi tử. Được rồi, cho dù Đồng Trác không có nhi tử, có thể hân còn có một cái cháu ruột đồng hoàng, như đồng hoàng, người cảm thấy thế kế thừa Đồng Trác cơ nghiệp sao?"

Lữ Bố nghe vậy, như bị sét đánh. Trong lòng của hân một mực tồn tại ý muốn, bởi vì Vương Doãn một phen, triệt để tan vỡ, thay vào đó là giết chết Đồng Trác, giành cơ nghiệp.

Lữ Bố nghĩ nghĩ, nói "Vương Tư Đồ, Đồng Trác sau khi chết, lại làm như thế nào?"

Vương Doãn lông mày nhíu lại, biết cái này là muốn chia cắt lợi ích. Không có lợi ích, Lữ Bố chắc chắn sẽ không tham dự trong đó.

Vương Doãn mặt mỉm cười, hân đã suy nghĩ kỹ càng, bởi vậy không có như do dự chút nào, nói: "Đồng Trác sau khi chết, Phụng Tiên tru diệt Đồng Trác nhất tộc, cùng ta một chỗ quản lý triều cương. Đến lúc sau, thỉnh Kinh Châu Lưu Biểu hay là U Châu Lưu Ngự đăng cơ xưng đế, Phụng Tiên nhậm chức Vệ Tướng Quân, giả đoạn, dụng cụ so với ba tổ chức, tiến tước Ôn Hầu, Phụng Tiên ý như thế nào?"

Lữ Bố nghe xong, thần sắc lớn động.

Vệ Tướng Quân, trọng hào nhất phẩm tướng quân, giả đoạn, có nghĩa là hân đại biểu hoàng đế, mà dụng cụ so với ba tổ chức, địa vị của hân đồng đẳng với Vương Doãn.

Chuyện như vậy, làm Lữ Bố trong nội tâm vô cùng vui mừng. Bất quá, Lữ Bố không có lập tức đáp ứng, mà là giả bộ trầm ngâm, suy nghĩ một phen, sau đó mới khẽ cắn môi, trên mặt lộ ra ngoan sắc, nói: "Đồng Trác tàn bạo bất nhân, nhục ta quá đáng, hôm nay liền Đồng Vương Tư Đồ một chỗ, tru sát đồng tộc, ra sức vì nước."

Vương Doãn nghe xong, thâm nghĩ rốt cục trở thành.

Hai người đi trong thư phòng, cẩn thận thương thảo tru sát chuyện Đồng Trác.

Tru sát Đồng Trác kế hoạch, đầu vào đẩy tiến hành.

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 97: liên hoàn kế (3)

Thích gặp cày bừa vụ xuân tế điển, Đồng Trác đăng cơ đến nay đệ nhất Thiên Tế bá thiên địa, cầu xin năm nay mưa thuận gió hoà.

Đù loại quan lại tấu thỉnh Đồng Trác tự mình chủ trì, Đồng Trác không hề nghĩ ngợi liền quyết định tự mình đi đến.

Sáng sớm, ánh sáng mặt trời mới lên.

Đồng Trác ngẩng đầu mà bước đi ra khỏi đại điện, ánh mắt của hắn nhìn chung quanh cả triều văn võ liếc một cái, thô kệch xấu xí diện tích bên trên lộ ra vui mừng thần sắc.

Mà Lữ Bố bởi vì quan giai không đủ, liền đáng cửa đại điện, cầm trong tay Phương Thiên Họa Kích, chờ đợi Đồng Trác.

Cung Điện hạ phương, Vương Doãn ăn mặc hắc sắc quan bào, thần sắc lạnh lùng, sâu trong đôi mắt lóe ra điểm một chút tinh quang.

"Xuất phát ——" Đồng Trác ra lệnh một tiếng, bước chân đến trên xuống.

Đồng Trác đi đến bậc thềm ngọc một nửa, Vương Doãn sớm đã chờ đợi không kịp, nói to: "Bên trái phải ở đâu, cùng ta giết đi tại đây tặc."

"Đồng! Đồng!"

Tiếng bước chân không ngừng vang lên, đại điện hai bên trái phải xuất hiện phục binh.

Đồng Trác thấy phục binh giết ra, lập tức quát: "Vương Doãn, trẫm đối đãi ngươi không tệ, vì sao phản loạn?"

Vương Doãn quát: "Quốc tặc Đồng Trác, mỗi người thành mà tru chi, tại sao phản loạn vừa nói, đồng tặc, chịu chết đi!"

Trong khoảnh khắc phục binh huy vũ vào chiến đao, rất nhanh phóng tới Đồng Trác. Những binh lính này thần sắc hưng phấn, trong mắt toát ra điên cuồng ánh mắt. Bởi vì giết chết Đồng Trác, là tuyệt đối một kiện đại công. Đồng Trác ức hiếp đủ loại quan lại, hành thích vua đoạt vị, nếu là giết chết Đồng Trác, không chỉ có thể thăng quan phát tài, còn có thể lưu danh sử xanh, cho nên những binh lính này rất nhanh xông lên, muốn sát Đồng Trác cho thống khoái.

"Âm vang!"

Đồng Trác trầm nghĩ trong lòng một chút không tốt, rút ra bảo kiếm vội vàng lui về phía sau. Hắn hung hăng trừng mắt nhìn nhân Vương Doãn, sau đó hét lớn: "Phụng Tiên con ta, bảo hộ ta, mau tới bảo hộ ta lui về phía sau!"

Đồng Trác bỏ qua hai chân, rất nhanh hướng cửa đại điện phóng đi.

Lữ Bố ngăn ở cửa lớn, nghe thấy Đồng Trác cầu cứu tiếng, lập tức huy vũ Phương Thiên Họa Kích hướng Đồng Trác phóng đi. Đồng Trác thấy Lữ Bố xông lại, lấy là Lữ Bố là tới bảo hộ hắn, trong lòng của hắn vui vẻ, chỉ cần Lữ Bố xuất thủ, lớn người trong điện đều phải chết. Nhưng mà, chính lúc Đồng Trác mặt lộ vẻ vẻ hưng phấn thời điểm, mãnh liệt lại mở to hai mắt.

"Hư!"

Phương Thiên Họa Kích thò ra, phá vỡ không khí, phát ra bén nhọn chói tai duệ tiếng kêu gào.

Lữ Bố chạy nhanh thời điểm, thân thể hơi hơi nghiêng về phía trước, tay phải vung Phương Thiên Họa Kích. Tại cùng Đồng Trác sắp chạm mặt thời điểm, Lữ Bố khẽ quát một tiếng, trên mặt lộ ra dữ tợn nụ cười, hắn vung Phương Thiên Họa Kích, đột nhiên gạt ra. Lớn kích treo tiếng rít, chỉ thấy một đạo hàn quang lấp lánh, Đồng Trác yết hầu bên trên xuất hiện một tia vết máu.

"Phanh!"

Lữ Bố ngang tàng dừng lại, thu hồi Phương Thiên Họa Kích, đột nhiên chọc vào trên sàn nhà, phát ra một chút trầm đục.

Đồng Trác mở to hai mắt nhìn, đưa tay chỉ vào Lữ Bố, trong miệng Ôi Ôi lên tiếng. Nhưng mà, yết hầu bên trên một mảnh vết máu vừa mới bắt đầu không có phản ứng, bất chợt một chút vỡ toang ra, màu đỏ tươi huyết tinh như suối phun phun tung toé ra ngoài, không thể ngăn chặn. Đồng Trác y y nha nha muốn gào lên, lại cảm giác yết hầu vị trí lọt gió, trở thành không nói gì, vô pháp lên tiếng.

Hắn gắt gao nơi đây nhìn Lữ Bố, tựa như muốn đem Lữ Bố diện mạo nhớ kỹ. Sau một lát, Đồng Trác cảm giác trong đầu lặn lộn Hồn động động, trước mắt đen kịt một mảnh, cả người đã mất đi tri giác.

"Bành!"

Một chút trầm đục, Đồng Trác mấy trăm cân nặng thân hình một chút té trên mặt đất, phát ra một chút trầm đục, đã không còn khí tức, màu đỏ tươi huyết tinh cuộn cuộn từ trên cổ chảy ra, trên sàn nhà hình thành một bãi vũng máu.

Một đời quốc tặc, như vậy đã chết người vong.

Vương Doãn thấy Đồng Trác bị sát, thật dài nơi đây thở phào nhẹ nhõm.

Trên đường đi, Đồng Trác bị tin tức về sát liên tục không ngừng bị truyền đi, Đồng Trác dưới trướng Tây Lương Bình nhận được tin tức, không phải mọi

nơi chạy thực mạng, chính là lựa chọn quy thuận Lữ Bố, khiến cho Lữ Bố thực lực rất nhanh bành trướng, không cần bao lâu thời gian liền thu nạp vô số binh sĩ, những binh lính này đã thành là Lữ Bố dưới trướng thế lực.

Đội đi đến hoàng cung thời điểm, Lữ Bố đã chiêu hàng hơn một ngàn binh sĩ, dễ như trở bàn tay bao vây bệ hạ phủ, đem Đồng Trác gia quyến thân tộc toàn bộ bắt lại.

Bởi vì Đồng Trác sau khi chết, còn có quá nhiều chuyện cần hắn đi nhìn, không chỉ phải xử tử Đồng Trác thân tộc, còn muốn ổn định triều đình thế cục, cho nên Vương Doãn lại dẫn đại quân đem Đồng Trác thân tộc gieo phó pháp trường.

Đồng gia mấy trăm miệng ăn,

Toàn bộ bị bêu đầu thị chúng.

Đồng Trác thi thể vậy mà phơi bày chợ phía đông, tùy ý vắng lai người đi đường chửi rủa.

Thủ thi thể quan lại xé ra Đồng Trác rốn, xen vào đã nhen nhóm sợi, điểm tới thiên đèn, bởi vì Đồng Trác mập mập mỡ dày, thiên đèn thiêu đốt mấy ngày mới dập tắt.

Đám dân chúng thấy Đồng Trác đã chết, đều lộ ra sắc mặt kinh hãi.

Đồng Trác đã chết, trong thiên hạ gió giục mây vần. Chư hầu có thể nhận được tin tức, đều đưa ánh mắt đặt ở Trường An, cùng chờ đợi Trường An bước tiếp theo lại là phát sinh chuyện gì, rốt cuộc Tây Lương thiết kỵ cương quyết bước binh, không phải đơn giản liền có thể phục thù.

Thực trung, Tần Phàm lại thông thả, một đầu đắm vào công tượng viện.

Lúc này, công tượng viện trong lò rèn lò lửa thiêu chính vương, phổ bên ngoài băng tuyết bao trùm, nước đóng thành băng, phổ trong lại là sóng nhiệt tập kích người, hơn 100 danh thợ rèn hồ ngực lộ bụng, đầu đầy mồ hôi, như thông gió hầm, như rèn, cũng có tăng thêm lò lửa, từng cái một bận rộn không nên vui cười hò, đinh đinh đang đang tiếng vang tận mây xanh.

Tần Phàm sắc mặt đông lại sương, băng lãnh nơi đây đáng Thiết Tượng Phò phía trước.

"Tư ——"

Một người thợ rèn dùng cặp gấp than đem một mai u hình khối sắt thâm vào trong nước, chỉ nghe một hồi tư vang, trong nước dâng lên một cỗ nhiệt khí, sau đó bình tĩnh mặt nước liền sôi trào nổi lên bong bóng.

Tần Phàm sau lưng, Trang Hạ mặt mũi tràn đầy hoang mang nơi đây gãi gãi đầu óc của mình túi, nói "Chúa công, người khiến Triệu Nhị huy động nhân lực bất đến như vậy ít nhiều thợ rèn, chỉ vì khiến bọn họ đi theo Bồ nguyên môn mê cái này cục sắt? Cái đồ chơi này cũng không thể làm ám khí khiến cho, lại không thể lúc Bình khí đùa nghịch, cả nó quân cái gì dùng nha?"

Tần Phàm nhướng mày, lãnh đạm nói: "Người biết cái gì!"

Chẳng trách hồ Trang Hạ không hiểu, đã khiến cho thời đại này cục kỳ có học vấn cục kỳ có kiến thức người đến, sợ cũng không hiểu thành cái này cục sắt diệu dụng, cái này cục sắt nhìn như không tầm thường, lại có thể cục đại cải thiện chiến mã bền lực cùng phụ trọng năng lực, bởi vì —— nó chính là sắt móng ngựa!

Cùng Tần Phàm đồng dạng, nó cho thấy vượt qua thời không lợi khí.

Chính là do ở sắt móng ngựa cùng ngựa đạp xuất hiện, mới khiến cho kỵ binh sức chiến đấu như bay vọt về chất, do đó khiến cho kỵ binh từ chiến trường phụ trợ binh chủng dần dần diễn biến thành chủ lực binh chủng.

Sắt móng ngựa cùng ngựa đạp xuất hiện, chẳng những thúc đẩy trọng trang kỵ binh xuất hiện, mà còn khiến cho kỵ binh cự ly xa liên tục bổn tập trở thành khả năng.

Tam quốc thời kỳ Tây Lương kỵ binh tuy lợi hại, lại chỉ có thể ở bộ phận chiến trường phát huy uy lực, vậy mà khuyết thiếu liên tục gai nhọn năng lực, còn lâu mới có thể cùng đời sau tung hoành thiên hạ Mông Cổ thiết kỵ đánh đồng!

Bồ nguyên đem người lại bốn khối u hình cục sắt hiện lên đưa Tần Phàm trước mặt, cung kính nói: "Chúa công, ngài muốn sắt móng ngựa đạp được rồi!"

Tần Phàm vung tay lên, lãnh đạm nói: "Tốt hơn, định chai móng ngựa!"

Thiết Tượng Phò bên ngoài đã sớm dựng thẳng lên bốn cây cột, một tên binh lính dắt tới nhất con chiến mã, sớm có bốn tên lính đến đem ngựa tứ chi một mực nơi đây cột vào trên cây cột, một người ưỡn vào bụng bụng trắng hán đoạt tiến lên đây, phi nơi đây hương trong tay nhỏ nước miếng, đem chiến mã một cái tay trước ngoặt quay tới, trong tay sắc bén chùy thủ vận dụng như bay, trong khoảnh khắc đã đem chai móng ngựa lồng bàn chân chất sừng gọt thành lại bằng vừa tròn.

Thợ rèn đưa qua chai móng ngựa cùng chế tạo tốt đinh sắt, trắng hán đem chai móng ngựa dán tại dưới vỏ ngựa, đem đinh sắt nhất nhất đinh.

Sau đó, một đoàn người lại đẩy nơi này thợ mộc phổ.

Một người đầu đầy mồ hôi thợ mộc đem một cỗ yên ngựa giao cho Tần Phàm, kính nể nói: "Chúa công, lần lượt người họa bản vẽ, loại nhỏ đã làm tốt một cỗ hàng mẫu, ngài xem trước một chút có chỗ nào không ổn?"

Tần Phàm nói: "Tôi người, dẫn ngựa!"

Sớm có binh sĩ đem một thớt lưng trắng tuần mã khiến nơi này Tần Phàm trước mặt, Tần Phàm tự mình từ thợ mộc trong tay tiếp nhận cái tiến yên ngựa che tại trên lưng ngựa, lấy vải bố dệt thành vải bố mang mặc qua khóa giữ chặt trời chặt chết, sau đó quay đầu lại lạnh lạnh quát: "Triệu Nhị!"

Triệu Nhị thần sắc rùng mình, điềm nhiên nói: "Tại!"

"Lên ngựa!"

"Tuân mệnh."

Triệu Nhị đáp ứng một chút, đến hai bước duỗi tay vịn chặt yên ngựa trở mình lên ngựa, đặt móng vừa mới ngồi xuống liền kinh hãi ồ lên một tiếng nói: "Ồ, như thế nào bên này hơn nhiều một cái ngựa đạp? Ha ha, bắt quá thoải mái hơn."

Triệu Nhị tiếng nói vừa dứt, cách đó không xa tiếng vó ngựa vang lên, chỉ thấy Trang Hạ đã cao cú tại một con ngựa cao lớn phía trên xuất hiện, Trang Hạ tay cầm Lang Nha Bổng, trong con người sát cơ nghiêm nghị, cả người tựa như một đầu phát hiện con mồi báo săn, đã một mực mà đem Triệu Nhị khóa chặt.

"Luận võ bắt đầu! Hai người các người chẳng quản toàn lực phát huy, người thắng phần thưởng mười ngàn Lương Châu thuần —— "

Tần Phàm lạnh lạnh cười cười, trong con người lướt qua một tia lạnh lửa. Hán không Tam quốc thời điểm, ngựa đạp còn chỉ có đơn biên một cái, mục đích chỉ là vì thuận tiện kỵ sĩ trên dưới ngựa, cũng không phải là vì đề cao lập tức kỵ sĩ tính ổn định cùng tính linh hoạt.

Nói một cách khác, thời đại này người còn không biết ngựa đạp đối với kỵ binh sức chiến đấu ảnh hưởng là cỡ nào trọng đại.

"Uống!"

"Haaa...!"

Trang Hạ đoạn quát một tiếng, trong con người đẩy lên nóng rực sát ý, giục ngựa nghênh hướng Triệu Nhị.

Triệu Nhị cũng hét lớn một tiếng, giục ngựa đón chào, hai cười đối với tiến, thoáng chốc tương giao, Trang Hạ cùng Triệu Nhị đồng thời đao kích vung ra, không hề có hoa xảo nơi đây trăm kích cùng một chỗ, kia từng tiếng trong trèo kim loại cắt nhau minh thanh nhất thời vang tận mây xanh, thật lâu mới kiệt.

Hai người dưới háng chiến mã đồng thời ngừng đầu phát ra một chút đau đớn mà rên lên, giao thoa mà qua.

Thân thể của Triệu Nhị kịch liệt nơi đây run rẩy một chút, như gặp phải Thiên Lô cản thể, mặt mày dữ tợn khuôn mặt thoáng chốc một mảnh huyết hồng. Bất quá, Triệu Nhị lại vẫn một mực nơi đây cười trên lưng ngựa.

Trái lại Trang Hạ sẽ không vận tốt như vậy tức giận! To lớn lực phản chấn truyền đến, Trang Hạ suýt nữa từ trên lưng ngựa một đầu trống rỗng, may mắn cái thắng này lực lớn vô cùng lại phản ứng nhanh chóng, ngay cấp thời điểm hai chân đột nhiên phát lực dùng sức kẹp chặt bụng ngựa mới không có từ trên lưng ngựa té xuống.

Nhưng mà, vận may của hắn vậy mà dừng ở tại đây, đáng thương chiến mã vốn đã không chịu nổi gánh nặng, này sẽ lại bị Trang Hạ như thế tàn phá, lại không kiên trì nổi, xích luật luật đau đớn mà rên lên một chút, kiệt lực ngã xuống đất.

Trang Hạ thân thể cao lớn bị ném ra thật xa, đập xuống đất phát ra ầm ầm một tiếng vang thật lớn.

Bên cạnh vậy xem đám binh sĩ cũng bị một màn này kinh hãi ngây người, Trang Hạ cư nhiên bị Triệu Nhị một đao quét xuống dưới ngựa, cái này há không phải là thua?

Triệu Nhị rốt cục kéo dài được một hơi, ngửa mặt cười dài nói: "Ha ha ha, Trang Hạ. Người cũng có hôm nay, thống khoái, thống khoái!"

Trang Hạ nhất lần lông lóc từ trên mặt đất trở mình đứng dậy, mặt đen lên quát: "Không có tính không, một lần nữa so qua!"

"Đại trượng phu làm cảm tới thả xuống được, thua chính là thua, như thế nào không dám thừa nhận?"

"Không ai trong ta bất lực, quả thật tọa kỵ không chịu nổi gánh nặng, đối đãi ta đối qua tọa kỵ lại ví dụ như gì?"

"Không cần dựng lên!"

Tần Phàm hừ lạnh một chút, cắt đứt hai người tranh chấp, cảm thấy lại là nghiêm nghị, một cái nhỏ nhỏ ngựa đạp quả nhiên có thể phát huy khó có thể

tướng tượng tác dụng! Nếu như không có ngựa đập tương trợ, Triệu Nhị quyết không có thể nào thắng được Trang Hạ, chỉ sợ sớm đã bị am hiểu hơn ngựa chiến, vũ lực khí lực càng mạnh Trang Hạ quét xuống ngựa.

Ai nói cục đá nhỏ không thể đập nát vạc sứ lớn?

Một cái nhỏ nhỏ ngựa đập, một mảnh nhỏ nhỏ sắt móng ngựa, cũng đủ để giúp đỡ Tần Phàm xây dựng một chi trước đó chưa từng có cường đại thiết kỵ!

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 98: thiên hạ phân tranh (1)

Sơ Bình nguyên niên (công nguyên 190 năm) mười hai tháng, Đồng Trác khiến cho Lý Nho, Lữ Bố sát Lư Hiệp. Mà, Tư Đồ Vương Doãn xúi giục Lữ Bố, thừa dịp Đồng Trác Đông Giao tế thiên chi kịp, do Lữ Bố dẫn phục binh chém giết Đồng Trác, Đồng gia thân tộc mấy trăm miệng là Vương Doãn chỗ tàn sát, chỉ có Lý Nho trong lúc nhất thời chẳng biết đi đâu. Vương Doãn lấy Tư Đồ quản lý chung triều chính, lại theo hứa hẹn phong Lữ Bố là Vệ Tướng Quân, giả đoạn, dụng cụ so với ba tổ chức, tiến tước Ôn Hầu.

Đồng Trác thuộc cấp Lý Giác Quách Tỷ, Trương Tế đám người trắng ngần cùng Lữ Bố bất hòa, lại lo lắng Vương Doãn đám người không tha cho Tây Lương xưa cũ đem, cuối cùng là thu được về tính sổ, lại lòi cuốn dưới trưởng thân tín tướng sĩ chạy ra Trường An.

Lữ Bố từ các nơi chiêu nạp Trương Liêu, Tang Bá, Hắc Manh, Tào Tĩnh, Thành Liêm, Ngụy Tục, Tống Hiến, hầu thành đội tám người lấy là phó tướng, trong quân xưng là "tám kiện tướng". Mà Lý Nho không chỗ có thể trốn, chỉ phải lên vào Lữ Bố trong quân, đầu hàng cống hiến lấy sinh hoạt mệnh.

Lữ Bố cùng Lý Nho cộng sự lâu ngày, cũng vui vẻ thành thu làm mưu sĩ. Lý Nho ý muốn là Đồng Trác báo thù, cổ động Lữ Bố thiết lập "Hồng Môn Yến".

Hai mươi ngày, Lữ Bố thiết yến muốn mời Vương Doãn, sĩ tôn thụ, Dương toản đám người, trong bữa tiệc ném chén làm hiệu, mấy chục đao phù thủ đều xuất hiện, đem một đám triều thần băm thành thịt vụn, trong thành Trường An lại nhắc lên một vòng đoạt quyền gió tanh mưa máu.

Ba mươi ngày, Lữ Bố lấy tổ chức lệ Địa giới là địa bàn, sửa tổ chức lệ là tổ chức châu, tự lĩnh tổ chức châu Mục, lấy Lý Nho là chủ mưu, Trương Liêu, Tang Bá đội "tám kiện tướng" là nanh vuốt, tính như trung bình tấn quân mười vạn, xốc lên hán không chur hầu tranh bá bố cục.

Bởi vì Lư Hiệp nhỏ tuổi không con, hoàng thất không người kế tục, các nơi họ Lư tông thất vui vẻ rục rịch.

Sơ Bình hai năm (công nguyên 191 năm) một tháng (các nơi vẫn tiếp tục sử dụng Lư Hiệp một năm nay hào), Giao Châu thích sứ Lư Bị lấy hưng phục Hán thất danh nghĩa, tự lĩnh Giao Châu Mục, lấy Tôn Càn, Giản Ung đám người là mưu sĩ, Quan Vũ, Trương Phi đám người là Đại Tướng, cầm giữ Bình năm vạn, lần tới Bình thảo phạt Lữ Bố.

Tần Phàm biết được, chỉ là một hồi cười lạnh. Giao Châu chỗ Nam Cương, muốn vào quân tổ chức châu, phải trải qua Ba Thục hoặc Kinh Tương Địa giới. Không riêng gì chính mình sẽ không để cho Lư Bị mượn đường, chính là tương đồng họ Lư Kinh Châu Mục Lư Biểu vậy mà sẽ không đồng ý. Lư Bị cử động lần này bất quá là mượn cơ hội hoàn toàn chường không Giao Châu, thắng được một phương chư hầu danh tiếng mà thôi.

Tần Phàm đoạn này thời gian cũng là khẩu hiệu bên trên hô thành lửa nóng, lại không có phát người nào thảo phạt Lữ Bố.

Bận rộn, thật sự là bận quá. Vội vàng mua chuộc các nơi tuôn ra người tới mới, điều phối chứng thực châu quận huyện quan văn cùng tất cả quân chủ tướng phó tướng.

Quan văn như Trần Cung, Y Tịch, Bàng Đức Công, Bàng Sơn dân, Bàng Thống đám người.

Duyệt Châu thích sứ Lư đại tại thảo phạt Thanh Châu Hoàng Càn thì chết trận, Trần Cung đám người chủ trương Tào Tháo tiếp nhận Duyệt Châu Mục cho nên bị Tào Tháo coi là tâm phúc, nhưng từ nay về sau Trần Cung bởi vì Tào Tháo sát hại biên khiến đội hán không danh sĩ mà cùng Tào Tháo phản bội.

Y Tịch cùng Kinh Châu Mục Lưu Biểu là cùng hương, từ lúc tuổi còn trẻ liền phụ thuộc vào Lưu Biểu, thế nhưng thủy chung như bất khả trọng dụng, bởi vì kỹ năng hệ thống nhiệm vụ ban thường nguyên nhân, hai người chuyển quảng Tàn Phàm.

Tàn Phàm bổ nhiệm Trần Cung là Binh Bộ Thị Lang, bổ nhiệm Y Tịch là Lễ bộ Thị Lang.

Bàng Đức Công cử nhà ta đến cậy nhờ đã như Ba Thục yên ổn giàu có và đông đúc, đại học nhà bày hiện xong đến nguyên nhân, càng có kỹ năng hệ thống nhiệm vụ ban thường đầy sử dụng hiệu quả. Bàng Đức Công nguyên giáo thư dục nhân, Tàn Phàm vậy mà không miễn cưỡng, bổ nhiệm hẳn là Ba Thục học chánh, chủ trì Ba Thục đại học nhà và tất cả châu, quận, huyện học đường tất cả sự việc.

Bàng Sơn dân cố ý con đường làm quan, chính là Tàn Phàm tâm ý, tạm thời đảm nhiệm quảng hán quận trưởng.

Về phần Bàng Thống, tuổi vừa mới mười ba, Tàn Phàm so với Lữ Mông dài ngo, sắp xếp trung quân phủ đô đốc, tạm làm phó tướng, chỉ huy hai trăm người cho rèn luyện.

Võ tướng như Trương Tế, Trương Tú, Lý Mông, Chu điều trị, Chu Nhiên đảm người.

Lý Mông trước đây cùng Từ Vinh quen biết, chư hầu thảo Đồng thì từng cùng Từ Vinh một chỗ suất quân nghênh chiến Tôn Kiên. Trương Tế, Trương Tú đảm người chạy trốn thì từng nghi ngờ Thục trung không để cho, Lý Mông đề nghị tiền trạm tâm phúc gọi thư khiếu nại Từ Vinh, thỉnh Từ Vinh trung tâm hòa giải.

Từ Vinh thâm dạ yết kiến Tàn Phàm, nguyện đem tánh mạng đảm bảo Lý Mông đợi tất không hề phản bội. Tàn Phàm thông tri ba người vũ dũng, vui hơn thành mang đến mấy ngàn Tây Lương kỵ binh, lại tự mình chỉ đem Điền Vi, Trang Hạ, Từ Vinh tam tướng đi đến nghênh tiếp. Trương Tế, Trương Tú, Lý Mông cảm động và nhớ nhưng Tàn Phàm thành ý, cuối cùng cử nhà ta họp nhau.

Tàn Phàm thích thú bổ nhiệm Trương Tế là Mã Quân phủ đô đốc đệ tứ doanh chính đem, Trương Tú là Mã Quân phủ đô đốc đệ ngũ doanh chính đem, Lý Mông là Mã Quân phủ đô đốc thứ sáu doanh chính đem,

Tạm làm phó tướng liên tiếp.

Chu điều trị nguyên là Chu Nhiên cậu, về sau thu Chu Nhiên nuôi dưỡng lớn. Cái này một cái thời không, Chu điều trị trước từ Lưu Yên, Lưu Yên là Tàn Phàm tiêu diệt không biết tung tích. Tháng trước Chu điều trị phụ tử đều là Trương Tùng bắt được, cùng nhau áp giải Hán Trung. Tàn Phàm biết được trong đó danh, tự mình đến rõ ràng buộc, dẫn là khách quý, Chu điều trị cảm thụ Tàn Phàm ân nghĩa mà về hàng.

Tàn Phàm bổ nhiệm Chu điều trị là thủy quân phủ đô đốc đệ tam doanh chính đem, con nuôi Chu Nhiên tuổi vừa mới tám tuổi, đưa vào Giảng Vũ Đường đào tạo tôi luyện.

Ngoài ra, Tiểu Địch cùng Nhạc Vi rốt cục là Tàn Phàm sinh hạ hai lớp nhất nữ. Tiểu Địch chi tử trước đàn, đúng là con trai trưởng con trai trưởng, Tàn Phàm tự mình gọi là tần công, định ra thế Tử Danh phân ra. Mà, Nhạc Vi lại càng là tranh khí, sinh hạ một đôi long phượng thai, gọi là tần huyền, tần? h, vui vẻ Tàn Phàm hùng hồn lấy ra vạn đàn Lương Châu thuận, xếp đặt yến hội ăn mừng.

Từ đó, Tàn Phàm lấy Lương Châu, Ích Châu, du châu, quỳ châu, chính thức tự hào "Thục", dưới trướng mãnh tướng như mây, mưu thần giống như mưa, mang giáp mười vạn, vậy mà bắt đầu tranh bá nghiệp lớn.

Gần như đồng thời, các lộ chư hầu đều tăng nhanh chinh chiến bộ pháp, dần dần hình thành mấy cỗ thế lực.

Hàn Toại, nguyên danh Hàn Ước, Tây Lương khu danh nhân, bị quân khởi nghĩa bắt cóc, để cử cầm đầu lĩnh, từ đó cầm giữ Bình cát cứ một phương, dài đến mấy chục năm. Hàn Toại liên hợp Mã Đằng, kết làm khác họ huynh đệ, cùng trấn Tây Lương, dần dần trở thành Quan Trung quân phiệt bên trong thế lực cường đại nhất hai mũi.

Mười hai tháng, Hàn Toại xưng Lương Châu Mục, lấy Diêm Hành, thành công anh là bên trái cánh tay phải bàng, còn lại lương hưng, hầu tuyền, quỳ tắc bàng bạc, lý có thể đội tiêu thế lực hợp nhất là thuộc cấp, nắm giữ kỵ binh năm vạn.

Theo sát phía sau, Mã Đằng xưng Ung Châu Mục, lấy Mã Siêu, Pond cầm đầu, thống lĩnh Trương Hoành, thành thích hợp, ngựa chơi, Dương Thu đảm người, dưới trướng trung bình tấn quân sáu vạn.

Lại nói Viên Thiệu, Bộc Hải Thái Thú Viên Thiệu rời đi Lạc Dương, phản hồi Bộc Hải, liền một mực đánh phải cùng Ký Châu Mục Hàn Phúc phía dưới. Hãn dã tâm quá nhiều, thấy Ký Châu Mục Hàn Phúc năng lực bình thường, trong nội tâm đã tâm lại càng là không thể ngăn chặn bộc lộ ra, luôn không ngừng triệu tập mưu sĩ thương nghị, chuẩn bị cướp đoạt Ký Châu, với tư cách là lập nghiệp chi địa.

Ký Châu, là cỏ Hoàng Hà, chương hà, hồ đà hà đội thủy lưu đất bồi mà thành chỗ trũng bình nguyên, địa thế bằng phẳng, thổ địa phì nhiêu, là trọng yếu lương thực nơi sản sinh.

Viên Thiệu đồ mắt Ký Châu tài nguyên, có tâm mưu đoạt.

Lúc ấy, Công Tôn Toàn lãnh binh rời khỏi chư hầu minh quân, phản hồi trú đóng ở U Châu.

Viên Thiệu hướng phía dưới thuộc gấp kỵ, Hứa Du hỏi mà tính, mưu sĩ gấp kỵ hướng Viên Thiệu đề nghị, xui khiến Công Tôn Toàn lãnh binh đánh Ký Châu. Viên Thiệu tiếp thu gấp kỵ nói như vậy, trong nội tâm thật là hưng phấn, trực tiếp phái người báo cho Công Tôn Toàn.

Bởi vì Viên Thiệu đã từng đảm nhiệm chur Hầu minh chủ, dù cho chur hầu nội chiến, chur hầu liên minh sụp đổ, nhưng là như nhất định ưu thế hòa hảo vị trí. Hơn nữa Công Tôn Toàn cần phải có người kiềm chế Lưu Ngụ, liền đã đáp ứng Viên Thiệu kế hoạch.

Công Tôn Toàn suất lĩnh đại quân xuôi nam, đánh Ký Châu.

Hàn Phúc nhận được tin tức, lĩnh binh xuất chiến, lại bị Công Tôn Toàn đã bại, Hàn Phúc nhất thời thấp thỏm lo âu. Thời điểm này, Viên Thiệu mượn Hàn Phúc đại bại cơ hội, phái cháu ngoại trai cán bộ nòng cốt cùng với Hàn Phúc cạy vào mưu sĩ Tân Bình, Tuần Kham, Quách Đồ đám người hướng Hàn Phúc nói rõ lợi hại. Trên thực tế, Tân Bình, Tuần Kham, Quách Đồ cũng đã cùng Viên Thiệu tiếp xúc, đảo hướng Viên Thiệu.

Ba người này thay nhau ra trận, luôn không ngừng hướng Hàn Phúc kể ra sự lợi hại của Công Tôn Toàn, nói Công Tôn Toàn là đương thời danh tướng, dưới trướng con ngựa trắng nghĩa tử dũng mãnh thiện chiến, phong mang quá đáng, khó có thể đến nơi. Hàn Phúc nghe xong mấy người, càng trở nên tiêu buồn không thôi, lập tức hướng Tuần Kham, Tân Bình, Quách Đồ ba người hỏi mà tính, hỏi như Hà Tãi thể đến nơi Công Tôn Toàn.

Hàn Phúc hỏi mà tính, lập tức rơi vào ba người cạm bẫy.

Quách Đồ lập tức khuyên bảo Hàn Phúc, nói Bột Hải Thái Thú Viên Thiệu tuy chức quan nhỏ, chỉ là một quận Thái Thú, có thể Viên Thiệu chí hướng rộng lớn, trong lòng ngực khát vọng phi thường lớn, không phải một quận Thái Thú có thể trói buộc, chính đang âm thầm điều binh khiển tướng, chuẩn bị phát binh từ Bột Hải tiến công.

Ký Châu mặt phía bắc lọt vào Công Tôn Toàn công kích, phía đông lọt vào Viên Thiệu công kích, vô cùng nguy hiểm. Hàn Phúc nghe xong lời của Quách Đồ, lại càng là bị làm cho mất như màu đất.

Thời điểm này, Quách Đồ dần dần dụ dỗ, nói Viên Thiệu bốn thế Tam công, lại là chur Hầu minh chủ, người trong thiên hạ đều quy phụ Viên Thiệu, luôn không ngừng khuyên bảo Hàn Phúc đem Ký Châu tặng cho Viên Thiệu, bảo tồn tánh mạng.

Lại nói tiếp, Hàn Phúc loại người này cùng Lưu Ngụ tương tự, đều là rất có tài hoa, rồi lại tính cách nhu nhược, bên tai lớp mềm. Lưu Ngụ cùng người như Hàn Phúc tại thịnh thế có thể là hiền thần, thế nhưng tại loạn thế, Hàn Phúc cùng Lưu Ngụ cũng chỉ có bị người chia cắt tằm ăn, bởi vì bọn họ không đủ hung ác.

Hàn Phúc bị Quách Đồ dần dần dụ dỗ, lại có Tuần Kham, Tân Bình khuyên bảo, liền quyết định đầu hàng Viên Thiệu. Hàn Phúc chuẩn bị đầu hàng, bộ hạ cố hết sức phản đối, thế nhưng Hàn Phúc không để ý dưới trướng tướng lĩnh cố hết sức phản đối, khư khư cố chấp, đem Ký Châu Mực nhường cho Viên Thiệu.

Ký Châu là Cửu Châu đứng đầu, là lúc ấy đại châu, có được trăm vạn hùng binh, lương thảo vô số, là thiên hạ lương thảo trọng địa. Viên Thiệu có được Ký Châu, thế lực nhanh chóng bành trướng.

Nhưng mà, Viên Thiệu người này đa nghi, hơn nữa giường chỉ bên cạnh há lại cho người khác ngủ ngáy, chiếm giữ Ký Châu, Viên Thiệu thỉnh thoảng triệu tập Hàn Phúc, hai bên nói chuyện nội dung làm Hàn Phúc cảm thấy Viên Thiệu nổi lên sát tâm, trực tiếp vút xuống thế nhĩ, chạy trốn nơi này Trần Lưu Thái Thú Trương Mạc, muốn thoát khỏi Viên Thiệu. Vừa gặp lúc đó, Viên Thiệu phái sứ giả nơi này Trương Mạc phủ đệ thương nghị đại sự. Hàn Phúc trong lúc vô tình trông thấy Trương Mạc cùng Viên Thiệu sứ giả thương nghị sự tình, lấy là Trương Mạc muốn giết hãn, tự sát mà chết.

Từ đó, Viên Thiệu lược thi tiểu kế, thành công nhập chủ Ký Châu, trở thành một châu chi chủ. Viên Thiệu chiêu mộ binh lính Ký Châu danh sĩ Điền Phong là Biệt Giá, Thẩm Phối là điều trị, lấy Hứa Du, Tuần Kham, Tân Bình đám người là mưu sĩ, lại tây lấy Tịnh Châu, nam theo Hoàng Hà, bắc theo an nhàn, thay thế địa nhìn thêm thường Trung Nguyên, trở thành Bắc Phương đệ nhất chur hầu.

Sơ Bình nguyên niên (công nguyên 190 năm), Kinh Châu thích sứ vương duệ là Tôn Kiên giết chết, Đồng Trác lên lớp giảng bài cánh Lưu Biểu kế nhiệm.

Bởi vì lúc ấy Giang Nam tông tộc thậm thịnh, Viên Thuật đồn tại Lỗ Dương, thủ hạ có được tất cả Nam Dương chi chúng, Ngô người tô thay Trường Sa Thái Thú, bói vũ là mặt mày Huyện trưởng, các cứ dân binh mà tại địa phương xưng bá. Dẫn đến Lưu Biểu vô pháp trực tiếp tiền nhiệm. Vì vậy hãn nặc danh độc thân phó Kinh Châu, rồi mới có thể tiền nhiệm.

Lưu Biểu đến Kinh Châu, đơn mã tiến nhập Nghi Thành, cùng kéo dài bên trong lư huyện người khoái lương, Khoái Việt, Tương Dương người Thái mạo đội đồng mưu mơ hồ.

Lưu Biểu nói "Nơi đây tông tộc thậm thịnh, quần chúng không phụ, Viên Thuật cho nên lấy loạn, tai họa hiện giờ đã tới a! Ta hi vọng ở chỗ này trung bình, nhưng sợ trong đó không thể tụ tập, các vị có gì đối sách rồi "

Khoái lương nói: "Quần chúng không phụ nguyên nhân, là xuất phát từ nhân chi chưa đủ; quần chúng phụ thuộc mà không thể hưng điều trị nguyên nhân, là xuất phát từ nghĩa chi chưa đủ; như Quả Nhân nghĩa chi đạo có thể làm, thì dân chúng quy thuận như nước thế chi hướng phía dưới, hà tất lo lắng người đến chi không do đó muốn hỏi hưng binh kế sách rồi "

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: thiên hạ phân tranh (2)

Lưu Biểu thở dài: "Từ Nhu (khoái lương tự) nói như vậy, có thể nói là ung quý chi luận. Dị độ (Khoái Việt tự) chi kế, có thể nói là cữu phạm chi mưu."

Lưu Biểu liền khiến Khoái Việt phái người dụ thỉnh tông tộc 55 người dự tiệc, đem toàn bộ chém giết, cùng nhau bắt ngờ đánh chiếm bọn họ bộ chúng. Chỉ có giang hạ tộc Trương Hồ, bày ra môn sinh cầm giữ chúng trú đóng ở giang hạ, Lưu Biểu chính là khiến cho Khoái Việt đơn cưỡi đi đến đem nói hàng. Kinh Châu quận trưởng Huyện trưởng để cho Lưu Biểu uy danh, phần lớn đều cỡi xuống ẩn tín và dây đeo trện đào tẩu. Đến tận đây, Lưu Biểu không chế trừ Nam Dương Quận bên ngoài Kinh Châu sáu quận, lý Bình Giang Lăng, lấy xem thì dân.

Bên trong bảng năm năm (công nguyên 188 năm), Từ Châu Hoàng Cân lên, Đào Khiêm bị triều đình Nhâm Vi Từ Châu thích sử, đánh bại Từ Châu Hoàng Cân, cũng phổ biến đồn điền, khôi phục sinh sản. Về sau nghe theo Vương Lăng, Triệu Dục đề nghị khiến khiến cho vào kinh triều cống, lấy bái An Đông tướng quân, Từ Châu Mục, phong lập dương quang hầu.

Công nguyên 178 năm công nguyên 184 năm, biên: phản loạn, triều đình từ U Châu trung tập ba ngàn tinh nhuệ kỵ binh, cũng cho Công Tôn Toàn Đồ Đốc hành sự phù tiết, Thống Suất tại đây ba ngàn kỵ binh.

Công Tôn Toàn suất quân nơi này kể bên trong, cả dương quang người Trương Thuận dụ dỗ Liêu Tây ô hoàn thủ lĩnh đòi lực cư đội phản loạn, công chiếm phải Bắc Bình quận, Liêu Tây quận nước phụ thuộc thành thị. Công Tôn Toàn lấy ba ngàn kỵ binh thu hồi Trương Thuận đội phản tặc, lập nhiều chiến công, thắng làm cười độc úy.

Lúc này, nước phụ thuộc ô hoàn thủ lĩnh tham đến vương đem người quy hàng Công Tôn Toàn. Công Tôn Toàn lại thắng làm Trung Lang tướng, phong làm đều đình hầu, tiến vào chiếm giữ nước phụ thuộc, từ nay về sau năm sáu trong năm, cùng Bắc Phương du mục dân tộc đánh trận không ngừng.

Công nguyên 190 năm, Lưu Ngu lo lắng Công Tôn Toàn phản loạn, vì vậy dẫn binh mười vạn đánh Công Tôn Toàn. Lúc ấy, Công Tôn Toàn bộ khúc toà ra bên ngoài, thương tốt muốn từ đồng thành đào tẩu, Lưu Ngu binh sĩ không tập chiến, lại hạ quân lệnh không cho phép quấy rối dân chúng, cừu công không được.

Công Tôn Toàn vì vậy chiêu mộ tinh binh mấy trăm người, theo con gió thế phóng hỏa, thừa cơ sát nhập Lưu Ngu binh doanh, Lưu Ngu đại bại.

Lưu Ngu cùng bộ hạ của hán hướng bắc chạy trốn tới cư dung huyện, Công Tôn Toàn ba ngày liền công phá cư dung thành, bắt sống Lưu Ngu cực kỳ thể tử nhi nữ trở lại kế huyện.

Lúc này Đồng Trác đã chết, Tư Đồ Vương Doãn sai người đưa tin cho Lưu Ngu, không muốn chung vi Công Tôn Toàn thu hoạch. Công Tôn Toàn mượn Lưu Ngu cùng Vương Doãn giành xưng đế, chém Lưu Ngu cực kỳ thể tử nhi nữ tại kế thị.

Công Tôn Toàn giết đi Lưu Ngu, lấy được toàn bộ U Châu, ngày càng kiêu căng, bắt chấp dân chúng, ghi tội thiện quên, có thù tất báo.

Viên Thuật ban đầu là Hồ Bí Trung Lang tướng, Đồng Trác nhập Lạc Dương, muốn phé hán Đế, là lời kéo Viên Thuật, chính là bề ngoài thuật là Hậu tướng quân, Viên Thuật không chịu phụ thuộc, sợ họa chạy trốn hướng Nam Dương. Sơ Bình nguyên niên ((190 năm), Viên Thuật cùng Viên Thiệu, Tào Tháo cùng cấp thi khởi binh, tông cộng lấy Đồng Trác. Tư Đồ Vương Doãn nghĩ lập hán tông thất Lưu Ngu là Đế, khiến người Báo thuật, hi vọng đạt được Viên Thuật duy trì. Thế nhưng Viên Thuật xem Hán thất suy vi, sớm đã lòng mang dị thảo chí, không nguyện ý cầm giữ lập trường thành Hán triều hoàng đế, vì vậy tìm cơ công nghĩa không đồng ý đề nghị. Viên Thuật ngược lại cùng Công Tôn Toàn cùng với Đào Khiêm kết minh, suất lĩnh bộ đội sở thuộc đi đến Nhữ Nam quận, giết chết Dự châu thích sử mà tự lĩnh Dự châu Mục, phong thuộc cấp Trương Huân, Kiều Nhụy là Đại Tướng Quân.

Tôn Sách từ Tân Phàm vị trí mượn binh, cùng Trình Phổ, Hoàng Cái đám người phản hồi Giang Đông.

Trên đường đi, không ngừng có người tới quăng, Tôn Sách đội ngũ không ngừng tăng cường, nơi này Ngô cảnh trụ sở Lịch Dương, đã có năm sáu ngàn người. Tôn Sách đem đồng tiền tin tức viết thơ cho hay Chu Du, lúc ấy, Chu Du thúc phụ Chu Thượng đảm nhiệm Đan Dương Thái Thú. Chu Du mang binh ra nghênh tiếp Tôn Sách cũng tài trợ quân lương. Tôn Sách đại hi, nói với Chu Du: "Như ủng hộ của ngươi, đại sự nhất định thành công."

Vì vậy, Tôn Sách lập tức suất bộ vượt sông, tiến công hoành giang, làm lợi, lần lượt phá được, phiên thể, trương anh chiến bại. Tiếp theo, Tôn Sách liên tục xuất kích, đánh đâu thắng đó, không ai thể đến nơi hấn sắc bén, hơn nữa Tôn Sách quân đội quân kỷ nghiêm minh, đám dân chúng cũng đều tương đối ủng hộ.

Sơ Bình nguyên niên ((190 năm), Tôn Sách tại Chu Du, Trình Phổ cùng Hoàng Cái đám người duy trì, từ Lịch Dương vượt sông, đầu tiên đánh bại ngu chủ doanh Lưu Diêu, đoạt được trong kho hàng tất cả lương thực cùng binh khí vũ khí. Thế lực càng cường đại.

Lúc ấy, Bành thành đối với Tiết lễ, Hạ Bi đối với trách dung đều phụ thuộc Lưu Diêu, phụng hấn là minh chủ, Tiết lễ chiếm giữ mặt lưng thành, mà trách dung trú đóng ở huyện nam. Tôn Sách đầu tiên đánh trách dung, chém giết hơn năm vạn người, trách dung gan nứt ra, đóng chặt doanh cửa, không dám vọng động.

Tôn Sách ngược lại chỉ huy đánh Tiết lễ,

Tiết lễ phá vòng vây đào tẩu. Lúc này phiên thủ, tại nơi đó người, lại tụ tập binh sĩ tới đoạt người chứ.

Tôn Sách lập tức lui quân về, đã bại bọn họ, bắt được hơn vạn người. Lưu Diêu thảm bại, chạy trốn hướng đan đồ, Tôn Sách nhập theo Khúc A.

Tôn Sách lao ban thường tướng sĩ, tuyên bố lời công bố, hiểu dụ cấp dưới tất cả huyện: "Lưu Diêu, trách dung hương nhân cùng bộ hạ tới đầu hàng, một mực không hỏi; nguyên ý tông quân, có thể tông quân, cũng miễn trừ cả nhà thuế má lao dịch; nếu như không muốn tông quân, tuyệt không miễn cưỡng."

Lời công bố tuyên bố, quy thuận phụ người do từ phía tám Phương Vân tụ tập phong tuôn, không thời gian dài, liền chiêu thành binh sĩ hơn hai vạn, thu thập thành ngựa hơn một ngàn. Từ đó, Tôn Sách danh tiếng uy chấn Giang Đông.

Bên trong bằng nguyên niên (184 năm), khởi nghĩa Khăn Vàng bạo phát, Tào Tháo được thăng làm cửu Đô Úy, thụ mệnh cùng Hoàng Phủ Tung đánh người hợp quân tiến công đình sông Hoàng Cân quân, kết quả đại phá Hoàng Cân quân, chém đầu mấy vạn cấp. Tùy ý dõ là Tề Nam hỗ trợ. Thanh Châu Hoàng Cân quân đại hoạch phát triển, liền phá Duyện Châu quận huyện, trận chém Duyện Châu thích sứ Lưu đại. Tề Bắc đối với bảo tín đánh người nghênh Tào Tháo đảm nhiệm Duyện Châu Mục.

Tào Tháo cùng bảo tín hợp quân tiến công Hoàng Cân. Bảo tín chết trận. Tào Tháo "Thiết lập kì phục, ngày đêm hội chiến", rốt cục đem Hoàng Cân đánh bại. Năm đó mùa đông, lấy hàng tốt hơn ba mươi vạn, nhân khẩu hơn trăm vạn. Tào Tháo thu trong đó tính thuế, cấu thành quân đội, hào Thanh Châu Bình.

Thu được thế lực khắp nơi tin tức, Tàn Phàm lấy giấy bút, nhất nhất ghi nhớ:

————— thế lực nhất: Viên Thiệu, tự xưng tiến lên quân, chiếm giữ Ký Châu, Tịnh Châu, cỏ đại Tấn quốc, bổng nhiên quốc, Dương Quốc to như vậy, nhân khẩu gần tám trăm vạn. Dưới trưởng mưu sĩ chủ yếu như Điền Phong, Tự Thụ, Thẩm Phối, gập kỷ, Quách Đồ, Hứa Du, Tân Bình, tân liên, Trần Lâm các loại, võ tướng chủ yếu như Nhan Lương, Văn Sừ, trương quai hàm, Cao Lãm, Thuần Vu quỳnh, Hàn Mãnh, Trương Tế, Điền Trù, cù nghĩa các loại, tính như Mã Quân tám vạn, bộ quân mười hai vạn, Tổng binh lực hai mươi vạn.

————— thế lực hai: Tào Tháo, tự xưng lỗ quân, chiếm giữ côn châu, Thanh Châu, cỏ đại Lỗ quốc, lai quốc, cử quốc to như vậy, nhân khẩu hơn bảy trăm vạn. Dưới trưởng mưu sĩ chủ yếu như Tuấn? , Tuấn Du, Trình Dục, Lưu Diệp, Trương Tế, bày ra bảy, hoa hãm, Chung Diêu các loại, võ tướng chủ yếu như Hạ Hầu Uyên , Hạ Hầu Uyên, Tào Hồng, Tào Nhân, Từ Hoảng, Hứa Chử, tại cầm, Lữ kiện các loại, tính như Mã Quân năm vạn, bộ quân mười vạn, Tổng binh lực 15 vạn.

————— thế lực ba: Tàn Phàm, tự xưng Thực quân, chiếm giữ Lương Châu, Ích Châu, du châu, quỳ châu, cỏ đại Thực quốc, gấn chặt quốc to như vậy, nhân khẩu hơn bốn trăm vạn. Dưới trưởng mưu sĩ chủ yếu như Cồ Hủ, Quách Gia, Từ Thứ, Trần Cung, Trương Tùng, Trịnh Thái, Trịnh Hồn, Hoàng Quyền các loại, võ tướng chủ yếu như Hoàng Trung, Điền Vi, Từ Vinh, Cam Ninh, Ngụy Duyên, Nghiêm Nhan, Trương Nhậm, Trương Tú các loại, tính như Mã Quân ba vạn, bộ quân bảy vạn, thủy quân hai vạn, Tổng binh lực mười hai vạn.

————— thế lực bốn: Viên Thuật, tự xưng quân Tổng, chiếm giữ Dự châu, cỏ đại Tổng quốc, Thái quốc, Trần quốc to như vậy, nhân khẩu hơn năm trăm vạn. Dưới trưởng mưu sĩ chủ yếu như Viên Hoán, Dương Hoàng, Lý Phong, Diêm giống như, Viên dân các loại, võ tướng chủ yếu như Kỳ Linh, Kiều Nhụy, Trương Huân, bày ra kỷ, lời mộng, Trần Lan, hàn Xiêm, vui cười sẽ chờ, tính như Mã Quân ba vạn, bộ quân tám vạn, Tổng binh lực mười một vạn.

————— thế lực năm: Tôn Sách, tự xưng Ngô Quân, chiếm giữ Dương Châu đại bộ phận, cỏ đại Ngô quốc, việt quốc, sào quốc to như vậy, nhân khẩu hơn bốn trăm vạn. Dưới trưởng mưu sĩ chủ yếu như Trương Chiêu, trương? , Cồ Ung, tôn thiều, lạc thống, Tiết tổng, nghiêm? , Ngu Phiến, bước chắt, lục tích các loại, võ tướng chủ yếu như Chu Du, Trình Phò, Hoàng Cái, Hàn Đương, Lữ phạm, Thái Sừ Từ, Chu Thái, Trương khâm các loại, tính như bộ quân ba vạn, thủy quân năm vạn, Tổng binh lực tám vạn.

————— thế lực sáu: Lữ Bố, tự xưng văn quân, chiếm giữ tổ chức châu, cỏ đại văn quốc, bao quốc, Trình Quốc to như vậy, nhân khẩu hơn ba trăm vạn. Dưới trưởng mưu sĩ chủ yếu như Lý Nho các loại, võ tướng chủ yếu như Trương Liêu, Tang Bá, Hác Mạnh, Tào Tính, Thành Liêm, Ngụy Tục, Tống Hiến, hầu thành các loại, tính như Mã Quân sáu vạn, bộ quân ba vạn, Tổng binh lực cửu vạn.

————— thế lực bảy: Đào Khiêm, tự xưng Từ Quân, chiếm giữ Từ Châu, cỏ đại từ quốc, Tiêu quốc, Bành quốc to như vậy, nhân khẩu gần 300 vạn. Dưới trưởng mưu sĩ chủ yếu như Triệu Dục, Tào hồng, nai trúc, nai phương, Tiêu xây dựng, Vương Lăng, bày ra khuê, Trần Đăng các loại, võ tướng chủ yếu như Tào Báo, trương?], tôn xem, đoan lễ, Ngô thật thà, trách dung, khuyết tuyên các loại, tính như Mã Quân hai vạn, bộ quân năm vạn, Tổng binh lực tám vạn.

————— thế lực tám: Lưu Biểu, tự xưng Sở quân, chiếm giữ Kinh Châu, cỏ đại Sở quốc, theo quốc, Đặng quốc to như vậy, nhân khẩu hơn năm trăm vạn. Dưới trưởng mưu sĩ chủ yếu như Khoái Việt, khoái lương, trương ao ước, phó tổn, hàn tung, Lưu trước, vương sán, Tống trung các loại, võ tướng chủ yếu như Thái mạo, Thái, Thái cùng, Thái huân, Trương Hồ, bày ra môn sinh, Hoàng Tổ, Lữ giới các loại, tính như Mã Quân một vạn, bộ quân ba vạn, thủy quân ba vạn, Tổng binh lực bảy vạn.

————— thế lực cửu: Công Tôn Toàn, tự xưng kế quân, chiếm giữ U Châu, cỏ đại kế quốc, thay quốc, Trung Sơn Quốc to như vậy, nhân khẩu hơn hai trăm vạn. Dưới trưởng mưu sĩ chủ yếu như Điền Dự, Quan Tĩnh, phạm phương, đơn kinh qua, Điền Giai, Vương môn, quý ung các loại, võ tướng chủ

yếu như Công Tôn Phạm, Công Tôn tục, nghiêm cương, Trâu Đan, lý Thiệu, tôn kháng, trương cát, văn thì các loại, tính như Mã Quân năm vạn, bộ quân hai vạn, Tổng binh lực bảy vạn.

————— thể lực mười: Lưu Bị, tự xưng quân Hán, chiếm giữ Giao Châu, cổ đại là quốc, trăm tộc to như vậy, nhân khẩu hơn một trăm vạn. Dưới trướng mưu sĩ chủ yếu như Tôn Càn, Giản Ung, Dương đưa giỡn, Lý Mật các loại, võ tướng chủ yếu như Quan Vũ, Trương Phi, ung?], cao định các loại, tính như bộ quân năm vạn, thủy quân năm ngàn, Tổng binh lực năm vạn năm ngàn.

————— thể lực mười một: Mã Đằng, tự xưng ung quân, chiếm giữ Ung Châu, cổ đại bao quốc, tư quốc to như vậy, nhân khẩu hơn chín mươi vạn. Dưới trướng mưu sĩ tạm thiếu tin tức, võ tướng chủ yếu như Mã Siêu, Pond các loại, dưới trướng trung bình tấn quân sáu vạn.

————— thể lực mười hai: Hàn Toại, tự xưng mất quân, chiếm giữ Lương Châu, cổ đại mặt quốc, cá quốc to như vậy, nhân khẩu hơn bảy mươi vạn. Dưới trướng mưu sĩ chủ yếu thành công anh các loại, võ tướng chủ yếu như Diêm Hành các loại, dưới trướng kỵ binh năm vạn.

————— thể lực khác: Thứ nhất, Công Tôn độ, cắt cứ Liêu Đông (cổ đại Cô Trúc quốc to như vậy); thứ hai, Lý Giác Cắt cứ năm bắt đầu (cổ đại tuần quốc to như vậy); thứ ba, Sĩ Tiếp, cắt cứ trào chỉ (cổ đại Việt Nam to như vậy); thứ tư, Trương Dương, cắt cứ Hà Nội (cổ đại Dương Quốc to như vậy); thứ năm, lương hưng, hầu tuyền, quy tắc bằng bạc, lý có thể, Trương Hoàn, thành thích hợp, ngựa chơi, Dương Thu đám người, cắt cứ Quan Trung (cổ đại Tần Quốc to như vậy).

Chỉ là những cái này tiểu thể lực bất quá là kéo dài hơi tàn, sớm muộn gì là lớn chư hầu chiếm đoạt. Mà lớn chư hầu vì thiên hạ nhất thống, vậy mà không thể tránh khỏi lẫn nhau chinh phạt.

Hán không chư hầu tranh bá mở màn chính thức kéo ra...

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 100: chư hầu giúp nhau vương

Hán Trung, Trần Nam Tướng Quân Phủ.

Hiện giờ Trần Nam Tướng Quân Phủ, đã cùng ở tiền thế không trung Lưu Biểu Trần Nam Đại Tướng Quân không thể đánh đồng, đã xây dựng thêm gần gấp ba. Phủ tường liền cao tới hai trượng, như nội thành, phủ trên tường, cũng có sĩ tốt tuần tra.

"Chúa công, Lễ bộ báo lại, Giang Đông Tôn Sách sứ thần cầu kiến, đây là Tôn Sách tự tay viết thư." Lúc này, Tần Phàm chính trong thư phòng xử lý công vụ, Lô Dục từ bên ngoài đi đến, trên tay cầm lấy một cuốn thẻ tre nói.

Lưu Hiệp, Đồng Trác lần lượt bị sát, Lưu Thực cũng được đã đoạn ý muốn, an tâm ở trong Thực nhậm chức. Tần Phàm thấy Lô Dục thông minh cơ biến, muốn nói này bên người sung làm sách tá.

"Ồ?" Tần Phàm nhiều hứng thú buông xuống bút.

Những cái này viết lộp, thật đúng là náo nhiệt.

Ngay tại đoạn thời gian trước, Lữ Bố vậy mà phái sứ giả qua, muốn che hấn nhìn Thực quốc công. Tần Phàm cùng Lữ Bố có thể nói thù hận rất sâu, Lữ Bố tám phần là nghe xong Lý Nho khuyên can, đây là muốn lôi kéo xung quanh chư hầu.

Thiên ngọn nguồn thế cục, chính hướng phía thời kỳ chiến quốc, thiên hạ tổng cộng vương tình hướng phát triển.

Không nghĩ tới, nay viết Tôn Sách cũng tới tham gia náo nhiệt.

Lô Dục cười đem thẻ tre đưa cho Tần Phàm. Đây là Tôn Sách tự tay viết thư, Lô Dục "Hiểu chuyện" không có lên xem qua.

Tần Phàm sau khi mở ra, nhìn thoáng qua, cười nói: "Hừ ——— tám phần là Tôn Quyền chủ ý, ý định đem ta gác ở trên lừa sậy."

Tôn Sách phong thư này nhìn như là ủng hộ lên ngôi tín, thế nhưng thần phục bên trong, lại lộ ra âm mưu quỷ kế hương vị.

Đầu tiên là biểu thị quy thuận, phía đông xưng thần, lại còn tiến cống, đưa nhất thuyền lớn kỳ trân dị bảo qua. Nhưng lại như đồng dạng ủng hộ lên ngôi sách, thỉnh Tàn Phàm cư thiên tử chi vị, nói vô cùng thành khẩn.

Tàn Phàm thiết trí ba tình lục bộ, nghiêm nhiên là muốn làm thiên tử. Nhưng không có chính thức xưng vương, hoặc thiên tử. Vì cái gì?

Bởi vì công tích không đủ, thời cơ vậy mà không tới.

Nếu là quá cấp tiến, có thể sẽ mất đi rất nhiều thứ. Mà Tôn Sách khiến hán xưng thiên tử, cái này không phải cầm hán tại trên lửa sấy là cái gì?

Cười cười, Tàn Phàm đem thẻ tre đưa cho Lô Dục.

Lô Dục vừa nhìn, nhũu mảy, nói: "Chúa công, người này tâm tư ác độc a."

"Không ngại chuyện riêng. Dù sao tại phía xa phương đông, không quản được hán. Lại nói, người xem cuối cùng, Hấn ý định khởi binh mười vạn, đánh Kinh Châu. Ngao cò tranh nhau, ngư ông đắc lợi. Là nên quay về cái thư đi qua." Tàn Phàm vừa cười vừa nói.

Nói qua, Tàn Phàm nhắc tới bút, vậy mà lấy ra một cuộn trống rỗng thẻ tre, tại cạnh trên viết lại.

Đại ý chính là Thục hầu chính là thiên tử sắc phong, tự nhiên an phận thủ thường. Ủng hộ lên ngôi sự tình thôi, có thể bắt chước thời kỳ chiến quốc, chư hầu giúp nhau thừa nhận đối phương là vương thượng chuyển xưa, Ba Thục thừa nhận Tôn Sách là Ngô hầu. Hai nhà lẫn nhau là minh hữu.

Nay viết Ngô hầu tây hướng, đánh Lưu Biểu, Ba Thục làm cử đại quân phụ tá.

Tàn Phàm vẫn từ không thể nào hoa lệ, nhưng lại đơn giản trắng ra. Viết xong, Tàn Phàm đem thẻ tre chứa vào trong túi biên, đợi Giang Đông Tôn Sách sứ thần đến, Tàn Phàm ý định tự mình giao cho hán, lấy bày ra tôn trọng.

Tàn Phàm đem thẻ tre trước đặt ở một bên, lập tức, lần nữa nói bút, mệnh phó tướng quân Nhạc Tiến là chinh đông Đô Đốc, quỳ Châu Trường lịch sử Từ Thứ là quân sư, thống lĩnh Liêu Hóa, Cam Ninh, lăng thao đội đem, đồn đốc hai vạn đường thủy đại quân, tùy thời chiếm giữ Kinh Châu chi địa. Mệnh phó tướng quân Nghiêm Nhan là chinh Nam Đô đốc, Binh Bộ Thị Lang Trần Cung là quân sư, thống lĩnh Trương Nhậm, Hàn Hạo, Trang Khôi đội đem, đồn đốc hai vạn trung bình tấn đại quân, tùy thời dò xét Giao Châu chi địa.

Cái này cuộn mệnh lệnh viết xong, Tàn Phàm giao cho Lô Dục, nói: "Tuyên bố ra ngoài, làm Nhạc Tiến, Nghiêm Nhan đội tuyển Binh xuất chinh."

"Án." Lô Dục đồng ý một chút, mang theo thẻ tre đi ra ngoài.

Lần viết, Tôn Sách sứ thần tiến nhập Nam Trịnh thị trấn. Tàn Phàm mệnh Lễ bộ Thị Lang Y Tịch suất lĩnh nghi thức đi đến nghênh tiếp.

Tôn Sách tại Giang Đông cho thấy uy tôn vô thượng tồn tại, đánh chiếm Giang Đông sáu quận tám mươi một huyện, thật đông nam đệ nhất chư hầu.

Lần này tuy trên danh nghĩa, nhưng tôn Tàn Phàm là thúc phụ, thế nhưng bản thân phô trương, lại là không thiếu được.

Lần này sứ thần, gọi là Ngu Phiên. Ngu Phiên, chữ trọng bay liệng, Hội Kê người, ngày nam Thái Thú ngu hâm chi tử. Hấn vốn là Hội Kê Thái Thú Vương Lăng bộ hạ công Tào, đến cậy nhờ Tôn Sách, từ đó sẽ tại tôn Ngô.

Lúc này, tại Y Tịch đã suất lĩnh nghi thức ở cửa thành phía trước chờ đợi đã lâu,

Thấy Ngu Phiên xe ngựa qua. Y Tịch không khỏi nghênh đón tới.

"Thế nhưng là Giang Đông làm Ngu Phiên tiên sinh phía trước?" Y Tịch cười vang nói.

"Vị tiên sinh này là?" Ngu Phiên nghe vậy xuống xe ngựa, trông thấy Y Tịch không khỏi trong nội tâm cả kinh, tốt hơn nhất người tướng mạo, tốt hơn một cái khí độ.

"Ta chính là chúa công dưới trướng Lễ bộ Thị Lang, Y Tịch, phụng mệnh nghênh ngu làm vào thành yết kiến chúa công." Y Tịch cười tự giới thiệu mình.

"Nguyên lai là cơ bá tiên sinh." Ngu Phiên rất trịnh trọng đối với Y Tịch đã bái bái nói. Trong truyền thuyết, Y Tịch chính là Lưu Biểu thủ hạ quan văn, Kinh Châu danh sĩ, tại sao lại trở thành Tàn Phàm Lễ bộ Thị Lang?

Ngư Phiên trong nội tâm nghi hoặc, nhưng Y Tịch đương nhiên sẽ không theo hán giải thích.

"Chúa công đã tại thành trung đẳng đợi đã lâu, ngu làm thỉnh." Y Tịch càng không có cùng bày ra tổng cộng hàn huyền, đưa tay tiêu trừ dẫn nói.

"Làm phiên." Ngu Phiên chỉ có thể nhịn hạ nghi ngờ trong lòng, khom người nói.

Lập tức, hai người một chỗ đi lên xe ngựa, tại từng người hộ vệ dưới sự bảo vệ, tiến nhập Trấn Nam Tướng Quân Phủ.

Y Tịch là đón khách, đem Ngu Phiên dẫn tới đại sảnh, coi như là hoàn thành nhiệm vụ, không khỏi đối với Ngu Phiên cử quyền đạo: "Chúa công liền trong đại sảnh, tiên sinh đi theo ta." Nói qua, Y Tịch đi vào. Ngu Phiên hơi hơi sửa sang lại một chút dung nhan, vậy mà đi theo đến.

"Bên ngoài thần Ngu Phiên gặp qua Thục hầu." Ngu Phiên phục bái trên mặt đất, tự xưng bên ngoài thần.

"Bái kiến chúa công." Y Tịch ở bên vậy mà bái kiến nói.

"Tiên sinh miễn lễ, đi." Tần Phàm ngón tay vào bên cạnh với tư cách là, ngôn từ giản giắt mình nói. Lập tức, rồi hướng vào Y Tịch nói: "Cơ bá lui xuống trước đi a."

"Ân." Y Tịch đồng ý một chút, cáo thôi lui ra khỏi đại sảnh.

"Bá Phù thư, cùng với thành ý ta đều đã hiểu. Bất quá, ta lại nhận thức vì chuyện này không ổn." Tần Phàm tiếng lần nữa vang lên.

Kỳ thật là rất tầm thường tiếng, Tần Phàm từ trước đều là nói như vậy. Thế nhưng nghe vào Ngu Phiên trong tai, lại hiểu sai ý, lấy là Tần Phàm không có ý định tiếp tục cùng Tôn Sách kết minh.

Ngu Phiên sắc mặt thoáng cái trở nên trắng bệch một mảnh.

Ngu Phiên tới thời điểm, chưa từng có nghĩ đến qua có thể như vậy. Bởi vì Tần Phàm một mực coi trọng đến đỡ Giang Đông, người sáng suốt vừa nhìn cũng biết Ba Thục tất có chí tâm đánh chiếm Kinh Châu. Cái gọi là địch nhân địch nhân, chính là minh hữu.

Hiện giờ Tôn Sách lệch tại Giang Đông, mà Tần Phàm tại Ba Thục. Hai nhà lẫn nhau không tiếp nhượng, phù hợp xa thân gần đánh kinh điển chiến lược, Tần Phàm cư nhiên Tạ.

Ngu Phiên lay động một cái, thiếu chút nữa ngã nhào trên đất.

"Ngày hôm nay hạ tuy phân loạn, Thục hầu chính là tiên đế sắc phong, như thế nào dám trong lòng còn có vọng tưởng. Còn nữa, cùng Văn Thai chính là bằng hữu cũ, cùng Bá Phù cũng như thúc cháu tình nghĩa. Hai nhà tương giao đã lâu, liên hệ mật dịch, lại há có thể bội bạc?" Nhưng, Tần Phàm nói.

Điều này làm cho Ngu Phiên nhất thời cảm thấy buồn lòng, áp lực này chợt nhẹ, ngược lại kinh hãi ra một chút mồ hôi lạnh.

"Vậy theo Thục hầu ý tứ?" Đến tận đây, Ngu Phiên cũng không dám có như ý niệm khác trong đầu, cẩn thận hỏi.

"Bất chước Chiến quốc, chư hầu giúp nhau vương. Bá Phù tôn ta là Thục quốc công. Ta vậy mà tôn Bá Phù là Ngô hầu, xây dựng Ngô quốc." Tần Phàm cảm thấy sớm đã có quyết đoán, liền thư đều viết xong. Lúc này nói chuyện, tự nhiên là vô cùng tự nhiên, mà lại vững vàng.

"Cái này." Ngu lật đến là có chút thụ sủng nhược kinh. Hiện giờ Tần Phàm lại nguyện ý tôn Tôn Sách là Ngô hầu, giúp nhau đặt ở ngang hàng trên vị trí. Điều này làm cho Ngu Phiên tự nhiên là bị sợ hãi.

"Như thế Thục quốc cùng Ngô quốc chính là liên bang. Đối với Ngô hầu cùng Lưu Biểu, Lưu Bị đám người ân oán, Thục quốc cũng sẽ y theo minh ước, hạ lệnh Nhạc Tiến, Nghiêm Nhan đội quân cùng nhau tiến binh." Tần Phàm tiếp tục nói.

Xa thân gần đánh, địch nhân địch nhân chính là minh hữu.

Tôn Sách muốn lợi dụng Tần Phàm, Tần Phàm lại làm sao không phải. Hiện tại Tôn Sách nhìn xem Kinh Châu, Giao Châu, muốn tìm hai người này phiên toái. Tần Phàm đương nhiên to lớn ủng hộ.

Nếu là Tôn Sách giao chiến thuận lợi, Tần Phàm không chuẩn thật sự là là hạ lệnh tất cả quân công thành đoạt đất. Nếu là giao chiến bất lợi, Tần Phàm liền phô trương thanh thế, hay là nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của.

"Ít nhiều liền Thục hầu —— Thục công hảo ý." Ngu Phiên cuối cùng vậy mà không dám phản bác, lại nói cùng Tôn Sách lời nhấn nhủ cơ bản mục tiêu không có gì bất đồng, chỉ cần Thục quốc xuất binh là được rồi.

"Tốt hơn, đây là ta tự mình viết thư. Phiên toái tiên sinh giao cho Ngô hầu." Tần Phàm đưa tay cầm lấy trên bàn thẻ tre, giao cho bên cạnh người hầu, người hầu cung kính tiếp nhận, hạ xuống đưa cho Ngu Phiên.

Ngu Phiên hai tay nâng cao đỉnh đầu, nhận lấy thư.

"Hiện giờ Ngô hầu quân tình khẩn cấp, ta cũng được không để lại tiên sinh. Đưa tiên sinh." Tần Phàm hạ lệnh.

"Ân." Người hầu lên tiếng, đối với Ngu Phiên khom người nói: "Tiên sinh thỉnh."

"Bên ngoài thần cáo từ." Ngu Phiên cung kính cúi đầu, thôi lui ra khỏi đại sảnh.

Ngu Phiên đi rồi, Tần Phàm mỉm cười, ánh mắt nhất thiết, âm thầm nói: "Ta cùng với Tôn Sách giúp nhau vương. Không biết Viên Thiệu, Viên Thuật, Mã Đằng, Hàn Toại đội đã tâm nhà ta sẽ như thế nào? Nếu là từng người xưng hầu thành lập đất nước. Cái này thật sự là Chiến quốc. Bất quá thật tốt, những người này đều tại Bắc Phương. Phía nam chỉ vẹn vẹn có đại địch, cũng chính là Lưu Biểu. Người này đội làm thịt cừu non. Có thể trước không

cần quản lý hần. Gây phiền toái không phải Kinh Châu, mà là Lư Bì. Đánh không chết Tiểu Cường, không biết lúc nào sẽ xông tới cắn người một ngụm, quả thực phiền toái. Giao Châu ít nhiều khói lửa chướng Tề Lâm, chinh phạt lại thật là không dễ, còn phải nghĩ biện pháp thừa dịp Lư Bì dốc toàn bộ lực lượng thời điểm, nhất cử tiêu diệt hần."

Đây cũng là Tần Phàm kiên quyết không chấp nhận Giang Đông Tôn Sách xưng thần nguyên nhân, hần muốn cho thiên hạ đã tâm nhà ta cũng lên, Thực quốc mới có thể từ bên trong mưu lợi bất chính.

Nghĩ đến đắc ý, Tần Phàm không khỏi ha ha cười cười. Như một chút như vậy tự đắc.

Công nguyên 191 năm xuân.

Giang Đông Tôn Sách tại Hội Kê tự xưng Ngô hầu, bố trí Lục khanh, xây dựng Ngô hầu. Cùng lúc đó, chính thức suất lĩnh mười vạn đại quân thảo phạt Lư Bì.

Lư Biếu tại Kinh Châu chấp chính như phương, thủ hạ văn võ gồm nhiều mặt, khoái thị huynh đệ Trí mưu xuất chúng, Thái mạo, Hoàng Tổ lại càng là thủy chiến hành gia. Trái lại Lư Bì, Giao Châu kiệt sức, dân thiếu lương thực, cũng không có Trí mưu chi sĩ phụ tá, tôn Ngô chính quyền tự nhiên chọn lựa quả hồng mềm ngọt.

Cùng tháng, Tần Phàm xưng "Thực quốc công", xây dựng Thực quốc, cũng hạ lệnh tấn thiên hạ, thừa nhận Tôn Sách Ngô hầu tước vị. Bắt chước Chiến quốc, chư hầu giúp nhau vương đế. Chính thức cấp Lư Biếu, Lư Bì chế tạo một cái phương đông đại địch.

"Tần Phàm thẳng nhai ranh."

Dự châu, Nhữ Nam, châu Mục trong phủ.

Viên Thuật chửi ầm lên. Tần Phàm xưng Thực quốc công, hần đương nhiên cho thấy đón đến tin tức.

Tần Phàm xưng Thực quốc công, hần sẽ không để ý, dù sao Hán thất xem như vong. Viên Thuật khí thế là, lại là này cái Tần Phàm chọn đầu, chính mình bốn thể Tam công vậy mà mọi chuyện hạ xuống người.

Không chịu được, ta phải xưng vương. Chỉ có xưng vương năng lực hiện ra ta Viên gia con trai trưởng uy phong. Viên Thuật tức giận không thôi, vội vàng tìm đến Dương Hoàng, Lý Phong, Diêm giống như đám người, muốn bọn họ vì chính mình trừ bị xưng vương công việc.

"Chúa công, không thể nhìn cái này xuất đầu người a ——" Diêm giống như nhanh chóng ra khỏi hàng khuyên can.

Viên Thuật giận dữ, nói: "Tôn Sách bắt quá thủ hạ chi tử, còn xưng hầu thành lập đất nước, bọn người khuyên can, không ai không phải chỉ tâm hướng Tôn thị?"

Diêm giống như không dám lần nữa chửi.

Dương Hoàng nhăn chau xoay động, như so đo. Tiếp theo cẩn thận nói: "Chúa công gia thế tài đức, xưng vương chính là chuyện phải làm. Mặc dù xưng đế, cũng hợp tình lý."

"Tiên sinh tuệ nhãn ——" Viên Thuật nhất thời đổi giận thành vui.

Không ngờ, Dương Hoàng câu chuyện vừa chuyển, lại nói: "Chỉ là, mấy tháng trước, Đồng Trác hành thích vua xưng đế, là Lữ Bố giết chết, trong đó truyền quốc ngọc tỷ không biết tung tích. Chúa công nếu muốn xưng vương, có thể thiếu không thiếu được vật ấy ——"

"Truyền quốc ngọc tỷ? Truyền quốc ngọc tỷ!" Viên Thuật nhiều lần nhắc tới.

"Đúng vậy!" Diêm giống như vậy mà phản ứng kịp, tiến phía trước nhỏ giọng nói: "Đồn đại do Lý Nho đảm bảo, Lý Nho hiện nương nhờ Lữ Bố, ngăn tại Lữ Bố trong tay ——"

"Truyền lệnh, cô thêm con số 'Tổng quốc công', bọn người đều là bên trên khanh, tướng quân. Khởi binh mười vạn, đánh chiếm Nam Dương Quận ——"

"Nam Dương Quận?"

"Trước lấy Nam Dương Quận với tư cách là tiến quân chi địa, sẽ đi tiêu diệt Lữ Bố, đoạt được truyền quốc ngọc tỷ!"

"Ân!"

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 101: Chư hầu giúp nhau vương (hai)

Cồn châu, Đông quận, Châu Mục phủ.

"Vi Dân a —— người đến cùng muốn làm cái gì rồi "

Tại thư phòng ngồi một mình chỉ chốc lát, Tào Tháo trầm ngâm một chút. Phân phó hộ vệ, đem Trình Dục, Trần Quần cấp tìm đến.

"Chúa công." Trình Dục, Trần Quần đều là thanh quý chức quan, phủ vậy mà cách vô cùng gần, bởi vậy rất nhanh đã tới rồi. Cơ hồ là trước sau chân nơi này, một chỗ vào cửa, đối với Tào Tháo bái kiến nói.

"Nhị vị tiên sinh miễn lễ." Tào Tháo vẻ mặt ôn hoà nói.

Trình Dục, Trần Quần nghe vậy vậy mà không hề diện cải lão, lại đã bái một chút, liền phân biệt ngồi ở Tào Tháo hai bên.

Thư phòng rất rộng mở, ngồi xuống ba người dư xài.

"Đây là phía trước Hạ Hầu Đôn quân báo đáp, các người vậy mà nhìn xem." Trong phòng, không có người hầu, Tào Tháo đưa qua thẻ tre, nói.

Trình Dục, Trần Quần liếc nhau một cái, do Trần Quần đứng dậy, nhận lấy thẻ tre, xem qua, lại giao cho Trình Dục. Đợi Trình Dục sau khi xem xong, hai người trên mặt đều là ngưng tụ vô cùng.

"Chiến quốc loạn thế đến." Trần Quần thở dài một tiếng nói.

"Các nơi chư hầu định đem mô phỏng." Trình Dục vậy mà lắc đầu nói.

"Ta triệu tập nhị vị tiên sinh tới đây, cho thấy vì điểm này. Các người cảm thấy nếu là ta tại lúc này, leo lên Lỗ công chi vị, xây dựng Lỗ quốc. Đem Đô thành định tại Đông quận, như thế nào?" Tào Tháo hỏi.

"Tần Phàm, Tôn Sách, Viên Thuật lấy một châu chi địa còn xưng công thành lập đất nước. Chúa công tay cầm hai châu, hiện giờ lại không ai trong xưng vương, có gì không thể?" Trình Dục hỏi ngược lại.

Trình Dục chính là thiên hạ ít có trí giả, lời của hắn ở trong lòng Tào Tháo đủ để đưa đến đóng đô tác dụng. Thấy Trình Dục không có phản đối, Tào Tháo vui mừng nhẹ gật đầu.

"Lấy thế đủ để, chỉ sợ thế gia không phục." Trần Quần thì hơi biểu hiện lo âu nói.

"Không phục để cho bọn họ không phục đi thôi, dù sao Lỗ quốc này, cô xây dựng định rồi." Tào Tháo cũng không để ý nói.

Tào Tháo trọng dụng hàn môn, cùng sĩ tộc như khá nhiều mâu thuẫn. Thế nhưng sĩ tộc trong nội tâm oán giận, nhưng lại như bất khả Bất Quy phụ Tào Tháo, lấy đạt được địa vị, phú quý.

Này cùng Tôn Sách phải dựa vào sĩ tộc với tư cách là ổn định căn cơ, gần như hoàn toàn bất đồng. Tào Tháo không hề quản sĩ tộc bá khí, quyết đoán, cùng với hoàn cảnh.

Trần Quần có chút chần chờ, nhưng cuối cùng vẫn gật đầu, không hề phản đối.

Trình Dục, Trần Quần bất quá là phụ tá. Nếu như Tào Tháo quyết định, chuyện này liền đình tại trên miếng sất.

Công nguyên 191 năm hạ, Tào Tháo xưng Lỗ quốc công, định đô tại Đông quận, thiết trí đủ loại quan lại, trao tặng Hạ Hầu Uyên đội tâm phúc Lỗ quốc phong hào.

Ung Châu, Phù Phong quận thành đem trong phủ.

Mã Đằng cùng Chư Từ, tộc nhân thương nghị đại sự.

"Ha ha, Tần Phàm này dám xưng công thành lập đất nước, Đổng Trác chi tử gần ngay trước mắt, thật đúng là to gan lớn mật!" Mã Đằng nhìn từ Thực

quốc mà đến tin tức, cười ha hả nói.

"Phụ thân, đây là Hán thất danh nghĩa bằng chứng a. Đồng Trác xưng đế thời điểm, thiên hạ chư hầu cùng kêu lên thảo phạt chi. Nhưng hiện giờ rồi Tần Phàm ngay cả như vậy cả gan làm loạn, vậy mà không ai dám đem hân thể nào, ngược lại lẫn nhau thừa nhận. Phụ thân, chúng ta đây? Là không phải vậy mà tiến thêm một bước, thành lập đất nước xưng ung?" Mã Siêu khuôn mặt, tràn đầy hưng phấn, đề nghị.

Hiện giờ Mã thị chiếm giữ tại Quan Trung, đây là xưa kia viết Ung Châu, xưng cái ung hầu gì đó ngược lại xem như hợp với tình hình.

"Ha ha, chúng ta còn không có thực lực kia. Hân Tần Phàm chiếm giữ Tây Nam, Ba Thục giàu có và đông đúc, Hán Trung hiểm trở, Kinh Tương cơ giắc, địa bàn quảng đại, nhân khẩu đông đảo. Hân có tư cách xưng công thành lập đất nước, chúng ta lại kém rất nhiều." Bấy giờ Mã Siêu là một cái bốc đồng mười phần dăm nhà ta, thế nhưng Mã Đằng lại là già rồi, hơn nữa cho thấy lý trí rất nhiều, nghe vậy lắc đầu nói.

"Ai, chúng ta tuy binh mã cũng coi như đông đảo, thế nhưng dưới trướng xác thực khuyết thiếu điều trị thể chi tài. Hiện giờ lương thực, vàng bạc cũng đều chỉ có thể miễn cưỡng tự cấp tự túc, nếu là có thể cắt cử Ung Châu, ổn định lại, tiềm lực muốn lớn hơn rất nhiều." Bên cạnh, Mã Siêu tộc đệ, Mã Đại nói.

Lời của Mã Đại, khiến Mã Siêu lâm vào trầm tư.

Hiện giờ Quan Trung như hơn mười đường chư hầu, lớn người tụ họp chúng mấy vạn, tiểu người tụ họp chúng một vạn.

Trong đó lấy Mã Đằng, Hàn Toại cường đại nhất. Nếu là hai người liên hợp, thì có thể tiêu diệt còn lại chư hầu, nhất thống ung Lương. Thế nhưng hai người tại trước kia giúp nhau công phạt, giao chiến không sót. Hàn Toại còn giết đi Mã Đằng thế tử.

Nhưng hiện giờ, Tần Phàm tại phía nam xưng công, điều này làm cho thiên hạ đã tâm nhà ta đều xuẩn xuẩn đục đục động dăng lên

Tần Phàm hân như thực lực, cho nên có tặc tâm, cũng có tặc đảm. Mà bọn họ là có tặc tâm, lại không tặc đảm.

Nhưng nếu là giúp nhau cắt cử Ung Châu, Lương châu, có một cái đại châu với tư cách là chèo chống, đủ để tăng thêm lòng dũng cảm.

"Phụ thân, ngày hôm nay hạ Thục quốc, Lỗ quốc, Tống quốc đợi trước sau xây dựng, không khác Xuân Thu Chiến Quốc. Như thế xuất sắc hơi thái, cuối cùng hình thành Chiến quốc thất hùng. Hiện giờ chúng ta có được mười vạn đại quân, nếu là có thể cùng Hàn Toại liên hợp, tiêu diệt còn lại Quan Trung hơn mười đường chư hầu, chúng ta cắt cử Ung Châu, được xưng ung. Hàn Toại cắt cử Lương châu, lại xưng Lương. Như thế, hai quốc xó nhà có nhau, thì chưa hân không hồi đình Trung Nguyên cơ hội." Mã Siêu nhiệt huyết sôi trào nói.

Huyết khí phương cương, lại có dã tâm, dũng mãnh thiện chiến, đây là hiện giờ Mã Siêu.

Đừng nói là Mã Siêu, liền ngay cả Mã Đằng nghe xong cũng có chút ý động. Ai không muốn xưng vương xưng bá, hiện giờ như Tần Phàm châu ngọc phía trước, bọn họ sau đó bắt chước. Vậy mà có chút ít không thể a.

"Tốt hơn. Lập tức thư cùng Hàn Toại. Chúng ta mưu diệt Quan Trung chư hầu, cắt cử ung Lương." Mã Đằng mục quang nhất thiểm, quyết định liều.

Nếu là chỉ là bây giờ thế lực, Mã Đằng cũng không dám như Tần Phàm làm như vậy. Nhưng nếu là cắt cử ung Lương, tự hào ung, Mã Đằng liền dám.

Đây là tăng thêm lòng dũng cảm.

Có tặc tâm, cũng phải như tặc đảm mới được.

Hiện giờ, Tần Phàm chính là tấm gương, kích động thiên hạ chư hầu đồng thời tạo phản tấm gương.

"Ân." Mã Siêu đại hỉ, đồng ý nói.

Sau đó không lâu, mấy con khoái mã từ Phù Phong xuất phát, hướng Lương châu Kim thành mà đi.

Trước mắt, Mã Đằng, Hàn Toại thế lực cũng đều là từng người chiếm giữ tại Ung Châu, Lương châu. Nếu là liên hợp lại, sát nhập, thôn tính còn lại chư hầu, cuối cùng lại phân ra thổ địa, ngược lại xem như tiện nghi.

Kim thành, Tướng Quân Phủ trong đại sảnh.

Hàn Toại triệu tập bộ hạ cùng nhau thương nghị đại sự, nguyên nhân gây ra chính là Mã Đằng một phong thư.

Hàn Toại ngoài năm mươi tuổi, nhưng bởi vì ngựa chiến nửa người, không hiện lão, ngược lại như một cỗ uy thế. Bất quá cùng Mã Đằng đồng dạng, bộ hạ của hân cũng chỉ có mấy cái nhi tử, con rể. Thế dẫn là tâm phúc ít lại càng ít.

Cái nhân là Lương châu nào động đã lâu, giúp nhau phản bội sự tình nhìn mãi quen mắt. Bất kể là Mã Đằng, Hàn Toại đều không phải dùng người thì không nghi ngờ người, nghi người thì không dùng người người. Bởi vậy, bọn họ không thể lôi kéo ở một đám văn thần võ tướng.

"Phụ thân a, hiện giờ Quan Trung như hơn mười đường chư hầu, trong đó lấy hậu tuyền, ngựa chơi, quy tắc bằng bạc, lý có thể, Trương Hoành, lương hưng, Dương Thu đám người thế lực khổng lồ, bọn họ thêm vào vậy mà chừng hơn mười vạn binh mã. Dựa vào chúng ta một bộ binh mã là tiêu diệt

không hết. Hơn nữa chúng ta cùng Mã Đằng tuy nhìn như chặt chẽ, kỳ thật có vẻ như thần cách, nếu là thật sự chính khởi binh sát nhập, thôn tính còn lại chư hầu, đều có kỳ. Hiện giờ Mã Đằng nói thẳng muốn cùng chúng ta một chỗ tiêu diệt còn lại chư hầu, là không phải cạm bẫy?" Hàn Toại con trai trưởng hàn lâm ở bên nghỉ kỳ nói.

Năm đó Mã Đằng Hàn Toại giao chiến, hấn cũng ở trận, vô cùng ký ức hầy còn mới mẻ. Hàn Toại còn giết đi Mã Đằng thê tử, hiện giờ muốn liên hợp, hấn vậy mà là người thứ nhất hoài nghi.

"Sẽ không." Hàn Toại dưới trưởng đem Diêm Hành ở bên cười nói.

Diêm Hành xem như Hàn Toại dưới trưởng số lượng không nhiều lắm vừa mới, năm đó Hàn Toại cùng Mã Đằng giao chiến, Diêm Hành quát tháo, thiếu chút nữa ám sát Mã Siêu.

"Vì sao?" Hàn Toại trong ánh mắt lộ ra vẻ tán thưởng, nói.

"Tần Phàm tại Ba Thục xưng công, xây dựng Thục quốc. Có người đồ mắt. Tục ngữ nói tốt hơn, nhưng như giới Thiên Phú quý, thù giết cha cũng có thể tạm thời không báo, huống chi là cắt cứ một phương, tiến thoái chư hầu." Diêm Hành vừa cười vừa nói.

"Đúng, trên đời này không có vĩnh viễn cừu hận, tại lợi ích trước mặt, xưa kia viết khoảng cách, cũng có thể quên. Cho nên, tại đây liên hợp, Mã Đằng thành tâm mười phần." Hàn Toại mỉm cười nhẹ gật đầu, cười nói.

"Hiện giờ chính là loạn thế, anh hùng xuất hiện lớp lớp thời điểm. Lão phu há có thể roi người tại?" Hàn Toại sau khi nói xong, trong đôi mắt bùng lên ra rất mạnh mẽ liệt hào quang, giờ khắc này thật sự là Tây Lương Mãnh Hổ, ngựa mặt điên cuồng hét lên.

"Lăng nhĩ, người tự mình đi một chuyến Thiên Thủy quận, đem Mã Siêu cấp mời đi theo. Chúng ta giúp nhau trao đổi con trai trưởng, đồng mưu ung Lương." Lập tức, Hàn Toại nhìn về phía con trai trưởng hàn lâm, không cho cự tuyệt nói.

Cái này. Nói thật ra, hàn lâm có chút sợ hãi, nhưng là không dám không nghe theo.

"Ân." Cuối cùng, chỉ phải kiên trì ứng tiếng nói.

Mã Đằng cùng Hàn Toại giao chiến nhiều năm, cái này giúp nhau làm vật thể chấp lóp. Ai.

"Rải lời đồn, chư Khương tạo phản. Chúng ta tốt hơn danh chính ngôn thuận gom góp lương thực, điều động đại quân." Hàn Toại cuối cùng, hạ lệnh.

"Ân." Chúng tướng đồng thời đồng ý nói.

Ung Lương, sóng ngầm cuộn trào mãnh liệt.

Mã Đằng, Hàn Toại từ khi giúp nhau trao đổi con trai trưởng tiến nhập đối phương thế lực làm vật thể chấp lóp, liên tích cực bắt đầu trừ bị gạt bỏ ung Lương còn lại chư hầu, đạt tới từng người xưng bá một châu mục đích.

Giúp nhau sau khi thương nghị, hai người quyết định liên kết đồng minh.

Liên kết đồng minh cũng không phải lần đầu tiên đã làm, lần trước Mã Đằng, Hàn Toại liên là Thống Suất, liên hợp chư hầu đánh qua tây Khương. Thế nhưng lần này, lại là bất đồng.

Mã Đằng, Hàn Toại ý định che dấu đao phủ thủ, đem hơn mười đường chư hầu cấp làm thịt.

Vậy mà bởi vì như lần trước liên kết đồng minh, lần này hậu thuẫn, ngựa chơi, quy tắc bàng bạc, lý có thể, Trương Hoành, lương hưng, Dương Thu vô cùng thống khoái mang theo từng người quân đội, tiến nhập Ung Châu, ý định cùng Mã Đằng, Hàn Toại liên kết đồng minh, đạt được lợi ích.

Ung Châu thành, là thuộc về Hàn Toại, Mã Đằng thế lực chỗ giao giới. Lựa chọn cái chỗ này với tư cách là liên kết đồng minh địa điểm, coi như là một loại hai người bằng mặt không bằng lòng tình huống.

Lúc này, Ung Châu thành bên trong một chỗ trong đại trạch.

Quan Trung hơn mười đường chư hầu đồng thời hội tụ nhất nhà.

Hơn mười đường chư hầu cũng chỉ là mang theo từng người tâm phúc tướng lĩnh tiến nhập, cũng không có ý thức được, Mã Đằng, Hàn Toại đã tâm đã phát sinh đến, ý định độc bá hai châu tình trạng.

Vậy mà không nghĩ tới, hai cái vốn như thâm cừu người, chân chính liên thủ.

"Lần này, Tần Phàm tại Ba Thục thành lập đất nước, nghiêm nhiên chính là thiên tử, rất bá khí. Đáng tiếc chúng ta Quan Trung hơn mười đường chư hầu lại là chia rẽ, vậy mà không có cộng đồng lợi ích, sao không từng người thành lập đất nước, làm một chút quốc chủ. Đối ngoại được xưng Quan Trung mười quốc, cộng đồng tiến thoái rồi" ngựa chơi là một người thô kệch, lại càng là bá khí lộ ra ngoài, nói.

"Ta cũng đang có ý này." Lý có thể là Lương châu người, thiên họ cương quyết bướng bỉnh, còn có trong nội tâm vậy mà tâm động đã lâu, nghe vậy lập

tức nói.

"Ha ha, Quan Trung mười quốc, rất uy phong."

Trong đại sảnh, còn lại chư hầu đều nhao nhao trầm trồ khen ngợi nói.

Mã Đằng, Hàn Toại hai người đặt song song, ngồi ở phía trên, sau lưng từng người đứng Bàng Đức, Diêm Hành, thần sắc đều có chút thiên lạnh, mang theo trào phúng.

Quan Trung mười quốc? Hai nhân tài của đất nước đứng.

"Chư vị, chư vị. Mã Tướng quân, Hàn Tướng quân mới là Quan Trung cảnh nội, lớn nhất hai đường chư hầu. Cho dù xây dựng Quan Trung mười quốc, cũng phải nhậm vị tướng quân làm chủ mới phải." Một cái khác Quan Trung chư hầu Dương Thu cười nói.

Quan Trung mười đường chư hầu, lấy Dương Thu cực kỳ có mưu lược, lời của hắn là chỉ đứng sau Mã Đằng, Hàn Toại. Dương Thu mới mở miệng, nhất thời khiến trong đại sảnh yên tĩnh trở lại.

"Thành lập đất nước đương nhiên là muốn xây dựng. Thế nhưng, ta cùng với văn ước hẹn nhau, chỉ là xây dựng hai quốc. Không biết chư vị như thế nào lựa chọn?" Mã Đằng mở miệng nói.

"Chư vị đều là quan Trung Hào hùng, nếu ta hai người thành lập đất nước, người đời có thể thực hiện thượng tướng." Hàn Toại càng thêm nói thẳng.

"Các người." Bao gồm Dương Thu ở trong, Quan Trung hơn mười đường chư hầu đều biến sắc, thông minh cơ linh một chút lại càng là cảnh giác nhìn bốn phía.

Quan Trung chư hầu từ trước đến nay thân như tay chân, ít ỏi lần hợp tác, ai cũng không nghĩ tới sẽ có cái này vừa ra, rất nhiều người đều hối hận tới.

"Không cần nhìn, đao phủ thủ ngay tại ngoài cửa." Mã Đằng lạnh lùng nói.

"Chúng ta nguyện ý quy thuận." Có thể còn sống sót, trở thành chư hầu phần lớn đều là vô cùng hội thẩm xem đoạt độ người, cho dù là người thô kệch như ngựa chơi, tại thời khắc này, vậy mà cúi đầu.

"Tốt hơn. Nay viết cô liên cùng thọ hiệu quả phỏng chế Tần Phàm cùng Tôn Sách, từng người tôn hầu. Hào là Lương, ung. Lấy Ung Châu, Lương châu làm căn cơ. Lân nhau vì huynh đệ, cộng đồng tiến thoái. Người đời đều là quân." Hàn Toại cười to nói.

"Bái kiến ung hầu, Lương hầu." Trong lúc nhất thời, liền mất đi nguyên lai vốn nên là chư hầu địa vị, mọi người tâm tình đều vô cùng không tốt, nhưng vẫn như vậy miễn cưỡng cười vui bái kiến nói.

Tiếp theo, Mã Đằng, Hàn Toại liền từng người bắt đầu tiếp thu Ung Châu, Lương châu, còn một chỗ tiếp thu các lộ chư hầu binh mã. Hai người từng người như hơn mười vạn đại quân, thêm vào chừng ba mươi vạn, mà dân cũng bắt quá hai trăm vạn, xem như cực kì hiệu chiến.

Bắt quá quốc bản, nhưng là Binh Mã Cường tráng, xem như như tranh hùng tư cách.

Công nguyên 191 năm tháng 6, Lưu Bị xưng Việt quốc công.

Công nguyên 191 năm tháng 7, Viên Thiệu xưng Tán quốc công.

Công nguyên 191 năm tháng 7, Lữ Bố xưng Vân quốc công.

Công nguyên 191 năm tháng 9, Công Tôn Toản xưng Kế quốc công.

Ngoại trừ Đào Khiêm, Lưu Biểu cùng với Sĩ Tiếp, Lý Giác, Công Tôn Độ đội tiểu chư hầu, trong lúc nhất thời thiên hạ mười quốc cũng lên, Tán, Lỗ, Thục, Ngô, Tống, Việt, Vân, Kế, ung, Lương đội Chiến quốc tranh hùng bố cục đã hình thành.

Đánh giá 9 - 10 điểm giúp converter tiếp tục làm

Converter by ThienTamTieu

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Kỳ Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

